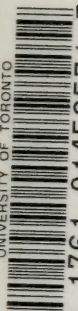
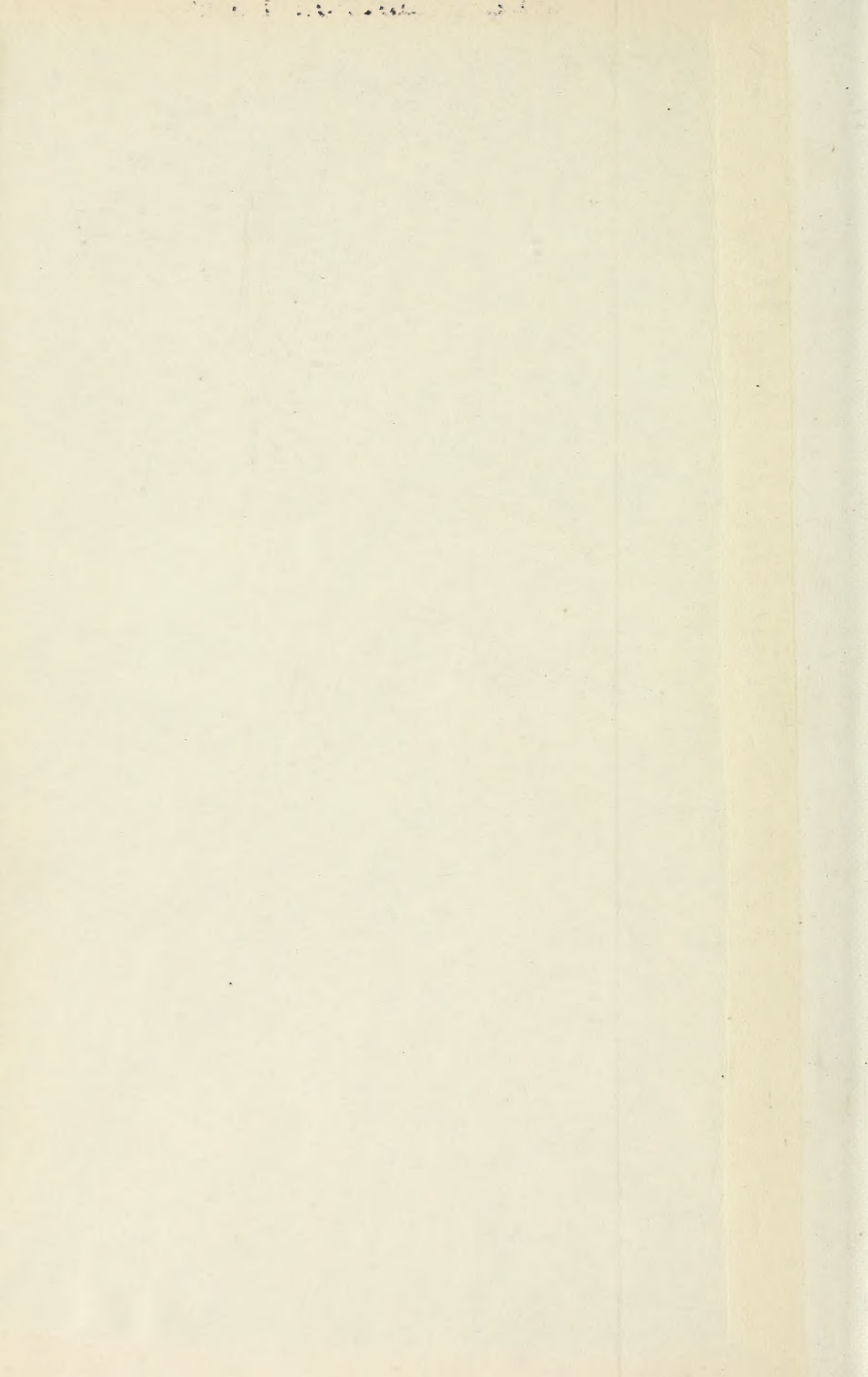

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01456571 7

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

BINDING LIST AUG 15 1923

LESCHYLL PAROCHIAL

THE CHURCH OF ST. ANDREW

AND THE PAROCHIAL HOUSE

IN THE PARISH OF

ST.

ANDREW, PAROCHIAL

HOUSE

AND

THE CHURCH OF ST.

ANDREW, PAROCHIAL

HOUSE

7463

AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

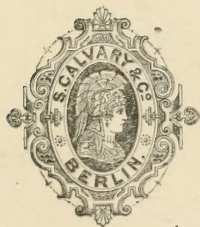
HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

VOLUMINIS I AUCTARIUM:
FRAGMENTA.

181232
11/6/23

BEROLINI
APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXIII

PA

3825

A3W4

1885

v. 2

pt. 1-2

B.

AESCHYLI FABULARUM FRAGMENTA.

Index fabularum Aeschyli.

Quae nomina stellulis signata sunt, non sunt in catalogo
cod. Medicei (supra p. 471).

1. Ἀγαμέμνων	30. Κάβιροι	59. Προμηθεὺς λυόμενος
2. Ἀθάμας	31. Καλλιστώ	60. Προμηθεὺς [πυρκαεὺς]*
3. Αἰγύπτιοι	32. Κᾶρες	61. Προμηθεὺς πυρφόρος
4. Αἰτναῖαι	33. Κερκυών	62. Προπομποί
5. Ἀρυμώνη	34. Κήρυκες	63. Πρωτεύς
6. Ἀργεῖαι	35. Κίρκη	64. Σαλαμίνιαι
7. Ἀργώ	36. Κρηῖσσαι	65. [Σεμέλη ἤ] Ἰδροφοροί
8. Ἀταλάντη	37. Λαίος	66. Σίσυφος [δραπέτης]
9. Βάχαι	38. Λέων	67. Σίσυφος πετροκυλιστής*
10. Βασσάραι	39. Λήμνιοι	68. Σφίγξ
11. Γλαῦκος πόντιος	40. Λυκουργός	69. Τήλεφος
12. Γλαῦκος [ποτνιεύς]*	41. Μέμνων	70. Τοξότιδες
13. Δαναΐδες	42. Μυρμιδόνες	71. Ὑψιπύλη
14. Δικτυουχοί	43. Μυσοί	72. Φίλοκτητης
15. [Διονύσου] Τροφοί	44. Νεανίσκοι	73. Φινεύς*
16. Ἐλευσίνιοι	45. Νεμέα	74. Φορκίδες
17. Ἐπίγονοι	46. Νηρεΐδες	75. Φρύγες
18. Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας	47. Νόβη	76. Φρύγιοι (Φρύγῃαι?)
19. Εὐμενίδες	48. Ξάντριοι	77. Χοιφόροι
20. Ἡδωνοί	49. Οἰδίπους	78. Ψυγαγωγοί
21. Ἡλιάδες	50. Ὀπλων κρίσις	79. Ψυχοστασία
22. Ἡρακλεΐδαι	51. Ὀστολόγοι	80. Ὠρεΐθναια*
23. Θαλαμοποιοί*	52. Παλαμήδης*	
24. Θεωροί	53. Πενθεύς	
25. Θρηῖσσαι	54. Περραιβίδες	
26. Ἰέρειαι*	55. Πέρσαι	
27. Ἰκέτιδες	56. Πηνελόπη	
28. Ἰξίων	57. Πολυδέκτης	
29. Ἰφιγένεια	58. Προμηθεὺς δεσμώτης	

Ex his fabulis satyricae fuerunt octo: *Κερκυών, Κήρυ-
κες, Κίρκη, Αέων, Λυκοῦργος, Προμηθεὺς [πυρκαεὺς], Πρωτεύς,
Σφίγξ*, satyricae fuisse videntur septem: *Ἀμυμώνη, Γλαῦκος
πόντιος, Κάβιροι, Καλλιστώ, Ξάντριαι, Σίσυφος δραπέτης. Φορ-
κίδες.*

Argumento conexae fuerunt hae tetralogiae:

1. *Λαίος, Οιδίπους, Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας, Σφίγξ.*
2. *Ἡδωνοί, Βασσάραι, Νεανίσχοι, Λυκοῦργος.*
3. *Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμενίδες, Πρωτεύς.*

Conexas fuisse cum aliqua probabilitate suspicantur viri docti
has tetralogias vel trilogias:

4. *Προμηθεὺς ἀεσιμώτης, Προμηθεὺς λυόμενος, Προμηθεὺς
πυρφόρος.*
5. *Ἰκέτιδες, Θαλαμοποιοί, Δαναΐδες, Ἀμυμώνη.*
6. *Μυρμιδόνες, Νηρείδες, Φρύγες.*
7. *Ὀπλων κρίσις, Θοῤῥσαι, Σαλαμίνιαι.*
8. *Ἀργεῖαι, Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι.*
9. *Ὑδροφόροι, Βάχαι, Πενθεύς, Ξάντριαι.*
10. *Ἀθήναι, Ὑψιπύλη, Νεμέα, Κάβιροι.*
11. *Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη, Ὀστολόγοι.*
12. *Δικτυουλκοί, Πολυδέκτης, —, Φορκίδες.*
13. *Μέμνων, Ψυχοστασία, —*
14. *Περραιβίδες, Ἰξίων, —*

Una doctae sunt hae fabulae:

15. *Φινεύς, Πέρσαι, Γλαῦκος [ποταμεύς], Προμηθεὺς [πυρ-
καεὺς].*

Itaque biographus Aeschyli (supra p. 469) haec dedisse videtur:

ἐβίω δὲ ἔτη ξθ', ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα ο' καὶ ἐπὶ
τούτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ ιε'.

ΑΘΑΜΑΣ.

De furore Inus, quē fr. 1 significat, cfr. Apoll
 14, 3, ubi et alia et haec sunt: Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον
 παῖδα Λέαρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέχτεινεν, Ἰνῶ δὲ τὸν
 Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ρίψασα, εἶτα βαστάσασα
 μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. De argumento
 vide Welcker Die Aeschyl. Trilogie Prom. p. 336sq. et
 Nachtrag zu der Trilogie p. 124sq., qui ea quae Apollodo-
 rus l. l. habet, argumentum fuisse suspicatur trilogiae ex
 fabulis Δικτυοργοί, Ἀθάμας, Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί contextae.
 At Hermannus opusc. VIII p. 175sq. demonstravit, non
 Δικτυοργούς, sed Δικτυουλκούς nomen fabulae Aeschyleae
 fuisse ac non venatores, sed piscatores intellegendos esse
 (vide infra ad Δικτυουλκούς). Cfr. G W Nitzsch die Sagen-
 poesie der Griechen p. 660. Droysen Βάχης, Ἀθάμαντα,
 Θεωρούς coniungit. — Quod fragmentum Hesych. habet
 βρυαζούσης λεαίνης· ἐν Ἀθάμαντι. ἀχμαζούσης ἢ ἐγκύμο-
 νος, incertum utrum ad Aeschyli an ad Sophoclis Athaman-
 tem referendum sit. Sophocli tribuendum, si recte M Schmidt
 ἐν Ἀθάμαντι α' ἢ βρυαζούσης coniecit. Nec vero leaenae
 mentio, de qua vide Ovid. Met. IV 514, cum fr. 1 conci-
 nere videtur. Ceterum trimetro hic ordo verborum convenit:
 ~ λεαίνης ~ βρυαζούσης. — Fr. 426 Athamanti tribuit Welcker.

1

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν

2

χαλκείοισιν ἐξαστῆρες χειρούμενοι

3

ἀήτους

4

ἄπαρτί

1. Athen. II p. 37 F ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὗς καλεῖσθαι λέβητας συνεβαινεν ἀμφοτέρους, ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος »τὸν . . . στάσινα. ὁ δ' ἔτερος κρατήρ καλούμενος, VII p. 316 A τὴν δὲ αἰτιατικὴν πούλῳπον φασίν, ὡς Ἀλκίονον καὶ Οἰδίπουν. καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. Versus habet etiam Eustath. II. p. 740, 10, cfr. Od. p. 1541, 29 καὶ τὸν τρίπουν λέβητα παρ' Αἰσχύλῳ. Hesych. λέβης. χάλκειος ποδονιπτήρ, τρίπους.

2. Etym. M. p. 346, 56 ἐξαστήρ. σημαίνει σκεῦός τι, παρὰ τὸ αὔω αὔσω, αὔστήρ καὶ ἐξαστήρ, Αἰσχύλος. Addit Etym. Flor. ed. Miller Mél. de litt. gr. p. 116 Ἀθάμαντι »χαλκείοισιν ἐξαστῆρες χειρούμενοι«. Cfr. Hesych. ἐξαστήρ· κρεάγρα.

3. Hesych. ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (ἀθάμαντας cod., unde Ἀθάμαντι σ i. e. σατυρικῶ elicit Schow).

4 Hesych. ἄπαρτί· ἀπηρτισμένως (cod. ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένως), ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Cfr. Anecd. Bekk. p. 210, 23 ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως.

1 v. 1 τρίπουν ἐδέξατ' οἶχον C. ὠτώεις λέβης HStadtmüller, fort. ἔφλεξε χάλκειος λέβης.

2 ἐξαστῆρσιν ἐξαιρούμενοι Dindorf conlato Laconico ἐξαιρέταρ, de quo vide Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 33, fort. ἐξαστῆρσιν ἐγχειρούμενοι. De forma ἐξαστήρ cfr. C. J. Att. II 818, 27.

[ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.]

Aeschylus Aiantem Locrum non scripsit. Nam in Prov. Milleri Mél. de litt. gr. p. 370 (Paroem. 6, 14), ubi haec sunt: »τί σοι ὁ Ἀπόλλων κελιδάριεν;« τὸ κελιδάριεν οἶον ἐμαντεύσατο· ὥς φησιν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῶν per errorem Aeschyli nomen pro Sophocle positum esse monuit Dindorf. Inania sunt quae Welcker Tril. p. 440sq. commentus est (de fabula Ἰλιάδες vide ad fr. 70).

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

De hac fabula et de Danaidum trilogia vide GHermann opusc. II p. 310, 314, 319sq., VIII p. 180sq. vel ed. Aesch. vol. I p. 329sq., Welcker Tril. p. 390sq., Trag. p. 48, kl. Schriften IV p. 100sq., 128sq., Tittler de Danaidum fabula in Zeitschrift f. d. Altertw. 1838 p. 951sq., Droysen ib. 1841 p. 226, Gruppe Ariadne p. 72sq., FWSchneidewin Philol. 1848 p. 369sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 563, JMReinkens de Aesch. Dan. 1886. AWSchlegel Dram. Vorl. I p. 150 trilogiam ex Aegyptiis, Supplicibus, Danaidibus componebat, Hermann Supplicibus primum trilogiae locum vindicavit et secundo loco *Θαλαμοποιός* fabulam ab *Αἰγυπτίους* fortasse non diversam (cfr. Hyg. f. 168) collocavit, Welcker statuit trilogiam hanc: *Ἰκέτιδες*, *Αἰγύπτιοι*, *Δαναίδες*, idem vult Droysen qui tetralogiam componit ex fabulis *Ἰκέτιδες*, *Αἰγύπτιοι*, *Δαναίδες*, *Ἀμυμώνη*. Dindorfio probatur haec tetralogia: *Ἰκέτιδες*, *Αἰγύπτιοι*, *Δαναίδες*, *Θαλαμοποιοί*, Hartungio haec: *Ἰκέτιδες*, *Αἰγύπτιοι*, *Θαλαμοποιοί*, *Ἀμυμώνη* cl. schol. Eur. Or. 872. Satyricam fabulam plerique huic tetralogiae *Ἀμυμώνην* tribuunt. Cfr. Boettiger Amalthea p. 280. Praeterea vide JHTSchmidt de Aesch. Supplicibus 1839, ASchöll Beitr. z. Kennt. d. trag. Poes. d. Griechen p. 22, CFNägelsbach de religionibus Orestiam continentibus. 1843 p. 35, CKruse in ed. Aesch. Suppl. 1861 p. 8sq., Oberdick in ed. Aesch. Suppl. 1869 p. 5sq. Birt N. Rhein. Mus. 1877 p. 417sq. ex Strab. V

p. 221 (vide infra ad fr. 46) efficere sibi videtur, *Δαναΐδες* nomen fuisse trilogiae cuius fabulae *Ἰκέτιδες*, *Θαλαμοποιοί*, *Ἀγρύπτιοι* essent. — Ad Aegyptios rettulit fr. 333 Larcher, (301 Hartung). Vide etiam ad fr. 388.

5

*Ζαγρεύς**AITNAIAI.*

In catalogo *Αἰτναῖαι γνήσιοι* et *Αἰτναῖαι νόθοι*. De Aeschyli Aetnaeis vide Welcker Tril. p. 566, Gr. Trag. p. 57 sq., Zeitschr. f. d. Altertw. 1838 p. 235 sqq., Hermann. opusc. VII p. 315 sqq. et 332 sqq. et infra ad Alcmenam. Genuinum nomen *Ἄιτνα* fuisse videtur Schneidewino (Rhein. Mus. III. 1845 p. 70 sqq.) propter Macrobiani locum ad fr. 6 afferendum. Ad matrem Palicorum (v. fr. 7) fabulam spectasse coniecit Hartung. Vide ad fr. 6. In vita Aeschyli (v. supra p. 468) haec sunt: ἐλθὼν τοῖνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτείνοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. Christ »der Aetna

5 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 443, 8 sive Etym. Gud. p. 227, 37 Ζαγρεὺς ὁ μεγάλως ἀγρεύων ὡς »πότνια Γῆ Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων« ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράφας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ . . ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως (ὅν τε cod. Paris.) αὐτὸν διὰ (verba οὕτως αὐτὸν διὰ om. cod. Oxon.) τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων. Quae extrema verba cum ex Suppl. v. 162—164 repetita sint, Welcker Tril. p. 557 coniecit: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Δία τὸν Πλούτωνα καλεῖ τὸν . . Δία τῶν κεκμηκότων, Hermann sic: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, ἐν δὲ Ἰκέτισι τὸν Δία »τὸν γάϊον τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων«. Malim ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, ὃν ἐν Ἰκέτισι »τὸν γάϊον τὸν πολυξενώτατον Δία τῶν κεκμηκότων«.

in der griech. Poesie» Sitzungs- b. d. bayer. Akad. 1888. p. 349sq. non Ol. 71, 6 sive anno 475 a. Chr. n., sed inter annum 472 et 468 hanc fabulam doctam esse putat. Cf. Hermann opusc. II p. 150: »ut non satis accurate dictum sit a vitae scriptore, occupatum eo tempore in constituenda ea civitate fuisse Hieronem, tamen etiam inuper constitutae gratulatum esse Aeschylum, nihil est quod credere prohibeat«. Ad Aetnaeas pertinere videtur fr. 283, (huic fabulae tribuit etiam fr. 170 Gataker).

6

(A) τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

(B) σεμνῶς Παλικούς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.

(A) ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;

(B) πάλιν γὰρ ᾗξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος.

6 Macrob. Sat. V 19, 17 *di Palici in Sicilia coluntur, quos primus omnium Aeschylus tragicus, vir utique Siculus, in litteras dedit. Interpretationem quoque nominis eorum, quam Graeci ἐτυμολογίαν vocant, expressit versibus suis. Sed priusquam versus Aeschyli ponam, paucis explananda est historia Palicorum. In Sicilia Symaethus fluvius est. Iuxta hunc nymphea Thalia (v. fr. 7) compressu Iovis gravis metu Iunonis optavit ut sibi terra dehisceret. Factum est. Sed ubi venit tempus maturitatis infantum quos alvo illa gestaverat, reclusa terra est et duo infantes de alvo Thaliae progressi emeruerunt appellatique sunt Palici ἀπὸ τοῦ πάλιν ἰκέσθαι, quoniam prius in terram mersi de novo inde reversi sunt. Ibid. 24 Aeschyli tragoedia est quae inscribitur Aetna. In hac cum de Palicis loqueretur, sic ait τί... σεμνούς.. ᾗξουσας τους.. φάος. Quae hic Macrobius de Palicis eorumque matre refert, haec eum ex Aeschyli fabula sumpsisse, et ex ipso loco et ex fr. proximo cognoscitur.*

6 Alterna haec esse monuit Stanley. V. 2 σεμνῶς Herwerden: σεμνούς P. Cfr. Soph. O. C. 41. V. 3 μενεῖ Schneidewin: vulgo μένει. V. 4 ᾗξουσ' Burges: ἴξουσ' P, ἴξουσ' vulgo. — σκότου Hermann: CTOVC P, σκότους vulgo.

7

Steph. Byz. *Παλική*, πόλις *Σικελίας* . . πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν *Παλικῶν*, οἳ εἰσι δαίμονες τινες, οὗς *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* γενεαλογεῖ *Λιδὸς* καὶ *Θαλείας* (*Αἰθαλείας* vel *Αἰθαλίας* Welcker Zeitschr. f. d. Altertw. 1838 p. 241) τῆς *Ἡφαίστου*, *Σιληνὸς* δὲ ἐν δευτέρῳ *Αἴτνης* τῆς *Ὀκεανοῦ* καὶ *Ἡφαίστου*· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς *Παλικοὺς* διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι.

8

πολυγλάκατα

9

αἵμοι

10

κρείσσονες

11

Joannes Lydus de mens. p. 274 ed. Hase: καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (scil. τὸν *Κρόνον*) ἡ ἱστορία παραδίδωσιν :: κατὰ τε τὴν *Μιβύην* καὶ *Σικελίαν* <οἰκίσαι τε τοὺς τό>πους καὶ <πόλιν> κτίσαι, ὡς ὁ *Χάραξ* φησί, <ἦν τότε μὲν λεγ>ομένην *Κρόνιαν*, νῦν δὲ *Ἰερὰν* πόλιν ὡς <Ι>σῖγον<ος περὶ Ἑλλήν>ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ *Αἰσχύλος* ἐν τῇ *Αἴτνῃ* (εἰνῇ cod.) <αραδιδύασιν>. Supplevit haec Hase. De re cfr. Diod. III 61.

8 Schol. Hom. II 183 τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινες ἡλακάτην φασί, καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* τοὺς ποταμοὺς πολυγλακάτους φησί, Hesych. ἡλακάτη· ὀνάξ. ὁμοίως καὶ πολυγλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη, unde MSchmidt effecit πολυγλάκατα Aeschylum τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη dixisse.

9 Hesych. αἵμοι· ὄρουμοι. *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (αἰτναίαις cod.). Cfr. Anecd. Bekk. p. 360, 30. Eustath. Od. p. 1851, 27, Zon. Lex. p. 69.

10 Hesych. κρείττονες (κρείττονες OCrusius) τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. ἀποκῶσιν δὲ κακωτικοί (κακότηχοί cod., emendate Phot. Lex. p. 177, 8) τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρωα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ (l. καὶ τοὺς θεοὺς δὲ) *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (αἰτναίας cod.).

[ΛΑΚΜΗΝΗ].

De hac fabula vide ad fr. 12. Fabulam huius nominis Aeschylō abiudicat Stanley, Alcmēnam et Heraclidas eandem fuisse suspicatur Pauw (cfr. Welcker Tril. p. 564), Alcmēnam, Heraclidas, Aetnaeas trilogiam effecisse cum Welckero EAJ Ahrens et Droysen arbitrantur.

12

ἀποστάς

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Vide supra ad Aegyptios. De argumento cfr. Apollod. II 1, 4, 7, Hygin. f. 169, Böttiger Amalth. vol. II p. 280sq. et 283sqq. Huius fabulae satyricae fortasse fuit fr. 12.

13

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μύρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοί.

Haec verba alii Neptuno, alii satyro tribuunt.

14

ἄγωγε τὰς σὰς βακχάρεις τε καὶ μύρα

»Ita, ni fallor, Satyrus pruriens. cum puella dixisset, se odisse tam feros horridosque amatores: Bothe.

12 Hesych. ἀποστάς· φυχών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ (καὶ Ἀλκμῶν Stanley, καὶ Ἀμυμώνῃ Toup, καὶ Εὐριπίδῃς Ἀλκμήνῃ Alberti et MSchmidt, dubito ex Soph. El. 776 καὶ Σοφοκλέῃς Ἠλέκτρῳ conicere).

13 Ammonius in v. γῆμαι p. 37 Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ »σοὶ . . γαμεῖν δὲ μή«, Herodian. περὶ ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd III p. 263 Αἰσχύλος ἐν ἀσυμμάχῃ »σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μύρσιμον, ἐμοὶ δὲ γαμεῖν«. Cf. Etym. Gud. p. 125, 7, ubi γαμεῖν δόμος, Anecd. Bachm. vol. II p. 375, 8, ubi γαμεῖν δ' ἔμοί legitur.

14 Athen. XV p. 690C καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ (ἀμυμώνῃ A) ἀντιδιαστέλλων φησὶ »ἄγωγε τὰς σὰς βακχάρεις (βακχάρει A) . . μύρα«.

15

θρώσκων κνώδαλα

Hoc Neptunus satyro dicere videtur.

APFELI.

In catalogo et Etym. M. p. 341, 6 titulus est Ἀργεῖοι, MSchmidtio (Philol. XVI p. 161) Ἀργεῖα fuisse videtur (vide ad fr. 18). Boeckh gr. trag. princ. Argivos drama satyricum fuisse putat nec dubitat quin argumentum idem fuerit quod in Sophoclis Ἀγαιῶν συνλόγῳ, fr. 180 huc referens. Cfr. Hermann opusc. VII p. 207. Welcker Tril. p. 372sq. Eleusinnios Argivos Epigonos, Trag. p. 29 Epigonos Argivos Phoenissas (cfr. ad fr. 259) in trilogiam redigebat, Droysen Ἀργεῖους, Ἐλευσινίους, Ἐπιγόνους iungebat. Schneidewin Philol. III p. 365 Ἀργεῖους et Οἰδίποδα eandem fabulam fuisse arbitratur. Ἀργεῖοις medium, Ἐλευσινίοις extremum trilogiae locum vindicat Wilamowitz Herm. vol. XXVI p. 227. Videntur Ἀγεῖοι supplices matres ducum ad Thebas caesorum fuisse et fortasse fabulae Ἀργεῖαι Ἐλευσίνιοι Ἐπίγονοι continuum argumentum habuerunt. Cfr. etiam J Schmidt Zeitschr. f. d. Altertw. 1856 p. 402sq. (Huc refert fr. 179 Valesius, 282 Hartung).

16

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλῶν

17

Καπανεύς μοι καταλείπεται
λοιποῖς ἀχέραινος ἄρθρων
ἐνηλυσίῳ ἀπέλιπεν

15 Hesych. θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων. γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνη.

16 Harpoer. v. χλῆδος· Αἰσχύλος Ἀργεῖαις (sic A et B, Ἀργίαις C) »καὶ . . βαλῶν».

17 Etym. M. p. 341, 5 ἐνηλύσια· ἐδκίνητα, καὶ ἤλυσιν τὴν

16 (χλῆδὸν βαλῶν aut) χλῆδον βελῶν MSchmidt.

17 V. 2 ἄρθρων pro ἀρόρων (vulgo ἀρούρων) MSchmidt. V. 3 ἐνηλυσίῳ pro ἐπηλυσίῳ Stanley. Locus desperatus.

18

ἀπόσκημμα

19

ἐμμέλεια

A P I' Q.

Catalogus habet Ἀργὼ ἡ κωπαστής (Ἀργὼ ἡ κωπευστής Ald.). Ἀργὼ ἡ κωπευσταί Welcker Tril. p. 312 titulum fuisse putat, Κωμασταί Hartung, Κωπασταί Hippenstiel de Graec. trag. principum fabularum nominibus p. 11. Malim Κωπηλάται. Satyrica fabula fuisse videtur Dindorfio. Parum probabilia coniecit Welcker Tril. p. 311 sqq., Nachtrag p. 100sqq. Vide infra ad Cabiros. Καβίρους et hanc fabulam non diversam fuisse putat Hartung, qui fr. 19 et 393 huc refert. Fr. 303 huic fabulae adscribit Wagner.

20

ποῦ δ' ἔστιν Ἀργοῦς ἱερὸν αὐδᾶεν ξύλον;

ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις »Καπανεύς . . . ἀρόρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν«. οἱ δὲ τὰ κατασκηθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥη-τορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εἶρον. ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἡ κεραυνὸς εἰσβέβληκεν, ἡ καὶ ἀνατίθεται διὰ καταβάτη καὶ λέγεται αὐτὰ καὶ ἄβατα. Cfr. Hesych. ἐνηλύσιος et ἐνηλύσια.

18 Hesych. ἀπόσκημμα. ἀπέρισμα. Αἰσχύλος Ἀργίας (Mursus Ἀργεία, Meursius Ἀργείοις).

19 Hesych. ἐμμέλεια. εἶδος ὀρχήσεως — τραγική δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργυροῖς (Meursius Ἀργείοις, Hartung Ἀργοῖ) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἣ ἐστὶ σίκνις. Bothe ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικής, ἣ ἐστὶ σίκνις.

20 Philo Jud. περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον vol. II p. 468 Mang. οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος. ὦθεν καὶ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε »ποῦ . . . αὐδασον ξύλον«, quod huic fabulae vindicavit Welcker Tril. p. 313.

20 αὐδῆεν pro αὐδασον Hartung, αὐδᾶεν Cobet. Cfr. Apoll. Rh. IV 581 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ.

21

Schol. Apoll. Rh. I 105 *Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν* (Argus gubernatorem), *ὁ δὲ Δισχύλος ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸν Τῖφυν ἴφυν καλεῖ* (*μοριφυν καλεῖ* L, *μαρτυρεῖ Ἴφιν καλεῖσθαι* MSchmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856 p. 363).

A T A A N T H.

Nomen habet catalogus. EAJ Ahrens, Bothe, Droysen huc referunt fr. 359 ut verba Meleagri. Wagner suspicatur, hanc fabulam ea continuisse quae narrat Apollod. III 9, 2 ac satyricam fuisse. Hanc et *Ἰερείας* fabulam eandem fuisse putat Hartung.

B A K X A I.

Valckenaer (Diatr. p. 16) Bacchas et Penthea, Wagner Bacchas et Xantrias eandem fabulam fuisse putat, Welcker Tril. p. 327sq., Nachtrag p. 122sq. Pentheum nomen existimat trilogiae ex fabulis *Σεμέλη*, *Βάχχαι*, *Ξάντριάς* compositae, Droysen *Τοξότιδας*, *Σεμέλην ἢ Ὑδροφόρους*, *Πενθεά ἢ Ξαντριάς* in trilogiam redigit, Hippenstiel l. l. p. 47 Bacchas nomen trilogiae habet fabulas *Ὑδροφόροι*, *Πενθεύς*, *Ξάντριάς* complexae. His opinionibus officit quod quattuor nomina *Βάχχαι*, *Σεμέλη* ἢ *Ὑδροφόροι*, *Πενθεύς*, *Ξάντριάς* in catalogo afferuntur. Non minus incertum quod Elmsley (ad Eur. Bacch. arg.) suspicatur Bacchas et Bassaridas eandem fabulam fuisse, quam in rem Hartung in catalogo *Βάχχαι* <ῆ> *Βασσάροι* scribit. Opinio Welckeri et Nitzschii (Sagenpoesie p. 628sq.) consentium fabulam trilogiae alteram, sive *Πενθεύς* sive *Βάχχαι* vocetur, et tertiam *Ξαντριάς* argumentum Euripideae fabulae Baccharum habuisse, etiam propterea im-

Cfr. Hygin. Poet. astr. II 37 *Homerus hunc eundem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam et Apollod. I 9, 16, 6 κατὰ δὲ τὴν πρῶταν ἐνέχορμωσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγού τῆς Ἀωδωνίδος ξύλον.* Ad Cabiros vel Hypsipylen rettulit hoc fr. Butler.

probatur, quod Xantriae fabula ad filias Minyae spectare videtur, de quo infra ad Xantrias dicendum erit. Quodsi Xantrias ab hac trilogia removemus, alter quidem locus Bacchis dari potest (Ξεμέλη ἢ Ἰδροφοροί, Βάχχαι, Πενθεύς), sed omnia propter paucitatem fragmentorum vel maxime dubia sunt. Si Ξάντριοι satyrica fabula fuit, non alienum videtur eam huic tetralogiae iniungere, siquidem etiam Lycurgea tetralogia Lycurgum satyricum habuit. Ei trilogiae in qua Ξεμέλη fuit Διονύσου τροφούς adsignat Nauck. Vide etiam ad Ἀθάμαντα.

22

τό τοι κακὸν ποδῶχες ἔρχεται βροτοῖς
καὶ ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

B A Σ Σ A P A I.

Schol. Aristoph. Thesm. 135 τὴν τετραλογίαν λέγει Λυχοργίαν (l. Λυχοῦργειαν), Ἡδωνούς, Βασσαυρίδας, Νεανίσκους, Λυχοῦργον τὸν σατυρικόν. Cfr. Apollod. III 5, 1 et Hygin. f. 132. Nomen Βασσαυρίδες etiam schol. Nic. Ther. 288 (fr. 24) habet, ceteris locis Βασσάροι titulus perhibetur. Eratosth. Catast. 24 p. 140 de Orpheo: τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάργαιον <ἀνιῶν> προσέμενε τὰς ἀνατολὰς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον (l. πρῶτος). ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπεμψε τὰς Βασσαυρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύ-

22 Stob. Ecl. I 3, 26. 27 Αἰσχύλου Βαχχῶν (lemma om. P, αἰσχύλου κακῶν F habet marg.) »τό τοι (τῷ τοι F) . . βροτοῖς καὶ τ' ἀμπλάκημα (ἀπλάκημα P, sed supra π man. 1 superser. μ) . . θέμιν«, Theophil. ad Autol. II 37 p. 178 ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ χρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανεν λέγων »τὸ κακὸν . . καὶ τὰ ἀμβλακήματα περῶντι τὴν θέμιν«.

22 V. 2 κατ' ἀμπλάκημα Hermann, μετ' ἀμπλάκημα Conington. Versus duabus personis distribuendi videntur.

λος ὁ ποιητής, αἴτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Schol. German. p. 84, 11: (Orpheus) *neglegentius Liberum colere coepit solemque Apollinem dixit esse eis adsidue nocte in Pangaeo monte ascendens, ut orientem solem videret unde surgeret. Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quae eum membratim discerpere. Recollectis membris <musae eum> sepelierunt in Libethriis montibus.* De Aeschyli Lycurgea v. Hermann opusc. V p. 3sq., cui verisimile videtur, in solo Orphei casu Bassaras constitisse. Cfr. etiam Welcker Tril. p. 320sq. et Nachtrag p. 103sq., Gruppe Ariadne p. 97sq., Nitzsch Sagenpoesie der Gr. p. 586sq., MCroiset Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études gr. en France 1882 p. 88sq. Bassaris tribuit fr. 341 Nauck. (387 et 448 Hartung), uni ex Lycurgiae fabulis fr. 325 et 482 Hermann.

23

⟨XO.⟩ ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν,
ἄσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηθήσεται νιν.

De Baccho implacabile in Lycurgum odium expleturo haec dici videntur.

24

κάρφει παλαιῷ κάπιβωμίῳ φύλαφ

23 Hephaest. Enchir. c. 13 p. 82 τὸ δὲ βακχεϊκὸν σπάνιον ἔστιν, ὥστε εἰ καὶ πού ποτε ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ ἐρήσχεσθαι, οἷον ὁ ταῦρος . . κυρίζειν (κυρίξειν alii libri) τιν' ἀρχάν. φθάσαντος δ' . . προπηθήσεται νιν, Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir. p. 84, 3 »ὁ ταῦρος δ' ἔοικε κυρίζειν«, Βασάρων Αἰσχύλου ἢ χοῦσις. Cfr. Hesych. κυρίζειν <[ἢ κυρίζει]· κέρασι μάχεσθαι (l. μαχεῖσθαι).

24 Schol. Nic. Ther. 288 φύλεις· πρῶτα σημαίνει ἡ λέξις· ἔστι γὰρ φύλαξ τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρὸν . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι κάρφει (sic V, σχάρφει K P R) . . φύλαφ.

23 V. 1 fort. κατ' ὄργαν. — V. 2 ἄσαντος pro φθάσαντος scripsi. Pro ἐπ' ἔργοις fort. ἐναργῶς legendum.

25

εἰλλόμενον

ΓΛΑΥΚΟΙ.

De Aeschyli Glaucis vide Hermann opusc. II p. 59sq., Welcker Tril. p. 471sq. et 561sq., Nachtrag p. 176sq., Klein. Schrift IV p. 145sq., Gruppe Ariadne p. 81sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 564sq., ELeutsch in Allg. Encyclop. der Wissensch. und Kunst I 69 p. 193sq., Klossowski de Glauco Potniensi. 1852, R Gaedechens Glaukos der Meergott. Gotting. 1861 et in Roscheri lex. mythol. s. v. p. 1685.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

Pausan. IX 22, 7 τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀνθηρόνι μνήματα καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πῆδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀλκίον, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τότε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγγηται καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλείοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυκνανομένοις παρὰ Ἀνθηρονίων τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν ὁράματος ἐξήρχεσεν. De Cicerone refert Plut. v. Cic. c. 2 καὶ τι καὶ ποιημάτων ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον. Satyricum drama fuisse videtur Casaubono (de satyr. poesi II 5), qui quidem de Glauco Potniensi cogitaverat alterius Glauci ignarus. Glaucum Pontium tertiam trilogiae quae Phineas Persas Glaucum complexa sit (vide infra ad Glaucum Potniensem) fabulam fuisse putabat Welcker. (Eam et Δικτυουλκούς fabulam eandem fuisse hariolatur Hartung). Huic fabulae fr. 284 et 403 Hartung, 402 (et 366) Hermann tribuit.

25 Hesych. εἰλλόμενον· εἰργόμενον· Αἰσχύλος Βασσάραις (βάσσαρες cod.). Simplicius in Aristot. de caelo p. 231 b 22: τὸ δὲ ἰλλομένην εἴτε διὰ τοῦ Ι γράφεται τὸ δεδεμένην δηλοῖ. . εἴτε διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου γράφεται, καὶ οὕτως εἰργομένην δηλοῖ, ὥς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις.

26

ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

27

δαῦλος δ' ὑπήγη καὶ γενειάδος πυθμῆν

28

κόγχοι μύες κῶστρεια

29

ὁ τὴν ἀεῖζων ἀφθιτον πόαν φαγών

26 Phryn. Bekk. p. 5, 21 »ἀνθρωποειδὲς . . συζῶν« ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης Αἰσχύλος.

27 Etym. M. p. 250, 4 δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος »δαῦλος ὑπήγη καὶ γενειάδος (πολιάδος cod. Flor. ed. Miller Mél. de littérature Grecque p. 82) πυθμῆν«. Eustath. II. p. 274, 24 δαῦλον τὸ δασύ, ἢ προτέρα περισπᾶται (potius δαυλός requirit Herodian. Arcad. p. 53, 7 et 13). Αἰσχύλος »δαῦλος δ' ὑπήγη«. Ex Paus. X 4, 7 τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον ἔνθα ἡ πόλις (Δαυλὶς) ὤκισθη, παρείχετο συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τὰ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήγην ὠνομακέναι δαῦλον fragmentum ad Glaucum Pontium rettulit Butler.

28 Athen. III p. 87 A τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς . . ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ »κόγχοι μύες κ' ὄστρεια« (ὄστρεια A, ὄστρεα CE, cfr. p. 92 E ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι). Cfr. Plat. Reip. X p. 611 D οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὀρώντες οὐκ ἂν ἔτι ῥαδίως αὐτοῦ ἴδοιεν τὴν ἀρχαίαν φύσιν ὑπὸ τοῦ τὰ τε παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη τὰ μὲν ἐκκεκλᾶσθαι, τὰ δὲ συντετρίφθαι καὶ πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἄλλα τε προσπεφυκέναι, ὄστρεά τε καὶ φυκία καὶ πέτρας.

29 Anecd. Bekk. p. 347, 24 ἀπὸ τῆς ζωῆς εὐθείας . . γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζῶν καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀεῖζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ νό . . φαγών. Cfr. Hesych. ἀεῖζων· φυτὸν ἀειθαλές.

26 θηρίον συζῶν ἀλί Heimsoeth.

27 πολιάδος, quod habet cod. Flor., fort. ex παρηΐδος repetendum.

30—34

<ΓΛΑΥ.> καὶ γεύομαι πως τῆς ἀειζώου πόας

* * * * *

Εὐβοίδα χαμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα

* * * * *

κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν

* * * * *

30 Anecd. Bekk. p. 347, 29 ζωός . . ἡ γενικὴ ζωῶ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν »καὶ . . πόας«. Cfr. Athen. XV p. 679 A τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἣς ὁ Ἀνθηρόνιος ἐκεῖνος θαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν ἡ τις γέγονε (ἐκεῖνος ἀλειυτὴς ἐμφορηθεὶς θαίμων θαλάσσιος γέγονε Meineke, ἐκεῖνος ἐμφορηθεὶς θαίμων »ἀθάνατος πολύμητις« γέγονε Kaibel), Serv. in Verg. Aen. V 823 Glaucus Anthedonius piscator . . cum captos pisces supra herbam abiecisset et eos recepisse vidisset quam amiserant vitam, intellecta herbarum potentia esu earum in deum mutatus est.

31 Strab. X p. 447 ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὐβοία εὖσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι . . ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἣς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ »Εὐβοίδα χαμπὴν (χαμπτὴν Bkl) . . ἀκτὴν κατ' αὐτὸν (αὐτὴν CDhis) . . Λίχα«.

32 Vit. Arat. in Petavii Uranologio p. 269 A Ἀθῆναι μὲν εἰσὶ τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύλος »κᾶπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρ' ἐκ Περσῶν«. Cfr. Steph. Byz. p. 34, 22 s. v. Ἀθῆναι: ταύτας δ' Ἀθῆνας Διάδας λέγεσθαι. Hoc fragmentum fragmento 31 continuat Meineke.

---

30 Fort. καὶ γεύομαι ἴγῳ. — ἀειζώου requirit Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1835 p. 963.

31 V. 1 κάμπτων Meineke.

32 Διάδας pro Δαΐδας Valckenaer. — παρεκπερῶν pro παρ' ἐκ Περσῶν Scaliger.

Ξιφίρου λιμήν

* * * * *

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑφίκορμον Ἰμέραν ἀφικόμην.

35

Πάνες

ΓΛΑΥΚΟΣ [ΠΟΤΝΙΕΥΣ].

Hypothes. Aesch. Pers. ἐπὶ Μένωνος (ol. 76, 4 sive a. 472 a. Chr. n.) τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκᾳ Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ (Ποτνιῇ add. schol. rec.), Προμηθεῖ. Non commemoratur in Catalogo. Argumentum ad ludos ab Acasto in funere Peliae institutos et ad interitum Glauci spectabat, (non ad pugnam Plataeensem, id quod EAJ Ahrens suspicatus est). Cf. Prob. in Verg. Georg. III 267 *Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus Sisyphei filius et Meropes, ut Asclepiades in Τραγωδου-*

33 Hesych. Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιῇ (Ποντίῳ Hermann). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα [τὰ] περὶ Ῥήγιον [ᾠρείων]. Hoc ᾠρείων ex nova glossa ξιφίρης ᾠρείων (Eur. Ion. 1153) ortum esse vidit MSchmidt.

34 Schol. Pind. Pyth. I 152 Ἰμέρας ποταμός Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ καλοῖσι . . ἐκλέλουμαι δέμας . . Ἰμέραν δ' ἀφικόμην. Glaucō Pontio tribuit Hermann.

35 Schol. Eur. Rhes. 36 Αἰσχύλος δὲ δύο Πᾶνας τὸν μὲν Διὸς ὄν καὶ (Διὸς Ἀρκάδος Vater, οὗ εἶναι Ἀρκάδα Nauck) δίδυμον (ὄν καὶ δίδυμον eicit Schwartz), τὸν δὲ Κρόνου. Schol. Theocr. IV 63 τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. Ad Glaucum Pontium rettulit Hermann.

---

33 Ξιφωνίου λιμήν Bernhardy Berl. Jahrb. 1828 p. 243 collato Scyl. p. 21 Müll., ubi λιμήν Ξιφώνειος commemoratur.

34 V. 1 λουτροῖς δ' Wagner. — ἐκλελουμένος pro ἐκλέλουμαι Heyne. V. 2 Ἰμέραν pro Ἰμέραν δ' idem.

μένων *libro primo ait, habuit equas, quas adsueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae*, schol. Eur. Or. 318 Πότνια γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα φαροῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον τὸν Βελλεροφόντου πατέρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίων, Hesych. Γλαύκου φορβύδας ἵππους· εὐγενεστάτους, Strab. X p. 409. Falso fr. 38 ad pugnam Plataeensem, fr. 39 ad Mardonii caedem referunt quidam (ut EAJAhrens). Huic fabulae atque ei nuntii narrationi cuius fr. 38 fuerit tribuit fr. 372 EAJAhrens, praeterea illa quae de Cycno dicit Aristoph. Ran. 963 Hartung cl. Hygin. fab. 273. Vide etiam Kausche Mythol. Aesch. p. 290. Minus probabiliter ex hac fabula repetit fr. 173 (cum Spanhemio), 324, 326, 330, 346 Hermann.

36

<XO.> εὐδοίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν

37

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38. 39

<ΑΓΓ.> ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶν νεκροί,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

* * * * *

36 Aristoph. Ran. 1528 πρῶτα μὲν εὐδοίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ ἐς φάος ὀρнуμένῳ δότε, θαίμονες οἱ κατὰ γαίης, schol. παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Δισχύλῳ »εὐδοίαν μὲν πρῶτον (sic cod. Ven., πρῶτα ceteri) . . χέομεν«. Etiam in Glaucō προπομποί haec cecinisse videntur Fritzsche (ad Aristoph. Ran. 1528).

37 Schol. Plat. p. 904b 36 ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει . . Δισχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ »ἀγὼν . . λελειμμένους«.

38 Schol. Eur. Phoen. 1194 ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: παρὰ τὸ Δισχύλου (libri τῷ Δισχύλῳ) ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ »ἐφ' ἄρματος (ἄρ-

38 V. 2 ἐμπεφυρμένοι pro ἐμπεφυμένοι Valckenaer.

εἶλκον δ' ἄνω λυκηθόν, ὥστε διπλόοι
 λύκοι νεβρόν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

40

εὐφήμεῖς γόοις

41

ἀμφίσωπον

42

ἴτηλον

ματι C) γὰρ ἄρμα (ἄρματα M) καὶ νεκρῶν νεκροί (sic MAC, νεκρῶ νεκρός B), ἵπποι . . ἐμπεφυμένοι (sic C, ἐκπεφυγμένοι MAB). Aristoph. Ran. 1403 ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός, schol. cod. Rav. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου.

39 Schol. Hom. N 198 τοῦ ἐνὸς ἀρπάσαντος συναρπάξει ὑπαντῶμενος ὁ ἕτερος ἑκατέρου τὴν ἄγραν εἰς ἑαυτὸν μετάγοντος <ὡς> καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου »εἶλκον ἄνω . . μασχάλαις«. Eustath. Il. p. 927, 39 Αἰσχύλος δέ, φασί, μιμησάμενος ἔφη πού »εἶλκον ἄνω . . φέρουσι«. Potniensi Glaucō tribuit Hermann.

40 Hesych. εὐφήμεῖς γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (γλαύκοποτνί . . cod.).

41 Hesych. ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Etym. M. p. 91, 12 ἀμφίσωπον· περίβλεπτον, »unde possis περίωπτον Hesychio restituere. Sed ut taceam accentum ἀμφίσωπος alienum a compositis in — ωπος, magnopere vereor, ne ἀμφίσωπον omnino glossa non sit sed vocabulum in ὁπή potius quam ωπός compositum, inserviens illud explicandae glossae, sive omissae (ἀμφιτρῆτα, ἀμφιτρῆτον) sive ante spurias apparenti ἀμφιτροχῇ« MSchmidt. Cfr. ad fr. 65.

42 Hesych. ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποτνιεῖ. Phot. lex. p. 118, 3 ἴτηλον· τὸν (l. τὸ) οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος. Aeschylum potius οὐκ ἐξίτηλον dixisse putat Nauck cl. fr. 162, 4. Fortasse vis negationis in interrogatione posita erat.

39 V. 1 δ' inseruit Hermann. V. 2 φέρουσι γαμφylaῖς καλήν Herwerden Exerc. crit. p. 3.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Hanc et *Ἰκέτιδας* fabulam non diversam fuisse ex fr. 46 efficiebat Stanley. Vide supra ad Aegyptios. Ad Danaides refert fr. 284 MSchmidt, fr. (301, 317), 373, 379, (452) Hermann, fr. 333 Welcker.

43

κᾶπειτ' ἄνεισι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἐγείρω πρηνεμεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Ad exitum dramatis, in quo narretur filiorum Aegypti interitus, hoc fragmentum refert Butler, alii rectius ad principium fabulae.

44

⟨ΑΦΡ.⟩ ἐρᾷ μὲν ἄγνός οὐρανὸς χρῶσαι χθόνα,
ἕρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσών

43 Schol. Pind. Pyth. III 27 τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας (ὑμναιοῦντας Hartung) ἐπευφημιζομένους λέγειν »σὺν κόροις (κούροις ed.) τε καὶ κόραις». Δισχύλος Δαναῖσι »κᾶπειτα δ' εἴσι . . κόραις». Cfr. Hesych. κουριζόμενος· ὑμναιοῦμενος, διὰ τὸ γαμουμέναις (γαμουμέναις διὰ τὸ cod., corr. Nauck) λέγειν »σὺν κόροις (κούροις cod.) τε καὶ κόραις», ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται.

44 Athen. XIII p. 600 B καὶ ὁ σεμνότητος δ' Δισχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν »ἐρᾷ . . τρωῶσαι χθόνα . . ἀπ' εὐνάεντος (sic A, εὐνάοντος ε super o scripto E)

43 κᾶπειτ' ἄνεισι pro κᾶπειτα δ' εἴσι Toup. V. 2 ἕως τ' (malim δ') ἐγείρει πρηνεμεῖς Heath. V. 3 fort. ὕμνους τιθέντων.

44 V. 1 χρῶσαι pro τρωῶσαι Heath. Cfr. Hesych. χρῶσαι· χρωματίζειν, μολῶναι. V. 3 εὐνατῆρος pro εὐνάεντος (εὐνάοντος) Nauck. εὐνάζοντος Bothe, εὐνασθέντος Lobeck Philol. V p. 245. V. 4 Cum ἔχουσε cfr. χουσαμένη Hes. Theog. 125 et κῦμα Cho. 128, Eum. 662. V. 6 δεινδρῶτις pro δένδρων τις Hermann cl. Eur. Herc. 790 Πυθίου δεινδρῶτι πέτρα. — γάνους pro γάμου Gomperz. V. 6 παναίτιος Genniges.

ἔκυσσε γαῖαν· ἥ δὲ τίχτεται βροτοῖς
 μήλων τε βοσκάς καὶ βίον Δημήτριον· 5
 δένδρῳτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους
 τέλειός ἐστι. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.

Verba Veneris esse προλογιζούσης putat Butler, rectius hac Veneris oratione apud iudices habita Hypermestram defendi iudicat Hermann (de Aesch. Danaid. opusc. II p. 334).

45

καθαίρομαι γῆρας

Haec Danaus nuntio caedis a Danaidibus perpetratae elatus gaudio dicere videtur.

46

Strab. V p. 221 Αἰσχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἄρχους φησὶν ἐν Ἰκέτισιν ἥ (καὶ Hermann) Δαναῖσι τὸ γένος αὐτῶν (scil. τῶν Πελασγῶν).

ΔΙΚΤΥΟΓΛΟΙ.

Catalogus habet Δικτυουργοί, quod sublestae fidei esse demonstravit Hermann opusc. VIII p. 175 sqq. suspicatus δικτυουλχοὺς intellegendos esse piscatores Seriphios retia trahentes argumentumque fabulae pertinuisse ad Danaen arca Seriphum appulsae cum Perseo. Cfr. Preller. Gr. Myth. II p. 59²sq. Ad res Persei pertinebat etiam fabula Φορκίδες et fortasse ea cui Πολυδέκτης nomen erat, ut quam trilogiam Welcker Tril. p. 378 sqq. fabulis Danae, Phorcidibus, Polydecte con-

οὔρανοῦ.. δένδρων τις ὥρα.. γάμου τέλειος.. παραίτιος. Eustath. Il. p. 978, 25 καὶ τις Αἰσχύλος, οὐχ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' Ἀλεξανδρεύς, ὡς ἡ κατὰ τὸν Ἀθήναιον ἱστορία δηλοῖ (scilicet deceptus est loco paulo ante p. 599 E allato quo Aeschyli Alexandrini mentio fit), φησὶν »ἐρᾷ μὲν.. τρῶσαι χθόνα.. εὐνάοντος οὔρανοῦ.. Δημήτριον.

45 Hesych. καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος δαίσι (Δαναῖσι Musurus).

45 Hephthemimeris fuisse videtur καθαίρομαι τὸ γῆρας.

struxit, nomine *Δανάης* falso ex Hesychio s. v. *καθαίρομαι γῆρας* (fr. 45) sumpto, eam Droysen ex fabulis *Δικτυουλκοί, Φορκίδες, Πολυδέκτης* componat. Cfr. Nitzsch Sagenpoesie p. 584sqq. Videtur autem fabula *Φορκίδες* satyrica eius tetralogiae fuisse. Vide etiam supra ad Glaucum Pontium.

47

δικτύου δ' εὐήτρια

48

ὄβρια

49

θῶσθαι

[ΔΙΟΝΥΣΟΥ] ΤΡΟΦΟΙ.

Et catalogus et grammaticorum loci habent *τροφοί*. *Διονύσου* quod in hypothesis Eur. Med. praepositum est delendum. Cfr. Hippenstiel l. c. p. 14. Satyricum drama fuisse suspicatus est Siebelis de Aesch. Persis p. 23 et Böttiger, Vasengemälde I 2 p. 185, eiusdem trilogiae ac *Σεμέλην* putat Nauck. Vide etiam infra ad Nioben. Ad hanc fabulam fr. 361 et 388 pertinuisse coniecit Hartung.

47 Poll. VII 35 τὸ δὲ εὐήτριον *Δισχύλος* ἐν *Δικτυουλκοῖς*, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε δικτύου (κερκίου A libra-rio ad κερκίς quod subsequitur aberrante) δ' εὐήτριας.

48 Aelian. H. A. VII 47 τῶν δὲ ὑσπρίχων καὶ τῶν τοιούτων [ἀγρίων ὀβρίκαλα] τὰ ἔκγονα ὄβρια <καὶ ὀβρίκαλα> καλεῖται· καὶ μέμνηται γε Εὐριπίδης ἐν Πελοπίδῃ τοῦ ὀνόματος καὶ *Δισχύλος* ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 149 θηρῶν ὀβρικάλοισι dixit, ἐν Μέμνονι sine causa Wagner) καὶ *Δικτυουλκοῖς*. Phot. Lex. p. 314, 23 ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. *Δισχύλος* *Δικτυουλκοῖς*.

49 Hesych. θῶσθαι· δαίνυσθαι, θωνᾶσθαι (θαινᾶσθαι Salmasius), εὐωχεῖσθαι. *Δισχύλος* *Δικτυουλκοῖς*. Cfr. Etym. M. p. 461, 1 θῶσθαι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι.

50

Hypoth. Eur. Med. *Αἰσχύλος* δ' ἐν ταῖς [*Διονύσου*] *τροφοῖς* (τροφαῖς A) *ἰστορεῖ* ὅτι (scil. *Μήδεια*) καὶ τὰς *Διονύσου* *τροφούς* μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Schol. Aristoph. Equ. 1321 *Ὡσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἰστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀνεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν*. Cfr. Ovid. Met. VII 295 *Viderat ex alto tanti miracula monstri Liber et admonitus iuvenes nutricibus annos Posse suis reddi, capit hoc a Colchide munus*, quem haec ex allato hypoth. Eur. Med. loco hausisse docuit Robert Bild und Lied p. 231sq.

51

βιοτὴν αὖξιμον ἐμφίουςα

52

δίκρα ὄψις

53

πεδοίκου χελιδόνος

[*ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ*]

Eadem fabula quae Phryges.

ΕΑΕΥΣΙΝΙΟΙ

Plut. Thes. c. 29 *συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστω τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Κλυμείᾳ πεσόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίη-*

51 Phot. lex. p. 47, 11: *ἐφιοῦσα* (ἐμφιοῦσα L Dindorf cl. Hesych. ἐμφιοῦσα· ἐρέγματα διδοῦσα, ἐμφίουσα Lobeck Rhem. p. 154)· *τροφὰς διδοῦσα γόνδρου καὶ* (φιφά supplet ex Hesych. φιφά· ἐφῆτὰ λεπτὰ M Schmidt Philol. 18 p. 228) *τὰ ἐφῆτὰ*. *Αἰσχύλος τροφοῖς »βιοτὴν . . ἐφιοῦσα«*. *Ἰππῶναξ*. Fragmentum *βιοτὴν αὖξιμον ἐ*. Hipponacti tribuit Brunck.

52 Hesych. *δίκρα ὄψις*· ἡ (ῥ cod.) *διπλῆ*. *Αἰσχύλος τροφοῖς*.

53 Hesych. *πεδοίκου χελιδόνος*· *συνοίκου*. *Αἰσχύλος τροφοῖς* (*αἰσχυλοτροφούς* cod.)

52 *δίκρα ὁσφῦς* M Schmidt.

σεν ἐν τραγωδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλεῖστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δεῖκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσίνα καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῃ χαρισαμένου· καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων <καὶ> οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς [καὶ] ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται. Vide supra ad Ἀργείας. Ad Eleusinos pertinuisse fortasse fr. 333, 363, 479 putat Butler, 386 et 387 Pauw, (318, 362 Hartung).

54

ἀοζήσω

EPIGONOI.

Vide supra ad Ἀργείας. — Athen. XIII p. 584 D Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγωδοῦ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους <ὑποκρινόμενος> εὐήμερήκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ (scil. Ἰναθαίνῃ) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι »ὀλόμινε παίδων, ἔφη, ποῖον ἐροῦχας λόγον;« Andronicum non Aeschyli, sed Sophoclis Epigonos egisse Brunck putavit, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior, Hermann idem iudicat ob temporum rationem. Ad hanc fabulam refert Wagner versus apud Plut. de aud. poet. c. 13 p. 35 E ὁ τραγικὸς Ἀδραστος τοῦ Ἀλκμέωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν

ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς

ἀπεκρίνατο »σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἧ σ' ἐγείνατο« et apud eundem de inim. util. c. 5 p. 88 F servatos, quos Sophoclis Alcmeoni Valckenaer Diatr. p. 150, Sophoclis Epigonis sive Eriphylae O Ribbeck tribuit. — Cic. Tusc. II 25, 60 Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse,

audisne haec, Amphiarae, sub terram abdite

54 Hesych. ἀοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίαις (Ἐλευσινίοις Salmasius).

ad Sophoclis Epigonos refert Heath (κλύεις τάδ', Ἀμφιάραε, γῆς κεύθων χάτα; Graeca verba fuisse suspicatur Nauck). (Denique ad Aeschyli Epigonos pertinuisse fr. 316 et 412 arbitratur Hartung).

55

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
 ἥρας τε * * * * *
 τὴν δευτέραν δὲ χρῶσιν ἥρωσιν νέμω
 * * * * *
 τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐχταίαν λίβα

56

τιμαλφής

[E Y P Ω Π Η]

Eadem fabula quae Cares.

H Δ Ω Ν Ο Ι.

De hac prima tetralogiae Lycurgeae fabula vide ad Bassaras. Demetrius περὶ ποιημάτων in Herculan. vol. coll. alt. V fol. 7 (ed. Oxon. I f. 109) ὁ γ<ἀρ> ὁγ̃ Κράτις κατὰ <τ>ὸν α<ὕτ>ον <τ>ὸν χρόνον γε<γ>ο>νῶ<ς> Δισ<χ>ύλῳ τοῦ<τ>ου διὰ τ<ῶ>ν Ἡδ<ω>νῶν <ε>ὐ<δο>κ<ι>μ<ί>σαντος>.. (supplevit haec Gomperz N. Mus. Rhen. vol. 32 p. 477). Ad Edonos pertinuisse fortasse fr. 409 et 448 putat Welcker, fr. 342 Hermann, fr. 313, 355, 364, 365 Hartung.

55 Schol. Pind. Isthm. VI 10 τὸν μὲν γὰρ πρῶτον (scil. κρατῆρα) Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίονασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Δισχύλος ἐν Ἐπιγόνοις »λοιβὰς .. τε«, εἴτα »τὴν δευτέραν γε .. νέμω«, εἴτα »τρίτον .. λίβα«.

56 Hesych. τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα .. Δισχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

57

σεμνά Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες

* * * *

ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον,
δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλήν,
ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ,

5

* * * *

* φαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῆμοι,
τυπάνων ἡχῶ δ' ὥσθ' ὑπογαίου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

10

57 Strabo X p. 470 τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς (τῆς μὲν οὖν Κοτυτοῦς Nauck) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων (καὶ . . ὀργάνων om. B k l n o)· εἰπὼν γὰρ »σεμνά Κότυς (κόπτουσ' D h, κόπτους C)« [ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς] »ῥια (ῥεῖα D h) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας D h i n o p)« τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθέως ἐπιφέρει »ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας (βομβήκας B k o x y) . . δακτυλόδικτον . . ὁμοκλάν, ὃ δὲ χαλκοδέτοις (χαλκοδέτοις E) κοτύλαις ὀτοβεῖ« (ὀττόβεῖ D) καὶ πάλιν »φαλμὸς . . ὑπομυκῶνται (ὑπομυκῶνται B k n o) . . φοβεροὶ (φομέριοι B ex corr. C k, φοβέριοι D h i l n o x) μῆμοι, τυμπάνου δ' ἡχῶ (sic k n o, εἰχῶν B ex corr. l x, εἰκῶν reliqui libri) ὥσθ' ὑπογαίου (ὑπογέου C D h i m s, ὑπογείου B k) . . βαρυταρβής«. ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς

57 V. 1 σεμνά Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες pro σεμνά Κότυς (κόπτουσ' vel κόπτους) ῥια (ῥεῖα) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας) Nauck (ὄργι' Lobeck Aglaoph. p. 1014). V. 4 δακτυλόδικτον pro δακτυλόδεικτον Pauw. V. 5 ὁμοκλήν pro ὁμοκλάν Dindorf. V. 10 τυπάνων ἡχῶ δ' pro τυμπάνου δ' ἡχῶ (εἰχῶν, εἰκῶν) Herwerden (τυμπάνου δ' ἀχῶ Scaliger, τυπάνων ἀχῶ δ' F G Schoene de pers. in Eur. Bacch. hab. scen. p. 127). V. 11 βρέμεται F W Schmidt.

Hos versus esse chori Edonorum suam deam celebrantium putat Hermann opusc. V p. 9. Nuntiat vero haec parodi pars adventum Bacchi bacchantiumque et sacra eorum sacris Thraciae deae adsimulat.

58

ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη

»Qui loquitur, ipse fortasse Lycurgus fuit indigne ferens, quod omnia Bacchicam insaniam spirent« Hermann.

59

ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας

ἔχει ποδήρεις

Verba videntur Lycurgi vestitum Bacchi reprehendentis.

Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ Φρύγες θρακῶν ἀποικοὶ εἰσιν. οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετενηγέσθαι. καὶ τὸν Διονύσου δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκούργον συνάγοντες εἰς ἓν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν αἰνέσσονται. Versum 6 commemorat etiam Athen. XI p. 479 B καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν »ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ«, quibus consentit schol. Hom. Ψ 34, nisi quod στοβεῖ vel ἵχχει pro ὀτοβεῖ exhibet, et Eustath. II. p. 1282, 60. — Ad v. 8 cfr. Hesych. ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι.

58 Longin. de sublim. c. 15, 6 καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδύξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται »ἐνθουσιᾷ . . στέγη«. Anecd. Bachm. I p. 222, 7 ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος. »Rettulerant [Stanley, Brunck, Böttiger] hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse vidit Zoega in diss. p. 15 quem secutus est Welckerus in Trilog. p. 322 et in Appendice p. 105« Hermann.

59 Etym. M. p. 191, 5 λέγονται βασσάραι χιτῶνες οὓς ἐφόρουν αἱ θράκται βόκχαι, (his addit cod. Flor. ed. Miller p. 62:) καλούμεναι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου· ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις. Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἐνγρόνοις cod.) »ὅστις . . ποδήρεις«. ἐκ τοῦ Πηγοριχοῦ.

60

<ΔΓΚ.> ποδαπὸς ὁ γύνυς; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

61

<ΔΓΚ.> μακροσκελὴς μὲν ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν;

62

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἀβρατεὺς ὃν σθένει;
Verba videntur Lycurgi Bacchum vi adductum alloquentis.

60 Aristoph. Thesm. 135 καὶ σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκούργειας ἐρέσθαι βούλομαι ποδαπὸς . . στολή; Schol. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκούργειαν (l. Λυκούργειαν). Ἡδωνοῦς, Βασσάρας, Νεανίσκου, Λυκούργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον ποδαπὸς ὁ γύνυς; Totum versum Aeschylo vindicat cum Böttigero Hermann, alii parodiam ad complures versus proferunt.

61 Schol. Hom. I 539 χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν. χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἱαμβοποιῶν τινα φάναι ἄνθρωπον ὃδ' ἐσπέρης καθέδοντα ἄπουν ἔδῃσε χλούνην (v. Mein. poet. chol. p. 121). Ξενοφῶντα (Xenophanem in Sillis suspicatur Hermann) δὲ γένος τι ἰνδῶν (l. γένος ἐμπίδων) φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν' Ἡδωνοῖς μακροσκελὴς . . ἦ. Quae Eustath. Il. p. 772, 53 habet: ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης ὀηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας, ea incertum an ad hunc locum spectent. Cfr. Eum. 188.

62 Aristoph. Av. 276 τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ὀρυβάτης; Schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου ὅτι ποτ' ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἀβρατεὺς ὃν σθένεια. Suid. s. v. μουσόμεντις: παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου ὅτις ποτ' ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλος ἀβρατεὺς.

61 ἦν pro ἦ Hermann.

62 ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει; Hermann, ὁ μουσόμεντις ἄλλος ἀβροβάτης ὁδε; Dindorf, ὁ μουσόμεντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν

63

ἄδασμος

»Minabatur Baccho vel Lycurgus vel quisquis cum eo colloquebatur *στέργην ἄδασμον*, carcerem dicens domum gratuitam. Nisi illa Bacchi verba fuerunt in specu inclusum iri Lycurgum praedicientis« Hermann.

64

αἰγίδες

65

ἄμφιδρομος(?)

63 Hesych. ἄδασμος. οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἶον (οὐ addit HStephanus) τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος ἡδονήν (Ἡδωνοῖς Musurus). Phot. Lex. p. 8, 4 ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. οὕτως Αἰσχύλος. Cfr. Bekk. Anecd. p. 342, 24.

64 Hesych. et Suidas αἰγίζεῖν· διασπᾶν. ἐκ μεταφοῦς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδονῇ Hes. cod.) καὶ τὰς νεβρίδας (νευρίδας Hes. cod.) οὕτω λέγει (καλεῖ Suid.). Cfr. Suid. s. v. Ἡδωνίς. Verba Αἰσχύλος . . λέγει pertinuisse ad glossam ab Etym. M. p. 27, 30 servatam: αἰγίδες· καταιγίδες, οἱ ἄνεμοι vidit MSchmidt. Glossa igitur primitus sic scripta erat: αἰγίδες· καταιγίδες, οἱ ἄνεμοι. Αἰσχύλος (Cho. 591). ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει.

65 Hesych. ἄμφιδρομος. Αἰσχύλος Ξεμέλη ἐπλασε δαίμονα καὶ (καινὸν Musurus) περὶ (παρὰ Nauck) τὰ ἀμφιδρόμια ὠδεῖ (ὥς εἰ Mus.) ἔλεγες (l. ἔλεγες) τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον (θέοντα Kuster) ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὥς Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνές cod.). Nauckio duae glossae coaluisse videntur.

σθένει (ut verba Lycurgi comites ut Bacchum invadant hortantis) Nauck. Verba ἀμαλδς ἀβροβάτης speciem veritatis habent.

66

ἄσσιστα

67

ἔκταρ

H A I A Δ E Σ.

De argumento fabulae eodem quod Euripides in Phaethonte tractavit, v. Welcker Tril. p. 566sq. et Kl. Schriften IV p. 210sq., Hermann opusc. III p. 130sq., Robert et Wilamowitz Herm. XVIII p. 439sq., Bangert de fabula Phaeth. 1885, Knaack quaest. Phaeth. 1886. Ad Aeschylum referunt Butler et Welcker schol. Hom. ρ 208 Ἠλῖος Ῥόδῃ μυχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ παῖδας ἴσχει (ἔσχε Knaack) Φαέθοντα καὶ Δαμπετίην καὶ Ἀγγλὴν καὶ Φαέθουσαν. Chorum ex Oceanidibus fuisse compositum suspicatur Hermann.

Ad Heliades fortasse pertinuisse fr. 312 putat Butler, 293 et 378 Hermann, (317 Hartung, 332 Gataker).

68

Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός

66 Hesych. ἄσσιστα. ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς (ἡδωνῶν cod.). Anecd. Bekk. p. 453, 25 ἄσσιστα· ἔγγιστα.

67 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 79, 14 ἔκταρ· ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσῃ φησὶν »ἔκταρ ἤμενοι Διός« (v. 999). μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἡδωνοῖς.

68 Schol. Soph. O.C. 1248 τὰ ἀπὸ τῶν ὁρῶν φησὶ τῶν προσ-
αγορευομένων Ῥιπῶν· τινὲς δὲ σῶτω καλοῦσι Ῥίπανα ὄρη . . μέμ-
νηται δὲ καὶ Ἀλκμῶν . . καὶ ἐν Πηλείσιν Αἰσχύλος »Ῥιπαὶ μὲν δὴ
πατρός«.

69

<XO.>

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
 πατρὸς ἡφαιστοτευχῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολλὸν οἰδματόθεντα φέρει δρόμου πόρον οὐθεις 5
 μελανίππου προφυγῶν
 ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

70

<XO.> Ἀδριαναί τε γυναῖκες
 τρόπον ἔξουσιν γόων

Chorum haec dicere ut consoletur deflentes fratris obitum Heliades, monet Hermann.

71

Ζεὺς ἐστὶν αἰθέρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
 Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

69 Athen. XI p. 469 F ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διε-
 κομίζετο ἐπὶ τὴν οὖσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν .. καὶ Αἰσχύλος
 ἐν Ἠλιάσιν »ἐνθ' .. ἀμολγόν».

70 Anecd. Bekk. p. 346, 10 Ἀδριαναί γυναῖκες. Αἰσχύλος
 Ἠλιάσιν (Ἠλιάσιν cod.) »Ἀδριαναί .. γόων».

71 Clem. Alex. Strom. V p. 718 (Euseb. Pr. E. XIII p. 681B)
 ὁ τε Εὐφορίωνος (sic Euseb., ὁ τε Εὐφορίων ὁ τε Clem.) Αἰσχύλος
 ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφῶδρα φησὶν »Ζεὺς .. ὑπέρτερον». Cfr.
 Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp. <Αἰσχύλος> δ' ἐν Ἠλιάσιν τὸν
 Δία καὶ αἰθέρα λέγει καὶ γῆν καὶ <οὐρανόν> καὶ τὰ πάν<τα> καὶ
 ὑπ<έρ> τὰ πάν<τα>. Erravit Nauck Philol. IV p. 535.

69 V. 2 δυσμαῖσι τεοῦ Hermann. V. 3 ἡφαιστοτευχῆς Hermann.
 V. 4 fort. δέπας εἶδον τῷ διαβαίνει.

71 V. 2 Ζεὺς ταῦτα πάντα Bothe. — Fort. τῶν ὑπέρτερον ut
 Aesch. Sept. 179.

72

ἔρρει τε κρήνης ἀφθονέστερα λιβάς

De electro haec dicta esse coniecit Welcker.

73

Plin. N. H. XXXVII 31 *Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lucrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dicere primique, ut arbitror, Aeschylus Philoxenus Euripides Nicander Satyrus, ib. 32 quod Aeschylus in Iiberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dicit eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Hadriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati sucini in tanta ignorantia orbis. Schol. Bern. in Verg. Ge. I 482 ubi enim Eridanus sit, multi errant. Eusebius (Aeschylus Hagen) ipsum esse Rhodanum propter magnitudinem et cursum rapidissimum.*

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Cfr. Welcker Gr. Trag. p. 52, Bergk Gr. Litg. III p. 552. Fr. 74 labores Herenlis describuntur ut Eur. Herc.

72 Athen. p. 424 D τούτῳ (scil. τῷ »ἀκρατέστερον«) ὁμοίόν ἐστι τὸ »ἀνιγρέστερον« (Hom. β 190) καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου »ἀφθονέστερον λίβα«. Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ἀφθονέστατον . . καὶ τὸ ἀφθονέστερα οἶον »ὕρα σε κρήνης ἀφθονέστερα λιβάσι^λ (i. e. λιβάς« Ἠλιάσιν Reitzenstein). ταῦτα ποιητικά εἰσιν κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ Θ συγκριτικά οὔτοι διὰ τοῦ ΕΣ προσφέρουσιν, οἶον δικαίστερος καὶ ἀρχέστερος λέγοντες. ὅφειλεν γὰρ τὰ προειρημένα δικαίωτερος εἶναι καὶ αἰδοιώτερος καὶ ἀφθονώτερος. οὕτως Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. Eustath. II. p. 746, 45 καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον.

72 ἔρρει τε pro ὕρα σε et ἀφθονέστερα pro ἀφθονέστερα scripsi. ὄρουσε κρήνης ἀφθονέστερον λιβάς Reitzenstein.

359sqg. Vide etiam ad *Ἀλκμήνην*. Apollodori II 8, 1 narrationem ad Aeschylum spectare suspicatur C. Pilling, *Zur Heraklidensage*. Naumb. a. S. 1890 p. 10.

74

<XO.>

ἐκεῖθεν

ὄρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασ' ἀπ' ἐσχατιῶν
γαίης, ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπῃ χρυσηλάτῳ,
βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον
τρία δῦρη πάλλονται χερσίν, τρία δὲ λαιαῖς 5
σάκῃ προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους
ἔστειχεν ἴσος Ἄρει βίαν.

75

οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Haec fortasse Jolaus, fortasse Macaria dixit.

74 Scholium Aristid., complementum eorum quae in Dind. ed. p. 547, 15 leguntur, ex cod. Marc. 423 a Wilamowitzio in diss. de Rhesi scholiis 1877 p. 13 editum haec exhibet: ὅτι οἱ τρεῖς ἦσαν ἀδελφοὶ μαρτυρεῖ καὶ Δισχύλος ἐν Ἡρακλείδαις αἰνιττόμενός πως καὶ λέγων οὕτως· »ἐκεῖθεν . . βίαν» καὶ τὰ ἐξῆς.

75 Stob. Flor. 122, 2 Δισχύλου Ἡρακλείδων οὐ . . πείσομαι.

74 V. 2 ὄρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασεν cod. — ἐσχατιῶν Weil: ἐσχάτων cod. V. 3 γαίης cod. — δέπῃ χρυσηλάτῳ Wilamowitz: διπλῇ χρυσηλάτῳ cod. V. 4 κατέκτα Weil (ἔκτεινε Wilamowitz): κτείνει cod. — δεσποτῶν cod. — τρίπτυχον Weil (τρίζυγα τὸν Kiefsling): τριύτατον cod. V. 5 χερσίν Weil (χερσί Wilamowitz): χεροῖν cod. — δὲ λαιαῖς scripsi: διὰ τῆς cod. V. 6 σάκῃ cod. — τ' ἐπισσείων λόφους Wilamowitz: δὲ τις επιλαφους cod. V. 7 ἔστειχεν ἴσος Ἄρει scripsi: ἐστειχισσοσاره cod. (ἔστειχ' ἴσος Ἄρει Wilamowitz, στείχεν ἴσος Ἄρει Weil).

76

ἀμφιμήτορες

77

ἐπιγλωσσῶ

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Vide ad Aegyptios, ad *Ἰερείας*, ad *Μέμνονα*. Ad hanc fabulam fr. 301 et 373 pertinuisse putat Oberdick, (fr. 463 Hartung, fr. 350 Droysen). Blomfield (Mus. crit. Cantabrig. V p. 79) satyricam fuisse fabulam opinatus est.

78

ἀλλ' * ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ρύθμοις.

ΘΕΩΡΟΙ [Η ΊΣΘΜΙΑΣΤΑΙ].

Nomen Θε[όδ]ωροί ἢ ἰσομ:σταί habet catalogus ut Hesych. s. v. ἱαμβίς (fr. 81). Alterum titulum delet Blomfiel-

76 Hesych. ἀμφιμήτορες οἱ ἐκ πολλῶν (ἐξ ἄλλων CBuresch) μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἡρακλίδ . . cod.). Suidas ἀμφιμήτωρ. Αἰσχύλος. Cfr. Phryn. Bekk. p. 6, 24 ἀμφιμήτωρ· ὁ ἐξ ἐτέρας μητρὸς ἀδελφός.

77 Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐπιωνίζου. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἡρακλίδες cod.). Cfr. Cho. 1043.

78 Poll. VII 122 καὶ ἐκφάνωμα (φάνωμα Hermann) δὲ καὶ κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου θαλαμοποιοῖς »ἀλλ' . . ἐμπεραινέτω ρύθμοις». Cfr. Hesych. φατνώματα· σανιδώματα.

78 V. 1 ἀλλ' εἴ' Nauck, fort. ὁμῶν. — φατνώματι pro φάνωμάτι Pauw. — V. 2 ἐκπεραινέτω pro ἐμπ. Jungermann.

dium secutus Hippenstiel l. c. p. 37sq. De argumento v. supra ad Athamantem. Simile fuisse suspicatur Friebe Gr. satyr. fr. p. 131 ei quod Achaeus in Ἀθλοὶ persecutus est. Satyricam fabulam fuisse ex fr. 79 efficit Böttiger Archaeol. Mus. p. 100. Cfr. Welcker Nachtrag p. 141. Ad hanc fabulam fr. 339 pertinuisse putat Butler.

79

καὶ μὲν παλαιῶν τῶνδ' ἐσοὶ σκωπευμάτων

80

ἀποστάς

81

λαμβίς

79 Athen. XIV p. 629F σχήματα δ' ἐστὶν ὁρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεχυρτωκότων. μνημονεύει Δισχύλος ἐν θεωροῖς »καὶ . . σκωπευμάτων«. Cfr. Hesych. σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων, Phot. lex. σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (σκώψ Nauck). οὕτως Δισχύλος. Ad eundem locum pertinuisse fortasse fr. 339 suspicatur Hermann.

80 Hesych. ἀποστάς· φυγών. Δισχύλος ἰσθάσταις (Ἰσθμιασταῖς Salmasius) καὶ Ἀλκμήνη.

81 Hesych. λαμβίς· Δισχύλος θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς καθαρίζουσιν ὁ ἀλλός συνήξει καὶ αἱ τοιαῦται καθαρίσεις ἐλέγοντο περιλαμβίδες.

ψό

ΘΡΗΙΣΣΑΙ.

Welcker Tril. p. 438sq. et Griech. Trag. p. 37sq. et Hermann Opusc. VII p. 362sq. Ὀπλων κρίσιν, Θρήσσαις, Σαλαμινίας trilogiam Aiacis et Teucris fata complexam effecisse coniecerunt. Cfr. praeterea Welcker Kl. Schr. II p. 274sq., Gruppe Ariadne p. 577sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 369sq., JOSchmidt Ulixes Posthom. 1885 p. 47sq. De argumento cfr. schol. Soph. Ai. 815 *φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας*, de choro schol. Soph. Ai. 134 *πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν . . οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγειν . . τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὥς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν ἐμπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἶον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ* (Ai. 1091sq.). Chorus igitur mulierum Thraciarum captivarum erat. Ad hanc fabulam pertinuisse putant Suevern (über histor. und polit. Anspiel. in der alten Tragödie p. 28), Heinsius, Hermann fragmentum a Clem. Alex. Strom. II p. 462 sine nomine allatum (Adesp. 110 ed. Nauck): *ἀλλ' οὐδὲ Αἴας σιωπῇ, μέλλων δὲ ἐαυτὸν ἀποσφάττειν κέχραγεν*.

*οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον
φυγὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὥς ἀτιμία.*

82 Phot. lex. ψό. ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον (ἀποκομματικοῦ λεξείδιου cod., emendavit Dobree, ἀπόκομμα Ἀπτικοῦ λεξείδιον Bernhardt). φόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης «πλέω γράσου καὶ φοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ φόθου». Αἰσχύλος Θεωροῖς. Dobraeus: «Lege πλέω γράσου τε καὶ φόθου. οἶον καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς et intellege quasi statim post ψό sequeretur Αἰσχύλος».

οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾶς ἀεὶ
 βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
 λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἡρεθισμένον.

At cfr. Dindorf in ed. Clementis Oxon. vol. II p. 188, Leeuwen de Ai. Soph. auth. p. 60 («Aeschyli hi versus esse non possunt, quia apud eum Aiax non in scaena vitam ponebat»). Praeterea huc refert fr. 298 Hartung, fr. 356 Osann. — Vide etiam ad Ὅπλων κρίσιν.

83

τὸ ξίφος

ἔκαμπε, τόξον ὥς τις ἐντείνων <ἀνήρ>,
 τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ,
 πρὶν δὴ παρών τις δαιμόνων <τὸ καίριον>
 ἔδειξεν αὐτῷ μασχάλης.

83 Schol. Soph. Ai. 833 παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔἶναι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπετο (1. ἔκαμπεν) οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ »τόξον ὥς τις ἐντείνων πρὶν δὴ τις«, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Cfr. Schol. Hom. Ξ 404 (ut fere Eustath. Il. p. 995, 1) τρωτός δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην, schol. Lycophr. 455 ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ κρυφθεὶς τύπος τοῦ σώματος τοῦ Αἴαντος τρωτός ἦν, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἄτρωτον· τοῦτον δὲ οἱ μὲν περὶ τὴν κλεῖδα φασὶν εἶναι, οἱ δὲ περὶ τὰ πλευρά, ὡς Αἰσχύλος ἐν θορήσσαις φησίν.

83 ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ latere putat Hermann. Quae ego scripsi, cum aliqua probabilitate ex locis allatis erui posse videntur.

84

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι

85

ἄγαις

I E P E I A I.

Non commemoratur haec fabula in catalogo. Ex eis quae Meisterhans Grammatik der attischen Inschriften p. 32² collegit, Nauck efficit, non *ἱερείας*, sed *ἱερέας* Aeschylum scripsisse. Eiusdem cuius Iphigeniam trilogiae fuisse fabulam suspicatus est, ratus fr. 86 verba Calchantis esse Iphigeniam arcessi iubentis, Welcker Tril. p. 408sq. et Rhein. Mus. V p. 447sq. composita trilogia ex fabulis *Ἰέρεια* *Θαλαμοποιῶ* *Ἰφιγένεια* vel potius *Θαλαμοποιῶ* *Ἰφιγένεια* *Ἰέρεια*. Hunc secutus coniungit Droysen *Τήλεφον*, *Ἰφιγένειαν*, *ἱερείας*. Cfr. Hermann opusc. VII p. 177sq., qui *Θαλαμοποιούς* fabulam a rebus Iphigeniae Aulidensibus alienam esse comprobavit, Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 639sq. et Robert in Arch. Zeit. 1876 p. 133sq. Vide etiam supra ad *Ἀπαλάντην*. De mysticorum profanatione, quam vel in hac vel in aliis fabulis commisisse Aeschylus perhibetur, v. Aristot. Eth. Nicom. III 2 p. 1111 a 10 ὁ δὲ πρῶτος ἀγνοήσκειν ἂν τις, οἷον λέγοντες φασὶν ἐκπεσεῖν αὐτοὺς ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ

84 Aristoph. Ran. 1294 τὸ συγκλινές τ' (τ' omittunt libri deteriores) ἐπ' Αἴαντι, schol. *Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ θρηγσῶν αὐτὸ εἶναι.*

85 Hesych. ἄγαις· *ζηλώσειν. Αἰσχύλος θρηγῶσαις.*

84 Scriptum fuisse putat apud Aeschylum Hermann τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι *ξίφους*, ad eandem rem de qua in fr. 83 sermo est, haec verba pertinuisse ratus.

Δισχύλος τὰ μυστικά, schol. fol. 40 A δοκεῖ γὰρ Δισχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἰερεΐαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν Schneidewin) περιεργότερον ἄπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ [καὶ] περὶ Δισχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναίρεσθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (προφέρειν Hermann) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. Ad Ἰερείας fortasse pertinuisse fr. 333 putat Butler, fr. 386 et 387 Fritzsche.

86

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεοπίσματα.

87

⟨XO.⟩ εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἶγειν

86 Macrob. Sat. V 22 in tertio libro (Aeneidos) cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur »quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit«. Sed adfirmo doctissimum ratem etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum qui in fabula quae Latina lingua Sacerdotes inscribitur, sic ait »στέλλειν . . . θεοπίσματα«. Schol. Soph. O. C. 793 δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ Guil. Schneider) φησὶ καὶ Δισχύλος ἐν Ἰερείαις »στέλλειν . . . ἐγκαθίει Λοξία«.

87 Aristoph. Ran. 1274 εὐφραμεῖτε . . . οἶγειν, schol. εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἰερειῶν Δισχύλου. Ad Iphigeniam refert haec Vater Vind. Rhesis. p. CLXV.

87 πολισσονόμοι ex scholio recenti οἱ διανέμοντες τὰ τῆς πόλεως fecit Lobeck de grad. Myst. 1823 vel Aglaoph. p. 817.

Κασωλάβα

ΙΞΙΩΝ.

De argumento cfr. Welcker Tril. p. 547sqq., Gr. Trag. p. 52, O Müller Göt. Gel. Anz. 1827 p. 670sq. et ad Aesch. Eum. p. 138, Nitzsch Sagenpoesie p. 487sq. et p. 627sq. Pater Ixionis idem quod apud Aeschylum (fr. 89) nomen Ἀντίων habet apud Diod. Sic. IV 69. 3 ubi haec leguntur: Ἀντίων . . . μυχὲς Περιμήλα τῇ Ἀμυθάνοιο ἐγέννησεν Ἰξίωνα. οὗτος δ', ὥς φασιν, ὁποσχόμενος Ξόνα πολλὰ δώσειν Διὶ ἰονεῖ (Ἰσιονεῖ codd. et hic et in sequentibus, corr. Cobet) ἔγχευεν τὴν Διὶ ἰονεῖ θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ Ξόνα [τῇ γυναικί], ὁ δὲ Διὶ ἰονεῖ τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἡγεύρασεν. ὁ δ' Ἰξίων τὸν Διὶ ἰονεῖ μετεπέμφετο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι καὶ τὸν Διὶ ἰονεῖ παραγενόμενον ἐβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ <διὰ τὸ> μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθάραι τὸν φόνον <λύσσα ἐνέπεσεν αὐτῷ> (haec supplevi cl. schol. Apoll. Rh. III 62 et schol. Hom. A 268). τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἀγνισθεὶς ἡράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι κτέ. Cfr. Eum. 444 σεμνὸς προσέκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίωνος, schol. ὅν τρόπον καχεῖνος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθὲς ὁ μὲν γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διὸς et Eum. 720 ἧ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίωνος: schol. καθάραι τὸν πρωτομυσθῆ Ἰξίωνα. Unius trilogiae fuisse Περιραιοβίδας et Ἰξίωνα ita, ut Perihæbidas Ixion sequeretur, suspicati sunt O Müller et Hermann. Aliter iudica-

88 Hesych. Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχόλος Ἰερραίας. Cariae urbem fuisse ex Atticis tributorum catalogis efficit UKöhler.

verat Welcker Tril. p. 559 sqq., Perrhaebidas fabulam ad pugnam Centaurorum et Lapitharum referendam esse, cui opinioni fr. 184 non suffragatur, postea (Griech. Trag. p. 52) Muellieri sententiam probavit. Ad Ixionem rettulit Pauw fr. 327, quod Perrhaebidibus adscribit Hermann. In schol. Apoll. Rh. IV 14 παρὰ τὸ ἔψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίδυον φησὶ τὸ βεβλαμμένον et in schol. Hom. Δ 171 (in Anecd. Paris. v. III p. 162, 25) ἣ βλαβερόν ἀπὸ τοῦ ἔψων ἣ παρὰ τὸ ἔψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰερίονι δίδυον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίδυον ἄττησι βεβλαμμένον (i. e. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίδυον φησὶ τὸ βεβλαμμένον, ut monuit Papageorgius) Sophoclem falso pro Aeschylō exhibitum esse coniecit Welcker Trag. p. 402. Quod habet fragmentum Stob. Ecl. I 3, 30 cum lemmate Ἰξίωνος (ἰξίωνος, quod corr. Wachsmuth, habet P marg., omisit F)

ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ἀλλὰ τὴν Δίῃην σέβω

utrum ex Aeschyli an ex Euripidis Ixione sumptum sit, incertum. At Euripidis fabulae tribuitur ettribuendum videtur fragmentum

τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκῃσιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν θρῶντος ἔνθα κερδανεῖ,

quod praebent Plut. de aud. poet. c. 3 p. 18 E τὸ »εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χροή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν« (Eur. Phoen. 524) καὶ τὸ »τοῦ μὲν . . κερδανεῖς« (κερδανεῖ Nauck) καὶ »τὸ τάλαντον ἣ προίξ« μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἐτεροχλεῖ δὲ καὶ Ἰξίονι καὶ τοχογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες et Stob. Flor. II 8 (eclogam sine lemmate habet Trinc., om. SMA) »τοῦ μὲν . . κερδανεῖς«.

Schol. Pind. Pyth. II 39 τὸν δὲ Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος (Ἀντίωνος in aliis libris) γενεαλογοῦσιν, ὡς Δισχύλος, Φερεκύδης δὲ

Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἳ δὲ Φλεγύα. Cfr. schol. Apoll. Rh. III 62 Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων . . Φερεκύδης <δὲ Πεισίωνος, Αἰσχύλος δ'> Ἀντίονος (αἴτωγος cod.).

90

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος

91

τὸν δ' ἡμίονον
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

»Comparabatur, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Jovis« Hermann.

92

πρευμενῆς ἀλάστορος

90 Stob. flor. 121, 16 Αἰσχύλου Ἰξίωνος (sic A, Αἰσχύλου S. eclogam om. M) »βίου . . εὐκλεέστερος«. Idem versus legitur in flor. Mon. 134. Cfr. fr. 401, 1.

91 Athen. IV p. 182C οὔδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίονους (scil. ἀθλοὺς) καλουμένους . . εἰσὶ δ' οἱ ἀλλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῶν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονι (Ἰξίωνι A) φησὶ »τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως . . καταπίνει«. Poll. VI 161 ἡμίονον ἀλλὸν Αἰσχύλος. Hesych. ἡμίονος ἀλλός· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίονος θράσος (ὁ ἐλάσσων L Dindorf, ὁ ῥάρος SMekler).

92 Anecl. Oxon. vol. I p. 62, 13 παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῶ ῥῆμα ἀλάστωρ ὁ Ζεὺς (l. ἀλάστωρ ὀνομάζεται) ἐπὶ τῶν χαλεπὸν τι πρρασόντων· παρῆκται δὲ ἡ εὐθδεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν·

90 Vera huius versus forma v. primo fragmenti 401 a ceteris coniungendo conservata videtur: ζῆγος πονηρῆς θάνατος αἰρετώτερος. Cfr. Nauck Philol. VI p. 386.

91 Verba quae post τὸν δ' ἡμίονον libri habent καὶ τὸν ἐλάσσονα del. Bothe. Porson coniecit καὶ τὸν ἐλάσσω.

93

ἱερεῖτιν

ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ

Eadem fabula quae *Θεωροί*.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Cfr. quae ad *Ἱερείας* adnotata sunt. Argumentum in immolatione Iphigeniae versatum esse videtur. Tauricas quidem Iphigeniae res non ante Euripidem tractatas esse Robert Arch. Zeitg. N. F. VIII (1876) p. 134 N. 3 censuit. Ex Iphigenia repetebat Asclepiades fr. 238 (Aristoph. Ran. 1270), repetit fr. 87 Vater. Vide etiam ad fr. 386.

94

οὔτοι γυναιξὶ <θεῖ> κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Δισχόλος Ἰξίονι »πρευμανῆς ἀλάστορος» καὶ Φερεκύδης »ὁ Ζεὺς δὲ ἰκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται», ubi scribendum esse *Δισχόλος Ἰξίονι <»μέγαν ἀλάστορον» καὶ ἀλλαχοῦ>* »πρευμανῶς ἀλάστορον» suspicatur Nauck cl. fr. 294 et Eum. 236, cui loco formam *ἀλάστορον* vindicat. Sed vide ad fr. 294.

93 Hesych. *ἱερεῖτην* (*ἱερεῖτιν* Musurus)· *καθαρμοῦ δεομένην, ἰκέτιν.*

94 Schol. Soph. Ai. 722 *κυδάζεται· λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. . . Δισχόλος ἐν Ἰφιγενείᾳ οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι· τί γάρ.* Eadem habet Suid. v. *κυδάζεται* omissis verbis *τί γάρ.* Cfr. Hesych. *κυδάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι.*

93 *ἱερεῖτιν <χέρα>* Hermann. *ἱερῖτιν* Dindorf. Cfr. CKeil sched. epigr. p. 19 et Lobeck Pathol. p. 387.

94 *θεῖ* addidit Elmsley, *χρή* Blomfield.

ΚΑΒΙΡΟΙ

Schol. Pind. Pyth. IV 303 πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Ἀθηνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶον εἰσεληθόντας σκάφος (cfr. Soph. fr. 354 Φεργητῖδης τ' Ἀδμητος ἡδ' ὁ Δωτιεὺς Αἰπύθης Κόρωνος) καὶ Αἰσχύλος Καβίροις (κιβήραις libri, corr. Meursius). Athen. X p. 428 F τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκείνος καὶ οὐχ, ὡς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν· ἐν γὰρ τοῖς Καβίροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδοποιὸς ἐποίησε, ταῦτα τοῖς Ἱρωσι περιέθηκε. Hinc conlatis fr. 96 et 97, ut ex titulo, apparet chorum Cabiros fuisse, non Argonautas, quae Hermanni (op. II p. 125) opinio fuit. Argo, Hypsipylen, Cabiros vel Hypsipylen, Argo, Cabiros trilogiam effecisse coniecit Welcker Tril. p. 311 sqq., Nachtrag p. 100 sq., Trag. p. 50 sq. Cfr. Clausen Aesch. Choeph. p. 235. Sed Καβίρους satyricam fuisse fabulam monuerunt Friebel Gr. satyrogr. fr. p. 133 sq., Bothe, Wagner, Preller Gr. Myth. I p. 326² n. 2. Cfr. fr. 95. Tragoedias Lemnias, Argo, Hypsipylen drama satyricum Cabiros secutum esse suspicatus est Bothe, fortasse Ἀθηνιαί, Ὑψιπύλη, Νεμέα argumentum trilogiae Hypsipyles res comprehendens effecerunt et Cabiri fabula eius tetralogiae satyrica fuit. Vide etiam supra ad Argo et ad fr. 20, infra ad fr. 179, 303, 354.

95

ὄρνιθα δ' οὐ ποιεῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Temulento haec dici videntur.

95 Athen. IX p. 373 D ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. . . Αἰσχύλος Καβίροις οὐ ὄρνιθα. . . ὁδοῦα.

96

μήτε χρωσσούς
μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὕδρηροὺς
λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν

»Cabiri tantam vindemiae ubertatem fore spondent, ut ne gutta quidem aceti relinquatur (fr. 97) nullique cadi seriaeve recipiendo musto suppeditent« Lobeck Aglaoph. p. 1208.

97

ὄξους σπανίζειν δῶμα

97 a

ξυμφορά

K A A A I Σ T Ω.

Argumentum fabulae, quam satyricam fuisse censet A Schöll Beiträge etc. I 1 p. 8, repetunt ex Eratosth. Catast. 1,

96 Poll. VI 23 οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι . . καὶ Δισχύλος ἢ μήτε . . μήθ' ὕδατηροὺς . . δόμοισιν». Antiatt. p. 115, 3 ὕδρηροὺς πύθους καὶ οἰνηροὺς. Δισχύλος Καβείροις (καιείροις cod.).

97 Plut. quaest. conv. II 1, 7 p. 632F ποιεῖ δ' εὐχαριστῶμα καὶ μέμφει ἐμφαίνουσα χάριν . . ἐπ' αὐτὴν ἀντιστρέφας αἰτιῶτο τοὺς Δισχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλιγαν.

97 a Ex Cyrilli glossarii cod. Messanensi S. Salvatoris 167 RReitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ξυμφορά· συντυχία· καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται ὡς παρ' Δισχύλῳ ἐν Καβείροις καὶ ἐπὶ κακοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. Cfr. Hesych. ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

96 V. 1 μήτ' αὖ vel potius μηδ' αὖ χρωσσούς Blomfield. — V. 2 ὕδρηροὺς Nauck. — V. 3 λιπέειν Heath, λείπειν Lobeck Aglaoph. p. 1207, λείβειν Conington.

Hyg. poet. astr. II 1, III 1, schol. Germanic. 24. — (Ad hanc fabulam fr. 342 refert Hartung).

98

Πανίας βήσας

ΚΑΡΕΣ [Η ΕΥΡΩΠΗ].

Kāres ἢ *Εὐρώπη* in catalogo et in fr. 101, *Kāres* in fr. 100. Argumentum fabulae, quod non cognovit Welcker Nachtrag p. 311, divinavit Hartung in Aesch. ed. VIII p. 95sq., comprobavit Blafs ex fr. 99 anno 1879 edito N. Rhein. Mus. XXXV p. 86, versabatur in morte et funere Sarpedonis, cuius fabulae auctor est Homerus *Π* 419sq. Sarpedon est filius Jovis et Europae, frater Minois et Rhadamanthi, ut apud Hesiodum et Bacchylidem (schol. Hom. *M* 292 *Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἤράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος χρόκον ἔπνει. οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορδμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ . . γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ῥαχλύιδῃ καὶ Βαχχυλίδῃ) et in Rheso dramate v. 29 τὸν *Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν* (schol. ὁ δὲ *Παίδος Εὐρώπης μὲν φησιν ἀτόν*). Scena est in Cariae urbe et chorus e Caribus compositus. Scilicet Cares et Lycios confudit Aeschylus, ut recte ad hanc fabulam Bücheler N. Rhein. Mus. XXXV p. 94 rettulisse videatur quae tradidit Strab. XIV p. 665 οἱ ποιεῖται δὲ μάλιστα*

98 Hesych. *Πανίας βήσας*· ὡς ἀπὸ (ἐπὶ cod., corr. Musurus) τοῦ *Πανός*. *Αἰσχύλος Καλλιστοῦ*. Cfr. Phot. lex. *Πανίας αἶσα*· ἀπὸ τοῦ *Πανός*, quae utrum *Πανίας βήσας* emendanda sint an *Πανιάς* (malim *Πανία* cl. Hesych. gl. *Πανία· ἡ Πελοπόννησος*) αἶα dubitat M Schmidt.

οἱ τραγικοὶ συγγέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρωᾶς καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κῆρας. Cfr. etiam CRobert, Bild und Lied p. 116sq. (Ad Cares rettulit fr. 284 Meineke, 315 Hartung).

99

ταύρω τε λειμῶν ξένια πάμβοτος παρῆν.
 τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρός
 αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν.
 ἔν' οὖν τὰ πολλὰ χεῖνα διὰ παύρων λέγω,
 γυνὴ θεῶ μιχθεῖσα παρθένου σέβας
 ἤμειψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνάονι.
 καὶ τρισὶ γοναῖσι τοὺς γυναιχείους πόνους

5

99 Edidit HWeil, un papyrus inédit de la bibliothèque de M. Ambroise Firmin-Didot. Nouveaux fragments d'Euripide et d'autres poètes grecs. Paris 1879. Fragmenti, quod Aeschyleae fabulae *Καρῶν* esse agnovit Weil, comprobaverunt Blafs et Buecheler, verba in papyro Aegyptiaco vitiosissime scripta (uncialibus ut vulgo aiunt literis) post Weilium emendaverunt Blafs N. Rhein. Mus. XXXV p. 74sq., Buecheler ib. p. 93sq., Cobet Mnemos. VIII p. 1sq., Gomperz Wiener Studien 1880 p. 16sq., CSchenkl Zeitschr. f. d. österr. Gymn. XXXI p. 74sq., Wecklein Philol. 39 p. 414sq., Bergk N. Rhein. Mus. 35 p. 248sq., ThKock ib. 272sq., Weil Revue de philol. N. F. IV p. 10sq. et 145sq., Herwerden in actis Academiae regiae Nederl. Ser. II vol. IX, qui de Aeschylo auctore huius fragmenti subdubitat.

99 V. 1 ταυρωτελιμωξενια παμποδος: corr. Weil. ταύρω δὲ mavult Schenkl. — V. 2 τοιοντε et πρεσβυτου: corr. Weil. τοιόνδε δὴ mavult Nauck. — V. 3 ἤνυσεν pro ἡνυσον Blafs. — V. 4 ἔν' οὖν pro τειουν et παύρων pro παύρω Weil. — V. 5 θεῶ μιχθεῖσα pro θεου μειχθεισα Weil. — V. 6 εμιψεπαιδωνδεσυγηξυναγωνει: ἤμειψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνωνία Weil, ξυνάονι Blafs (cfr. Epigr. ed. Kaib. 241a 3 p. 521 οὐσὶν ξευγηεῖσα φίλοις ξυνάουσι τέχνων). — V. 7 καὶ τρισὶ γοναῖσι scripsi pro κατριαγωνεισ. — τοὺς δι' ὠδίνων πόνους Nauck cl. Eur. Phoen. 355.

ἐχαρτέρησ', ἄρουρα δ' οὐκ ἐμέμψατο
 τὸ μὴ 'ξενεγχεῖν σπέρμα γενναίου πατρός.
 ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἡρξάμην φυτομάτων 10
 Μίνω τεκοῦσα * * * * *
 * * * * * <δεύτερον δ' ἐγεινάμην>
 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἄφθιτος παῖδων ἐμῶν.
 ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόαν ἔχει,
 τὸ μὴ παρὸν δὲ τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις. 15
 τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντικῶν χειμάζομαι
 Σαρπηδόν', αἰγὶς δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο.
 Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος
 πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς.

V. 8 *εχαρτερησαι αρουρας καιουκ*: ἐχαρτέρησ' ἄρουρα κοὐκ Weil, ἐχαρ-
 τέρησ'. ἄρουραν οὐκ Sckenkl, scripsi ἐχαρτέρησ'. ἄρουρα δ' οὐκ. —
 V. 9 *τουμηνξεναικειν*: τοῦ (τὸ Blafs) μὴ 'ξενεγχεῖν Weil. Fortasse
 praestat τὸ μὴ 'ξανεῖναι. — *γενναίου* pro *γεναι* Weil. — V. 10 *ἡρξάμην*
φυτευμάτων (*φυτομάτων* Bergk) pro *ερξάμηνφυοδευμάτων* Weil. —
 V. 11sq. *Μινωτεκουσααραδαμανθινωσπεραφθιτοσπαιδωνε | μων αλλα*
κεμαγαισισαισεμαιοζοασεχειν: Μίνω τεκοῦσα <πρῶτ', ἐπὶ δὲ Σαρπη-
 δόνι> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἄφθιτος παῖδων ἐμῶν. | ἀλλ' οὐκ ἐπ' αὐλαῖς
 ταῖς ἐμαῖς ζόη σφ' ἔχει Weil, Μίνω τεκοῦσα. <δεύτερον δ' ἐγει-
 νάμην> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἀφθίτους παῖδων ἐμῶν | εἴληχ' ἐπ'
 αἶας τέρμασι ζόας ἔχειν Blafs. Ampliorem lacunam qua Minos prae-
 dicatus sit statuit Bücheler. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς simul coniecerunt
 Gomperz, ThKock, ego. — ζόην pro ζόας Buecheler. — V. 14 *παρὸν*
δὲ pro *παρωντε* et *φίλοις* pro *φιλοισ* Weil. — V. 15 *τριτονδετουνουν*
φροντιζεινχειμαζεται: τρίτον δὲ τοι νῦν φροντὶς εἰ χειμάζεται Blafs,
 τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Buecheler. Fortasse praeferen-
 dum τρίτον δὲ τοῦτον φροντὶς οὐ χειμάζεται. — V. 16 [*σι*] *λεφθοναιαχ*
μησδεξαρεοσαθικετο (quae litterae cancellis circumscriptae sunt du-
 biae): Σαρπηδόν'. αἰχμή δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο Weil. αἰγὶς δ' Bergk,
 cfr. Sept. 67 *πρὶν καταίγισαι πνοάς Ἄρεως*. — V. 18 [*χ*] *λεο(χαρυ?)γα*
ρηκειενλοτισλοτισματοσ: κλέος γὰρ ἦκει θεόθεν ἐκ λωτίσματος, postmo-
 dum κλέος γὰρ ἦκειν λαγέταν λωτίσματος Weil, κλέος γὰρ ἦκεν Ἑλλάδος
 λωτίσματος Blafs, Καρῶν γὰρ ἦκει <σύλλογος> λωτίσματος Buecheler,
 scripsi Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος. — V. 19 *πασησπερπε*
ρωντεσαλχιμουστενησ: πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς Weil. —
 V. 20 *Τρώων ἄστυ πορθήσειν βία* pro *τρωαναστυπαρθησθιον* Weil. —

ἀρχεῖ δὲ Τρώων ἄστὺ πορθήσῃεν βίᾳ· 20
 πρὸς οὗ δέδοικα μὴ τι μαργαίνων δορὶ
 ἀξύστατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν.
 λεπτή γὰρ ἐλπίς, ἥδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλει
 μὴ πάντα παῖσας' ἐχέω πρὸς ἔρματι.

Pars est prologi vel potius primi episodii. Narrat Europa a Jove gravidam factam se tres filios peperisse, quorum Minos et immortalis Rhadamanthus nusquam compareant, tertius Sarpedon in bello versetur apud Troiam sibi-que causa sit magnae sollicitudinis, cum audiverit in pugnam virum aliquem fortissimum iactantem se Troiam vastaturum processisse.

100

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
 αἰεὶ τὰ λῶστα παντὸς ἐξαμῶν στρατοῦ.

Haec Europa respondere videtur choro ex virtute Sarpedonis consolationem repetenti.

101

Μύλασος

100 Stob. flor. 51, 26 *Αἰσχύλου Καρῶν* »ἀλλ' . . λῶστα πάντα τάνδρώπων στρατοῦ«.

101 Steph. Byz. p. 461, 16 *Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάρεως τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος* (sic R, *Μύλας* V), *ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῳ ἢ Εὐρώπῃ.*

V. 21 *δέδοικα* pro *δέδωκα* et *μὴ τι* pro *μητε* Weil. — *μαργαίνων* *δόρει* Weil (praetuli *δορί*): in papyro *μαργα[γα]δορει* legit Weil, *μαργαῖαδορει* Blafs. — V. 22 *ἀξύστατον* scripsi pro *αστυπερβαρτον*. — V. 23 *ελπισι* *σηδηεπιξορημενη*: *ἐλπίς, ἥδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλει* Weil. *ἐλπίς τῇδ' ἐπεζαρημένῃ* Herwerden. — V. 24 *μηπαντα[π]αισασχειωπροσα[ι]αται* (*αρμαται*?) : *μὴ πάντα παῖσας' ἐχέω πρὸς ἔρματι* Blafs, *μὴ πάντα παιδὸς ἐχέω πρὸς αἵματι* Buecheler. *μὴ πάντ' ἄπαις οὖσ'* S Mekler.

100 V. 2 *παντὸς ἐξαμῶν* pro *πάντα τάνδρώπων* scripsi cum C Keilio, qui *παντὸς ἐξαμῶν* proposuit (*πάντ' ἀμῶν* Valckenaer). *πάντ' ἀπανθίζειν* Kidd, *πάντα λωτίζειν* Herwerden.

ΚΕΡΚΥΩΝ (σατυρικός).

Argumentum ad Thesei et Cercyonis luctationem spectasse videtur. (Vide ad fr. 287).

102

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας

»Fortasse illae amphotides satyris sunt attribuendae qui ridiculis modis se armabant ad pugnam cum illo luctatore ineundam« EAJ Ahrens.

103

ἄμβωνες

104

ἀπεφύχη

105

ἀτίσεις

102 Poll. X 175 εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ (ἐν Nauck) τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκυόνι Λισχύλου »ἀμφωτίδες . . πέλας«. Cfr. Hesych. ἀμφωτίδες ἄς ἔχουσιν οἱ παλαίσται περὶ τοῖς ὤσιν. Eadem ex Pausania exhibet Eustath. II. p. 1324, 38.

103 Hesych. ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Λισχύλος Κερκυόνι καὶ Σισύφῳ. Erotian. Gloss. Hippocr. p. 53, 8 καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Λισχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι. Cfr. Etym. M. p. 81, 8 ἄμβων· κυρίως δὲ ἄμβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· οἷον »πολλῶν ἦδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας«, λέγονται δὲ καὶ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τόποι. Fortasse verba πολλῶν . . περιλείξας Sisypheo tribuenda sunt.

104 Hesych. ἀπεφύχη (ἀπεφύχει cod., corr. Musurus)· ἀπεπνευματίσθη. Λισχύλος Κερκυόνι σατυρικῶ.

105 Hesych. ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Λισχύλος Κερκυόνι.

106

εὐλhmaτεῖ

107

ὄρον

KHPYKE Σ (σάτυροι).

(Fabulam eandem fuisse atque *Λέοντα* ad Herculem spectantem conicit Wagner. Idem censet Hartung conferens fr. 108 cum verbis Apollod. II 5, 1 ἀμφίστομον σπήλαιον. Ad hanc fabulam refert fr. 310 et 311 EAJ Ahrens, praeterea fr. 308 et 318 Droysen). *Κήρυκας* Casaubonus intellegit sacrorum administros, cfr. Athen. XV p. 660 A ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν Ἀθρήνησι Κήρυκων· οἷδε γὰρ μαγείρων καὶ βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησιν Κλείδῆμος ἐν Πρωτογονίας πρώτῳ κτέ. Fr. 109 ad Herculis amictum, fr. 108 ad eiusdem voracitatem spectare videtur.

108

στενόστομον τὸ τεῦχος

106 Hesych. εὐλhmaτεῖ (εὐλήματι cod., corr. Musurus)· λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυόνη σατυρικῶ. Photius lex. εὐλhmaτεῖ· εὖ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας.

107 Harpocr. ὄρον σκεῦός τι γεωργικόν . . μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκυόνη (κερκυονῶν libri) καὶ παρὰ Μεγάλῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Eadem fere omisso fabulae nomine Photius Lex. et Suidas v. ὄρον.

108 Poll. X 68 εἴρηται δὲ τοῦνομα (scil. στενόστομον) ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῶ ὁράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου »στενόστομον τὸ τεῦχος« .

109

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας

110

πυρσοχόρσου λέοντος

111

κακοποιεῖν

112

λογγάσω

113

νοσσόν

109 Poll. X 186 φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος »κατὰ . . λεοντέας«, Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς »ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνῶδη στολήνα.

110 Phot. lex. πυρσοχόρσου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι (κάρυξι cod.) σατύροις. Cfr. Hesych. πυρσοχόρσου λέοντος· πυρρὸ-κεφάλου, ἕξανθοτρίχου (l. ξανθότριχος).

111 Antiatt. p. 102, 14 κακοποιεῖν Αἰσχύλος Κήρυξιν.

112 Poll. IX 136 φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Phot. lex. λογγάσω· στραγγεύσομαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quae adduntur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια ad glossam λογγῶνες refert Butler.

113 Antiatt. p. 109, 22 νόσσον (νοσσόν Lobeck Phryn. p. 206), χωρὶς τοῦ E. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

109 καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας <δοράς> ex Hesych. λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ Toup. Malim καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείου δοράς.

ΚΙΡΚΗ (σατυρική).

Argumentum ad Ulixis socios in bestias conversos spectasse videtur. Huc referunt fr. 309 EAJ Ahrens et Droysen. Ex Etym. M. p. 592, 40 μῶλυ· εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης παρὰ τὸ μολύνειν . . μολύνειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλύσαι, ἀπὸ τοῦ μὴ ἀλλύειν ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν· ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ. ἀντιφάρομαχον γὰρ δέδοται, huic fabulae tribuit Wagner fragmentum ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ.

114

αὐτόφορβος

115

ζυγώσω

Verbum Circae Ulixis comites in haram concludentis esse opinatur Bothe.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

Argumentum versatum esse in Polyido Glaucum aenigmate de moro primum albo, deinde rubro, cum permaturuit nigro soluto in vitam revocante (cfr. Hygin. f. 136, Apollod. III 3, 1), de quo Sophocles *Μάντεις* fabulam, Euripides *Πολύιδον* scripsit, O Müller apud Welckerum Gr. Trag. p. 57 et Hoeck Kreta III p. 289 e fr. 116 coniecerunt. Wagner

114 Hesych. αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

115 Hesych. ζυγώσω· θαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρική. Eustath. II. p. 956, 7 ex Pausania ζυγώσω ἀντὶ τοῦ καθέξω, θαμάσω. Phot. lex. ζυγώσω· καθέξω, θαμάσω.

fortasse argumentum eius simile quod Euripides in Cressis expressit a poeta tractatum esse putat. (Huc refert fr. 304 Hartung, 314 Butler).

116

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταῦτοῦ χρόνου.

117

αὐτορέγμονος πότμου

118

πισσοκωνήτῳ πυρί

116 Athen. II p. 51 D μόρα δὲ τὰ συκάμυνα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγίῳ . . ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου λευκοῖς . . καὶ μιλοπρέπτοις . . χρόνουα. Eustath. II. p. 1254, 25 Αἰσχύλος (immo Eur. Phoen. 372, Aeschylus Cho. 11 φάρεσιν μελαγχίμοις dixit) »πέπλους μελαγχίμους« φησὶν· ἕτερος δὲ τις (immo Αἰσχύλος) μελάγχυμα συκάμυνα ἐν τῷ λευκοῖς . . μελαγχίμοιςα, ὅπερ ἐστὶ μέλασι, »καὶ μιλοπρέπτοιςα ἤγουν ἐρυθροῖς »βρίθεται ταῦτοῦ χρόνουα (immo χρόνου)α. Poll. VI 46 συκάμυνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμαζεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.

117 Hesych. αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρριξε καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χειρᾶ (l. αὐτορέγμονος πότμου· οἷον ἑαυτορέγμονος ὃν ἑαυτὸν ἔρριξεν, ἧ κατευθὺς παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χειρᾶ). Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρή cod., unde Musurus Κίρκη, Dindorf Κρήσσαις).

118 Phot. lex. πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καϊόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesych. πισσοκω-

118 πισσοκωνήτῳ μόρῳ Aeschylum dixisse putat Bergk (»nisi forte Aeschylus utraque locutione πισσοκωνήτῳ πυρί et πισσοκωνήτον μόρον usus est« Wagner).

119

ἀτόπαστον

120

ἐπιξένοῦσθαι

[ΚΥΚΝΟΣ].

Cycnum fabulam viri docti (cfr. Welcker Tril. p. 544 et 563) Aeschylō tribuebant propter Aristoph. Ran. 963 Κύνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους, unde nihil aliud effici potest quam Cycnum in aliqua Aeschyli fabula introductum esse (vide supra ad Glaucum Potniensem).

ΚΩΠΕΥΣΤΗΣ.

Eadem fabula quae Ἀργώ.

ΑΛΙΟΣ

Argum. Aesch. Sept. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους (Θεαγενίδου Franz) Ὀλυμπιάδι οὔ (ante Chr. n. 467). ἐνίκα Αἰάτῳ,

νήτῳ (πισσοκονήτῳ cod.) πυρί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν et κωνῆσαι (κωνεῖσαι cod.) <πίσσῃ καταχρῆσαι> καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον (πισσοκύνιτον cod.) μῆρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος (αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις cod., emend. Alberti).

119 Hesych. ἀτόπαστον (ἀτόπλαστον cod.), ἀνείκαστον. τοπάξειν γὰρ τὸ εἰκάζειν καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι (ὑπὸ τὸ πονῆσαι cod.) δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

120 Hesych. ἐπιξένοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρήσσαις cod.). Cfr. Ag. 1319.

Οιδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θίβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας (ἀριστίων cod.) Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς (σατύροις Dindorf) τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράσμων Λυκουργεία (λυκουργίαι cod.) τετραλογία. Cfr. Welcker Tril. p. 354sq., Nachtrag p. 144sq., Hermann op. VII p. 190sq., Schneidewin die Sage vom Oedipus, Abhandl. der Ges. d. Wiss. zu Gött. V (1852) p. 171sq., Kruse de Aesch. Oedipodea. 1855, AFNaekke, Über die Theb. Tril. des Aesch. N. Rhein. Mus. 1872 p. 193—214, Plank, Über die Trilogie der Septem adv. Th. d. Aesch. Zeitschr. f. d. Altertw. 1847 Nr. 110—113, FVater, de Aesch. Oedipo Jahns Archiv 1850 p. 110—117, JSchmidt, Über die trilogische Composition der Sieben g. Th. Zeitschr. f. d. Altertw. XIV (1856) Nr. 49—51, A Waldeyer de Aesch. Oedipodea. I. Neuss 1863. II. Leobschütz 1873, HGeist, de fabula Oedipodea. Büdingen 1879 et 1880. Hüttemann, die Poesie der Oedipussage. Strassburg 1880 p. 42sq., etiam Schneidewin Philol. III (1848) p. 348sq., Susemihl, Neue Jahrb. f. Philol. 1855 p. 743sq. et Zeitschr. f. d. Altertw. 1857 p. 100sq. Huius ad finem fabulae referri debet fr. 173.

Quod Clem. Alex. Strom. II p. 462 affert ὁ μὲν γὰρ Αἰῶς ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν »λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὧν σὺ νοουθετεῖς, | γνῶμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βίβηται » ad Laium Aeschyli pertinere putabat Gataker Adv. Misc. p. 529 B, Chrysippo Euripidis vindicavit Valckenaer. Aut ad hanc fabulam aut ad Perrhaebidas pertinuit fr. 354. Ad hanc fabulam rettulit fr. 347 et 376 Hartung. Vide etiam ad fr. 332.

121

Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 edidit RReitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch 1890 p. 4 haec: ὅτι δὲ καὶ ἐγέρουτο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτουσαν Αἰσχόλως ἐν ταῖς Περραιβίσις ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Αἰῶ (τῷ ἑπλαῶ cod., τῷ περὶ Αἰῶν vel τῷ Αἰῶν Reitzenstein). Vide ad fr. 354.

121a

ἀράχνου

122

χυτρίζειν

Hoc verbum de Oedipo dictum fuisse, quem recens natus exponi iusserit Laius, monuit Hermann.

Α Ε Ω Ν (σατυρικός).

Vide supra ad *Κήρυκας*. Argumentum huius fabulae ex Apollod. II 5, 1 repetit Wagner.

123

ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων

A H M N I O I.

Una huius fabulae mentio in catalogo. E A J Ahrens corrigit *Αἴμναι* (*Αἰμνιόδες* Hartung) atque ab Ὑψιπύλῃ fabula non diversam eam fuisse opinatur, Welcker Rhein. Mus. V p. 466sq. *Αἰμνίους* eandem fabulam atque *Φιλοκτήτην* esse suspicatus est. At catalogus etiam titulos Ὑψιπύλῃ et *Φιλοκτήτης* habet. Vide supra ad Cabiros. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 10.

121a Hesych. ἀράχνου, ἀπ' ἐνδοθείας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος *Λαῖω*.

122 Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 289 ἐγχυτρίεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι (τὸ ἐκτιθέναι Weil) χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν *Πριάμῳ* καὶ Αἰσχύλος *Λαῖω* (λάξω cod.) καὶ *Φερεκράτης*.

123 Steph. Byz. p. 699, 13 χώρα.. ὅθεν τὸ χωρίτης.. Αἰσχύλος ἐν *Λέοντι* σατυρικῷ (σατυρικῇ vel σατυρικόν libri, corr. Salmasius) «ὁδοιπορῶν (ὁδοιπόρων Salmasius) .. δράκων».

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ (σατυρικός).

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula satyrica vide supra ad Bassaras. Cfr. schol. Theocr. X 18 Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκριδὰ φησὶ ταύτην, εἰ προσθλήσκει τινὲ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι. Lycurgum in hac fabula dei loco habitum esse efficit Hermann ex Eur. Rhes. v. 970sq., Strab. X p. 471 καὶ τὸν Διώνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκούργον συνάπτουντες εἰς ἓν τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν ἀνίσκονται, Nonn. Dionys. XXI 155sq. Fortasse huc pertinet fr. 287.

124

ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων

125

καὶ τοῦσδε κημοὺς στόματος

126

κάκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίων χρόνῳ
κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Haec de Lycurgo referri videntur.

124 Schol. Soph. O.C. 674 ἄνω ἔχουσα ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος »ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων« ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Cfr. Hesych. ἄνους· ἀσύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργῳ, quae Nauck sic corrigit: ἄνους· ἀσύνετος. <ἄν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων>. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός.

125 Schol. Aristoph. Equ. 1150 Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων »καὶ.. στόματος«.

126 Athen. X p. 447 C τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν.. μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ »κάκ.. χρόνῳ καὶ σεμνοκόμπει (σεμνοκοπτέι Α) .. στέγῃ«.

124 ἄκουε δὲ | ἄν' οὖς ἔχων Dindorf.

126 V. 1 ἰσχναίων χρόα Herwerden. — V. 2 Verbum σεμνοκομπεῖν reponendum esse vidit Lobeck Phryn. p. 416, κάσεμνοκόμπει Dindorf. — ἐν ἀνδρείᾳ τυθείς Herwerden, fort. ἐν ἀνδρείας μέρει.

ΑΥΤΡΑ.

Eadem fabula quae Φρύγες.

ΜΕΜΝΩΝ.

De argumento cfr. Procli Chrestom. p. 458. ubi ex Aethiopide Arctini Milesii haec excerpta sunt: *Μέμνων* δὲ δ' *Ἡοῦς* υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς *Τρωσὶ* βοηθήσων, καὶ *Θέτις* τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν *Μέμνονα* προλέγει, καὶ συμβολῆς γενομένης *Ἀντίλοχος* ὑπὸ *Μέμνονος* ἀναιρεῖται. ἔπειτα *Ἀχιλλεύς* *Μέμνονα* κτείνει. καὶ τοῦτω μὲν *Ἡὼς* παρὰ *Διὸς* αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. Butlerum secutus Welcker Tril. p. 435 sq., cui adsentit Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 617 (hanc fabulam mediam fuisse ratus trilogiae quae Achillis res extremas complecteretur), *Μέμνονα* eandem ac *Ψυχουστασίαν* fabulam fuisse putat, quamquam utraque in catalogo commemoratur. Contradixit Hermann opusc. VII p. 345 sqq., cui Memnon primum, Psychostasia secundum locum trilogiae tenuisse videtur. Hoc verum esse videtur et ex tertia trilogiae fabula, quae ad Achillis mortem spectaret, fr. 350 sumptum esse coniecit Welcker Gr. Trag. p. 38. Droysen *Ἀηρεΐδας*, *Μέμνονα* ἢ *Ψυχουστασίαν*, *Θαλαμοποιούς* coniungit. — Poll. IV 110 ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου (τετάρτου delendum videtur) ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασχύνιον καλεῖται τὸ πρῶγμα ὥς ἐν *Ἀγαμέμνονι* *Ἀισχύλου* (verba ὥς . . *Ἀισχύλου* omissa in ed. Wetsteniana delenda censet Lachmann de mens. trag. p. 3). εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρωχθαί φασιν αὐτὸ ἐν *Μέμνονι* (rectius, ut videtur, in aliis libris legitur *Ἀγαμέμνονι*) *Ἀισχύλου*. — Ex Aristoph. Ran. 963 οὐδ' ἐξέπληκτον αὐτοὺς *Κύκνους* ποιῶν καὶ *Μέμνονας* κωδωνοφάλαροπῶλους efficit Kausche p. 217 ad hanc fabulam fr. 326 pertinere. Ad eandem fr. 282 refert Bergk, 370 Butler, 328 EAJ Ahrens, aut ad Psychostasiam aut ad Memnonem fr. 300,

329, 405 Hermann. Ex Aristoph. Ran. 928 ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάρρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαιέτους χαλκηλάτους Memnoni scutum γρυπαιέτω ornatum tribuit Welcker Tril. p. 433.

127

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταφύχει πνοὴ
ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολῶν

128

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ

127 Eustath. Il. p. 1156, 17 ἡ δὲ ἄρκτος ὅτι μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας οὕτως· ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ ἀπαρκίαν διὰ τὸ εὐφωνον καὶ τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς ὃ καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην καὶ.. ἄρκιος (Lobeck Paral. p. 35 ἄρκειος) ὡς ναύτησιν.. μολῶνα. Anecd. Bekk. p. 445, 18 καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον καὶ μὴν.. πνοὴ ἄρκιος. Aeschyl. Memnoni hoc fragmentum tribuit Wellauer (lex. Aeschyl. s. v. ἀθέριτον) ex Hesych. ἀσκεύοις· φιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνωνι, corrigens Μέμνωνι; sed dubia res est, cum interpretatio φιλοῖς, ἀπαρασκεύοις in hoc fragmentum parum quadret et vocabulum ἀσκεύοις facile Ag. 1323sq. intercidissee possit (ad Choephororum perditam partem quondam Hesychii glossam referebat Blomfield praef. ed. Ag. p. X).

128 Anecd. Bekk. p. 353, 11 ἀτηρής· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρής (ἀτηρής cod.) ἢ ὁ ἀντερειστικός (ἄγαν θερειστικός Wagner). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνωνι (Μέμνωνι Wellauer) »χαλκὸν.. ὑπερτενῆ, ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος· ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα· ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. Cfr. Hesych. ἀθερής· ὁ σίδηρος, ἀτειρής (ἀτηρής cod.), ὅταν θερίζη· ἢ θερειστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος, ὀξύς ἢ <ἐπὶ> ἀσταχύων et ἀθε<ι>ρής· ἦτοι ἀτειρής ἢ ὁ ἄγαν θερειστικός ἢ ὑπέροπτος ἢ θαυμαστός.

128 ἀθέριστον ἀσπίδων Blomfield (ἀσπίδος θ' Boissonade), ἀθερή τόνδ' ἀσπίδος θ' M Schmidt.

129

σὺν δόρει στρατόν

130

γωνίας(?)

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

Fabulas *Μυρμιδόνας Νηρείδας Φρόγας* continuo trilogiae argumento comprehensas fuisse probaverunt Welcker Tril. p. 415 sqq., Griech. Tr. p. 33 sq., Hermann Opusc. V p. 136 sqq., ASchöll Tetral. p. 391 sqq., Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 589 sqq., Brunn Annali d. Inst. 1858 p. 367 et Sitzungsber. d. Akad. in München 1880 p. 179, Ribbeck die Röm. Trag. p. 349 sqq. et 126 sqq., CRobert Bild und Lied p. 129 sqq., Bergk Herm. XVIII p. 481 sqq., Wecklein über eine Trilogie des Aeschylos und die Trilogie überhaupt in Sitzungsber. d. Akad. in München 1891 p. 327 sqq. »In Myrmidonibus, quantum colligi potest, Achilles cum precibus et necessitate victus tandem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis qui nova a matre arma accepisset necemque Hectoris videntur continuisse. In Phrygibus Priamus corpus filii ab Achille redemit« Hermann. Futilia sunt quae de Achille in Myrmidonibus velato et taciturno et de legatis ad eum missis scholia recentiora habent: ad Aristoph. Ran. 911 ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξιν Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λύτροις (l. ἐν τοῖς Φρυξιν

129 Anecd. Oxon. I p. 122, 17 δουρί· πέντε ἔχει δοτικάς . . ἢ δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Lehrs) »σὺν δόρει στρατόνα.

130 γωνίας· ἐρχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Wagner correxit Μέμνονι, sed glossam ad Cho. 1065 spectare putat Blomfield (praeef. Agam. p. Xsq.)

ἢ Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλέα). ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόνει δὲ μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται (cfr. Hermann opusc. III p. 42), ad eiusdem fabulae γ. 1264 τοῦτο ἀπὸ τῶν πρόσβρων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν· ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων et ad Prom. 452 ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα, καὶ οἶον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκτεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβιάτης καλοῦντες εἰς μάχην [ἐσίγησεν]. Quod autem Bergk suspicatur, vetus scholium ad Aristoph. Ran. 911 ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δρᾶματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἢ Ἑκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται lacunosum esse, suppletque φθέγγεται <καὶ ἐν τοῖς Μυρμιδόνει>, de lacuna illa quidem recte sentit, sed supplementum οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται <πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα> sumendum est ex Vita Aeschyli ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβῃ ἕως τρίτου μέρους ἐπικυθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκυκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκυκαλυμμένος οὐ φθεγγέται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. — Myrmidonibus tribuit fr. 143 Strabo XIII p. 616 per errorem. — Euripidis fragmentum (888 N.) βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κόβω καὶ τέσσαρα Myrmidonibus schol. rec. ad Aristoph. Ran. 1400 ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων· πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας temere adscribit. Ei scholio ne hoc quidem tribuendum esse, ut talorum ludum in Myrmidonibus memoratum credamus, monet Nauck. Cfr. Bergk l. l. — Respicit ad hanc fabulam Aristoph. Ran. 1040 ὅθεν ἡμῇ φροῇ ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων Τεύκρων θυμολόντων et, ut Butlero et Hermannō videtur, schol. Hom. 16, 380 (infra fr. 380). Vide ad fr. 489. — Ad Myrmidones etiam γρυπαιέτους χαλκηλάτους Aristoph. Ran. 960 spectare suspicatur Butler. — Quod Aeschyli trilogiam Accium in Myrmidonibus et in Epinausimache secutum esse Hermann putat, de Myrmidonibus errare videtur, quorum argumentum in Palamedis fabula versatum esse probare conatus sum l. l., Epinausimache autem argumentum totius trilogiae emensa esse videtur.

131

⟨XO.⟩ τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
 οὖς ⟨προπέπωκώς⟩ εἴσω κλισίας
 ⟨θάσσεις⟩

Dramatis (parodi) initium.

132

⟨XO.⟩ Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάκτον ἀκούων
 ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Haec ex altera (melica) parte parodi sumpta videntur.

131 Harpocr. προπεπωκότες ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες . . ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος ἡτάδε . . οὖς εἴσω κλισίας. Aristoph. Ran. 992 τάδε . . Ἀχιλλεῦ, schol. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὐτῆς Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Eustath. Od. p. 1941, 46 τὸ δὲ ἡταῦτά γε λεῖψσε, πάτερ φίλε« μεταλαβὼν Αἰσχύλος ἔφη τὸ ἡτάδε . . Ἀχιλλεῦα, δ̣ κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ.

132 Aristoph. Ran. 1264 Φθιῶτ' . . ἰήκοπον (ἰὴ κόπον Heath) οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; schol. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου, schol. rec. τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πεποίηκεν (τοῦτο πρὸς Ἀχιλλεῖα ἀπὸ τῶν πρέσβων ὡς Αἰσχύλος πεποίηκεν Fritzsche). ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων (cfr. schol. rec. Prom. 452 supra allatum, at verba sunt Myrmidonum chori, non legatorum vel praeconum). Verba ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν ephymnii instar comicus repetit 1267, 1271, 1275, 1277, cfr. schol. 1267 ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάνα παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκεῖνων τῶν ἱαμβείων ὧν, τοῦ »Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦα, schol. 1275 ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις, Suid. v. ἰή. Athen. XII p. 551D ἦν δὲ ὅντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὄλον δρᾶμα γέγραφε Στράτις Φθιώτην

131 V. 3 οὖς προπεπωκώς Heath, εἴσω κλισίας θάσσεις (vel μίμνεις) Hermann.

132 V. 1 Ἀχιλλεῦ libri deteriores. V. 2 πλάθεις pro πελάθεις Nauck Mélanges Gréco-Rom. III p. 51.

133

δεκέμβολος

134

ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
στάζει . . θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Aliquem de nave ab Hectore incensa loqui vidit Hermann.

135

⟨A X.⟩ Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηχότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ
Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

133 Schol. Aristoph. Av. 1256 τριέμβολον . . μήποτε δὲ καὶ
πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν
τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδούσιν. Cfr. Suid. v. τριέμβολον.

134 Aristoph. Pac. 1177 κᾶτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς
ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων, schol. Ven. τοῦ παρ' Αἰσχύλου
πολλάκις (ἐν Μυρμιδούσι Fritzsche) κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος δν
ἀεὶ κωμωδοῦσιν, ἐν Μυρμιδούσι (πολλάκις Fritzsche) μέμνηται.
ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος ὡς αὐτὸς ξουθὸς . . στάζει κηρύθεν τῶν
(sic apud Dindorfium, apud Bekkerum κηρ.θέντων) φαρμάκων
πολὺς πόνος». Aristoph. Av. 800 εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει
κάστει νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν, schol. παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν Μυρμιδούσιν) Αἰσχύλου. Aristoph. Ran. 932 ΔΙΟΝ.
ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα τὸν ξουθὸν
ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις. ΑἴΣΧ. σημειῶν ἐν ταῖς ναυ-
σίν, ὡμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο, schol. προεῖρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν τοῖς Μυρμιδούσιν) ἐστὶν ἐπὶ νεώς ὡς ἐπὶ αἰετὸς . .
ἱππαλεκτρυόνα. Cfr. etiam Aristoph. Ran. 973 (infra fr. 444).

135 Aristoph. Eccl. 392 Ἀντίλοχ' . . με τοῦ τριωβόλου τὸν . .
διοίχεται, schol. παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων Ἀντίλοχ' . .
μᾶλλον». Cfr. Suid. v. ἀποίμωξόν με. Etiam verba τὰμὰ γὰρ

134 V. 1 ἐπ' αἰετὸς δὲ pro ἐπὶ δ' αἰετὸς (ἀπὸ δ' αὐτῆς) Nauck.
V. 2 στάζει κηρθέντων φαρμάκων πολὺν πόνον Hermann, fort. κραθέντα
πολλῶν φαρμάκων στάζει πόνον.

Achillem haec dicere Antilocho qui primus ei nuntium Patrocli interfecti attulerit (Hom. Σ 18), monuit Porson ad Eur. Med. v. 750.

136

⟨AX.⟩ ὦδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
 πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν
 εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
 τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 ἀλισχόμεσθα.

Verba Achillis esse sese Patroclo occiso commiserantis monuit Welcker. Pertinent autem verba ad arma Achillis ab Hectore reportata.

διοίχεται Aeschyli esse probavit Gataker Adv. misc. p. 505 C, negat EAJ Ahrens.

136 Aristoph. Av. 808 ταυτὲ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον· »τάδ' . . πτεροῖς«, schol. v. 807 ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν »ὥς δ' ἐστὶ . . Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντ' . . ἀλισχόμεσθα«. πεποιήκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτρωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ, schol. v. 808 ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Cfr. Suid. v. ταυτὲ μὲν, ubi ὦδ' ἐστὶ . . λόγος et ἀλισχόμεσθα exhibetur, et v. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ubi v. 1 omissus est et in v. 3 τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος legitur. Diogenianus praeef. p. 180 Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται ἀπὸ Αἰβυός τινος· οἱ δὲ Κύβισσον εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὥς Αἰσχύλος διασαφεῖ ὡδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος«. V. 4 respiciunt Athen. XI p. 494 B, Aristid. vol. II p. 17, Dionys. Hal. de admir. vi Demosth. c. 7 vol. VI p. 971, Galen. vol. V p. 395, Philo Iud. vol. II p. 501, Eust. II. p. 632, 35, Suid. v. πάγας sive schol. Ag. 813 πάγας] δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δῆπου τὸ Αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ὧς ἄλλοις ὑφῆκε, alii quos affert Nauck (p. 46 et XXIII).

136 V. 4 pro αὐτῶν vulgatur αὐτῶν.

137

⟨AX.⟩ ὀπλων ὀπλων δεῖ

138

⟨AX.⟩ καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

»Sive talia dicta (fr. 139. 140) sive quod alio modo immoderatus dolori indulgeret reprehendenti cuiquam, fortasse Archilocho, respondebat Achilles haec Hermann. Videtur vero Achilles his verbis corpus Patrocli sibi revelari et membra sibi contrectanda permitti (quod Euripides in Bacchis imitatus est) iussisse.

139. 140

⟨AX.⟩ σέβας δὲ μηρῶν ἄγνων οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

* * * * *

137 Aristoph. Av. 1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δέβτερον, schol. παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων »ὀπλων . . δεῖα.

138 Anecd. Bekk. p. 321. 22 et Suid. ἀβδέλυκτα· ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μαίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδέλυχθεῖη καὶ δυσχεράνει. τραγικωτέρα δὲ ἢ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν (Μυρμ. om. Anecd.) »καὶ . . τάδε«. Similia Zon. Lex. p. 9 et Anecd. Paris. vol. IV p. 85. 23 omisso fabulae et poetae nomine (ἀβδέλυκτά μοι exhibetur in Anecd. Paris.). Hesych ἀβδέλυκτα· ἀμίαντα.

139 Athen. XIII p. 601 A οὐδεις ἤγετο φορτικὸς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος, μέγας ὢν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἤγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας. ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νόβῃ τὸν τῶν παιδῶν et p. 602 E Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀνοφανδὸν ἔφασαν ὃ μὲν ἐν Μυρμιδόσι »σέβας . . ἄγιον οὐκ ἐπηδέσω . . φιλημάτων; ὃ δ' ἐν Κολχίσι κτέ. Plut. Amator. c. 5 p. 751 C πρόσλαβε δὲ τῷ Σύλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλου λέγοντα »σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω . . πικρῶν φιλημάτων, de adul. et amico c. 19 p. 61 A »ὦ δυσχάριστε τῶν

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὀμιλία

Ad Patrocli cadaver haec dicta esse ab Achille putat Porson ad Eur. Med. 750.

141

ἀγρέμονα

142

ἐν κουράδι

πυκνῶν φιλημάτωνα οὕτως Ἀντώνιον οἱ φίλοι κτέ. Plat. Symp. p. 180 A Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρώκλου ἐρᾶν κτέ. Cfr. Ovid. Trist. II 409—412.

140 Lucian. Amor. c. 54 vol. II p. 457 οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἡγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθεξέσθαι . . ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκεῖνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῶν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρώκλου θάνατον ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη «μηρῶν . . ὀμιλία» κλαίων (pro κλαίων libri καλλίων vel καλλίω habent, corr. Dobree). Ad Aeschyli fabulam rettulit Porson. Sophocli mavult tribuere M Schmidt Zeitschrift f. Altert. 1856 p. 356.

141 Hesych. ἄγρεμον (ἀγρέμονα Alberti)· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν (ἀγρεῖν Nauck) καὶ λαμβάνειν [ἔχουν ἀγρεύειν]· ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόνειν (μυρμή^δ cod.) ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. Novam glossam esse ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον et antea Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόνειν scribendum putat Hermann.

142 Hesych. ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ [προσώπων] πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἡ κορυφή (ὀροφή Struve) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκούρας δὲ ὁ γεγραμμένος (ὁ γραπτὸς πίναξ ἐν κουράδι λέγεται γεγραμμένος M Schmidt). Αἰσχύλος Μυρμιδόνειν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ ὡς κότῳ (κοτῶ M Schmidt) καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ. Ex Hesych. κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι (ὀροφύμασι cod.) γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόνειν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermann) ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὀροφικὸς πίναξ cognoscitur dubitatum esse utrum ἐν κουράδι an ἐγκουράδι voluisset

MYΣOΛ.

Aristot. Poet. c. 24 p. 1460 a 32 τοὺς τε λόγους μὴ συνίστασθαι (δεῖ) ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαίος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφρωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἔχων ad Aeschyli Mysos argumentumque Mysorum ad Telephum spectare cum Tyrwhitto statuit Welcker Tril. p. 562 et Gr. Trag. p. 53sq. Cfr. Amphis fr. 30K. ἰχθυοπώλας . . οὗς ἂν ἐρωτήσῃ τις . . ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφόνου γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ, Alexis fr. 178 δειπνεῖ δ' ἄφρωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι. De argumento vide etiam ad Τήλεφον. Ad hanc fabulam refert fr. 239 Wagner, 354 Welcker, 379 Droysen.

143

ὠὖ Κάικε Μύσiai τ' ἐπιρροαί

Sunt verba famuli Telephi initio prologi Mysiam salutantis. Idem dicit ea quae sequuntur.

Aeschylus. Iuxta *κουράς* videtur *ἐγκουράς* vox nihili esse atque Hermannus suspicatur *κουράδα* summam frontem, in qua resecari crines soleant, esse appellatam.

143 Strab. XIII p. 616 ρεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσως ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πεγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Δισχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μορμιδοῦσι (memoriae errore Strabonem Μορμιδοῦσι pro Μυσοῖς scripsisse monuit Pauw) προλόγου ὠὖ . . ἐπιρροαί. Macrobi. Sat. V 20, 16 ad fidem faciendam quod uliginosa sint . . universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus ὠὖ . . ἐπιρροαί. Schol. Hephaest. p. 176 ἐκτίθῃμι καθαρὸν ἵαμβον τόνδε ὠὖ . . ἐπιρροαί. Cfr. etiam Mar. Plot. Gramm. Lat VI p. 518, 7 ed. Keil.

144

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν,
εὐχαῖς δὲ σφύζοις δεσπότης παιωνίαις.

145

Θῖος

NEANISKOI.

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula tertia vide ad Bassaras. *Νεανίσκους* intellegit Welcker satyros seria agentes. rectius ut videtur Hermann iuvenes Edonos recepto novi dei cultu sacra Bacchica celebrantes. Ad Neanisceos fr. 355 pertinere putat Hermann, fr. 283 MSchmidt, (fr. 319, 341, 382, 480 Hartung).

146

αὔρας ὑποσπίοισιν ἐν ψυχτηρίοις

144 Phot. lex. p. 344, 19 et Suid. v. ὀργεῶνες· . . ἥδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν . . ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων »ποταμοῦ . . παιωνίαις« (σώσεις vel δώσεις et δώσεις Suidae codices). Harpocrat. v. ὀργεῶνας . . οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς.

145 Stephan. Byz. p. 487, 5 Θῖος, πολίχνην Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.

146 Athen. XI p. 503C Νίκανδρος δ' ὁ θυματηγνὸς καλεῖσθαι φησι ψυχτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ σπικίους τόπους τοῖς θεοῖς ἀνεμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψύξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις »σάβρας ὑποσπίοισιν (sic E, ὑπηχίοισιν A) ἐν ψυχτηρίοις« (ψυχτηρίοισι A).

144 V. 2 malim δεσπότην i. e. dominum meum.

145 αὔρας pro σάβρας Valckenaer.

147

ἀρείφατον λῆμα

148

ἀφοίβαντον

149

Ὀκτώπας

N E M E A.

Commemoratur haec fabula in Catalogo (ubi Νεμέα ex Νεανίαι i. e. Νεανίσχοι corruptum putat Hartung, Νέμεα corrigit Wagner). Cfr. schol. Pind. praef. Nem. p. 9 τὰ Νέμεά φασιν ἄγεσθαι ἐπὶ Ὀφείλτῃ . . ἄλλοι δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμύρῳ τῷ Νεμέας πατρὶ. Titulus igitur ad matrem Archemori spectat. Ex Apollod. III 6, 4 colligit Hermann

147 Hesych. ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ Ἄρει· ἐοικώς (ἐοικώς cod.). Αἰσχύλος Νεανίσχοις, Etym. M. p. 139, 20 ἀρείφατος ὁ πολεμικὸς . . ἢ ὁ πεφρονευμένος, addit Etym. Flor. ed. Miller p. 41: ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Νεανίσχοις· καὶ καρτερικὸς καὶ πολεμικὸς ἀρείφατος. Cfr. Eum. 914 τῶν ἀρειφάτων . . ἀγώνων.

148 Hesych. ἀφοίβαντον· ἀκάθαρτον (ἀνακάθαρτον cod.). Αἰσχύλος Νεανίσχοις. Cfr. Eum. 237 οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα.

149 Phot. lex. p. 326, 15 Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε (πέπλευκε Friebel, διαπέπλευκε Cobet, ἀναπέπλευκε Nauck) Νεανίσχοις.

---

147 ἀφοίβαντον pro ἀφοίβατον Alberti, ἀφοίβαστον cum Salmasio requirit Nauck.

149 Ὀκτώπους O Crusius Götting. Gel. Anz. 1890 p. 690.

Opusc. VII p. 205sq., argumentum fabulae ad Hypsipylen spectasse eamque ad illam pertinuisse trilogiam, in qua fuerit tragodia Hypsipyle. Vide supra ad Cabiros.

NHPEIDΕΣ.

Argumentum huius fabulae vel Patrocli vel potius Achillis interitum fuisse suspicatur Butler. Sed cfr. supra ad Myrmidones. Huc refert fr. 296 Welcker, (350 Hartung).

150

⟨AX.⟩ λεπτός δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροῖ

Achillis verba ad Patrocli corpus velandum spectantia. Cfr. Hom. Σ' 343sqg., praecipue 352sq.

151

⟨XO.⟩ δελφινόφρον πόντου πεδίον
διαμεψίμεναι

Pars parodi Nereidum chori.

150 Excerpta ex libris Herodiani technici ed. AHilgard Lips. 1887 p. 22, 31 σινδὼν σινδόνος· λέγεται γὰρ καὶ ἀρσενικῶς ἐν Νηρείσι (νηρήσι cod.) παρ' Αἰσχύλῳ »λεπτός . . χροῖα. Cfr. EHiller Deutsche Literaturzeitung 1888 p. 10sq.

151 Schol. Eur. Phoen. 209 ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησιν . . ὥς . . Αἰσχύλος Νηρείσι· »δελφινύρον (δελφίνυρον Pal. 343, δελφινόρον MTAB) πεδίον πόντου διαμεψίμεναι«.

---

151 δελφινόφρον Barnes, δελφινόνομον Nauck, malim δελφινό-τροφον. — πόντου πεδίον pro πεδίον πόντου Valckenaer.

152

⟨XO.⟩ ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος ὕφου
τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει

153

⟨XO.⟩ κάμακος εἴσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον

154

ἀθήρ

152 Hesych. ἐναραφόρος· σκυλοφόρος. ἐναροκτάντας . . ἀπολείπει (ἀπολείπει Musurus). Αἰσχύλος ἐν Νηρείσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ νοῦν ὅσιν φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν (ἐπαδραῖσιν cod.) εὐχετάσθαι (Hom. X 412), ἵνα ᾗ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατός μοι (θάνατον μὴ cod.) ἐπικαυχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕφου ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψι, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς (ἐνέρους Friebel) ᾗξει. Eustath. II. p. 437, 20 ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.

153 Schol. Pind. Nem. VI 85 δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμάς (αἰχμάς Hermann) ἔχειν καὶ μιᾷ βοῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι κάμακος . . διπλάσιον.

154 Hesych. ἀθήρ· ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεῖσι (νηρεῖ cod.). Eustath. II. p. 1206, 10 ὅτι δὲ ἀθήρ καὶ ἐπιδορατὶς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Anecd. Bekk. p. 353, 17 λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

152 ἐναροκτάντας δὲ φθόνος ἀρχαῖς | ἔγκοτος ὕφου | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει | ᾗξει τ' ἐχθρούς Hermann (cfr. opusc. VIII p. 130sq.), at apparet verba καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ᾗξει interpretationis causa adiecta esse. Videtur ἐναροκτάντας ad φθόγγους referri debere.

153 εἴσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν Bothe, κάμακος δ' εἴσιν γλώσσημα διπλοῦν (nisi δίκρουν, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiastes, Lesches in parva Iliade δίκρως ἄρδης posuit. V. Lob. ad Phryn. p. 233) Hermann (δίκρουν Jacobs). — ἰεῖς pro εἴσιν Heimsoeth. Scribendum suspicor κάμακος δ' ἰεῖς γλωχίνα δίκρουν.

NIOBH.

De mytho cfr. Hygin. fr. 9, Apollod. III 5, 6, schol. Hom. *Q* 602, Ov. Met. VI 146sqq. De argumento vide Hermann opusc. III p. 37sqq., qui haec efficit: »Argumentum tragoediae, ut videtur, in eo versabatur, ut postquam propinqui amicique consolari Niobam atque a tumultu abstrahere frustra conati essent, illa, cum rupto tandem silentio iniquitatem deorum incusasset, vocante deo in Sipylum abiret, debitum fati solutura«. At quae Hermann de exitu fabulae ex Diog. L. VII 28 ἐτελεύτα δὲ (scil. Zeno philosophus) οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπὸ τῶν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης· »ἔρχουαι, τί μ' αὔεις«; coniecit, ea refutantur loco Machonis apud Athen. VIII p. 341C allato: ὁ Τιμόθεος Νάρων σχολάζειν οὐκ ἐὰν οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοῇ, καλεῖ δὲ μοῖρα νόχως, unde cognoscitur, illa verba ex Timothei dithyrambo Nioba sumpta esse. Praeterea vide de argumento Fritzsche de Aesch. Niobe 1836, CEJ Burmeister de fabula quae de Niobe eiusque liberis agit. 1836 (p. 44—63 de Aesch. Niobe), ASchöll Tetral. I p. 504sqq., Welcker Tril. p. 341sqq., Nachtrag p. 143sq. (qui fabulas Τροφονί, Νιόβης, Προπομπό coniungit), Buchholz Niobe Erfurt 1868, Preller Gr. Myth. II p. 380²sqq., CB Stark Niobe und die Niobiden 1863 p. 35sqq.

Scaenae locum in Lydia esse putat Hermann, Thebis Welcker: Thebis eum esse, in quam urbem Tantalus ex Lydia venerit, eorum autem ex virginibus alienigenis i. e. Lydiis constare, ex fr. 155 et 156 efficitur. Cfr. schol. Hom. *Q* 602 (Eustath. II. p. 1367, 22) ἣ δὲ συμφορὰ αὐτῆς (scil. Νιόβης), ὥς μὲν τινες ἐν Αὐδίᾳ, ὥς δὲ ἔνιοι ἐν Θήβαις, Σοφοκλῆς <δὲ> τῷ μὲν παῖδας ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι, νοσῆσαι <δὲ> αὐτὴν εἰς Αὐδίαν. Venisse autem virgines videntur Thebas, ubi Amphion eas alloquitur fr. 155, ad consolandam Niobam nuntio de liberorum nece allato. De numero Niobidarum cfr.

schol. Eur. Phoen. 159 *περὶ δὲ τοῦ πλῆθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς φησιν Εὐριπίδης ἐν Ἡρεσφόντῃ καὶ δις ἔπει' αὐτῆς τέχνα Νιόβης (l. θεοῦ) θανόντα Δοξίου τοξεύμασιν*«. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ (δράμασιν νιόβης vel δράματι νιόβης libri, corr. Dindorf). In priore parte dramatis ostenditur Nioba velata sepulcro liberorum adsidens et altissimum silentium nonnumquam eiulatione interrumpens. Cfr. fr. 158 et Aristoph. Ran. 911 *πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκυλῶσας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί, vit. Aesch. (supra p. 467) διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων χωμωδεῖται παρ' Ἀριστοφάνει· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ <Νιόβῃ> ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθήμενῃ τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέργεται ἐγκεκαλυμμένη, schol. Aesch. Prom. 452 *σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί Σοφοκλέους (Αἰσχύλου Menagius) ἢ διὰ συμφορὰν ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, Eustath. Il. p. 1343, 62 ὁ Σικυνώσιος Τιμάνδης τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀραμέμοννα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε.**

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 17 *χρὴ δὲ . . μὴ ποιεῖν ἐποποικὸν σύστημα τραγωδίαν . . ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι Πέρσιν Ἰλίου ὄλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος (alii verba Νιόβην . . Αἰσχύλος expungunt, alii ἢ Νιόβην, alii ἢ Θηβαΐδα, alii deletis verbis καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος scribunt Ἐκάβην, cfr. Hermann opusc. VIII p. 132sq., scribendum videtur: ὥσπερ Εὐριπίδης Ἐκάβην ἢ Θηβαΐδα ὄλην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος Νιόβην), ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. — Aristoph. Vesp. 579 *καὶ Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, schol. ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἶαγρος εἴρηται πρότερον . . ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν**

Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Aeschylum respici putat Hermann, Sophoclem Nauck.

Phot. lex. p. 301, 15 νοβακκίζειν (νιβατίζειν Friebe) cl. Hesych. gl. νιβατισμός et Athen. XIV p. 629 D)· τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιφοφεῖν· σεισμός Νιόβη quo pertineat incertum (Αἰσχύλος Νιόβη cum Ruhnkenio Naber). — Plut. Consol. ad Apoll. c. 28 p. 116 C εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην ὅτι καὶ ἡ

θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα
γλυκερὸν φάος ὀρῶσα

τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραιεν ὥς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἀνάρπαστον αὐτὴν γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπώτατην. Versus istos, in quibus θάλλοντι et γλυκερὸν εἰσορῶσα φάος conicit Nauck, Wyttenbach aut ex Aeschyli aut ex Sophoclis Nioba aut ex Euripidis vel alius poetae loco sumptos esse suspicatus est, ab Aeschylo abiudicat Hermann, lyrico poetae tribuit Bergk. — Fragmentum alicuius Niobae

λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρείπιοις
θάλπουσα καὶ φύχουσα καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν

conservavit Plut. quaest. conv. VI 6, 2 p. 691 D ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται »λεπτοσπαθήτων . . φύχουσα« et de am. prol. c. 4 p. 496 E μηδὲν ἰδὼν καρπομένη μηδὲ χρήσιμον, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀποδεχομένη τῶν σπαργάνων »ἐρείπιοις θάλπουσα . . καθ' (μεθ' Cobet) ἡμέραν«. Hos versus ex Sophoclis Nioba repetitos esse probavit Valckenaer in Phal. p. X. — (Ad Nioben refert fr. 354, 359, 399 Hartung, 478 Burmeister).

155

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται
τρέφειν ὃ δ' ἀγνὸς Φῶσις

Dicta haec de choro virginum, ab Amphione ut videntur. Cfr. Suppl. 287.

156. 157

⟨TANT.⟩ σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος

155 Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir. p. 41, 10 (ed. Hoerschelmann in Anecd. var. Gr. mus. metr. gramm. ed. Studemund. 1886) ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ οὕτως ἔχει πᾶσα ἡ χρῆσις κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ ὦ Ιστρος . . Φῶσις. Hephaest. p. 7 (ostendens diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripī posse) Λισχύλος ἐν Νιόβῃ ὦ Ιστρος . . παρθένους (οἷστρος τοιαύτης παρθένου deteriores libri) λοχεύεται. Priscianus Inst. I 52 vol. I p. 38, 17 *oe quoque idem patitur (ut corripitur) apud Graecos. Aeschylus ὦ Ιστρος . . παρθένους λοχεύεται*. Eundem versum afferunt omisso poetae et fabulae nomine Eustath. Od. p. 1665, 38, ubi παρθένους μνηστεύεται, grammaticus in excerptis post Prisc. Inst. I. V ed. Hertz vol. I p. 192, ubi οἷστρος τοιάσδε παρθένους λοχεύεται, in schol. Tzetzae ad Soph. O. R. 1264, in schol. Soph. vol. II ed. Dindorf p. 46, ubi παρθένους λόχεται.

156. 157 Strabo XII p. 580 λέγεται δὲ τινα φυλά Φρύγῃ οὐδαμοῦ δεικνύμενα ὥσπερ οἱ Βερέκυντες. καὶ Ἀλκμὰν λέγει ὦ Φρύγιον ἡύλησε μέλος τὸ Κερβήσιον. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὕτως γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι αὐκέθ' οὕτω λέγονται. Λισχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεται (μνησθήσεσθαι Casaub.) τῶν περὶ Τάνταλον τοῖς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῷου βωμός ἐστι (fr. 162, 2 et 3) καὶ πάλιν ὦ Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνά χθόνα (fr. 163), καὶ ὁ

156 V. 3 ὦ Ιδῇ pro ὦ Ιδῆς Casaubonus. — V. 4 βρέμουσι pro ἔρπουσι Casaubonus. πρέπουσα Wellauer, πρέπουσι H. L. Ahrens. — ἐρέχθεται Pauw, ἐπιρροθεῖ Goerlitz. πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον Meineke (Vind. Strab. p. 198sq.). Fort. πᾶν δ' ὀρεχθεῖται πέδον.

Ἰδῇ τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
βρέμουςι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

* * * * *

οὐμὸς δὲ πύτμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τάνθρωπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

158

ἐφημένη

τάφον τέχνους ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν

159

— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

Τάνταλος λέγει »σπείρω . . Ἰδῆς τε . . ἔρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει (sic C g l r v w, ἐρέχθειον D h i) πέδον«. Plut. de exil. c. 10 p. 603 A τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ »σπείρω . . χῶρον«, εἰτα μετ' ὀλίγον λέγοντος »θυμὸς δὲ ποθ' ἄμὸς οὐρανῷ . . ἄγαν«. Plut. cum princip. esse philosophandum c. 3 p. 778 B omisso poetae et fab. nomine »σπείρω . . χῶρον«.

158 Hesych. ἐπῶζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ψοῖς. Αἰσχύλος Νιόβη μεταφορικῶς »ἐφημένη (ἐφημένη Musurus) . . ἐπῶξε . . τεθνηκόσιν«.

159 Plat. Reip. II p. 380 A (indeque Euseb. Pr. Ev. XIII p. 643 C) οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι »θεὸς . . θέλη«, ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα

157 V. 1 οὐμὸς δὲ πύτμος pro θυμὸς δὲ ποθ' ἄμὸς Porson. — Pro οὐρανῷ κυρῶν ἄνω Aeschylum οὐρανῷ χρίπτων ἄνω dedisse puto.

158 Hesychii interpretationem verbi ἐπῶζειν falsam esse monuit Pauw ἐπῶζειν ab interiectione ὦ deducens. Cfr. ὠγμός et ὠζεις Eum. 124. ἐπῶξε cl. verbo δουσιζω Nauck (cfr. Bergk Herm. XVIII p. 487), ἔπωξε, imperativum esse ratus, Hermann.

160

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἄστραπαῖς).

161

μόνος θεῶν γάρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ·
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιανίζεται·
μόνου δὲ Πιεῖδ' ἀιμόνων ἀποστατεῖ.

ἔνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθῃ κτέ. Omisso poetae et fabulae nomine afferunt fragmentum Plut. de audiend. poet. c. 17 p. 17 B, de commun. sent. c. 14 p. 1065 E et Stob. Flor. II 7.

160 Aristoph. Av. 1247 ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους . . πυρφόροισιν αἰετοῖς, schol. καὶ δόμους Ἀμφίονος] ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέριπται (ἐνέρραπται Hermann) δὲ τὸ Ἀμφίονος (δὲ τ' ἀμφίονος cod.) ἐκ μονωδίας (παρωδίας Hermann). Verba ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς ex Soph. Ant. v. 2 sumpta sunt.

161 Stob. Flor. 118, 1 Αἰσχύλου Νιόβης (eclogam exhibet S, om. MA) »μόνος . . ἐρᾷ, οὐτ' ἄν . . οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς, οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται . . ἀποστατεῖα. Schol. Hom. I 158 (Eustath. II: p. 774, 3) ἐν οὐδεμιᾷ πόλει Ἄιδου βωμός ἐστιν. Αἰσχύλος φησὶν »μόνος . . ἐρᾷ, οὐδ' ἄν . . οὐδ' ἐπισπένδων λάβοις οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιανίζεται. Versum primum affert Aristoph. Ran. 1392, ubi schol. rec. (ad v. 1386) τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου, et sine fab. nom. schol. Soph. El. 139 (»μόνος γὰρ θεῶν . . ἐρᾷ) et Suid. v. θανατῶν, v. μόνος θεῶν (»μόνος θεῶν

160 V. 2 αἰετοῖς ut ex comici parodia profectum abieci et ἀστραπαῖς supplevi. — Utrum prima persona καταιθαλώσω servanda an καταιθαλώσει reponendum sit, parum liquet.

161 V. 2 ἄνοις pro ναοῖς (λάβοις) Dobree. Cfr. Anecd. Bekk. p. 406, 9 ἄνοις ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος. — V. 3 παιανίζεται pro παιωνίζεται Dindorf.

162. 163

<NIOB.>

οἱ θεῶν ἀρχίσποροι

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον

Διὸς πατρῷου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι

κοῦπω σφιν ἐξίτηλον αἶμα δαιμόνων.

* * * * *

* * * Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ

χθόνα

164

Philostr. v. Apoll. IV 16 ἀλλὰ σύ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, ubi Morellus «senarius iambicus ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς ἐστὶ γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. Prudentibus affinia inter se pleraque». Quae unde sumpserit ignotum. Hinc tri-

θάνατος .. ἐρᾶ), v. πάγκοινος (μόνος θεῶν γε .. ἐρᾶ), sine poetae et fab. nom. schol. Eur. Alc. 55 (μόνος γὰρ θεῶν .. ἐρᾶ, θεῶν γὰρ θεῶν A, μόνος γὰρ θεῶν B). Huc fortasse spectat Eustath. de captiv. Thessal. p. 504 ed. Bonn. μακαρίζοντες .. τὸν θάνατον κατὰ τοὺς ἀπὸ Γαδεύρων, παρ' οἷς ὁ Ἀἰδὴς ἐκτετίμητο, εἰ μὴ μηδεμίαν χάριν οἶδε θάνατος κατὰ τὸν τραγῳδόν.

162 Plat. Reip. III p. 391 E πᾶς γὰρ ἐαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῷ ὄντι πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον οἱ θεῶν .. δαιμόνων. Ex Aeschyli Nioba v. 2sq. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ .. βωμός ἐστι affert Strabo (vide fr. 158). Cfr. Lucian. exc. Demosth. 13 vol. III p. 501 τῶν φυχῶν ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀρχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Vocem ἀρχίσποροι praeterea respiciunt Phot. lex. p. 6, 7 sive Anecd. Bekk. p. 332, 25 ἀρχίσποροι· ἐγγύς γένους ὄντες, Philo Iud. vol. II p. 124 et p. 338, Synesius Dion. p. 51C, Damascius in Phot. Bibl. p. 336 b 19, p. 350 a 9, p. 338 a 16, Suid. v. ἀρχίσπορος et πολυήκοος, Eustath. Opusc. p. 357, 27.

163 Vide fr. 158.

163 Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα Bothe.

buit Aeschylo ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς | ἔστι κηδεῖα Hermann
opusc. III p. 49. Atque κηδεῖα ex Aeschylo commemoratur in
Anecd. Barocc. in Mus. Philol. Cantabr. II p. 114 κηδεῖα ἡ ἐπι-
γάμβρευσις παρ' Αἰσχύλῳ.

165

ἡμορίς

166

κάκαλα

167

κραταίλεως (?)

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Schol. Eum. 26 νῦν φησὶν ἐν Παρνασῷ εἶναι τὰ κατὰ
Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Elmsley (ad ar-
gum. Baccharum Euripidis) refert ad Aeschyli Xantrias Philo-
str. Imag. I 18 καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ
Διονύσου μέγα (trimetrum χαμαὶ γυναικῶν ἐκ Διωνύσου μέγα
agnovisse sibi videtur MSchmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856
p. 364), πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάχχαις
ἐν εἴδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκεῖνη
(l. ἐκεῖνον) καὶ ἀδελφαὶ μητρός, αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς
χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης et ξαντρίας in-
tellegit disceptrices (Pentheï). Cfr. supra ad Bacchas.

At ex recta Musgravii interpretatione ξάντριαι sunt »mu-
lieres lanificae» et Ξαντρίας Boeckh. Gr. trag. princ. c. III

165 Hesych. ἡμορίς· κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβη.
Cfr. Phot. lex. p. 70, 11 et Hesych. ἡμορος· ἄμοιρος.

166 Hesych. κάκαλα· τεῖχη. Αἰσχύλος Νιόβη. Phot. lex.
p. 125, 4 κάκαλον· τεῖχος.

167 Hesych. κραταίλεων (κραταίλεως Schow)· ἡ Νιόβη
(Αἰσχύλος Νιόβη MSchmidt).

monuit esse Minyeïdes, quae >intus intempestiva turbantes festa Minerva aut ducunt lanas aut stamina pollice versantæ (Ovid. Met. IV 32sq., Aelian v. h. III 42 καὶ αἱ τῶν Βοιωτῶν δὲ ὥς ἐνθρόνισται ἐμάνησαν, καὶ ἡ τραγωδία βοῶ. μύνας δὲ ἀφηγιάσαι τῆς χορείας ταύτης λέγουσι τοῦ Διονύσου τὰς Μενέου θυγατέρας Λευκίππην καὶ Ἀρσίππην καὶ Ἀλκιθόην κτέ., Ant. Lib. 10, Plut. Qu. Gr. 38). Verba Aeliani de Minyeïdibus narrantis: ἐνταυθὰ τοι καὶ πάθος εἰργάσατο ἕξω Κιθαιρῶνος, οὐ μείον τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι videntur ad fabulam Aeschyli spectare. in qua puellae Junoni deditae (ἐπόθουν τοὺς γαμέτας) — haec dea in Xantriis partes habebat fr. 168 — exemplo mulierum in Cithaerone bacchantium et Penthei casu monerentur. Fritzsche, ut olim Boeckh, hanc fabulam satyricam fuisse et ex fr. 168 et ex fr. 171 efficit. Neque absonum fuerit, ut Lyeurgus drama fuit satyricum Lyeurgeae tetralogiae, ita hanc satyricam fabulam tetralogiae ad Bacchas Thebanas pertinenti tribuere. — Ad hanc fabulam Butler refert fr. 382, Hartung fr. 330, eandem ac Penthea fabulam esse ratus. Vide etiam ad fr. 359.

168

ὀρεσσιγόνοισι

νύμφαις κρηγιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις

168 Aristoph. Ran. 1344 Νύμφαι ὀρεσσιγόνοισι, schol. ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου (sic R V, ceteri Εὐριπίδου), φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διασωθέντων ἀπογραφῶν Dobree) νύμφαι ὀρεσιγόνοισι (ὀρεσιγόνοισι V) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. His admovit Valckenaer Diatrib. p. 11 Plat. rei publ. II p. 381 D (quem locum repetit

168 V. 1sq. ὀρεσσιγόνοισι νύμφαις κρηγιάσιν Meineke. V. 2 κυδραῖσι Dindorf.

169

<ΛΥΣΣΑ>

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄχρον κάρη,
κέντημα λύσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

170

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι

171

ὡς οὐτε πέμφιξ ἡλίου προσθέρκεται
οὕτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Δηφώας κόρης

Euseb. Praep. Ev. 13, 3 p. 645 C) μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδὲς μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἦραν ἡλλοιωμένην ὡς ἱέρεيان ἀγείρουσαν »Ἰνάχον Ἀργείου ποταμοῦ παισὶ βιοδώροισα«. Accessit Diogen. Epist. 34, 2 p. 248 τῶν τραγωδοποιῶν οἵτινες Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν εἰς ἱέρεيان μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν νηύμφαις κρήναισιν κυδῶραις θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχον Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροισι. Cfr. Paus. VIII 6, 6 ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὄρος τῆς χώρας. ἀποστρέφας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον.

169. Phot. lex. p. 326, 22 et Suid. v. ὀκτώπουν· Κρατῖνος Ἡράτταις· »ὀκτώπουν ἀνεγείρεις« ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γὰρ »σκορπίον [ὀκτώπουν] ἀνεγείρεις«. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Αὔσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βιάχαις φησὶν »ἐκ . . κέντημα γλώσσης . . λέγω«.

170 Poll. 10, 117 τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἶρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος »κάμακες . . πυρίφλεκτοι«.

171 Galen. vol. 17, 1 p. 880 ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶν ἀντῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις . . οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐξ ἀντιαιτίας (ἐν Ξαντρίαις »ὡς Bentley, ἐν Αἰτναίαις

169 V. 3 λύσσης pro γλώσσης Lobeck ad Soph. Ai. 60 p. 1032.

171 V. 2 ἀστερωπὸν ὄμμα pro ἀστέρων στόμα Bentley.

Ad Minyeïdas in vespertiliones conversas haec refert Fritzsche in Aristoph. Ran. 415.

172

τῶνδε βούλευτις πόνων (?)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

De hac secunda tetralogiae Oedipodeae fabula vide supra ad Laium, de mysteriis in ea profanatis ad *Ἱερείας*. Fr. 173, quod Oedipo tribuit Valckenaer (cfr. Ulrichs Reisen und Forschungen in Griechenland I p. 155, Schneidewin Philol. III p. 352), ad nuntii narrationem sub finem Laii fabulae ponendam referri debet. (Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. 303, 337, 401 Hartung, 376 Butler. Vide etiam ad fr. 364 et 386).

173

〈ἔπειτ'〉 ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχόλατον

»ὦν' Gataker) οὐτε . . οὐτ' ἀστέρων στόμα Αἰγύπτου κόρησα. Phot. lex. p. 409, 10 πέμφιξ (πέμφιξ cod.)· πνοή. Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

172 Etym. M. p. 595, 40 οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς *I* παρώνυμον, οἷον πλανήτης πλάνητις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονου, οἷον βουλευτής βούλευτις, οἷον »τῶνδε . . πόνων ἐν ταῖς Ξαντρίαις. Ad Aeschylum rettulit Stanley. Sed cum Ξαντρίαις etiam Plato comicus scripserit, dubium utrius poetae fabula intellegatur.

173 Schol. Soph. Oed. R. 733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως »ἐπείμεν (ἐπήειμεν G)

173 Pro ἐπείμεν Brunck ἐπῆμεν, Schneidewin ἔπειτ' ἐπῆμεν. Vocabulum οὕτως non verbis poetae adscribendum esse, quibus adscripsit Valckenaer, intellegitur ex eis quae schol. addit: τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα Ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτω »ἰκρίσαν κτέ.α. — γῆς ὄροις pro τῆς ὁδοῦ Hartung.

σχιστῆς κελεύθου τριόδου, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδῶν ἡμείβομεν.

Ο ΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Argumentum fabulae ad certamen inter Aiacem et Ulixem de Achillis mortui armis ortum spectabat. Cfr. supra ad *Θρήσας* et CRobert Bild und Lied p. 221. (Hoc certamen partem *Θρησῶν* fabulae fuisse putat Hartung). Ex Troianis chorum compositum fuisse Welcker putabat, ex Nereidibus (cfr. fr. 174) Hermann, ex Graecis choro a iudicibus Nereidibus ut in Eum. fabula distincto EAJ Ahrens. Ad hanc fabulam fr. 350 refert Ern. Schneider.

174

δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χοῦν

175

⟨ΑΙ.⟩ ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο.

Verba haec Aiacem Ulixi dicere monuit Butler. Cfr. Ov. Met. XIII 31 sq. Aiace etiam quae sequuntur (176 et 177) tribui solent.

τῆς ὁδοῦ τροχέλατον .. ἡμείβομεν. Ad Glaucum Potniensem rettulerat hoc fr. cum Spanhemio Hermann (cfr. Bernhardt Berl. Jahrb. 1828 I p. 237 sqq.).

174 Aristoph. Ach. 883 πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων χοῦν, schol. ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Ἀσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξεληθούσας χοῦνα πρὸς τὴν θέτιν λέγων δέσποινα .. χοῦνα.

175 Schol. Soph. Ai. 190 τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ .. καὶ Ἀσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει ἄλλ' .. ἐγείνατο.

174 χορόν Ald., unde χοροῦ Valckenaer. — Addit ἔχθαι ex Aristophane WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in Aristoph. com. p. 24.

176

ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

177

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὅς λύπας φέρει;

178

χλιδόντα

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Phot. lex. p. 353, 15 ὀστολόγος· παρ' Ἐπιλύκῳ, καὶ δροῦμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Ὀστολόγους intellegebat S. Petitus Misc. VII 13 mendicos cenas procorum Penelopae circum-sedentes, cum fragmenta fabulae Hom. Od. 18, 394sq. et 20, 299sq. in memoriam revocent. Hunc secutus Welcker Tril. p. 452sq., Nachtrag p. 161sq., Trag. p. 29 trilogiam ex fabulis Ὀστολόγοι, Σύνδειπνοι (fabula falso ex Aristoph. Geryt. versu apud Athen. VIII 365 B allato sumpta), Πηνελόπην componebat. At ὀστολόγους homines esse mortuorum ossa colligentes Stanley censuit et Nitzsch Sagenpoes. d. Gr.

176 Stob. flor. 11, 8 Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως (fabulae nomen om. L) »ἀπλᾶ.. ἔπη«. Cfr. Eur. Phoen. 469 ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.

177 Stob. flor. 121, 33 Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει »τί.. βίον ὅς φέρει«.

178 Etym. Gud. p. 567, 35 χλιδόντα, χλιδόν, σωρηδόν, δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὀπλων κρίσει (ὁ πλουκρίσει cod.) καὶ χειριδόντα (κεχειδόντα Hermann, καὶ χλιδόντα HL Ahrens Beitr. z. griech. und lat. Etym. I p. 184sq.) ἀντὶ τοῦ πλεθύνοντα, p. 567, 42 καὶ χλιδόντα ἀντὶ τοῦ πλεθύνοντα. Cfr. Hesych. χλευδόν· χυδόν, σωρηδόν, πλεθύνοντα.

177 βίον pro βίον Stanley. Nauck ζῆν ὃ βίος λύπας φέρει cl. Men. mon. 291 καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.

p. 596sq. demonstravit. Itaque Hermanno (opusc. III p. 40) hanc fabulam satyricam fuisse ex fr. 180 (ὠράνην) cum aliis efficienti recte oblocuti sunt Welcker et Nitzsch. Hic *Πηνελόπην* alteram, *ῥοστολόγους* tertiam trilogiae fabulam, chorum autem tertiae fabulae propinquos occisorum procorum fuisse, quibus caedem procorum Ulixes iustam probaret fr. 179 et 180, non sine probabilitate coniecit. Praeter illam trilogiam Welcker alteram ad Ulixem pertinuisse putavit, cuius primam cum antea Palamedem fuisse suspicatus esset, postremo ignorabat, secundam ferebat *Ψυχαγωγούς*, tertiam *ῥοδυσσέα ἀχανθοπλήγη* ex fr. 275 temere fictam. Droysen *ῥοστολόγους* et *Πηνελόπην* eandem fabulam habuit, quamquam utraque in catalogo nominatur, et trilogiam ex fabulis *Φρύγαι*, *Ψυχαγωγοί*, *Πηνελόπη* sive *ῥοστολόγοι* componit. Non sine probabilitate videntur fabulae *Ψυχαγωγοί*, *Πηνελόπη*, *ῥοστολόγοι* ad eandem trilogiam referri posse Ulixis fata complexam. Argumentum primae fabulae ex *Necyia* HomERICA. in qua Tiresias Ulixi futura fata et interitus modum vaticinatur, repetitum esse iam Valckenaer *Diatr.* p. 286 ex fr. 275 collato cum Hom. λ 121 — 137 collegit. *Πηνελόπη* agnitionem Ulixis uxorisque et ut videtur caedem procorum proponebat. in *ῥοστολόγοις* Ulixi res erat cum propinquis procorum ad exemplum *Eupithis* HomERICI (ω 422sq.) sanguinis poenas ab Ulixe expetentibus. Cfr. etiam Crusius *N. Rhein. Mus.* vol. 37 p. 310. JO Schmidt *Ulix. Posth.* p. 44. — Ad *ῥοστολόγους* fr. 367 pertinuisse suspicatur Dindorf, fr. 435 Mekler.

179. 180

<ΟΔΥΣΣ.> ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 γελωτοποιόν, τὴν χάοσμον οὐράνην,

179 Athen. I p. 17C (ex eoque Eustath. Od. p. 1828, 28)
Δισχύλος γούν ἀπρεπῶς πον παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας

179 V. 1 ὅδ' ἔστ' ἐκεῖνος Jacobs. — V. 4 ῥαγεῖσ' Schneidewin.

ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτεν· περὶ δ' ἐμῷ χάρα
πληγείσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

5

* * * * *

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἦσσαν . .
ὕβρις· ὕβρισμους οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεὶ τοῦμὸν χάρα,
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπὸς
ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

5

(l. ἤρωας, cfr. Athen. X p. 428 F), ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περι-
καταγνύναι. λέγει γοῦν οὐδ' . . μυρηρῶν . . ἐμοί. Schol. et Tzetz.
in Lycophr. 778 παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεά τύφας
ὀστράκῳ. Poll. II 223 ἡ δὲ τραγωδία τὴν ἀμίδα οὐράνῃν ἐκάλεσεν
(cfr. Eustath. opusc. p. 296, 51 ὅσα καὶ οὐράναις, εἴποι ἂν ἡ τρα-
γωδία) et X 44 (quae repetunt grammaticus in Anecd. Paris. IV
p. 12, 14 et schol. Hermog. in Rhet. VII p. 735 sive Anecd. Oxon.
IV p. 60) καὶ ἀμῖς, ἦν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ
Αἰσχύλος οὐράνῃν. Cfr. Anonymus περὶ ποιημάτων in Hercul. vol.
coll. alt. IV f. 192 τοῦ δὲ τὴν κά<χο>σμον οὐράνῃν ἔρρι<ψ>εν τὸ
περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀδυσσεως ἀμίδα συντετριφθαι. Haec quae ad
Argivos Valesius ad Harpoer. p. 135 et Boeckh Graec. trag. princ.
p. 30, ad Καβείρους Butler rettulerat, ad Ὀστολόγους pertinere
vidit Welcker. Simillimos Sophoclis versus ex Ἀχαιῶν <συλλόγῳ
ῆ> συνδεδίπνῳ sumptos (fr. 140 N.) subicit Athenaeus hos:

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάχοσμον οὐράνῃν
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ χάρα
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·

ἐδεματούμεν (ἡδῆμονοῦμεν Weil) δ' οὐ φίλης ὁμῆς ὕπο.

180 Athen. XV p. 667 C καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγ-
κυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων· »Εὐρύμαχος . . αἰνεσίους

180 V. 1 οὗτος ἄλλος (malim οὗτος αὐτός) Hermann, οὐ γὰρ ἄλλος
Meineke. — ἦσσονας Musurus, ἡσσόνως Nauck, ἡσσον αὖ Kaibel. —
V. 2 ἐναισίους pro αἰνεσίους Porson. — V. 3 σκοπὸς pro κώτταβος Do-
bree. — τοῦμὸν pro τοῦ μεν Petitus. — V. 4sq. τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς
κοσσάβοις ἐπίσκοπα ὅσων ἐμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο Dobree, fort. τοῦ
δ' ἀγκυλητοῦς κοσσάβους ἐπισκόπως ἀκοντίσας' ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

In catalogo non commemoratur. De argumento fabulae cfr. Welcker Tril. p. 466sq. (v. supra ad Ὀστολόγους), J O Schmidt Ulix. Posthom. p. 49. (Hanc fabulam et Προμπούς eandem fuisse hariolatur Hartung). Schol. Prom. 473 τούτων (ratiocinationis ortus et occasus astrorum) τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμίδῃ προσῆψεν, ἴσως δὲ χάκείνῳ (fort. κοινῶ) Προμηθέως. Prom. 475—477 ex Palamede in Prom. illatos esse opinatur Kiehl. Ad hanc fabulam refert Blomfield versus apud Stob. Ecl. 1 prooem. coroll. 1 a versibus Prom. 470—475 subiectos:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσὶν θ' ὁμοῖον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν ἠύρηκ' [ἔξοχον σοφισμάτων]

Cfr. Plat. Reip. VII 522 D παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμίδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐνενόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρῶν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστήσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τᾶλλα πάντα, ὥς πρὸ τοῦ ἀναριθμῆτων ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥς ἔοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότες, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο; Similia ludit Aristides vol. II p. 340. Recentioris cuiusdam poetae, fortasse Astydamantis minoris, Palamedi fabulae eos versus tribuit Wagner.

ἐμοί. . αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοῦ μεν χάρα. . ἐφέετοα, XI p. 782 E ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. Eustath. Il. p. 344, 24 οὕς δὲ κοττάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη, schol. Aristoph. Pac. 1244 καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους.

181

⟨ΠΑΛ.⟩ καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῷ
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα
ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

182

τίνος κατέχτας ἔνεχα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Nauplii ea verba esse putant Butler et Vater in Eur. Rhes. p. 233, Ulixis Palamedi consilium Telemachi interficiendi exprobranti Welcker.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argum. Eur. Bacch. Ἀό-
νυσος ἀποθελθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ
ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς
ἡνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ
ἐν Πενθεῖ. Cfr. supra ad Bacchas et Xantrias. (Xantrias

181 Athen. I p. 11 D Φιλήμων δὲ φησιν ὅτι προφαῖς τέτταρ-
σιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί . . ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν
ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιήται λέγων »καὶ ταξιάρχας καὶ
στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα . . δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.
Inde sua hausit Eustath. II. p. 242. 22, p. 1358. 4, Od. p. 1432. 5,
p. 1791. 42, p. 1833. 4. Versum tertium ex Aeschylo afferunt schol.
II. B. 308 in Anecd. Par. III p. 7, 15 et p. 154, 6, schol. B 381,
schol. β 20. Etym. Gud. p. 159, 19, quibus locis vel δόρπα θ' (vel
etiam δόρπα) αἰρεῖσθαι, omisso vocabulo τρίτα, vel δόρπα θ' αἰ-
ρεῖσθαι τρίτα exhibetur. Cfr. Phrynich. Bekk. p. 23, 23 ὁ δὲ Αἰσχύ-
λος τρεῖς (scil. τροφάς) οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δεξιελήν.

182 Schol. Hom. Δ 319 ἔκταν . . ἐν χρήσει ὀρεῖται Ἀττικοῖς . .
Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ »τίνος . . βλάβης.

181 V. 1 χάκατοντάρχας στρατῷ pro καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατον-
τάρχας Porson. V. 2sq. Fort. σῖτον δ' εἰδύσιν διώρισα ἄριστα κτέ.

et Pentheum eiusdem fabulae duo nomina esse suspicatur Hartung et Kausche l. l. p. 174. Vide etiam ad fr. 359).

183

μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς

Cfr. Eur. Bacch. 837. Bacchi verba esse videntur, sensus autem verborum hic: »et cave ne vulnereris«.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Vide supra ad Ἰξίωνα. Aut ad hanc fabulam aut ad Laium pertinet fr. 354. Praeterea ad hanc fabulam refert (fr. 285 Hecker), fr. 327 Hermann, (fr. 394 Hartung). Hesyeh. ἀλφινία· ἡ λεύκη, Περρεβοί (Περραιβοί Musurus, Αἰσχύλος Περραιβίειν MSchmidt, cfr. ad fr. 185 et 186).

184

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθνία,

ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;

His verbis dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, exigere Deioneum putat OMüller.

185

ἀργυρηλάτοις

κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις

183 Galen. vol. XVII p. 880 πέμφιξ . . ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ . . καὶ ἐν Πενθεῖ »μηδ' . . βάλῃς«.

184 Athen. XI p. 499 A Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησὶ »ποῦ . . σκυφώματα«; Eustath. Od. p. 1775, 22 Αἰσχύλος μὲν σεμνύνει τὸ σκεῦος ἐν τῷ »ποῦ . . σκυφώματα«;

185 Athen. XI p. 476 C Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι (περρεβοῖς superscr. ai m. rec. A, correxit Dindorf) τοὺς Περραιβοὺς (περρεβούς A) παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων ἀργυρηλάτοις . . προσβεβλημένοις (προβεβλημένοις E). Cfr. Eustath. Il. p. 917, 13.

186

τέθνηκεν αἰκῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

186 a

Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 edidit R Reitzenstein in Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 4 ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτουν Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίῳ (τοῖς. πρόσλεβισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαίῳ (τῷ πλατῶ cod., τῷ περὶ Λαίου vel τῷ Λαίῳ Reitzenstein). Hinc cognoscitur, fr. 354 alterutri fabulae tribuendum esse.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ex fr. 187 cognoscitur, fabulam ad Ulixis et Penelopes cognitionem spectasse. Vide supra ad Ὅσολόγους. Ad hanc fabulam referendos esse versus apud Stob. Ecl. 1, 8, 19 servatos

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·

ὁξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ,

ad quos referunt lemma εὐριπιδ' πινελόπ (Μελανίπη Musgrave) in cod. P ad eclogam 20 adscriptum, suspicatur Wagner lemma Αἰσχύλου Πηνελόπην fuisse ratus. At illud lemma cum eis quae in marg. cod. F illic leguntur εὐριπιδ' ὁ con- sociat et Εὐριπίδου Ἀλόπη cum Coningtono interpretatur Wachsmuth.

186 Eustath. Il. p. 352, 34 ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλῳ καὶ ἀπαιόλῃ γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος τεθνήκεν αἰσχρὸς . . ἀπαιόλη. Hesych. ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περρέβην (Περραιβοῖς Musurus, Περραιβίῳ Dindorf). Anecd. Bekk. p. 419, 12 ἀπαιόλη· ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις.

186 αἰκῶς scripsi pro αἰσχρὸς. αἰσχρῶς Butler, οἰκτρῶς vel οἰκτρός FW Schmidt.

187

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον

Ulixis esse verba cum uxore colloquentis et initio se unum ex Cretae principibus esse simulantis viderunt Wex in Soph. Ant. II p. 80 et Lobeck Pathol. elem. I p. 337. Cfr. Hom. Od. XIV 199.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

Commemoratur in catalogo. Vide supra ad Δικτυουλκούς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Excerpt. ex music. hist. supra p. 469 ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς, Aristot. Poet. c. 18 1456 a 2 τὸ δὲ τερατῶδες οἶον αἶ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεύς (καὶ οἱ Προμηθεῖς Bergk Philol. XXX p. 679). In catalogo commemorantur δεσμώτης, λυόμενος, πυρφόρος. Harum fabularum Prometheus vinctum exceptum esse Prometheo soluto, constat ex schol. Prom. 527 ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς

187 Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 et cod. Florentino R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec (cfr. editi Etymologici M. p. 31, 6): ἀφρονέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ (ἐν πελῶ Vat.) ἐγὼ . . ἀρχέστατον· καὶ τὸ αἰδοιέστατον ὡς παρ' Ἀλκμᾶν· οἶον ναιοῖσι κἀνθρώποισιν (συοῖσι Vat., ναιοῖσιν ἀνθρώποισιν Flor.) αἰδοιέστατον· καὶ τὸ ἀφρονέστερα κτέ. (vide ad fr. 72). Cfr. quae sub voce αἰδοέστατον cod. Flor. et inedita Etymologici epitoma a Simeone grammatico confecta et edit. Etym. M. p. 31, 6 habet: αἰδοιέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ οἶον ἐγὼ . . ἀρχέστατον· καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφρονέστατον ποιητικά ἐστι κτέ.

δράματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει *Μισχόλος* et schol. v. 538 τῷ ἐξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους. Inde *πυρφόρον*, *δεσμώτην*, *λυόμενον* trilogiam effecisse, fabulam autem, quam *Προμηθεα πυρκαέα* Pollux IX 156 et X 64 nominat, eam satyricam fuisse, quam cum *Φινεῖ*, *Πέρσαις*, *Γλαύκῳ* Aeschylus coniunxerit (v. Argum. Pers.) et simplici *Προμηθεως* nomine inscripserit, coniecit Welcker die Aesch. Tril. Prometheus. 1824 et Nachtrag 1826. Assenserunt multi ut Hermann opusc. VIII p. 156 sqq., ratus illam de perdendo aut servando genere humano controversiam (Prom. 247 sqq.) in ignifero Prometheo agitatum esse, cum antea opusc. IV p. 253 sqq. Welckeri opinionem impugnasset, Nitzsch Sagenpoesie p. 561 sq., W Vischer Über die Prometheus-tragoedien des Aesch. 1859, Van de Sande Bakhuyzen de parodia in com. Aristoph. p. 89 sq. Contra Westphal Prolegom. ad Aesch. p. 207 sqq. et scholio Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν et aliis rebus nixus Prometheus igniferum tertiam trilogiae fabulam fuisse atque ad Promethei cultum in Attica institutum et *λαμπαδοδρομίας* spectasse suspicatus est. EAJ Ahrens ex fragmentis colligit, tantam fuisse Prom. vincti et soluti similitudinem, ut si una doctae fuerint tragoediae, taedium non movere non potuerint. Alii denique cum Cantero (Nov. lect. VII 21, cfr. Casaub. de satyr. Graec. po. p. 127) censent, nomen *Προμηθεὺς πυρφόρος* a nomine *Πρ. πυρκαεύς* non diversum et Prometheus igniferum illam fabulam satyricam fuisse. Cfr. etiam J Caesar Zeitschr. f. d. Alterth. 1845 No. 41 et 1846 No. 113, Schoemann vindiciae Jovis Aesch. opusc. III p. 95 sqq. et p. 120 sqq., W Vischer, Über die Prometheus-tragoedien des Aesch. 1859, H Keck in N. Jahrb. f. Philol. 1860 p. 459 sqq., W Steuffel Über d. Aesch. Prometheus und Orestie 1861, TH Martin, La Prométhéide. 1875, A Kolisch, Der Prometheus. d. Aesch. 1876. — Ad has fabulas fr. 369 refert Hermann.

188

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγή βροτῶν

189

χέρσα

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΥΟΜΕΝΟΣ.

Schol. Prom. 527 οὐπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γάρ τῳ ἐξῆς δρᾶματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει Αἰσχύλος. Philodem. περὶ εὐσεβ. ed. Gomp. p. 39 Αἰσχύλος ἐν τῳ λ(υο)μέν(ω Προ)μηθεῖ . . . . . ὅ(υ)πὸ Διὸς δεδ(έ)σθαι (Προμηθεῖ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς δεδέσθαι φησίν?). Ib. p. 41 ὁ(σα δ)ὲ Προμηθεὺς οὐ δ(ε)κ(ά)δα, ἀλλὰ μυριάδας ἑτῶν ἔπαθεν ὅ(υ)πὸ Διὸς εἰπὼν ἑβ(λ)αβεῖσθαι μή ποτε κρείττω κατασχευά(σῃ τις ὀ)πλα. καὶ τὸν (Προμη)θέα λύεσθαι (φησιν) Αἰσχύλος ὅ(τι τὸ λ)όγιον ἐμ(ί)γ(νου)σε(ν) τὸ περὶ Θε(τ)ῶος, ὡς χρε(ώ)ν εἴ(τ)ι τὸν ἐξ αὐτῆς γεν(ν)ηθέντα κρείτ(τ)ω κατασ(τῆ)ναι <τ>οῦ πατρὸς· ὅ(θεν κ)αὶ θνητ(ῶ) συνοικί(ζ)ουσιν α(ὐ)τῆ(ν) ἀ(ν)δρ(ί). In schol. Prom. 94 πολυετῆ· ἐν γάρ τῳ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτὸν Welcker λυομένῳ pro πυρφόρῳ scribendum esse coniecit. Cfr. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vin-*

188 schol. Aristid. p. 501, 17 καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ »πολλοῖς . . βροτῶν« (sic ed. Dind., βροτοῖς Frommel). Hic versus in Prom. vincto non legitur, cum autem ex Prom. ignifero versus afferatur σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια (fr. 208), hoc fr. aut ad Igniferum referendum aut Aeschylō abiudicandum videtur. Cfr. Carcini fr. in Stob. flor. 33, 1 πολλοῖς γάρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγῇ, μάλιστα δ' ἐστὶ σῶφρονος τρόπου.

189 Antiattic. p. 116, 7 χέρσα· τὰ μὲν γεωργοῦμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.

xit: quem adligatum ad triginta millia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait, et descriptionem tabulae, qua in templo Jovis Pelusiotae Promethei liberationem Euanthes pinxerat, apud Achillem Tatium de Clit. et Leuc. III 8. Videtur huic fabulae tribuendum esse fr. 206. Cfr. etiam ad fr. 312, 369, 370, 379, 381, 431, 441, 487.

190. 191. 192

⟨XO.⟩ ἤχομεν * * *
 τοὺς σοὺς ἄθλους τοῦσδε, Προμηθεῦ,
 δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποφύμενοι.

* * * *
 τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
 μέγαν ἦδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

* * * *

190. 191 Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 99, 22 ed. Herch. et Anonym. Peripl. Ponti Eux. et Maeot. in Mülleri frg. histor. V p. 184 καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν ⟨παρ'⟩ αὐτῶ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι ἠήχομεν . . ἐποφύμενοι. ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσῃν χώρᾳ ἐπῆλθον πτῆ μὲν (τῇ μὲν ed.) . . μέγαν ἦ δ' (τῇ δ' Anon.) Ἀσίας . . Φᾶσιν (Φᾶσιν ποταμόν Anon.)α. Procop. hist. Goth. IV 6 vol. II p. 484, 16 ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῶ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Pro Phasi per errorem ut videtur Tanaim memorat. schol. Dionys. Per. X p. 323, 23 Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τοῦτου (scil. Τανάϊδος) διοριζέσθαι φησι· τὰς ἡπείρους.

190 V. 1sq. ἤχομεν ἄθλους (verbis τοὺς σοὺς expulsis) Bothe.

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθραῖς ἱερὸν
 χεῦμα θαλάσσης,
 χαλκοέραυνόν τε παρ' Ὀξεανῶ
 λίμνην παντοτρόφον Αἰθιοπῶν,
 ἔν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ
 χροῶτ' ἀθάνατον χάματόν θ' ἔππων
 θερμαῖς ὕδατος
 μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει

5

Partes sunt parodi chori Titanum in initio dramatis positae. Ad hos anapaestos pertinuisse fr. 370 suspicatur Hermann.

193

〈ΠΡΟΜ.〉 *Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
 generata Caelo, adspicite religatum asperis
 vinctumque saxis, navem ut horrissono freto
 noctem paventes timidi adnectunt navitae.
 Saturnius me sic infixit Juppiter,*

5

192 Strabo I p. 33 φημί . . τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς ὠκεανῶ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὃ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῶ λυομένῳ φησὶν οὕτω »φοινικόπεδον . . λίμναν . . παντεπόπτας . . προχοαῖς τ' ἀναπαύεια.

193 Cic. Tusc. II 10, 23 *veniat Aeschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium? . . adfixus ad Caucasum dicit haec: »Titanum . . Caucasi.«* Ad v. 10 glossam Phot. lex. p. 605, 24, Anecd. Bachm. I p. 390, 13, Suid. τρίτῳ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ spectare putat Nauck, ad v. 11 fr. 204 εἰσαφάσματα refert Schütz.

192 V. 3 χαλκοέραυνον Hermann. χαλκοστέροπον Weil. — Ὀξεανῶ Wieseler. — V. 4 λίμνην pro λίμναν Dindorf. — πάντων τροφὸν Lobeck. — V. 5 παντόπτας pro παντεπόπτας Tyrwhitt, παντόπτης Dindorf.

Jovisque numen Mulciberi adscivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus, qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
Jam tertio me quoque funesto die 10
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
Jovis satelles pastu dilaniat fero;
tum iecore opimo farta et satiata adfatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans
pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. 15
cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursum taetros avida se ad pastus refert.
Sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
quae me perenni vivum foedat miseria;
namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis 20
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
Sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali;
sed longe a leto numine aspellor Jovis.
atque haec vetusta saeclis glomerata horridis 25
luctifica clades nostra infixæ est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi.

194

ἵππων ὄνων τ' ὀχρεῖα καὶ ταύρων γονάς
 δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

194 Plut. Moral. p. 98 C οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως πε-
 ρίεσμεν αὐτῶν (τῶν θηρίων) καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς
 τοῦτέστιν ὁ λογισμὸς αἰτίας »ἵππων . . δοὺς ἀντίδωρα . . ἐκδέκτορα«
 κατ' Ἀσχύλον. Idem p. 964 F »ἵππων . . ὀχρεῖαν . . γονάς«, ὣν ὁ
 Ἀσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησὶν »ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀν-
 δέκτορα«. Porphy. de abst. III 18 »ἵππων ὄνων τ' ὀχρεῖαν . .
 γονάς«, ὡς Ἀσχύλος φησὶν, »ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα« χει-
 ρωσάμενοι καὶ καταξέζοντες.

195

⟨HP.⟩ ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνουι βέλος

196

⟨PROM.⟩ ἐχθρὸν πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον

197—200

⟨PROM.⟩ εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρῶτιστα μὲν
 Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἔν' ἐλλαβοῦ
 στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
 δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

* * * * *

195 Plut. Mor. p. 757E ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔτερον θεὸν παρακα-
 λεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν ἄγρεσθαι τὸ τόξον, ὥς Αἰσχύλος φησὶν
 »ἀγρεὺς . . ἰθύνουι βέλος«. Ad Prometh. sol. rettulit hoc fragmen-
 tum Schütz.

196 Plut. Pomp. c. 1 πρὸς Πομπήιον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ
 Ρωμαίων ὄγκος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅπερ ὁ Αἰσχύλος Προμηθεὺς πρὸς
 τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων »ἐχθροῦ . . τέκνονα.

197 Galen. vol. XVII 1 p. 879sq. de nomine πέμφιξ disse-
 rens (cfr. fr. 183): δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς . .
 λέγειν . . Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ δεσμώτῃ (per errorem pro
 λυομένῳ) »εὐθεῖαν ἔρπετὴν δὲ . . πνοαῖσιν ἐλλαβοῦ βρόμον . . συ-
 στρέψας ἄνωα, ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτὸς φησιν ἐν Προμηθεὶ »ἐξευ-
 λαβοῦ . . προσβάλλῃ στόμα . . πικρὰ . . ἀπμοῖα (fr. 206). Versus
 quattuor εὐθεῖαν . . ἄφνω ad Prom. vinctum refert EAJ Ahrens
 et post Prom. 817 inseri vult Paley.

195 εὐθύνουι pro ἰθύνουι Nauck.

196 ποῦ τὸ τοῦτο Hermann.

197 ἔρπε τήνδε(1), πνοάς, ἔν'(2), ἄφνω(4) restituerunt post H Ste-
 phanum et MSophianum (πνοαῖς ἔν') Casaubonus et Bentley. — V. 3
 στρόμβον (vel στρόβον) pro βρόμον scripsi.

ἔπειτα δ' ἤξεις ὄῃμον ἐνδικώτατον
 <θνητῶν> ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
 Γαβίους ἔν' οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
 τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσπορον
 γύαι φέρουσι βίωτον ἄφθονον βροτοῖς.

5

ἀλλ' ἐππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι

ἤξεις δὲ Αἰγύων εἰς ἀτάροβητον στρατόν,
 ἔνδ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν

198 Steph. Byz. v. Ἄβιοι p. 7, 5 Αἰσχύλος δὲ Γαβίους διὰ τοῦ Γ ἐν λομένῳ Προμηθεὶ »ἔπειτα δ' ἤξει . . τέμνει δικέλλης . . βροτοῖς«. Schol. Hom. V 6 Ἀβίων . . τούτους Αἰσχύλος Γαβίου φησί. Idem fere Eustath. II. p. 916, 24.

199 Strab. VII p. 301 καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν »ἀλλ' . . Σκύθαι«. Ad Prom. sol. rettulit Butler. Cfr. Hesych. v. ἐππάκη et Hippocr. περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων p. 291, 41 de Scythis dicentem: αὐτοὶ δ' ἐσθίουσι κρέα ἐφθὰ καὶ πίνουσι γάλα ἵππων καὶ ἐππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵππων et ib. 49 de Scythia: καίτοι· γὰρ ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Πιπαιοῖσιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει.

200 Strab. IV p. 182 μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ πεδῖον ἔστι· τῆς θαλάσσης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερεὶς τὸ σχῆμα.

198 V. 1 ἤξεις pro ἤξει Stanley, ἔξει Meineke. V. 2 θνητῶν supplevit Heath, ἀνδρῶν Holstenius, Σκυθῶν Valekenae, βροτῶν Hermann. — V. 4 δίκελλ' pro δικέλλης Holstenius.

200 V. 2 Fort. σάφ' ἴσθι. — V. 3 λίψη H Diels. — βέλη ἔχλειπεν Madvig. — V. 6 σε Ζεὺς οἰκτερεῖ Meineke, σ' οἰκτερεῖ πατήρ Cobet. οἰκτερεῖ ex Kirchhoffi praecepto scribi solet; sed cfr. Soph. Philol. 1071. — V. 7 νέφη pro νεφέλην H Wolf. — ὑπερσχών pro ὑποσχών Casaubonus. — V. 8sq. σὺ βαλὼν pro συμβαλὼν Salmasius. — διώσει pro δῆλώσει Dobree (διώσεις Leopardus).

μέμψη· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
 ἔνταυθ'· ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίης λίθων
 ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. 5
 ἰδὼν δ' ἀμυχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
 νεφέλην δ' ὑπερσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
 ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
 βαλὼν διώσῃ ῥαδίως Αἴγυν στρατόν.

καλεῖται δὲ Λιδῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι
 λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ'
 ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν. . . διαφερόντως δ' εἰς τὸ πε-
 δῖον τοῦτο τὸ μελαμβόρειον καταγιγίσει πνεῦμα βίαιον καὶ φορικῶδες
 . . τὸ μέντοι δυσασπλόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λα-
 βὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε· φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθη-
 γούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς ἐσπερίδας
 »ἧξεις. . μέμψη (alii libri πέμψη): νεφέλην δ' ὑποσχὼν. . γογγύλων
 (deteriores libri στρογγύλων). . ἔπειτα συμβαλὼν δηλώσει. . στρα-
 τόν«. Dionys. H. Ant. Rom. I 41 δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν
 ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. . πεποιήται γὰρ
 αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων ὡς ἕκαστον
 αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Ἰηρυνήν στρατείαν καὶ
 οὕτως καὶ περὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥαδίως ὁ ἀγὼν ἔσται,
 διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὥς ἔχει »ἧξεις. . μέμψη (μέμψιν
 B). . λιπεῖν«. Hygin. Poet. astrum. II 6 p. 437 Aeschylus autem
 in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait esse non
 cum dracone sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tem-
 pore Hercules a Geryone boves abdukerit iter fecisse per Ligurum
 fines: quos conatos ab eo pecus abducere manus contulisse et complures
 eorum sagittis conficisse, sed postquam Herculem tela deficerent, multi-
 tudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse multis
 iam vulneribus acceptis. Jovem autem misertum filii curasse ut circu-
 am magna lapidum copia esset, quibus se Herculem defendisse et ho-
 stes fugasse. Itaque Jovem similitudinem pugnantis inter sidera con-
 stituisset. Schol. Arat. 74 τοῦτον (sc. Ἡρακλέα) γὰρ Αἰβοῦσι πολε-
 μοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις
 βάλλειν, οὗς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν εὐξαμένῳ.

201

Schol. Apoll. Rh. IV 284 τὸν Ἰστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὁρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο. Cfr. Apollod. II 5, 11, 11 ὥς δὲ ἔκεν (scil. Ἡρακλῆς) εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς δὲ διεθέξατο.

202

Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 457 nonnulli etiam coronam habuisse (sc. Promethea) dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret; itaque homines in maxima laetitia victorisque coronas habere instituerunt; id in exercitationibus et conviviiis perspicere licebit. Cfr. Apollod. II 5, 11, 10 περαιωθεὶς (sc. Ἡρακλῆς) ἐπὶ τὴν Ἱππειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Κανκάσου τὸν ἐσθίωντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰετὸν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθεά ἔλυσε δεσμὸν ἐλόμενον (sic pro ἐλόμενος scripsit Galeus) τὸν τῆς ἐλαίας (l. λόγου), καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Νεῖρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

203

ἀρειθύσανοι

204

εἰσαφάσματα

203 Eustath. II. p. 600. 43 ἀρειθύσανοι κατὰ Πανσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷονεῖ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesych. ἀρθύσανοι· ἀποσχίσματα καὶ ἀποκλάσματα (ἀποσχίσματα . . ἀποβλαστήματα cod., corr. Sopingus et Nauek) et ἀρ(ε)θύσανοι· ἡνίοχοι. Cfr. Hermann opusc. IV p. 283 et Lobeck Pathol. elem. I p. 340 sq.

204 Hesych. εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφέναι.

204 εἰσαφέσματα O Crusius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Poll. IX 156 ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ ὁράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Λαύπλιον. Vide supra p. 568. De argumento fabulae vide Welcker Tril. p. 119sq., 507, Nachtrag p. 30sq., 75, 314, qui id ad institutum λαμπαδηφορίας festum spectasse putat. Aliquem cum Persarum fabulae argumento conexum videntur ea praebere quae narrat Plut. Aristid. c. 20 de igne novo post pugnam Plataeensem ex ara Delphica portato. Ad hanc fabulam sunt qui fr. 288 pertinere putent. fr. 309, 310, 311 refert Hartung.

205

λινᾷ δὲ πίσσα καὶ μολίνου μακροὶ τόνοι

206

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα·
πέμφιξ· πικρὰ γάρ, καὶ διὰ ζόης ἀτμοί.

ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεὺς λυομένων. Nomen εἰσάφασμα cum ducatur a verbo εἰσαφάσσειν, interpretationem σπαράγματα magis probari monuit Pauw. Confert *aduncis lacerans unguibus* fr. 193, 11 Schütz.

205 Poll. X 64 τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν . . ὠμόλινον, οὐ Κρατίου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεὺς πυρκαεὶ »λίνα δὲ (λινάδες P) . . τόνοια.

206 Galen. XVII 1 p. 880, vide ad fr. 197. Huc rettulit cum Coningtono Nauck; at perdubia res est, cum nominis πέμφιξ interpretatio non ad ignivomum, sed ad sanguivomum animal spectare videatur.

206 V. 1 προσβάλῃ pro προσβάλλῃ Casaubonus. — V. 2 πικροὶ vulgo. — καὶ δίχα ζάλης HDiels.

207

τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Schol. Prom. 94 πολυετῆ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. Coniecit Hartung δεδήσεσθαι, Cobet δεδήσεσθαι, L. Schiller suspicatus est δεδέσθαι ad verba poetae δεδέσθαι σε χάρις spectare. Welcker corrigit ἐν τῷ λυομένῳ. Vide supra p. 569sq. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena cinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.* Vide supra p. 568.

208

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

207 Plut. Mor. p. 86 F τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν (περιλαβεῖν Nauck Philol. IV p. 533), ὁ Προμηθεὺς τράγος· ἔφη »γένειον . . σύ γε«. Eustath. II. p. 415, 7 ἤελιός . . ἀντὶ τοῦ ὧ ἤλις, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ »τράγος . . σύ γε«, ἀντὶ τοῦ ὧ τράγε, πάνυ στερήσει γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Epiphanius Ancor. p. 109 A Ζῆνες δὲ οὐχ εἰς ἡ δόο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγονάσι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἰς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προεξηγημένος . . ἄλλος δὲ ὁ τραγωδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγω τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον (εὐρόντι πρῶτον Meineke) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι φιλῆσαι »μὴ ἄφη, τράγε· ἀψάμενος γὰρ μου (σου Meineke) ἐμπρήσεις τὰ γένεια«. Aeschylus versum dedit Stanley. Obloquitur Kausche l. l. p. 202.

208 Gell. XIII 19, 4 *id quoque animadvertimus, apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰγώ, eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic »σιγῶν . . καίρια«, Euridides ita »σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἢ ἀσφαλές«.* Cf. Cho. 580. Sept 606. 1 Gellium erravisse et pro Choephoris Prometheum memorasse putat Hartung.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Memoratur haec fabula in Catalogo. Alciphr. III 48, 1 ἄφωνος εἶη Λιχύνμιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὥς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν Ἀμβραχιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησόμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφής ἦγε συμπόσιον. Cfr. Welcker Tril. p. 346 et supra ad Nioben et ad Palamedem.

209

δίπολοι

ΠΡΩΤΕΥΣ σατυρικός.

Argum. Agam. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι κᾷ (ὀγδοηχοστῇ Meursius) ἔτει β' (i. e. anno a. Chr. 458). πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι Χοηφόροις Εὐμενίδαι Πρωτεῖ σατυρικῶ· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Cfr. fragmentum tabulae in qua νῖκαι Διονυσιακαί perscriptae erant in Acropoli inventum et in Ephem. archaeol. 1886 p. 267 editum: (ἐπὶ Φιλοκλέους . . τραγωδῶν. Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς) ἐχορήγει. Αἰσχύλος ἐδίδασκεν. Schol. Aristoph. Ran. 1124 τετραλογία φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα Χοηφόρους Εὐμενίδας Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογία λέγουσι χωρὶς τῶν σατυρικῶν (i. τῶν σατύρων aut τοῦ σατυρικοῦ). Fabulam spectasse ad illa quae Menelao in Aegypto accidisse Homerus Od. IV 349sq. narrat, cognoscitur ex fr. 212. Cfr. Ag. 622sq. Dissuerunt de hac fabula Boeckh gr. tr. princ. p. 28 et 268, Hermann opusc. II p. 307, Welcker Tril. p. 508, Nachtrag p. 297, A Schöll Tetral. p. 12sq., Gruppe Adriadne p. 52. (Vide etiam ad fr. 285, 286, 287).

209 Hesych. δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (δίπολοι αἰσχύλος διπλαῖ πρόπομποις cod., corr. Musurus).

210

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην

211

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον

212

Εἰδὼ

213

ἄελπτος

210 Athen. IX p. 394 A ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τῇ φάβῃ οὐκ ὀνομάζει (sc. Ἀριστοτέλης), καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ (τραγικῷ A, corr. Casaubonus) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος »σιτουμένην . . προσπτύοις πεπλεγμένην«.

211 Herodian. π. μον. λέξ. p. 35, 19 γάρος. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ »καὶ . . γάρον«. Athen. II p. 67 C ὅτι δ' ἀρσενικὸν ἐστὶ τοῦνομα (sc. γάρος), Αἰσχύλος ὁγλοῖ εἰπὼν »καὶ . . γάρον«. Herodian. Pierisoni p. 437 ὁ γάρος ἀρσενικῶς· »τὸν ἰχθύων γάρον«.

212 Schol. Hom. δ 366 Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα· καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν ἀντὶ καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30 e cod. Paris. 2638 correctum: κερδῶ ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 857. 9 τῶν δὲ θηλυκῶν (scil. ὑποκοριστικῶν) τύποι τρεῖς, ὁ εἰς Ω, οἷον Ὑψὼ Ὑψιπύλῃ, Εἰδὼ Εἰδοθέα καὶ Ἀφρῶ ἢ Ἀφροδίτῃ, schol. Arist. Equ. 1068 κερδῶ . . ὡς Εἰδοθέα Εἰδὼ καὶ Ὑψιπύλῃ Ὑψῶ.

213 Hesych. ἄελπτοι· δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ· Vocabulum ἄαπτοι non novam vocis ἄελπτοι explicationem, sed diversam eius lectionem esse coniecit Küster. Cfr. ad Ag. 147.

210 V. 2 πρὸς πτύοι pro προσπτύοις Casaubonus, fort. πρὸς πτύων. — πεπλεγμένην pro πεπλεγμένην Schweighaeuser.

214

ἄμαλα

215

ἐπάσω

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμίνιοι in catalogo. De argumento vide ad *Θρήσσας* p. 511. Aeschyli *Τεύχεων θυμολεόντων* mentionem facit Aristoph. Ran. 1041 (vide supra ad *Myrmid.* et infra ad fr. 489). Huc refert fr. (289, 307, 358 Hartung,) 404 Wagner.

216

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ

217

ἀναρροιβθεῖ

214 Hesych. ἄμαλα· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν ἄλα. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σαυρικῷ*. Cfr. Etym. M. p. 75, 22 ἀμάδα τὴν ναῦν *Αἰσχύλος*, ubi ἄμαλα emendat Pauw. Cfr. Suppl. 855, 860.

215 Hesych. ἐπάσω· ἐκτίσω. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σαυρικῷ*.

216 Herodian. π. μον. λέξ. p. 36, 22 οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος (φάρους) τὸ Α καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' *Αἰσχύλῳ* ἐν *Σαλαμινίαις* (σαλαμίναις cod.) »εἴ μοι . . οὐρανῷ«. Similiter Herodian. περὶ διχρόνων in *Anecd. Oxon.* III p. 295, 15 et *Grammat. Herm.* p. 444, nisi quod ἴσον οὐρανῷ exhibent et Herod. ἐμοὶ pro εἴ μοι.

217 Hesych. ἀναρροιβθεῖ· ἀναρροφεῖ (ἀναροιδοῖ· ἀναροφεῖ cod.). *Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (σαλαμῖνες cod.), ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν (ἀναπνεῖ Meineke *Philol.* XIII p. 515). *Θμικρός* δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιῶν ἔχον (καὶ ἀναρροφεῖ μετὰ ποιῶν ἔχου L Dindorf). καὶ *Σοφοκλῆς* ἐν *Ναυσικάῳ* ἀντὶ τοῦ ἀναρριπτεῖ.

216 ἴσον ὃν οὐρανῷ EAJ Ahrens, οἶον οὐρανῷ Dindorf. Fortasse Aeschylus scripsit: εἴθε μοι | γένοιτο φᾶρος ἀντιφεγγές οὐρανῷ.

218

ἀνὴρ εἷς

219

ἔκλογον

220

κανθύλας(?)

»Fortasse id scriptum fuit, ubi narrabatur, quomodo Ajax, cedere coactus, crebris ictibus hastarum contusus fuerit, quae splendide exornavit Homerus Iliad. XI 554—574: Hermann (opusc. VII p. 376).

[ΣΕΜΕΛΗ ἦ] ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ

Σεμέλη ἦ ὑδροφόρος in catalogo. Schol. Apoll. Rh. I 636 Θυιάσιν ὁμοβόροις: Μαινάσιν, ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Δισχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Cum autem ad partum Bacchi fr. 222 spectet, argumentum id erat quod Apollod. III 4, 3 et Hygin. fr. 179 exponunt. Nomen chori, quod ad incendium regiae Jovis fulmine effectum referendum esse suspicatur Welcker Tril. p. 328sq., ad aquam, qua Bacchus recens natus perlueretur, afferentes famulas (τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς) spectare vidit E A J Ahrens et probavit E Maass de

218 Hesych ἀνήρης· ἀνδρώδης. Δισχύλος Σαλαμινίαις (σαλαμῖ cod.). Cfr. Etym. M. p. 108, 5 ἀνήρης· ἄνανδρος, οἱ δὲ ἀνάρμοστος. Ut Soph. Trach. 460 fuerunt qui ἀνὴρ εἷς pro ἀνῆρεις acciperent et ἀνάνδρους παρθένους interpretarentur (vide Dind. annot. ad schol. Soph. II p. 71), ita quod Aeschilo tribuitur ἀνήρης, ex ἀνὴρ εἷς corruptum esse vidit Nauck.

219 Hesych. ἔκλογον· διήγησιν. Δισχύλος Σαλαμινίαις (δσαλαμηνίαις cod.).

220 Hesych. κανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Δισχύλος Σαλαμινίαις. Ibid. κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις.

Aesch. Suppl. 1890 p. 10 conlato Sorano περὶ γυναιχείων p. 298 ed. Rose τοὺς δὲ πόνοὺς τὸ μὲν πρῶτον τῇ διὰ θερμῶν τῶν χειρῶν προσφαῖν πρᾶναι et Plaut. Amphitr. 1002 *postquam peperit, pueros lavere iussit nos*. De trilogiae fabulis vide supra ad Bacchas. Et hanc Aeschyli fabulam et Sophoclis quae Ὑδροφόροι inscribitur satyricas fuisse opinatur Hartung, qui huic fabulae tribuit fr. 288 et 360.

221

Ζεὺς ὃς κατέχτα τοῦτον

222

Ἀμφίδρομος

223

ἀνταία

224

ἄστεκτα

221 Schol. Hom. Δ 319 ἔκταν . . (vide ad fr. 181) καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις »Ζεὺς . . τοῦτον«. Etym. M. p. 305, 31 τὸ τρίτον ἔκτα, οἷον »Ζεὺς ὃς κατέχτα«.

222 Hesych. ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν (καὶ cod., corr. Musurus) περὶ (παρὰ Nauck) τὰ ἀμφιδρόμια, ὥσει (ὠδεῖ cod.) ἔλεγες (l. ἔλεγε) τὸν Ἰενέθλιον. Cfr. supra ad fr. 65.

223 Hesych. ἀνταία· ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα (δαίμόνια Lobeck Aglaoph. p. 121, cfr. Pers. 607)· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιτέμπειν αὐτά. Cfr. Etym. M. p. 111, 49 ἀνταία καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς. Διογενειανός, ἰκέσιος.

224 Hesych. ἄστεκτα (ἄστεκτα Guyetus)· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 456, 1 ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

ΣΙΣΥΦΟΣ [ΔΡΑΜΗΤΗΣ].

Σίσυφον δραπέτην. quod nomen catalogus habet, drama satyricum fuisse. Casaubono (d. poes. sat. p. 166) adsentiant. Nomen a poeta ipso datum simplex Σίσυφος fuisse videtur. De argumento cfr. Pherecyd. in schol. Hom. Z 153 sive fr. 78 ed. Müller, schol. Soph. Phil. 625, Welcker Tril. p. 555sq. Fabula versata esse videtur in Sisypho dolo ex inferis fugitivo et a Mercurio ad inferos reducto ex ipsis epulis, quas satyri laetantes arriperent.

225

καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν·
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Solent haec verba Sisyphi ad superos reducis habere, at sensus est: »et si lavacrum pedum deum ferentium adferri debet, ubi pelvis aenea leoninis pedibus stans invenitur?« Verba igitur ab aliquo alio, fortasse famulo procaci, dicuntur.

226

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώφας ἄθρει

227

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής;

Ad Sisyphum haec e solo emergentem spectare monuit Welcker.

225 Poll. X 78 ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σίσυφῳ »καὶ . . χαλκήλατος«; Poll. VII 40 τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπώνυπρον. Cfr. Hor. sat. II 3, 21 olim nam quaerere amabam, quo vaser ille pedes lavisset Sisyphus aere.

226 Poll. X 20 εἴρηται τοῖνον ἐν Αἰσχύλου Σίσυφῳ »σὺ . . ἄθρει«.

227 Aelian. N. A. XII 5 ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς

227 ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής; pro ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής Hermann. — εἴσι pro ἐστι Bothe.

228

*Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ <πατρὶ>
χαίρειν*

Sisyphus haec dicere videtur.

229

καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς

230

*σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίχυς οὐδ' αἰμόρρυτοι
φλέβες*

Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ ἡ ἀλλ' ἀρουραῖός τις . . . ὑπερφυῆς.

228 Cramer. Anecd. Oxon. vol. II p. 443, 11 sive Etym. Gud. p. 227, 40 *τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Αἰδοῦ φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν σκύφῳ Etym. Gud. et cod. Paris. Larcheri in Etym. Orion. p. 213, emend. Fiorillo, om. cod. Barocc.) »Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι Anecd. Ox.) καὶ πολυξένῳ χαίρειν.* Vide ad fr. 5.

229. 230 Etym. Gud. p. 321, 58 *κίχυς· ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίχης οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες.* θανόντων *φησὶν ἀψύχοις.* Etym. in Anecd. Paris. vol. IV p. 35, 22 *κίχυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἔκμα . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἰμάσι τὰ σοι δ' οὐκ ἔστι κίχυς οὐδὲ αἰμόρρυτοι φλέβες.* θανόντων *φησὶν ἀψύχων.* Haec Boeckh ad fragm. Pind. p. 653 emendavit sic: *καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων οἷσιν (ἰσὶν Nauck Mélanges Gréco-Rom. IV p. 717sq.) οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς.* εἰτα *»σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίχυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες θανόντι· ὅν φησιν ἄψυχον.* Malim *»σοὶ δ' . . φλέβες» περὶ θανόντων φησὶν ἀψύχων.*

228 *πατρὶ* supplevit Hermann.

229 τῶν κατθανόντων pro καὶ θανόντων Bergk, καὶ τῶν θανόντων Dindorf.

230 Fort. *σοὶ δ' οὐκ ἐν ἰσὶ κίχυς.*

231

ἄμβωνες

232

δίόπος

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

In catalogo non commemoratur haec fabula. Drama satyricum fuisse putat Hartung. De argumento cfr. Welcker Tril. p. 550sq., qui fabulam ad Asopi filiam a Jove furtim abductam et a Sisypho patri detectam (Apollod. I 9, 3 et III 12, 6, 5, schol. Hom. A 180) spectasse putat. De mysteriis in hac fabula evulgatis vide supra ad *Ιερείας* p. 514.

233

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πονῶν

234

θώφεις

231 Vide ad fr. 103.

232 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 2 δῖος τῶ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν. Ἀττική δὲ ἡ λέξις κειμένη . . παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ (scil. καλυπτομένῳ). Eust. Od. p. 1705, 53 διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὄθεν καὶ δίος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Pers. 45 βασιλῆς δίοποι (schol. διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες) et ad fr. 269.

233 Schol. Ar. Pac. 73 μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἰτνὴν κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι . . τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῆ. »Αἰτναῖος . . πόνων«.

234 Hesych. θώφεις· θωπέυσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῆ (σεισύφῳ πετρακυλισθεῖς cod.).

233 πονῶν pro πόνων Dindorf.

Σ Φ Ι Γ Ξ σατυρική.

Drama satyricum Oedipodeae tetralogiae. Vide supra ad *Λάιον*. Ad Sphingem fr. 282 pertinere censuit Fritzsche. In fr. 235 ξένος intellegitur Oedipus propter oppressam Sphingem coronandus.

235

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

236

Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρότανιν κύνα

237

κνοῦς

Τ Η Α Ε Φ Ο Σ.

Schol. Ar. Ach. 332 ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην

235 Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεὶ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ [τε] τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγί εἰπὼν »τῷ. . Προμηθέως (προμηθέος Α) λόγουα.

236 Aristoph. Ran. 1287 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρότανιν κύνα πέμπει, schol. Σφίγγα δὲ δυσαμεριᾶν τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. Verbum πέμπει ex Agamemnone, unde proximus Aristophanis versus sumptus est, repetivit comicus.

237 Hesych. κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἵχως. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν φύκος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. Cfr. Sept. 358 πομπίμους χνύας ποδῶν.

235 V. 1 λόγιον ἀρχαῖον στέφος Weil Revue critique 1876 p. 46.

236 δυσαμεριᾶν pro δυσαμεριᾶν cum Bergkio, qui etiam δυσαμερίας proponit, Dindorf.

εἶχε συλλαβών. Hoc probatur fr. 239. Itaque non recte arbitrantur quod Vater de Soph. Alead. p. 19 suspicatus est, ad Aeschylum translata esse quae de Euripidis Telepho dici deberent. Argumentum igitur ad Telephum vulneratum ab Achille sanandum spectabat. Cfr. Geel de Euripidis Telepho p. 12sq., Welcker Tril. p. 562sq., Gr. Trag. p. 31sq., OJahn Telephus und Troilos p. 36sq., Wecklein über drei verlorene Tragoedien des Euripides. Sitzungs. b. der Akad. in München, philos.-hist. Cl. 1878. II p. 201sq., CRobert Bild und Lied p. 146sq., Pilling quomodi Telephi fabulam et scriptores et artifices veteres tractaverint. Halle 1886 p. 12sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 345sq., Robert Bild und Lied p. 146sq., WH van de Sande Bakhuyzen de parod. in com. Aristoph. p. 9. Fortasse ad Telephi de rebus suis narrationem referendus est versus quem Strab. XII p. 572 et alii commemorant:

χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα,

quem versum Aeschyleum esse Hermann in Soph. O. C. 808 coniecit. Cfr. schol. Greg. Naz. in Catal. cod. Clark. 1 p. 37 Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυγίαν καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον. Τῆλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τοῦτους διώκων ἔλεγεν «*χεῶρισται τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μουσῶν τὰ ὅρια*». τοῦτον ἐν συστάθην μάχῃ τιρώσκεισιν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας· ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισχέπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἱατροῦς οἰκείους ὥς ἐνὸν ἐπιμελούμενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ῥωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλεὺς ἄνευ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. — Welcker Gr. Trag. p. 56sq. componit trilogiam, cuius altera fabula Μυσοί, tertia Telephus fuerit, prima autem caedem Aleadarum, matris fratrum, a Telepho perpetrata tractaverit. Obloquitur Droysen qui inter Μυσοῦς et aliam fabulam aliquam rationem intercedere negat. Vide etiam ad Ἰερσίας. Fr. 361 huc refert Schütz.

238

κύδιςτ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυχοίρανε μάνθανέ μου παῖ

239

.. ἀπλῇ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει

Hacc dicere videtur Telephus minitans se Orestem parvulum correptum continuo interfecturum esse, si salus sibi negetur.

240

ἀμφιδεξίους χερσί

T O Ξ O T I Δ E Σ.

Argumentum fabulae, de quo erravit Welcker Tril. p. 431, Nachtrag p. 27, 291 (cfr. Griech. Trag. p. 49), ad Actaeonis funestum exitum spectasse ex fr. 241 et 244sq. cognovit Droysen et *Τοξότιδας* nymphas Dianae comites fuisse monuit Hermann (opusc. VII p. 344). Cfr. Apollod. III 4, 4.

238 Aristoph. Ran. 1270 κύδιςτ' .. παῖ, schol. R ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, schol. aliorum librorum Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέφασθε πόθεν εἶσι. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Incerta igitur huius versus sedes.

239. Plat. Phaedon. p. 108 A (Stob. Ecl. I 49, 58 p. 434, 26 ed. Wachsm.) ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὥς ὁ Αἰσχύλου Τηλέφους λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἶμον φησὶν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἥ δ' οὔτε ἀπλὴ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. Dionys. Hal. Rhet. c. 6, 5 vol. V p. 265 μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος κατὰ τὸν Αἰσχύλον εἰς Ἄιδου φέρουσα. Clem. Alex. Strom. IV p. 583 οὐκ ἔστιν οἷον κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τηλέφον νοεῖν ἀπλὴν οἶμον εἰς Ἄιδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἁμαρτίαι. Mysis hunc locum vindicat Wagner.

240 Hesych. ἀμφιδεξίους χερσί· ταῖς τῶν τοξοτῶν (τόξων cod.) διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφω. Cfr. ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς Soph. O. R. 1243.

240 χερσὶν ἀμφιδεξίους Aeschylum scripsisse suspicatur Nauck.

Fuerunt qui fabulam satyricam putarent, ut Friebel satyrogr. Gr. fr. p. 131sq. De mysteriis hac fabula evulgatis vide supra ad *Ιερείας* p. 514, de persona Actaeonis Poll. IV 141 τὰ δ' ἔκασθεν ἀπὸ σώπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος κτέ. Vide etiam ad fr. 333.

241

οὐπω τις Ἀκταίων ἄθηρος ἡμέρα
κένον πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους.

Ex prologo haec repetita videntur.

242. 243

〈ΑΚΤ.〉 ὦ ταῖς ὠκυθαῖς παρθένους γαμηλίων
λέκτρων ἀστεῖ μη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

* * * * *

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμοῖς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη·
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

241 Anecd. Bekk. p. 351, 9 ἄθηρος ἡμέρα . . ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (τοξότησι cod.). πρόσσεσι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος οὐπω . . πόνου πλουτοῦντ' . . δόμους. ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

242. 243 Antigonus Hist. mir. c. 115 τῶν δὲ θηλέων ζώων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον καὶ ἱππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι

241 V. 1 Ἀκτεών' Dindorf. V. 2 πόνον πονοῦντ' pro πόνου πλουτοῦντ' Gomperz.

242 V. 1 ὡς ταῖσιν vel ταῖς μὲν γὰρ Conington. αἰδοῖ γὰρ Bothe, κάτω γὰρ Toup (ἐν ταῖς Τοξότισιν· ἄδων ταῖς apud Antigonum legentes). — V. 2 λέκτρων ἀγέυστοις Toup, λέκτρων ἀπείροις Heath. — ῥέπει βολή pro ῥεπιβουλή Salmasius.

243 V. 1 γυναικὸς δ' Gataker. — V. 3 ἔχω δὲ Salmasius, ἔχοντα Welcker.

244

κύνες διημάθουνον ἄνδρα δεσπότην
Dicit famulus interitum eri nuntians.

245

Poll. V 47 τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ Ἄρπυια (ἄραία A) Χάρων Λυκόττας.

246

πεζοφόροις ζώμασιν

ΤΡΟΦΟΙ vide ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

ΓΨΙΠΥΔΗ.

Schol. Apoll. Rh. I 769 ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Αἰγυπιαῖς, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικαῖς.

καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς (ἱστορηκῶς O Crusius) τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν ἄδων (ἄδων Conington). »ταῖς . . βεπιβουλη« καὶ διαλειπὼν προσέθηκεν τοῦ με . . ἵππογνώμονα». Plut. Amator. c. 21 p. 767 B καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε »νέας . . γεγευμένη«, Mor. p. 81 D »νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησίν, οὐ τι λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός . . γεγευμένη«. Etym. M. p. 209, 47 ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἵπποσέλινον καὶ »θυμὸν ἵππογνώμονα» τὸν μεγαλογνώμονα, p. 474, 43 (Etym. Flor. ed. Miller p. 171) εἶωθε γὰρ ἢ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν ὡς »θυμὸν ἵππογνώμονα» τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις. Cfr. etiam schol. Soph. Ai. 143.

244 Schol. Hom. I 593 ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθερίειν φιλῶς τέταχε (scil. τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων »κύνες . . δεσπότην«.

246 Hesych. πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδομα. Phot. lex. p. 405, 15 πεζοφοροῦσιν (corruptum ex πεζοφόροις)· ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς ποδήρεσιν. Poll. VII 51 τὸ δὲ ζῶμά ἐστι μὲν ἐπιτήθειον ἐνδύειν, πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν, VII 63 οἱ δὲ πεζοφόροι χιτῶνες ἢ οἱ ποδήρεις ἢ οἱ πέζας ἔχοντες.

Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἰψιπόλῃ ἐν ὁπλοῖς φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις ἀπείργειν, μέχρι λαβεῖν ὄρχον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μιγῆσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς *Αἰγυπτιῶν* καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτοὺς (l. αὐτὰς) συνάψαι φησὶν. Cfr. supra ad *Καβίρους* p. 519 et *Νεμέαν* p. 545. Ad hanc fabulam fr. 289 pertinere suspicatus est Valckenaer, (fr. 20 Butler).

247

Ἰψώ

248

ἀποχορσωσαμέναις

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Argum. Soph. Phil. κεῖται καὶ παρ' *Αἰσχύλου* ἡ μυθοποιία. Aspasius in Arist. Eth. Nic. ed. V Rose Herm. V p. 105, G Heylbut p. 133 οὐ γὰρ εἴ τις ὑπερβαλλουσῶν ἀλγηδόνων ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμάσιον ἀλλὰ συγγνώμης ἄξιον, οἷον εἴ τις ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Θεοδόκῃ *Φιλοκτήτης* ὑπὸ τῆς ἔχρεως πεπαρημένως κρύπτειν βουλόμενος τοὺς περὶ τὸν *Λεοπτόλεμον* μέχρι μὲν τινος ἀνέχει (ἀντέχει Nauck), ὕστερον δὲ οὐχ ὑπομένων τὸ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων φανερώς γίνεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον εἰσήγαγεν αὐτὸν καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 732 sqq.) καὶ *Αἰσχύλος*. De Aeschyli Philocteta v. Hermann opusc. III p. 113 sqq., Schneidewin Philol. IV p. 650, Welcker Tril. p. 563, Kl. Schriften IV p. 180 sqq., Gr. Trag. p. 39 sqq., qui temere trilogiam ex fabulis *Αἰγυπτιῶν* (ἢ *Φιλοκτήτης*), *Φιλοκτήτης* (ἐν *Τροίᾳ*), *Πέρσης* componit (cfr. Hermannii dissertationem »non videri Aeschylum Ἰλίου πέρας scripsisse« Opusc. VIII p. 129 sqq.), Nitzsch Sagenpoesie p. 644 sqq.,

247 Vide ad fr. 212.

248 Hesych. ἀποχορσωσαμέναις. ἀποχειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. *Αἰσχύλος* Ἰψιπόλῃ (ὑψηπούλῃ cod.).

N Wecklein, Über die Stoffe und die Wirkung der Gr. Tragödie. München 1891 p. 7sq. Aeschyli et Sophoclis et Euripidis Philoctetas inter se comparavit Dio Chrys. or. 52. cuius verba emendavit Hermann l. l. p. 113sq. Dio de argumento trium fabularum: ἦν γὰρ ἡ τῶν Φιλοκτήτου τῶν εἴτε κλοπῇ εἴτε ἀρπαγῇ δεῖ λέγειν κτέ., de Aeschyli fabula haec dicit: ἦ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, εἴτε δὲ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαινετο τραγωδία καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσε τῶν ἱρώων, οὐδὲν <ἔχοντα> ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν· ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰσῆγε δριμύν καὶ δόλιον ὥς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν ὀφθαί περὰ τοῦς νῦν ἀπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας. καὶ οὐδὲν γε ἀλλαιτούσης τῆς Ἀθηναῖς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου, καθάπερ Ὀμηρος καλεῖται δὴ ἐπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοφύλων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλιχεν ὅπως πῦθάνος ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐ γινωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου. . . καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Αἰγυπίων ἐποίησαν τὸν χορὸν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθύς ἀπολογούμενος πεποίηκε περὶ τῆς πρώτου ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθεήσεσαν οὐδὲν αὐτῷ. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσῆγαγε τὸν χορὸν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλούστερον· τὸ δ' ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον. . . οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιάσασθαι. τὸ διηγεῖσθαι πρὸς τὸν χορὸν, ὥς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. . . καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Φιλοκτήτην καὶ οἱ λόγοι, δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσχημονέστεροι καὶ ἥρωι πρέποντες, ἀλλ' οὐκ Ἐφρυβάτω ἢ Παταικίῳ, ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι. τί γὰρ ἔδει ποιήτης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα καὶ ταῦτα τυξότην, ὃ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἢ ἀλκή αὐτοῦ

ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηχότα καὶ τὸν Ὀδυσσεά ἐπ' αἰτία ὡς οἶόν τε αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον οὐ μόνον χρήσιμον, ὥστε εὐφραῖναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεως ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανα τρόπον τινὰ διὰ τὸ μῆχος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηχότα οὐ πάσαι κατὰ τὴν ὁργὴν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ' ἔκτωρ παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον . . οὐ μόνον δὲ πεποιήκε (scil. Εὐριπίδης) τὸν Ὀδυσσεά παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, ὁμηρικῶς καὶ τοῦτο. Quem Accius in Philocteta potissimum imitatus sit, incertum. Cfr. Ribbeck, Die Röm. Trag. p. 377. Ad hanc fabulam pertinuisse fr. (361 suspicatur Butler), 332 Hermann, (302, 322) 352, 353 Hartung. Fragmentum, quod Plut. adv. Coloten c. 2 p. 1108 B asseravit, Cicero de or. III 35, 141 et Quint. Inst. or. 3, 1, 14 ex fabula Philocteta sumptum esse significant,

ὕπερ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἔαν λέγειν,

Euripidis esse monuerunt Grotius et Gataker. Aliud fragmentum ex fabula Philocteta excerptum

τίς δ' ἂν σε νόμῃ, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἂν; εὖ γοῦν ὡς γαρμεῖν ἔχεις τάλας,

quod habet Plut. an seni sit gerenda resp. c. 9 p. 789 A ὁ γαρμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρύπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην »τίς . . τάλας« οὐκ ἄτοπός ἐστι et vit. Sol. c. 20 ἀλλὰ γέροντι νέαν ἀγομένην φαίη τις ἂν ἐμμελὲς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην »εὖ γ' οὖν . . τάλας«, alii poetae alius tribuit (Aeschylo priores editores, Euripidi Musgrave, Sophocli Hermann, Strattidi comico Matthiae), tribuendum esse videtur Antiphonti, cuius vide fr. 3 p. 793 N.

249

Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί
»Philoctetes mala sua lamentaturus ita infit« (Hermann).

250

〈ΦΙΛ.〉 ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

251. 252

〈ΦΙΛ.〉 οὐ γὰρ δακῶν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισεν
δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς βλάβην

* * * * *
φαγέδαιν' ἀεὶ μου σάρκας ἐσθίει ποδός

249 Aristoph. Ran. 1383 *Εἰ' Ἰ.Ρ.* εἴθ' ὥφελ' Ἀργοῦς μὴ δια-
πτάσθαι σκάφος. *ΑΙΣΧ.* »Σπερχειὲ . . ἐπιστροφαί«, schol. ὑπὸ
βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτή-
του Αἰσχύλου.

250 Suidas »ἐνθ' . . ἐᾷ«, ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.
φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτῆτης. Versus proverbialis
apud Plut. Mor. p. 476 B. Cfr. Ps.-Diogen. IV 88. Greg. Cypr.
Mosq. 3, 20. οὔτ' ἐκπλεῖν cum Suida Diogen., ceteri οὔτε πλεῖν.
Aristaenetos I 27 ἐνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἐᾷ.

251 Plut. Mor. p. 1087 F μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτῆτης
ἱκανός· οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησίν, ἀνῆκεν . . ἔκφυσιν (ἔμφυσιν
Harl.) ποδὸς λαβεῖν (alii libri λάβειν)«.

252 Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23 τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμ-
βεῖτον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ
κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές.
Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε »φαγέδαινα (alii libri
φαγάδαινα, φαγάδαινα) ἤ μου . . ποδός«, ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ
θουινᾷται μετέθηκεν (i. e. σάρκα θουινᾷται ποδός scripsit Euripides).

251 V. 1 οὐ γὰρ δράκων Valckenaer, οὐ γὰρ δακῶν Musgrave. —
V. 2 ὀδόντων Heath et Jacobs, στομωτὸν Hermann. — ἔκπτυσιν Her-
werden. — βλάβην pro λαβεῖν (λάβειν) Schneidewin.

252 φαγέδαιν' ἀεὶ μου pro φαγέδαινα ἤ μου Boissonade (φαγέδαινα
δὴ μου Pauw, φαγέδαιναν ἤ μου Butler).

253

κρεμάσας ὁ τόξον πίτυος ἐκ μελανδρόου

254

⟨ΦΙΛ.⟩ ὦ πόυς, ἀμήσω σε

255

⟨ΦΙΛ.⟩ ὦ θάνατε παιάν, μὴ μ' ἀτιμιάσης μολεῖν·
μόνονος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ιατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεχροῦ.

253 Schol. Hom. ξ 12 ὁ δὲ Κράτης τὴν δασύτητα τῶν φύλων μελάνδρουον φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτη κρεμάσασα τόξον . . μελανδρόουα. Eustath. Od. p. 1748, 57 φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτῆτη κρεμάσας τόξον . . μελανδρόουα.

254 Maximus Tyrius XIII p. 241 «ὦ πόυς, ἀφήσω σεα ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. ἀνθρῶπε, ἄφες καὶ μὴ βύα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις μηδὲ ἐνόχλει τὴν Αἰγυπτίων γῆν. «ὦ θάνατε παιάν» (fr. 255, 1). εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς.

255 Stob. flor. 120, 12 Αἰσχύλου (sic SA, eclogam om. M). «ὦ θάνατε . . μόνος γὰρ (γὰρ om. SA) εἰ . . νεχροῦα. Cfr. Plut. Mor. p. 106 D τοῦτον γὰρ ἀπεμμήσατο καὶ ὁ εἰπών· «ὦ θάνατε παιάν, ἱατρός μόλοις» (πῶς ἂν ἱατρός μόλοις Cobet), Theodor. Metoch. p. 347 τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι, ὦ θάνατε παιάν, ἱατρός μόλε, Plut. Mor. p. 109 F ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεχροῦ. Soph. O.C. 955 θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται, Eur. Alc. 937 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄφεται ποτε.

---

253 κρεμάσας τὸ τόξον Bothe, κρεμαστά τόξα Hermann, κρεμάσας δὲ τόξον Nauck.

254 ἀμήσω pro ἀφήσω scripsi. Cfr. Soph. Phil. 749.

256

ὁχορνοῦς

257

φαβῶν

ΦΙΝΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Vide supra ad Glau- cum Potniensem p. 492. Ad Harpyiarum et Argonautarum fabulam (cfr. Apollod. I 9, 21) spectant fr. 258, 258a, 260. Cfr. Welcker Tril. p. 477sq. et quas supra p. 489 de Glau- cis collegimus commentationes. Hesych. καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἄετός. Σοφοκλῆς Λαοκρόντι (λαοκρόντι cod.) καὶ ταρπύας ἐν φίνῃ, ubi καὶ τὰς ἄρπυιās ἐν Φινεῖ restituit Musurus, WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in co- moed. Aristoph. p. 189 καὶ ἡ ἄρπυια Λισχ. Φινεῖ coniecit.

258

— ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος

256 Phot. lex. p. 326, 9 ὁχορνοῦς· τοὺς πάργοπας. Λισχύλος Φιλοκτήτη· οἱ δὲ Ἴωνες ἀπτελέβους. Hesych. ὁχορνοῦς· τοὺς ἀπτε- λέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη (ἀκριδῶδη Guyetus, ἀκριδία Pierson) οὕτω λέγουσιν.

257 Athen. IX p. 394A κὰν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλί- σιν φαβῶν εἴρηκεν (scil. Λισχύλος).

258 Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 et Floren- tino edidit R Reitzenstein Inedita poet. Gr. fr. Ind. lect. Rost. 1890 p. 4 ἄνηστις· ὁ ἄσιτος· Κρατῖνος ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ εφοι- τῆς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις (fr. 45 Ko.) καὶ Λισχύλος ἐν Φινεῖ ἄνη- στις.. γόος (verba ἐν Φινεῖ.. γόος omisit cod. Flor.). παρὰ τὸ ἔδω ἔστος, παρώνυμον ἔστις, ὡς πιστὸς πίστις, καὶ κατὰ σύν- θεσιν ἀνεστις καὶ ἄνηστις. ἢ παρὰ τὸ νῆστις ἄνηστις, ὁ ἑσπερη- μένος σιτίων· οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

258a

⟨ΦΙΛ.⟩ καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσῃ γνάθῳ
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ

259

πέλλυτρ' ἔχουσιν ἐθδέτοις ἐν ἀρβύλαις

260

Philodem. de pietate p. 18 Αἰσχύλος δ' <ἐν Φινεῖ> καὶ Εὐ-
ρυ<χος καὶ Τε>λέστης <ποιοῦσιν> τὰς Ἀρπυίας θνήσκουσας ὑπὸ
τῶν Βορέου παίδων. Supplevit Gomperz.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 2 τὸ δὲ τερατῶδες οἶον
αἷ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Αἰδοῦ. De mytho
ad Perseum pertinente cfr. schol. Apoll. Rh. IV 1515. In

258a Athen. X p. 421 F ὁ δ' Εὐριπίδης φησί »φαύλῃ διαίτῃ
προσβαλὼν ἦσθι στόμα... Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ »καὶ... μαργώσῃς
γνάθου ἐρρυσίας οἶον στόματος ἐν πρωτιοχαραίᾳ.

259 Poll. VII 91 ἂ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πέλους
αὐτὰ οἷητέον εἴτε περιελήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν
Φινεῖ (sic corr. MSchmidt Philol. XVIII p. 228 verba ad Borea-
dum Harpyias venantium calceamentum spectare ratus, φρονι Α,
φοινίσσαις vulgo, Φρυξί Bekker) Αἰσχύλος »πέλλυτρ'... ἀρβύλαις». Poll. II 196 ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πέλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύ-
λος πέλλυτρα καλεῖ et X 50 πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφο-
κλῆς (debebat Αἰσχύλος dicere) καλεῖ. Cfr. Hesych. πέλλυτρα.
Ad Phoenissas Phrynichi olim (Opusc. VII p. 191) hoc fragmentum
referebat Hermann.

258a V. 1 μαργώσῃ γνάθῳ pro μαργώσῃς γνάθου Nauck (μαρ-
γώσαις γνάθοις Hartung). — V. 2 ἐρρυσίαζον pro ἐρρυσίας οἶον Lo-
beck. — πρώτη χαρᾷ pro πρωτιοχαραι Musurus.

catalogo didascaliarum tragicarum Corp. I. Att. II Nr. 973, 30sq. *Φορκίδες* commemorantur ut fabula satyrica alicuius poetae posterioris aetatis: fortasse etiam Aeschyli fabula satyrica fuit. Vide supra p. 496 ad *Δικτυολλικούς*.

261

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὦς

262

Erastoth. Catast. c. 22 *Περσεύς* . . δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' *Ἡφαίστου* λαβεῖν ἐξ *ἀδάμαντος*, ὡς *Αἰσχύλος* φησὶν ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς ἐν *Φορκίειν*. ὡς (*Γραίας* Gale) εἶχον *προφύλακας αἱ Γοργόνες*. Hygin. Poet. astr. II 12 p. 445 *sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graecae fuerunt Gorgonum custodes*. Schol. Germ. Caes. Arat. p. 82, 15 *Aeschylus harpen adamantinam a Volcano dicit eum (scil. Perseum) accepisse*.

ΦΡΥΓΕΣ [ἢ ΕΚΤΟΡΟΣ ΔΥΤΡΑ].

Titulus *Φρύγες ἢ Ἐκτορος δύτρα* commemoratur. etiam in catalogo. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 34sq. De trilogia cuius extrema haec fabula fuerit, vide supra p. 536 ad *Myrmidones*. De argumento cfr. schol. Hom. X 351 *ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρόνον πε-*

261 Athen. IX p. 402 B οἱ περὶ τὴν *Σικελίαν* κατοικοῦντες *ἀσχέδωρον* καλοῦσι τὸν *σύαγρον*. *Αἰσχύλος* γοῦν ἐν *Φορκίει* παρεικάζων τὸν *Περσεά* τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σοί φησιν »ἔδν . . ὦς«. Eustath. Od. p. 1872, 3 ὁ δὲ σῶς, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῷ κεῖται *λεξικῶ* (Aelii Dionysii), καὶ *ἀσχέδωρος* λέγεται. φησὶ γάρ· *ἀσχέδωρος ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλιώταις* . . χρῆσις δέ, φασίν, *ἀσχεδώρου* παρ' *Αἰσχύλῳ* διατρίβαντι ἐν *Σικελίᾳ* καὶ εἰδόντι· φησὶ γάρ »ἔδν . . ὦς«. Hesych. *ἀσχεδώρος· ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλοῖς*.

262 Aeschylus fortasse dixit: *ἀδαμαντινὴν ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβών*.

ποίηκε πρὸς τὸ Ἑκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Aliud scholion ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἑκτορος λύτροις ἀληθὲς ἀπὸ ἐξεδέξατο. Cfr. CRobert, Bild und Lied p. 96 n. 28. De nomine chori Φρύγες i. e. Troiani cfr. Welcker Tril. p. 425, Hermann opusc. V p. 156. Ad hoc nomen sive ad titulum fabulae fr. 446 spectare videtur. De accessu et carminibus chori cfr. Athen. I p. 21 F Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα »τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν» καὶ πάλιν »τοὺς Φρύγας αἰῶα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πρυίμῳ συλλυγόμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὰ καὶ τοιαυτὰ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας». Initio fabulae Achilles pauca cum Mercurio de Priamo ad Achillem deducto collocutus diu silet velato capite. (Alia fingit Fritzsche ad Aristoph. Ran. 912). De hoc silentio vide locos supra ad Νιόβην p. 549 et ad Myrmidones p. 536 allatos Aristoph. Ran. 911sq., Vita Aesch., schol. Aesch. Prom. 452, schol. Aristoph. Ran. 911. Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. (259 Bekker), 296 Hermann, 322 Welcker, (380 Wagner). Ei sermoni qui inter Priamum atque Achillem fuit vindicat Hermann (cfr. opusc. V p. 159sq.) ex Stob. flor. 4, 15 et 4, 19, quod ibi (4, 21) versui heroico πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καταχαίριον εἶπεν lemma Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν praescriptum est, mutata versuum notatione duo fragmenta:

οὐ γὰρ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
 σφαλεῖς γὰρ οὐδεῖς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.
 τὸ δ' ὡχὸ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
 εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς

Haec coniectura maxime est incerta, nisi quod, ut Nauck putat, versus οὐ γὰρ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν Aeschylo recte tributus esse videtur. Atque huic fragmento apud Stobaeum inter duos versus Chaeremonis (Nauck p. 789 fr. 25 et 26) translato illud Αἰσχύλος ἐν Φρυξί praeponendum videtur, quia ποδώκη alludit ad ποδώχεια Πηλεΐωνα.

263

ἀλλὰ ναυβάτην

φορτηγὸν ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός

Haec verba ad Priamum spectantia Achilles Mercurio dicere videtur (in prologo), non Mercurius Achilli quae aliorum sententia est.

264

Ἀνδραίμονος γένεθλον <ἦν> Λυονησίου,

ὅθεν περ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

Haec Priamus narrare videtur in primo episodio.

265

<PRIAM.> ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μύρων

His verbis mite olim Hectoris ingenium praedicat Priamus. Cfr. Victor Hehn Kulturpflanzen u. Haustiere p. 315.

263 Poll. VII 131 τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν ἢ <Ἐκτορος> λότροις »ἀλλὰ . . χθονός«.

264 Schol. Eur. Androm. 1 τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην . . ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυονησίδαν ἐν τῇ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυονησιίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἰστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων »Ἀνδραίμονος (ἀνδρέμονος MN) . . περ Ἐκτωρ (sic M, παρ' Ἐκτορος GT) . . φίλην« (ἤγαγε φίλην M, φίλην ἤγαγεν NO).

265 Athen. II p. 51 C μύρα δὲ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος »ἀνὴρ . . μύρων«. Eustath. II. p. 211, 16 πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὠριμώτερον. Αἰσχύλος »ἀνὴρ . . μύρων«. Phot. lex. p. 275, 19 μύρον· τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος. Meineke contulit Theocr. VII 120 ἀπίοιο πεπαίτερος.

263 Sensus fuisse videtur: οὐκ ἄνδρ' ὁρῶ σκηπτοῦχον, ἀλλὰ ναυβάτην φορτηγὸν κτέ.

264 V. 1 ἦν supplevit Dindorf.

266

<ΠΙΛΙΑΜ> καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
 εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφοιδεξίως ἔχει
 τὸ μῆτε χαίρειν μῆτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
 ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα
 καὶ τοῦ θανόντος ἢ Δίκη πράσσει κότον.

5

267

διαπεφρούρηται βίος

Haec dicere videtur in stichomythia Achilles Priamo
 respondens ad verba φρούρει βίον. Cfr. Sept. 1038.

268

ἀγαστά

269

ἀδίοπον

266 Stob. flor. 125, 7 Αἰσχύλου Ἑκτορος »καὶ . . εὐεργετεῖν
 ὃ γοῦν κακουργεῖν . . ἔχει καὶ μῆτε . . λυπεῖσθαι βροτούς . . κότον».

267 Hesych. διαπεφρούρηται βίος. Αἰσχύλος Φρυξίν. οἶον
 ἢ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ (φθορὰ cod.) συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν
 ὁ χρόνος.

268 Hesych. ἀγαστά· ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο, οἶον ἀρεστά. Αἰσχύ-
 λος Φρυξίν (φραζ' cod., corr. Meursius). ἀγατά ex literarum serie
 repetit Alberti.

269 Hesych. ἀδίοπον· ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος
 Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Anecd. Bekk.
 p. 344, 8, nisi quod verba Αἰσχύλος Φρυξί desunt. Cfr. Eust. II.
 p. 203, 11 ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὥς καὶ
 Αἰσχύλος δηλοῖ (cfr. fr. 232), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι.
 ἀδίοπος γάρ, φασίν, ὁ ἀναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βα-
 σιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

266 V. 1 εἴτε λῆς pro εἰ θέλεις Nauck, malim εἴτε χρῆς. Cfr.
 Hesych. χρῆς· θέλεις, χρῆζεις. — V. 2 εἴτ' οὖν pro ὃ γοῦν Hermann.
 V. 3 τὸ pro καὶ scripsi (τῷ Salmasius). — φθιτούς pro βροτούς Her-
 mann. — V. 5 fort. καὶ τοῦ θανόντος ὕστερον πράσσει κότον.

270

ἀροτόν

271

ἐπιστροφαί

272

τιτῆναι

ΦΡΥΓΙΟΙ.

Una huius tituli mentio in catalogo. Sunt qui cum Meursio hanc fabulam ab ea quae Φρύγες inscribitur non diversam putent (cfr. Hippenstiel l. l. p. 4), Welcker Φρυγίους alterum nomen fabulae quae Ὀπλων κρίσις inscribitur (Tril. p. 438) vel potius Φρυγίας alterum nomen fabulae quam

270 Hesych. ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἐκτορος, ἧ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί (φρυξίς cod.). MSchmidt putat in ἀροτόν latere lemma ἀνάρροπον vel ἀντίρροπον. Mihi videntur duae glossae coaluisse: ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἐκτορος (scil. circa Patrocli tumulum). ἀντίρροπον· ἀντίσταθμον. Fortasse illa ad Ne-reides, haec ad Phryges (cfr. schol. Hom. X 351, supra p. 599) vel utraque ad Phryges pertinuit.

271 Hesych. ἐπιστροφαί· διατρεβαί, διαίται. Αἰσχύλος Φρυξίν. Huc rettulit Bergk N. Rhein. Mus. VI p. 147 versum ab Eustathio p. 1484, 49 sine poetae nomine servatum: Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί. Cum hoc coniungendum esse suspicatur Nauck versum a Strabone XII p. 572 et ab aliis sine poetae nomine commemoratum ita:

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα

Κίλιξ τε χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

At cfr. ad Telephum supra p. 588.

272 Hesych. τιτῆναι· βασιλίδες (βασιδὸς cod.). <Αἰσχύλος Φρυξίν supplevit Sopingius> ἧ Ἐκτορος λότραις. Cfr. Hesych. τιήνη· ἡ βασιλίσσα et τίταξ· ἔντιμος ἧ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεῖς.

Ἰλίου πέρσιν vel Πέρσιν vocat (Rhein. Mus. V p. 466 sqq., Gr. Trag. p. 29, supra p. 592), fuisse suspicatur.

ΦΥΛΑΚΙΩΓΟΙ.

Phryn. Bekk. p. 73, 13 φυλαγωγός· οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς φυλάς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας (ἀνάγοντας Nauck). τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ ὄραμα Φυλαγωγοί (φυλαγωγός cod.). Vide supra p. 561 ad Ὀσολόγους. Scenam tragoediae aut in Campania aut in Epiro ad lacum Averni fuisse opinatur Fritzsche. Fr. 406 ad hanc fabulam refert Wagner.

273

⟨XO.⟩ Ἐρμῶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

274

καὶ σκευοθήκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων

275

⟨TEIP.⟩ ἐρρωθὺς γὰρ ὑψύθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλῆξει νηδύος χιλώμασιν·

273 Aristoph. Ran. 1266 Ἐρμῶν . . λίμνανα, schol. Ἐρμῶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Φυλαγωγῶν. Cfr. Fritzsche in Aristoph. Ran. 380sq.

274 Poll. X 10 αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εἴροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Φυλαγωγοῖς καὶ . . ἐρειπίωνα.

275 Schol. Hom. λ 134 οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεως, ὅς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πα-

---

275 V. 2 ὄνθῳ σε πλῆξει Valckenaer. νηδύος Meursius pro ὄν θ' ὡς ἐπλήξεν ἢ δ' υἱός. ὄνθῳ σε πλῆξει Meineke Vind. Aristoph. p. 77. ἐρρωθὺς γὰρ σ' . . ὄνθῳ παλάξει Nauck. — κενώμασιν pro χιλώμασιν Nauck. — V. 4 σκήψει παλαιὸν βρέγμα O Crusius N. Rhein. Mus. 37 p. 310 et Gött. Gel. Anz. 1890 p. 690.

ἐκ τοῦδ' ἄχανθα πόντιου βοσκήματος
σῆψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές

Tiresiae esse verba coniecit Valckenaer.

276

σταθεροῦ χεύματος

Stygis quietas aquas significari putat E A J Ahrens.

277

Δαῖρα

278

δρώπτειν

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Plut. Moral. p. 17 A ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκίτος Ὀμήρου (X 210) »ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιω, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο· ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἥμαρ· ὄχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων«, τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὄλην τῷ μύθῳ

τὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχορήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγῶις ἰδίῳς λέγει »ἐρρωδιὸς .. ποτώμενος ὅν θ' ὥς ἐπληξεν ἡ δ' υἱὸς χειλώμασιν· ἐκ .. τριχορρυές«.

276 Phot. lex. p. 534, 2 et Suid. v. σταθερόν: σταθερόν .. τινές καὶ ἐπὶ ταῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγῶις »σταθεροῦ χεύματος« (apud Suidam χεύματος A, χρήματος ceteri libri).

277 Schol. Apoll. Rh. III 847 ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑλληντικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγῶις ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν. Cfr. Hesych. Δαῖρα· ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρα.

278 Hesych. δρώπτειν· διακόπτειν ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγῶις.

περιέδθηκεν ἐπιγράψας *Ψυχοστασίαν* καὶ παραστήσας ταῖς πλαστιγῇ τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, θεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. Schol. Hom. Θ 70 (cfr. Eust. II. p. 699, 31) κῆρε . . τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος, νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν *Ψυχοστασίαν*, ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἰστάς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν, aliud schol. Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον *Ψυχοστασίαν* γράψαντα. Schol. Hom. X 209 κῆρας τὰς μοίρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέξατο φάτωρ Αἰσχύλος. Eustath. II. p. 1266, 37 φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προσοδηλώθη (p. 699, 31) τὴν *Ψυχοστασίαν* τῷ Αἰσχύλῳ κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστῶντος. Poll. IV 130 ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογίου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτῶν (i. e. Thetis et Aurora) ἐν *Ψυχοστασίᾳ*. ἡ δὲ γέρανος μηχανήμα ἐστὶν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ χέρεται Ἥως ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μέμνονος, unde Welcker Memnonem et Achillem in ipsa scena pugnasse suspicatus est Welcker (cl. Paus. V 19, 1), contradixit Hermann, ex pugna allatum in scenam esse corpus mortui Memnonis. Cfr. Welcker Tril. p. 432sq., Hermann Opusc. VII p. 343sq., Nitzsch Sagenp. d. Griech. p. 607sq., (CRobert Bild und Lied p. 143sq.). Ad Psychostasiam rettulit fr. 350 et 405 Butler (380 Wagner), ad Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse fr. 300, 329, 405, 422 suspicatur Hermann. Vide etiam ad fr. 326 et supra p. 534 ad Memnonem.

279

ἀνηκίδωτοι

279 Hesych. ἀνηκίδωτοι (ἀνηκίδοτοι cod.)· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος *Ψυχοστασία*. Cfr. Anecd. Bekk. p. 402, 25 ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος.

280

αὐριβάτας

Hoc de Memnonis lance dictum esse suspicatur Welcker, de Memnone sursum ablato Hermann.

OPEITHYA.

In catalogo non commemoratur. De argumento, quod ex titulo et fragmento ad Boream Oreithyiam Erechthei filiam sibi uxorem deposcentem et postremo vi abripieniem spectasse cognoscitur, cfr. Welcker Tril. p. 564 sq.

281

⟨BOP.⟩ ~ καὶ καμίνου σχῶσι μάχιστον σέλος.
εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄφομαι φόλον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέργην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐδέ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος

280 Hesych. αὐριβάτας. Ἀσχύλος τὸ αὐρι (αὔριον cod., corr. Pauw) ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασία οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα, ταχυβίμων (ταχυβίλων cod., corr. Salmasius). Cfr. Anecd. Bekk. p. 464, 9 αὐρίβατον· τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα; οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινὰ βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον. Itaque in Psychostasia αὐριβάτας, alio loco αὐριβατᾶν usurpasse videtur.

281 Longin. περὶ ὕφους c. 3, 1 »καὶ καμίνου . . μέλος«. οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγωδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀληγτὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεοδείνωται. Johannes Sicel. in Rhet. vol. VI p. 225 φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (scil. Ἀσχύλου) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς

281 V. 1 καὶ μὴ Toll, εἰ καὶ Salmasius, malim ὥς καὶ. — V. 2 φόλον pro μόνον Salmasius. — V. 3 βία pro μίαν Ruhnken, fort. βαιάν vel potius μικράν (σμικράν).

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

282

κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις

283

ἀναξίαν

284

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὀλενον

285

νηριτοτρόφους

Ὀρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυοῖς σιαγόσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἱαμβεῖα ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς (οὐ addit Ruhnken) μιμῆται. λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ καὶ τῶν Φιλολόγων. Aeschylo usum Ovidium Met. VI 690sq. saevitiam Boreae descripsisse coniecit Ruhnken.

282 Aristoph. Ran. 1291, ubi Euripides locos Aeschyleos carpit, κυρεῖν . . ἀεροφοίτοις. Schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος falso. Sphingi (cfr. fr. 236) versum adscribunt Dindorf et Fritzsche, Memnoni Bergk, Argivis Hartung.

283 Hesych. ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος λιανοίαις (Αἰτναίαις Meursius, Νεανίαις vel Νεανίσκοις MSchmidt).

284 Steph. Byz. p. 707, 13 Ὀλενος· πόλις Ἀχαιῶν καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος γραύσιον (τοαύσιον cod. Voss., Καρσέν Meineke, Δαναίσιον MSchmidt Zeitschr. f. Alt. 1856 p. 356, Γλαύκω i. e. Γλαύκω ποντίῳ Hartung, cfr. Wilamowitz Isyllos von Epidauros p. 113sq.).

285 Athen. III p. 86B καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης . . Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνῆρει τοὺς νήσους (ἐν Πέρσαις τὰς ἀναρίτας τρεφούσας νήσους Papageorg) νηριτοτρόφους εἶρηκεν. Vocabulum ex Pers. 902 (ἐκράτυνεν ἀναριτοτρόφους) Burneio, ex lacuna post v. 916 statuenda Hermannō, ex v. 891 excidisse videtur mihi (καὶ νηριτοτρόφους ἐκράτυνε μετὰκτους). Welcker ἐν Πέρσιδι (vide ad fr. 452), AHecker Philol. IV p. 482 cum Schweig-

286

ὁπόξυλος

287

ἀποφύλοι

288

δέδοικα μῶρον χάρτα πυραύστου μόρον.

haeusero, qui de ἐν Περραιβοῖς cogitaverat, ἐν Περραιβίῃσιν, Zakas ἐν Πρωτεῖ pro ἐν Πέρσαις coniecit, alii cum Schweighaeusero de Phrynichi vel cum Blomfieldio de Epicharmi Persis cogitant.

286 Schol. Hermog. in Rhet. vol. V p. 486 ὁπόξυλος . . ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις (ἐν Περραιβίῃσιν cum Blomfieldio Naber Phot. lex. I p. 26sq., ἐν Πρωτεῖ Zakas, vide append. ad fr. 185). Vulgare vocabulum, de quo vide etiam Bekk. Anecd. p. 67, 6 et Phot. lex., non videtur sermoni tragico convenire.

287 Hesych. ἀποφύλοι ξένοι· οἱ (ἀποφύλοι· ξένοι ἦτοι οἱ O Crusius) μὴ ἔχοντες φυλὴν. Αἰσχύλος σατυρικῶ (Πρωτεῖ σατυρικῶ Casaubonus, scribendum fort. Λυκούργῳ). Cfr. Poll. III 56 ἀποφύλιον τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. In Anecd. Bekk. p. 439, 12 ἀποφώλοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἴωνες, duae glossae ἀποφώλοι et ἀποφύλοι ξένοι confusae sunt. Anecd. Bachm. I p. 411, 12 φωλεόν· τὸ παιδευτήριον· ὅθεν καὶ ἀποφώλοι οἱ ἀπαίδευτοι. »Sunt qui hoc fragmentum ad Protea, sunt qui ad Cercyonem referunt, sed res plane incerta est» Butler.

288 Ael. N. A. XII 8· ξῶν ἐστιν ὁ πυραύστης . . μέμνηται· δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων· »δέδοικα μῶρον . . μόρον«. Attulerunt versum Suidas v. πυραύστου et Zenob. V 79. Cfr. etiam Manuelis Philae carmen (vol. I p. 164 ed. Mill.) v. 465 ἀλλὰ δεδοικῶς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὥς ἀφρόνων ἔλεγχον ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ. Proverbialem locu-

288 πυραύστου Spitzner Prosodik p. 99. At cfr. nomen Πυραΐχμης apud Hom. II 287.

289

βοῆς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν

290

φρὴν ἀγέλαστος

291

θρηγεῖ δὲ γόνυ τὸν ἀηδόνιον

292

ἀκνίσωτος οἶκος

tionem πυραύστου μόρος memorat Eust. II. p. 1304, 8 et alibi et comm. in Joh. Damasc. hymn. pentecost. Spicil. Rom. vol. V p. 238. Novum vocabulum πυραυστούμορος finxit Tzetzes in Lyc. 84 et alibi. Hoc fragmentem a quibusdam (ut Bothio) ad *Προμ. πυρκαῖα* refertur, at igni modo allato de pyrausta vix dici potest. (Ad Ὑδροφόρους pertinuisse putat Hartung).

289 Ammon. Valck. p. 68sq. θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. . . Λισχύλος »βοῆς . . ὢν«. Valekenaer θόας pro βοῆς coniciens ad Hypsipylon locum pertinuisse suspicatur. (Ad Σαλαμυνίας refert Hartung).

290 Anecd. Bekk. p. 337, 8 ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος. . . Λισχύλος δὲ φησὶ καὶ »φρὴν ἀγέλαστος«. Cfr. ἀγέλαστα πρόσωπα Ag. 785. Merkel Cho. 377 post στυγερώων τούτων inserit φρὴν τ' ἀγέλαστος.

291 Anecd. Bekk. p. 349, 7 ἀηδόνειος θρηγνός. Λισχύλος »θρηγεῖ . . ἀηδόνειον«. Cfr. Hesych. ἀηδόνων (ἀηδόνειος MSchmidt)· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον.

292 Anecd. Bekk. p. 368, 29 ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Λισχύλος.

---

291 ἀηδόνιον pro ἀηδόνειον Blomfield.

293

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς

294

μέγαν ἀλάστορον

295

αὐτόκραντον λόγον

296

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἑκτορος τύχης διαί.

293 Anecd. Bekk. p. 372, 8 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Heliades pertinuisse suspicatur, verba Solis Phaethontem monentis esse ratus, Hermann Opusc. III p. 140sq.

294 Anecd. Bekk. p. 382, 30 ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. ὁ Αἰσχύλος »μέγαν ἀλάστορον« εἶπεν. Ad Ixionem refert Hermann. Cfr. ad fr. 92. At fortasse locus ad Soph. O.R. 1343 spectat ibique τὸν μέγ' ἀλάστορον scribendum est.

295 Anecd. Bekk. p. 467, 9 αὐτόκρανον λόγον τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. Cfr. Etym. M. p. 173, 34· αὐτόκρανα· αὐτόδηλα (v. Sept. 833), αὐτοκράαντα.

296 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 119, 12 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς (ἢ διὰ) προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενικῇ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα· »πᾶσα . . διαί« ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἑκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (455) »ἀλλοτριὰς διαὶ γυναικός«. Aeschylo verum tribuit Cramer. Ad Phryges refert Hermann, ad Nereides vel potius ad unam eius trilogiae fabulam Welcker.

295 αὐτόκραντον pro αὐτόκρανον Dindorf.

296 δέδουπεν pro δέδορκεν Bernhardt, δέδοικεν Dindorf, δέδουκε H Sauppe (πᾶσα γὰρ | Τροία δέδουκεν . . διαί)· — φυχῆς pro τύχης Cobet Mnem. vol. X p. 344 (δέδοικεν Ἑκτορος φυχῆς διαί), cfr. M Haupt Hermes VI p. 385 (δέδορκεν Ἑ. φυχῆς διαί).

297

ἐν μανοστήμοις πέπλοις

298

ἐτονθόρουξε ταῦρος <ὡς> νεοσφαγῆς

299

οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσφωδίας

300

γύας μὲν αἰνεῖν ἐκμαθῶν ἐπίσταμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρους
 γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,

297 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 288, 23 *μανόν, τὸ ἀραιόν, ὡς Αἰσχύλος »ἐν . . πέπλοις«*. Eadem fere habet Etym. M. p. 1630 A ed. Gaisf., Etym. Gud. p. 378, 38, Zon. lex. p. 1332. Cfr. Hesych. *μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις*.

298 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 414, 13 *τονθορούζω . . καὶ Αἰσχύλος »ἐτονθώρουξε (sic) ταῦρος νεοσφαγῆς*. Ad *θρήσσας* refert Hartung.

299 Cramer. Anecd. Oxon. IV p. 315, 28 *παρ' Αἰσχύλῳ τὴν προσφωδίαν εὐρίσκομεν κειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς, οὔτι μ' . . προσφωδίας«*.

300 Anonymus scriptor dissertationis de Nilo primum ex cod. Laur. 56, 1 (F) ab Henrico Stephano in append. ad Aristo-

298 ὡς inseruit Cramer.

300, 1 *γύας* scripsi pro *γένος*. — *ἐκμαθῶν* pro *καὶ μαθῶν* Schweighäuser. — 2 *ἐπτάρους* pro *ἐπτάρρους* Grotius. *Νεῖλος* ἔνθ' *ἐπτάρρους* Dindorf. — 3 *γάνος* pro *γαῖαν* Hermann. — *κυλίνδει* pro *κυλίνδων* Salmاسius. — *πνευμάτων* Is. Vofs, cui obloquitur Hermann afferens Aristid. II p. 450 *ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νεῖλου πνεύματα· οὕτω γάρ πως ὠνόμασε*. — 4 *πυρωπὸν* secundum cod. C pro *πυρωτόν*. — *φέγγος* pro *μηνός* Nauck. — 7 *ἀντέλλει* pro *ἀγγέλλει* Grotius.

ἐν ᾧ πυρωπὸν φέγγος ἐκλάμφαν φλόγα
 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἄγνοῦ νάματος πληρουμένη
 φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

301

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

telis et Theoprasti scripta quaedam Paris. 1557 editae, nunc quia in Paris. cod. (C) epitomes Athenaei folii vacui explendi causa legitur, Athen. ed. Dind. p. 163 sqq. adiectae exhibet p. 165 ed. Dind.: καὶ Αἰσχύλος ἠγένοιο μὲν αἰνεῖν καὶ μαθῶν . . νεῖλος ἐπτάρ-
 ρους γαῖαν κυλίνδων . . ἐπομβρία (ἐπομβρίαις Stephanus) ἐν ᾧ
 πυρωπὸν μὲν ἐκλάμφαν φλόγα (ἐν ᾧ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμφας
 χθονί C, unde Hermann ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμφας χθονί)
 τήκει πετραίην . . ἀγγέλλει στάχυν. Schol. Apoll. Rh. IV 269
 καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὸ (ὑπὲρ H Keil)
 τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν
 χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδιδοῦσθαι. Senec. Nat. quaest. IV 2, 16
 Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutus nives ad Nilum usque
 decurrere . . hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt. Aristid.
 II p. 443 καὶ ὡς ἔοικεν, Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ
 εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν . . οἱ δ'
 ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλεον ἢ θέρμης ἔχουσι, καὶ τί
 γένοιτ' ἂν τοῦτου τραγικώτερον φεῦσμα, ἂν τ' Εὐριπίδης ἂν τ'
 Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ, ib. p. 460 καὶ τί δεῖ παληροίας καὶ δόνας
 λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὗτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμᾶται . . οὐθ' ὑπὲρ
 τοὺς καταρράκτας ὀνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύ-
 λον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ καταπαλτὸν φέρεσθαι θεῶν.
 Locum ex Memnone sumptum esse suspicatur cum Butlero Her-
 mann (obloquitur Welcker ep. Cycl. p. 205 et Kausche Mythol.
 Aesch. p. 217 frustra, nam v. Prom. 834 sqq.), ex Psychostasia
 quondam Welcker Tril. p. 435 adn. 719 repetebat.

301 Anonymus dissert. in Orellii Opusc. sent. vol. II p. 222
 Αἰσχύλου δὲ ταῦτα ἀπάτης . . θεός. » ψευδῶν . . ὅποι τιμῇ (sic
 libri) θεός» (fr. 302). Hos versus disiungendos esse monuit Gale
 Opusc. myth. p. 720. Priorem versus Aeschylo tribuunt etiam

302

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

303

μηδ' ἐγγὺς εἴη
μη παρασπιστῆς ἔμοι

304

τοῦτον δ' ἐπόπτῃν ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει
θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ.
ὅς ῥι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν

Stob. fl. 9, 23, Schol. II. B 114, Eustath. II. p. 188, 43, sine poetæ nomine exhibet Eust. II. p. 480, 43 (ἀπάτης ἀγαθῆς). Ad Aegyptios refert Hartung, ad Danaides Hermann opusc. II p. 329, ad θαλαμοποιούς Oberdick.

302 Cfr. ad 301. Ad Philoctetam refert Hartung, ad Danaides Hermann l. 1.

303 Aristid. vol. II p. 379 *μη μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστῆς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μη φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρόποντα.* Aeschyli verba excerpserit cum Butlero, qui *μήτ' οὖν παρασπιστῆς ἔμοι | μήτ' ἐγγὺς εἴη* Aeschylo adscribit, Hermann. (Ad Argo refert Wagner, ad Oedipum Hartung, ad Caebiros Bergk).

304 Aristot. H. An. 9, 49 p. 633 a 19 *μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποιήκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε· τοῦτον . . ῥι μὲν φαίνοντι (φαίνοντα) διαπάλλει . . παιδός τε καὶ*

304, 4 *φανέντι* pro *φαίνοντι* (*φαίνοντα*) Nauck. — *διαπαλεῖ* pro *διαπάλλει* W Gilbert Act. soc. phil. Lips. II p. 323. — 6 *χαύτοῦ* pro *καὶ τοῦ* Sylburg. — 7 *ἡνίκ' ἂν ξανῇ* pro *ἵνα καταξανθῇ* Salmasius. *ἦν καταξανθῇ* GF Unger. — 9 *τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων* scripsi pro *τῶνδ' ἅπ' ἄλλον εἰς τόπον.* Cfr. Aelian. l. 1. Scaliger coniecit *τοῦδε Παλλήνης τόπου*, Heath *τῶνδ' ἀπαλλαγείς τόπων.* — *ἐποικίσει* pro *ἀποικίσει* Schneider (*ἀποικίει* Dindorf).

κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ
 παιδὺς τε χαύτοῦ νηδύος μιᾷ ἄπο·
 νέας δ' ὁπώρας ἡνίχ' ἂν ξανθῇ στήχους,
 στικτὴ νιν αὐθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
 ἀεὶ δὲ μίσει τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων
 δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἐποικιεῖ.

305

τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται.

306

διαβρέχεις τάρτύματα

307

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,

τοῦ . . ὁπώρας ἵνα καταξανθῇ . . μισεῖ τῶνδ' ἅπ' ἄλλον εἰς τόπον
 . . ἀποικίσεια. Cfr. Plin. N. H. X 86 *mutat et urupa (formam co-
 loremque), ut tradit Aeschylus poeta.* Ad Sophoclis Tereum re-
 fert hunc locum Welcker Trag. Gr. p. 384, quod probat Bern-
 hardy Hist. lit. Gr. II 2 p. 335 ed. tert., item Oder N. Mus. Rhen.
 vol. XLIII p. 541sq., qui ex locutione ἀποδηλώσας ἔχει et usu
 coniunctionis ἡνίκα efficit ab Aeschylo alienum esse hoc fragmentum
 et cum v. 9 confert Ael. H. A. III 26 οἱ ἔποπές εἰσιν ὀρνίθων ἀπι-
 νέστατοι, καὶ μοι δοκοῦσι τῶν προτέρων τῶν ἀνθρωπικῶν ἐν μνήμῃ
 καὶ μέντοι καὶ μίσει τοῦ γένους τοῦ τῶν γυναικῶν ὑποπλέκειν τὰς
 καλὰς ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ τοῖς πάγους τοῖς ὕψηλοις. (Ad Ἀρήσας
 pertinuisse putat Hartung).

305 Aristot. Rhet. II 10 p. 1388 a 7 τοῖς γὰρ ἐγγύς καὶ
 χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ φθονοῦσιν. ὁθεν εἴρηται τὸ
 »τὸ . . ἐπίσταται«, schol. fol. 37 b 28 τοῦ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ
 ἔστι <τὸ> »τὸ . . ἐπίσταται«.

306 Athen. II p. 67 F ἀρτύματα εὔρηται . . παρ' Αἰσχύλου
 »διαβρέχεις τάρτύματα«.

307 Athen. VII p. 303 C μνημονεύει δὲ τοῦ θύωνου καὶ Αἰσχύ-
 λος λέγων »σφύρας . . κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους . . ὡς ἡνίχετο

307, 1 κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs pro κάπιχαλκεύει λέγων μύ-
 δρους. μύδρος pro μύδρους Dobree. Cfr. Antiphan. fr. 195 ed. Kock.
 — 2 ἡνείχετο pro ἡνίχετο Hermann. — ἀναυδος pro ἀν λυδός Musurus.

ὅς ἀστεναχτὶ θύνηος ὥς ἡνείχετο
ἄναυδος

308

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύνηος δίκην

309

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γάρ
ὄφρον γένοιτ' ἄν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

ἄν λυδός^α καὶ ἀλλαχοῦ οὗτος καὶ ὄνομα (ὄμμα C) παραβαλὼν
θύνηος δίκην^α (fr. 308), ὡς τοῦ θύνηος τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέ-
ποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

308 Cfr. ad fr. 307. Plut. de sollertia anim. c. 29 p. 979E
ἄκουσον ἥδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν (τῶν θύνηων). πρό-
τερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἣν ἔοικε μὴδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι·
λέγει γάρ που »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην^α. Ael. N. A. IX 42 ὅτι
δὲ (οἱ θύνηοι) τῷ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι,
καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην^α. Versum
ex Aeschlylo afferunt etiam schol. Oppian. Hal. IV 504. 525, Eu-
stath. II. p. 994, 52 (ὄμμα . . δίκην^α). (Ad Κίρυκας refert hoc
fr. Droysen).

309 Athen. IX p. 375E Αἰσχύλος δὲ φησιν »ἐγὼ . . τόνδ'
ἐννοτοῦντι (ἐν νοθοῦντι) . . τοῦδε βέλτιον^α; καὶ πάλιν »λευκός . .
πυρί (fr. 310) καὶ ἔτι »θύσας . . ἢ πολλά γ' . . κάτω^α (fr. 311).
ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. Ad Κίρυκην
fr. 309 refert EAJAhrens, ad Prometheum satyricam fabulam
fr. 309—311 pertinere putat Hartung.

308 οὐ σκαιὸν Pauw.

309, 1 εὐθελῆ λαβὼν Blaydes ad Soph. El. 1455. — 2 ἐν ῥο-
θοῦντι pro ἐννοτοῦντι (ἐν νοθοῦντι) Dindorf. — 3 βέλτερον pro βέλτιον
Burney.

310

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου μὴδὲ λυπηθῆῃς πυρί.

311

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,
ἥ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά
δοιοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

312

αἱ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος παῖδες ὠνομασμένοι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον ἐνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες.

313

χλιδῶν τε πλόκαμῳ ὥστε παρθένους ἄβραϊς·
ὄθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.

310 Cfr. ad fr. 309. Eustath. Il. p. 1286, 21 εἴρηται δὲ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ τοιοῦτου ῥήματος (sc. ἀφεύω) ἐν τῷ «λεπτός καὶ καλῶς ἡφευμένος». Fr. 310 et 311 ad Κίρουκας refert EAJ Ahrens.

311 Vide ad fr. 309 et 310.

312 Athen. XI p. 491 A (et Eustath. Od. p. 1713, 4) de Pleiadibus disserens: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν καὶ δ' . . πελειάδες. ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. Cfr. schol. Il. Σ 486 τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν Αἰσχύλος. Locum ad Heliades refert Butler (cfr. Herm. opusc. III p. 141), ad Prom. sol. Hartung.

313 Athen. XII p. 528 C τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλου ἱστορεῖν (l. ἱστορεῖ λέγειν) διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας· «χλιδῶν . . λαὸν (λοιπὸν C) ἤνεσαν». Ad Cressas refert Butler, ad Edonos Hartung.

311, 2 μ' pro γ' Porson.

313, 1 Fort. χλιδᾶ.

314

εἴτ' οὖν σοφιστῆς κᾶλα παραπαίων χέλου

315

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

316

ἀλλ' ἔστι κἄμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

317

οἴκοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
[καὶ τὸν κακῶς πρᾶσσοντα καὶ τοῦτον μένειν].

314 Athen. XIV p. 632C πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ (τῇ μουσικῇ) σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Δισχύλος ἐποίησεν »εἴτ' . . καλὰ παραπαίων χέλου«.

315 Clem. Alex. Strom. IV p. 586 ταύτης τῆς ἐννοίας (dicit Pind. fr. 227 ed. Bergk) καὶ Δισχύλος ἐπιλαβόμενός φησι »τῷ . . κλέος«. Ad Cares refert Hartung.

316 Clem. Alex. Strom. V p. 661 ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας, ἡ ποιητικὴ φησιν, ὅ τε Δισχύλος »ἀλλ' . . φύλαξ«. Temere Naber Nov. Mnem. vol. IX p. 84 haec ad Ag. 36 refert, ubi κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν scribi iubet. (Ad Epigonos hoc fr. pertinuisse putat Hartung).

317 Clem. Alex. Strom. VI p. 739 ἀκήκου δὲ Δισχύλου μὲν λέγοντος »οἴκοι . . μένειν«. Priorem versum sine poetae nomine habet Diogenianus VII 35, Sophocli tribuit Stob. flor. 39, 14, ubi δεῖ pro χρῆ. Alterum versum abiecit Wagner. Comicoꝝ locis allatis, Menandri οἴκοι μένειν χρῆ καὶ μένειν ἐλεύθερον ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Theopompi τᾱλλόττω δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Cratin. iun. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα, versus sic scribendos esse suspicatur Nauck: A. οἴκοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. B. καὶ (malim τί) τὸν κακῶς πρᾶσσοντα; A. καὶ τοῦ-

318

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον

319

νοῦν ἀσαλῆς θεόθεν μανία

320

θετὸς υἱός

τον μένειν locumque comico poetae tribuit, qui tragici sententiam apposuerit et correxerit. Totum locum comico adscribit F W Schmidt Krit. Stud. III p. 70sq. Ad Danaides locum refert Hermann (opusc. II p. 329), (ad Heliades Hartung).

318 Etym. M. p. 149, 57 ἄρταμος . . παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμύσαι· οὗ μέννηται Αἰσχύλος »τοσαῦτα . . διάρτασον«. Hesych. διάρτασον· διάσπειλον. (Ad Eleusinius refert Hartung, ad Κήρυκας Droysen).

319 Ex Etymologici Magni cod. Vat. 1818 edidit R Reitzenstein Ind. lect. bib. Rostoch. 1890 haec: ἀσαλῆς· ὁ ἀφρόντιστος (ἄφροντις cod.) ἢ ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Αἰσχύλος τουνασαλῆς (νοῦν ἀσαλῆς Reitzenstein) θεόθεν μανία. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν σάλην ἢ σημαίνει τὴν φροντίδα, ἀσαλῆς ὁ ἀμέριμνος. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλοδώρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν Σόφρων τὴν ἀμερμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Ασαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος, ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ ῥητορικοῦ. Cfr. Etym. M. p. 151, 49. Etym. Flor. p. 46 ed. Mill., Bekk. Anecd. p. 450, 28 ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Inde repetivit Nauck quod Phot. lex. p. 497, 14 habet: σάλα· φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Hoc fr. ad Νεανίσκου refert Hartung.

320 Etym. Flor. ed. Miller p. 157 θετὸς υἱός· προσωποποιητός, παρ' Αἰσχύλου. τίθημι θῆσω θετός. Verbis παρ' Αἰσχύλου omissis leguntur haec etiam in Etymologici codice Vossiano. Larcher

318 διάρτισον cl. Hesych. διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθεγγόμενος Maltby.

321

θινὸς ἐμβολὰς ἀλός

322

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα

323

νεοκράτας σπονδάς

εἰσποιητός, Dindorf ex Etym. M. 448, 21 θετὸς υἱός· προσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετοὺς ἔλεγον καὶ θέτην τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετούς efficere sibi videtur duas fuisse antiquiores glossas, alteram ad Cho. 734 (θετῶν σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀφθαλμῶν) referendam θετός· προσποιητός, alteram θετὸς υἱός· εἰσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς κτέ.

321 Etym. M. p. 450, 37 θίς . . ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ »θινὸς . . ἀλός».

322 Etym. M. p. 490, 12 ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ ὀνόματα πάντα καλεῖ κάπηλα· »κάπηλα προσφέρων (sic cod. Par. 2638, ceteri προσφέρων) τεχνήματα». Eadem habent Etym. Gud. p. 298, 9, Cramer. Anecd. Ox. vol. II p. 456, 6, Suidas v. κάπηλος, qui libri exhibent προσφέρων vel προσφέρονται. Ad Phryges refert Welcker, ad Philoctetam Hartung.

323 Etym. M. p. 537, 46 κρῶ κρήνη καὶ »νεοκράτας σπονδάς» Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Ibid. p. 541, 31 κρωσσός . . παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κερῶ, ubi Etym. Flor. ed. Mill. p. 196, Havn., Voss. addunt: οἶον »κέραισσε δὲ νέκταρα» (Hom. ε 93) ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὑδαὶ κινᾶται· τὸ νέκταρ. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς V) »νεοκράαι αἱ (νεοκράας αἱ F. νεόκρας V) σπονδαίαι λέγονται (λέγονται om. V), τουτέστιν αἱ (αἱ om. V) νεωστὶ ἐκχυθείσαι (χυθείσαι V). Cfr. Cho. 343 ubi φιάλην νεοκράτα conieci.

321 θινὸς ἐμβολάδης Hermann. Fortasse θινὸς ἐκβολὰς ἀλίας scribendum.

324

ἐν διερρυμία

πῶλοι

325

μάχλον ἄμπελον

326

ὅς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν ἀλώτοῖσιν ἐστομωμένας

324 Eustath. Il. p. 706, 50 εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὡς Δισχύλος φησὶν ἐν . . πῶλοι». Verba ad Glaucum Potniensem pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. II p. 64).

325 Eustath. Il. p. 827, 31 οὕτω δὲ καὶ Δισχύλου μάχλον, φασὶν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην ἢ κωμωδία εἶπε τὸν ὑπὸ κατωφρεΐας δύνχρον, Od. p. 1597, 32 καὶ Δισχύλος, φασί, τὴν ῥεομένην ἄμπελον μάχλον ἔφη. Ad unam ex Lycurgiae fabulis refert Hermann (opusc. V p. 19). Interpretatione ῥεομένην improbata vitem vegetam et quasi lascivientem dici monuit Nauck (Aristoph. Byz. fragm. p. 167).

326 Eustath. Il. p. 1157, 36 Δισχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάφρον ἀλῶνα, ἐνθα καὶ φιμοὺς λέγει ἀλώτοὺς διὰ τὸ κώδωνας, φησί (l. φασί), προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως· »ὅς . . τέσσαρας . . ἐστομωμένας«. Poll. X 56 ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ ἀλώτοί φιμοὶ διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν προσηρτημένους, οἷς ἐγχεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἤχον ἐποίουν προσόμοιον ἀλῶ. Hes. ἀλώτοί φιμοί· οἱ κημοί, διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. Ad Glaucum Potniensem rettulit Hermann (Opusc. II p. 64), ad Memnonem probabilius Kausche l. l. p. 217 collato Aristoph. Ran. v. 963 Κύκκους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπῶλους (schol. Ἀπολλωνιάς φησιν, ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας, quod scholion ad Psychostasiam pertinere putat Butler).

327

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος καθαρσίου
αὐτὸς σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χερσῶν

328

Αἰθίοπα φωνήν

329

πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

330

λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον

327 Eustath. Il. p. 1183, 18 σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῶς, ὡς δηλοῖ Δισχύλος ἐν τῷ »πρὶν ἂν . . χρᾶναι . . χερσῶν«. Ad Perrhaebidas rettulit locum Hermann, ad Ixionem Pauw.

328 Eustath. Od. p. 1484, 48 τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ . . λέγεται . . καὶ ὁμοφώνως τῷ ἄρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· Αἰθίοπα γοῶν, φασί, φωνήν Δισχύλος λέγει· καὶ »πότερα . . φανήσεται;« (fr. 329). Ad Memnonem refert EAJ Ahrens.

329 Vide ad fr. 328. Ad matrem Memnonis rettulit Hermann, rectius ad ipsius Memnonis muliebrem ornatum EAJ Ahrens et Kausche l. l. p. 216.

330 Eustath. Od. p. 1625, 44 Σοφοκλῆς ἔφη γηγενῇ βούβαλιν καὶ Δισχύλος »λεοντοχόρταν . . νεαίτερον«. Huic versui locum fuisse in Glaucō Potniensi suspicatur Hermann, in Xantriis Hartung.

327, 1 σταλαγμοῖς Pauw. — 2 χράνῃ pro χρᾶναι Porson.

330 λεοντόχορτον pro λεοντοχόρταν L Dindorf. — νεαίρετον pro νεαίτερον G Dindorf.

331

ὥς λέγει γέρον γράμμα

332

ἔλα, δίωκε μή τι μαλκίων ποδί.

333

Herod. II 156 Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὠρος, Λημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὲ ποιητῶν τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Λημήτρος. Paus. VIII 37, 6 Λημήτρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν <ὁ> Εὐφορίωνος τοῦς Ἑλλήνας. Ad Aegyptios pertinere coniecit Larcher in Annot. ad Etym. M. (Sturz Append. ad Orion. p. 213), ad Danaides vel ad Τοξότιδας Welcker Mus. Rhen. vol. IV (1846) p. 503, Gr. Trag. p. 49 sq., cfr. Tittler Zeitschr. f. d. Altertumsw. 1838 p. 975, ad Ἐλευσινίους vel ad Ἱερείας Butler.

334

ἄελλα πεδία

331 Eustath. Od. p. 1923, 60 λέγει δὲ πον, φασί, καὶ Αἰσχύλος οὔτω τὸ γράμμα, οἷον ὥς . . γράμμαα τουτέστι λόγος. MSchmidt (Zeitschr. f. Altertumsw. 1856 S. 356) Αἰσχρίων pro Αἰσχύλος coniecit. Post Suppl. 583 inserit CHäberlin.

332 Harpocr. p. 123, 12 μαλακίζομεν (μαλακίωμεν CGN, μαλκίωμεν Bekker). Λημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησί «μένομεν καὶ μαλακίζομεσθα». ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίωμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρον φρίττειν. Αἰσχύλος «ἐλαδίω κεκμηῖτι μαλκίων (μαλακίων BCN) ποδί». Ad Heliades refert Gataker, ad Philoctetam Hermann.

334 Hesych. ἄελλα πεδία· ἀνήλια (πεδία· ἀνήδια cod.), εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀήχῃ. Anecd. Bekk. p. 347, 22 ἄελλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἑλῆς. οὔτως Αἰσχύλος.

331 γέροντα γράμματα Nauck.

332 ἔλα (sic iam Valesius), δίωκε μή τι pro ἐλαδίω κεκμηῖτι Lobeck Pathol. Elem. I p. 319.

335

ἄνω ποταμῶν

336

ἄχνη πυρός

337

ἀπτῆνα, τυτθόν, ὅρτι γυμνὸν ὀστράκων

338

ὀπισθοβριθεὺς ἔγχος

339

ὕπόσκοπον χέρα

335 Hesych. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης (Med. 410 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί).

336 Hesych. ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182, 56 ἄχνη. . . Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν, καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. Suid. ἄχνη, λεπτὰ ἄχυρα καὶ »ἄχνη πυρός«, ὁ καπνός. Proverb. append. I 44 ἄχνη πυρός, καπνός.

337 Hesych. ὀστράκων. »ἀπτῆν ἄτυθον (ἀπτῆνα τυτθόν Salmasius) . . ὀστράκων«, ἀντὶ τοῦ φῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Phot. lex. p. 353, 17 ὀστράκων· τῶν τοῦ ὠοῦ. Αἰσχύλος. (Ad Oedipum refert Hartung).

338 Hesych. σαυροβριθεὺς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος »ὀπισθοβριθεὺς ἔγχος« ἔφη.

339 Hesych. ὑπόσκοπον χέρα (ὕποσκεπόνχερα cod.). Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελύει σχηματίζει τὴν χέρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Cfr. fr. 79 et Sil. Ital. XIII 341 obtendensque manum . . umbrate perlustrat pascua visu. Ad θεωρούς refert Butler.

340

Liban. Epist. 175 ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετάς βροτοῖς. Idem Epist. 611 εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεῖσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω τὰς ἀρετάς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. Cfr. etiam Epist. 351 εἰ δ' οἷε δεινὸν φαμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε πεσθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Hartung coniecit: πόνων τεκνώματ' εἰσὶν ἀρεταὶ βροτοῖς. Mekler: ἐκ τῶν πόνων ἐβλαστον ἀρεταὶ βροτοῖς. Possis hariolari: ἐκ τῶν πόνων γὰρ τίκτεται βροτοῖς κλέος, cl. fr. 315.

341

ὁ χισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βακχεύς, ὁ μάντις

342

δέσποινα νόμφη, δυσχίμων ὀρώων ἀναξ

343

Paus. II 24, 4 Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Aeschylum fortasse habuisse Ζεὺς ἐνάλιος putat cl. Procl. in Plat. Cratyl. c. 147 p. 88 ὁ δὲ δεύτερος ἀναδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν Hermann. Cl. Hesych. θαλάσσιος Ζεὺς· ἐν Σιῶνι τιμᾶται Aeschylum θαλάσσιον Δία dixisse suspicatur Nauck.

341 Macrobian. Sat. I 18, 6 Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit «δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, παιᾶν Ἀπόλλων εὐλύρζε». Ad eandem sententiam Aeschylus «ὁ χισσεὺς . . καρβαῖος (βάκσιος). ὁ μάντις». Ad Νεανίσκους Hartung, ad Bassaras Nauck.

342 Orion Etym. p. 26, 5 τὰ δὲ εἰς Ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θεῶν. Αἰσχύλος «δέσποινα . . δυσχίμων ὀρώων ἀναξ». Suid. ἀναξ θεῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Edonos hoc fr. refert Hermann, (ad Callisto Hartung).

341 βακχεύς pro καρβαῖος (βάκσιος) Nauck Βακχεῖος Hermann).

344

Philol. Ind. de provid. II p. 50 Aucher. *si, ut Aeschylus dixit, »Jovem ex sceleratorum genere eximit et ab iniustis lex, oporteret contrarium esse illum [ex] iniustis; non ita tamen res se habet.* Schneidewin Philol. VI p. 610 Aeschylō haec adfingit: τόν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγκων ἐξαφαιρεῖται νόμος | καὶ τῶν ἀλιτρῶν.

345

Phil. Ind. de provid. II p. 102 Auch. *alias civitates pestilentiae . . . quod plenius Aeschylus asserit dicens »dira lues vacuum maxillam coracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo.* Aeschylō tribuit στύγνῃ δὲ νοῦσος εἰς λεῶς κενὴν γνάθον | τὴν ὠμοβρῶτα περιφοροῦσ' ἐμπέμπλαται, θάπτουσ' ἀνοίκτως κατθανόντων (vitiose) σώματα Schneidewin, δεινὸς δὲ λοιμὸς — γνάθον κενὴν | μαργῶσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδοατούμενος | πέμπλῃσι θνητῶν σώματ' ἐγκρύπτων ταφαῖς Meineke, δεινὴ δὲ λοιμὸς ἐν πόλει κενὴν γνάθον | μαργῶσαν ἄτης περιφέρουσ' ἐπέμπλατο | ἀνδρῶν γερόντων καὶ νέων πεσήμασιν Bergk, λοιμὸς ἄγριος | κενὴν γνάθον μαργῶσαν εἰς λαοὺς πέριξ | φέρων ἔπλησε, σώματ' (malim πτώματ') ἐνδάξων νεκρῶν Nauck. *Macillam coracem fuit fortasse μαλερὰν γνάθον.*

346

ξέῃγος τέθριππον

347

ναρᾶς τε Δίρκης

346 Phot. lex. p. 52, 20 (Etym. M. p. 409, 48 cum Etym. Flor. ed. Miller p. 140) ξέῃγος· τὸ ἐκ οὐοῦν τινῶν ξευγνόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλεόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης »τέθριππον ξέῃγος« εἶπεν καὶ Δισχύλος »ξέῃγος τεθρίππων«. Ad Glaucum Potniensem haec fortasse pertinuisse putat Hermann (Opusc. II p. 64).

347 Phot. lex. p. 286, 8 et 17 ναρᾶς τε Δίρκης· ῥευστικῆς. Δισχύλος. Hesych. ναρᾶς· νευριστικῆς. Ad Laium refert Har-

348

ἄτεγκτος παρηγορήμασιν

349

μὴ κακοῖς ἰὼ κακά.

350

<ΘΕΤ.> ὁ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου,
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παῖδ' ἐπευφύμησεν εὐδυμῶν ἐμέ.

tung, olim Sept. 259 ναρᾶς τε Δέρκης pro Δόκης τε πηγαῖς inter-
ponebat Weil.

348 Phryn. Bekk. p. 6, 13 ἄτεγκτος παρηγορήμασιν· Αἰσχό-
λος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει. Sunt qui inte-
grum Aeschyli versum conservatum putent in Anecd. Bekk.
p. 458, 18 et apud Suid. ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν. ὁ
μὴ βρεχόμενος μηδὲ προσιέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὥν
ὥσπερ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν. ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέ-
χεσθαι

349 Phryn. Bekk. p. 48, 22 κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι· τὸ ἀπο-
κρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς.
Αἰσχόλος· μὴ . . κακά.

350 Plat. Reipubl. II p. 383 B (Euseb. Pr. Ev. XIII p. 647 A)
πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα. τὴν
τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχόλου ὅταν
φῇ ἢ θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι

348 παρηγορήμασιν ἄτεγκτος poetam dixisse suspicatur Nauck.
Mihi videtur Aeschylus παρηγορημάτων ἄτεγκτος scripsisse et gram-
maticus: γενικῇ ἀντὶ δοτικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει.

350 V. 1 ὁ δ' ἐνδατεῖται restituit Hermann (ὁ δ' ἐνεδατεῖτο
Butler), τὰς ἐμὰς Grotius. — V. 2 μακραίωνας βίου pro μακραίωνας
βίους (μακραίωνος βίου) Bothe.

καὶ γὰρ τὸ Φοίβου θεῖον ἀφειυδὲς στόμα
 ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρούον τέχνη·
 ὃ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
 αὐτὸς τὰδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανών
 τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

351

νῦν . . ἤλθ' ἐπὶ στόμα

352

θάρασει· πόνον γὰρ τάχαρον οὐκ ἔχει χρόνον.

«τὰς ἐὰς . . μακραίωνας βίους (μακραίωνος βίου Eusebius) . . ἐμόνα». Athenag. Suppl. pro Christ. c. 21 p. 104 affert v. 5—9 «καὶ γὰρ τοι (vel τι) . . ἐμόνα». Phoebamm. in Rhet. vol. VIII p. 518 v. 7sq. «ὃ δ' . . ἐν γάμοις παρών . . κτανών» Sophocli tribuit, Plut. de aud. poet. c. 2 p. 16 E v. 7sq. «ὦν αὐτὸς . . ἐν θαίτῃ παρών . . κτανών» sine auctoris nomine exhibet. V. 7—9 (et 3) latine reddidit Anonymus in carmine de figuris (Rhet. lat. min. ed. Halm p. 64 sive Poet. Lat. min. ed. Baehrens vol. III p. 275) v. 35sq. *ipse epulans, ipse exponens laeta omnia nuptae, ipse patrem prolemque canens idem in se peremitt.* Ad fabulam Ὀπίων κρίσει cum Ern. Schneidero refert Hermann, ad Nereidas Hartung, ad *θαλαμοποιούς* Wagner, ad *Ψυχαστασίαν* Butler, vide supra ad Memnonem.

351 Plat. Reip. VIII p. 563 C οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον. ἔφη, ἐροῦμεν ὅτι νῦν ἤλθ' ἐπὶ στόμα; Plut. Amator. c. 18 p. 763 B ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, ὥδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὖν ἤλθεν ἐπὶ τὸ στόμα. κατ' Αἰσχύλον, ἄροχτον ἐάσειν μοι δοκῶ. Themist. or. IV p. 52 B ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἤλθεν ἐπὶ στόμα. Cfr. Athen. V p. 217 C κατὰ τὸν εἰπόντα ποιητὴν «ὅττι κεν ἐπ' ἀκαίριμαν γλῶτταν ἔλθῃ».

352 Plut. de aud. poet. c. 14 p. 36 B ἐπιπορευτέον δὲ καὶ τοῦ Αἰσχύλου «θάρασει . . γὰρ ἄχαρον . . χρόνον», ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ

351 νῦν ἤλθ' ἐπὶ στόμα Nauck, malim νῦν <γάρ> ἤλθ' ἐπὶ στόμα.

352 τάχαρον pro ἄχαρον Burges.

353

ὥς οὐδ' ἀδικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

354

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρυσθαι στόμα

355

μιζοβόαν πρόπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγχωμον Διονύσῳ.

παρ' Ἐπικούρου θρυλούμενον ἀεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι
πόννοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν.
Hoc fr. et quod sequitur ad Philoctetam refert Hartung. Cfr.
Soph. Phil. 807sq.

353 Plut. Cons. ad Apoll. c. 10 p. 106C ὁ δὲ Αἰσχύλος κα-
λῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακὸν λέ-
γων ὥδε οὕτως . . ῥῆμα (ἴαμα deteriores libri) . . κακῶνα.

354 Plut. de Is. et Os. c. 20 p. 358E εἰ ταῦτα περὶ τῆς
μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως . . δοξάζουσι καὶ λέγουσιν, ἀποπ-
τύσαι . . τὸ στόμα κατ' Αἰσχύλον. Cfr. quae ex Etymologici
Magni cod. Vatic. 1818 edidit R. Reitzenstein Ind. lect. lib. Rost.
1890 p. 4 ἀπάργματα· λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενά μα-
σχάλισματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτήρια. ἦν
γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφουσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ
<τοῦ> δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ . . ὅτι δὲ καὶ ἐγέροντο τοῦ
αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίῃσιν (τοῖς πρὸς λέ-
βισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Αἰῶ (τῷ πελαίῳ cod., τῷ περὶ Λαίου
vel τῷ Αἰῶ Reitzenstein). (Ad Cabiros refert Butler, ad Mysos
Welcker Gr. Trag. p. 56, ad Nioben Hartung).

355 Plut. de El Delph. c. 9 p. 389A ᾄδουσι τῷ μὲν διθυ-
ραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς πλάνην τινὰ καὶ διαφύ-

353, 2 ὅπερ pro ὅσπερ vult Nauck.

355, 3 σύγχωμον pro σύγκοινον Tyrwhitt.

356

λαβὼν γὰρ ἀντόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος

357

ὕψηλὸν ἀμφιβᾶσα τεκτόνων πόνον

358

οὐδὲ ἀπο * * αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν
* * γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

ρῆσιν ἐχούσης· «μιξιόβονα γάρ, Αἰσχύλος φησί», πρέπει . . σύγκοινωνον Διονύσω, τῷ δὲ παιᾶνα. Versus ad Neaniscos refert Hermann (opusc. V p. 25), ad Edonos Hartung.

356 Plut. de def. orac. c. 43 p. 434A τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδοξμουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἴρηκε «λαβὼν . . ἀντόθακτον (ἀντόθηκτον) . . ξίφος». Ad Θρήσσας refert Osann.

357 Plut. de cohib. ira c. 4 p. 454E τὴν φλόγα θριξὶ λαγώταις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥάδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθους ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν «ὕψηλόν . . πόνον» ὡς φησιν Αἰσχύλος. Verbum συνεῖλεν Aeschylo tribuit Hartung (πόνον | συνεῖλεν).

358 Plut. quaest. conviv. I 8, 1 p. 625D οἱ γὰρ προεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὁρμάτων ἀπάγοντες ἀναγιγνώσκουσιν, ἐγγύθεν δὲ οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδελῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν «οὐδὲ . . σαφής». ἐκδεχλότερον δὲ Σοφοκλῆς ταῦτ' ὑπὲρ τῶν γερόντων· «βριμδεῖα (βριμεία Herwerden) μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσ-

357 ἀμφιβᾶσα pro ἡβάσασα (ἡβήσασα Heath) Paley.

358 σὺ δὲ pro οὐδὲ Heath. ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν· | οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρων δὲ . . σαφής Hermann. σὺ δὲ | ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | ὅρας· γέρων δὲ . . σαφής Dindorf. τηλοῦ δ' ἄγ' αὐγῶν δέλετον· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω σαφῶς vel τηλοῦ δ' ἀπ' ὁρμάτων ἄγ'· οὐ γὰρ ἐγγύθεν γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω (vel γέρων ἂν γραμματεὺς γνοίη) σαφῶς FW Schmidt. γέρων δὲ γραμματεὺς πέφυκεν οὐ σαφής Meineke.

359

σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταφθερεῖν δοκεῖς.

360

παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός

361

ἐξ ὀσφυαλγοῦς κώδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

βολή μόλις δι' ὥτως ἔρχεται τρυπωμένου· πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

359 Plut. de monarch. democr. olig. c. 4 p. 827 C ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητῆς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν »σύ τοί με φυσᾷς, σύ μοι (με) καταΐθειν (με καταΐθειν μοι) δοκεῖς«. Plut. v. Demetr. c. 35 καί φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον »σύ τοί με φυσᾷς (μ' ἔφυσας ed.), σύ μοι καταΐθειν δοκεῖς«. Ad Meleagrum, quem Althaea mater imposito igni fatali titione flammis consumpsit, vel potius ad Pentheum, in quem furiata Agave mater desaevit, refert nescio quis apud Stanleium, ad Xantrias fabulam Stanley ipse et Welcker. Temere ad Niobam fabulam pertinere putat Hartung.

360 Plut. de primo frigore c. 14 p. 950 E ὑπὸ τοῦναντίον φθείρεται τῶν ἀπολλυμένων ἕκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν ἀέρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς. ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε »παῦε ὕδωρ . . πυρός«. (Ad Ὑδροφόρους pertinuisse putat Hartung).

361 Plut. in libro quod Stoici παραδοξότερα poetis dicant p. 1057 F ὁ δὲ Στωικῶν σοφὸς . . γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ

359 σύ με καταφθείειν (debebat καταφθίσειν) Grotius, σύ με καταναεῖν Hermann, σύ με καταναλοῦν Conington, σύ με καταφθείρειν (vel κατισχναίνειν) Hartung pro σύ με καταΐθειν. Scripsi σύ με καταφθερεῖν cl. Soph. O.R. 438 ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

360 ἔπαυσ' ὕδωρ vel potius ὕδωρ ἔπαυσ' ἀγῆν πυρός F W Schmidt.

362

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
 θνήσκει τις, εἰ μὴ μοῖρα συντρέχοι βίου,
 οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἤμενος παρ' ἐστία
 φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

363

ὀξυγλύκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

364

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν

365

σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμητίνους ὑφάσμασιν

καὶ, κατ' Αἰσχύλον, πῆξ . . καὶ ὀδυνοσπάδος . . γέροντος^α εὐπρεπῆς,
 θεοειδῆς, καλλίμορφος. Ad Philoctetem refert Butler, ad Telephum
 Schuetz, ad Τροφούς Hartung ratus Peliam spectari in iuvenem
 mutandum.

362 Plut. de vit. et poes. Hom. c. 157 vol. V p. 1196 ed.
 Wytt. Αἰσχύλος . . οὕτως ἔφη· ἡ ἀλλ' . . εἰ μὴ τέρμα . . μόρον^α.
 (Ad Eleusinius refert Hartung).

363 Poll. VI 80 εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀρι-
 στοφάνην· ὀξυγλύκειαν . . ῥόαν^α. τουτὶ δὲ τὸ λαμβεῖον Ἀριστοφά-
 νης οὐκ ἴδιον ὃν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Verba Cereris Pro-
 serpinae dicta putat Bothe, ad Eleusinius refert verba cuiusdam
 sacra ἀμυγτῶ communicantis esse ratus Butler.

364 Poll. VII 60 ἡ δὲ μανδύη ὁμοίων τι τῷ καλουμένῳ φαι-
 νόλῃ· τίνων δὲ ἐστίν, ὡς μὴ περιερχώμεθα ἡρώτας ἢ Πέρσας,
 Αἰσχύλος ἐρεῖ Ἀιβυρνικῆς (λιβυκῆς C) . . χιτῶν^α. Steph. Byz. v.
 Λιβυρνοί p. 415, 10 εἴρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ Λιβυρνικὴ
 μανδύη εἰδος ἐσθῆτος. Ad Edonos refert Hartung, ad Oedi-
 pum alii.

365 Poll. VII 78 ὅτι μέντοι καὶ τρίμητα εἰργάζονται, Αἰσχύλος
 διδάσκει φήσας ἡ σὺ δὲ . . ὑφάσμασιν^α. Cfr. VII 36 σπάθη, ὅθεν

366

ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων

367

ὁσῶν στέγαστρον

368

Probus in Verg. Georg. III 34 p. 57, 22 *Erichthonius ex Electra et Jove nascitur, ut Scilos (soilos P, Aeschylus Schneidewin) scriptor tragicus sentit*

369

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῇ γυνή

καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ σπαθη-
τοῖς ὑφάσμασιν, Hesych. τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα. Ad Edonos
refert Hartung.

366 Poll. VII 167 προσήκοι δ' ἂν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ
λοῦσθαι· νλοῦται γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ τὸ (αὐτὸ τὸ pro αὐτὸ But-
ler) δεύτερον (hunc ignoti poetae versum hic collocavit Nauck,
post λουτήρια λέγειν habent libri). καὶ λουτρῶνες. . Αἰσχύλος δ'
ἂν εἰκοι· τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν· «ἀλλ' . . λουτηρίων». Poll.
X 46 λουτηρίων τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα ἐπὶ μὲν τῶν λου-
τρῶν Αἰσχύλος εἶρηκεν κτέ. Glaucō Pontio versum tribuit Her-
mann (opusc. II p. 69).

367 Poll. X 180 καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν,
ἢ περ ἢ πολλῇ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκῦτινον τοῦ-
τον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα «ὁστέων στέ-
γαστρον». Ad Ὅστολόγους refert Dindorf.

369 Procl. in Hesiod. Op. 156 τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥ τις
ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον «τοῦ . . γυνή». Ad unam ex fabulis ad Pro-
metheum pertinentibus refert Hermann (opusc. IV p. 272), ad
Prom. sol. Butler.

369 Malim θνητὸν γένος vel potius θνητὸν φωτόν.

Aeschylus ed. Wecklein.

370

μελαστέρφων γένος

371

ὦ Κραναὰ πόλις

372

ἀφρὸς

βορᾶς βοροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα.

373

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

370 Schol. Apoll. Rh. IV 1348 στέρφειν αἰγείοις, τοῖς δέρμασιν . . ὕθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν »μελαστέρφων (μελανοστέρφων apographa) γένος«, οὐχ ὥς τινες μελανοστέρων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ad anapaestos quibus initium factum erat Promethei Soluti refert Hermann, ad Memnonem Butler.

371 Schol. Aristoph. Ach. 75 ὦ Κραναὰ πόλις· τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Eum. 1012 πολιτισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ respici suspicatur Nauck.

372 Schol. Aristoph. Lys. 1257 παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα . . Αἰσχύλος δὲ »ἀφρὸς βορᾶς (βορῆς) . . ἐρρυηκότα στόμα«. Ad Glaucum Potniensem locum refert Kausche l. l. p. 290.

373 Schol. Aristoph. Nub. 1130 ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Schol. Theocr. 15, 48 ὥς λέγει ὁ Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Sine poetae nomine afferunt versum Steph. Byz. v. Αἴγυπτος, Zenob. 3, 37, Ps. Diogenian. 4, 35, Macar. 3, 21, Schol. Aristid. p. 553, Suid. v. δεινοί

370 μελανστέρφων Nauck, μελανόστερφον Hartung.

372 ἐρρύη κατὰ pro ἐρρυηκότα Porson.

374

οὐνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια

375

ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον

376

Schol. Eur. Phoen. 942 οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὥς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Νθόνιος Οὐδαῖος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων, ὃς ἔγραψεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου κτέ. Cfr. Hermann opusc. VII p. 192. Ad Laium vel Oedipum pertinuisse putat Butler. Aut corruptum esse nomen Αἰσχύλος aut nomina ista ab interpretibus Aeschyli commemorata ad poetam transtulisse grammaticum putat Nauck. Ad Sept. 399sq. illud ὥς Αἰσχύλος φησὶν referendum esse suspicatur ESchwartz ad Eur. schol. l. l.

377

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ

πλέκειν, Eustath. Dionys. P. 232, Eustath. Od. p. 1494, 10. Versum sumptum esse ex Danaidibus suspicatur Hermann (opusc. II p. 333), ex *θαλαμοποιοῖς* Oberdick.

374 Schol. Aristoph. Nub. 1364 ἀλλὰ μωρομένην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι: παρὰ τὰ Αἰσχύλου »οὐνεκ' . . λειμώνια« (verba corrupta).

375 Schol. Eur. Or. 25 ἡ γὰρ Κλυταμήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα . . Αἰσχύλος δέ φησιν ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον«. Versum loco Cho. 997 interponendum esse suspicor.

377 Schol. Hom. Z 239 (Eustath. Il. p. 641, 58), ubi de nomine ἔτης cum spiritu leni dicendo agitur: παρὰ γοῶν Αἰσχύλω εὔρομεν οὔτε . . ἀνὴρα. Cfr. Corp. Inscr. Gr. I p. 26 αἶτε, φέτας αἶτε τελεστά αἶτε δᾶμος ἐντ' (Bergk Herm. XVIII p. 515).

375 τέχνημα pro τέχχημα Nauck. Idem vel Dindorf δυσέκλυτον coniecit.

378

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

379

ὕμεις δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίστυτ' ἐν λόγῳ τ' ἀπείρουι
εὐξασθε

380

Schol. Hom. II 380 Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλεῖα (Ἑκτορα Hermann opusc. V p. 145) σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὀπισθεν ὁρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δεξιάντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς. Cfr. Aristoph. Ran. 928 σαφές· ὃ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τὰφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαιέτους χαλκηλάτους. Vide supra p. 537 ad Myrmid. et infra ad fr. 491. Wagner dubitat, an scholiastes ad Phryges vel Psychostasiam respexerit.

378 Schol. Hom. I 754 (Etym. M. p. 271, 19) οἱ δὲ φασιν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόουσι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησιν, ὅταν λέγῃ »σπίδιον . . ὁδοῦα. Etym. cod. Voss. p. 780 D οἱ δὲ φασι σπιδέος πολλοῦ καὶ μακροῦ. σπιδῶ γὰρ τὸ ἐκτείνω ὥς καὶ Αἰσχύλος »σπίδιον . . ὁδοῦα. Eustath. II. p. 882, 58 συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ »σπίδιον πεδίονα (erratum Homericum loci commutatione) ὃ ἐστὶ μακρὸν κατὰ τοῦ παλαιού. Hesych. σπιδές· μέγα, πλατύ, ἐρύ. σπίδιον· τὰ αὐτά. Ad Heliades verba pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. III p. 139sq.).

379 Schol. Hom. Ξ 200 (α 98) ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἐστῶσας ἐν ἀπείρουι σχήματι φησὶν ἵστασθαι· ὕμεις . . περίστυτ' (περίστυτ' vel περίστυτε schol. Od.) . . εὐξασθεα. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόγος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίαρχος. E Danaidibus repetivit Hermann (opusc. II p. 324sq.), e Mysis Droysen, e Prom. sol. Hartung.

381

ὅπου γὰρ ἰσχύς σφζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποιὰ ξυνωρὶς τῇσδε καρτερωτέραι;

382

πάτερ θεοῖνε, μαινάδων ξευκτήριε

383

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ

384

ἐναγώνιε Μυίας καὶ Διὸς Ἑρμῆ

385

οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἀρτύματα.

381 Schol. Hom. II 542 Αἰσχύλος· »ὅπου . . τῶνδε καρτερωτέραι;« (Ad Prom. sol. refert Hartung).

382 Schol. (et Tzetz.) Lycophr. 1247 θεοῖνος ὁ αὐτός (Διόνυσος), ὡς Αἰσχύλος· »πάτερ . . ξευκτήριε«. Harpocr. γ. Θεοῖνια: τὸν γὰρ Διόνυσον θεοῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν α' Συναγωγῶν. Cfr. Hesych. Θεοῖνια· θυσία Διονύσου Ἀθήνησι. καὶ θεὸς θεοῖνος Διόνυσος. Ad Xantrias aut ad aliquam ex iis tragoediis quae Bacchi res gestas tractarent pertinuisse putat Butler, ad Νεανίσκουσ refert Hartung.

383 Schol. Pind. Nem. X 31 λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν καὶ Αἰσχύλος Ἥρα . . δάμαρ. ἔστι γὰρ αὕτη γαμηλία καὶ ζυγία.

384 Schol. Pind. Phyth. II 18 ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶν· »ἐναγώνιε . . Ἑρμῆ«.

385 Schol. Soph. El. 286 ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά· Αἰσχύλος »οἷ τε (alii libri οἱ γὰρ vel οἱ δὲ) . . ἐρείσματα«. Schol. Hom. Ψ 10 Αἰσχύλος »οἷ τοι . . ἰάματα«.

381 τῇσδε pro τῶνδε Grotius.

385 ἀρτύματα scripsi pro ἐρείσματα (ἰάματα). κουφίσματα Porson praef. ad Hec. p. 10, ἐρύσματα Hermann, ραῖσματα M Schmidt.

386

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπράδων σθένει

387

ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους

388

δέσποιν' Ἐκάτη,
τῶν βασιλείων προύδομος μελάθρων

386 Schol. Soph. O. C. 1048 τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησί, καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ θαλάσσιαις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησί »λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσιν . . σθένει«. Ad Eleusinos hoc et proximum fr. rettulit Pauw, ad Iphigeniam vel Ἰερειάς Fritzsche Aristoph. Ran. p. 385. ad Oedipoda Lobeck ad Soph. Ai. v. 692 et Bothe.

387 Schol. Soph. O. C. 1049 τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος »ἔφριξ', ἔρωτι δὲ . . τέλους«. (Ad Bacchas sive Bassaras refert Hartung).

388 Schol. Theocr. II 36 ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θηρῶν, ὧς φησιν Αἰσχύλος »δέσποιν' . . προύδομος (προύδομος in uno libro idque ex coniectura scripsit Butler) μελάθρων«. Aristid. vol. I p. 27 ἀλλ' ὃ τῶν βασιλείων προύδομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ἤσε, τῶν τε σφαιρῶν καὶ πατρώων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ νόκτωρ μοι προφαινέσθαι, δίδου μὲν τιμὰς παρ' ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων κτέ. Ad Aegyptios refert Tittler, ad Trofῶν parodum pertinuisse putat Hartung.

386 καὶ δάδων σθένει anonymus Diar. class. Lond. 1816 p. 36. λαμπράδων σέλος apud Hermanum legitur, λαμπράδων φλέγει Herwerden Exerc. crit. p. 5 coniecit.

187 ἔρωτι pro ἔρωτι δὲ Jacobs et Brunck. ἐρῶ δὲ Dindorf. ἐρῶσα Meineke.

389

κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

390

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδώς σοφός.

391

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

392

ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὖτυχῶν ἄφρων.

393

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

394

οὐχ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

389 Stob. Ecl. 2, 8, 10 p. 155, 22 *Λισχύλου*· »κοινὸν (καινὸν P) . . κεκτημένων«. Idem versus in Men. mon. 679.

390 Stob. Flor. 3, 1 *Λισχύλου*· »ὁ χρήσιμ' . . σοφός«. Sic MA, eclogam om. S, in ed. Trinc. *Λισχύλου*· »ὃ δὲ παρὼν φρόν-τιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς. ὁ χρήσιμ' . . σοφός«. Priorem versum non esse Aeschyli apparet.

391 Stob. flor. 3, 10 *Λισχύλου* (sic MA, eclogam om. S)· »ἁμαρτάνει τοι (τι M) . . σοφώτερος«.

392 Stob. flor. 4, 16 *Λισχύλου*· »ἦ . . ἄφρων«. Versum Aeschylō abiudicat Hermann mutata apud Stobaeum notatione (v. supra ad Phryges p. 600).

393 Stob. flor. 18, 13 *Λισχύλου*· »κάτοπτρον . . ἐστίν (ἐστ') . . νοῦ«. Sine auctore affert versum Athen. X p. 427 F et Aeschyli eum esse non putat Kaibel. Ad Argo refert Hartung.

394 Stob. flor. 27, 2 *Λισχύλου* (sic SMA, <αἰ>σχίνους I, *Ἀλέξανδρος* Arsenius p. 579, 25 et Trinc.)· »οὐχ . . πίστις (πίστις) . . ἀνὴρ«. Ad *Περραιβίδας* refert Hartung.

389—391 Aeschyli esse non credit Hartung.

391 *χὼ σοφοῦ σοφώτερος* O Crusius.

395

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

396

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

397

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων θάκνειν στόμα.

398

κακοὶ γὰρ εὖ πρόσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

399

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρουρεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

400

γῆρας γὰρ ἡβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

395 Stob. flor. 29, 21 *Αἰσχύλου* (Eὑροπίδου Arsenius p. 712, 13 et Trinc.)· φιλεῖ δὲ τῷ (φιλεῖ — φιλοῖ pr. — δέ τοι, δαίμονι, τῷ M) . . θεός (θεοῖς M).

396 Stob. flor. 29, 44 *Αἰσχύλου*· »καλὸν . . γέροντα . . . σοφά«. Idem versus Men. mon. 279 ubi γέροντι. Cfr. Anecd. Boiss. vol. III p. 471 καλὸν δὲ γέροντι μαθεῖν τὸ καλόν, Philostr. Vit. soph. 2, 2, 9 καὶ ὁ Μάρκος »καλόν, ἔφη, καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν«.

397 Stob. flor. 34, 5 *Αἰσχύλου* (sic SM, ecl. om. A)· »πρὸ . . στόμα«.

398 Stob. flor. 45, 14 *Αἰσχύλου*· »κακοὶ . . ἀνασχετοί«.

399 Stob. flor. 98, 49 *Αἰσχύλου*· »τὸ . . ἐφήμερα (ἐφημέρια S et Apostol. p. 686, 3) . . σκιά«. (Ad Nioben refert Hartung).

400 Stob. flor. 115, 10 *Αἰσχύλου*· »γῆρας . . ἐνδικώτερον«.

399 ἐφ' ἡμέρα pro ἐφήμερα (ἐφημέρια) Lobeck. ἐφ' ἡμέραν Hartung.

401

ζόης πονηροῦς θάνατος αἰρετώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

402

ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκειται

403

Βοῦραν καθ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥόπας

401 Stob. flor. 121, 17 *Αἰσχύλου* (sic SA, ecl. om. M).
»ζωῆς . . εὐπορώτερος (αἰρετώτερος Men. mon. 193) . . ἐστὶ μᾶλλον
ἢ πεφυκέναι . . κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα (verba κρεῖσσον . . πά-
σχοντα om. S). Euripidi locum mavult trihuere quam Aeschilo
LDindorf Thes. Gr. L. vol. VIII p. 1177 A ac primus versus
Aeschyli (cfr. ad fr. 90), reliqui Euripidis vel alius poetae esse
videntur. (Ad Oedipum refert Hartung).

402 Strab. VI p. 258 ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἴθ' ὧς φησιν
Αἰσχύλος διὰ τὸ σύμβαν πάθος τῇ χώρῃ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ
ἀπὸ τῆς ὑπερίου τὴν Σικλίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κάκεινος ἐφύ-
κεν »ἀφ' . . κικλήσκειται«. Ad Glaucum Pontium refert Hermann
(ad Prom. sol. Schuetz).

403 Strab. VIII p. 387 τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην
ἔσχον Ἀγριεῖς καὶ Φαριεῖς. καὶ *Αἰσχύλος* δὲ λέγει πού· Βοῦράν θ'
ἱερὰν . . Ῥόπας. Phot. lex. p. 492, 10 Ῥόπας (ῥόπαις cod.)· πόλις
τῶν Ὀλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως *Αἰσχύλος*. Hesych. Ῥόπας· τοῦς ἐν
(ἐπὶ Wilamowitz) τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιῶς. Ad Glaucum Pontium lo-
cum pertinuisse putat Hartung. Cfr. Wilamowitz Isyllos von Epi-
dauros p. 114.

401, 1 ζόης pro ζωῆς Dindorf. — 2 ἐστὶν ἢ pro ἐστὶ μᾶλλον ἢ
Grotius. — 3 πράσσοντα Nauck.

403 Βοῦραν καθ' pro Βοῦράν θ' Meineke. ἱερὰν τε Βοῦραν Ca-
saubonus, καὶ Βοῦραν ἱερὰν Schuetz.

404

Αἴγινα δ' αὖτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

405

Strab. XV p. 728 *φησὶ δὲ καὶ Μισχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν.* Ad Psychostasiam aut ad Memnonem referunt Butler, Schuetz, Hermann. Cfr. Paus. X 31, 7 *παρὰ δὲ τῷ Μέμνονι καὶ παῖς Αἰθίοψ πεποιήται γυμνός, ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιοπῶν γένους.* Ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα ὅσα ᾔκει μεταξὺ ὑποχέρια πεποιημένους. Apud Strabonem Aeschylī loco Sopolis nomen substituendum putat Wagner.

406

ἀγρησίλαος

407

[*αἰγίζειν*]

404 Strab. IX p. 393 *ἔχει (Σαλαμῖς) δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν πρὸς Αἴγινα τετραρμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Μισχύλος εἶρηκεν »Αἴγινα . . πνοάς«, τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην.* Ad Σαλαμίνιας refert Wagner.

406 Athen. III p. 99B *Σιμωνίδης πον ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Μισχύλος τὸν Ἀιδὸν ἀγρησίλαον.* Cfr. Hesych. *ἀγρησίλαος· ὁ Πλούτων (ἄγρ· λαός· ὁ πλουτῶν cod.).* »Populorum ducem« interpretatur Casaubonus, rectius »populorum coactorem« Schweighäuser. Ad Psychagogos refert Wagner.

407 Hesych. et Suid. *αἰγίζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι (αἰκίζεσθαι Hes. cod.), ἀπὸ τῶν καταιγίδων ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν καταιγίδων. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι Bernhardt).* *Μισχύλος, ὁ δ' αὐτὸς κτέ.* Vide ad fr. 64.

104 *Αἴαντος ἄστρ* πρὸς Loeschke de titulis aliquot Atticis quaest. hist. p. 35. *Αἴγινα ταύτῃ* πρὸς J Toepffler quaest. Pisistr. p. 11, *Αἴγινα δ' ἄστρ* FG Schmidt Krit. Stud. I p. 112, *Αἴγινα δ' αὐτῇ* Herwerden Mnemos. N. S. XX p. 432.

	408
[Αἰνήθους]	
	409
ἀλαβαστροφόρος	
	410
ἀλεός	
	411
ἀλκαθεῖν	
	412
Ἄμφις	
	413
ἀναγκόδακρυς	
	414
ἀπαίρειν	

408 Steph. Byz. p. 51, 1 Αἰνήθους, ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. Cum cod. II Αἰσχύλου exhibeat, recte videtur JGronovius ὄρος Αἰγύπτου coniecisse.

409 Poll. VII 177 καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον. Ad Edonos refert Welcker.

410 Hesych. ἀλαιός· ὁ παλαιός (μάταιος F G Schmidt), ἄφρων. Αἰσχύλος. Restituit ἀλεός Dindorf cl. Herod. π. μον. λέξ. p. 4, 19, schol. Aristoph. Lys. 988, Etym. M. p. 59, 45.

411 Anecd. Bekk. p. 383, 31 ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν. Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοῆθῆεν. Accentum correxit Elmsleius ad Eur. Med. 186.

412 Etym. M. p. 93, 51 (Zon. lex. p. 165) Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἄμφις, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ, p. 159, 31 καὶ Ἀμφιάραος Ἄμφις. Ad Epigonos refert Hartung.

413 Phryn. Bekk. p. 20, 13 ἀναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.

414 Phryn. Bekk. p. 6, 16 ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασιν, πλὴν καὶ ἐπὶ τῇς ὁδοιπορίας ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης (ὡς delendum videtur).

ἀπέλλητοι 415

ἀρχῆθεν 416

ἄσαι 417

ἀσχαδές 418

αὐλών 419

[αὔροι] 420

βοῦ 421

415 Anecd. Bekk. p. 421, 5 ἀπέλλητοι· ἀνταγωνισταί (ἀνανταγώνιστοι Dindorf). Cfr. Philol. II p. 223.

416 Anecd. Bekk. p. 450, 4 ἀρχῆθεν. οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν.

417 Anecd. Bekk. p. 450, 30 ἄσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.

418 Etym. M. p. 161, 15 ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. ἀσχαδές· ἀμετάσχετον. Utroque loco ἀκατάσχετον legendum putat Nauck.

419 Eustath. II. p. 1157, 36 Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλώνα. Hesych. αὐλώνες· οἱ ἐπ' ἐνθεΐας τόποι. Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. Cfr. Prom. 757.

420 Vide ad fr. 280. Non αὔροι, sed ἀριβράτας usurpavit Aeschylus.

421 Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196) εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνιάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

422

γρυπαίετος

423

ἐδανοῖς

424

εἰλαπίναι

425

ῥόνησας

426

ῥριγένεια

427

ἴττυγα

422 Aristoph. Ran. 929 *σαφές δ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνορους ἢ τάφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαίετους χαλκηλάτους.* Cfr. supra ad Memnonem p. 537.

423 Hesych. *ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος.* Cfr. Ag. 1407 *ἐδανόν.*

424 Athen. VIII p. 362 F *τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ εἰλαπάχθαι.*

425 Etym. Flor. ed. Miller p. 151 *ῥόνησας σὺν τῷ I ἄντι τοῦ ἔλουσας ἢ κατήντησας· εἴρηται δὲ ἐν τῷ ἐξήχοντήθην. Ὡρος ὁ Μιλήσιος. ἡ δὲ χοῖσις παρὰ Αἰσχύλῳ. Cho. 73 ῥόνησαν restituendum videtur.*

426 Hesych. *ῥριγένεια (ῥριγένειαν cod.)· ἡ τὴν ἡμέραν γεννώσα· ἢ <ῥ> τῷ ἄρθρῳ ἢ τῷ ῥρι· γεννωμένη. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ λέαινα ῥριγένεια ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι.* Ad Athamantem refert Welcker.

427 Hesych. *ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος.*

426 *ῥυγένεια* Aeschylum dixisse monuit M Schmidt.

427 *ἴστυγα* pro *ἴττυγα* coniecit Alberti. *ἰστιά* Hartung, *ἀτυζήλα* M Schmidt cl. Hesych. *ἀτ[τ]υζήλόν· φοβερόν, ἀφανές, ἄσημον.*

428

καταφαγῆς

429

κεκαχρῶσθαι

430

κραταίπιλος

431

Κυνοκέφαλοι

428 Poll. VI 40 παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ
καμικῷ καταφαγῆς, καὶ Ἀισχύλος αὐτὸ ἢ προσηρηκώς. Cfr. Dind.
in Thes. L. Gr. vol. IV p. 1376, Nauck Aristoph. Byz. p. 218.

429 Hesych. κεχρηματῖσθαι (i. e. κεχρηματίσθαι). πεφρύχ-
θαι. Ἀισχύλος. (Schütz proponit πεφράχθαι pro πεφρύχθαι).

430 Choerob. in Anecd. Oxon. vol. II p. 318, 6 (Anecd. Bekk.
p. 1391) τὰ παρὰ τὸ κράτα διὰ τοῦ ΑΙ γράφεται, οἷον κραταίβιος,
κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλον ἔχων παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Eustath.
Od. p. 1938, 2 κατὰ τὴν τεχνικὴν παράδοσιν ἀναλογεῖ τῇ συνθέσει
τοῦ κραταιπέδου καὶ τὸ κραταίβιος, κραταίπιλος, κραταίτονος.

431 Strab. I p. 43 Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν
'Ημίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους . . οὐδ' Ἀλκ-
μᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ
Στερνοφθάλμους καὶ Μονορμάτους, VII p. 299 Ἡσιόδον μὲν Ἡμί-
κυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους (Μακροκεφάλους L Dindorf) καὶ
Πυγμαίους . . Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ
Μονορμάτους [ἐν τῷ Προμηθεὶ φασι] καὶ ἄλλα μυρία. Verba ἐν
τῷ Προμηθεὶ φασι ex margine allata esse monuit Heyne. Cfr.
Prom. 830 μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπόν. Κυνοκεφάλων et Στερ-
νοφθάλμων in Prom. Sol. in enarratione itinerum Herculis men-
tionem esse factam putat Butler.

429 κεχρωματῖσθαι Dindorf, unde apud Hesychium ordine litera-
rum ductus κεχρᾶσθαι κεχρωματίσθαι, πεφύρθαι. Αἰσχύλος coniecit
M Schmidt, ut κεχρᾶσθαι Aeschilo adscribendum foret. At κεκαχρῶσθαι
πεφρύχθαι restituit Kontos Ἀθην. I p. 421 sq.

432

κυντερώτατα

433

λάμπουρις

434

μειζονώτερος, ὑπερτερώτερος, χειριώτερος, πλειώ-
τερος, ῥήτερος

435

ὁμίγματα

436

ὁβρανιζέτω

432 Phot. lex. p. 188, 20 *κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα* λέγουσιν. Εὐβουλὸς Παρμενίσκῳ ὑπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ *κυντατώτατα*. Φερεκράτης Ἀθήροις ἔπειτα ἑτέρα τούτων ποιῶντα πολλὰ *κυντερώτερα καὶ Αἰσχύλος*. Fortasse significari *μειζονώτερος* (fr. 434) putat Nauck.

433 Phot. lex. p. 206, 18 *λαμπουρίς· ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ*.

434 Maxim. Planud. post Etym. Gud. p. 648, 46 (Anecd. Bachm. vol. II p. 75, 14) καὶ τὸ *μειζὸν μειζότερον καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος* καὶ τὸ *ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον καὶ χειριώτερον καὶ πλειώτερον καὶ τὸ ῥῆον ῥήτερον*. Anecd. Barocc. in Mus. philol. Cantabr. vol. II p. 114 *βαρεώτερος· ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον, βαρέως* (l. *βαρέος*) *βαρεώτερος, σπανίως μέντοι· καὶ ἔτι Αἰσχύλος μειζονώτερος ὑπερτερώτερός τε καὶ χειριώτερος καὶ ῥήτερος καὶ πλειώτερος*. Ag. 436 *ὑπερτερώτερα* pro *ὑπερβατώτερα* coniecit Weil.

435 Phot. lex. p. 331, 2 *ὁμίγματα· τὰ ὁβρήματα. Αἰσχύλος*. Emendatum *ὁμίγματα* ex Hesych. *ὁμίγματα· ὁβρήματα*. Ad locum unde fr. 179 sumptum rettulit Mekler.

436 Phot. lex. p. 361, 11 *ὁβρανιζέτω· πρὸς τὸν ὁβρανὸν διακινείσθω. Αἰσχύλος*. Corrupte Anecd. Bachm. vol. I p. 322, 19 et

433 *λάμπουρις* pro *λαμπουρίς* secundum Etym. M. p. 474, 4 et Hesych. scripsit LDindorf.

437

πάλμυθος (?)

438

πεφρασμένος

439

πρέφαι

440

στέμβω

441

Στερνόφθαλμοι

Hesych. οὐρανίζετο (οὐράνιζεν τὸ cod. Bachm.) πρὸς τὸν οὐρανὸν διακνεῖτο. Αἰσχύλος (Αἰσχύλος om. Hesych.). Verbum οὐρανίζον Eum. 570 restituebat Merkel.

437 Choerob. in Theod. p. 232, 4 (Anecd. Bekk. p. 1408) πάλμυς πάλμυος· τὸ γὰρ πάλμυθος διὰ τοῦ ΙΘΣ κλιθὲν παρ' Αἰσχύλῳ (παρ' Αἰσχίνῃ cod. Marc.) ἡμέριζεται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον (Φρύγιον Nauck) βασιλέως. Genetivo πάλμυθος usus est Hipponax, unde ten Brink Philol. VI p. 70 Aeschylum pro Hipponacte per errorem scripsisse Choeroboscum probavit. Scripsit autem fortasse παρ' Αἰσχρίωνι.

438 Phot. lex. p. 427, 9 πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι. προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν (i. e. προσεκτικὴν . . διάνοιαν).

439 Phot. lex. p. 447, 14 πρέφαι· τὸ ὁμοιωθῆναι (ὁμοιοῦσθαι Schleusner, ὁμοιωσθαι Nauck). Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. πρέφας· εἰκασμένος, εἰκασθείς. Sine probabilitate Ag. 1327 πρέφειεν pro τρέφειεν scribunt.

440 Etym. Gud. p. 85, 45 (apud Gaist. p. 451 B, Anecd. Paris. vol. IV p. 61, 18) ἀστεμφής καὶ ἀστεμφέως· παρὰ τὸ στέμβω ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, ὃ μέμνηται Αἰσχύλος. Pers. 574 στέμβονται· intercidisso puto (στέμβοντες supplebat Sorof).

441 Vide ad fr. 431. Στερνόφθαλμος ex Aeschylo memorat etiam Tzetzes in Anecd. Oxon. vol. III p. 370, 9.

442

στόμις .

443

σχελίδες

444

τραγέλαφος

445

τρισδόζους

442 Eustath. Od. p. 1538, 50 στόμις παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερειδῶν χαλινοῖς. Poll. II 100 στόμα (στόμιν Nauck) δὲ εἶπεν Αἰσχύλος τὸν τραχύν. Cfr. Phryn. Bekk. p. 64, 14 στόμις (στόμης cod.) καὶ βίαιος ἵππος· ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ, Phot. lex. p. 540, 16 et Suidas στόμις (στομίας Suid.) ἵππος· ἀπειθής καὶ βίαιος, Hesych. στόμις (στομίς cod.)· ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.

443 Schol. Aristoph. Equ. 362 et Suidas σχελίδας· βουὸς πλευρά· ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά τῶν βοῶν (τὰ πλευριμῆα τῶν κρεῶν Suid.), ὡς Αἰσχύλος.

444 Aristoph. Ran. 937 ΑἰΣΧ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῦ ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις; ΕἴΡ. οὐχ ἱππαλεκτρούνας (cfr. fr. 134) μὰ Δ' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ, ἂν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

445 Etym. M. p. 279, 17 δις ἡβήσαντα (Lycophr. 156), τουτέστιν ἀναζήσαντα. φησὶ γὰρ μετὰ τὴν χειρουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωποίησαν· καὶ τρισδόζους (sic M, τρισόζους DP) παρὰ Αἰσχύλῳ (verba καὶ . . Αἰσχύλῳ om. F). Etym. Gud. p. 585, 14 (Etym. Flor. ed. Miller p. 285sq.) δις καὶ τρίς ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλουσι τὸ Σ, οἷον δέμηγος δέπηγος τρέπηγος· σεσημειώται τὸ δισθανέες καὶ τὸ τρισφυλλον παρὰ Νικάνδρῳ . . καὶ τρισόζους παρ' Αἰσχύλῳ.

446

[Φρυγία]

447

φυξίμηλον

448

χαλιμάδες

446 Schol. Hom. B 862 οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν. Eadem fere Eustath. Il. p. 364, 42. Cfr. Strab. XIV p. 665 οἱ ποιηταὶ δέ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ συγχέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσγορεύουσιν κτέ. Pertinere haec videntur ad Φρύγες. Cfr. supra p. 600 et ad fr. 271.

447 Plut. Quaest. Gr. X p. 292 A τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὖξιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπινεμομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. φυξίμηλα (φυξίμηλα cod.). δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφυγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων.

448 Schol. Apoll. Rh. I 473 χαλίκριτον· τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βιάχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι (χαλιμάδας, φασί, λέγει Hermann). Cfr. Etym. M. p. 805, 10 καὶ τὰς βιάχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν, Hesych. χαλιμάδες· ἀναίσχρητοι καὶ θρασεῖαι, Suid. χαλίμα (χαλιμάς Toup) ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ (ὑπὸ Nauck) μέθης ἢ μανίας, Eustath. Od. p. 1471, 2 εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκριτοι (v. fr. 323), ζήτητέον· τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ κραθεῖσαι· χάλιν γάρ, φασί, ὁ Διόνυσος· ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. ὅθεν καὶ χαλιμάς γυνὴ κατὰ τοὺς πα-

448 χαλειμάδες (i. e. laxivestes) pro χαλιμάδες Hermann.

449

χειμάμυνα

450

χελιδονίζειν

451

φιλῆς (φιλητος)

Fragmenta dubia et spuria.

452

οὐ χρή λέοντος σχύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

λαιοὺς ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα, Sueton. in Miller. Mēl. d. litt. gr. p. 414 χαλμάς· ἀπὸ τοῦ ἐκ μέθης ἢ μανίας ἢ ἀκολασίας χαλᾶσθαι· χάλις δὲ καὶ ὁ ἄκρατος. Ad Edonos referunt Welcker et Hermann (opusc. V p. 18sq.), ad Bacchas sive Bassaras Hartung.

449 Poll. VII 61 τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος (ξ 529) δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Cfr. Eustath. Od. p. 1767, 43 παχεῖαν χλαῖναν . . ὅποια τις ἢ μὴ μόνον ἀλεξήνεμος λεγομένη, ἀλλὰ καὶ χειμάμυνα, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, Hesych. χειμάμυνα· ἦν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει, Anecl. Bachm. vol. I p. 415, 5 χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ, ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος.

450 Schol. Aristoph. Av. 1680 καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί. Fortasse Aeschylus non ipso verbo χελιδονίζειν usus est, sed nihil nisi Ag. 1034 χελιδόνος δίκην ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη dixit.

451 Schol. Hom. E 9 περὶ δὲ τοῦ φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ «Κουρήτες τ' ἐμάχοντο» (I 529) καὶ τοῦ κριτῆς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Eustath. Il. p. 515, 10 τὸ φιλῆς φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Choerob. in Theod. p. 55, 4 σεσημείωται τὸ Κουρής Κουρήτος . . καὶ τὸ φιλῆς φιλήτος.

452 Aristoph. Ran. 1431 Aeschylum dicentem facit: οὐ χρή . . τρέφειν, μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν, ἦν δ' . . ὑπη-

453

καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι

454

οὐκέτ' ἀκταίνω

455

Zenob. 5, 85 Σαρδάνιος γέλως· Αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τοῦτου φησὶν οὕτως· οἱ τὴν Σαρδῶ κατοικοῦντες, Καρχηδονίων ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἐβδομήνοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθουον κτέ. Locum lacunosum esse sic fere supplendum:

ρετεῖν. Alter versus abest a Ven. et tribus aliis libris. Tres versus afferunt Anth. Pal. X 110 (cum lemmate Αἰσχύλου) et Suidas v. οὐ χροή et σκόμνος, versum primum Macarius VI 71, versum alterum et tertium Plut. Alc. 16. Versum primum delevit Dindorf, rectius alterum JH Vossius. Ex tragoedia aliqua Aeschyli primum versum sumptum esse iudicat Gataker Misc. p. 504C, ex Danaidibus primum et tertium Hermann (opusc. II p. 332sq. et VIII p. 135sqq.). Primum versum de Astyanacte dictum esse suspicatur Welcker (Zeitschr. f. Altertumsw. 1831 p. 1211sqq.) ratus Aeschylum Ἰλίου πέρσιν (cfr. Aristot. Poet. c. 23 fin.) scripsisse. At cfr. Hermann opusc. VII p. 357sqq. et VIII p. 129sqq.

453 Thom. Mag. p. 238, 8 οὐ λογογράφων τὸ λέγειν «μᾶλλον πλουσιώτερος» καὶ «μᾶλλον ἀνδρειώτερος» . . ποιηταὶ δὲ ὥσπερ καὶ ἔτερ' ἅττα καινοτομοῦσι, καὶ τοῦτο ἔστιν ὅτε ποιοῦσιν. Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις «καλῶς» . . σεσῶσθαι. Excidisse quaedam videntur: Αἰσχύλος ἐν τ. Ε. ἐ. θήβαις «μᾶλλον ἐνδικιώτερος» (v. 660) καὶ . . . «καλῶς» . . σεσῶσθαι. Cfr. etiam frg. 401.

454 Phryn. Bekk. p. 23, 12 ἀκταίνῳσαι . . Αἰσχύλος οὐκέτ' ἀκταίνω φησὶ βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναιμι ἐμαντῆν. Respici Eum. 36 ὥς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βιάσιν monuit Ruhnken. Cfr. Etym. M. p. 54, 37 (Etym. Gud. p. 30, 15, Etym. Sorb. p. 147 D Gaisf.) ἀκταίνειν· τὸ μεττεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυροῦν . . ἄφ' οὗ «ἀκταίνω» τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ καὶ «ἀκταῖνον μένος» τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν. Etiam verba ἀκταῖνον μένος Aeschyli esse opinatur Schütz.

Σαρδάνιος γέλως· <μέμνηται ταύτης> Αἰσχύλος ἐν τοῖς <Αἰγυπτίοις
vel Φρυξί, Δίμων δὲ ἐν τοῖς> περὶ παροιμιῶν suspicatur O Crusius
Anal. Crit. ad Paroemiogr. Gr. p. 148, ut Σαρδάνιος γέλως in
fragmentis Aeschyli collocari debeat, nisi nomen Aeschyli pro So-
phocle positum sit. Cfr. schol. Plat. p. 926 a 31 Σαρδάνιος γέ-
λως . . ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Hoc verum videtur.

456

δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

457

Schol. Eur. Phoen. 175 Ἡσιόδους (Theog. 371) φησιν ἀδελφὴν
Ἥλίου τὴν Σελήνην . . Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα,
παρούσον [ἐκ] τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ πρὸς
τὰς ἡλιακὰς ἀποστάσεις μεταμορφοῦται ἢ σελήνη. Pro Αἰσχύλος
probabiliter *Εὐριπίδης* scribit Nauck collatis eis quae Badham in
Iph. T. praef. p. 14sq. disseruit de Eur. Phoen. 175, ubi θύγα-
τερ Ἀελίου Σελαναία in θύγατερ Ἄλατοῦς Σελαναία emendat Bad-
hamo duce Nauck. Cfr. etiam MHaupt Herm. I p. 26.

458

Eustath. Opusc. p. 355, 28 ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον και-
νὸν ἐάν, ὡς ἡ παροιμία, ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἐάν κατ' Αἰσχύ-
λον ἀρπιδόροπος δπώρα νεάζουσα πρυγγιθῇ. Unum vocabulum ἀρτί-

456 Stob. Ecl. I, 3, 24 Αἰσχύλου· »δράσαντι γάρ τοι (τι
cod. Aug.) . . ὀφείλεται«, Theophilus ad Autol. 2, 37 p. 176
Αἰσχύλος ἔφη »δράσαντι γάρ τοι . . ὀφείλεται«. Quia simillimum est
Sophoclis fragmentum 209 τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλε-
ται, nomen Aeschyli errori deberi putat Nauck et verba Aeschyli
(Cho. 312sq.) δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ in Stob.
Anthol. intercidisse suspicatus est MSchmidt Philol. XVI p. 162.
Cfr. Schol. Pind. Nem. 4, 51 παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός »τὸν δρῶντα
πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται«, Arrian. Exp. Alex. VI 13, 5 καί τι
καὶ ἱαμβεῖον ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ ἱαμβείου, ὅτι τῷ τι
δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὀφειλόμενον.

δροπος Aeschyleum esse ex Sept. 320 sumptum, iudicavit Schneidewin Philol. vol. V p. 369, plura inde in hunc Sept. fabulae locum conferenda esse vol. I p. 144 ad Sept. 322 monui. Proverbium ἄνθος ἐν μετοπώρῳ memorat Eustath. opusc. p. 308, 63.

459

ἱροπῶτις

460

μάντις

461

μυχθίζειν

462

φυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

463

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον

459 Schol. Hom. *T* 88 ἡεροφοῖτις . . οἶον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον, παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν. Scriptum olim fuisse: ἔνιοι δὲ εἰαροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον (Eum. 264). ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ φερωίμαν βοσκὰν πώματος δυσπότου, coniecit Bergk. Ad Homerum (*T* 87) pertinere Hesychi glossas εἰαροπότης ἡεροπότης ἱαροπότης monuit M Schmidt.

460 Eustath. *Il.* p. 48, 37 καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Eustathium ἱατρόμαντιν voluisse, quod saepius apud Aeschylum occurrit, probabiliter coniecit Nauck.

461 Eustath. *Il.* p. 440, 25 (*Od.* p. 1965, 49) τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Respici videtur *Prom.* 769 σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ.

462 Aristoph. *Ran.* 704 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, schol. Λιδυμὸς φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ »φυχὰς . . ἀγκάλαις«.

463 Strab. *VIII* p. 341 (Eustath. *Il.* p. 305, 34) ποιητικῶς δέ τινα σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὅμηρον . .

464

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει
 ὁμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι.
 οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὥς πῦρ φαίνεται
 ἄπлатος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, πρὲ γνόφος·
 καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, 5
 ἀνέμων νεφέλῃ τε κάστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ,
 ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
 καὶ πᾶσα πηγὴ χυδατος συστήματα·
 τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
 βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα, 10
 ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
 πάντα δύνатаι γάρ. δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

465

μενοινᾷ

καὶ Ἀλκμάν δέ »Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν«
 καὶ Αἰσχύλος »Κύπρου . . κλῆρον«. Αἰσχύλος ex Ἀρχίλοχος cor-
 ruptum esse comprobavit Meineke Vind. Strab. p. 103. Ad Aeschyli
 θαλαμοποιούς, quam θαλαμηπόλους vocat, refert Hartung.

464 Clem. Alex. Strom. V p. 727sq. (Euseb. P. E. XIII
 p. 689 B) Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγωδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ πα-
 ρατιθέμενος οὐκ ὀκνεῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν ἀγορεύειν διὰ τούτων·
 »χώριζε . . ὁμοιον ἑαυτῷ (ὁμοιον σαρτῷ vel σαρτῷ ὁμοιον Eus.) . .
 οἶσθα δ' (οἶσθά γ' vel οἶσθας Eus.) . . ποτὲ δὲ (ποτὲ Eus.) γνό-
 φος . . καὶ ἀστραπῇ (κάστραπῇ Eus.) . . καὶ ὕδατος . . καὶ ὀρέων
 . . ἐπὶ ἐπιβλέψῃ . . δύνατῃ γάρ δόξα ὑψίστου θεοῦ«. Eosdem
 versus Aeschylo tribuit Justinus Martyr de monarchia c. 2 p. 130
 »χώριζε . . ὁμοιον σαρτῷ (vel ἑαυτῷ) . . οἶσθας (vel οἶσθα δ') . . καὶ
 ὀρέων (vel κώρέων) . . δύναται γάρ, δόξα δὲ . . θεοῦ«. De his
 versibus quos a falsario compositos esse monuerunt Grotius. Pauw,
 Heath, vide Boeckh. de Gr. trag. princ. p. 150sqq.

465 Schol. Hom. v 381 ex cod. Ven. 613 (M) editum ab
 A Ludwich in progr. univ. Regiomont. 1871 μενοινᾷ· φροντίζει, με-

466

αἰῶ

467

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος

468

ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀΐδης

469

ἐνορχιν λαόν

470

Τιρύνθιον πλίνθευμα, Κυκλώπων ἔδος

ρηνῶ, προθυμεῖται, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ὁρέγεται. Pro Αἰσχύλῳ scribendum esse Σοφοκλεῖ respicique Ai. 341 coniecit A Ludwich N. Mus. Rhen. XLII (1887) p. 475.

466 Anecd. Bekk. p. 363, 17 αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Restituit αἰῶ pro αἰῶνα Cho. 349 HL Ahrens.

467 Athen. X p. 457 B τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον »λαβὼν . . κράτος«. Aeschyleum colorem agnovit Nauck.

468 Hesych. ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης· ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἀΐδην ὡς Ἰππῶναξ. ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἀΐδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλής, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος. Aeschylea verba ἐμπέδας σε γάμορος μάρψειεν Ἀΐδης agnoscere sibi visus est Burges in Aesch. Suppl. p. 193.

469 Hesych. ἐνόρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἧβης· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχιδόν (ὀρχιδίον cod.). Verba ἐνόρχην (ἐνορχιν Nauck) λαόν versui post Sept. 11 amisso tribuit MSchmidt.

470 Hesych. Τιρύνθιον πλίνθευμα (πλίνθεμα cod.)· ἀντὶ τοῦ [τὸ] τεῖχος. ὑπὸ δὲ Κυκλώπων κατεσκεύαστο. Hesych. Κυκλώπων ἔδος· ἐπειδὴ Κυκλώπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. Glossas coniunxit Meineke Anal. Alex. p. 51. Aeschyleus esse videtur versus Nauckio.

471

δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
 πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῆι φόνου,
 ἀνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρου.

472

ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ
 χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω

473

οὐ γάρ με Νῦξ ἔτιχτε δεσπότην λύρας,
 οὐ μάντιν οὐδ' ἱατρόν, ἀλλ' εὐνάτορα
 ψυχαῖς

474

ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

471 Lucian. Muscae enc. 11 vol. 3 p. 89 ἡ μὲν γὰρ τραγω-
 δία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μνίας ὡς ἐν τούτοις ᾠδει-
 νόν . . δόρου. Aeschilo tribuit hos versus Bergk Mus. Rhen. 35
 p. 250, temere ut videtur.

472 Plut. de superst. c. 3 p. 166 A σπαθῶσιν εἰς ἀγύρτας καὶ
 γόητας ἀνθρώπους ἐμπεσόντες λέγοντας »ἀλλ' . . ἐδέξω«, τὴν περι-
 μάκτριαν κάλει γραῦν. Aeschilo vindicat locum Porson in Eur.
 Or. 401.

473 Plut. Amator. c. 15 p. 758B ἔστι δέ τις ἐκεῖ κομιστήρ
 ἐνθένδε καὶ ἀρωγὸς ἐν τέλει γενομένων (unde locum Aeschyli ἔστιν
 δέ τις | ἐκεῖ κομιστήρ ἀπαρωγὸς ἐν τέλει efficit Hermann) κατευ-
 ναστῆς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ὑπνος (sic pro ὥσπερ οὗτος
 MHaupt)· οὐδ' . . ἀλλὰ θνητὸν ἄμα ψυχαῖς. Hoc fragmentum ha-
 bitum Aeschyleae orationis prae se fert.

474 Schol. Hom. A 175 καὶ παροιμία »Ζεὺς . . διφθέρας«.
 Afferunt etiam Zenob. IV 11, Greg. Cypr. cod. Leid. 2, 19 cod.

473 ἀλλ' εὐνάτορα (debebat εὐνάτορα) pro ἀλλὰ θνητὸν ἄμα Ja-
 cobs (ἀλλ' ἡγήτορα Valckenaer, ἀλλ' ὀνήτορα Bergk).

474 ὁ Ζεὺς pro Ζεὺς Valckenaer.

475

ὁρᾷ Δίκη σ' ἀναυδὸς οὐχ ὀρωμένην
εὐδόντα καὶ στείγοντα καὶ καθήμενον·
ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

476

πάντων τύραννος ἢ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν,
τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην·
μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ἧ βούλεται.

Mosq. 3, 53, Diogenianus 4, 95 a (»Ζεὺς . . χρόνιος ἐπὶ διαθέρας«).
Aeschilo versum tribuit Valckenaer Diatr. p. 185, tragoediae abiudicat Bernhardy Griech. Litteraturg. vol. I p. 454 ed. tert.

475 Stob. Ecl. I 3, 28 et Theophil. ad Autol. 2, 37 p. 178
»ὁρᾷς Δίκην ἀναυδὸν (ita Theophil. et Stobaei P sec. m., ἀναβδὸν
P pr. m., ἀνανδὸν F) οὐχ ὀρωμένην εὐδόντι καὶ στείγοντι καὶ κα-
θήμενῳ (στείγοντι καθήμενῳ Theophil.)· ἑξῆς δ' ὀπηδεῖ (ἑξῆς ὀπά-
ξει Theophil.) δόχμιον (δόγμαον Theophil.), ἄλλο δ' (δὲ Theophil.)
ὕστερον«. Hi versus Aeschylei quondam putabantur, quia et apud
Stobaeum cum ecloga 29 fragmento 22, cum quo non cohaerent,
sine lemmate subiecti sunt et apud Theophilum, quem nimirum
eodem florilegio, in quo lemmata eclogarum 28 et 29 intercidissent,
usum esse monet Wachsmuth. Certe ecloga 29 comici alicuius,
non Aeschylei est.

476 Stob. Ecl. I 6, 16 p. 87, 5 »πάντων . . μόνη διοικεῖν οὖν
ἅπαντα βούλεται«. Aeschilo hos versus tribuit Wachsmuth lem-
mate αἰσχύλου, quod eclogae 12 ex Euripide sumptae F in mar-
gine (Εἰσχύλου, E rubr.), eclogae 13 (lyrici poetae in textu P
apposit, huc translato. At et sententia et elocutio ab Aeschilo
abhorreere videtur.

475, 1sq. ὁρᾷ Δίκη σ' ἀναυδὸς οὐχ ὀρωμένην εὐδόντα καὶ στείγοντα
καὶ καθήμενον pro ὁρᾷς Δίκην ἀναυδὸν οὐχ ὀρωμένην εὐδόντι καὶ στεί-
γοντι καὶ καθήμενῳ Herwerden. — 3 ὀπαδεῖ pro ὀπηδεῖ Nauck. —
ἄλλοθ' pro ἄλλο δ' Grotius. »Aut abrupta haec aut corrupta« Usener.

476, 1 Fort. ἀνδρῶν τύραννος ἢ τύχη 'στὶ καὶ θεῶν. — 2 πάντα
vel potius γὰρ pro ταῦτα Gomperz, μόνα Nauck. — 3 διοικεῖ et
ἅπανθ' ἧ pro διοικεῖν . . ἅπαντα Jernstedt, γοῦν pro οὖν Nauck.

477

Athen. XIII p. 573 B καταλέξω δέ σοι . . Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου . . περὶ ἑταιρῶν. Post Αἰσχύλου supplet Meineke Ἀγαμέμνονα cl. Ag. 820 θεοὺς μὲν ἐξέτεινα et 907 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

478

ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

479

Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

480

ὥς οἶνοπλήγες <καὶ> μεθυστάδες γάμων

478 Plut. Consol. ad Apollon. c. 29 p. 116 F καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι (κακίστοις) . . θεοῖς. At Stob. flor. 108, 43 Εὐριπίδου· ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶν ἐνδίκων . . κἂν τοῖς θεοῖσι (κἂν τοῖσι θεοῖς Grotius) . . θεοῖς. Aeschylus vindicat Valcken. Diatr. p. 230. Ad Myrmidones refert EAJ Ahrens, ad Nioben Burmeister.

479 Aristoph. Ran. 886sq. ΑἴΣΧ. Δήμητερ . . μυστηρίων. Schol. Δήμητερ ἢ θρέψασα· παρούσων Ἐλευσίνιος τῶν δήμων (cod. Ven. τὸν δῆμον) ἣν ὁ Αἰσχύλος ἦ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτετέλεστο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου (debebat scribere ἦ ὅτι τὰ Ἐλευσίνια ἐτετέλεστο). ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου. Ad Eleusinius locum refert Butler, atque Fritzsche Acta soc. Gr I 1 p. 151 putat ab iis versibus illam fabulam initium cepisse collato initio Euripidis Supplicum. At verba ἦ ὅτι . . τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου ab optimis libris, Rav. et Ven., absunt.

480 Hesych. μεθυστάδες· ὥς οἶνοπλήγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι [οἶον] τὸ παρθένους λέγεσθαι ἀπέβαλον ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν. Inserta καὶ particula trimetrum restituit Salmasius. Versum ex Aeschyli Lycurgia repetit Hermann atque ad Ἀεανίσκους refert

481

νοτίς προσαυρίζουσα χερσαία τροχῆ

482

προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα

483

ἄσσοουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην

484

Serv. ad Verg. Aen. X 737 *tamen paeana carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.* Haec verba ad Sept. 622 ἁλώσιμον παῖδ' ἐπεξιαχχάσας pertinere putat Bergk, fortasse respiciuntur quae sunt Ag. 641 sqq.

Hartung. MSchmidt ὡς Ἰων pro οἶον scriptum post μεθυστάδες sic transfert: ὡς Ἰων· »αἶ δ' οἶνοπλήγες μεθυστάδες γάμφα.

481 Hesych. προσαυρίζουσα (προσαυρίζουσαι cod.) χερσαία τροχῆ. ὑπὸ τῆς αὔρας ἢ νοτίς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύνата: δὲ οἶον καταλαμβάνουσα. ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπι-
τυγχάνειν. Glossae nomine νοτίς praeposito trimetrum effecit Salmasius. Aeschyleum versum agnoscit Dindorfius, id quod ipso vocabulo τροχῇ refutari videtur.

482 Hesych. προσαιθρίζουσα (προσαιθρίζουσα Alberti) πόμπιμον φλόγα. πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα (πέμπουσα Nauck), ὥστε ἄνω πέμπεσθαι (φέρεισθαι Nauck) τὴν φλόγα. Glossam verbis πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων Ag. 313 substituit Dindorf.

483 Aelian. V. H. XIII 1 ὥσπερ ἀστὴρ διήττουσα ἐξέλαμπεν (Ἰταλάντῃ) ἀστραπῆς δίκην. In his verbis trimetrum ἄσσοουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην deprehendit Cobet. Eum versum post Ag. 313 inseruit Meineke, ego in locum versus Ag. 320 substitui.

485

ὀργῆς ματαίᾳς εἰσὶν αἵτιοι λόγοι.

486

Plat. reipubl. VIII p. 550C μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. Spectat Sept. 438 λέγ' ἄλλον ἄλλαις πρὸς πόλεις εἰληχόται.

487

τὸ μελαμβόριον δὲ καταγίξει
πνεῦμα βίαιον καὶ φοικῶδες.

488

λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἢ ὦν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

485 Stob. flor. 20, 13 Αἰσχύλου· ὀργῆς . . λόγοι. Ortum ex Prom. 394 ὀργῆς νοσοῦσῃς εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι atque ἱατροὶ etiam Stobaeum scripsisse apparet.

487 Strab. IV p. 182 διαφερόντως δ' εἰς τὸ πεδίον τοῦτο μελαμβόριον καταγίξει πνεῦμα βίαιον καὶ φοικῶδες (vide ad fr. 200). Quia Strabo mox versus Prom. sol. affert, ex his duos dimetros ad parodum eiusdem fabulae vel etiam ad ignoti poetae fabulam referendos eruit WSTeuffel N. Mus. Rhen. vol. VIII (1853) p. 640.

488 Clem. Alex. Strom. II p. 462 ὁ μὲν γὰρ Λαῖος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν »λέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδ' ὦν (λέληθε δέ μ' οὐθὲν τῶνδ' V) σὺ . . βιάζεται. V. 2 sine poetae nomine afferunt Plut. de virt. mor. c. 6 p. 446A et Stob. Ecl. 2, 7, 10 a p. 89, 12. Ex Aeschyli Laio sumptum hunc locum putabat Gataker Advers. Misc. X p. 529. Euripidis Chrysippo recte tribuit Valckenaer Diatr. p. 21.

488 V. 1 λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἢ ὦν pro λέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδ' ὦν Sylburg.

489

*Τεῦχος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ
ὕπερ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.*

490

*<PRIAM.> τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσση θρασεῖς
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι πημάτων·
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.*

Ex Elegiis.

491

Plut. quaest. conviv. I 10, 3 p. 628 E *Γλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν χέρας Διαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις (τοῖς Αἰσχύλου μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐλεγείοις Xylander, τοῖς Αἰσχύλου εἰς τὸ μεθύ-*

489 Trypho περὶ τρόπ. in Rhet. vol. VIII p. 738 »*Τεῦχος . . Φρύγας*«· εἴρηται γὰρ φειδωλίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀκριβεῖα. Cfr. Greg. Cor. ib. p. 767 et Moschop. Opusc. p. 76, Choerob. in Rhet. vol. VIII p. 808 et anonym. ib. p. 717, 8. Sophoclis Teucro adscripsit Blomfield, de Aeschyli *Σαλαμινίαις* cogitavit Hermann opusc. VII p. 378. Cum verba ex nuntii narratione, non ex Teucris oratione sumpta sint, probabilius fortasse Myrmidonibus vindicantur. Vide ad fr. 380.

490 Stob. flor. 8, 5 *Σοφοκλέους Φρυγῶν· »τοὺς . . Ἄρης συν-αίρειν* (sic SMA, ἐναίρειν B man. sec.) . . *ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν· Ἄρης . . λογίζεται*«. Schol. Hom. B 833 »*Ἄρης γὰρ οὐδένα τῶν κακῶν ληΐζεται*« (sine poetae et fab. nomine). De Sophocle auctore eodem modo erratum videtur quo in schol. ad Prom. 452. Cfr. Bergk Mus. Rhen. XXXV p. 254.

490 V. 2 ἀναιρεῖν Valckenaer. — V. 3 πημάτων pro τῶν κακῶν Nauck. — λωτίζεται pro ληΐζεται vel λογίζεται CKeil et Conington.

ριον ἐλεγείois Hecker, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν Μαραθωνίαν ἐλεγείαις Bergk) πιστούμενος, ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκεῖνην ἐπιφανῶς. Cfr. Aesch. Vit. in vol. I p. 468 κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ. Cfr. Welcker Syll. 144.

492

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

493

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις

Epigrammata.

494

κυανὴ καὶ τοῦσδε μενέγγεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρητον πατρίδα ῥυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἷ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο χόνιν.

492 Theophrast. H. Pl. X 15 καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν, »Τυρρηνὸν . . ἔθνος«. Plin. H. N. 25, 11 ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet.

493 Plut. de fort. Alex. c. 1 p. 334 D κατὰ τὸν Αἰσχύλον »βριθὺς . . ἀντιπάλοις«. Quaest. Conviv. II 5, 2 p. 640 A διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται »βριθὺς ὀπλιτοπάλας«. Versum sine poetae nomine affert Plut. de fort. Rom. c. 3 p. 317 E et Comp. Cic. et Demosth. c. 2, Eustath. II. p. 513, 33 (»βριθὺς . . δάϊος ἀντιμάχοισιν«). Ad epigrammata revocat versum propter doricam dialectum Bergk.

494 Anthol. Pal. VII 255 corr. addidit Αἰσχύλον, alia man. lemma εἰς ἐταίρους προμάχουσσων (i. e. εἰς ἑτέρους προμάχους

4 Τυρρηνῶν Butler, Τυρσηνόν Schneidewin, Τυρσηνῶν Bergk pro Τυρρηνόν.

495

*Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνημα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.*

Θεσσαλῶν, nam praecedit Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους). Num Aeschyli hoc epigramma sit, incertum, atque dubitavit iam Heath.

495 Vit. Aesch. in vol. I p. 468 ἀποθανόντα δὲ Γελῶσι . . θάφαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράφαντες οὕτω· »Αἰσχύλον . . Ἀθηναίων . . πυροφόροιο πέλας . . ἄλλος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτήης (corr. in βαθυχαιτήεις) . . ἐπιστάμενος«. Cfr. Plut. de exil. c. 13 p. 604F ἀκήκοας δι' ἐπῶν (Wytttenb. ἀκήκοας δὲ δήπου) καὶ τοῦτ' ἐπιγραμμάτιον »Αἰσχύλον . . Γέλας«. καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Versus 1. 2 exstant quoque corrupti in comment. ad Aristot. Eth. Nicom. III 2 (p. 1111a) p. 40 μαρτυρεῖ δὲ τοῦτοις καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· »Αἰσχύλον . . τόδε σῆμα κεύθει ἀποφθίμενον πυροφόρον«. Aeschylo ut auctori tribuit Athen. XIV p. 627C ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσεν μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας »ἀλκὴν . . ἀνείποι καὶ βαθυχαιταί κεν (βαθυχεταίκεν A) Μῆδοι ἐπιστάμενοι« et Paus. I 14. 5 καὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τοῦ βίου προσεδοκάτο ἢ τελευτή, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενός, δόξης ἐς τοῦτο ἔχων ἐπὶ ποιήσει . . ὃ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι· τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μῆδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας. Sed quam fallax haec memoria sit, apparet.

Addenda

(pleraque ex tragicæ dictionis indice ab A. Nauckio confecto
et Petropoli 1892 edito).

- Pag. 475sq. A Dieterich in N. Mus. Rhen. 48 p. 141 sqq. probat. Catalogum, cuius quinta series interierit, quinquies duodevicesenos sive nonaginta titulos habuisse, indeque efficit, *Θαλαμοποιούς* et *Αἰγυπτίους* eandem fabulam, titulum *Φρύγιοι* autem ante *Φρύγες* abiciendum esse.
- Frg. 6, 3 l. ἦ pro ἦ. — Cfr. Serv. in Verg. Aen. IX 581.
- » 17 affertur etiam in lexico Sabbaitico sic: *δαπανεύσμοι κατάλειπεται λοιπὸν ἀκέραινος ἀρόρον ἐπηλυστιῶν ἀπέλιπεν.*
- » 35 In scholio Theocr. *Πᾶνας* et *σατύρους* sedem mutasse monet Nauck.
- » 39, 1 *λυσσηδόν* Naber. — *δίπτυχοι* Herwerden et Nauck.
- » 59 inventum etiam in lex. Sabbaitico, ubi *ὅτις* et *λυδείας*.
- » 69, 1 *χρυσοῦν* pro *ἴσου* Papageorg.
- » 72 Cfr. glossam lex. Sabbaitici *ἀφθονοστέραν* εἶπεν *Αἰσχύλος*.
- » 74, 4 *δεσπόταν* Nikitin. — 5 *τρία δ' ἔτης* Herwerden.
- » 79 In Phot. lex. *σχῆμα ὀρχηστικόν* A Gennadius.
- » 192, 3 *χαλκομάργον* mavult Herwerden.
- » 211 Cfr. Eustath. Il. p. 1148, 25 *ὁ γάρως παρ' Αἰσχύλῳ, φασι.*
- Pag. 604 *Ψυχαγωγούς* fabulam satyricam fuisse ex frg. 275 efficit J. van Leeuwen Mnemos. N. S. XVIII p. 72, cui assentitur A Nauck.
- Frg. 280a *ῥα*
- » Lex. Messan. N. Mus. Rhen. 47 p. 412: *ὦια σὸν τῷ Ι τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου . . <ἔστι δὲ> καὶ διὰ μόνου τοῦ ὁ ἢ <ῥα· Αἰσχύλος> Ψυχοστασία.* Supplevit H Rabe. Cfr. Eustath. Od. p. 1828, 48 et ESchwabe Aelii Dionys. et Paus. fragm. p. 195sq.
- » 319 *εἴτ' οὖν* Nauck.
- » 360 *παῦε ὕβριν δίκην πυρός* praeberet codicem Plutarchi Palat. 120 testatur Bernardakis, qui inde *παύσουβριν δίκην πυρός* conicit.

666

Collatio numerorum.

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
1 . . . 1		1 . . . 1		1 . . . 1
2 . . . 3		2 . . . 3		2 . . . 3
3 . . . 4		3 . . . 4		3 . . . 4
4 . . . p. 477		4 . . . p. 477 et fr. 2		4 . . . 5
5 . . . 5		5 . . . 6		5 . . . 6
6 . . . 6		6 . . . 8		6 . . . 7
7 . . . 9		7 . . . 10		7 . . . 8
8 . . . 283		8 . . . 9		8 . . . 9
9 . . . 10		9 . . . 283		9 . . . 283
10 . . . 8		10 . . . 11		10 . . . 10
11 . . . 11		11 . . . 13		11 . . . 11
12 . . . 12		12 . . . 14		12 . . . 12
13 . . . 13		13 . . . 15		13 . . . 13
14 . . . 14		14 . . . 16		14 . . . 14
15 . . . 15		15 . . . 17		15 . . . 15
16 . . . 16		16 . . . 18		16 . . . 16
17 . . . 17		17 . . . 19		17 . . . 17
18 . . . 18		18 . . . 21		18 . . . 18
19 . . . 19		19 . . . 20		19 . . . 19
20 . . . 21		20 . . . p. 487		20 . . . 20
21 . . . 20		21 . . . 25		21 . . . 20
22 . . . 20		22 . . . 23sq.		22 . . . 21
23 . . . p. 487		23 . . . p. 489		23 . . . 24
24 . . . 24		24 . . . 26		24 . . . 25
25 . . . 25		25 . . . 28		25 . . . 26
26 . . . p. 489		26 . . . 32		26 . . . 27
27 . . . 27		27 . . . 31		27 . . . 29
28 . . . 29		28 . . . 34		28 . . . 30
29 . . . 30		29 . . . 35		29 . . . 31
30 . . . 26		30 . . . 27		30 . . . 32
31 . . . 28		31 . . . 29		31 . . . 34
32 . . . 32		32 . . . 38		32 . . . 28
33 . . . 31		33 . . . 39		33 . . . 35
34 . . . 33		34 . . . 36		34 . . . 36

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
35 . . 34		35 . . 41		35 . . 37
36 . . 35		36 . . 40		36 . . 38
37 . . 37		37 . . 42		37 . . 39
38 . . 38		38 . . 33		38 . . 40
39 . . 39		39 . . 37		39 . . 33
40 . . 36		40 . . 43		40 . . 41
41 . . 41		41 . . 44		41 . . 42
42 . . 40		42 . . 45sq.		42 . . 43
43 . . 42		43 . . 48		43 . . 44
44 . . 43		44 . . 49		44 . . 45
45 . . 44		45 . . 47		45 . . 46
46 . . 45		46 . . 50		46 . . 47
47 . . 48		47 . . 52		47 . . 48
48 . . 49		48 . . 53		48 . . 49
49 . . 47		49 . . 51		49 . . 50
50 . . 50		50 . . 54		50 . . 51
51 . . 52		51 . . p. 498sq.		51 . . 52
52 . . 53		52 . . 55		52 . . 53
53 . . 51		53 . . 56		53 . . 54
54 . . p. 498sq.		54 . . p. 499		54 . . 55
55 . . 54		55 . . 57		55 . . 56
56 . . 55		56 . . 60		56 . . 57
57 . . 56		57 . . 62		57 . . 58
58 . . 57		58 . . 67		58 . . 62
59 . . 58		59 . . 63		59 . . 60
60 . . 61		60 . . 64		60 . . 61
61 . . 60		61 . . 65		61 . . 63
62 . . 62		62 . . 66		62 . . 64
63 . . 67		63 . . 61		63 . . 65
64 . . 63		64 . . 58sq.		64 . . 66
65 . . 64		65 . . 71 et 68		65 . . 67
66 . . 65		66 . . 69		66 . . 68
67 . . 66		67 . . 70		67 . . 69
68 . . 68		68 . . 72		68 . . 70
69 . . 73		69 . . 75		69 . . 72
70 . . 72		70 . . 76		70 . . 75
71 . . 69		71 . . 77		71 . . 76
72 . . 70		72 . . 78		72 . . 77
73 . . 75		73 . . 79		73 . . 78

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
74 . .	76	74 . .	81	74 . . 79
75 . .	77	75 . .	80	75 . . 80
76 . .	78	76 . .	82	76 . . 81
77 . .	79	77 . .	p. 511	77 . . 82
78 . .	81	78 . .	83	78 . . 83
79 . .	80	79 . .	84	79 . . 84
80 . .	82	80 . .	83	80 . . 85
81 . .	p. 511	81 . .	85	81 . . 86
82 . .	p. 511	82 . .	86	82 . . 87
83 . .	83	83 . .	p. 513sq.	83 . . 88
84 . .	84	84 . .	87	84 . . 89
85 . .	85	85 . .	88	85 . . 90
86 . .	p. 513sq.	86 . .	90	86 . . 91
87 . .	86	87 . .	93	87 . . 92
88 . .	87	88 . .	89	88 . . 93
89 . .	88	89 . .	91	89 . . 94
90 . .	93	90 . .	92	90 . . 95
91 . .	92	91 . .	94	91 . . 96
92 . .	90	92 . .	238	92 . . 97
93 . .	91	93 . .	95	93 . . 98
94 . .	89	94 . .	p. 519	94 . . 100
95 . .	p. 514	95 . .	p. 519	95 . . 284
96 . .	94	96 . .	96	96 . . 101
97 . .	238	97 . .	98	97 . . 102
98 . .	p. 519	98 . .	100	98 . . 103
99 . .	95	99 . .	101 et 284	99 . . 104
100 . .	p. 519	100 . .	103	100 . . 105
101 . .	96	101 . .	102	101 . . 106
102 . .	97	102 . .	104	102 . . 107
103 . .	98	103 . .	105	103 . . 108
104 . .	100	104 . .	106	104 . . 109
105 . .	101	105 . .	107	105 . . 110
106 . .	102	106 . .	112	106 . . 111
107 . .	103	107 . .	108	107 . . 112
108 . .	104	108 . .	109	108 . . 113
109 . .	105	109 . .	111	109 . . 114
110 . .	106	110 . .	113	110 . . 115
111 . .	107	111 . .	110	111 . . 116
112 . .	108	112 . .	114	112 . . 117

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
113 . .	109	113 . .	115	113 . . 118
114 . .	112	114 . .	116	114 . . 119
215 . .	110	115 . .	119	115 . . 120
116 . .	111	116 . .	120	116 . . 332
117 . .	113	117 . .	117	117 . . 121 ^a
118 . .	114	118 . .	118	118 . . 122
119 . .	115	119 . .	121 ^a	119 . . 123
120 . .	116	120 . .	122	120 . . 126
121 . .	119	121 . .	123	121 . . 125
122 . .	117	122 . .	p. 487	122 . . 124
123 . .	120	123 . .	126	123 . . 127
124 . .	118	124 . .	125	124 . . 128
125 . .	121 ^a	125 . .	124	125 . . 129
126 . .	122	126 . .	124	126 . . 130
127 . .	123	127 p. 534 et fr. 127—130		127 . . 131
128 . .	126	128 . .	131	128 . . 132
129 . .	125	129 . .	136	129 . . 133
130 . .	124	130 . .	138	130 . . 134
131 . .	124	131 . .	132	131 . . 139
132 . .	p. 534	132 . .	p. 537	132 . . 140
133 . .	131	133 . .	135	133 . . 138
134 . .	132	134 . .	139	134 . . 135
135 . .	143	135 . .	140	135 . . 136
136 . .	133	136 . .	133	136 . . 137
137 . .	134	137 . .	134	137 . . 141
138 . .	141	138 . .	141	138 . . 142
139 . .	p. 537	139 . .	142	139 . . 143
140 . .	142	140 . .	137	140 . . 144
141 . .	139	141 . .	143	141 . . 145
142 . .	140	142 . .	144	142 . . 146
143 . .	138	143 . .	145	143 . . 147
144 . .	135	144 . .	p. 543	144 . . 148
145 . .	136	145 . .	146	145 . . 149
146 . .	137	146 . .	147	146 . . 151
147 . .	p. 537	147 . .	146	147 . . 152
148 . .	144	148 . .	149	148 . . 153
149 . .	145	149 . .	p. 545	149 . . 154
150 . .	p. 543	150 . .	151	150 . . 155

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
151 . . .	146	151 . . .	153	151 . . . 159
152 . . .	147	152 . . .	152	152 . . . 158
153 . . .	148	153 . . .	154	153 . . . 156
154 . . .	149	154 . . .	p. 549sq.	154 . . . 157
155 . . .	p. 545	155 . . .	156sq. et 162sq.	155 . . . 160
156 . . .	151	156 . . .	161	156 . . . 161
157 . . .	152	157 . . .	160	157 . . . 162
158 . . .	153	158 . . .	158	158 . . . 163
159 . . .	154	159 . . .	155	159 . . . 164
160 . . .	p. 549	160 . . .	159	160 . . . 165
161 . . .	155	161 . . .	166	161 . . . 166
162 . . .	158	162 . . .	165	162 . . . 168
163 . . .	159	163 . . .	p. 549	163 . . . 169
164 . . .	p. 549	164 . . .	164	164 . . . 171
165 . . .	156	165 . . .	169	165 . . . 170
166 . . .	157	166 . . .	172	166 . . . 172
167 . . .	160	167 . . .	170	167 . . . 173
168 . . .	161	168 . . .	p. 555	168 . . . 174
169 . . .	162	169 . . .	171	169 . . . 175
170 . . .	163	170 . . .	168	170 . . . 176
171 . . .	165	171 . . .	173	171 . . . 177
172 . . .	166	172 . . .	175	172 . . . 178
173 . . .	p. 548	173 . . .	176	173 . . . 180
174 . . .	164	174 . . .	177	174 . . . 179
175 . . .	170	175 . . .	174	175 . . . 182
176 . . .	169	176 . . .	178	176 . . . 181
177 . . .	171	177 . . .	p. 560	177 . . . 183
178 . . .	p. 555	178 . . .	180	178 . . . 184
179 . . .	172	179 . . .	179	179 . . . 185
180 . . .	168	180 . . .	182	180 . . . 186
181 . . .	p. 514	181 . . .	181	181 . . . 187
182 . . .	—	182 . . .	182	182 . . . 188
183 . . .	174	183 . . .	185	183 . . . 189
184 . . .	350	184 . . .	184	184 . . . 190
185 . . .	176	185 . . .	186	185 . . . 191
186 . . .	175	186 . . .	187	186 . . . 192
187 . . .	177	187 . . .	p. 567sq.	187 . . . 193
188 . . .	178	188 . . .	208	188 . . . 194
189 . . .	180	189 . . .	205	189 . . . 197

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
190 . .	179	190 . .	207	190 . . 198
191 . .	182	191 . .	190sq.	191 . . 201
192 . .	181	192 . .	192	192 . . 199
193 . .	183	193 . .	193	193 . . 200
194 . .	184	194 . .	194	194 . . 431
195 . .	185	195 . .	197 et 206	195 . . 195
196 . .	186	196 . .	200	196 . . 196
197 . .	327	197 . .	201	197 . . 202
198 . .	187	198 . .	198	198 . . 203
199 . .	188	199 . .	204	199 . . 204
200 . .	p. 569	200 . .	203	200 . . 205
201 . .	190sq.	201 . .	196	201 . . 206
202 . .	192	202 . .	441	202 . . 207
203 . .	193	203 . .	198	203 . . p. 578
204 . .	204	204 . .	202	204 . . 208
205 . .	194	205 . .	195	205 . . 209
206 . .	198	206 . .	189	206 . . 210
207 . .	201	207 . .	p. 579 et fr. 209	207 . . 211
208 . .	199	208 . .	210	208 . . 212
209 . .	197 et 206	209 . .	211	209 . . 213
210 . .	200	210 . .	212	210 . . 214
211 . .	431	211 . .	213	211 . . 215
212 . .	195	212 . .	214	212 . . 216
213 . .	196	213 . .	215	213 . . 217
214 . .	—	214 . .	216	214 . . 218
215 . .	203	215 . .	219	215 . . 219
216 . .	369	216 . .	220	216 . . 220
217 . .	189	217 . .	217	217 . . 221
218 . .	205	218 . .	218	218 . . 222
219 . .	207	219 . .	223	219 . . 223
220 . .	p. 578	220 . .	224	220 . . 224
221 . .	208	221 . .	222	221 . . 225
222 . .	209	222 . .	221	222 . . 226
223 . .	210	223 . .	p. 582	223 . . 227
224 . .	211	224 . .	225	224 . . 228
225 . .	212	225 . .	226	225 . . 229
226 . .	213	226 . .	227	226 . . 230
227 . .	214	227 . .	232	227 . . 231
228 . .	215	228 . .	231	228 . . 232

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.	
229 . .	216	229 . .	228	229 . .	233
230 . .	217	230 . .	229sq.	230 . .	234
231 . .	218	231 . .	234	231 . .	235
232 . .	219	232 . .	233	232 . .	236
233 . .	220	233 . .	235	233 . .	237
234 . .	221	234 . .	236	234 . .	238
235 . .	222	235 . .	237	235 . .	239
236 . .	223	236 . .	239	236 . .	240
237 . .	224	237 . .	240	237 . .	241
238 . .	p. 582	238 . .	242sq.	238 . .	242
239 . .	225	239 . .	241	239 . .	243
240 . .	226	240 . .	246	240 . .	244
241 . .	227	241 . .	248	241 . .	245
242 . .	228	242 . .	p. 591sq.	242 . .	246
243 . .	229sq.	243 . .	249	243 . .	247
244 . .	232	244 . .	255	244 . .	248
245 . .	231	245 . .	250	245 . .	249
246 . .	p. 514	246 . .	252	246 . .	250
247 . .	233	247 . .	257	247 . .	253
248 . .	234	248 . .	251	248 . .	251
249 . .	235	249 . .	253	249 . .	252
250 . .	236	250 . .	256	250 . .	254sq.
251 . .	237	251 . .	258 a	251 . .	256
252 . .	239	252 . .	261	252 . .	257
253 . .	240	253 . .	262	253 . .	258 a
254 . .	p. 587sq.	254 . .	p. 599sq.	254 . .	261
255 . .	242sq.	255 . .	259	255 . .	262
256 . .	241	256 . .	263	256 . .	263
257 . .	244	257 . .	266	257 . .	265
258 . .	245	258 . .	p. 600	258 . .	267
259 . .	246	259 . .	265	259 . .	266
260 . .	247	260 . .	264	260 . .	259
261 . .	p. 591sq.	261 . .	269	261 . .	264
262 . .	248	262 . .	p. 599sq. et fr. 270	262 . .	268
263 . .	p. 593	263 . .	267	263 . .	269
264 . .	257	264 . .	271	264 . .	270
265 . .	253	265 . .	268	265 . .	271
266 . .	249	266 . .	272	266 . .	272
267 . .	252	267 . .	p. 600	267 . .	273

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.	
268 . .	251	268 . .	446	268 . .	274
269 . .	250	269 . .	p. 604	269 . .	275
270 . .	256	270 . .	275	270 . .	276
271 . .	254sq.	271 . .	273	271 . .	277
272 . .	258a	272 . .	278	272 . .	278
273 . .	261	273 . .	274	273 . .	279
274 . .	262	274 . .	276	274 . .	280
275 . .	446	275 . .	277	275 . .	281
276 . .	p. 600	276 . .	p. 605sq.	276 . .	282
277 . .	p. 600	277 . .	279	277 . .	285
278 . .	263	278 . .	280	278 . .	286
279 . .	265	279 . .	405	279 . .	287
280 . .	267	280 . .	281	280 . .	288
281 . .	266	281 . .	350	281 . .	289
282 . .	p. 600	282 . .	456	282 . .	290
283 . .	259	283 . .	22	283 . .	291
284 . .	264	284 . .	475	284 . .	292
285 . .	p. 599sq.	285 . .	389	285 . .	293
286 . .	268	286 . .	390sq.	286 . .	294
287 . .	269	287 . .	301sq.	287 . .	348
288 . .	271	288 . .	393	288 . .	295
289 . .	272	289 . .	485	289 . .	296
290 . .	275	290 . .	394	290 . .	297
291 . .	273	291 . .	395	291 . .	298
292 . .	274	292 . .	396	292 . .	299
293 . .	278	293 . .	397	293 . .	300
294 . .	276	294 . .	398	294 . .	301
295 . .	277	295 . .	399	295 . .	302
296 . .	p. 605sq.	296 . .	400	296 . .	303
297 . .	p. 606	297 . .	307sq.	297 . .	304
298 . .	279	298 . .	312	298 . .	305
299 . .	280	299 . .	362	299 . .	306
300 . .	405	300 . .	317	300 . .	307
301 . .	329	301 . .	353	301 . .	308
302 . .	p. 534	302 . .	359	302 . .	309
303 . .	281	303 . .	288	303 . .	310
304 . .	287	304 . .	300	304 . .	311
305 . .	300	305 . .	304	305 . .	312
306 . .	304	306 . .	315 et 340	306 . .	313
307 . .	307sq.	307 . .	316	307 . .	314

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
308 .	309—311	308 . .	360	308 . . 315
309 . .	312	309 . .	303	309 . . 316
310 . .	313	310 . .	352	310 . . 317
311 . .	314	311 . .	380sq.	311 . . 318
312 . .	359	312 . .	373	312 . . 319
313 . .	352	313 . .	374	313 . . 321
314 . .	353	314 . .	377	314 . . 322
315 . .	478	315 . .	329	315 . . 323
316 . .	354	316 . .	330	316 . . 324
317 . .	355	317 . .	331	317 . . 325
318 . .	356	318 . .	306	318 . . 326
319 . .	357	319 . .	406	319 . . 327
320 . .	358	320 . .	314	320 . . 328
321 . .	360	321 .	309—311	321 . . 329
322 . .	361	322 . .	313	322 . . 330
323 . .	362	323 . .	477	323 . . 331
324 . .	402	324 . .	402	324 . . 333
325 . .	463	325 . .	463	325 . . 334
326 . .	403	326 . .	403	326 . . 335
327 . .	404	327 . .	404	327 . . 336
328 . .	288	328 . .	363	328 . . 337
329 . .	363	329 . .	383	329 . . 338
330 . .	364	330 . .	332	330 . . 339
331 . .	365	331 . .	365	331 . . 340
332 . .	366	332 . .	366	332 . . 341
333 . .	303	333 . .	318	333 . . 342
334 . .	289	334 . .	378	334 . . 343
335 . .	342	335 . .	321	335 . . 344
336 . .	337	336 . .	323	336 . . 345
337 . .	318	337 . .	351	337 . . 346
338 . .	322	338 . .	322	338 . . 347
339 . .	379	339 . .	299	339 . . 349
340 . .	381	340 . .	327	340 . . 350
341 . .	377	341 . .	326	341 . . 351
342 . .	324	342 . .	443	342 . . 352
343 . .	326	343 . .	371	343 . . 353
344 . .	330	344 . .	451	344 . . 354
345 . .	384	345 . .	324	345 . . 355
346 . .	383	346 . .	442	346 . . 356
347 . .	173	347 . .	458	347 . . 357

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
348 . .	386	348 . .	461	348 . . 358
349 . .	387	349 . .	408	349 . . 359
350 . .	385	350 . .	382	350 . . 360
351 . .	373	351 . .	434	351 . . 361
352 . .	374	352 . .	428	352 . . 362
353 . .	372	353 . .	364	353 . . 363
354 . .	382	354 . .	409	354 . . 364
355 . .	388	355 . .	367	355 . . 365
356 . .	370	356 . .	423	356 . . 366
357 . .	284	357 . .	426	357 . . 367
358 . .	341	358 . .	427	358 . . 368
359 . .	291	359 . .	429	359 . . 369
360 . .	298	360 . .	338	360 . . 370
361 . .	299	361 . .	412	361 . . 371
362 . .	456	362 . .	319	362 . . 372
363 . .	22	363 . .	418	363 . . 373
364 . .	475	364 . .	336	364 . . 374
365 . .	389	365 . .	445	365 . . 375
366 . .	390sq.	366 . .	425	366 . . 376
367 . .	301	367 . .	—	367 . . 35
368 . .	393	368 . .	346	368 . . 377
369 . .	394	369 . .	478	369 . . 378
370 . .	395	370 . .	358	370 . . 379
371 . .	396	371 . .	356	371 . . 380
372 . .	397	372 . .	357	372 . . 381
373 . .	398	373 . .	369	373 . . 383
374 . .	399	374 . .	361	374 . . 384
375 . .	400	375 . .	287	375 . . 385
376 . .	401	376 . .	354	376 . . 386
377 . .	315	377 . .	447	377 . . 387
378 . .	316	378 . .	335	378 . . 388
379 . .	71	379 . .	342	379 . . 22
380 . .	317	380 . .	449	380 . . 389
381 . .	340	381 . .	354	381 . . 390
382 . .	333	382 . .	385	382 . . 391
383 . .	351	383 . .	386	383 . . 392
384 . .	447	384 . .	387	384 . . 393
385 . .	343	385 . .	376	385 . . 394
386 . .	442	386 . .	388	386 . . 395
387 . .	428	387 . .	384	387 . . 396

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
388 . .	449	388 . .	448	388 . . 397
389 . .	409	389 . .	370	389 . . 398
390 . .	367	390 . .	325	390 . . 399
391 . .	306	391 . .	289	391 . . 400
392 . .	406	392 . .	355	392 . . 401
393 . .	424	393 . .	479	393 . . 402
394 . .	408	394 . .	341	394 . . 403
395 . .	451	395 . .	401	395 . . 404
396 . .	459	396 . .	432	396 . . 405
397 . .	460	397 . .	433	397 . . 382
398 . .	461	398 . .	422	398 . . 406
399 . .	325	399 . .	347	399 . . 407
400 . .	331	400 . .	435	400 . . 408
401 . .	376	401 . .	337	401 . . 409
402 . .	443	402 . .	436	402 . . 410
403 . .	371	403 . .	481	403 . . 411
404 . .	450	404 . .	438	404 . . 412
405 . .	448	405 . .	439	405 . . 413
406 . .	332	406 . .	319	406 . . 414
407 . .	432	407 . .	379	407 . . 415
408 . .	433	408 . .	450	408 . . 416
409 . .	347	409 . .	410	409 . . 417
410 . .	435	410 . .	424	410 . . 418
411 . .	436	411 . .	297	411 . . 419
412 . .	438	412 . .	440	412 . . 420
413 . .	439	413 . .	348	413 . . 421
414 . .	319	414 . .	414	414 . . 422
415 . .	410	415 . .	413	415 . . 423
416 . .	335	416 . .	454	416 . . 424
417 . .	423	417 . .	349	417 . . 2
418 . .	426	418 . .	290	418 . . 426
419 . .	427	419 . .	334	419 . . 427
420 . .	429	420 . .	291	420 . . 428
421 . .	338	421 . .	466	421 . . 429
422 . .	339	422 . .	292	422 . . 430
423 . .	412	423 . .	293	423 . . 432
424 . .	319	424 . .	294	424 . . 433
425 . .	418	425 . .	411	425 . . 434
426 . .	336	426 . .	415	426 . . 435
427 . .	378	427 . .	416	427 . . 436

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
428 . .	445	428 . .	417	428 . . 437
429 . .	2	429 . .	295	429 . . 438
430 . .	346	430 . .	421	430 . . 439
431 . .	321	431 . .	430	431 . . 440
432 . .	323	432 . .	437	432 . . 442
433 . .	440	433 . .	298	433 . . 443
434 . .	297	434 . .	372	434 . . 444
435 . .	348	435 . .	375	435 . . 445
436 . .	414	436 . .	333 et 343	436 . . 446
437 . .	413	437 . .	368	437 . . 447
438 . .	349	438 . .	285	438 . . 448
439 . .	290	439 . .	286	439 . . 449
440 . .	334	440 . .	296	440 . . 450
441 . .	128	441 . .	344	441 . . 451
442 . .	292	442 . .	345	442 . . 454
443 . .	293	443 . .	457	443 . . 485
444 . .	294	444 . .	459	444 . . 456
445 . .	411	445 . .	460	445 . . 457
446 . .	415	446 . .	462	446 . . 458
447 . .	416	447 . .	493	447 . . 459
448 . .	417	448 . .	492	448 . . 460
449 . .	295	449 . .	494	449 . . 461
450 . .	437	450 . .	495	450 . . 462
451 . .	421			451 . . 463
452 . .	430			452 . . 464
453 . .	434			
454 . .	35			
455 . .	296			
456 . .	p. 511 sq.			
457 . .	422			
458 . .	444			
459 . .	282			
460 . .	452			
461 . .	479			
462 . .	—			
463 . .	482			
464 . .	493			
465 . .	492			
466 . .	491			
467 . .	495			
468 . .	494			

Typis Martini Oldenbourgii, Berolinensis.

I.

AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

VOLUMINIS II AUCTARIUM:

APPENDIX PROPAGATA.

BEROLINI.

APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXIII.

(deleto τὸ) Musgr. τόπον Rob., τόκων Schuetz, τὸ πᾶν Bothe, τρο-
πᾶν (τροπῶν) Verrall. πορεῖν φύρον τόπον Rauchenstein, περὶ ὅρον
κάτω Merkel. 945. μᾶλα. ἐθθηνόοντ' f g h ἐθθηνόοντα γᾶς
Boissonade. 947. τέκοι pro τρέφοι Auratus. τρέποι (et antea
ἐθθηνόοντ' ἄγαν) olim Herm. <γαῖα> τρέφοι Stanley, τρέφοι <πέ-
δον> Wakefield, <χώρα> τρέφοι Schuetz, <ἀνα>τρέφοι Bothe. τε-
ταγμένω τρέφοι χρόνῳ Meineke. γόνος <δ' ἀεὶ> Musgr., γόνος
<γόνον> Lachmann, γός <δὲ πᾶς> OMueller, γόνος <δ' ἀλδς> Wie-
seler, γόνος <πολὺς> HLAhrens, γόνον <δὲ γᾶ> Schoemann, γόνον
<δ' ἀεὶ> Donner, γόνον <πόνος> Hartung, γόνος <δ' ὀρῶν> Weil,
γόνος <δ' ἔρας> Heimsoeth. 947sq. γόνον <λεῶς> πλουτόχων
<δ'> Rauchenstein. 947sq. τρέφοι . . τεταγμένῳ, γόνος πᾶς
πλούτου θεῶν ἔρμαίαν ἐθθηνῶν δόσιν τίοι Burges. 948sq. ἔρ-
μαία . . δόσις Wakefield. 949. τέκοι Auratus, τισί Wellauer,
τίνοι Schoemann. 950. ἀκούεσθαι HLAhrens, ἀκούεις Meineke.
951sq. θναταὶ πότνιαρονῶς Kiehl. 953. γαίης Bothe. παρὰ τ'
Pearson. τὰ παρ' ἀνθρώποις Schuetz. περὶ παντοῦργων vel περὶ
πᾶν ὁρώντων Burges. περὶ δ' Hartung. 954. φανερῶς τὸ
τέλος Bothe, φανερῶς ταλάνων Hartung, ὡς ἀμφοτέρως Weil, φα-
νέρ' ὡς τελέως Meineke, φαῖδρῶς μελέως olim W. τέλει Rauchen-
stein. (διαπράσσουσα Schuetz). 953. ἀεὶδεν et δακρύειν Har-
tung. δακρυοῖς Casaubonus. 956. παρέχουσι Musgr. 960.
ἀνδροτοκεῖς Wakefield, ἀνδροτελεῖς Burges. 961. ἔχουσαι Pear-
son, ἔχοντας Schuetz. ὅτε καίρι' ἔχοντας Schoemann. 962.
θεοὶ καὶ olim Herm., θεοὶ καὶ Butler, θεοὶ τῶν, καὶ (olim θεόθεν)
Bothe, τὰ θνατῶν OMueller, θεοὶ τῶν Fritzsche, θέται τῶν Wie-
seler, θεατῶν Merkel. 967 (ἀδίκουσι Pearson), ἐν δίκῃς Burges.
968. πάντων Turnebus. παντᾶ Schwenk. 969. τὰδ' ἐγὼ Burges.
971. ἄγμαι Burges. 972. ἐνώμα Wakefield, ἐπώπα Schuetz.
973. ποτ' ἀνηγαμένως Burges. 975. νίκα Wakefield. 979.
<τι> τᾷδ' Wakefield. ἀπεύχομαι rec. 983. ποιῶς f g h. 984.
ἀγκυλῆσαι vel ἀποκλῖσαι Musgr., πόλεος W Hirschfelder. 986. κοι-
νοφελεῖ Ald, κοινὰ φιλεῖν Burges, κοινοθελεῖ Wieseler. 989. ἡ
ῥα Wakefield, ἄρτι Burges, αἶσα Hartung. φρονούσης g, φρονοῦσ'
ἐθ II Voss. ἡρα φέρουσιν vel φρονοῦσιν Merkel. 989sq. φρο-
νοῦσαι . . εὐρίσχουσ' Musgravius, εὐφροσύνης . . εὐρίσκεις olim
Schuetz, εὐφροσύνη . . εὐρίσκει olim Bothe, φρονοῦσ' ἐθ . . εὐρίσ-
κεις Butler, φρονοῦσα . . εὐρίσκεις olim Herm., φρονοῦσιν . . εὐ-
ρίσχουσ' Rauchenstein. 989sq. ἄρα φρονοῦσιν . . εὐρίσκειν ἐκ

.. πολίταις; Herm. **990.** εὐρίσκεις Robortellus, εὐρίσκειν Pauw.
991. κάκ Burges. **994.** κατὰ γῆν Prien. **994sq.** καὶ γῆ
καὶ πόλεις et ex d ὀρθοδίκαιαι Herm. **995sq.** ὀρθοδίκαιαι πρέ-
ψετε πάντως διέποντες Hartung. **996.** θρέψετε Burges. **997.**
χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) Burney, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις
Butler, χαίρετ' ἐναισιμῶς πλουτῶν Burges, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις
πλούτου Schwenk. ἐρασμιόπλουτοι vel ἐναισιμιόπλουτοι Blomf., ἐν
αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) etiam Kiehl, ἐναισιμίαισι Weil. **998.**
ἀττικὸς Erotianus v. ἔκταρ p. 192. **999.** ἡμένας Bothe, ἡμένης
Burges.

1000sq. φίλοις εὐφρονοῦντες Hermann. παρθένου φίλοι φίλας,
εὐφρονοῦντες (εὐφρονος vel potius) ἔμφρονος Weil. **1001.** σω-
φρονοῦντες εὐφρόνως olim Weil, σ. ἐν κόρφ Herwerden. **1006.**
ἱερῶν Huet. **1006sq.** φῶς θ' .. προπομπῶν ἔτε Herm. **1008.**
κατὰ γῆν Burges. **1009.** χώρας ἀπέχειν Burges, χωρὶς κατέ-
χειν Linwood. **1010.** πόλεος πέμπειν W Hirschfelder. **1014.**
πολιτῶν Burges. **1015.** αὐθ' ἐπιδιπλοῖζω olim Bothe. χαίρετ',
ἔπος διπλοῦν ἄζω Burges. αὐθίς γ' <αὐ> Pauw, αὐθίς αὐ Schwenk.
ἐπιδιπλοῖζω eiciebat Pierson (Porson, Burney, Butler, Schwenk).
ἐπανδιπλοῖζω Herm., ἐπεὶ διπλοῖζω Wieseler, ἔπος διπλοῖζω Dind.
Ante **1022** versum (στέργω τὸ σὸν φρόνημα πρόσφορον πόλει) ex-
cidisse putat Thiersch. **1022.** αἰνῶ γε Pearson. αἰνῶ σε μύ-
θου Wieseler, αἰνῶ δέ θ' ὑμᾶς Wunder. τε μισθοῦς HL Ahrens,
θέμιστας Weil, δ' αἰοιδούς Heimsoeth. **1023.** φέγγη Turnebus.
1024. ἐνερθ', ὦ θεοὶ κατὰ χθονός Burges. Versum delet Her-
werden. Post **1026** lacunam statuit Kirchhoff. **1027.** ἡγ-
σεῖδος Valcken. Post **1027** supplet ἀνδρῶν τελείων καὶ γερόν-
τειον σέβας, λαμπρὸν δ' ἐφάβων ἄνθος, ἐν δὲ παρθένων Thiersch.
1028. ἀνδρῶν γυναικῶν τε στόλος Hartung. Post **1028** nunc
lacunam statuit Herm., ἀνδρῶν τε. ταύτας δ' Εὐμενίδας καλοῦμέ-
νας supplet Minckwitz. **1029.** ἐνδουτοὶ δ' Wakefield, ἐνδουτοί-
σφ' Bothe, ἐνδουτῶν Hartung. Ante **1030** lacunam olim statue-
bat Herm., supplet (δώροις ἐτείοις εὐσεβοῦντες καὶ λιταῖς Fritzsche),
καὶ (vel τὰς) πρόσθεν οὐσας δυσμενεῖς, νῦν δ' εὐμενεῖς Εὐμενίδας
εἰς τὸν πάντ' ἐπωνόμους χρόνον Thiersch. **1030.** οἰᾶτε Merkel.
Post **1030** supplet προπομπὸν εὐφάμοισι σὺν προσεγγμασιν Thiersch.
1033. ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ praescribit Merkel. βᾶτε δόμον olim
Herm., (βᾶτ' ἐς δόμον Scholefield), βᾶτε δόμοι Linwood, βᾶτ' ἐς
ὁδόν Meineke, βᾶτε δόμους vel βᾶτε δ' ὁμῶν vel βᾶτ' ἐν ὁδῷ Pa-

ley, βᾶτε νόμῳ Merkel, βᾶτε δρόμῳ Naber. δόμον μεγάλαι φιλό-
 τιμον Burges. μεγάλας ἐρίτιμοι Thiersch. 1034 νυκτὸς διδ-
 νῆς (vel ἀειδοῦς) Musgr. ἄπαιδες (cum Donaldsono) et τύχαι τε
 1039 delet Drake. 1036. χαίρουσαι Schuetz. χωροῦσαι H Voss,
 χωρῶται Hermann. 1036 et 1040 Furiis tribuit Westphal. 1037sq.
 ὠγυγίαις καὶ τιμαῖς . . περίσεπτα τέτυκται Wieseler, ὠγυγίαις, ὡς
 τιμαῖς . . περίσεπτα τύχῃτε Kirchhoff, fort. ὠγυγίαις, οὐ τιμαῖς . .
 περίσεπτα τέτυκται. 1038sq. τιμαῖς καὶ θυσίαις πυρισέπταις
 τε τύχαισιν vel πυρισέπτορι τύχῃ τε (et 1035 εὐθύφρονι) olim Herm.,
 καὶ τιμαῖς θυσίαις τε τυχοῦσαι περίσεπται olim Bothe, τιμαῖς καὶ
 θυσίαις περίσεπται τύχῃ τε Butler, καὶ τιμαῖς περίσεπται θυσίαις τε
 τύχῃ τε Burges. καὶ τιμαῖς θυσίαις τε τύχοιτ' ἂν περίσεπται H Voss,
 τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχῃ τῷ περίσεπται Bothe, τιμαῖς καὶ θυσίαισι
 τύχῃ τε περισέπτα Minckwitz, τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχαις τ' ἐρίσεπ-
 ται Linwood, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ἐν εὐχαῖς τ' ἐρίσεπται Schneide-
 win, τιμαῖς καὶ θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς περίσεπται Schoemann, τιμαῖς
 καὶ θυσίαις πυρισέπτοις τε σὺν εὐχαῖς (aut πυρισέπτοις τε τύχαισιν)
 Herm., κτόναις (vel κτοίναις) καὶ θυσίαις περίσεπται πλατυχαῖται
 Merkel, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὅπαι πυρισέπτοι Paley, τιμαῖς καὶ θυ-
 σίαισι τύχαι περίσεπται olim, postea τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτ' ἔν'
 ἔχῃτε Weil, τιμαῖς καὶ θυσίαν τε τύχαις περίσεπται Oberdick.
 1039. περίσεπτα τυχοῦσαι Musgr., περίσεπται τύχοιτε Wakefield,
 περισέπταις τε τύχαισιν olim Schuetz, περίσεπτα τύχοιτε Scholefield,
 περίσεπται τετύχησθε O Mueller, περίσεπται ἐν εὐχαῖς Hartung,
 περίσεπτα τύχοιτ' ἂν Heimsoeth, περίσεπται ἔσσεσθε Herwerden.
 1040. πανδαμὲ Rob. (πανδῆμει f g h). 1041. ἴλασι δὲ κατ',
 εὐθύφρονες γάρ olim Bothe, ἴλασι δ' οἴκοις κεύθυφρονες γὰρ Bur-
 ges). καὶ τῶδ' εὐφρονες γὰρ Herm., καὶ εὐφρονες ἀεὶ Linwood,
 καὶ εὐφρονες ἀστοῖς Hartung, καὶ εὐφρονες αἶψα Meineke. 1042.
 δεῖρ' ἔτε (δῆ) Meineke. <καὶ> σεμναί Merkel. <καὶ> olim, postea
 <σὺν> πυριδιάπτῳ Herm., <νῶ> πυριδιάπτῳ (et 1046 Ζεὺς παντόπτας)
 Wieseler, <τᾷ> πυριδιάπτῳ Weil. 1043. λάμπῃ Herm., πείκῃ
 Schoemann, λαμπῶ Merkel, πανᾷ Meineke. ὁδὸν <δ'> olim Herm.
 1054. σπονδαὶ δ' ἐς τόπον εὐδαίτες ἔτων Musgr., σπονδᾷ δ' ἐς τό-
 πον ἐνδαῖδ' οἰκῶν (σπονδᾷ δὲ τόπων ἐνδαῖδων olim) Bothe, σπον-
 δαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν καὶ ὁᾶδες εἰσιν Burges, σπονδαὶ δ' ἐς τόπαν κτέ.
 O Mueller, σπονδαὶ δ' εἰσὶ πᾶν ἐνδᾶδες ἔτων Linwood, σπονδαὶ δ' ἐν-
 δαῖδες τοι ἐν οἰκῷ Franz. σπονδαῖς δ' ἐς τὸ πᾶν ἐνδᾶδες οἰκῶν
 Thiersch. σπονδαὶ δ' ἔστων ἐνθαδ' ἐνοῖκων Hartung, σεμναὶ δ' ἔσσε

καὶ εὐμενίδες θεοί, postea σπονδᾶ δ' ἔστε πανευμενίδες θεῶν Weil, σπουδὰ δ' ἐς τόπαν ἐνδοαῖς οἴκων Schwerdt, σπονδαῖς δ' ἐς τὸ τέλειον (vel πᾶνωρον) ἀσίνοις Todt. 1046. ἀστοῖς ὁ Πανόπτας Bothe. 1047. οὐρία olim Herm., ὄντως Bothe, ἐς τὰδε Wieseler, νεῦσέ τε olim Weil. (συγκατέφαν Musgrave).

APPENDIX

AD

VITAM AESCHYLI.

Pag. 467, l. 3 ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου recce. 10. ξέ' SPetit, ξὸ' ERLange. 10—13. verba συνεχρόνησεν . . πεζομαχίας secludit RDahms. 19. ἀκραῖον Bothe. 22. vulgatur Ἀριστοφάνους: Ἀριστοφάνει requisivit Bergk. 23. τρίτης ἡμέρας recce.

Pag. 468, l. 6 Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον recce. Vulgo τινὰς. 10—13. verba τινὲς . . ἐξαμβλωθῆναι post ἀμοιβαῖα l. 1 transponit Bothe, post κέχρηται l. 5 Naeke. 11. Εὐμενίδων ἐσπειραμένον εἰσαγαγόντα Burges. 13sq. κτίσαντος ERLange. 16. ὦν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα pro γηραιός exhibent recce.

Pag. 469, l. 3 (χρυσὸν λαμβάνειν recce.). ἔτη ξέ' recce. ξθ' Dind. 4. δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα πέντε duo recce., δράματα ο' (?) ὦν σατυρικά * (excidit numerus) καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε Dindorf. σατυρικά ἀμφὶ τὰ ιε' Casaubonus, σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κ' (vel λ') Bothe, σατυρικά ἀμφίβολα πέντε O Mueller, σατυρικά * ἀμφίβολα πέντε C Wachsmuth, σατυρικά κγ', εγ' τὰ πάντα FSchoell, σατυρικά κ', ὦν ἀμφίβολα ε' Bergk. — δεκαπέντε pro τρεῖςκαίδεκα Casaubonus. 8. τὴν δὲ σκηνὴν recce. 10. χειρὶδι Robert., χάριεν Bothe. 10sq. τῷ σώματι recce., τῷ σωματίῳ Westermann, τῷ ζώματι Wieseler. 16. ἀπολαμβάνου rec., ὑπολαμβάνου Paley. 21. εἰσιόντα Nauck, ἐπιόντα O Iahn, ποιήσαντα Blaydes, ἐπόμενον Heimsoeth, ἔπειτα Papageorg, fort. ποιῶντα.

Pag. 470, l. 11. διτταὶ γάρ RDahms.

APPENDIX

AD

FRAGMENTA.

Fragmenta collegerunt Stanley (ed. Londin. a. 1664 p. 638 — 649 et 853 — 866), Pauw (1745), FHBothe (1805. 1844), Butler (1816), CGSchütz (1821), WDindorf (1830. 1869), EAJAhrens (1842), FWWagner (1852), GHermann (1852 sive 1859), JAHartung (1855), ANauck (1856. 1889).

1. V. 1 εὐθετος λέβης cl. Ag. 451 Emperius. 4. ἀπαρ-
τίως Butler. 5. V. Lobeck Aglaoph p. 621. -- In loco Etym.
Gud., quem sic scribit ἐν δὲ Αἰγυπτίῳις οὗτος αὐτὸν Δία τὸν Πλού-
τωνα καλεῖ, Αἰγυπτίῳις intellegi fabulam Ἰκέτιδᾶς putat Hartung.
6. V. 1 τί δ᾿ ἔθεν olim vulgo. — τί δ᾿ ἔθ' ἐν . . τιθέσται olim Her-
mann. — τί δ᾿ ἔποτ' Cobet, at vide Gomperz. Bruchst. der griech.
Trag. p. 6. Cfr. etiam Mus. Rhen. III p. 75. — V. 2 σεμνὸς
Papageorg. — V. 3 ἦ καὶ . . φάτις (sine interrogatione) Pauw qui
v. 3sq. eidem personae cui v. primum assignat, ἦ καὶ Heath qui
v. 2—4 eidem personae tribuit. Idem alii facientes ἦ καὶ scri-
bunt. 16. καὶ πάλτ' ἀναγκύλητα Valesius, καὶ παλτά γ' ἀγκυ-
λητά Bothe. 17. Καπανεύς μου καταλέγεται λοιποῖς ἀκέραννος
ἄρουρ' ὃν ἐνγλυσίῳν ἀπέλειπεν Pauw, Καπανεύς μὲν οὖν καταλείπεται.
Λεπαίῳις δὲ καράνῳις ἀραρῳῶς ἐνγλήσιῳς ἀπέλιπε, postea καὶ Καπα-
νεύς μοι καταλείπεται, λοιπὸς δ' ἀκέραννος ἄρουραν ἐνγλυσίῳν ἀπέ-
λειπον Bothe, Καπανεύς μὲν καταλείπεται λοιβαῖς ᾧ κεραννὸς ἀρούρων
Welcker, Καπανεύς μὲν ἂν ἀλλ' ἐπέτας λοιποῖς ἀκέραννον ἄρουραν
ἐνγλυσίῳν ἀπέλειπεν Hermann (opusc. VII p. 209sq.), A. Καπανεύς
ποῦ καταλείπεται; B. κύλοπις ὁ κεραννὸς ἀρούρων ἐνγλυσίῳν ἀπέ-
σεισεν Hartung, Καπανεύς ὁμοῦ καταλείπεται λοιποῖς, ἀτέραννος δ'
ἄρουραν ἐνγλυσίῳν ἀπέλειπεν Zakas. λελοῖτεται pro λείπεται et λοι-

ταῖς . . ἄρθρων pro λοιποῖς . . ἀρούρων M Schmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856 p. 361. *Καπανεύς μοι κατερείπεται· δούπησ' ἀκέραιος ἄρουρ' ὅτ' ἐνγλύσιόν νιν λάβεν* G A Papabasilios. 19. Hermann opusc. VII p. 207 *τραγική δὲ ἡ ὄρχησις. Δισχύλος Ἀργείοις. ἦν δὲ καὶ σατυρική, ἣ ἔστι σίκινις.* 20. »Potuit Aeschylus scribere ποῦ δ' ἱερὸν Ἀργοῦς ἔστι φωνῆεν ξύλον« Nauck. αὐδόασον i. e. αὐδοᾶσον Butler, αὐδοῶσον Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1841 p. 91. 21. *Δισχύλος ἐν Ἀργείοις* Wellauer. 22. V. 2 καὶ τοῦπέκλημα dubitanter scripsit Meineke. — καὶ τὰμπλακίματ' <οὐ μάλ' ἐν μακρῷ χρόνῳ | ποιήν' ἔτενξε> τῷ περῶντι τὴν θέμιν Hartung. — τὴν θέμιν <ἔσται κακόν> Wagner v. 1 et v. 2 cum Grotio disiungens. 23. V. 1 τιν' ἀρχόν M Schmidt, τὸν ἀρχόν Herwerden, σὺν ὀρχᾷ FW Schmidt. — V. 1sq. κυρίζειν τιν (dor. pronomen), ἀρχά· φθάσας τοῖσδ' ἐπ' ἔργοις προπηδᾷ τε κᾄσσει ten Brink. V. 2 προπηδῶσεται νῶν olim W. 26. ἀνθρωπόμορφον κῆτος ἐξ ἁλὸς φανέν Dindorf Philol. XII p. 189 et XVII p. 720 (κῆτος ὕδατι σύννομον mavult Nauck). — θηρίον δ' ὕδατι Zakas. — συζῶν ὕδει Meineke. — ἀνθρωποειδὲς ὕδατι θηρίον συζῶν, scribens Δισχρίων pro Δισχύλος, R Ellis. 31. V. 1 Εὐβοία καμπτήν Cramer, Εὐβοῖδ' ἄκραν τὴν Bernhardy. Hoc fr. subiunxit fragmento 32 Valekenaeer. 32. παρεκπεσὼν Valekenaeer, παρεκ Περσέων, hoc fr. Aeschryoni vindicans, M Schmidt N. Rhein. Mus. VI p. 603sq. 33. Ξιφήρου λιμήν Casaubonus, ξιφήρους λιμήν Schütz. Ζεφύρου vel Ζεφυρίου λιμήν Hermann opusc. II p. 69. Ξιφωνίου λιμήν· A. I. Ποντίῳ * * * ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα [τὰ] περὶ Πήγιον. Ὀρίων Bernhardy, Ζεφύρου λιμήν· A. I. II. οὐ πορθμός. ταῦτα . . ὄρεια Bothe, Ξιφήρους λιμήν . . [τὰ] περὶ Πήγιον * * * Ὀρίων<ος ἔργον> cl. Diod. IV 85 Meineke Philol. XIII p. 510sq. — περὶ Πίον M Schmidt. — τῶν περὶ Πήγιον ὀρίων Valesius, τῶν . . νεωρίων Alberti. 34. θερμοῖσι λουτροῖς Cobet. Fort. καλοῖς δὲ λουτροῖς. — ἐκλέλουμαι μὲν Schütz, ἐκλέλουμαι δὲ Bothe. Nauck mutato ex Wagneri coniectura versuum ordine εἰς . . Ἰμέραν δ' ἀφικόμεν καλοῖσι . . δέμας. 35. Scholium Eur. Rhes. 36 sic scribit Hartung: Δισχύλος δὲ ἐν Ἠδωνοῖς τὸν μὲν (scil. Πᾶνα) Διὸς υἱὸν καὶ Διόμην, τὸν δὲ Ἡρόνον. 36. μὲν delet ut ex Aristophane illatum Fritzsche (ad Aristoph. Ran. 1528). 37. ἄγων Schütz et Herwerden Exerc. crit. p. 2sq. At cfr. Adesp. 298 N. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀγλητοῦ μένει ἀλκήν, Herod. VIII 59. — μενεῖ Schütz.

38. V. 1 *περὶ νεκρῷ νεκρός* Meineke Vind. Aristoph. p. 179. — V. 2 *ἐκκεχευμένοι* Pauw, *ἐκπεφασμένοι* Bothe, *ἐμπεφραγμένοι* olim Hermann. 43. V. 1 *καπτεῖ τὸδ' εἴσι* Birt. — V. 2sq. *ἐγὼ δ' ἐγείρω* *πρεμενής* . . *νόμοισι θέλγων* Bothe (*θέλγων* etiam Heyne), *ἔως τ' ἐπεγερεῖ* *πρεμενῶς* . . *νόμοισιν ὕμνων* Herwerden. — V. 3 *νόμοις αἰοιδῶν* Heath, *νόμοις γερόντων* Toup, *γάμους* *ἰδόντων* Hartung, *νόμοισι τέρπων* Oberdick, *νόμοισιν ὄντας* Zakas. 44. V. 1 *τρήσαι* Grotius, *βρέξαι* Valckenaer, *θρώσκειν* Hartung, *πλήσαι* Meineke, *στρῶσαι* Nauck, *χροῦσαι* FWSchmidt; *τρῶσαι* defendit WHRoscher Jahrb. f. class. Philol. 109 p. 38 et H Roehl Herm. XV p. 615 allata glossa Hesych. *τρώζειν* *φιθυορίζειν*, *συνουσιάζειν*, quam quidem ex Hom. X 128 repetit Nauck. — V. 3 *ἐννοούντος* Grotius, *ἐθρώεντος* Valckenaer. — V. 4 *ἔδουσε* Heath, *ἔδουσε* Valckenaer, *ἐπλήσε* Ruhnkens. — V. 6 *δένδρων ὀπώραν* Valckenaer, *δένδρων δὲ τίς ὄρος* Bothe, *δένδρων δὲ τίς ὀπωρ'* Schütz, *δένδρων ὀπώρα δ'* Hartung. — V. 6sq. *δένδρων τ' ὀπώραν ἐκ νοτίζοντος γάμου· τέλει' ὅσ' ἐστί, τῶνδ' ἐγὼ* Kaibel. — V. 7 *τῶν δ' ἐγὼ παναίτιος* Hartung. 45 Apud Hesychium *Αἰσχύλος Δανάη* Aldinam secutus Pauw. — »Sume tale quid scripsisse poetam: *καθαίρεται δὲ γῆρας ἀνθρώπων φύσις*, et habebis orationem convenientissimam personae Veneris, potentiam suam declarantis« Hermann opusc. II p. 336. *καθαίρεται γέρας* Bothe. 49 Lemma corruptum videtur Nauckio. 51. Phot. lex. p. 47, 11 sic corrigit Bothe: *ἐφοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρον* . . *βιωτὴν αὔξιμον ἐφοῦσα*, Wagner: *ἔφουσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρον καὶ σίτα ἐψητά* . . *ἔφουσα*. *Ἰππῶναξ*, Hipponactis locum excidisse ratus, quem *ἔψισε καπέλουσεν ἀσκαρίζοντα* fuisse putat Bergk, MSchmidt: *ἐμφύουσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρον* »*βρωτὸν αὔξιμην ἐμφύουσα*« *Ἰππῶναξ*. καὶ *ψιφὰ τὰ ἐψητά Αἰσχύλος Τροφοῖς*, Dindorf sic: *ἐμφύουσα . . χόνδρον. Αἰσχύλος . . ἐμφύουσα*. καὶ *ψιφὰ τὰ ἐψητά Ἰππῶναξ*. Verba *βιωτὴν αὔξιμον ἐφοῦσα* Hipponacti tribuit etiam ten Brink Philol. VI p. 48, qui hunc versum Hipponacteum invenit: *τροφὴν βιωτὴν αὔξιμόν τ' ἐμφύουσα*. Nauck *ἐμφύουσα* Hipponacteum esse glossam putat, cui explicandae admotus fuerit Aeschyli versus sic fortasse scribendus: *βιωτὴν αὔξιμον ἔφουσα*. Vocabulum *ἐψητά* Aeschylo tribuit MSchmidt Zeitschr. f. d. Gymn. IX p. 935. 52. *δίκραρα* vel potius *δίχρορα* pro *δίχροα* Toup, *δίχροανος* Nauck. 55. V. 2 *Ἥρας τε* omisit Schütz, ut integros versus haberet. . 57. V. 1sq. *σεμνὰ Κότυς* . . καὶ ὄρεα χερσὶν

ὄργαν' ἔχοντες Hermann. σεμνὰ Κόπυς, ἡ 'ν τοῖς Ἡδωνοῖς EAJ Ahrens. — ὄρθιὰ τ' ὄργαν' ἔχοντες Pauw, ὄρει' ὄργαν' ἔχοντες olim Dindorf, ὄρσασα τάχ' ὄργαν' ἔχοντας vel ὄρος εἰς ἄγει ὄργαν' ἔχοντας Friebel, οὔρει' ὄργι' ἔχουσ' Lobeck. V. 4 δακτυλό-τευκτον Lobeck. V. 6 χαλκοθρόοις Scaliger. V. 10 ἰχὼ τυπάνου δ' FW Schmidt. V. 10sq. χῶσθ' ὑπογαίον βροντῆς τυπάνον ἰχὼ φέρεται βαρυταρβῆς olim Herwerden.

60. Vossius parodiae terminos usque ad finem totius sermonis v. 145 propagat, Fritzsche ad Aristoph. Thesm. v. 135 haec fere ex Aeschilo sumpta esse putat: ποδαπὸς . . στολή; | τίς ἢ τάραξις τοῦ βίου; τί _ _ | _ _ κροκωτῶ; τί δὲ _ _ _ _ | τί _ _ καὶ _ _; ὥς οὐ ξύμφορον. | τίς δ' _ _ _ καὶ ξίφους κοινωνία; | τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει; | καὶ ποῦ _ _; ποῦ χλαῖνα; ποῦ _ _ _; | ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ _ _ _; τί φῆς; τί σιγᾶς; 61. μακροσκελῆς μὲν, ἀλλὰ μὴν χλοῦνης τις εἰ Süvern, μακροσκελῆς μὲν ἄρα καὶ χλοῦνης τις εἰ Welcker, μακροσκελῆς μὲν ἄρ', ἄνα, χλοῦνης τις εἰ Bernhardy, ΑΠ. μακροσκελῆς μὲν. ΑΠΚ. ἄρα μὴ χλοῦνης τις ἦν; Hermann, μακροσκελῆς μὲν Ἄρυμος ὥς χλοῦνης τις ἦν Hartung.

62. τίς . . μουσόμεντις ἄλαλος, ἄβρὺς, ἀσθενής; πο-στέα ἄλαλος; ἀφραδῆς ὣν στένει Bothe, τί ποθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς ἄβροβάτης τύσον σθένει; FV Fritzsche, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς _ _ ἄβροβάτης MSchmidt Philol. XVIII p. 228. — ἄλαλος ἄβροπος ὣν θένει Brunck, ἄλαλος, ἄβροπος, ἐν στέφει; Reisig, ἄλαλος, ἄβρ' ὃς ἀναστένει Welcker, ἄλαλ' ὃς ἄβροτὰ τ' εὐθυναῖ; vel ἀμαλὸς ἄβροβάτης σθένει Hermann, ἄλαλος, ἄβρὺς ὅσον σθένει (ὅσον σθένει olim Dindorf) EAJ Ahrens, ὁ λάλος ἀκρα-τῆς σθένει; Hartung. — ὦν στένει Pauw. Verba ὦν σθένει i. e. ὦν στίχον θένει Aeschyli esse negat Friebel Gr. satyr. fr. p. 139.

64. Verba poetae fortasse haec fuisse: νεβριῖδας δ' Ἡδωνίδας | ἕγι-ζον suspicatur Hermann. Aeschylum aliquo loco usum esse verbo (κατ)αιγίζεσθαι, in Edonis autem pelles hinnuleorum (κατ)αιγίδας appellasse putat Wagner.

68. »Aut Oceanum dici putabimus, ut si huiusmodi quid scriptum fuit: Ῥίπαι μὲν δὴ πατρὸς Ὀκεανοῦ γείτονες αὐταὶ aut Jovem ut Ῥίπαι μὲν δὴ πατρὸς αἰῶς Διὸς χει-μωνιόχοι« Hermann.

69. V. 2 θυσμαῖσι σοῦ Casaubonus. V. 3 Ἰφαιστοτουχῆς Schweighäuser. V. 4sq. διαβάλλων πολλὸν οἰδ-ματόεντα περᾶ δρόμου πόρον· ὅτ' εἰς Casaubonus, διαβάλλων πο-λὸν οἰδματόεντα περιδρόμου πόρον εὔδει Bothe, διαβάλλει πολλὸν

οἰδματόεντ' ἀφέσει δρόμον περανοῦσ' εἰς Friebel, διαβάλλειν σάλον
οἰδματόεντα περῶν δρόμου πόρον οἰδ' εἰς Wagner. V. 5 πολλὸν
οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον εἰς Hermann, πόρον οἰδματόεντα φο-
ρᾷ δρόμου συθείς MSchmidt Zeitschr. f. d. Altert. 1856 p. 363.
οἰδματόεντ' ἀγρίδρομον (vel ἀφρόδρομον) πόρον συθείς R Ellis, οἰδ-
ματόεντα <πόντου> φαίδροδρόμου Kaibel. — ὅρθ' εἰς pro οὐθείς
etiam Bothe. V. 6 ἱμερτᾶς νυκτὸς Pauw. 70. Ἀδριχναί Her-
mann. — τορὸν ἤσουσι γόνον Nauck, κόρον ἔξουσι γόνων Herwer-
den, malletm πόθον ἔξουσι γόνων. 71. Apud Clem. Alex. ὁ τε
Εὐφορίων ὁ τοῦ Αἰσχύλου Wagner et olim Nauck. 74. V. 5
τρία δ' ἔεις Nauck. τρία δ' ἀρραγῇ σάκῃ GA Papabasileios.
78. ὁ μὲν τὸ Λέσβιον γ' ἐν ἐκφατνώματι Wagner. — ἄλλος δέ
μοι τις Hartung, qui apud Poll. Θαλαμηπόλοις scribit, ἀλλ' ἄγεθ',
ὁ μὲν olim Nauck. — ὁ μὲν τι Pauw. — φάτνωμα καὶ Toup. —
φάτνωμά τι debebat olim Dindorf. — V. 1sq. ἀλλὰ μέντοι Λέσβιον
. . κῆμα τριγώνοις ἐκπεραίνεται Heath, ἀλλὰ μὴν τις Λέσβιον κῆμ'
ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνετω ῥοθμοῖς Bothe. 82. Aeschilo tri-
buebat quondam πλέω γράσου γε καὶ φοθοίου καὶ ῥύπου Dindorf,
πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου γε καὶ φύθου Aristophani adscribit,
nisi verba πλέω γράσου τε καὶ φοθοιοί Aeschyli, verba καὶ ῥύπου
γε καὶ φύθου Aristophanis sint, Bergk. 83. * * ἐκάμπτετο
ξίφος | * χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ | <ἀντεῖχε> τόξον . . ἐντείνων
σφαγῇ. | πρὶν δὴ τις * παροῦσα δαιμόνων | ἔδειξεν αὐτῷ * ποῖον μέ-
ρος | * * χρήσασθαι σφαγῇ Butler, ἔκαμπτε, τόξον ὣς τις ἐντείν-
ων, ξίφος τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ, πρὶν δὴ γε δαι-
μόνων οἱ παροῦσ' ἔδειξέ τις, κατὰ ποῖον αὐτῷ ἦνε χρήσασθαι μέρος
Bothe, καὶ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμοῦ σφαγῇ | ἔκαμψε, τόξον ὥς
τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ τις αὐτῷ δαιμόνων παροῦσά πως |
ἔδειξε, ποῖον δεῖ μέρος πλῆξαι Hartung. 84. τὸ συγκλινὲς ἐπ'
Ἀἶαντι (ἔθνος) (i. e. densam phalangem Aiacy adstantem) Fritzsche
ad Aristoph. Ran. 1294. 87. εὐφαρμεῖτε, πολισσυνόμος δόμον
Ἀρτέμιδος πρόμος οἶχνεῖ Hartung, fort. εὐφαρμεῖτε, μελισσυνόμοι
(i. e. μέλισσαι νέμουσαι, sacerdotes administrantes) δόμον Ἀρτέμι-
δος, πέλας οἶχνεῖ — 96. V. 3 λήγειν MSchmidt. 97.
ἄξους σπανίζειν δῶμα μὲν (τοι mavult Wagner) ποιήσομεν Stan-
ley, ἄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσιν, ὕπερ παίζοντες ἠπειλήσαν
Bothe. 99. V. 1 ταύρω τε χάροι ξένια πὰρ ποδὸς παρῇν
Bergk. — πάρα (πάραν in papyro legens) Weil, πορεῖν Kock. —

V. 2sq. τοῖονδ' ἐμὲ Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένουσαν μόχθον ἰγνώγει λαβεῖν C Schenkl. — V. 3 αὐτοῦ μένειν ἄμοχθον ἢ νόσον λαβεῖν Weil, αὐτοῦ μ' ἐὰ νῦν μόχθον ἢ νόσον λαβεῖν Bücheler, αὐτοῦ μὲν οὖν ἐμοὶ χθὸν' ἰγνόμεν χανεῖν Bergk. — V. 4 τί οὖν; Blafs. — τὰ πολιά Bergk. — V. 6 ἐξῴγη ξυνωνία Bergk. — ξυνῶν γονεῖ vel potius ξυνῇ γονῇ Bücheler. — V. 7 τρισὶν ἀγῶσι Weil, τρίς ποιοῦσα Blafs, τρίς γονεῖ μὲν Buecheler. καὶ τρίς γ' ἀνωίστους γυναικείους πόνοους Bergk, καὶ τρεῖς ἀγῶνας τοῦ γυναικείου πόνου Kock, καὶ τρεῖς ἀγῶνας, τρεῖς . . πόνους Ellis. — V. 8 ἐκαρτέρησα κοῦκ ἄρουρ' ἐρέμφατο Herwerden. — V. 8sq. ἄρουραν οὐκ ἐρέμφατο τὸ μὴ ἔξενεγκεῖν σπέρμα γενναῖον πατὴρ vel ἄρουραν οὐκ ἐμεμφάμην . . πατρός C Schenkl. — V. 9 τοῦμ' ἐξενεγκεῖν Kock. — V. 14 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀκταῖς ταῖς ἐμαῖς ζῶν ἔχει Buecheler, ἢλλαξεν ἄνταις ταῖς ἐμαῖς ζωῆς λάχῃ (λόχος) Bergk, ἀλλ' ἐκάς ἐπ' αἴας τέρμασι ζῶ σφ' ἔχει Weil. — V. 16 τρίτον δ' ἔτος μοῖν φροντίσιν χειμάζεται Weil, τρίτον δέ, τῷ νῦν φροντίς ἐγχειμάζεται Gomperz, τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται <μητρὸς μέριμνα κτέ.> Kock, τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται <κέαρ τῷδ', ἐπίκουρον μολάντ' ἐς Τίων> Weil. — V. 17 αἰχμὰς (αἰχμῆν) δ' εἰς Ἄρεως καθίκετο olim coniciebam, αἰχμὴ μὴ ἔ' Ἄρεως καθίκετο Herwerden, εἰ σῶς ἐξ Ἄρεως ἀφίξεται Nauck. — V. 18 Καρῶν γὰρ ἔχει πᾶν σθένος λωτίσματος C Schenkl, Καρῶν γὰρ ἔχει <γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, θράσσει πεποιθῶς Ἑλλάδος> λωτίσματος Gomperz, κλύω γὰρ ἔκειν . . λωτίσματα Bergk, κλέος γὰρ ἔκει πᾶσιν ἐκ λωτίσματος Kock, Καρῶν γὰρ ἔχει <γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, ἄγων ὅσοι περ Ἑλλάδος> λωτίσματα Nauck. — V. 18sq. κλέος γὰρ ἔκειν <Ἑλλάδος> λωτίσματα πάσης ὑπερφέροντ' ἐς ἄλκιμον σθένος postremo Weil. — V. 19 ὑπερφέροντες retinet Nauck. — ὑπὲρ προῶνος ἀλκίμῳ σθένει Bergk, ὑπερφέροντος εὐκλείας γένους Kock. ὑπερφέροντος ἀλκίμῳ σθένει etiam Gomperz. — σαγῆς Buecheler. — V. 20 αὐχεῖ δὲ Τλώων Bergk. — V. 21 πρόσθεν, postmodum πρὸς οὗς Weil, πρὸς ὃν Bergk, πρὸς ᾧ Kock. — fort. μαργώσῃ χειρί. — V. 22 ἀνυπέρβατον Weil, ὑπὲρ μόρον vel ὑπὲρ βροτῶν Bergk, ὑπερβατὸν Kock, ὑπέρτατον Herwerden. — V. 23 ἐλπὶς ἢ μ' ἔτι ξυζῆν μένει Buecheler, ἐλπὶς ἦδ', ἐπὶ ξυροῦ τ' ἔβην Wilamowitz, ἐλπὶς, ἦδ' ἐπιξυρεῖ μένει olim coniciebam, ἐλπὶς τῇ διεπτορημένῃ Bergk, ἐλπὶς τῇδ' ἔτ' οἰζυρὰ μένει (vel τῇδ' ἐπεξορημένῃ) Herwerden, ἐλπὶς ἦδ' ἐπεξορημένῃ R Ellis.

V. 24 μὴ πάντα πράξας ἐκχέῃ πρὸς αἵματι Weil, ἤν πάντα παι-
δὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Buecheler, μὴ πάντα παίσας ἐκχέῃ πρὸς
ἔρματι Bergk, καὶ πάντ' ἀπληστος ἐκχέῃ πρὸς αἵματι Kock, ἢ
πάντα παίσας' ἐκχέω πρὸς ἔρματι Herwerden.

100. ἀλλ' ἄρ' ἔστι φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀμὰν στρατοῦ
Valckenaer. V. 2 λωτίσματο' αἰεὶ olim W. — παντὸς ἀνατρέπων
Erfurdt, παντὸς ἀντρέπειν vel παντὸς ἀγρεύειν Dindorf, πάντ' ἀπο-
θροῖζειν Bothe, πάντ' ἀποδρέπων (debebat ἀποδρέπειν) Schwerdt,
πάντ' ἀνατρέπων Zakas. — πάντα τάνδρων ἐν στρατῷ Wagner,
πάντ' ἀπ' ἀνθρώπους στερεῖν Hartung, πάντα τάνδρων τρυγᾶν
M Schmidt. — ἀνθρώπων ut dittographiam vocis στρατοῦ expungit
Papageorg.

109. κατὰ τῆς σισύρηνς τὴν λεοντέαν Pauw.

114. ἀρτόφορος olim Nauck.

117. Hesych. gl. scribit Butler
sic: αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον (vel ὄν) ἑαυτὸν ἔρεξε. (καὶ κα-
τευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα), Hermann sic:
ὄν ἑαυτοῦ ὀρέζεται κατευθὺς αὐτορέγμονος πότμου, I. Dindorf
sic: ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέδυσε. ἢ αὐτορέγμονος παρὰ τὸ
ὀρέγειν τὴν χεῖρα.

119. An apud Hesychium ὑποτοπῆσαι ex
Aeschilo excerptum sit, dubitat Pauw.

124. ἄκων' ἄν' οὗς
ἔχων Butler. Ex Hesych. gl. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρὸς·
Ἀσχόλος Ἀσκούργω et alia Hesych. gl. ἄβλητος· ἄτρωτος ἐκ βέ-
λους Hermann Aeschyli fragmentum: ἄβλητος ὢν, ἀνούτατος com-
ponit.

126. V. 1 ἔπνεες olim ex A relatum erat. — V. 1 sq.
τῶνδε πίνεις βροῦτον ἰσχναῖνον χρόνῳ καὶ σεμνοκομπεῖς . . στέγων
Hartung. — ἰσχναῖνον χρόνον καὶ σεμνοκόπτων οὗτος ἀνδρείαν
στέγην Heath. — V. 2 κασεμνόκοπτεν τῇδ' ἐπ' ἀνδρείᾳ στέγην
Butler; καὶ σεμνοκομπεῖς Bothe, qui ἀνδρείᾳ στέγη pro ἀνδρῶν
dictum esse putat. — στέγη olim Hermann (opusc. V p. 28).

127. V. 2 ἄρ' ἔστι Herwerden.

128. Post Sept. 546 (χαλκὸν
ἀθέριστον· ἀσπίδος δ' ὑπερτενῆς) interponit D C Tovey.

131. V. 3
(προπέπωκας inseruit Meursius). — οὗς προπέπωκέν γ' εἴσω κλισίας
Pauw, οὗς σὺ προπίνεις εἴσω κλισίας Blomfield, εἴσω κλισίας προπε-
πωκώς Bothe.

132. Ὡ Φθιώτ' Butler. — Inter ἀκοῶν et ἡ, κό-
πον lacunam statuit Hartung.

134. V. 1 δεῖνῳ δ' ἀπ' αὐτῆς ξου-
θὸς Bothe. V. 1 sq. Trium versuum lacinias (. . ξουθὸς ἱππαλεξ-
τρυνών . . | στάζει . . . | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος) su-
peresse olim coniciebat Dindorf, A. ποῦ δ' αὖτε φροῦδος ἱππαλεξ-
τρυνών; KHP. (i. e. κῆρυξ). στάζει λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Fritzsche, ἐπὶ δ' αἰετός <καὶ> ἕ. ἱππαλεκτροῦν. σταῖζει <δὲ δεινῇ τοῦ πυρός τακεῖς φλογὶ> κηρῶ τιθέντων φαρμάκων πολλὸς πόνος Wagner, ἐπὶ δ' αἰετός καὶ ξουθὸς ἱππαλεκτροῦν· σταῖζει καρέντων . . πολλὸς πόνος Hartung, (ἀπὸ δ' αὐτ' αἰετός ὁ ξουθὸς . . σταῖζει, κηρουδέτων . . πόνος Ribbeck), ἀπόλλυται δὲ ξουθὸς . . | . . φαρμάκων πολλὸς πόνος | σταῖζει MSchmidt Zeitschr. f. d. Alt. 1856 p. 263. **136.** εἰς δ' ἔσσι Reisig. **138.** φιλῶ γε κἀβδελοκτά μοι Bekker. **140.** μηρῶν τί τῶν σῶν ἐσσεβοῦς ὀμιλίας | κάλλιον Belinus de Ballu. εὐσέβησ' ὀμιλίαν | κλαίων Hermann. **146.** ὑπηνέμοισιν Nauck. **149.** Photii glossas Hermann opusc. V p. 27 hunc in modum corrigi: ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλήμων ὀκτάπου· ὁποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους. ἤτοι ὁ σκορπίος ὁ ὀκτώπους ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν. Friebe! ποταμὸν. Αἰσχύλος δὲ ἡ πέπλακε Νεανίσκοις, Wagner Ὀκτώπαν ποταμὸν διαπέπλευκεν. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. **152.** ἐναροκτάντας δὲ φλοισβοκόπος θ' ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει Friebe!, ἐναρόκτητος δὲ φθόγγουσιν κροτεῖ, ὡς ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολάφει Bothe, ἐναροκτάντας δὲ φόνον μοι ἐπαυχῶν ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει, ἥξει τ' ἐχθρούς Hartung. — (φθογγοκόπος Schneider, φθογγόσκοτος Welcker). — Fort. ἐναροκτάντας (ad φθόγγους referendum) δὲ μύρων φθόγγους | σύγκροτον ὑψοῦ | τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. **153.** κάμακος εἰσι delet Schuetz, κάμακος γλώσσημα διπλάσιον abicit Butler. εἰσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν olim Dindorf. **155.** οἷστρος . . μνηστεύεται olim Hermann, οἰκτρος . . μνηστεύεται Hartung. **156.** V. 3sq. Ἰδῆ τε . . βρέμουσα μήλων, πᾶν δὲ κᾶρεχθεῖ πέδον Heath, Ἰδῆ τε τέρπουσι μήλων, πᾶν δὲ κᾶρεχθεῖ πέδον comparans Aristiae fragm. apud Athen. II p. 60B μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον Toup, Ἰδῆς ἐνὶ κνημοῖσι καὶ βρυχήμασιν ὀργῶσι μήλων [πᾶν δ' ὀρεχθέει] πέδον Valckenaer, Ἰδῆς τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι <πάροις βρέμονται· μυρίων βοσκήματα δ'> ἔρπουσι μήλων· πᾶν δ' ἀναρροχθεῖ πέδον Fritzsche. — V. 4 ἔρω τε λαῶν, πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον (vel πᾶν δ' ἐρέχθει γάπεδον) Pauw, πρέπουσι μήλων πᾶν ὀρεχθεῖται πέδον HL Ahrens, (ἔρπουσι μήλων πᾶν δι' ὀρχηθμοῖ πέδον vel potius) πρέπουσα μήλων πᾶν ὀρόχθειον πέδον Hermann. — πᾶν δ' ὀροχθέει πέδον Casaubonus, πᾶν τ' ὀρεχθεῖ γῆς πέδον Jacobs, πᾶν δ' ὀρέχθει δάπεδον Lobeck, πᾶν δ' ἐπηχέεται πέδον EAJ Ahrens, πᾶν δ' ἐρεῦγεται πέδον Ellis, πᾶν δὲ ποσὶ ῥοχθεῖ πέδον Zakas. **157.** V. 1 θυμὸς δέ ποτ'

- ἐμός Stanley, θυμός δὲ πιθανός vel θυμός δὲ πρόσθεν olim Hermann, θυμός ποθ' ἄμός Fritzsche, θυμός δ' ὁ θερμός Ellis.
158. τάφῳ Musurus. 159. θεός μὲν (αὐτὸς) αἰτίαν Nauck.
160. Apud scholiastam Aristophanis corrigit ἐξέριπται δὲ τὸ περὶ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας Burmeister. Aeschilo tribuit μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ . . αἰετοῖς Beck. Tantali Aeschylei haec verba fuisse: ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας, θεΐσαις ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, αὐτὸς δὲ μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος καταθαλώσῃ πυρφόροισιν αἰετοῖς olim coniebat Hermann. — ἐγὼ δὲ μέλαθρα supplet Fritzsche. — Ζηγὸς μέλαθρα καὶ δόμους ἀμφιστεγεῖς . . πυρβύλοισιν αἰετοῖς Hartung. — καταθαλώσει (scil. Ζεύς), ratus haec esse verba chori Nioben monentis, ut criminationibus Jovis pareat, Bothe.
161. V. 2 οὔτ' ἂν τι θύων οὔτε τι σπένδων Blaydes in Soph. Phil. p. 11. — ἄγοις Grotius. 162. Primum v. his verbis μνησθήσομαι δὴθ' redintegrandum putat Hermann. — Post v. 3 lacunam statuit Hartung.
163. Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα Bothe, Σίπυλον ἂν Ἰδαίαν χθόνα Butler. 164. σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς σοφούς <αἰεῖ> vel σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς γ' ἀνδρας σοφούς Fritzsche, σοφῶσι κηδεῖα γάρ ἐστι πρὸς σοφούς Wagner. 165. ἡμορισμένη Fritzsche, ἡμορημένη MSchmidt Zeitschr. f. Altert. 1856 p. 363.
168. Ἦρα δὲ Διὸς παράκοιτις | ἀλλαχθεῖσά ποτ' εἰς ἰέρειαν ὀρεσσιγόνουσι | Νύμφαις κρηναῖαις . . ἄγειρεν, | Ἰνάχου . . βιοδώροις Hartung. — Dindorfius olim verba Νύμφαις ὀρεσσίγονοι Euripidis esse ratus tribuerat Aeschilo Νύμφαις κρηναῖαις κυδραῖσι . . βιοδώροις. — Νύμφαις, ὀρεσσιγόνουσι κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου . . βιοδώροις Fritzsche Aristoph. Ran. p. 416.
169. V. 2 ὑπερχέτω Bergk Zeitschr. f. d. Altert. 1836 p. 75 (ὑπελθέτω voluisse videtur).
171. V. 2 οὔτ' ἀστέρων ὄρμ' οὔτε Gataker. 173. V. 2sq. κέλευθον Elmsley v. 3, Papageorg v. 2 e cod. Laur. refert.
174. πρέσβειρα πεντήκοντα ex Aristophane Nauck. — χορῶν Bentley.
175. V. 2 λέγω γῶ Hermann, λέγω σοι Papageorg. 177. τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον ὅσας λύπας φέρει Grotius. 179. Apud Athenaeum Σοφοκλῆς pro Αἰσχύλος scribit Hartung. — V. 1 ὅδ' . . ἀμφὶ θυμῷ μοι βέλος Bergk (ex Soph. fr. 140).
180. V. 1 <ἀλλ'> Εὐρύμαχος Friebe. — οὖν τις ἄλλος Casaubonus, οὖν ὅδ' ἄλλος Heath, οὖν οὐκ ἄλλος Jacobs, οὐκ ἄλλοις Bothe. V. 2 οὐκ ἀνεκτέους Casaubonus, οὐκ ἀνασχετοὺς Lobeck. V. 3 αἰεὶ γὰρ αὐτῷ κότταβος ἦν τοῦμόν κᾶρα (vel ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος εἰς

τοῦμὸν κάρᾱ) Hayman. — αὐτῷ κοτταβοῦντι μὲν κάρᾱ Casaubonus, αὐτῷ κότταβος τοῦμὸν κάρᾱ Stanley, αὐτῷ κοσσαβέος τοῦμὸν κάρᾱ Ellis. V. 3 sq. Post v. 3 lacunam statuit et in v. 4 scribit τοῖσδ' ἀγκυλητοῖς κοττάβοις ἐπισκόποις Hartung. V. 3 sqq. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον τοῦμὸν κάρᾱ· τὸδ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστη σκοπός, ἐνθ' ἐξέμῳ ἡβῶσα χεῖρ ἐφέετο Friebe, ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον ἔγωγ' ἀεὶ· τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοττάβου τοῦμὸν κάρᾱ ἔστη σκοπός· τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεῖρ ἐφέετο Wagner. V. 4 τῶν δ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστη σκοπός Stanley. — κοσσαβέως Ellis. V. 4 sq. τοῦ δ' ἀγκυλητοῖς ὑστράκοις ἐπίσκοπος ἀεὶ τινων ἡβῶσα χεῖρ ἐφέετο Bothe, versu 4 deleto scribit τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεῖρ ἐφέετο MSchmidt, τοῦ δ' ἀγκυλητοῦς κοσσαβέους ἐπίσκοπος . . ἡβῶσα χεῖρ ἐφέετο Kaibel. V. 5 ἔκ τ' ἐμῶν cl. Poll. X 76 ἐξεμὲν ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοτταβίζειν λέγουσιν Stanley, ὅς' ἐκτενῶν Ellis. 181. V. 1 καὶ στρατάρχας καὶ ταγούς Scaliger, καὶ στρατάρχας καὶ <λόχους> Valckenaer, χάκατοντάρχας — Heath, χάκατοντάρχας ἐγὼ Butler. 183. πρὸς πέδον Stanley. 185. <Χρῶνται δ' ὑποξυλοισιν> ἀργυρηλάτοις καὶ κέρασι χρυσᾷ στόμα περιβεβλημένοις coll. fr. 286 Blomfield in Aesch. Pers. p. XXVIII. τοῖς κέρασι Stanley. 187. ἀρχέστρατος Lobeck Paralip. p. 81 et Pathol. El. I p. 337. 190. V. 1 ἤχομεν <ἐξ ἀπῆς γαίης> Zakas. 191. δίδουμον τῇ μὲν . . τῇ μέγαν Ἰσίας Heath. 192. V. 3 χιλιόχρουνον Bothe, χαλκοκελαίνων Brequigny, χαλκοκέραστον Schneider, χαλκοκεράστη vel potius καλχοκαρήνω Hartung, εἰλικύχρουνον Wieseler. V. 4 (ποντοστρεφῶν Tyrwhitt, ποντοστρεφῶν Schneider). 194. V. 2 ἀντιδουλον Papageorg. 195. V. 2 etiam πνοάς· σὺ δ' ἐύλαβοῦ coniecit Casaubonus. 196. κλῦθε pro τοῦτο Heimsoeth. 197. V. 2 ἀπαξαπάντων Bothe, δῆμον ἀπάντων Zakas. 198. V. 3 Ἰβίους. Stephanum Byz. vitio codicis sui deceptum esse ratus, Valckenaer. 200. V. 9 διώξεις Salmasius. 201. Restituit . . Ἰστρον, ὅς καταφέρεται | ἐκ τῶν Ἰπεριβορέων τε Περσίων τε ὁρῶν Bothe. 205. λινάδες δὲ EAJAhrsens, δεινὸν δὲ Bothe, λίνον δὲ alii. Bentley λινᾷ δὲ γεῖσα, Blomfield λινᾷ δὲ πεῖσα, Wagner ἀνῆ vel αἶθε· δὲ πίσσα. 206. V. 2 καὶ δῖχα Herwerden Emend. Aesch. p. 160. 207. γένειον τᾶρα (vel κάρτα) πενθήσεις, φύγε Wagner. — τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις· σύ γε· | καίει δὲ τὸν γ' ἀφάμενον, ἀλλὰ φῶς ἔχει· | καὶ θερμοπύρα Bothe. 209. »Verisimile est γῶαι vel ἄρουραι δέπολοι ab Aeschilo scriptum esse« Hermann. »Nisi δίστολοι προπορι-

ποιί dixerat ut Soph. O. C. 1055» MSchmidt. **210.** V. 1 σῖτον μὲν οὖν Bothe, σιτούμενον Wilamowitz-Moellendorf. — V. 2 μέσαν τὰ Casaubonus, μεσάτια Bothe.

216. »Fortasse ἴσον ἂν οὐρανῷ vel ἴσον ὃν οὐρανῷ scribendum est hac sententia, ut Teucer velum optet quo tam procul a patria vehatur nave quam coelum extendatur. Verum concedendum est eiusmodi versum Aeschyleum non videri» (EJA Ahrens). φᾶρος, ἧσσαν οὐρανῷ Bothe, φᾶρος ἰσοκοίρανον G A Papabasilieios.

221. κατέκτα ταύτην Hartung. **226.** (ἰδοὺ σταθμοῦχος ἐγκατέλλων φῶς ἀθρεῖ Pauw, ἰδ', ὁ σταθμοῦχος ἐγκατέλλων πως ἀθρεῖ Bothe). ἐγκατελλώφας Dindorf et Friebel Satyrogr. fr. p. 139.

228. V. 1 Ζαγρεῦ τε, νῦν μοι χαῖρε, παῖ Πολυξένου Wagner, Ζαγρεῖ τ' ἀνάμψ και πολυξένω λέγω Hartung, Ζαγρεῖ μὲν νύψ και πολυξένω πατρί Birt. — νῦν γε Bothe. — πολυξένω J. Schneidewin.

229sq. (και θανόντων οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέρμα JG Schneider, και θανόντων οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἔγμα σκεπάστη δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς Jacobs), θανόντι δ' οὐκέτ' ἔστιν ἱκμάς ἔνεσιν, οὐκ ἔστι κίκυς οὐδ' ἔθ' αἵματόρρουτοι φλέβες Cramer, κεῖ τῶν θανόντων, οἷσιν . . ἱκμάς et Σοὶ . . θανόντων, φασίν, ἐμφύχοισιν ὥς Bothe.

235. V. 1sq. τῷ δὲ ξένω σχέος στέφανον ἀρχαῖον στέφος . . ἄριστον Pauw, τῷ δὲ ξένω γε στέφον . . στέφος . . ἄριστον Friebel. V. 1 γ' εὐστέφανον Bothe. — στέφανος Grotius, στεφανὸν Hartung. — ἀρχαῖον πλέκος Herwerden. — V. 2 ἄριστον cum Pauwio Butler. — λόγου Heyne.

236. δυσσασμορίας Hartung.

239. ἀπλῇ γὰρ οἶμος πάντας vel ἀπλῇ γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Ἄδου φέρει Heindorf ad Plat. Phaedon. p. 221, ἀπλῇ γὰρ οἶμος ὅστις (volebat ἧτις) εἰς Ἄδου φέρει Bothe.

241. κενὸν πόνου πλούτου τ' Bothe, κενὸν φόνου πλούτου τ' Wagner.

242. V. 1 αἰδοῖος ἀγναῖς Wagner, αἰδοῖ μὲν ἀγναῖς Schwenk, ἐρῶσα δ' ἀγναῖς Hartung, μῶν ταῖσιν ἀγναῖς Nauck. V. 1sq. Ἄδην γὰρ . . λέκτρων, ἀτρέπτῃ βλεμμάτων ῥέπει βολή Salmasius, ἄδων τᾷδ' . . λέκτρων ἀνειμι (vel ἄπειμι) βλεμμάτων γ' ἐπὶ βολος Pauw, αἰδῶς γὰρ . . λέκτρων ἀπειροῖς, βλεμμάτων πρέπει βολῇ Heath. γάρμων γὰρ ἀγναῖς . . λέκτρων ἀπειθῆς Valckenaer, ἀδῶν τις ἀγναῖς . . λέκτρων, ἐτοίμη Hermann. (ἄδων ταῖς ἀγναῖς . . λέκτρων ἀφαί· μὴ βλεμμάτων ῥέπῃ βολῇ Welcker Gr. Trag. p. 50), μᾶλλον τις ἀγναῖς . . λέκτρων ταπεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Emperius, ἄδων τᾷδ' . . ἄπειμι βλεμμάτων ἔπῃ βολῇ Teucher, λάθρα τις . . ποθεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Friebel. ἀγῶνας ἀγναῖς . . λέκτρονδ' ἐτοίμη Ellis, ἀδόντα κειναῖς παρθένους γαμήλια λέκτρον, ὧν ἐτοίμη

A Palmer, μάλλον τις ἀγναῖς . . λέκτρων λόγος ἄρ' ἢ G A Papabasi-
leios, αὐδῶντες ἀγναῖς . . λέκτρων φάτην μὴ βλεμμάτων ῥοπὴν βα-
λεῖν Zakas. — V. 2 λέκτρων κάτω μὴ βλεμμάτων ῥέπη βολή Har-
tung, λέκτρων ἀδομήσι (vel ἐτοίμη) . . ῥέπειν βολή Herwerden.
λέκτρων ἄσσημος Bothe, λέκτρων ἀμειδῆς Gomperz. 243. V. 3
ἔγνων δὲ Toll Fortuit. p. 128, ἔχουσα Hartung. 244. Ex hoc
fragmento fabulam Ἀκταίωνα scripsisse Aeschylum efficiebat Butler.
245. Λυκίσκος pro Λυκιᾶς, quod olim legebatur, Bothe. 251.
V. 1 ὁ γὰρ ὀράκων ἐνώκισε δεινὴν κτέ. Jacobs. — ἐνῆκεν Valcke-
naer. — Verba οὐ γὰρ ὁ ὀράκων ἀνῆκεν, ἀλλ' Plutarchi esse, qui
annotet Aeschylum non ἐνῆκεν dixisse, sed ad doloris diuturnita-
tem significandam ἐνώκισε, putat Madvig Advers. crit. I p. 672. —
V. 2 δεινὴν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὺς λαβὼν Valckenaer. —
δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν Musgrave. — ἔκφυσιν Pauw. — λώβην
ποδὺς Reiske, ποδὺς λαβὴν Wytttenbach. 252. φαγέδαινά γ'
ἢ vel φαγέδαινα δὴ Pauw. 253 et 254 coniungit (ὦ ποδὺς,
ἀφῆσω σ' ἔκ τε πηδῆσω βίου, κρεμάσας τὸ τόξον κτέ.) Bothe.
258. Fort. ἄνεστος scribendum. 258a. V. 2 ἔρουξας Scaliger,
ἔρρουσας Casaub., ἔρρευσαν Pauw, ἔρριψας Bothe, ἔρρευσ' ἄν Ja-
cobs, ἔρρ' ὕψος JH Vofs. ἔρρουσιάζθη Kaibel. 262. Apud
Eratosthenem ὡς (δὲ addidit Schuetz) Λισχύλος . . ποιητής, Φορ-
κίδας γράϊας εἶχον κτέ. Pauw. 264. V. 1 γένεθλα τοῦ Bothe,
γένεθλον ὦ Hermann. — <ἀλλ' Ἀνδρομάχῃ σὺν τῷδ' ὁμοῦ
προσέρχεται> Ἀνδραίμονος γένεθλον <ὄν> κτέ. Wagner. — V. 2
Ἐκτωρ σ' Hermann. 266. V. 1 εἰ ἀθελεῖς Bothe. V. 1sq. q.
θέλεις, εὐεργέτει. τὸ γοῦν κακουργεῖν . . καὶ μήτε . . βροτοῖς
Pauw. οὔτ' ἔχεις εὐεργετεῖν οὔτ' οὖν κακουργεῖν ἀμφι-
δεξίως ἔχει τῷ μήτε κτέ. olim Nauck. V. 2 ἤρουν Grotius, τῷ
γοῦν Salmasius, καὶ χοῦν Zakas. — V. 3 οἷς μήτε . . λυπεῖσθαι
πᾶρα Grotius. — V. 5 τόξον pro κότον Nauck, φόνον Blaydes,
τάξον Herwerden. R Enger Adnot. ad trag. Gr. fr. p. 26 καὶ τοῦ
θανόντος εἰ δίκην πριάσσει κότος addens »quem Suidas servavit
versum (v. παλαιγενές), εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμα' οὐ βούλομαι, is
huc referendus est et ab Achille pronunciatus videtur, ad quem
respondit Priamus ea de qua modo disputavimus oratione«
267. διαπεφύρηται βίος (οἷον ἡδεῖα τοῦ βίου φορητὴ συντε-
τέλεσται) Friebl. 273. προγόνων Bothe. 275. V. 2
ὄν ὡς ἐπληξέ νηδύος κοιλώμασιν Meursius. — γε λώμασιν Heath,
χαιτώμασιν Bothe, χυλώμασιν Meineke, χηλώμασιν M Schmidt,

χαλώμασιν HDiels, χωρήμασιν Zakas, τιλήμασιν Ellis. **279.** ἀνακίδωτος olim Nauck. **281.** V. 1 καὶ κατὰ Bothe, ἤ καὶ Zakas. — σχῶσ' ἀμαλάκιστον vel σχῶσι μαϊμάσσον Hartung. — V. 2 γὰρ τὸν Toup. — δόμων pro μόνον Dobree, δόμον AGennadius. Post v. 4 addit καὶ ταῖσι φουσητοῖσι δυοὶ σιαγούσι | κυκῶν θάλασσαν ἐξερῶ πρὸς οὐρανόν Bothe. **282.** κείρειν παρασχών Zakas. **283.** ἀναξίαν βασιλείαν Wagner, ἀναξία formam Siculam pro ἄνασσα fuisse opinatus. **289.** θῶας pro βοᾶς Valckenaer, ὀραῶς Conington, κοᾶ vel κοίης MSchmidt. **296.** δεῶρα-κεν . . χειρὸς (vel χειρὸς) δία Hartung. τύχης δῶας Bothe. **299.** οὐτ' εἰμ' ἄπειρος Herwerden.

300 post Prom. 838 inserit Burges. Cfr. supra p. 14. — V. 1 γάνος Deventer. — καὶ παθὼν Salmasius. — V. 3 χαῖαν (vel ναρὰν) κυλίνδει . . ἐπομβρίαν MSchmidt. νάματα κυλίνδει Herwerden, γαῖαν καλύπτει Zakas. — V. 4 ἐν τῷ πυρωπὸν ἐκ κονὸς λάμψαι φλόγα Grotius, ἐν ἧ πυρωτὸν σμῖνος ἐκλάμψαν φλογός Salmasius, ἐν ἧ πυρωπὸν μῆνος ἐκλάμψαν φλέγος Pauw, ἐν ἧ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας φλογί Vossius, ἐν ᾧ μένος πυρωτὸν ἐκλάμψαν φλογός Heath, ἥλιος ἐν ἧ πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονί olim Dindorf, ἐν ἧ πυρωπὸν ἥλιος λάμψας φλόγα Hartung, εὐτ' ἂν πυρωπὸς ἥλιος κάμψας κτέ. MSchmidt, ἐν ἧ πυρωπὸν ἄστρον ἐκλάμψαν χθονί Zakas. — ἥλιος χρίμψας χθονί olim, πυρωτὸν γλῆνος nunc Ellis. **303.** μὴ μὲν οὖν παρασπιστῆς ἐμοί | μήτ' ἐγγὺς εἴη γ' ὅστις ἐστὶ μὴ φίλος | τῷ γ' ἀνδρὶ τούτῳ, μηδὲ τιμᾶται πρέπον Bothe. — μηδ' ἐγγὺς εἴη, ὅς θεοῖσι μὴ φίλος OCrusius. **304.** V. 3 θράσση περωπὸν ὄρνιν Salmasius. — V. 4 ἔρι παμφαίνοντι MSchmidt. — φαῖον τι Scaliger. — V. 6 παιδός τε καὶ τρυγῶνος μαίης ἄπο Bothe. — V. 7 ἡνίκ' ἀνέστη ἢ vel ἐξανθῇ Conington. — V. 8 τίχει νιν αὐθις κάμφικοιμῆζει πτέρυξ Pauw. — ἀμφιέννυσι πτέρυξ Gesner. — V. 9 ἄσση δὲ μισεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπων Salmasius, αἰεὶ δ' ὁμιλητῶν ἀπαλλαγεῖς τόπων Bothe. τῶνδ' ἐπαύλων ἐκ τόπων Zakas. — V. 10 ἢ πάγους Scaliger. — ἐποίχεται Heath. **307.** V. 1 sqq. σφύρας . λέγων | μύδρους * * * ὁ δ' ἄστενακτὶ θόννος ὡς ἡμύχεται | ἀναδοῶς Butler, σφύρας . λέγει | μύδρους ἀναδοῶς ἀστενακτὶ θόννος ὡς KSchwenk. — V. 2 ὁ γ' ἄστενακτὶ Bothe. — ἡμύχεται Toup, ἡμύσσετο Blomfield, ἡνέσχετο Jacobs. **309.** V. 1 εὐθηλῆμονα Casaubonus. V. 2 ἐν γναθοῦντι Toup, ἐν ποθοῦντι Herwerden. V. 3 φίλτερον Nauck. **310.** V. 1 Fort. καλῶς γ' ἡφευμένος. **312.** V. 2 οὐρανοῦ στέρην Pauw, οὐρανοῦ στέρῃ Wilamowitz. — V. 3 ἐνθεν Herwerden.

- 314.** *κάρτα* Heath, *κάρτα* Butler, *σκαῖά* Rellis, *σοβάδα* Kaibel, *ῥάδα* Wilamowitz, *σκολιά* Zakas. — *καλὰ παρῆν πάειν* Bothe, *καλοκέρων παίων* (vel potius *κρούων*) Hartung, *καλὰ παρῆν παίων* Herwerden. **315.** V. 2 *σῆκωμα* Nauck. **317.** V. 2 *κοῦ τὸν κακῶς πρῶσσοντα καὶ τητῶμενον* Bothe. **318** post Suppl. 964 inserit praemissa Hesychii glossa *διωριεῖ· νεῖκος πολέμου* sic: *πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα . . διαῤρασον* Burges. **321.** *θινὸς ἐμβολὰς ὕλας* Pauw, *θίνες· ἐμβολαὶ ἁλός* Heath, *θινὸς ἐμπολᾶ σ' ἁλός* Bothe. **328.** *αἰθοπα* KSchwenk. **331.** *ὥς λέγει γέρον ᾄσμα* CHaeberlin. **332.** *Αἰσχύλος ἐν Λαῶν* pro *Αἰσχύλος* ἐλαδίου Gronovius, *Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάων* Gataker. — *ἔλα, δίωκ' ἀκμηῆτι μάλκιον ποδὶ* Hermann versum ad *Philoctetam* referens (opusc. VII p. 193sq.), *ἔλα, δίωκ' ἔκ, μῆτι μαλκίων ποδὶ* Bothe. — *κεκμηῶτι μαλκίων ποδὶ* olim Nauck. **337.** *Archilocho vindicat versum* MSchmidt *Zeitschr. f. Altertw.* 1856 p. 457. **341.** *καὶ Βάκχος* Meursius, *Ῥαβαῖος* Burnesius, *Βάκχος* θ' Dindorf, *Βαχχᾶς* quondam Nauck. — *καὶ Ἀβαῖος ὁ μάντις* Bothe, *ὁ βακχεύμαντις* Ellis. **342.** *ἄνα* (idem quod *ἄνασσα*) Bothe. **350.** V. 1 *ἐν δαιτὶ δ' ᾄσε* Grotius. — (*τὰς ἀεὶ εὐπαιδίας* Zakas). — V. 3 *εἰπεῖν* Heath. **352** post Eum. 74 inserit Burges. **353.** V. 2 *μέγ' ἔστ' ἥμα* Scaliger, *μέγιστον φάρμακον* Porson, *μέγ' ἔστιν ῥῦμα* Wagner. **356.** *γὰρ ὑδρόθυκτον* Valckenaer, *γὰρ αὐόθυκτον* Hermann, *γὰρ αὐτὸς θυκτὸν* olim Nauck, *καρυστόβαπτον* vel *γεραιστόβαπτον* vel *γεραιστόθυκτον* vel potius *φρεαυτόβαπτον* Herwerden *Exerc. crit.* p. 8, *γὰρ ὑγρόβαπτον* vel *γὰρ ὑδατύβαπτον* idem Emend. Aesch. p. 162. **357.** *ἐμβήσασα* Bothe, *ἀμβήσασα* Wagner, *ὕβώσασα* Ellis. **358.** V. 1 *οὐ διφῶ λαγών* pro *οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν* Ellis. V. 1sq. *οὐδ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὀρᾶς· γέρων . . σαφές* vulgabatur quondam, (*σὺ δ' ἀποθεν εἶδες . . ὀρᾶς· γέρων . . ἐγένου σαφές* Heath), *εἰ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐδ' ἄρ' ἐγγύθεν ὀρᾶς* κτέ. Wyttenbach, *σὺ δὲ | ἀπωθεν εἶδες . . ἐγγύθεν | ὀρᾶς* κτέ. EAJAhrens, *σὺ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν . . γραμματεὺς μὲν οὐ σαφές* Wagner, *ἰδοῦ, πρὶσω δ' ἀπ' ὀμμάτων, οὐκ ἐγγύθεν, ἔχων, γέρων . . σαφές* Hartung, *σὺ δὲ | ἀπωθεν ἀγασσον τόδ', οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρων ἂν οὐδεὶς γραμματεὺς πέλοι σαφές* Herwerden. — V. 2 *γραμματεὺς γ' ἂν οὐ σαφές* Bothe. **359.** *σύ με καταίρειν* μοι Faber, *σὺ δὲ καταίθειν μοι* Bothe, *σύ με καταικιεῖν* E Rhode *Griech. Roman* p. 278, *σὺ δέ με καὶ φθάνειν* | Herwerden. **361.** *λυγροῦ | γέγονε θεώδης, καλλίμορφος, εὐπρεπής* Bothe. **363.**

- ἀρα Butler. — τ' ἀρα κοκκίζεις Bothe. 365. σῶθι σπαθητοῖς Bothe. 366. ἄλλαι ἂν μεγίστων . . λουτηρίων Bothe. 372. ἀφρὸς βρότειος ἐρρύη. Porson, ἀφρὸς βορῆσιν ἐρρύη Bothe. 374. οὐνεκ' ἔπεισ' ἀνθῆ Wagner. ἐκεῖ γ' vel καὶ Bothe. 377. οὐτε δοῦλος F W Schmidt. 379. V. 1sq. ante Suppl. 228 intericit (ΛΑ ὅμεις δὲ . . ἀπεύρουσι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδ' ἐκτέ.) Burges. V. 2 ἐν χορῶ τ' ἀπεύρουσι Zakas. 384. ἐναγώνιαι <παῖ> Μαίας καὶ Διὸς (omisso Ἑρμῇ) Cobet Coll. crit. p. 186. ἐναγώνιαι Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμῇ v. Gomperz. 387. ἔρω δ' ἄν Bothe. 388. Ex Aristide refingit Bothe haec: — ἀλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρὸδρομος μελάθρων. δέσποιν' Ἑκάτη, | τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρῶων | ἐν θυμῷ, ταῦτα μεγίστων, νύκτωρ ἂν σύ μοι προῖκαινες, Wagner haec: — ἀλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρὸδρομος μελάθρων, δέσποιν' Ἑκάτη, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρῶων | τῶν τε μεγίστων ἐν θυμῷ, νύκτωρ ἂν σύ μοι προῖκαινες. 393 Aeschyli esse non putat Kaibel. 395. φίλον δέ τοι, | θαμνοῖς, τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεοῖς Nauck, quibus probatis locum comico poetae tribuit et Aeschyli verba (Pers. 744 ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὼ θεὸς συνάπτεται, ut putat E A J Ahrens) intercisisse iudicat Meineke. ἐσθλῶ δέ τοι : δεινὸν τί πως κάμνοντι συσπεύδει θεός F W Schmidt. Fortasse φιλεῖ δὲ τῷ ἐγκονοῦντι scribendum. 397. πρὸ τῶν πονηρῶν F W Schmidt. 399. σκιάν Bothe. 401. V. 3 κακῶς πράσσοντα olim Nauck. 403. Βοῦραν δέ θ' ἱερὰν καὶ Bothe. 426. Aeschylum ἐργένειος vel ἐριγένειας vel ἐριγενείας scripsisse coniecit Hartung. 427. Ἰστρυγα cl. Hesych. in Ἰστρυάδι Alberti. 429. κερχνωματίσθαι Bothe. — In πεφρόχθαι latere προφητεύεσθαι putat Butler, πεφρόχθαι Schütz. 445. τρίςσος vel τρίςζωος vel potius τρίζωος Pauw, τρισσιζυγός Lobeck Paral. p. 253, τρίςσιζυγός vel τρίςζωός Dindorf, τρισσιζυγός Bothe. 463. Κύπρον Πάφον τ' ἔχουσα τὴν παγκληρίαν Bothe (posses etiam παμπησίαν). 468. Pro ἐμπεδόης fuisse qui ἐμμελής legerent. poetam autem ἐμ πέδης dedisse coniecit M Schmidt. Fortasse scribendum ἐν πέδαις σε γαμήριος | μύρφειον Ἀιδοῦς. 475. V. 1 εἰσορρωμένην pro οὐχ ὀρωμένην Meineke. — Inter v. 2 et 3 aliquid excidisse putat Wagner. 477. καταλέξω δ' ἐγὼ | Ἰωνικήν σοι ῥήσιν ἐκτείνας τινά Aeschyli verba putat Bothe. 489. Τενχρόν δὲ τόξ' οὐ χρωμένον Herwerden.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PROMETHEUM.

Separatim edidit H Weil (1884).

2. Σχύθην δύσοιμον (vel ἄσοιμον) Weil, Σχύθην ἄκυμον FW Schmidt. 5. In scholio λάων (i. e. λίθων) Cobet. 6. ἀδαμαντίνων σφηνῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις Lowinski. 7. In scholio καὶ delet (παρὰ τὸ Ὀμήρου) Papageorgiu. 12. In scholio αὐτῶ <ἐστίν> Papageorgiu. 13. κοῦδὲν ἐμπόδισμά που Lowinski, κοῦδὲν ἦν πόνων ἔτι Zakas. 15. φάραγγι γῆς δυσχεμέρου Zakas. 25. In scholio πάλιν: ἐκ διαδοχῆς Papageorgiu. 27. πέφυκέ σοι FW Schmidt. In scholio λωφύσειν Papageorgiu, scribendum potius: ὁ λωφύσων: ὁ ποιήσων σε λῆξαι. 35. Hunc versum delet Todt. In scholio »χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαὶ« (Hom. ρ 189) Papageorgiu. 41. οἶόν θ'; ὅπως μὴ τοῦτο δειμανεῖς ποτε Lowinski. 43. τῷδε Tournier. 46. πόνων (σάφ' ἔσθ' ἀπλῶ λόγῳ) Lowinski. 46—80 versus quos Κράτος habere solet, Βία adseribit Oberdick. 47. In scholio <ἐκ τοῦ> Διὸς Papageorgiu. Ante 49 lacunam statuit Brinckmeier. 49. ἅπανθ' ὑπάρχει θεοῖσι πλὴν τὸ κοιναεῖν Mähly. 63. ἦν, τοῦδ' Wilamowitz. 71. In scholio περὶ τὰ πλευρά WHeadlam. 74. In scholio διὰ τοῦ nescio quis. 76. In scholio διατετορημένος Kueck. 79. μὴ μαλθακίζου τήν τ' ἐμὴν Zakas. 83. τίνες Flach. 85. In scholio aut μῆδεα, <Προμηθεύς>, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τὸ θ <Προμηθεύς>, aut μῆδεα, κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τὸ θ WHeadlam. 92—100 = 120—129 fuisse putat, dimetrum 99. monometrum 121 supplens, ThHeidler. 94. In scholio δεδήσεσθαι Hartung invenit, δεθῆσεσθαι Cobet. 106. In scholio οὔτε μὴ <ἀλλ'> ἐλέγχειν Papageorgiu. 115. Fort. ἀχά scribendum. 117. Fort. κευραμένων vel potius κευραμένου. 118.

Dindorf coniecit etiam τίς ἔκετ' αἶα; τερμόνειον ἐπὶ πάγον; 121. <δέρχθηθ' οἶον> τὸν Λιδς ThHeidler. 139. In scholio θεμέρην,

ἐκ δὲ τούτου τὴν γαλήνην φησί scribendum videtur. 144. In

scholio ἀκαλαρρεσίτην (Hom. II 422 et τ 434) Papageorgiu. 150.

θολερὰ A Pallis, φαφαρὰ Zakas. 153. εἰσιδούσας A Pallis.

Ante 161 αἰαῖ αἰαῖ supplet ThHeidler. 164. ἀγρόις πιέσας

Todt. 165. ὡς μήτ' αὐτὸς μήτε τις ἄλλος ThHeidler. ὡς

μήτε Ζεὺς et in scholio κακῶς ἐπήνεγκεν Zakas. 169. τραχυ-

κάρδιος Mähly. 174. (θέμενος οἱ Zakas). 191. κὰν πικραῖς

A Pallis.

205 sq. ἔσται ποθ' ὅταν τ' ἄτῃ ραῖσιθῇ, τὴν ἀτέρραμνον κτέ.

Kock. 216 post 219 collocat Flach. 253. In scholio

δύναται delet Papageorgiu. 255. θνητῶν δέ γ' οἵκτον προθέ-

μενος Mähly. προσέμενος Zakas. 262. φίλοις ἀλγεινὸς Todt.

269. φλογωπὸν σέλας Todt. 271. τοίους δ' ἔδῃσε Ζεὺς Mähly.

271—273 choro tribuens aut ante 271 aut ante 273 versum inter-

cidisse arbitratur Eman. Hoffmann. 280 sq. τοῖς κακῶς προασ-

σουσ' Bergk. 281. ταῦτα πάνθ' Weil.

329 sq. ὅλον παρόντα μόχθον Lowinski. 330. παρόντα

μόχθον Zakas. κούρων παιδιῶν vel λῆρον παιδιῶν Flach. 333.

Scholium ἀ πάσχεις νῦν ad v. 332 refert Papageorgiu. Post

345 hunc ordinem versuum: 356—62, 351—55, 346—350 statuit,

tribuens v. 363—81, post quos aliquot versus interciderint, Oceano,

v. 382—92 Prometheo. Bergk. Eundem versuum ordinem personis

non mutatis requirit Mähly. 346. In scholio τὰ παρὰ σαντοῦ

Zakas. 347. πόνων μετασχὼν καὶ συνηλγῆκώς ἐμοί Todt, πόνων

.. καὶ τετολμηκώς ἐμῶν Flach. μετασχεῖν ἴσα τετολμηκώς Zakas.

συντετολμηκώς τ' ἐμοί Jebb. 347 sq. πρὶν οὐ μετασχὼν καὶ

τετολμηκώς ἐμοί καὶ νῦν ἔασον Emanuel Hoffmann. 350. πη-

μανθῆς πόδα A Pallis. 355. δώσειν νῦν Verrall. 356. κοῦτι

μὴ Nauck. 364. ἐφεσπέροις τόποις anonymus (Paley). 370.

Τυφῶνα θῆρ' ὅς πᾶσιν ἐπανέστη Newman. (πᾶς' ὅς ἀντέστη

Stanley). 379. καὶ νῦν, 363—378 Oceano tribuens, Eman. Hoff-

mann. 380. In scholio τοῦ διορίζοντος Papageorgiu. 394.

ὀργῆς, νόσον σῆς Zakas, χολῆς νοσοῦσης Metzger.

400. In scholio ἄμεινον <γάρ> Papageorgiu. 401. κύ-

διστον Kock. μὴ δοκεῖν φρονεῖν Cobet. 402. ἐμὸν δοκῆσαι..

ἀρκεῖ τόδε Weil. 404. θρῆνον οἶμος εἴς τ' ἔχθραν Zakas.

409. In scholio ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὥς εἰ mavult Papageorgiu. 413. στείνουσα σὰς Zakas. 425. ἀρχαιοπρεπῇ <τέθμια νῦν> στείνουσι Zakas. <πάντες ὑπο>στείνουσι Flach. 429. μεγαλόστονοι τευῖς Weil. 436. Ἀρβύας Zakas. 441. πρόσθ' ἐν ἄλλον Zakas. 442sq. δαμέντ' ἀκάρματα δέμας Τιτᾶνα λυγροῖς εἰσιδὼν ἀντιθέων Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν <λάξ τε πατεῖ στιβαρῶς> ὑπέροχον χθονὸς κραταῖν', οὐράνιον τε κτέ. Newman. 444. Ἄτλανθ' primus delet vit Bergk. 449. Αἰδὼς ὑποβρέμει μυχῶ γᾶς Zakas. 452. In scholio ὥς ἡ Νύξη παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ Brunck, ἀθάδειαν, ὥς <ὁ Οὐδῖππος ἐπὶ Κολωνῷ> Σοφοκλέους ἢ διὰ συμφορὰν, ὥς Ἀχιλλεύς ἐν τοῖς Φρυγῇ καὶ ἡ Νύξη παρ' Αἰσχύλῳ Hermann. Σοφοκλέους delet Bergk. 454. προσκελούμενον Eman. Hoffmann. 456. διώρμισεν E Bruhn. 458. δὲ πλάσματα Burges, δ' ἰπήματα Zakas. 479. ῥύμασέν θ' ὅπως Zakas. 488. In scholio Αἰσχύλου ex αἰσχυρόν ortum esse putat Housman. 488sq. πέπονθας . . φρενῶν· ἄλλων δ' ἰατρὸς αὐτὸς ἐς νόσον πεσσών (vel αὐτὸς ἔλκεσιν βρώων secundum Eur. fr. 1086 N., quod fortasse ex hoc loco depromptum sit) δεινῶς (vel κακῶς) ἀθρομεῖς Nauck.
505. δεξιὸί σφισιν Zakas. 515. In scholio κυρίως <τὰ ὄμματα> τὰ Papageorgiu. 526. ἰσχύσειν θεόν Eman. Hoffmann. 536. (ὦν πύθοιο Zakas). In scholio εἰ <ἀεῖ> κρατήσῃ Kueck. 546. ποτισσομένα Mähly. 557. διακναιόμενον <καὶ θαυρέτοις> Newman, διακναιόμενον <δαρὸν χρόνον> Zakas. 558. In scholio <ἐν> τῷ ἐξῆς δράματι Papageorgiu. 559. σῆ σὺ δὲ γινώμα Newman, ἰλεῖ γινώμα Verrall. 569. οὔποτε <τοφλαῖ> Weil, οὔποτ' <ἀφανραῖ> Newman, τὰν <ἀεῖ> Διὸς ἀρμονίαν Eman. Hoffmann. 581. In scholio διὰ τοῦτου Papageorgiu. 587sq. ᾧ ᾧ γηγενῆς χρίει . . οἰστρος. ὁ δὲ πορεύεται . . ἔχων. ἀλλῶ δ', ᾧ ᾧ, τὸν μυριωπὸν . . ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλειαν <πάλλιν ἐμφανῆς> ἐξ ἐνέρων περὼν κτέ. MSchmidt. 590. Scholium ad v. 593sq. refert Papageorgiu. 596. Scholium ἀλλ' οὐκ ἐμοί, διὰ τὸ νηστεύειν ad v. 597 refert Kueck. 599. πολύπλανοί Meineke. 612sq. (κλύεις πρόσφθεγμα βούκερω τᾶς παρθένου Stanley). 621. ἐτητύμως (et 599 τηλέπλαγκτοι) Newman. 650. In scholio εἰς τὸ τέρμα Papageorgiu. 651. In scholio λέγουσι δὲ οὔτω Nauck, λέγουσι δὲ οὔτω Papageorgiu. 658. In scholio ἄμα σαφηνίζων . . τὰ παρ' Ἰοῦς . . νεαροποιήσεις Papageorgiu. 660.

- πολυφθόρους φυγὰς Todt. **666.** In scholio διαγωγὴν διηγήσεως ἀξίαν ἔχει ἐκεῖ ex schol. rec. Wilamowitz, nihil nisi διήγησιν seiungendum videtur. **677.** συνάρασθαι secundum scholium συνουσιάζσαι scribendum videtur. **677sq.** καὶ συναίρεσθαι . . ὃ παῖ expungit Nauck. **678.** In scholio ὡς ἐπὶ Kueck. **683.** Fort. ξυνεσχόμην scribendum. **699.** Fort. πρὸς βίαν φρενῶν τὰδε vel πρὸς βίαν πράσσειν φρενῶν.
- 703.** In scholio ὃ ἐστὶν ὕδωρ Vitelli, fort. ἧ ἐστὶν ὄρος. **704.** (λέρνην ἀγνὴν τε Zakas). **707.** ἀπροσδόκητος . . ἀπτέρως μόρος vel potius ἀπροσδοκίῃως . . ἄπτερος μόρος WHeadlam. αἰπεινὸς μόρος Tucker. **720.** id̄ semel ponit Weil. **722.** In scholio fort. κραυγάζεις scribendum. **738.** (ἀλιθόνοις γύπουδας Zakas). **754.** In scholio ante ὡς supplendum ἀσμένως. **756.** In scholio ὅς ἐστι πύλωμα Tucker. Post **760** supplet οὐ πορθμὸς εἴργει θρηγκίους φρυγῶν γύας — μενεῖ δὲ τῆδ' ὄνομα σὺν — τὸ δεύτερον EBruhn. **764.** ταῖσδ' ἐπέτριψε πλάναις Zakas. **772.** In scholio πέλαγος εἰς τὸ πλῆθος Papageorgiu. **778.** ἧ δὲ εὐπετῶς Zakas. **786.** ὄντων μαρτύρειν πάρα Metzger. (γαθεῖν σοι πάρα Zakas).
- 802.** ἧ μὴ σεαντῆς Zakas. **809.** ἀτιμιάσῃς φίλους Zakas. **818.** περᾶσαι Zakas. **819.** περὶα Κυρήνης Völeker (Myth. Geogr.). **821.** ἰσχνόμορφοι Tucker. **827.** τοιοῦτον οὖν σοι Jebb. In scholio φυλάξασθαι Papageorgiu. Post **835** lacunam statuit cl. Aristid. II p. 443 (ed. Dind.) Bergk. **847.** In scholio ἰδιάν που Vitelli. **854.** πρᾶγμα σὺν πιανημάτων Mähly. **858.** ἄπιστον, θεσφατηγόροι (vel αἱ πολόχλωσσοι) Nauck. **861.** <ἧ τὴν τάλαναν> τῶνδε Weil. μέλλουσ' ἔσεσθαι τοῖα προσμένει σ' ἔτ: Rutherford. **863.** In scholio τὸν Ἰόνιον <κόλπον> scribendum videtur. **872.** Scholium τῆς νυκτός ad v. 887 refert Kueck. **874sq.** Ζεὺς ἄγει συνεινέτιν ἐπαφῶν τε χειρὶ καὶ μετ-εμβάλων δέμας Flach. **875.** καὶ σπεῖρον γόνον Weil, καὶ κτί-ζων γόνον Oberdick, καὶ θέλγων μόνον Zakas. **876.** ἐπώνυμον δὲ τῶνδ' ὁσιογεννημάτων Newman. **883.** λελημμένοι Zakas. **885.** φθονὸν δὲ σωμάτων εἴρξει θεός Nauck, φόνον δὲ σωμάτων εἴρξει θεός Zakas. **887.** Ἄρει θανόντων Flach. Post hunc v. lacunam esse suspicatur Mähly. **894.** καλεῖν Stanley. **897.** φύσεται στάχους Zakas.
- 904.** φρενοπλήγες Cobet. **911.** θυλεροὶ δὲ κλόνοι

- Kock. In scholio *φελλὰ λαλῶ* Mähly. 913sq. *ὁς πρῶτος ἐβάστασε* Schwerdt. 923. *Μοῖραι* <μακραῖωνες> Newman. <ὀλβιαί> *Μοῖραι* Zakas. *Μοῖραι* <πολυζήλων> λεχέων Flach. 925. In scholio *γαμέταν τινα ἔχοντα* vel *γαμέταν ἔχοντα* Papageorgiu. 929. *ἀλαπαζομέναν* Todt. 929sq. *ἀμαλαπτομένας* . . πόνον Mähly. 930. *ἀλατείαις* δρόμων Newman. 931. *ἐμοὶ δ' ὅτω μὲν* Weil. 931sq. *ἐμοὶ δ' ὁς ἦ μὲν ὁμαλός, ὁ γάμος ἄφοβος· οὐδὲ δέδια μὴ θεῶν του κρείσσωνων ἔρωις ἀφύκτοις ὕμναι προσδράχῃ με* = *ἀπόλεμος ὕδρι γ' ὁ . . οὐχ ὁρᾶμαι μῆτιν ὅπα φύγειν* ἄν Newman. 832. *ἄφοβος οὐδ' ἀρνούμαι* Flach. 933sq. *ἐρωτόφλεκτον ὕμνα* Mähly. 935. *ἄμαχος ὕδρι* Schwerdt. 936. *οὐδ' ἔχω πῶς ἂν νικήην* Flach. 943. In scholio *πληρωθήσεται* quod posui incertum est. Quod est in codice, neque *τελεσθήσεται* neque *πραχθήσεται* esse affirmabat Vitelli, certius nihil legere poterat. 951. Scholiasta *οὐκ ἰάσιμα* legisse videtur. Etiam de *οὐκ ἐνάσιμα* cogitari potest. Cfr. fr. 180, 2 *ὑβρισμοὺς οὐκ ἐνασιόους* (αἰνεσιόους libri). 953. *αὐτῷ* scribendum videtur. 956. Malim *τινάκτειραν πέδων*. 967. Scholium, in quo *εἰπών* legendum, ad v. 964 pertinet. 968 delet Eman. Hoffmann. 969. *σὺ μὲν προσέχου* Rutherford. 983. Fort. *ὁρᾷς ὅτι*. 993. *πλέον γε καὶ τοῦ παντός* A Pallis. 997. *καθύβριτας* Flach.
1002. *τοὺς ὑπέρτας χρεῶν* Flach. 1016sq. post 1028 collocat Kaibel. Fortasse post v. 1010 transponendi vel potius expungendi sunt. 1018. (ὥς παῖδά με *Διός* Zakas). 1019. Fort *καὶ τοιοῦδ' ἀνοῦστερος*. 1040sq. *μαλθάσση κέαρ λόγοις* Todt. 1045. *μεῖον ἢ μῆδέν* σθένει Nauck. In scholio *ἴσον ἐστὶ τῷ μῆδέν* Cobet. 1055. Fort. *δέρματος* pro *σώματος* scribendum. 1056. In scholio *ἀκάλεστος* Papageorgiu. 1057. *κελαινόχρωτον* A Pallis. 1063. *ἀλλὰ κοὐ λίαν εἰρημένους* Zakas, ἀλλ' *ἐκ καρδίας εἰρημένους* FW Schmidt. 1066sq. *αὐθαδίας εὐβουλίαν ἄμεινον* Zakas. 1070. *μεθέντ' ἐπαινεῖν* Zakas. 1079. *ρίζαις κάρτα κραδαῖνοι* Flach. 1090. *τοῦδ' ἡ ψυχῇ, τί Zakas, ἡ τοῦδ' αὖχῃ* Todt. — Pro *μανῶν* scribendum videtur vel *μανίας* vel *λυσσῶν* (i. e. particip. verbi *λυσσάω*).

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PERSAS.

Separatim edidit fabulam H Weil (1884). W Steuffel (ed. III curavit N Wecklein 1886), L Schiller (ed. II curavit C Conradt 1888), N Wecklein (cum Sept. a. Theb. 1891).

In appendice inde a 665 minuas sis numerum uno sive quod sub 665 legis, referas ad v. 664, quod sub 666, ad v. 665 etc.

In hypothesi παραπεποιθῆσθαι ἐκτιθεῖς Papageorgiu, ἔστιν <ὁ> ἀγγέλλων Nauck, στρωννύς τε θρούους Stanley, ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος <ἔλεος καὶ φόβος> Bergk, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ κινεῖται W. Extrema verba πρώτῃ ἔφοδος. . Πλαταιῆς secludenda sunt.

9. πολυφύλου H Stadtmüller. 13. κενεὸν δ' ἄνδρας αὐτεῖν Schumacher, κατ' ἄνδρα βαυῖζει Schwerdt, δόμος δ' ἄνδρα βαυῖζει Todt. ὥχωκεν, ἐὼν δ' ἄνδρα βαυῖζει <κούρη πολυδάκρυος ἐκάστη> Headlam. In scholio γὰρ ἅπαντα Papageorgiu. 16.

οἷτε τὸ Σούσων κάκισσαίης Conradt. 43. ἡπειρογενεῖς Zakas.

43sq. Hic lacunam esse, qua illae νῆσοι νηριτοτρόφοι (Athen. III 86B, vide ad v. 891) omissae sint, suspicatur CG Haupt. 45.

In scholio ἐπόπτει legendum videtur. 62sq. οἷσπερ . . πέμψασα Zakas. 73. In scholio ξεύξας <διὰ> νεῶν Papageorgiu.

88. δοκιμῶ Bergk. 90. ὀχυροῖς recc. 92 ἀπρόεχτος Bergk.

95sq. delet Staurides. 96sq. πῆδῳμά ποτ' Stadtmüller. δηλήματος εὐπετής ἀπάσσω Stahl.

101sq. ὕπερθεν τὸν ἀλυσκάζοντα φεύγειν Weil. Verba ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα delet Staurides. 117. In scholio ἡ ὀδυνητῇ Vitelli. Sed vide Et. M. μέλαινα· σημαίνει . . καὶ τὴν σύνεσιν,

ὄθεν καὶ φρένες ἀμφιμέλαινα et Hes. ἀμφιμέλαινα· βαθεῖα, συνετή, quam ob rem ἡ συννεφής supra abiciendum. 120. Περι-

- σικὴ στενάγματος Weil. 121sq. τοῦδε μὴ πάθος πύθεται Stadtmüller, τοῦδε μὴ μέλους (vel γόου) ῥόθον ἤ Conradt. πόνους πύθεται Kock. πόλεις πύθωνται Zakas. 136. ἀνδρῶν πρόσω Stadtmüller. 137. τρόφι φιλόνορι Stadtmüller. 138. Περσίδες ἀκρυπενθεῖς Zakas. 139. πόνω Margoliouth. 142. λείβεται legendum videtur. 148sq. Δαρειογενῆς γένος ἡμέτερόν τε πατρωνύμιον Housman. 149. γάνος Vitelli et Newman. 155. <ταύτῃ> προπιτνῶ Newman. προσπίτνωμεν vel, deletis versibus 156sq., προσπίτνειν χρή nescio quis. 161. μεθέστηκεν λεῶ Staurides. 164sq. ἔρῳ, θυμὸν οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὐσ' ἀδεύμαντος Housman. 165. οὐδαμῶς ἀταοβῆς οὐδ' Stadtmüller. οἷσα δεύματος πλέα Zakas. Verba οὐσ' ἀδεύμαντος recte se habent. 166. μέγας στῦλος Stadtmüller. 168. μέρμιν' ἀπληστος Zakas. 168—170 delet Jo. Staurides. 169. ἐν τιμῇ σθένειν Zakas. 172. ἔρμα F W Schmidt. 176sq. ἴσθ' ἄν . . ὧ 'ν δύναμις Zakas. 177. δύναμις ἧ τί σ' ὠφελεῖν F W Schmidt, δύναμις, εἰ δεῖσθαι θέλεις Metzger. 192. ἐμὸς παρῶν Stadtmüller, ἐμὸς ἐπαφῶν Zakas. 194. ἀρχέονι A Pallis. 197sq. ἐντὶ βίᾳ . . ξυνορπάζει δίφρον Zakas. 199. ἄνους χαλινὸν Kock.
210. εἰσορῶ τρώμω Zakas. 210sq. ῥόθω πτερῶν Stadtmüller, περοῖς κείνῳ τ' Todt. 216. σωθῆις ὁύμοισι Zakas. 221. τὰσθλά δ' ἐκτελῇ Zakas. 226. ὑπαί γῇ Stadtmüller. 232. γῆς φίλα scribendum videtur. 239. ναί' στρατός τοι μοῦνος ἔρξας Kock, ναί' στρατός τοσοῦτος K Schenkl. καὶ οὖν Weil. καὶ στρατός γε θούρος F W Schmidt. 241. In scholio τὰ <μέταλλα> ἐν Papageorgiu. 242. (ὁδὲ διὰ χειρὸς Zakas). 243. In scholio συστάδην μαχομένων legendum videtur. 247. ὧς γε Weil. 248. λέγεις ἀπόντων Kock, λέγεις ἰδόντων Metzger. τοκεῦσι Stanley. 252—258 interpolatos esse, cum genuini versus interciderent, suspicatur Paley (v. 256—258 eicit Conradt, unum v. 257 Nast). 253. καὶ κλυτός Stadtmüller. 262. Scholium ad v. 263 pertinere putat Papageorgiu. 265. ἢ μάλα μακρόβιος Weil. 273. τᾶσδ' ἀπ' . . ἤλθε γαίης Housman. 273sq. ἤλθ' ἐπ' αἶαν δᾶν (vel δᾶων), Ἑλλάδα θούρειν Stadtmüller. 275sq. et 281sq. permutat Staurides. 280. πλιακτοῖς recc. πλιαγκτοῖς δὲ πελάγεσσιν Newman, οὐσπιαγκτ' ἐν διπλάγεσσιν L Schmidt, πλάγκτ' ἐνὶ σπικλάδεσσιν Housman, πλιαγκ-

τοῖς δεῖπνα δάκεσιν A Palmer, πλαγκτοῖς ἐν πινάκεσσιν Jo Staurides (mallem πλαγκτοῖς σὺν πινάκεσσιν). 283sq. ὕψ' ἀποτμον

〈πότμον〉 δυσαιανῇ βροάν Conradt. 285sq. ὡς δᾶου πάν-

τα.. ἦνυσαν olim W. 286. ἔφθισαν· αἰαῖ στρατοῦ (et 292 εὐνιδας ἔκτισσαν ἡδ') Stadtmüller, ἔσχεθον, αἰαῖ στρατοῦ scribendum videtur. 289. στρυγαί γε 〈δῆ〉 δαίοις Conradt. 292.

εὐπαιδας ἡδ' Weil. 295. τὸ μήτ' ἐλέγξαι Housman.

313. ἀλώμενοι Staurides, μυκώμενοι Zakas. ἰσχόρ' ἄν vel ἰσχόρ' αῶ I. Schmidt. 318 spurius videtur. 321. καὶ

Μάγος Ἀραμῆος Weil. 322. In scholio μετώκησε Papageorgiu.

324. σύ τ', ἐσθλὸς Ἀραμάρδε, Νάροδεσιν Weil. 328. ἐν τυχῇ Conradt, ἐδ-τυκῶς scribendum videtur. 332. τοίων ταγούχων

νῶν Stadtmüller, τοίωνδε ταγῶν τῶνδ' Campbell, τοίωνδε 〈μὲν δῆ τῶνδ'〉 Conradt, τοσύνδ' ἐπάρχων νῶν Todt. τοσύνδ' ἄρ' ἀρχόν-

των νῶν ἐμνήσθην πέρι F. W. Schmidt. τοίωνδ' ἄρ' ὄντων τῶνδ' scribendum videtur. 332sq. τόσων δαμέντων νῶν.. πολλῶν

γὰρ ὄντων Kock. 341. κρατεῖσθαι Zakas. 347. μάχης

Todt. 352. ἄνδρες γὰρ ὄντες Zakas. 360. ὡς ὅτε Weil,

ὡς ἦς Zakas. 365. του θεῶν φθόνον Zakas. 372. In

scholio ἐπὶ τὸ μυμητικὸν 〈μετέβη〉 legendum videtur. 378.

Fort. τὰ δεῖπν' ἐπορσύνοντο. 391. μὲν ἀρθεῖς Weil.

403. κόσμφ δ' ὕστερον λοιπὸς στόλος Stadtmüller. In scholio συνεσταλμένα Papageorgiu 416. In scholio fort. Σαλαμῶνος

καὶ Αἰγάλεω legendum. 418. ἐνταυθ' ὅφ' αὐτῶν Todt. 431.

κελευνῇ νῶς τὸδ' ἔργμ' Stadtmüller. In scholio quod olim legabatur ἐπιγενομένη requirit Papageorgiu. 432. κακῶν δὲ κλη-

δόν' Stadtmüller. 448. συμφορὰς κακῆς φίλων Zakas. 450.

In scholio πρόσονρον Papageorgiu. 452. ἄλμης ἐπι scribendum videtur, ἄλμης coniecit Stadtmüller. 453. ὅπως, ὅτοι νεῶν

Stadtmüller. 454. ἐνθάδ' ἐκωζοῖατο Weil. ἐξωδαῖατο Hous-

man. 455. (εὐχέμετον ἄν κείων F. W. Schmidt). 481sq.

λαῶν (et οἱ.. τοῦσδ') Weil. 483. ναῶν ταγούχοι Weil.

504. δῆ πόρον Weil. Post 506 lacunam statuit Bruhn.

516. ταῦτ' ἴσπ' ἀλλήδῃ Zakas. 516sq. delet Conradt. 518.

δυσκόμιστε δαῖμον Stadtmüller. 527. Fort. ἐξ αἰκῶν πάλην.

530—533 nunc delet, scribens 534 καὶ μή τι.. προστεθῇ κακόν,

Conradt, 530—534 additi videntur ab Aeschilo, cum Per-

sas omitta ea parte, in qua Darius agit, Syracusis do-

- ceret. 535. νῦν πάνυ Stadtmüller. 540. θεράπναι δ' Zakas. 541. διαμυδαλέους scribendum videtur. 546 delet Todt. 556 delet Staurides. 562. ἀδόπτεροι Weil. 566 delet Staurides 571. πρωϊμόροιο Weil, ποντομόροιο Todt. 574. ὁμόφοιτοι, φεῦ Conradt, κάρτ' ἀπόροιο, φεῦ Stadtmüller. 574. λείπονται supplet Staurides. 575. In scholio ἀναβύχσον Papageorgiu. 583. ἄπαιδα Conradt. 584. ὀρφάνι' ἄγγ Stadtmüller. 586. τὸ πᾶν ἀπύουσιν scribendum videtur. 595. φυλαχῆ Weil. 598. αἶμαχθεῖσα ἀρούρα δ' vel αἶμαχθεῖσ' ἐπάρουρος Conradt.
601. φίλοι, παλαιῶν Weil. — ὅστις ἔμπαιος W Headlam. 603. δεῖμα πνεῖν Conradt, κυμαίνειν Staurides. 604sq. ὁ καιρὸς ἐύροῃ . . δαίμον' οὐριεῖν σκάφος olim W. Hos versus delet Staurides. 605. αἰὲν ἄνεμον Weil. αἰὲν οἶμον οὐριεῖν τύχη Conradt, αἰεὶ πνεύματ' οὐριεῖν τύχης scribendum videtur. In scholio οὐριόδρομήσειν Kueck. 607. φαίνουσιν Staurides. φαίνεται ἐκ θεῶν Zakas. 608 Fort. παιάνιος scribendum. 619. εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις Nauck. θαλλούσης νέοις Newman. 627. θαλαμόνδ' Todt. 629sq. φθιμένα . . <ταύς> κατὰ γαίης Zakas. 634. εἰ γάρ τις ἄκος πέλον οἶδε κακῶν Metzger. ἄκος οἶδέ τις ὄν Weil. 634sq. εἰ γάρ τι πέλον, μόνος ἂν μόχθων πέρας εἴποι Conradt, εἰ γάρ τις τῶνδ' ἄκος οἶδε πλέον. μόνος ἂν θνητῶν πέρας ἂν ποιοῖ Zakas, εἰ γάρ τις ἄκος τῶνδ' οἶδε πόνων, μόνος ἂν θνητῶν πάρος εἴποι F W Schmidt. 636—675 tribus deinceps chori ordinibus, ephymnia ἤε 654, 659, βιάσκε κτέ. 667. 675 universo choro tribuenda videntur. 641. διαβοῶντος Newman. 654. δαίμονα θεῖον, ἀνακτα Παρσιῶν Newman. 659. εὐ ἐπεδάρχει vel εὐ πεδῶκει Newman. 660. In scholio Συρίων et Συρίους Vitelli, Φρυγίων et Φρυγίους Conradt. 667. βιάσx' ἴθι περ σῶ, <μάχαρχε> Παρσιῶν Newman. 668. κοινάλλη Newman, καινὰ γᾶ Housman. 678sq. Versu 678 deleto scribit πάρα . . διαγοᾶν Staurides. 678sq. τίς τάδε δεῖν' ἐνετείναντ' (vel ἐτετείναντ') ἐπ' ἀρχῇ σᾶ διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμαρτία; <πεζῶν μὲν γὰρ ὅλως στίφη μυρία,> πᾶσαι δ' αὖ γᾶ τᾷδ' ἐξέφθινται τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες Newman, τί τάδε θυνάστα, θυνάστα, περὶ τὰ σὰ διδύμα διενοεῖθ' ἀμαρτία, πᾶσαν γὰν τάνδ' ἐξέφθισαν αἱ τρίσκαλμοι νᾶες Conradt. εἰ τᾷδε, θυνάστα θυναστᾶν, περισσᾶ διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμαρτία πᾶσαι γᾶ τᾷδε ἐξέφθινται Kock.

679sq. πόρει τῷ σῷ δίδουμα διὰ γοῶδ' ἀμάρτια πάσα γὰ τῇδε ἐξέφθινται τρίςκαλμοι νῆες ἄναες, λαὸς ἄλαος Tyrrell. Post

685 supplebat olim (opusc. VII p. 360) ἀληθοπενθεῖ δ' οὐδ' ὑπο-
ξύλω γόφω Hermann. 688. ἐστῶτες τορῶς Stadtmüller.

695. In scholio παρὰ τὴν <νέαν> αἰχμὴν Papageorgiu.

702. In scholio δέδωκε μὲν σοι apud alios recte scribi monet Papageorgiu. 720. ἤνυσεν πέραν Tucker. 724. In scholio

συνέχειν πόρον Vitelli. 725. Gl. τὸν Ἑλλήσποντον ad Ἑλλης

πορθμὸν 724 refert Kueck. 730. ναυτικὸς στόλος Todt. 734.

οὐδέ τις περὶ Weil, ἡδ' Αἰγυπτίων Zakas, οὐδέ τις πέρι Gom-
perz, οὐδέν ἐστι σῶν EBKoster. 736. ὁρομάδα δέ Weil.

737. πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἶρειν FWSchmidt. 741. In

scholio ὡς τοῦ Διὸς Papageorgiu. 744. θεὸς ξυλλήψεται,

Nauck. In scholio <καί> ὁ θεὸς Papageorgiu. 747sq. ὅστις

Ἑλλης πορθμὸν, ἱρὸν Βόσπορον ῥόον θεοῦ, ἤλπισεν σχίσειν ῥέοντα
δοῦλον ὡς δεσμώμασι FWSchmidt. 747—750 hoc ordine:

747, 750, 749, 748 legendos putat Todt. 749. Fort. πέδας

σφυρηλάτους scribendum. 750. πεζὴν κέλευθον . . πεζῇ στρατῷ

FWSchmidt. 751. ὦρε' ἐκ δυσβοουλίας Zakas. 754. οὐμὸς

ἀντραπεῖς Zakas. ἀνθρώπων Todt, αὐ φροῦδος Stadtmüller.

758. ἡδοναῖς χαίρειν vel potius ἐν δόμοις παίζειν FWSchmidt, ἐν-

δον ὀκλάζειν Kock, ἐνδον εὐνάζειν KSchenkl. 763. Fort. ἐξε-

κείνωσεν πάρος. 768 delet Conradt. 771. ἔδηκ' ἔταισιν

εἰσιδεῖν φάος FWSchmidt. πᾶσιν εὐθενεῖν φίλοις Stadtmüller.

773. ἐδάμασεν βίη FWSchmidt. 774. οὐ σφ' ἤχθηρεν, ὡς

σώφρων FWSchmidt. 776. In scholio ὑπεκρίνετο Μέρδι et

προσέσπασε Papageorgiu. 778. In scholio Ἰνταφέρην Blom-

field. 781. καγὼ πάλλον δ' Conradt. In scholio καλῶς Paley.

784. παῖς σὸς τε νέος ὦν νέα φρονεῖ Zakas. νέα νέος κυρῶν φρο-

νεῖ Conradt, νέα νεανίας φρονεῖ Stadtmüller. 789. εἴπ' οὖν

Nauck. 792. Ἑλλήνων νομὸν Stadtmüller. 793. μεῖζον ἢ

Weil. 795. τίη δέ συμμαχεῖ τρόπῳ Weil. 796. ὑπερκό-

πους Newman.

809. οὐ νιν scribendum videtur. 817. κρηνὶς ἀπέσθηκ'

Housman, κρηπὶς ἔπεστιν Gwynn. — ἐκπλινθεύεται GTucker.

829. In scholio τῶν μὴ προσηκόντων. — (830) εὐθυνας: δικαστῆς

Papageorgiu. 831. συμφορᾷ κεχρημένον vel συμφορᾷ κεχρη-

μένοι vel συμφόρων κεχρημένον Stadtmüller. 852. ἐμπέδη

- G Tucker. **842—844** delet Staurides. **852.** ὑπαντιάζειν
 <εὐφρόνως> πειράσσομαι Conradt, ὑπαντιάζειν ἐμπόρῳ πειράσσομαι
 Stadtmüller, ὑπαντιάζειν ἐμποδὼν πειράσσομαι Housman, ὑπαντιάζειν
 παιδὶ δὴ πειράσσομαι scribendum videtur. **858sq.** ἄμαχός
 τε καὶ ἰσούθεος βασιλεὺς Δαρεῖος Hamelbeck. **860.** In scholio
 ταῖς πόλεσι ταῖς τετειχισμέναις Papageorgiu. **861sq.** ἡδὲ ὁρό-
 μημα τὸ πυργενετῶν ἐπέφθιμεν Newman. **862.** ἐπέθνονον (et
 856 γεραῖός) Kock. **862sq.** πολίσματα (quod iam Keiper
 invenit) . . ἐπέφθομεν A Pallis. **864sq.** ἀπαθεῖς <τ' ἀνδρας
 ἐς> εὐ πρᾶσσοντας Newman. **865.** ποιμάνορας supplet Hamel-
 beck. **868.** Ἄλούς ποτ' ἀμείψας Hamelbeck. **873.** Θρηκίων
 τ' F Blafs. **876.** Scholium ad v. 874 refert et scribit κατὰ
 κοινοῦ τὸ γεγέννηται Papageorgiu. **878.** In scholio αἱ περὶ ex
 schol. rec. recipiendum esse monuit Kueck. **892.** ἐκράτουν
 ἐμὸς ἄκτωρ Zakas, ἐκράτησεν ἐπάκτους Todt. **893.** In scholio
 Ἰκάρου <ἔδος> Papageorgiu.
- 909.** In scholio δηλονότι δαμασθέντες pro δίχα . . θέντες
 Papageorgiu. **926.** αὐριβάται γὰρ BLakon. **925.** καταμέναν
 αἰνῶ Newman. **926.** Ἀσπόβαται Newman. **928.** πάνυ χρυ-
 σῶντις Newman. **931.** βασιλεῖ, κλαίουσ' Newman. **946.**
 τὰν πάνδουρον Weil. **946sq.** ἦσω τοι καὶ λίαν· λαοῦ τὰ πά-
 θεά τε σέβων Blomfield. **947.** λαοπαθῆ στόνων Newman.
949sq. Περσαιγενετοῦ πενθητῆρος κλάγξω θυρμὸν πολύδακρυν
 Newman. **952sq.** Ἰόνων γὰρ ἀπηύρατ' Ἰὼν . . Ἄρης τυριαλ-
 κῆς . . πλάκα κλαυσόμενος Newman. **955.** βρύχιον Blomfield.
963. Ἀγβάτας Weil. **965sq.** ἐλείνουδς ἔλιπον . . στυφελᾶς
 θείνοντας ἐπαχθῶς (ἀπεχθῶς) Newman. **967.** ἐπ' ἄκρας Pauw.
967sq. ἐν ᾧ λιμή Σαλαμινιάδῃ scribendum videtur. **924.** γαί'
 αἰάζει, v. 924—928 i. e. γαί' . . τοξοδόμαντες Xerxi tribuens, G C
 W Schneider. **926.** σάκτορι <θεινῶ>, ex glossemate profectum
 esse Περσῶν ratus, S Reichenberger. ναυσιβάται γὰρ Zakas.
927—929. πολλοὶ φῶτες τοξοδόμαντες μυριάς ἀνδρῶν χώρας ἄν-
 θος πᾶσά τε φύστις ἀπόλωλεν Todt. **941.** ἦσω Todt. **947.**
 λαοπαθεῖα σέβων invenit Prien. **955.** κελσάμένους Todt. **984.**
 In scholio κατὰ πεντάδας ἀνὰ μυρίους ἐχούσας Papageorgiu.
988sq. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ ὦ ὁμοῖς et in scholio διακοπτικόν (ad ὦ
 ὦ ὦ referens). — πολεμίων κακῶν (ad ὁκῶν referens) Zakas.
990. λέγειν Weil, λέγω scribendum videtur. **992.** ὑποτείνεις

Metzger, fort. ἐπισειεῖς vel περιδινεῖς. 997. Scholium ad v. 1000 refert Papageorgiu. 993. λέγειν Weil.

1005. τοῖπερ ἀκρότης στρατοῦ Wieseler. 1009. ἔθεσθ' olim Hermann. κακῶν Blomfield. 1011. αἰαῖ διαίμονος τύχας Kock.

1019. ὄλωλεν, μέγα ταγὲ Περσῶν Zakas, ὄλωλεν; μεγάλ' ἦν τὰ Περσῶν Weil. In scholio ἵνα λείπῃ τὸ <οὐκ ὄλωλεν>, τί δὲ <οὐκ ὄλωλεν>;. — (1020) ὁ περιλέλειπται. θεωρεῖς κτέ. Papageorgiu, ἵνα εἴπῃ τὸ τί δὲ <τί δὲ> ὑπερ λέλειπται; Kueck. 1026sq. et

1037sq. permutat Conradt. 1046. οἷ, μαλερὸν τόδ' ἄλγος Todt. 1051. In scholio ἐπεντεταμένως Papageorgiu. 1061.

κόλπιον χερῶν ἀκμῇ Blomfield. 1067sq. Ξ. βόα νυν ἀντίδουπά

μοι· οἰοῖ οἰοῖ. X. οἰοῖ οἰοῖ. Ξ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε· <αἰαῖ αἰαῖ.

X. αἰαῖ αἰαῖ>. Ξ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ'

ἄστρ. Ξ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' αἶα.

Ξ. <ἰῆ> γοῶσθ', ἄβροβάται. X. ἰῆ ἰῆ τρισκάλμοισιν, ἰῆ ἰῆ, βάρισιν ὀλό-

μενοι. <ἰῆ ἰῆ>, πέμφω τοί σε δυσθρόοις γόοις vel στροφ. Ξ. βόα

νυν ἀντίδουπά μοι οἰοῖ οἰοῖ. X. οἰοῖ οἰοῖ. Ξ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα

δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' ἄστρ = ἀντιστρ. Ξ. αἰακτὸς ἐς δό-

μους κίε. αἰαῖ αἰαῖ. X. αἰαῖ αἰαῖ. Ξ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβα-

τος. X. ἰὼ δῆ κατ' αἶα Conradt. Ante 1070 transponit

versum 1077 et 1070sq. choro tribuit Todt. 1072. removet

Todt. 1073. ἄβροπαθεῖς Todt, ἀβριβάτας B Lakon. 1074

removet Todt. 1075—1077 abicit Staurides.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

Separatim ediderunt fabulam A W Verrall (1887), N Wecklein (cum Persis 1891).

In hypothesi τοὺς ἐκείνους νικήσαντας Oberdick, Ἀριστίας * φ Περσεῖ A Schöll.

6. εἰς ὕλην κατὰ Lowinski. 10. ἐλλείποντά τι Lowinski. In scholio τὸν <γέροντα> αὖξοντα Papageorgiu. 10sq. Scholia sic in pristinam paraphrasis formam redigere sibi videtur Kueck: ὑμᾶς δὲ χρὴ, καὶ τὸν νέον καὶ τὸν ἔξω ἡλικίας καὶ τὸν τὴν βλάστησιν τοῦ σώματος ἀξιάζοντα ὅταν ἀνδρῶν, νῦν καθὼς ἕκαστος δύναιται, βοηθεῖν. 12. βλάστημ' ἔτ' ἀλδαίνοντα Lowinski. 13. ὦραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥσπερ οὖν πρόπει Lowinski, ὦραν ἔχων θ' ἕκαστος ὥς τις συμπροπέης Verrall. οἷσι συμπροπές Zakas. 16. τέκνοισι γῆ Verrall. 18. ἅπαντα προσλαβοῦσα Lowinski. In scholio ὑποδεχομένη Papageorgiu. 19sq. ἀσπιδιφόρος λεὼς ὅπως γένοισθε Schwerdt. 20. ὅπως τελοῖσθε Tucker, ὅπως εὔροιτο (vel κτήσαιο) Stadtmüller. Fort. πιστοὺς φερεγγύους τε. 21. πρὶν μὲν . . ῥέπων Weil. 23. ἐκθέων Verrall. In scholio ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ Papageorgiu. 24. οἰωνῶν σκοπός ex schol. Paley. 25. φάους vel φέγγους δόξα Ritschl, παρὰ τὰ Lowinski. In scholio ἐμπύρους τεκμαιρόμενος Papageorgiu. Post 26 lacunam statuit Lowinski, ut prologus hanc versuum aequabilitatem habeat: 9 + 30 = 30 + 9. 35. τελοῖ Zakas. 37. In scholio ὁρμήσειν Verrall. 45. φιλαίματος Μόρον Lowinski. 48. τῆδε Verrall. 49. In scholio πέμπειν μνημεῖα Kueck. 49—51 expungit Spiro. 55. In scholio ἐδέξαντο <λόχον ἄγειν> Papageorgiu. 65. In scholio καιροῦ non delendum. 74. δ' ἀνῆτε καὶ Verrall. 75sq. μήποτε στένειν γένεσθαι γ' ἀλλή

Lowinski. In scholio ὑπαισελθεῖν Papageorgiu. 78. In scholio μάλιστα δὲ παρὰ Oberdick. 78—105 in aequales partes

(1. θρέομαι . . ἱππύτας. αἰθερία . . ἔτυμος <ἀλγέων> ἄγγελος ἐλέδemas = <θρέομαι . . ἱππύτας>. πεδί' ὑπλόκτυπ' ὥτι χρίμπτει βοὰν ποτανάν, βρέμει δ' ἄμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπον. 2. ἰὼ θεοὶ θεαί τε μάκαρες εὐεδῶροι (ex v. 94), ἄλυσσας ὄρνυται καχόν = βοᾷ διώκων εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν λεύκασπις ὄρνυται λεώς. 3. τίς ἄρα . . θεῶν; = πότρεα δῆτ' ἐγώ, πότρεα προσπέσω βρέτη δαιμόνων; 4. ἀκμάζει . . κτύπον; = πέπλων . . δορός. 5. τί ῥέξεις; . . Ἄρης, γὰν τεάν; = πόλιν χρυσοπήληξ, ἴδ' ἂν εὐφιλῆσαν ἔθου) dividit RiKlotz. In versibus 78—164 hunc stropharum ordinem: α α', β γ γ' β', δ ε ζ, mesodus, ζ' ε' δ', η θ', θ θ', statuit Newman. 80. Dele verba: «videtur . . ἐναοργής» (scilicet legebatur olim ἡ αὐτὴ pro ἡ αὐγή). In scholio ἔμπροσθεν <τρέχων> Papageorgiu. 83. γᾶς ἐλέλιξ' ἐμᾶς πεδί' ὕπλων κτύπος Weil, ἐπεμβᾶς πεδίου πλακώδους Newman. In scholio καὶ <διὰ> τῶν ὕπλων et ἐλαύνουσα pro ἐλοῦσα (ex schol. rec.) Papageorgiu. 83sq. ἐλέδemas βοὰ πεδίων ὑπλόκτυπος ποτιχρίμπτεται, ἄμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπον. βοᾷ δ' ὑπὲρ τειχέων λεύκασπις λεώς ὄρνυται εὐτρεπῆς. ἰὼ ἰὼ θεοὶ Oberdick, εἴλε δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὕπλων κτύπος. ποτὶ βοᾷ χρίμπτει, ποτᾶται δ' ὑπερθ' ὁ λεύκασπις, ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν. δι' ὧτων βρέμει δ' ἄμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπον Metzger. 84. ὡσὶν βοᾷ χρίμπτεται ποτανὰ Newman. 87sq. ἀλεύσας· εὐθὺς γὰρ τειχέων Newman. 88. βοᾷ ὑπερτρέχων Buecheler, βοὰν ὑπὲρ τειχέων Verrall. Verba βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ex glossemate ad ποτᾶται v. 84 adscripto orta videntur. 90. οὐπὶ πόλιν Newman. 93. In scholio δῆτα προσπέσω Newman, legendum γενώμεθα . . πράξωμεν. 94. In scholio ἀγαθῶν <ἐδρῶν> Papageorgiu. 95. ἀκμά Buecheler. 98. In scholio καὶ πέπλους Papageorgiu. 98sq. πότ', εἰ μὴ δὲ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἵμεν Newman.

100. οὐ κενὸς δορός Verrall, οὐ συχνὸς δορός Tucker. 101sq. τί ῥέξεις. προδούς, παλαίχθων Ἄρης. <πατρίδα> τὰν τεάν et 103sq. χρυσοπέλεκυ δαῖμον. ἔπειδ' ἐπμελὼς Newman. 104. ἔπειδ' ἴδε πόλιν (et antea ἰὼ χρυσοπήληξ, omisso δαῖμον) scribendum videtur. 105. τεάν ante ἂν inseruit Lachmann. 106. θεοὶ πολισσάχοι χθονός τ' ἔται παντελεῖς Newman. 106—119 = 120—133 sic efficit: θεοὶ πολιάχοι. ἴδετε παρθένων . .

ὑπερ. κῶμα περὶ πόλιν δοχμολόφων ἀνέρων καχλάζει Ἄρεος ὄρ-
 μενον πνοαῖς. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, παντελὲς ὦ τέλος, ἀρηξόν . .
 ἐπὶ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ . . . . .
 δορυσοῖς σαγαῖς . . λαχόντες = σύ τ' ὦ . . ἐπίλυσιν φόβου δίδου . .
 στόνων τ' ἀτίς Λατογένεια καὶ Διόθεν (ex 147) ὦ φίλα σὺ κούρα,
 τόξον εὐτυκάζου Ri. Klotz. 111. πάτερ συντελὲς, ἀλλὰ πάντως
 Newman. παντελὲς, ἐντελῶς Oberdick. 113. γὰρ ὀπλισμα
 Verrall. 119. προσίσταντο (vel 133 Λατογένεια) Paley. 122.
 In scholio <θαλάσσης> ἀνάσσεις Papageorgiu. 123 sqq. ἰχθυ-
 βόλῳ μάχαν ἀποσοβῶν κέντρῳ Ποσειδᾶν φόβων ἐπίλυσιν δίδου σύ
 τ' Ἄρης πόλιν Κάδμου ἐπώνυμον Oberdick. 124. φονῶν Ver-
 rall. 125. σύ τ' Ἄρης φέραςπι Κάδμου πόλιν Newman. 132.
 στόνων αἰτίοις Newman. 133. Vide ad v. 119, <τὸ σὸν γοῦν>
 τόξον εἰς πυκάζου Newman. τόξον ἐντυκάζου delet Verrall.
 136, 138 sq., 145, 147 delet Ri. Klotz. 138 sq. Ἄρτεμι φιλτάτα New-
 man. 147. εἰ Διόθεν <μόλοι> Newman. 149. Ὅγκα προπύργιος
 Newman. Ὅγκα, ἐδρὶς πόλαις scribendum. 155. ἐτεροφυλέτη New-
 man. 168. θεῶν . . πολισσοῦχων βρέτη Nauck. 172. Scholium
 ἐν θορύβοις <ἐμβεβλήκατε> ad διερροθήσατε 175 refert Papageorgiu.
 173. πόλει πάσῃ κακόν Nauck. 172. θαρσοῦσα . . κράτος Todt,
 χριθῶσα . . θράσος Stadtmüller. 180. (βαλλήσεται Paley), βε-
 βλήσεται Tucker. 183. τιθῇ Verrall. 186 sqq. τὸν ἀρμά-
 των (περὶ πόλιν ὄτοβον vel) ὄτοβον περὶ πόλιν ὅτε τε . . (πηδάλια
 τε γενῶν ἱππέων διαί vel) ἱππων τε γενῶν πηδάλια διαί κινυρόμενοι
 χαλινοί Todt. 187 sq. ὅτε χνόαι τ' ἔκλαγξαν ἐλασίτροχοι Paley.
 189. αὐοπνῶν vel αὐόπνον Verrall. 194. σὸν τραύματι Tucker,
 δραμήματι Zakas. 196 sqq. θεοῖσι πύσυνος, νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς
 λίθων ἦν βρόμος ἐν πόλαις τότε' . . λιτὰς ἔν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν Todt
 197. <ὁ δὲ> νιφάδος Weil.
 203 sq. οὐκοῦν . . θεῶν, ἀλλ' οὐ θεοὺς τοὺς τῆς . . λόγος;
 Zakas, fort. οὐ γὰρ . . θεῶν, οὐσπερ νεῶς αὐτοὺς ἀλούσης κτέ.
 In scholio ἐγένετο Zakas. 204. ἐκλιπεῖν πόλεως λόγος Verrall.
 207. καὶ στέγασμ' Weil 207 sq. ἀναδραμουμέναν πόλιν καῖστου
 πᾶν . . πυρὶ δαφλέκτῳ vel potius 215 τρέπει Newman. στρατοδρα-
 μουμέναν πόλιν δαίφ δαπτομέναν πυρὶ Todt. πόλιν καὶ πυρὶ γὰν
 ἀμαλαπτομέναν δάφ Metzger. 210 sq. τῆς Εὐπραξίας τροφὸς
 γυνὴ σωτῆρος Schwerdt 211. γυναικῶν τηρὸς Weil, πότμου
 σωτῆρος Todt. In scholio σωστική Papageorgiu. 213 sqq. καῖστιν

- ὥτ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμνηχανοῦντ' ἐκ χαλεπᾶς δόξας ὑπερθεν νεφελῶν
 κρημναμένῃν (vel ὑπερθεν νεφῶν κρημναμένον) ἀρεῖ Todt. 216.
 τόδ' invenit Blomfield. 217. πειρωμένους Weil. 219. In
 scholio δι' delet Kueck. 221. τίς τᾶδε (νέμεσις vel) νεμεσᾶ
 σέβειν; Todt. 222. τιμᾶν (σέβας vel) ἔδος Todt. 223.
 τίθης Verrall. 230. θεῶρος γὰρ Ἄρης F' W Schmidt. φόνω,
 βρότῳ Zakas. 235. δέδορκ' Zakas. 238. οὐκ ἐς φθόρον
 πίνουσα vel οὐκ ἐς φθόρον; σίγ' οὐκ ἀνασχίση H Stadtmüller.
 σύ γ'; οὐκ ἀνασχίση Zakas. 240. αὔουσα δουλοῖς scholiasta
 legisse videtur. In scholio σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς, θρηγοῦσα δῆλον
 ὅτι καὶ κράζουσα Kueck. 247. καὶ ταχθήσομαι Tucker, καὶ
 τὰ πείσομαι Zakas. In scholio καὶ γνώσομαι, εἰν δυνάτῶν ἢ σιγῶν
 Papageorgiu. 251. ἐκτὸς οὔσα Verrall. 254. ἰὼν ὃν μόνῃ
 Verrall. In scholio φησίν, οὔτως καμῶν εὐχομένου et ἐπιτελέσειν
 (debebat ἐπιτελέσαι) Papageorgiu. 255. In scholio ἐφ' ἧς ἐνίστε
 et παρὰ ταῖς θυσίαις Papageorgiu. 256. φίλοις κλύουσι Tucker.
 259. οὔδατ' Ἰσμηνοῦ λέγω Verrall, λουτρά τ' Ἰσμηνοῦ λέγω Tucker.
 In scholio θύσω Papageorgiu. 261—265. λάφυρα δάων δου-
 ρίληφθ' ἀγνοῖς δόμοις θήσειν τροπαῖα, (τούς πολίτας δ' ἀθρόους)
 μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν ἄξιον ἐορτήν θεοῖσιν· ὧδ'
 ἐπεύχομαι Todt. 262—265. θήσω λάφυρα, δαΐων δ' ἐσθή-
 ματα στέφω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἀγνοῖς δόμοις poeta
 scripsisse videtur. 264. δουρίπηραχθ' Bishop, δουρίπλεχθ' Za-
 kas. 264sq. στέφειν λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις Weil.
 266. σὺ δ' οὖν ἐπεύχου Todt. 268. καλλῶν Verrall. 269.
 ἐπανδράς Verrall. ἐγὼ δὲ κεδνούς Stadtmüller. In scholio ποιή-
 σομαι (ἐπὶ) ταῖς Kueck. 271. ἐπὶ τείχους Tucker. ἐπὶ τὰ
 τείχους . . μολεῖν Todt τάζω πολῶν Nauck. 272sq. ταχυο-
 ρύθων λόγων scribendum videtur. In scholio (καὶ) κατεπεύγον-
 τας Papageorgiu. 282—284. ποτὶ πόργου . . στείχουσιν στε-
 γάνωμα (vel etiam στεφάνωμα) Newman. 283sq. στείχουσιν
 πανορμεί ceteris deletis Todt. 285. ἐν ἀμφιβόλοισιν Todt.
 288. παντὶ τρόπῳ δὲ συγγενεῖς Newman. 295. εὐτραφέστατον
 βεσμαίων F' W Schmidt.
- 301sq. ἄταν ἀνδρολέτειραν ceteris deletis Todt. 306.
 In scholio εὐεδροί τε στάθγες συναπτέον Papageorgiu. 309sq.
 ἄγρην τ' ἐμπεισέν φαφαρᾶ Todt. 311. θεμόθεν Weil. 313.
 τὰς δὲ γυναῖκας ὁμῶς ἄγεσθαι Todt. 314 et 326. αἰαὶ Weil.

- 315.** In scholio τύπον ἔππων σύρεσθαι Kueck. **317** sqq. βρούει δ' . . βαρείας πᾶς τύχας προταρβεῖ Todt. **320.** In scholio <ἐκ> τῆς παιδικῆς ἡλικίας et ταῖς ἄρτι <τὴν ἡβην> ὀρεπομέναις et ἀπὸ τῶν ὠμῶς Papageorgiu. **320** sq. ἀρτιδαεῖς ὠμοτρόπων νομίμων διαμεῖψαι προπάρουθεν Todt. **322.** στουγεῶν ὁδὸν Verrall. **323** sq. τί γάρ; φθιμένους πρὸ πτόλεως βέλτερά φημι πρῶσσειν Todt. **326** sqq. λεὼς ἐλεινὰ πάσχει· ἄλλος ἄστων ἀγρεῖ φονεῖει θ', ὁ δὲ καὶ πυρπολεῖ Todt. **330.** In scholio <ἐπὶ> Ἀρεως Papageorgiu. **332.** διαὶ δ' ἄστῳ Weil, δ' ἄν' ἄστῃ scribendum videtur. ποτὶ πέλνεται . . πανταγρεῦτις Newman. **332** sq. πρὸ δὲ τειχέων ὀρκάνα παναγρῆς τις Todt. **334.** ἀνὴρ δορίκτῃ· ἔχει Todt. **335.** βλαχῆ Verrall. βλαχαὶ (λιμαλαεὶ vel) λιμοθανεῖς δὲ Todt. Idem **335—337** et **347—349** permutat. **337.** ἀρτιγενῶν Todt. **338.** διαδρομαὶ δ' ὀμαιχιμίας Todt. In scholio ἦ καὶ ὀμαιμόνων· τῶν συγγενῶν Verrall. **339.** φέρων θέοντι Todt. **340.** κενὸς πλέων Todt. **342.** λελιμμένον Verrall. **343.** τίς ἐκ τῶνδ' Verrall. τί τῶνδ' οὐκ εἰκάσαι λόγῳ πάρα; Todt, τί δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι στύγος πάρα; Stadtmüller. **345** sq. ὄλλυται κυρίοισιν· πικρὸν δ' ὄμμ' ὀρῆ θαλαμηπόλων Newman, ὄμμα πως ἀλγύνει κυρήσας πικρὸν θαλαμηπόλων Weil. **346.** πικρὸν δέργμα APallis. In scholio πικρὰ <ῆ> θέα Papageorgiu. **350** sq. Fort. καινοπήμενες λέχος <προσμένουσιν> αἰχμάλωτον. **350** sqq. ὀμωίδες δὲ νεαροπήμενες λέχος δεῖμ' ἔχουσιν (vel προσδοκῶσιν vel ἀμμένουσιν) αἰχμάλωτον θυσιμενοῦς ὑπερτέρου ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, οὐδ' Todt. **351.** ταῖσιν εὐνὰν Buecheler. **351** sqq. τλήμοσιν γὰρ αἰχμαλώταις ἀνδρὸς ἐκ τυχόντος, ὡς θυσιμενῶν ὑπερτέρων, ἐλπίς κτέ. Newman, λέκτρον ἦλθον αἰχμάλωτον . . ὑπερτέρου, ἦλπισάν τε νύκτερον . . μολεῖν Campbell. **359.** In scholio λεγόμενα καὶ ταῦτα Kueck. **360.** πᾶρ' ἀρτίκολλον Zakas. ὡς . . μάθῃ FW Schmidt. In scholio ἦ τὸ ἀρτίως Verrall. **361.** οὐκ ἀκρῶς ἴξει πόδα Todt. ποδῶν Zakas. In scholio <καὶ> ἦ τούτου Kueck. **363.** τίνας πύλας ἕκαστος . . πάλῳ Zakas. Post **363** duos Eteoclis versus (σὺ λέξον· ἴσθι δ' ἐν πύλαις φερεγγύους ἔταξα πάσαις πολεμίων εἴργειν ὄβριον) excidisse putat Bethge, qui versibus 502 et 504—507 deletis, versu 588 (ἄτης ἄρουρας θάνατον ἐκκαρπουμένοις) post 590 transposito, singulis versibus post 618 et 621 suppletis, versibus 534—536 post 524 insertis hos efficit numeros orationum: 20:20, 15:15, 15:15, 15:15,

- 24:24, 29:29, 24:24. **364—612.** Quattuor orationum paria ex 3×5 , quintum et sextum ex 5×5 versibus constare (deletis verbis *σάκει* . . *ὀφθαλμός* in 376sq. et versibus 378—381, 396—398, 402sq.) putat Ri.Klotz. Duo aequabiles ordines statuendi videntur: 2 | 20—20, 14—14, 14—14, 20—20 | 22—22, 29—29, 22—22 | 2 (delentur ex coniectura aliorum v. 413, 433, 444, 534—536, supplentur quinque versus post 459, totidem post 482, unus post 515, decem loco versus spurii 537). **368.** *ὀράκων φλέγει* Todt, *ὀράκων θοᾷ* Tucker. **372.** *ἀσπίδος δ' ἄλω* Stadtmüller, *ἀσπίδος δ' ἰσῆς* Zakas. *χαίτωμα· πρόσδετοι δὲ τῷ* Verrall, *χαίτωμα· κράσπεδον δὲ τῷ* Tucker, *χαίτωματ', ἦδ' ὑπ' ἀσπίδος* Todt. **373.** *κώδωνες σύβον* Tucker. **379.** *θοᾷ παρ' ὀχθαίς* Tucker. **380.** *χαλινῷ χῶς κατασθραίνει ταθείς* Schwerdt. **381.** *σάλπιγγος οὐς ὀρθοὶ κλύων* Zakas. **385.** In scholio ἐὰν ἦ οὗτος γενναῖος Papageorgiu. **389.** *ἡ ἐννοία τινί* Zakas, *ἀντία τινί* Tucker. **397** delet Verrall. **398.** In appendice verba »versui . . ὠραῖον» delenda.
- 401.** Scholiastam Ἄρσεως legisse putat Paley. **407.** *αἰματηφόρους κλόνας* Metzger. **412.** *μεῖζων δ' ὁ κόμπος οὐ* Zakas. **413.** *πύργους δ' ἀπειλεῖ ὀρᾶν ἢ μὴ κραῖνοι τύχη* Todt. **415.** In scholio ἦ <οὐδ' > αὐτοῦ τοῦ Διὸς Papageorgiu. **415sq.** οὐδὲ τᾶν Διὸς ἔδραν πέδοι σκῆψασαν Stadtmüller. **416.** *δειρὴν πέδοι* Zakas. *ἐραί νιν ἂν σκῆψασαν* Verrall. **422.** *πέμπαζε τῷδε φωτὶ τίς* Schwerdt. *φωτὶ πρᾶσσε* Zakas. **423.** *κορπάσαντ' ἀτρεστήσας* R.Ellis. **425.** *ματαίων ἐν βροτοῖς* Todt, *ματαίων ἐν φρεσὶν* Stadtmüller. *φρυαγμάτων* Zakas. **427.** *δ' ἀπευκτὰ ὀρᾶν* Stadtmüller, *δ' ἀπειλὰς ὀρᾶν* Bethge, *δὲ δεινὰ ὀρᾶν* Todt. **427sq.** *παρεσκευασμένοις. θεοὺς δ' olim* Weil. **433** delet Verrall. **434.** *στόμ' ἀργός* Tucker. **437.** In scholio ἐννοίαις τῆς Ἀρτέμδος Papageorgiu. **438.** *ἄλλας* Verrall. **442.** *ἔδωλίων μ'* Hermann. **444.** In scholio τῷ Ἐτεόκλῳ ἐπήδησεν Papageorgiu. **448.** In scholio ἀνακάμπτει καὶ περιάγει Papageorgiu. **452.** In scholio <οὐ μικρὰ> ἔχει Papageorgiu. **459.** *πέμποιμ' ἂν ἦδῃ. τὸν δὲ σὺν τύχῃ γέ τῳ* Ri.Klotz. *πέμποιμ' ἂν ἦδῃ τῷδε*, lacunam sex versuum statuens, Todt. **460.** *καὶ δὴ πάρεστι* Todt, *καὶ δὴ 'πέπεμπε'* οὐ Verrall. **462.** *μάργων ἱππικὸν* Verrall. **465.** In scholio τὸν φέροντα . . ἀσπίδι. — *καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος· καὶ τὸ . . γραφέν* Papageorgiu. **467.**

ἔτ' ἄλλω Verrall. In scholio μέ τινα τῶν ἀλαζονειῶν Zakas. **468.** ἐπεύχομαι Διὶ τὸν μὲν εὐτυχεῖν ἰὼ Zakas Post **475** quinque versus excidisse putat Weil. **476.** δὲ κοίλῃν Stadtmüller, δὲ μεγάλῃν K Lugebil. Post **477** et **481** singulos versus excidisse putat Todt. **479.** ὤχμασεν Stadtmüller. **483.** In scholio κύκλον ὀφίων . . ἐμπεπλεγμένων <πρὸς> τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένον. ἡ ἀσπίς κτέ. Papageorgiu. **487.** Τυφῶ γὰρ Zakas. φοιτῶν γὰρ . . πελάζεται Todt. **488.** ἀρχίπτολις Zakas. **489.** πόλαις ἀρείων vel potius πόλαις ἀρηγῶν Stadtmüller. **499.** θούσας πρὸς Tucker.

501—507 sic collocandi videntur: 502. 506. 503. 504. 501. 505. 507. **502.** τοιάδε τ' ἡμῖν Zakas, τοιάδε μὲν τοῖν Tucker. **505—507** omittit Todt. **506.** ῥάξειν Zakas. **507.** ἀσπίδος κυρῶν Stadtmüller. Post **513** versui a Dindorfio suppleto continuat v. 523. 524. 536 (inserto δ' post πύργοις) Todt. **516**sq. ἦν σέβει μᾶλλον θεοῦ, delete versu proximo, Nauck, ἦν ἔχων χειμῆλιον σέβει περισσῶς κτέ. Tucker, ἦν σέβει . . θεοῦ σθένειν . . δαιμόνων ὑπέρτερον Zakas. **517.** σέβειν ἐωθῶς LSchmidt. **520.** ἀνδρόπαις ἀγός scribendum videtur. **522.** In scholio ταρφύς invenit Dindorf, ταρφύς: δασέως scribendum esse monuit Papageorgiu. **525.** οὐ μὴν ἀσήμαντός γ' ἐφίσταται πόλαις vel οὐ μὴν ἄχορπος σήμασιν γ' ἐφίσταται Todt. **530.** φῶτα καδμεῖον μέγαν Zakas. **531.** τῷ διαπτέσθαι Verrall. **533.** <τίς ἀρχέσει τὸν> Ἀρχάδ'; ὁ δὲ κτέ. Ri. Klotz. **535.** ἐκτινεῖν Todt. **536.** ἀπειλεῖ δεῖν' Zakas. **537.** εἰ γὰρ πάθοιεν Zakas. **538.** αὐτοῖς κενοῖσιν ἀνοσίους καυχήμασιν Stadtmüller. **541.** χειρὶ δρῶν τὸ δράσιμον Nauck. **544.** ῥοθοῦσαν Nauck. **545.** εἰσαμειψαί κόμπον Schwerdt. δάκος, delete v. 546, Weil. **547.** ἔξω δ' ἀλοῦσα Stadtmüller, ἔξωθεν εἰκὼν Weil. **549.** θελόντων τῶδ' ἂν ἀγρεύσαιμ' ἐγώ Tucker, θελόντων πᾶν ἀληθεύσαιμ' Zakas. καπηλεύσαιμ' Verrall. **553.** εἶθε μοι W Schwarz, εἶθε οἱ R Ellis. **556.** Ἀμφίως vel Ἀμφιδος βίαν libros antiquos habuisse quosdam suspicatur cl. frg. 412 Pauw. μάντιν Ἀμφιάρεων ἰδεῖν Weil. **558.** ἔκταισι Kock. **560.** πτωμάτων διδάσκαλον vel Ἀργεῖ μερίστων πημάτων διδάσκαλον Stadtmüller. **561**sq. post 565 transponit Todt. **563.** αὐτάδελεφον, ἐς μόρον Oberdick, προσθορῶν ἀδελφεύν Newman, προσθορῶν ὁμόσπορον Stadtmüller, πρόσμορον ξυνάορον Schwerdt, προσμετρῶν ἀδελφεύν Za-

kas. In scholio τὸν ἀξιοθάνατον ἢ συμπράκτορα αὐτοῦ Verrall.
564. ὄνομα πικρὸν ὑπέρβιον vel ὄνομα Πολυονείκους βαρύ Newman.
565. οἷς ἐντελὲς δὴ τοῦνομ' Weil. **566** delet Verrall. φέρει
 δὲ Headlam. **575.** κεκλιφὼς πολεμίας ἐπὶ χθονός Zakas. **577.**
 οὐκ ὄγκω νέμων F W Schmidt, ἐγκήλων ἔχων Verrall. **580.** In
 scholio ἐξ ἧς κεδνός Papageorgiu. **590.** ἀγῶσι θερμοῖς κάγε-
 λάστοισιν πόνοις Schwerdt. οὐ πανουργία τινί Zakas. **592.**
 πολίταις ἀνοσίοις Todt. **597** sq. εὐσεβῆς, θεοῦ (vel Διὸς vel
 θεῶν) μέγας προφήτης Housman.

601. θ' ἐλόντος Verrall. **605.** In scholio <καὶ> παρέ-
 πεται Papageorgiu. **610.** πυρῶδες (vel πυρωπὸν vel γοργωπὸν)
 ὄμμα Lowinski. **611.** δορί (et τὸ παρ' . . γυμνωθέν coniecit
 iam Schütz. ἀρπάσας ἄορ Weil, ἀρπάσαι δέμας R Hildebrandt.
615. κατεκτρέποντες γὰς ἐπιμόλους Verrall. **618.** δῆτ' ὄντ' ἐφ'
 Zakas. Post **618** versum (ταχθέντα Κρηναῖαισι προσβαλεῖν λό-
 χον) intercidisse putat Bethge. **620.** οἴος γ' Verrall. Post
621 versum (πατρίᾳ τύραννος ἧς ἀπηλάθῃ λέγει) supplet Bethge.
622. In scholio ἐπεκχούσας Papageorgiu. Lacunam post **622**
 τοῖς δ' αὖτε δεῖν' ἐπεγγέας ἐπέχγεται statuit etiam E Martin.
623. κτανὼν κείσθαι πέλας requirit Paley. **624.** σ' ὡς New-
 man, τέως Zakas. **636.** τοιαῦτ' ἐκείνοιον ἐστὶ τάγγυήματα
 Tucker. **639.** αὐτὸς ἴσθι ναυκλήρων Todt. **640'** suscep-
 tum habet Paley. ὦ θεομανές extra metrum positum putat dele-
 tis verbis τε καὶ . . στόγος Verrall. ὦ θεομουσές Zakas, ὦ φρε-
 νομανές Stadtmüller. **645.** In scholio πάνυ γὰρ τὸ <ὄνομα>
 Papageorgiu. **648.** συμφύτως φρενί Tucker. **654.** Ἰέκη
 προσεῖπεν φίλα κατηξιώσατο Todt. **655.** In scholio καὶ μὴν
 Papageorgiu. **663.** Hunc v. delet Verrall. αἰχμὴν καὶ πρυ-
 λέων προβλήματα Weil. ὑπηρετῶν, αἰχμὴν τε καὶ πρόβλημά
 μοι Todt. **664—672,** additis versibus Suppl. 452—460,
 collocatos hoc ordine: 664. 665. 670—672. Suppl. 452—460.
 Sept. 666—669 nuntio tribuit et orationem Eteoclis duodeviginti
 versuum, cuius clausula v. 662sq. fuerint, lacuna haustam esse
 putat Todt. **665.** χάχιστα μωμένω vel potius χάχιστ' ὀλου-
 μένω Stadtmüller, χάχιστ' ἀπολομένω Zakas. **666.** ἄνδρας
 ἄλλους τῶδε Καδμεῖον Todt. Καδμεῖους ἄνεις Stadtmüller. **668.**
 θάνατος ἀλληλοκτόνος Todt. In scholio ἐκ <τοῦ αὐτοῦ αἵματος>
 Papageorgiu. **670.** εἰ γὰρ κακὸν Todt. **670** sq. φέροι τις,

- αἰσχύνῃς ἄτερ ἔστω Zakas. 671. μένει γὰρ κῦδος εὐ τεθνη-
 κότε Todt. In scholio κακὸν <δείχα αἰσχύνῃς> ὀηλονότι Papageorgi-
 giu. 674. δορίμαρον Verrall. 679. In scholio αἵματος
 συναίγει, ὅτι μέλλουσιν Zakas. 682sq. ἰδοὺ πάροινθ' μου πα-
 τρὸς τέλει γ' Ἀρὰ . . λέγουσα κέρδος οὐδὲν ὑστερεῖν μόρου Lo-
 winski. 685. In scholio <τὰς> θυσίας Papageorgiu. 687.
 εἰσιν ἀρὰ δόμων ὅτ' ὀσίων Todt. 690. Ἀιδῆς δ' ἀφ' Za-
 kas. ὀλομένων ἀγάζεται (vel κυθάζεται vel σκυθαίνεται) Todt.
 693. πνεύματος ἂν τροπαία Zakas. 696. ἐξέξες' ἂν . . κατ'
 εὐγμάτα Verrall. 697. νυκτέρων φαντασμάτων Nauck. 699.
 δίδου γυναιξίν Todt.
 703. μέντοι μαλθακὴν Stadtmüller. καὶ κακοῦ Todt. 706.
 ἐκφύγοι μόρον Todt. 707. Scholium ἂ γὰρ . . γέγονε ad v.
 709 pertinere monet Papageorgiu. 712. βλαψέφρονος δ' Οὐδι-
 πόδα Newman. 721. αὐτοκτόνῳ σφαγῇ δαίκτοι Newman. 723.
 κάγχωρία κόνις Newman. καὶ πολιτῶν κόνις πῆ R Hildebrandt.
 731. In scholio κρατηθεῖς . . ἡδονῶν· κρείσσονα γὰρ τὰ πάθη τῶν
 λογισμῶν. ἧ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικὸς Papageorgiu. 735. ἐκ
 φρενῶν ἀβουλίας Kock. 738sq. ὅστις αὐτ' ἐς ἀγνάν σπεύρειν
 Todt. 741. ἔτειλ' ἀπόνουα Newman. In scholio <ῆ> τὰς φρέ-
 νας ἀπολλύουσα Papageorgiu. 747sq. μεταξὺ δ' ἄλλαρ ὅδ'
 ὀλίγῳ τείνει πύργος ἐν εὐρει Weil. 748. τείνει πῆχυσ ἐν εὐ-
 ρει Margoliouth. πύργος ἀμαυρός E Brey. 751sq. βαρύνει
 γὰρ . . τέλειαι καταλλαγαί Todt. 752sq. τὰ δ' ἄλγῃ ἐκτελλό-
 μενα Newman. 753. τὰ δ' ὀλοὰ φερόμεν' οὐποτ' εἴργεται
 Todt. 754. ἐκβολὰν μένει Todt. 757sq. ἐθαύμασεν θεοῖς
 καὶ ξυνέστιον Metzger. 758. φίλοι τε nescio quis, ἔται Zakas,
 θυραῖοι H Stadtmüller. πολῖται Newman. 763. In scholio
 γεννήσας delet Kueck. 767. κακὰ τέλεσεν Verrall. 768sq.
 <ὅς> πατροφόνῳ . . μισοτέκνων ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάχθη Newman.
 χερὶ μὲν κερκίσι τῶν ὀμμάτων scribendum videtur. 769.
 κεστροτύπων Hartung, χρυσοτέκνων Zakas, κεντροτύπων Todt,
 λευσοτέκνων Mähly, τερφιτέκνων A Steinberger, φονξίτέκνων E
 Brey. In scholio κρείσσονες. <κρείσσοτέκνων> ὀμμάτων δ' . .
 κρειττόνων <τέκνων> ὀμμάτων Papageorgiu. 769sq. χρυσο-
 τέκνων πωμάτων ἐπλάγχθη· τέκνοις δ' ἀραΐας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φῶς Verrall. 770sq. τέκνοις δ' ἀγρίας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φούς . . ἀράς, αἷ σφι σιδαρονόμῳ διὰ . . λάχοιεν . . τελέσῃ τὰδ'

ἀγκίπους Ἐρινός Newman. 771. ἐπικότους ταφᾶς Zakas, ἐπὶ κατιστροφᾶς E Brey. 773. In scholio τὴν οὐσίαν κληρώσασθαι Papageorgiu. Post 777 lacunam (τῶν ἐν πόλει θήβαισιν εὐγενεστάτων) statuit Blomfield. 778. ΧΟ. πόλις . . ζυγόν; Weil. 785. In scholio πόλις ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἵνα τὰ μαντεύματα τὰ Λαίφ δοθέντα Papageorgiu. 785sq. ταῖς δ' ἐβδόμῃς . . κραίνειν Zakas. 788. πόλει πεσόν Stadtmüller. 789 sive 805 post 787 et v. 806 post 795 collocat, eiectis versibus 798—804. C Wernicke. 789—804 additicios putat Verrall. 793 ante 796, quem post 794 transponit, inserit Weil, scribens μάντις οὐσα. 796. ἡναίροντ' ἀγοί Stadtmüller. 796sq. ἴσθ' ὡς ἀδελφαῖς . . ἡναίρονθ' ἄμα . . ἀμφοῖν ἄρα F W Schmidt. Post 799 positus versibus 805. 806 omittit versus 800—804 Todt.

803. λάχωσιν Verrall. (χθόν' ἂν Zakas). 804. μορούμενοι Verrall, χωρούμενοι Zakas, μοιρωμένοι Kock. 807—816 delet Verrall.

810. In scholio ὡς σωθείσης Papageorgiu, καὶ γὰρ σωθείσης Zakas.

811. ἀσινεῖ <περὶ μοίρῃ> Stadtmüller. 812sq. καὶ δυστέκνους <ἀνδράς> κλαύσω et in scholio δυστέκνους: ἧ δυσδαίμονας καὶ ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἧ ἀτέκνους καὶ μὴ τέκνα ποιήσαντας Ri. Klotz.

813. διςσοὺς κλαύσω Todt, οἰκτροὺς κλαύσω Stadtmüller.

815. <καὶ πολυχλήεις> καὶ πολυνεικεῖς Ri. Klotz.

818. δωμάτων τ' Nauck. 819—824 et 827—832 permutat Todt.

827. Λάε', οὐ δ' ἄρκεσαν Verrall. 828. In scholio παρὰ τοῦ θεοῦ περὶ τῆς πόλεως Papageorgiu, π. τ. θ. κατὰ τῆς πόλεως Zakas.

831. εἰργάσασθ' ἄλαστον Stadtmüller.

833—839 = 840—846 sic efficit: τὰ δ' . . δ' ἰδὺμ' ἀγνόρεα κακά, δ' ἰμοῖρα καὶ τοφόνῃ τελεῖται δόμων πάθῃ, τί φῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἧ πόννοι πόνων ἐφέσται; ἀλλὰ . . οὐρον = ἐρέσσειτ' . . ἀμείβεται ἀγρόστονον μελανόχροον ναύστολον θεωρίῃ . . ἀνάλιον εἰς ἀφανῆ πίνδοκόν τε χέρσον Ri. Klotz.

834sq. δίπλακα μέρμηνα, δ' ἰδὺμ' ὀρῶ βασιτάγματα αὐτοσφαγῇ· τέλεια τὰ στήγῃ, τί φῶ; Oberdick.

842sq. τὰν ἄστροφον μελάχροον νεκρόστολον θεωρίδ', εἰς τὰν ἀστιβῇ Ἀπόλλωνι γὰν, πίνδοκον εἰς ἀφανῇ τε χέρσον Newman.

846. εἰς ἀστραφῇ Oberdick.

847—859 cum extrema (inde a v. 941) fabulae parte ab Aeschilo abiudicat Bergk.

849. ἀρ-φιλόγως Kueck. 861. φίλοις ἄπειστοι Bishop. 868. ἐλόν-τες Todt.

Scholium τὴν . . λαχόντες ad v. 891 refert et in altero scholio τῇ <διὰ> scribit Papageorgiu.

870. πάντα δ' Oberdick.

874. ὁμοσπόρων τε χειρωμάτων vel ὁμοσπόρων γε πλευρωμάτων πλαγὰν ἐννέπω (ex v. 878sq.) Newman. In scholiis glossam διαμπαῖς ad διανταίαν 878, scholium ἐκότερος . . βούλεται ad v. 872 refert Papageorgiu. 882. <δὴ> διχόφρονι Weil. δηλέφρονος πότμω Newman. διχόφρονας et in scholio οὐχ ὁμοσοῦντας Verrall.

885. κένανδρον Donner (herrenlos vertens). 886. κτήνη τ' ἐγγόνοις Newman. Versum omittit Verrall. 894. οὐκ et in schol. χαρισάμενος Paley. οὐδ' ἐπίχαρτ' ἄχη Newman. ἐπίχαρις δ' Ἄρης Verrall. 898. σκαφαί ex schol. Todt. 899. τοὺς ἰὰ μάλ' ἀχάεσσα Verrall. In scholio μάλ' ἡχώδης Papageorgiu.

926sq. κοινῶν δὲ χρημάτων πικρὸς δατήτας Todt. 927sq. πατρὸς προστιθεῖς Verrall. 930. διωδύτων ἀλγέων Newman, ἀρχέων Verrall, ταρχέων anonymus, παμάτων Housman, γαπέδων Todt. 941. Vide supra ad v. 847. 943sq. ἔκανες ἔθανες verbis δορεῖ δ' omissis exhibet cod Chis. misc., de quo vide W Mangelsdorf Anecd. Chis. de re metr. 1876 p. 25. Idem codex 950sq. αἰ' αἰ' ἔ' ἔ' habet, unde AN αἰαῖ. IΣ. ἐς proponit Mangelsdorf.

949. κεῖσαι A Pallis. 960. In scholio ἀγχιστεύουσιν Papageorgiu. 961. αἰδ' pro πέλας δ' αἰδ' Flagg. 968. τῇ δ' ἔδειξας ἐκ φωνῆς scribendum videtur. 968sq. ἐκ φωνῆς . . ὅδ' ὤχεθ' Zakas. 971. καὶ μάλ' ἀπώλεσεν Campbell. 974. τάλαν πάθον Verrall.

981. In scholio σὺ δὲ σὺ μετὰ πολὺ Papageorgiu. 988. δώμασι καὶ πόλει Nauck. 994. ἰὼ ἐνθα τιμώτατον W Headlam. 995. Fort. μνημα vel πτωμα.

1000. θάνατον εἴλετ' ἐν πάλλῃ Stadtmüller, στέφανον εἴλε τῇ πόλει Weil, κάματον vel potius ἄθλον εἴλετ' κτέ. FW Schmidt, θάνατον ἤρηνεν πόλει K Metzger. Ἰσχων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵρετ' ἐν πάλλῃ Zakas. Versum post 1002 transponit Kock.

1000sq. θάνατον ἰλητὸν πόλει . . τέθνηκεν οἷσπερ ὀρνέοις κτέ. Verrall.

1001. πατρώων προστατῶν Kock. 1002. τεθνηχότ' scribendum et versus post 998 transponendus videtur eiectis versibus 1000sq. 1006. ὄντ' ἄν ἀνστατῆρα Vierke.

1013. χηρώματα Verrall. 1015. εἶναι δ' ἄτιμον Verrall. 1016. ἔδοξεν τώδε Verrall. ἐς τώδε Weil, ὥδε FW Schmidt. ταῦτ' ἄρ' ἔδοξεν ὥδε Metzger.

1020. θρηνοῦσ' ἀδελφὸν Stadtmüller. 1026. τόργοι δὲ σάρκας Tucker. 1026sq. τοῦτου δὲ κόρακες . . σπάσσονται Zakas. 1028. τάφον

γὰρ αὐτοῦ Tucker. **1031.** χυτῇ καλύψω Zakas. **1038.** μὴ
 δῆτα τόνδ' οὐ διὰ τετίμηνται θεοί; Zakas. οὐ δῆτ' ἀτίμητ' ἔν
 θεοῖς Newman. **1057.** τὰδ' ἔλοιτο Stadtmüller. **1066.**
 Scholium ἴσως μάχαρος θεῶν ex interpretatione θεῶν ad lectionem
 μαχάρων adscripta et varia lectione ἴσως μάχαρος adnotata natum
 esse monet W Headlam. In altero scholio οὐκ εἶσε τὴν πόλιν
 ἱμῶν οὗτος Papageorgiu. **1068.** μὴ ἀνατραπῆναι delet Verrall.
1070. καταδῶναι (deletis verbis τὰ μάλιστα) Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SUPPLICES.

Separatim ediderunt fabulam Paley (1883 cum Choeph.), Tucker (1889).

V. 6sq. οὐδ' αὖτ' αἴματι δημηλασίᾳ ψήφῳ . . ἐξωσθεῖσθαι Newman. 7. Versum delet Paley. 8. αὐταγρέτῳ φουξανορία Newman, αὐτογένητον ἀλόξανδρον Tucker. 9sq. τ' ὄνοταζόμεναι delet Paley, ὄνοταζόμεναι scribit Tucker. 11. καὶ βούλαρχος delet Paley. 26. (οὐακοφύλαξ Tucker). 42. » τιμάορον si verum sit, in antistropa scribendum ποιονόμου ματρὸς ἀρχαίοισι τόποις« Tucker. 43. ἀνθονόμον τὰς Tucker. ἀνθονόμου φασίγονον Newman. 44sq. ἐπιπνοίας — Ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνομίαν ἐπεκραίνετο . . ἐγέννασεν — Newman. » Legendum suspiceris ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνός· ἔφαψιν ἐπωνομίᾳ δ' ἐπέκραναν ὁ μύρσιμος αἰὼνα Paley. 45. ἐφάψεων τ'· ἐπωνομία Tucker. 50sq. Vide ad v. 42. 51. τροφαῖς Verrall. 53sq. τὰ μὲν οὖν . . τεκμήρια γαιονόμοις, τὰ δ' ἄελπτά περ κτέ. CE Bishop. 54. τοῖσιν ὅμοια δ' vel τοῖς πανόμοια δ' W Headlam. In scholio ξένος ὥς Vitelli. 54sq. πιστὰ τεκμήρια τέκνον ὁμοῖά τ' ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται Buecheler. τεκμήρι', ἄλλα τ' αὖ τὰχ' ὁμοῖ', ἄελπτα Tucker. 57. χρόνου Tucker. 58. οἰωνοπολῶν Tucker. 59. ἔγγαιος, ἰκταῖον οἶκτον αἰὼν Tucker. ἔγγαιος ἐπ' οἶκτον αἰὼν CHäberlin. 62. Δαυλίδος οἰκτρᾶς Tucker. 64. ἀπὸ χόρτων Newman. 64sq. ἃδ' ὑπὸ χλωρῶν πετάλων τεγγομένα πενθεῖ μὲν αἰὼν' αἰοικον ἡθέων Tucker. 65. νέων διέξιν ἡθέων CG Haupt. — οἶμον Todt. 76. δειμαίνουσ' ἀφίλου τὰσδε Weil, λιταίνουσα φίλους Newman, δειμαίνουσ' ἀφόδους τὰσδε Buecheler, ποιμαίνουσα φόβους, τὰσδε Tucker, δειμαίνουσ' ἐφόδους, τὰσδε R Ellis. 77. In scholio ὑπόγους

Paley. 81. ἦσαν μὴ Todt. 81sq. ἦβα μὴ τέλος ἐνδόντες
 ἔχειν παρ' αἴσαν Tucker. 84. <εἶ> τελοῖτ' ἂν ἐνδίκους γάμους
 Tucker. ἔκδικοι γένους Todt. 86. ἀρσιφύγασιν vel potius
 ἀρσιφύγετον Newman. 87. Licet cogitare de δυσμενῶν σέβασα
 Tucker. 88. εἴθ' εἴθ' ὁσος Weil. εἴρηται λόγος Tucker, ἰθύνει
 θεὸς Todt. ἰθαίη διὸς ἐν παναληθεῖ Newman. 91. βροντά τοι
 Newman. 91sq. πάντ' αὐτῷ φλεγέθει καὶ σκότῳ κελαίνῳ κα-
 τέχῃ Tucker.

106 πάντα νόον Newman. τὰν ἄποιον R Ellis. 107.
 ἔμπεδον ὃν φρόνημα Schwerdt, ἤμενος ἄμ (i. e. ἂν) φρόνημα Bueche-
 ler, ἤμενον ὃν φρονήματ' οὐκ Tucker. 107sq. ἤμεν' . . ἐξέ-
 πραξαν Metzger. 111. οἱ ἀννέζει Tucker. 115. παιδὸς
 ἀνοίαν αἰόλην Newman, μαχλοσύναν τε μαινόλην Todt, καὶ διάνοιαν
 ἀλεῖαν Tucker. 115sq. ἄτας ἀπάταν μεταλγοῦς Tucker. 116.
 ἀλλοκτον legendum. 117. In scholio τὴν ἀπατητικὴν, ad v. 115
 referens, Paley. 118. τοιαῦτ' ἀμαθεῖ ἀμέλεια θρεομένα μέλη
 (ex v. 122) Tucker. 121. ἐγλέμοισι συμπροεπῇ vel ἐγλέμοισιν
 ἐμφεροῇ Tucker. 124. καρβάνανδον δ' Weil. 124sq. καρ-
 βάνα δ' ἂν αὐδᾶ σὺν, γὰ, γνοίης Tucker. 127 et 138 λινο-
 σινεῖ Buecheler. 129sq. τέλεια πέλοι ἂν οὐ καλῶς, ἐπιθρομα,
 νόθα, θανατοσαγῇ Newman. 130. κάματος ἀπῇ Dippel. ἀνῇ
 Tucker. 132. πνῶι Weil. 137. In scholio σὺν διασχιμῷ
 Paley. 140. In scholio τὰς σανίδας legendum. 141. στέ-
 γων δοραῖς Newman. 142. Non ausim negare ἔπεμφ' ἄμα
 πνοιῶσιν poetae deberi Tucker. 143. μέμφομαι <τόχαισι>
 Todt. 144. ἐν χέρσῳ Tucker. 147. σεμνᾶς με δάμαρτος
 Tucker. 147sq. σπέρμα <τῷ> σεμνᾶς μεγάλῃς ματρὶς εὐνῆς
 ἀνοσίων Newman. 152. νέμουσα vel ναίουσα Newman. λέ-
 χους ἄσεμν' ἐν Ὠπιδί σφάλασα Tucker. 153. σθένους R Ellis.
 σθένει <θέλουσα> Todt. 153sq. πάντα δὲ σθένους, ὠγμοῖς
 δυστόλοις ἀδμήτος ἀδμής Newman. 154. διωγμοῖς ἀσφαλῆς
 Paley, διωγμοῖς ἀσφαλέας Buecheler, διωγμῶν ἀσφαλεῖς Mähly,
 διωγμοῖς ναυστόλων Zakas διωγμοὺς τούσδε σφάλασ' Tucker, fort.
 διωγμοὺς ἀλκαθοῦς. 160sq. εἰ δὲ μή, μέλαθρ' ἐς ἡλίῳ στυ-
 γοῦμεν, ὥς Tucker. 168. ἃ Ζήν, Ἰοῦς οἰστρώδης Dindorf. ἃ
 ζημωῖ σ', Ἰώ Tucker. In scholio πανώλης Mähly, λυσσώδης Pa-
 pageorgiu. 168sq. ἃ Ζήν, Ἰοῦς ἰὼ μῆνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν
 Campbell. 170sq. κοννῷ δ' αὐδᾶν γαμετᾶς οὐρανόνικον Ober-

- dick. 171. γαμετῶν τῶν οὐρανοείκων Tucker. 174. In scholio φασίν Kueck. 175. ἐνείρξεται Tucker. φύγοις W Headlam. 177. ἀτιμάσαι Paley. 187. οὐ αἰγῶσιν Tucker. 192. πεφλεγμένοις Tucker. 193. τῶνδ' ἐπὶ ὀρνυται στόλος Todt. 195. In scholio τὰ ἡρία Paley.
204. κατωποσωφρόνων Tucker. 204sq. (ἐκ μετώπου σώφρονος ἔτω πρόσαινον Newman, μετώπων σῶν φρενῶν ἔτω πρὸς ὤτων Zakas). 206. In scholio <μή> πολλὰ Paley. 207. τὸ τῆδε γὰρ στουγεῖ φύφον γένος FW Schmidt. 213. (μηχανῆς δὲ τὸ κράτος Zakas), μηδ' ἀνῆς οὗτου κράτος repudiat Tucker. 214. Versum delet EGraf. Fort. θάκουσ ἐχειν scribendum. 222. συγγνωστὰ δῆτα Zakas. 224. τήνδ' ἀνακτος Ἰσθμίου (vel τήνδε γ' Ἰσθμίου θεοῦ) Tucker. 226. κῆρυξ ὅδ' ἄλλος Kueck. 227. ἀλλ' εὐρεθεῖς νῶν Tucker. 228. Huc refert fr. 379 (ὅμεῖς δὲ . . ἀπέιρονι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν σέβεσθ' κτέ.) Burges. 233. πῶς γὰρ γαμῶν, versu 232 deleto, Paley. 235. μάταιος αἰτίαν Paley, μάταιον αἰτίαν Tucker. 238. τὸν πρόμον Tucker. 241. καὶ συζώμασιν Kock. 242. χλιδῶντα Stanley. προσφωνῶμεν Weil. 243. Ἑλλάδος τὸ πᾶν Tucker. 247. In scholio Ἑλληνικοὺς scribendum. 249. χθὼν ξυγὸν στοχάζεται Metzger. ἀποίσεται Paley. 250. ἔτ' εἰκάσαι μ' ἂν ἦν χρεῶν Todt. 251. παρέντι Zakas, τορὸν τι Tucker. 252 post 255 collocat Metzger. 252—254 Danao tribuit Paley. 253sq. πῶς σέ, πότερον ὡς ἔτην λέγω φορεῖν τιν' Ἑρμοῦ ῥάβδον Paley. 254. ἡ τηρὸν ἐρῆς ῥάπιδος Zakas, ἐκτῆρα τηρεῖν ῥάβδον Metzger. 260. (ἧς διὰ πέλαγος Zakas). 260sq. ἧς δ' Ἄλιος ἔρχεται Ἄκμων Tucker. 263. Λαόνων πόλας Tucker. In scholio Λωδώνης Paley. 265. ἱερᾶς θαλάσσης Todt. 271. ἂ δῆ Dindorf. 272. γαῖα, μῆδεταί δ' ἄκκη <καθαροῖσις πόνοισιν ἐκπεμφας χθονός> Paley, γαῖα δεῖν' ἄγγι· τί μῆν; Zakas, γαῖα μητρικῆς δίκην Tucker, γαῖα νηλέα δάκκη CHäberlin, γαῖα μητρικαῖ' ἄγγι (vel ἄκκη) Ellis, γαῖ' ἄκκη μηνιμάτων scribendum. 272sq. μηνύειν ἄγγι, δακόνδ' ὁμιλον Schwerdt. 277. ἔχων ἂν ἤδη Paley. 277sq. ἔχειν δ' ἂν . . γένους ἂν ἐξέυχοιο Metzger. ἔχων δ' ἂν ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τις ἐν μέρει γένος τ' ὅν ἐξέυχοιτο καὶ λέγοι τορῶς Tucker. 278. λόγοις ἂν ἐξηγῶτο καὶ γένος τὸ σόν FW Schmidt. 279. μακρὰν δ' ἐμῇ δὲ ῥῆσιν FW Schmidt. 282. ἀληθεῖ πιστὰ Zakas. προσφύσω Stanley. 288sq. Κυπρίας

. . εἰκοῦς πέπληκται Newman.

289. βεβλήτ' ἄν Weil.

290. τοίας τ' ἀκούω Tucker.

290sq. ἱποβάρμονας ἵεναι New-

man. 291sq. ἀστυγειτονουμένην (»fieri potest ut altius lateat vitium, et nescio quid arridet εἶναι καμῆλοις ἀστραβηφορουμένας κατ' Αἰθίοφιν ἀστυγείτονα χθόνας) Tucker.

292. ἀστρογειτο-

νουμένας Zakas.

299. χῆ φάτις Tucker.

300. ΧΟ. ἦ καὶ . . βροτῶ, post hunc versum regis versum intercidisse ratus, Weil.

300sq. ΧΟ. ἦ καὶ λόγος τῆς Ζῆνα δῆχθῆναι πόθῳ; ΒΑ. κοὺ χρυπτά γ' Ἥρας ταῦτ' ἀπ' ἀντιπαγμάτων, personarum notis in sequentibus versibus 302—315 pariter mutatis, Tucker.

300sq. ΧΟ. καὶ μὴν . . βροτῶ, post hunc versum inserens v. 314, in quo χάριτα pro πάντα scribit, et v. 313 regi tribuens, versu 312 deleto, Paley.

301. κοὺ χρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα δὴ παλλάγματ' ἦν Newman.

304. πελάζει κεῖνος εὐ-
κραίρῳ Weil.

307. Fort. πᾶν ὀρῶντα. 308. Ἰοβουκόλον Schindler.

312. αὐτὸν Ἑρασίνου πέλας Zakas.

313. τῇ γάρ νιν ἐξῆς Tucker.

315. μὴ καὶ Κάνωβον . . ἔκετο; Tucker. Post 315 supplet ΒΑ. ἐνταῦθ' ἐθέλχθη καὶ πόνων ἐπαύσατο; Paley.

316. ἐφάπτῳ Stanley. Versum delet E Maass.

318. φαύσεων ἐπώνυμος Newman.

Post 318 addit ΒΑ. τίς οὖν ἐς Ἑπαφον κλεινὸν ἀναφέρει γένος; vel τίς δῆτ' ἀπ' Ἑπάφου πρῶτος εὐχεται γεγώς; Newman, ΒΑ. οὗτος δὲ ποῦ ποθ' εὔρετ' ὄλβιον βίον; Pa-

ley. 319. Αἰβύης . . γῆς <πέδον> καρπούμενος Paley. γῆς <μέ-

ρος> Todt, γῆς <λάχος> Zakas.

320. τίν' οὖν ἀνάσσης τῆσδε Todt. Ante 320 duos versiculos, in quibus Agenoris ut filii Libyae mentio facta esset, intercidisse monuit E

Maass.

322. οὐκ ἂν φθάνοις νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσαι Zakas.

323. »Sunt qui legunt Δαναὸς δ' ἀληθῶς Stanley. ἀδελφὸς δ' ὥστε Weil.

326. ὡς Ἀργεῖον, ἂν πρύσσης, στόλον Tucker. ἀνστήσει; Ellis.

327. δοκεῖτε μὲν μοι Zakas.

334. ἐκεῖ καταπτύουσ' ἀνομεναίων γάμων Tucker. ἐγγενῶν (vel ἐμφύ-

λων) γάμων Todt.

335. ἰκνεῖσθαι πάγον ἀγωνίων Todt.

339. πόσει; ἔλοιτο τοὺς γε συγγενεῖς (vel γνησίους) Newman, φίλους ὄναιτο τῶς κεκτημένους; L Schmidt. In scholio δεσπότης <φίλους>

Papageorgiu; legendum τοὺς δεσπότης ἀνδρας ὠνοῖτο.

344. αἰρεσθαι μέγαν Herwerden.

346. εἴπερ . . κοινωνὸς ἦ vel κοι-
νός τις ἦν vel οἷσπερ . . κοινωνία et in scholio συνέπρασσον ἂν

Tucker.

348. In scholio πεπληρωμένας cum aliis scribit Pa-

- pageorgiu. **350.** <σὺ δ' ἐὺ> κλῦθι Tucker. **355.** In scholio ταῖς τοῦ ὄρους Papageorgiu. **358.** In scholio ἐστεμμένον Paley. **359.** γανῶνθ' vel potius γαίονθ' ὄμιλον Newman. **360.** ἀστοῖς ξυνόν Tucker. **361.** χάπρομηθήτων ποθὲν Tucker. **367 sq.** αἰδόμενος οὐ λιπερνῆς ποτ' ἔσει vel οὐ λιπερνῆτα βίον ποθ' ἔξεις vel οὐ λιπερνεῖς vel οὐ λιπερνοῖς ἄν Headlam. **367 sqq.** αἰδόμενος οὐ πάρων <σὺ σπανίσσεις, ὅθεν τίνυνται> ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' Newman, αἰδόμενος <ἄν τελοῖς> οἶαπέρ <ἐστ' ἄρισθ'> ἱεροδόκοις <ἔδραισι> θυλήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ Tucker. **371.** τὸ κοινὸν δ' ὡς μιαίνεται, πόλει Zakas. **373 sq.** πάρος ἀστοῖς δέ . . κοινώσω πέρι Zakas. **385.** κεῖτυχεῖν ἐμέ vel καὶ τύχην λαχεῖν F W Schmidt. τύχην ἐὰν Tucker. **386.** σκοπὸν ἐπίστασαι Paley. **395 sq.** »Sunt etiam qui versus transponendos esse censent et sic legendos: εἰ δ' οὐκ . . ἀμφὶ σοί, δεῖ τοί σε . . οἴκοθεν Stanley. φεύγειν, κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν ὡς οὐκ ἔχουσιν Tittler. **399.** μῆκος . . γάμου ἐπιφθόνου Todt, μῆκος . . γάμου ὑπέρφρονος Tucker.
- 400.** φυγᾷ ξύμμαχον δ' Weil. **404 sq.** χάμοι ποτε εἴποι Zakas. **405.** τι μὴ τερπνόν vel τι μερπτέον Newman, τι μὴ εὐκταῖον Koek, τι καὶ τοῖον Zakas, τι καὶ πταίων Stadtmüller, τι κάλλοτον Tucker. **407.** ἀμφοτέρους δαήμων scribendum videtur. **409.** ἄξια μὲν Paley. **410.** τοῦδ' . . ῥεπομένον scholiastam habuisse putat Paley. In scholio τὸ ἴσον ταλαντεύει Tucker. **410 sq.** μ' ἔτ' ὀκνεῖς Todt, με ταρβεῖς Tucker. **413.** δεινοῦ κολυμβητῆρος A Nauck. ὡς βυθὸν Kayser. **414.** ἄγαν πλανώμενον Tucker. ἄγῃ ἀλαούμενον Todt. **426.** προδοῦς Tucker. **438.** ἵππον ὧς Tucker, ἰδὼν Bücheler. **443.** μένειν ἀποτίνειν Todt, μένει χρέα τίνειν Bücheler. **443 sq.** μενοῦντ' ἐκτίνειν τὰν ὁμοίαν θέμιν Tucker. **444.** ὁμοία θέμις Stanley. **446.** κρατεῖν Tucker. **447—51** sic constituit: καὶ δὴ πέφρασμαι καὶ γεγόμενται σκάφος. **450.** **451.** **448.** πᾶς' ἐστ' ἀνάγκη· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται Todt. **450.** ναυτικᾶσι νεὼς Zakas. **452.** ἐκ ὁμόμου Todt. ἐκβολῇ προειμένων Tucker. **452—460** post **486** transponendi. post Sept. **672** inserit Todt. **453.** ἄτης γε μεῖζω, καὶ στέγην πλήσας γόμος versu post v. **454** transposito Mähly, ἄτης γε μεῖζω καὶ νεν ἐμπλήσαντ' ἄγαν Schwerdt, ἄτης γε μεῖζω, καὶ μάλ' ἐμπλήσαι γόμον Newman, ἄλλην τε μεῖζω ναῦν μετεμπλήσαι γόμον versu post v. **454** transposito Tucker, ἄτης

τε μείζων (δώρατ' vel) μέγαρα τ' ἐμπλήσας γόμος Todt. 454.
 ἄλλη . . χάρις, hunc v. ante 453 reponens, Todt. 456. γένοιτο
 θυμοῦ μῦθος, versu post v. 457 transposito, Mähly. 456sq. θελ-
 κτήρια . . κινήτηριος Schwerdt. 457. μείλιγμα θυμοῦ κἀντικηλη-
 τήρια Tucker, ἀλγεῖνὰ θυμοῦ κέντρα κινήτηριος, hunc v. ante 456 re-
 ponens, Todt. Post 457 supplet παλλερροθεῖν δύναιτ' ἄν· ὧδ' ὑπερ-
 βίου Newman. 458. φανήσεται Zakas. 459. Nescit an in
 κάρτα lateat tale aliquod vocabulum quale λύτρα, ῥύτρα, θέλκτρα
 Tucker. κάρτ' ἀλεύειν Todt. ποιεῖν χρηστήρια Zakas. 461. ἔσω
 παροίχομαι Tucker. 464. τῶμόν δ' ἄκουσον τέρατ' ἔτ' vel potius
 θέλων ἄκουσον τέρατ' FW Schmidt. 464sq. θέλων ἄκουσον . .
 θέλουσα καὶ λέγοις ἄν Metzger. 465. ἀκουσά· καὶ Stadtmüller.
 εἴ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν F W Schmidt. 467. φυγῇ γυναικῶν New-
 man. τί γάρ; γάμῳ καὶ ταῦτα συμπρεπῇ πέλει Zakas, τί γάρ; γυ-
 ναιξί . . πέλει aut κἂν τῇ τυχούσῃ ταῦτα συμπρεπῇ πέλοι Tucker.
 συμπρέποι γένει F W Schmidt. 474. In scholio ἐξαρτήσομαι
 Zakas. 475. In scholio δηκτικόν, μαστικτήριον Papageorgiu.
 477. καὶ πολλαχῇ μὲν vel ἢ πολλὰ δὴ μοι Paley, καὶ μὴν δι·χῇ γε
 Zakas, καὶ μὴν πελῶ γε vel καὶ μὴν κύκλῳ γε Stadtmüller.
 480. λιμὴν πάρα (vel κυρεῖ) Tucker. 483. Διγύπτου σέβων
 Zakas. 484. ἡξῶ βέλους Todt 488. ὀψίστου et in scholio
 μέγιστος Paley. Post 489 supplet ταῦτας ἐμοὶ ὁδὸς ἐς χέρους
 μεθεῖς φόβον Paley. 490. κλάδους δὲ Paley. κλάδους τοιού-
 τους Tucker. τοῦτους στεῖχ' (et 491 βωμούς τ') Zakas. 493sq.
 ἐπιρριφθῇ φύγος ἐμοὶ F W Schmidt. 495. οἶκτος εἰσιδεῖν Za-
 kas, ἀστὸς εἰσιδῶν F W Schmidt.

500. ἐγκρέοντα Newman, ἐρρυκρέοντα Zakas, εἰσεβόοντα
 Tucker. 502. τῶν μὲν ἀστικῶν Tucker. 503. πολυλλίσ-
 τους vel πολυξείνους Newman, πολυστόλους Kock. 507. τέκη
 φύγον Zakas. 508. ἡδὴ φίλον Tucker. 510. θεῶν ἑόραιοις
 scholiastam habuisse putat Paley. 511. κἂν ξυμβολαῖσιν Todt
 et Tucker. 516. καὶ μὴν σφε λείπω δῆτ' ἐκεῖ F W Schmidt,
 χειρὸς ἐκ λόγοις Zakas. 519sq. οὕτοι δρακόντων . . ἀλλ' εἰ
 περωσιτῶν scholiastam legisse suspicatur Paley. 522. δυσφο-
 ρεῖν φοβουμένους Tucker. 523. αἰεὶ δ' ἀνοίκτων Paley. αἰεὶ δ'
 ἀνάκτων ἔστ' ἔχειν ἐξουσίαν Tucker. 524. πρᾶσων χερὶ
 Tucker. 525. θρόνον ἐρημώσσει Weil. 527. περῶ Metzger,
 πέμφω nunc Zakas, ἔρω non »F W Schneider«, sed F W Schmidt

proposuit. 528. διδάζων Tucker. 531. τὰ μὰ FWSchmidt, ταῦτὰ Tucker. 536. πιθοῦ λιταῖς γυναικῶν Todt. καὶ γένους σου Tittler, καὶ πανεχθῶν Newman, καὶ γυναικῶν Zakas. 536sq. πιθοῦ τε καὶ στουγῆσας. ὕβριν εὐμενῆς μοι FWSchmidt. 543. εὖφρον' αἰδῶ Tucker. 543sq. αἶνον γόνου πολύμνηστον Newman. 544. In scholio γενοῦ ἔφαπτορ Paley. 545. δι' ἃς σοὶ Newman. In scholio <δίας> τῆς δίας Αἰγύπτου. <δῖον> τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γενεᾶς Paley. 546. ὁμῆννου Weil. 547. κατέστην Tucker. 553sq. διχῇ δ' ἀντιπόρῳ γείτονε χέρσω Tucker. 553sq. φυγῆς δ' ἀντιπέραν. διατμήξασα. προσ- ἴξει Todt. 558sq. Μουσῶ (vel Μυσὸν) Αἰόδιον ἐς γύαλον Newman. 560sq. καὶ δι' ὁρῶν Λυκίων Παμφύλων τε διόρνυται ἐς τὰν ποταμοῖς ἀενάοις καὶ βαθυπλούτῳ χθονὶ κλειτὰν (vel Παμφύλων τε περᾶ Κιλικίων γὰν ποταμούς τ' ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν) Ἀφροδίτας Tucker. 562. τλᾶ ποταμούς τ' Weil, γὰν ποταμούς τ' LSchmidt. 563. τὰν βαθύπλουτον χθόνα, τὰν Paley. 565. δ' ἐγκυκλουμένα Tucker. 567. παμφόρον ἄλσος Kock. 570. χῦδωρ Weil. 572sq. κεντροδαλῆς Ζα- θέαισιν Ἥρας Newman. 577. βοτὸν στουγῶντες δυσχερῇ Newman. 578. τὰ μὲν (et 579 τὰ δ') Tucker. 583. τυραννείας κρέων ἀπαύστου Ζεὺς <λύσσαν καταθέλγει> Tucker. Post 583 sup- plet ἡ δ' αἰκίσματος αἰνοῦ, in versu proximo Διὸς τ' ἀπημάντω scribens, Newman, fr. 331 ὡς λέγει γέρον ἄσμα CHäberlin. 584. θιγᾶς Tucker. 591sq. χθῶν φυσίζοος Tucker. 592. Fort. τέρχνος. 597. ἔξοχά που Tucker. 598. τίν' οἷν θεῶν Stanley.

600. <εἶ γάρ> πατὴρ Tucker addens: »erat tamen qui de εἶ γάρ φυτουργὸς αὐτοχειρῶναξ γένους cogitabata. 601. γενοῦ παλαιόφρων Tucker. 602. τέκτων, ὁ πάντων Paley, μάκαρ οὔριε Ζεῦ Tucker. 603. ὑπαρχέας Newman. 604. κρεισ- σόνως κρατοῦντος Newman. 607. σπεῦσαι τι τῶν ᾧ Paley. σπεῦσαι τι τῶν λόχιος φέρει φρήν Tucker. 612. χεῖρ τί δρᾶν πληθύνεται Tucker. πληθύνεται etiam Blomfield ad Cho. 1044. 614. In append. dele »ῶστ' Rob., nam ῶστ' exstat in M. γη- ραιὰν φρένα Tucker. 615. In scholio δεξιᾶς Papageorgiu. 620. In scholio πολιτῶν <ἄγῃ vel ἄγων> Paley. 625. εἰς τὸ πᾶν χρόνου Tucker. 626. πόλιν ἀμαλῶναι Todt. In scholio εἰ- πεν. — <παχίνας> ἀδῆξσειεν Paley. 627. τραφέν Weil.

630. ὥς εἶπον Zakas. 631. δὴ ἡκαμψεν Tucker. 635. δὲ πορεύοι Zakas. 636. ἐπ' ἀληθείας Zakas. 637. προσάγων ἐς τέρμον' ἀμέμπτως Metzger, τέρμον' ἄμεμπτον προσαπαντᾶν Tucker, κάμπεδον ἡγοῦθ' ἐπ' ἀμύμονα τέρμον' ἅπαντα Todt. Initio πέμπων, in fine versus ἀμέμπτως scholiastam habuisse putat Paley. 638—63 hemichoriis, reliqua duodecim choreutis (664, 671, 675, 682, 686, 692, 696, 702, 706, 709, 712, 715) tribuit Freericks. 638. νῦν δ' ὅτε Stanley. 640. ἐκταῖα πόλει FW Schmidt, ἐκταῖα τέλη Tucker. In scholio ἧ τῷ γένει <ἐκταῖα> Paley. 641sq. μήποτε πυρίζατον (vel πυρίζοτον vel πυρίπατον) τὰν Πελασγοῦ πόλιν τὸν, ἀρότων δ' ἄν, τρέσαι μάχλον Ἄρη Newman. 642. τάνδ' ἄνὰ Πελασγίαν πόλιν Tucker. 645sq. τὸν ἐν ἀγροῖς . . βροτούς ἐναίμοις FW Schmidt. 653. ὅπιν γυναικῶν Tucker. 654. διὰ τὸν ἐπιδόμενον πάντα Λιδς κύκλον scholiastam habuisse opinatur Paley. 655. πράκτωρ' αὐτόσκοπον Newman. πράκτορα τελεσφόρον κότον Tucker. 656sq. δυσπολεμῆ, τὸν . . δόμος ἔλοιτ' Newman. 657. οὔτις δόμος ἂν σχέθοι (vel φέροι) Todt. 659. μενοινῶντα Newman. 663. In scholio ἄξουσιν Paley. 667sq. λοιμὸν et 669 ἐπιχωρίοις στάσιν Paley. 675. Vide ad Ag. 753. καὶ γεράεσσι Newman. 675sq. καὶ πελάνοισι πρεσβυτοδόχοι γερόντων . . φλεόντων Mähly, καὶ γεραροὶ δὲ πρεσβυτοδόχοι γερόντων θυμέλαι φλεόντων, οἷς κτέ. Todt. 676sq. πρεσβυτοδόχοι γενεῖοις θυμέλαι πρεπόντων Tucker. 677. κλεόντων Newman, φλέγουσαι Freericks. 678. ἐνόμοιο Tucker. 679. Ζῆνα μὲν εἶ Tucker. 681. In scholio ὁ Ζεὺς <ὅς> Paley. 683sq. ἄλλους τ' . . Ἄρτεμιν θ' Weil. 686sq. Strophae et antistrophae locos inter se mutandos putat Todt. 690sq. Ἄρης βοᾶν ἐνδημον scholiastam in libro suo habuisse putat Paley. 692. In scholio κρατὸς Paley. 699. βότ' ἀγροῖς Tucker. 701. Fort. ἄλφοισιν. 703. Μοῦσαι τε θεοὶ τ' Stanley. In scholio ὠδὴν Paley. 706. φυλάσσοι δ' ἔμπεδόν τε τιμᾶς Schwerdt. αἰσίομοι τιμᾶς Newman. ἀσφαλῶς pro ἀσφαλείας Paley. ἀσφαλείας μέτα Zakas, ἀδιάσει (vel ἀρεμαίανσι) τιμᾶς Tucker. ἀσφαλίσαι pro ἀσφαλείας ad scholium referens Papageorgia. 707. τὸ δῆμόν τ' ἔμπεδον Todt. καὶ πόλιν κρατὸν Newman. 708. προραθίας τε κοινόμητις Paley. προραθίας ξυνόμητις Newman. In scholio περὶ (vel ὑπὲρ) τῶν κοινῶν Papageorgiu. 711. ἐπιγγράτων coniciat quivis Tucker. 712. οἱ γαῖαν Tucker. 717. μεγιστοτίμοις Tucker.

722. εὔσημοι γάρ, ὥς με λανθάνειν Tucker. 733. πρὸς πρᾶγμ' ἀρωγῆς Zakas. 735. πρεσβηπόλοι Tucker. 741. τίς ποτ' οὐ δώσει δίκην; Tucker. 742sq. Choricorum trimetros ducibus hemichoriorum, reliqua ipsis hemichoriis adsignat Freericks. 747. τέκνον Newman. 751. ὄρουπαγεῖς Tucker. 752. ἐπι- τυχεῖς σκοποῦ (vel ἐπιτυχεῖ στόχῳ) Tucker. 758. ἀλλόφρονες δὲ καὶ μαινολομήτιδες Tucker. 762. θεοῖς ἴσ' Tucker. 763. θεῶν βέλη Tucker. 765. περιφρόνως ἄγαν Paley. 768. τρεῖς λύκους Tucker. 768sq. φήμη τις· λύκος κρείσσων κυνῶν· βύβλου δὲ καρ- πὸς οὐποτ' ἂν κρατοῖ στάχυν Paley. 770. ὥς παμματαίων Weil. 771. φυλάσσεσθαι πάρος Weil, φυλάσσεσθαι τάχος Tucker. 773. σωτήρι', οὐκ Zakas. 777. ἐς νύκτ', ἐπεὶ στείχοντος Tucker. 779. οὐπω . . οὐν ἀνάβασις Tucker. Post 781 supplet ἐγὼ δὲ τὰμὰ πάντα θήσομαι καλῶς vel ἔξου δ' ἔως ἂν δεῦρ' ὑποστρέψω πόδα Paley. 781sq. ὥς τηροῦσα . . πράξεῖς ἀρωγὴν Tucker. 782. ἄξω τ' ἀρωγὴν Todt. 784. γὰρ βοῦνι Todt. βοῦνι, σύν- δικον Tucker. 790. (ἀμπετήσασα δ' ὥς Zakas), ἀμποτα- θεῖσ' ὕπως H Stadtmüller. 792. ἄλυκτος . . πέλοιτ' Ἄρης Newman, ἀφύκτων . . πέλοι σκέπας Weil, ἄφυκτον . . πέλοι μύρος (vel γάμος) Paley, εὐκῆλον . . κέαρ Zakas, ἀφύκτων . . πέλοι σκέ- παρ Tucker, ἐφικτὼν . . σκίναρ R Ellis. 793. μελαγχρόας Newman. κελανόχρων δὲ πάλλεται στρατὸν κέαρ Paley. πάλλεταιί μοι Tucker. 796. στόχου τυχεῖν Tucker. 797sq. ἀπεικτοῖν . . χερσὶν Stanley. 799. πρὸ δ' ἄρ' θανούσας Stanley. δ' delevit iam Hartung. 801. πρὸς ᾧ νέφει δι' ὑδαρὰ πηγνύται Newman. νέφει μυοηλὰ Tucker. 802sq. ἀπρόσμικτος Newman. 803. ἀπρόσ- δερκτος Weil. 806sq. πρὶν με καρδίᾳς βία δαίκτηρος κυρῆσαι Todt. 811. (φιλοικτῶν Stanley). 813sq. τυχὼν τᾶνδ' ὑφᾶν, τελεσφόρον δεμνίων γάμου καλύπτραν Newman. 814sq. <καί> τίν' Paley. τοῦτον ἀμφί μου πόρον τέμνω γάμου λυτῆρα Oberdick. ποῖον ἀμφυγὰς ἔτ' οἶμον τέμνω Weil, ποῖ τίν' ἀμφυγὰς ἔθ' εὗρω πόρον Tucker, τίν' ἀμφυγὰς ἔτι πόρον τέμνω, γάμου· κά- λυπτρα; Ellis. 815sq. ἔξε δ' ὁμφάν λιτανὰν οὐράνιαν, μέλη θεοῖς τελεσιδύμοις (vel τελεσιγάμοις) πελόμενά μοι λύσιμα· μάχλους δ' ἔπειθε, πάτερ, βριαοφύλημ' εἰσορῶν Newman. 816sq. οὐ- ρανίαν, τέλη λιτανὰ θεοῖς, τέλεα δέ μοι πελόμενα καὶ λύσιμα· μά- χαν δ' ἔπειθε, πάτερ, βίβια μὴ φαιδροῖς ὄρων ὄμμασιν ἐν δίκῃ Tucker adnotans ad v. 819, λύσιμα· γαλάν' ἔπειθε scholiastam le-

- gisse videri. **820.** μὴ φίλ' εἰσορῶν Zakas. **821.** ἐκδίκως Zakas. **824**sq. γένος γὰρ ἔκπτυσον ὕβρι, δύσφορον ἄρσεν ἐγγενές Newman. ὕβρις δύσφορος Stanley. **824**sq. γένος γὰρ λιγύπτειον ὑπέρφρον ἄρσενογενές . . φυγάδ' ἀλαλαῖσι πολυθρούσις (vel πλάταισι πολυθρούσις) κτέ. Tucker. **833**sq. ὁδε μαρπητῆς ὁ νάιος γάιος δ' ὦν πρὸς τί, μάρφθ', ἰκάνεις; Tucker. **835.** δάιος Metzger. **837.** In scholio δῶ <οὐ> δεῖ Paley. **837**sq. ἰοῦ· ἰοῦ· ἰοῦ μάλ' αὐθις, ἀλκῆς μεμανῶα βύαμα φαίνω. ὁοῦ· τὰδε γε δὴ φροίμια, τᾶρξαντ' ἐμῶν πόνων βιαίως Tucker. **838**sq. ὄφ αὐθι καββᾶς Stanley. **839.** αὐθι κακκονᾶς Zakas. In scholio κακκάσεις Papageorgiu. **842.** ὁρῶν scholiastam interpretari putat Paley. φροίμι' ἀπάρξαντα Zakas. **844.** αἰαῖ ἐς scribit Mangelsdorf. **845.** βαῖνε σύδην Kock. In scholio aut ἐπιρμένην ἀλκῆς τῶν θεῶν aut ἐπιρμένην τῶν θεῶν Paley. **846** sq. βλοσυρύφρων χλιδᾶς ἐμᾶς, ἀναξ, προτάσσου Metzger. **846**sq. βλοσυρύφρονα χλιδὰν δύσφορον αἶσαν (vel δύσφρον' ἀνάγκαν), Πέλασγ' ἀναξ, προπράσσου Tucker. **848.** γάι' ἀναξ R Ellis. **850**sq. ὅπως ποδῶν ἔχετ'· εἰ δ' οὖν, τιμολοῖ στιγμοὶ πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατὺς (vel τιμολοῖ πλοκάμων, στιγμοὶ φόνιοι, πολυαίμων ἀποκοπὰ κρατὺς). σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλούμεναι ἔμπαλιν Tucker. **851—54** tribus choreutis tribuit (Xo. ἡ α. οὐχοῦν τιμολοῖ καὶ στιγμοί. ἡ β'. δυσαίμων φόνος. ἡ γ'. ἀποκοπὰ κρατὺς) Todt. **851**sq. οὐχοῦν οὐχοῦν ὄλετ' μ' ὄλετ' . . σοῦσθε σοῦσθ' ἐπ' ἄμαλα Metzger. **854.** ἀποδορὰ Newman. **856**sq. Chorica hemichoriis tribuit Freericks. Mihi videntur tres deinceps chori ordines, ephymnia 900—903 et 910—913 totus chorus canere. **856—63** tribus choreutis tribuit (Xo. ἡ β'. αἶμον' ἴσως σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσει τοῦπιόν ἀπὸ γᾶς) Todt. **860.** αἶμον' αἶμον' Zakas. δίαιμον ὅμως σ' ἐπ' ἄμαλα CJBrennan. **860**sq. αἶμον' ἔσω σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσω· δοῦπια τὰπιτᾶ Ellis. **860**sq. ἡσυχῇ δ' οὐκ ἄπειτ' ἄπιτε (v. 860 delete) . . ὄρου, θαίμονας οὐς τίετ' ἄμ πόλιν οὐ σέβω Metzger, ἐμὸν ἐς ξύλον σ' ἀναδήσας τρόπον δραπέτα κελεύω βία μεθέσθαι διχοραγῶν φρενὺς ἀτᾶν. ἰὼ ἰοῦ <κελεύω> λειψ' Ἐδρανα (κί' ἐπὶ ὄρου) ἀτίετ' ἄμ πόλιν εὐσεβῶν Newman. εὐθαίμονες ὥς ἔμπαλιν αἶδ' ἤμεθ' ἄσυλοι' (vel ἦσυχοί) τε τὰ πάντα. κελεύω βίαν μεθεῖναι σε τὰν πάρφρονά τ' ἰοτᾶτ' (vel πάρφρονά τ' ἀπάταν). ἰοῦ· ἰοῦ· * * * * κατὰλειψ' Ἰδρυμα· κί' ἐς ὄρου, Ἀργεῖαν πόλιν (vel ἄπειθ', ἐμὰν πόλιν) εὐσεβῶν (vel Ἀργεῖαν πόλιν οὐ σέβω,

- si haec praeconi danda sunt) Tucker. **861.** ἡσο δουπία τᾶπειτα Stanley. οἷσει δοῦπια δάπεδα Zakas. **863.** ἄταν ἀνίερον R Ellis. **865.** ἀτίετος scholiastam legisse putat Paley. ἄλις σ' αὖ τᾶμπαλιν εἰσεβεῖν Todt. εἰσεβῶ CJBrennan. **870** sqq. Ἀργεῖος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρείας κατέχω, γέρον. Σὺ δ' ἐν ναὶ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ πολλῇ. Φρουῶδα βατέα βαθμίδων πρὶν κακοπαθεῖν παλάμαις ἐμαῖς Todt, ἁγίας ἔχει βαθυχαίου βαθρείας χεροῖν, σὺ δ' ἐν ναὶ ναὶ βάσει τάχα θέλουσ' ἀθελῆγτι βίᾳ τε φρουῶδα πολλῇ. βᾶτε μὴ πρόκακα παθεῖν ὑλόμεναι παλάμαις ἐμαῖς Newman, Ἄργειας ἐγὼ γάρ, βαθυχαῖος, βασίλει' ἐκ βασιλείας. ΚΗ. πέρανον· σὺ δ' ἔμπαλιν ναὶ βάσει τάχ' ἀθέλεος θέλεος. ΧΘ. βᾶτε, βᾶτε πολλῇ σπουδῇ. ΚΗ. κατάβα σύ, μή τι καχὸν πάθῃς ἐλκομένα παλάμαις ἐμαῖς Tucker. **871.** βαθρείας ex βοηθείας idque ex glossemate ad βοᾶς adscripto ortum esse putat Paley. Idem scholiastam, apud quem ταύτης τῆς λατρείας legendum sit, in libro suo suspicatur βαρείας ἀνάγκας habuisse. **872.** In scholio <πρὶν> βίᾳ πολλὰ κακὰ παθεῖν Paley. **879.** τοίγαρ σὺν (vel αὐταῖς) παλάμαις ὅλοιο scholiastam legisse putat Paley. **879** sq. εἰ γὰρ αὐταῖς παλάμαις ἔλκοιο διὰ κυμόρρυτον ἄλσος Tucker. **881.** πρὸς Σαρπηδόνιον Todt. **883.** ἐν ροθίαισιν αὔραις Newman, οὐρίαισιν αὔραις Todt. **886.** πικρότερ' ἀλγέων . . ἔχοντα Newman. (ὀνόματ' Stanley). **888.** λόμας Ἰσι (non Ἰοῖ) R Ellis. — οἷμοι λόμας· εἰς πρὸ γένους ὑλάσχοι scholiastam legisse putat Paley. λόμασιν σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσχοις CJBrennan. ὑλάσχει Stanley. Scholium εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτιαδῶν πρεσβεῖται ad v. 735 refert Kueck. **888** sqq. λόμαις ἡς προγάμους σὺ λάσχεις, περικομψα βροάζει σὺς ἔρως· ἀλλ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειεν ἄιστον, εἰνιν Newman. χῶμα σ' ἄκρας Κυπρίας ὑλάσσας περικάμπτοντα βυθίζοι· ὁ δὲ πέμψας σ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀπογράφειεν ἄιστον ἡθριν Tucker, λόμας εἰς πρὸ γένους ὑλάσκων περικομπα φλυαρεῖς· εὐρώτας δ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειεν εἰς ἄιστον Todt. **889.** περίχρεμπτα φρουάζεις Stanley. **890.** ὅσος Stanley. **892.** ἀποτρέφει' ἐς ἄιστον ὕβριν Bishop. **895.** ὀλική γὰρ αὐτῇ Todt. **896** sq. πάτερ, βριθὺς Ἄρης ἄγει μ' ἀλαδ' ἄγει vel πάτερ, βρέτεος ἀποσύρας μ' ἀλαδ' ἄγει Newman. **896** sqq. βρότειος ἄρος, ἄτα vel potius οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσ' ἄρωγά τοι μαλθάσσει ἄραχνος ὡς ράδινος Stanley, οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος· ἄραχνος ὡς ἄδην ὕνειαρ ὃν μ' ἐλᾷ Metzger.

οιοῦ· πάτερ, βρότειος ἀρκυωρὺς ἅτα νᾶμα νεῖ ἄραχνος ὡς βᾶδην
Tucker. 897. Vocabulum ἀμάνδαλος (idem quod ἀφανής) sub-
esse putat Ellis.

901. βόαν φοβερὸν non Stanley, sed Oberdick invenisse vi-
detur.

903. ὦ Βαγαῖς Μαζεῦ aut ὦ Βαγαῖς πᾶ Ζεῦ HLAhrens
dial. II 567.

906sq. αἰᾶτ' πέλας δῖπους ὄφεις <προσέρχεται
σπειράμασιν>. ἔχιθνα δ' ὥς μ' ἔχει πόδα· δάκος δάκος, ὅπου-
τοτοῖ Tucker. 906. δῖπους <ὥς> ὄφεις Paley. 907. ἔχιθνά
γ' Newman.

919. ἄσπετ' ἄναξ Tucker. ἀνάζια Stanley.

925. κάρβανος ὡς δ' Tucker. 926. ὀρθώσας φανεῖ Tucker.

In scholio εἰς ὀρθὸν Paley. 931. μεγίστῳ προξένων Wilamo-
witz. 935. μάθοιμ' ἂν εἴ τις τάσδε μ' Tucker. 937. »Li-
cetne σου 'ποσ' α Tucker.

945. In scholio Ἄρης <ὡς διὰ τού-
των> κρίνει Paley. Idem 945—48 post 950 collocat. 946.
ἀργύρου βλάβη Tucker.

953. ἐκ γνώμης μιᾶς Todt. 958.
οὐκ ἐν γραφαῖς Paley.

961. ἦδη τὰδ', ἴσθι Tittler. ἴσθι
μὲν ἄρ' ἦδη Zakas. δεῖ μ' ἐνθάδ' ἦδη . . αἰρεσθαι Ellis.

Post 961 lacunam duorum versuum, quos exceperunt v. 945—48,
statuit Todt. 964. In scholio λέγεται δὲ μέθῃ διὰ τὸ με-
θύσκειν Kueck. Post 964 inserit ex gl. Hesychii διωριεῖ· νεῖ-
κος πολέμου et ex fr. 318 duos versus: πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ
νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα, κήρυξ, εἰς ἔμοῦ διάρτασόν Burges.

966. θάρσος Tucker. 970. ἐνθ' ὅμιν ἔστι (vel εἰ δ' εὐμενέ-
ς τε) συζήρους Tucker. εἰ δ' ὅμιν K Frey. ἐν τύχῃ ναίειν Ellis.

972. μονορρύμους Tucker. 974. ἀπράτῃ λωπίσασθαι Tucker.

976. τίνας τῶν κυριωτέρους Zakas. κυριώτερον Todt. 979.
πέμφον πρόφρων Zakas.

980sq. πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν, πρό-
νον βούλαρχον | τοῦ κτέ. Freericks, πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν,
πρόνον στασίαρχον | τοῦ Todt.

983. καὶ πόλις εὐφρων, πᾶς
Todt.

Post 985 quattuor trimetros iambicos versus regis et
duos chori dimetros anapaesticos excidisse putat Wellauerum se-
cutus Todt.

987. λαῶν ἐγχώρων Zakas. ἐνὶ χώρῳ Todt, qui
post hunc v. unum dimetrum intercidisse opinatur.

988—990
delet JM Reinkens.

994. τὰ κρυπθέντα πρὸς τοὺς ἐν τέλει
Tucker.

994sq. παχθέντα πρὸς τῶν ἐγγενῶν φίλως πικρῶν
ἦκουσαν ἀντανεφίων Zakas.

996. κεδνούς δ' Paley.

1000sq. τυγχάνοντα πρευμαίνῃ φρενός <ἐθνοῖαν ἀεὶ δεῖ διὰ
μνήμης ἔχειν, ὅμᾶς δὲ πάσας, παῖδες, αἰδοίων τρώπων> χάριν σέ-

βεσθαι τιμιωτέραν βίου Paley. 1001. χάριν δέχεσθαι (et antea ἐν πρύμνῃ φρενὸς) Zakas. ἡβᾶς σέβεσθαι . . χρεῶν Todt. χάριν σφι θέσθαι Tucker. τιμιωτέραν νέμω Kotthoff. 1002. ταῦτα μὴν γράψασθε HLAhrens, ταῦτα μὴν γράψεσθε Zakas. ταῦτ' ἐπεγγράψεσθε προὔγγεγραμμένοις Tucker. 1004. ἀγνῶθ' ὁμαυλον, ὡς ἐλέγχεται Tucker. ὁμιλὸν πως ἐλέγχεσθαι φρονῶ Zakas. 1006. εἰπεῖν κακῶς δ' ἄρ' εὐπετές Todt. κακὴν τ' ἐπειπεῖν εὐπιτέδες μύσαγμα τῷ Tucker. εὐπετῶς vel δυσχερές Paley. Fort. μύσαγμ' ἔπους (vel ἐπῶν). 1009. πέπειρ' ὁπώρα Tucker. 1010. τηραίνουσι Tittler. 1011 post 1012 transponit Weil. 1012sq. καὶ σώματα στάζοντα . . Κύπρις κηπορικὴν λαβοῦσ' ἀνεωσμένην (ἀνεωγμένην) θύραν Tucker. 1013. <νέων δ' ἔτ' οὐδῶν ἀρπαγαῖσιν ἦδετα> κᾶωρα κωλύουσα προσμένειν θέρος Paley. χάλωρα κωλύοι σ' ἄν, ὡς μένειν ἔρω, versu post 1016 transposito, Tittler. ἄνωρα κωλύουσα σᾶ μένειν ἐρᾷ Newman. κᾶνωρα κωλύουσιν ὡς μένειν ὀρῶ CJBrennan. κῆλωρ' ἔρωτα κωλύουσ' ἄνθος μένειν Zakas. 1017. μὴ λαθώμεθ' Newman. 1018. νῦν ἐκλήρωθη Stanley. 1029. ἄστυδ', ἄνακτας Tucker. 1029sq. sic distribuit Freericks: 1029—44, 1054—62 hemichoriis Danaidum alternantibus (1033, 1041, 1054, 1058), 1045—53 hemichoriis satellitum Argivorum (1045, 1049), 1063—72 ducibus hemichoriorum Danaidum (1063, 1066, 1067, 1068, 1071, 1072), cetera choro Danaidum. 1029—32 Danao, 1033—36, 1041—44. 1063—65, 1067, 1071, 1073—78 choro Danaidum, 1037—1040, 1066, 1068—70, 1072, 1079sq. choro satellitum, 1045—48. 1049—53 hemichoriis satellitum, 1054—57, 1058—62 hemichoriis Danaidum tribuit IMReinkens. 1029—44 Danaidibus (1029—32, 1033—36, 1037—40, 1041—44 alternantibus ducibus hemichoriorum), 1045—62 ancillis (1045—48, 1049—53, 1054—57, 1058—62 alternantibus ducibus hemichoriorum), 1063sq., 1066, 1068sq., 1071 Danaidi, 1065, 1067, 1070, 1072 ancillae tribuit Todt. 1032. περιναίεται cl. Hom. II. 24, 488 vel περὶ ναιέται REllis. 1042. οἰκτιζόμενον Tucker. 1045. In scholio ὁμεναίου Papageorgiu. 1046. εἶται γὰρ Zakas. 1048. ἐργοῖς περισέμνοις Tucker. 1052sq. μοῖρ' Ἀφροδίτας φεδυρὰ vel ψυθερὰ scholiastam legisse putat Paley. 1053. φεδυρᾷ τριβῇ Tucker. 1054. στυφελώδεις δ' ἐπιπνοίας Tucker. δ' ἔτ' ἀνίας Zakas. 1054sq. φυγάδες δ' ἔξ ἐπιπνοίας . . προφοβοῦνται

Freericks. 1054—1072 hemichoriis (1058, 1063, 1065, 1067, 1068, 1071, 1072) tribuit Tucker.   **1060.** μετ' ἄν ἄλλων Weil.
1060 sqq. μέγα λῶων . . προτερᾶν πέλοι (»quamquam et μάλα πολ-
 λῶν . . προτέρα πέλοι possisa) Tucker.   **1063.** ἀπαλέξει Weil.
1070. μέτριον γοῦν Todt.   **1073** sq. ἀποστέγοι μοι Tucker.
1077. κατάστασιν Tucker.   **1077** sq. κατακτίσας εὐμενεῖ βίᾳ
 θιγῶν scribendum videtur.   **1078.** προδυμενεῖ Paley.   **1082.**
 δίκα δίκαν Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

AGAMEMONEM.

P. 139 adde JConington (1848). Separatim ediderunt fabulam David SMargoliouth (1884), Theodorus Heyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), Ud Wilamowitz-Möllendorff (1885), ASidgwick (1887), NWecklein (Aeschylus Orestie 1888), Verrall (1889).

2. ἔπειον Margoliouth. φρουρᾶς μακρὸν δὴ μῆκος Schwerdt. 5 post v. 6 collocat Housman. 6. σιμάντορας τοὺς ἐμπρέποντας Schwerdt. 7. ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶνδ', ὁρῶ Newman, ἀστέρες ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν Margoliouth. ἀντέλλωσι τ' αὖ Lafont, (ἀντολὰς τ' ἔγνων Zakas). 7sq. ἀθρῶ, 'πότεν φθίνωσιν, ἀντολὰς μένων. καὶ γὰρ κτέ. Heyse. 10. ὧδε γὰρ κυρεῖ Margoliouth. 10sq. ὧδ' ἐκὰς κέαρ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίδων κρατεῖ Heyse. 11. In scholio γενναῖον ἤ . . βουλευόμενον Papageorgiu, γενναῖον καὶ . . βουλευομένης Zakas. 12. ἐκ τῶν δὲ . . ἔνδορσόν τ' ἐγὼ Heyse. ἤ τήνδε Kock, εὔδων δὲ Wilamowitz. 12sq. ταύτην δὲ . . ἔχων . . ἐπισκοπούμενην, ἤμην φόβος . . παρεστέττει Newman. 14. ἐμῇ φόβος γὰρ Margoliouth, ἔτλην φόβος γὰρ Heyse, μύω φόβος γὰρ Zakas. ἀντίπνους Herwerden invenit. 15. βεβαίω Margoliouth. 27. τάχος δέμας Heyse. 32. πεσόντ' ὀνήσομαι Mähly, πεσόντα φήσομαι Heyse. In scholio ἀκροάσομαι Zakas. 33. In scholio adicit »Soph. fr. 809 N.« Papageorgiu. 34. ἐν χεῖλει χεῖρα Zakas. 36. κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ cl. Clem. Alex. strom. V p. 661 (Aesch. frg. 316) Naber. 41. (δικάσοντες μέγ' ἀάσαντι δίκας Heyse). 44. ἐχυρόν Dindorf. 49. ἐκπατίων Wilamowitz. 50. παίδων <κρύφ' ἀναρπαστῶν> Newman. παίδων ἀπάτη λεχαίων Housman. 55. ὑπάτων αἰών δέ τις ἤ ' πολλων Heyse. 55sq. ἤ τις ἀπηγῶν ἢ πανακῆς Ζεὺς Newman. 57sq. ὕξυβοῦν

τῶν δειλοτόκων Mähly. 58. τῶν δεμεκοίτων Heyse, τῶνδε με-
γοίτων Newman, τῶν αἰνοτόκων Housman. 65sq. διακναιομέ-
νοις τῶν προτελείων καμάτω, versu 64 delete, Heyse. 66sq.
θήσων | Δαναοῖσί τε Τρωσὶ θ' ὁμοίως Wilamowitz. 69sq. οὐθ'
ὑποκαίων οὐθ' ὑπολείβων ἀπύροις ἱεροῖς οὕτως Ἀχρῶν Heyse.
70. οὐτις δακρύων Newman, οὐτ' ἀποθύων Schwerdt. (δακρύων
ἀπύρων θ' ἱερῶν Zakas). 72. Fort. ἀτίτχ. In scholio ἔχοντες
<ἀπὸ τῆς παλαιᾶς σαρκός> ἀντὶ τοῦ γήρως Papageorgiu. 73.
ἀγωγῆς Margoliouth. 76sq. ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς πετρῶν
Heyse. 78. Ἄρης δ' οὐτ' ἐνὶ ρώμα Mähly. 78sq. Ἄρης
οὐκ ἐνὶ δ' ὦρα τόδ' ὑπέργῃρων Le Grand. 79sq. τόθι περ
γῆρας δ' ὀκλαδὸν ἤδη κατέκαμψ' ἀμενῇ, τριπόδας κτέ. Heyse.
83sq. σὺ δέ, Τυνδάρεω θύγατερ, τί νέον; τί χρέος, βασιλεια Κλυ-
ταμνήστρα; τί δ' κτέ. Heyse. 87. περὶ σεπτὰ θυοσκινεῖς
Mähly, περὶ πεπτὰ θυοσκεῖς Zakas. θύος καινοῖς Margoliouth.
90. τῶν τ' ἀκραίων, τῶν τ' ἀγοραίων Heyse, τῶν θυραωρῶν τῶν
τ' ἀγοραίων Schwerdt. τῶν τ' αὐρείων Zakas. τῶν θ' ὑπογαίων
iam Pauw coniecit. 92. Fort. ἄλλοθεν ἄλλη δ' οὐρανομήκης.
95. Versum post 98 transponit Heyse. μάλθασσ' ἀδόλοισι παρηγορίαις,
versu post 98 posito, Mähly. 96. θαλάμων μυχόθεν βασιλείων
Schwerdt. 97. λέξαι σ' Margoliouth. 97sq. τῶν δ' ἀπο-
λήξας' . . αἰνεῖ Schwerdt. λέξαι θ' . . αἰνεῖ Zakas. 98. αἰνῶ
Margoliouth, εἰπεῖν F W Schmidt.

100sq. ὅτε μὲν . . ποτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀπομειλίσσουσ' . .
ἀπληστον καταθυμοβόρον (vel θαρσάπτουσης) φρένα λύπης Schwerdt.
101. ἀγάν' εὐφραίνουσ' Zakas. φέγγουσ' Wilamowitz. 103.
τὴν θυμοβόρον φρενολυμῇ (vel φρενολύμην) Newman, θυμοῦ, λύπησί-
φρον' ἄτην Housman. φθορούθυμον vel φθισίθυμον Heusde. Post
hunc v. lacunam statuit Wilamowitz. 104. ὅσιον κράτος
Schwerdt. 104sq. ὅδιον κύρος αἴσιον, ἀνδρῶν εἰς τελέων Hous-
man. 107. Διώθεν Schwerdt. 107sq. καταπνεῦσαι πειθεῖ
μολπῶν ἀντ' ἀλκᾶς σύμφυτος αἰὼν Heyse. 109. καλὴν Frac-
caroli. αἴσα σύμφυτος Weil. In scholio διὰ τὴν ἐκ θεοῦ (θεῶν
Headlam) πειθῶ Housman. 111sq. ἧβᾶν ξύμφερνε τάχα Ver-
rall. 113. ξὺν δορὶ πράκτορι νίκας Margoliouth, σὺν δορὶ κη-
ρσειπράκτορι Heyse. 120sq. παμπρέπτοισιν ἐν ἔδραις, φερβό-
μενοι Schwerdt. 121. λαγίνας ἐρικύρονι φέρματι γέννας Mar-
goliouth. In scholio λαγῶν <λέγει> Papageorgiu. 121sq.

- βοσκόμενοι ταχίαν ἐρικύμονα φέρματι, γέννας βλαβέντα λοι-
σθίῳ ὁρόμῳ Heyse. 123. βλαβέντι Margoliouth. 124.
In scholio ἐν τάξει ἐφομνίου Dippe. 125. κεδνὸς ἐπεὶ στρα-
τόμαντις Schwerdt. 125sq. ἰδὼν διοσγήματι πιστοὺς Heyse,
ἰδὼν ὤ λήμασι δισσοῦς, ex glossemate δύο ortum esse ratus, Ris-
berg. 126. λήμασι δισσοῦς Schwerdt. 129sq. πομπᾶς τ'
ἀρχοῖς οὕτως εἶπε Margoliouth. 130. δ' <οὖν> Heyse. 133sq.
πύργῳ πρόσθετα δημοπληθεῖ Wilamowitz. Φρουγῶν κτήνῃ πρόσθετα
Housman. 134. σκήνῃ ὕτοσθε τὰ Heyse. πρὸς τε τὰ Schwerdt.
136sq. οἶω δ', ἦν . . κνεφάσῃ, προτυπεῖν . . στραγευθέν Heyse.
137. κνεφάσῃ τόδ' ἐπιστόμιον Schwerdt. 137sq. κνεφάσῃ ποτ'
ἐπὶ . . στρατευθέν· εἰκοὶ γὰρ Margoliouth. 139. καὶ γὰρ Stan-
ley, οὕτω γὰρ Wilamowitz. 146. ὅσονπερ εὐφρων ἀπαλὰ Mar-
goliouth. (εὐφρων δὲ καλεῖται Schwerdt). ἀ καλὰ Pauw. 146sq.
τόσσον περ εὐφρων <Ἄλτεμὺς ἐστι> καλὰ ὁρόσοις λεπτοῖσιν μαλα-
κῶν τε λαγῶν Newman. εὐφρων οὖσα, λατῶα κόρα, ὁρόσοις ἀέλ-
πτως μάλ' ἐλώρων ὄντων Heyse. 147. ὁρόσοις ἀπρέπτοις
Heusde. μαλερῶν ἐόντων Verrall. 148sq. φιλομάστοισιν θη-
ρῶν ὀβριχάλοις, ἰή, ἰή αὐτῶ, μὴ τινος Schwerdt. ἀγρονόμων θη-
ρῶν φιλομάστοις ὀβριχάλοις τούτων τερπνὰ ξύμβολα Hamelbeck.
149. ὀβριχάλοισιν ἔρπει Margoliouth. τερπνὰ <δὲ δαίμονα θέσπιν
ὁ μάντις> Newman. 149sq. Verba τερπνὰ — ξύμβολα olim
eiciebat MSchmidt. 149sq. <τὰ> τερπνὰ <σε> τούτων αἰτῶ . .
φάσματ' ἐσαθρῶν Weil. 150. αἶθε ξύμβολα κράναι Mähly,
fort. ταῦτα ξύμβολα κράναι. 150sq. Δί' αὐτῇ δ' αἶτει ξύμ-
βολα κράναι, . . φάσματα θέντα. ἰήιον δὲ δὴ καλῶ Παιᾶν' ἄμα, μὴ
τινας ἀντιπνοᾶς Δαναοῖς ἐχενήϊδας ὕρσης, σπευδομένα θυσίαν ἐτέ-
ραν ἄνομόν θ', ἵνα δαίμων νείκεα τεκτῆνῃ, τεκοδαίτου σύμφυτος
οὐδεῖ. ὠλισθηχύτα γὰρ μῖμνει φοβερὰ παλινόρτον κτέ. Heyse.
152. δὲ στρουθῶν Margoliouth. φάσματα θούρων olim MSchmidt,
δὲ φάσματα φηνῶν vel δὲ βρώματι νεοσσῶν Mähly. fort. φάσ-
ματ' ἀνορθοῦν. φάσματα φάνας Schwerdt, φάσματα κρίνων New-
man. 153. ἰήιον Margoliouth. ἰήιον αὖ καλέω (vel ἀγκαλέω)
Παιᾶν' <Ἀπόλλω> Newman. 156. Ἄγρεια τεύξῃ Newman.
157. Fort. μαιομένα θυσίαν. 158. ἐτέραν ἀθέμιστον ἄδαιτον
Schwerdt. ἄνομον delet Wilamowitz. 161. Fort. ὀνοφερὰ. —
παλινόρτους Margoliouth. 172. (ταῦτά νυν πρόσημ' ἔποι Heyse).
173. προεικάσαι Heyse. 175. πλὴν, Διὸς εἰ τότε δεῖμα, ματᾶν

- Heyse. 175sq. πλὴν Διός, ᾧ τὸδ' ἐμᾶς ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χροῇ
 ἔμβαλεῖν ἐτητύμως Mähly. 178. οὐδ' ὧς τις Stanley. 180. οὐδὲν
 λέξει vel οὐδ' ἂν λέξει Reiter. οὐδὲν ἐῴξεται πρὶν ὧν Newman. οὐδ'
 ἀέξεται πρὶν ὧν Bergk. οὐδ' ἂν ἀρχέσαι κρινῶν Heyse, οὐδὲν
 ἔσσεται πρὶν ὧν vel οὐκ ἀνέσχετο πρὶν ὧν vel οὐδὲν ἔξεται πρὶν
 ὧν vel οὐκ ἄλυξε τὸ πρὶν ὧν Fraccaroli. αὐτ' ἀέξεται πεσῶν Todt.
 181. ὧς δ' Stanley. 183. Ζῆνα δέ τις διαθεῖς προφρόνως Heyse.
 184. κλάζων Verrall. 189. βιάζει Zakas. στάζει δ' ἐνθ' (ut
 edd Vict. et Cant. exhibent) ὑπνῶ (= ὑπνόη) Verrall, ἀνθυμνεῖ
 σταθεῖς Metzger. σφύζει δ' ἀντίπνοος πρὸς καρδίαν Mähly.
 189sq. σχάζει δ' ἐν θ' ὑπνω καρδία . . πόνον Heyse. 191.
 ἔλθε σωφρόνα Housman. 191sq. σωφρονεῖν δαιμόνων γε New-
 man. 192. δαιμόνων δ' ἔτ' οὐ βάρως Heyse. δαιμόνων δ' ἔφν
 γὰρ ἴς Mähly. βιαία Todt, δι' αἰῶς Macnaghten. 194sq. κτάς
 ποθ' ἡγεμὼν δ' ὁ πρῆσθους νέαν ἀχαίναν. μάντιν οὔτι βᾶ φέγων,
 ἐμπαίους τόχαις κτέ. Heyse. 196. οὔτι τλᾶ Mähly. In scholio
 περισσεύει τὸ τινα Kueck. 197. ὀμφαίοις Newman.
 200sq. παληροδοίως Margoliouth. 201. Αὐλῖδος σταθ-
 μοῖς Schwerdt. 204. κρότῳ σάλου Heyse. 206. πόνον
 τιθεῖσαι Todt, χρόνον τ' ἀεῖσαι Mähly. 208. Ἄρχων Stanley,
 ἀγγέων Margoliouth. ἐπεὶ τε Fraccaroli. 218. τέκνον πράξω
 (et 205 νεῶν καὶ) Heyse. 220. λύθροις Heyse. 222.
 Fort. λιπόνανς πέλωμαι; 223. ξυμμαχίας ἐμαυτοῦ Margoliouth.
 225. ὀργάν Pauw, ἀρχοῦς Todt. In scholio τινές αὐδᾶ Papageor-
 giu. 226. περιόργως ἀπιθεῖν οὖν Heyse. 228. ἔπειτ'
 Stanley. In scholio ἡναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν Kueck. 236. ἀγῶ-
 γάν Margoliouth. 236sq. γυναικοποῖν πολέμῳ τ' ἀρωγὰν καὶ
 προπορεῖα ναῶν Heyse. 238. κληθόνας βιαίων vel βιαίας, scho-
 lium repetens ex duobus scholiis δι' ὧν προσεποιεῖτο τὸν πατέρα
 et ὃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα consarcinatis Schwerdt. 239.
 Fort. ὦραν τε παρθενειάν. 245sq. στόματός τε καλλιπνοῦ πρὸς
 φυλακᾶν Heyse. 246. φύλακας Mähly. 248sq. ἀναιδεῖ
 μένει κρόκον βαφὰς ἐς πέδον Wilamowitz. 249. πρόχου δ'
 ἄφυσμ' ἐς πέδον χεόντων ἔβαλλ' ἐκὰς στόλον θυτήρων Heyse.
 βαφὰς ἐς . . χέουσα δ' Schwerdt. 253. πρέπουσ' ὅπως Wila-
 mowitz. γραφαῖς <ποικίλαις> Newman. 254. θέλονσά θ' ὧς
 πολλάκις Metzger. 256. ἐμιχθεν. ἀγνᾶ δ' ἀθικτος αὐδᾶ
 Schwerdt. ἀγνᾶ θ' αὐτ' αὐλωδὸς αὐδᾶ Heyse. 261. τοῖσι

- Heyse. ποθοῦσιν Stanley. 263 sq. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, πῇ γένοιτ' ἂν λύσις Newman. 263 sqq. ἐπιρρέπει· κλύοις ἄν. ἐπεὶ πέλοι. χαϊρέτω δὲ προκλύειν Schwerdt. 264. πρόχαιρε τῷ Heyse. 266. σύννοτον ἀνταῖς Heyse. σύναϊθρον Schwerdt. 267 sq. γένοιτο δ' οὖν τὰπὶ τοῖσιν ἐππραξίᾳ σθένειν τούδ' Schwerdt. εὐπρακτ' ἴσῳ σθένει τ' ἐπάρχοι τούδ' Ἀπίας Heyse. 283. εἰ γὰρ φρονούντά σ' K Kontos, ἐν γὰρ δακρῦον Zakas. 287. σέβοιμι Margoliouth. 288. ἄκριτος pro ἄκτερος HKöbert. Ante 288 duos versus intercidisse putat O Müller (Kl. Schr. I p. 279). 292. τάχει Zakas. 294. ἀγγάρου πρὸσω Margoliouth. 298. Ἑλλης ὑπὲρ τε πόντον vel Ἑλλης ὑπερθε πόντον Stanley. ὑπερτελεῖ Woltjer. 299. ὄσχας πορευτοῦ . . προσήθρισεν Newman. πορὸς ἡδονῇ Zakas. 300. κεύθει τὸ Margoliouth, προύβη, τὸ Heyse, πέφυκε Risberg. 301. παραντεῖλασα Zakas. 305. In scholio Μεσσαπίων Papageorgiu. 312. τηλέφαντον Stadtmüller. 316. ὠτρυν' <ἐφ' ἐξῆς τοὺς ἐκείθεν, οἵπερ οὐκ ἐῷσι> θεσμὸν Heyse. θεσμὸν εἰ Todt. 319. κάτοπτρον πρῶχ' olim W. 319 sq. ὑπερβίλλειν δρόμῳ χρεῶν, προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα φλέουσιν, ἦτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο Heyse. Post 319 supplet ἀνγὴν κελεύουσ', ἀστραπαῖς εὐαγγέλοις et in proximo v. φλέουσιν scribit Newman. 320. φλέγουσ' ἀνεῖτο λαμπάς· εἰτ' ἀφίκετο Sonny. 324. τοιοῦδς γ', οἶμαι, . . νομοί Margoliouth. 325. πυρούμενοι Zakas. 334 sq. τ' εἰ γ' ἡχάεις . . ἂν οὐ φίλως πρὸς ἐν ῥέποι (ῥέποι Mähly) Heyse. 335. οὐ φιλοῦντε προσβλέποις Margoliouth. 339 sq. τάλανες κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων ἀνδρῶν τεκόντων τ' FW Schmidt. 340. πατέρων γερόντων Zakas. 343. πρὸς ἀρπαγμοῖσιν Pauw. ὦν εἶλον πόλιν Zakas. 344. τάσσειν Stanley. πρὸς οὐδὲν δ' Zakas. πρὸσω τῶν ἐν μέρει τεκμηρίων Mähly. 348. ὡς συναίμονες δ' olim, postea ἐκ δυσκοιτίας δ' Schwerdt, ὡς δὲ εὐδαίμονες Zakas. 353. μὴ πονηρὸς Mähly et Herwerden. τις πόριμος Heyse. 355. δεῖ γὰρ πρὸς αἶμον Mähly. 355 sq. νοστήμῳ σωτηρίᾳ κάμψαι Heyse. 357. εἰ πέλοι στρατός Zakas. 357 sqq. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εὐβόλος στρατός γένοιτ' ἂν κτέ. (359. 358) Stadtmüller. 358. ἐρήγορεν Verrall. Versum delet Wilamowitz. 359. γένοιτ' ἂν εἰς πρόσπαια μήτιχον κακά Heyse, γένοιτ' ἂν εἰς πρόσπαια μὴ τόχοι κακά Wilamowitz, τάνοιτ' ἂν, ἢ πρόσπαιά πῃ τόχοι κακά Sonny. 362. πάντων γὰρ Zakas. σὴν ὄνησιν Margoliouth. 368. κτεά-

- τειρ', ἱρᾶς J B Bury. 370. ὡς μὴ τέλειον Schwerdt. 370 sq.
 μήτ' ἐναγῇ μήτ' αὐ καθαρῶν τιν' Heyse, μήτε νέον μήτ' οὖν γε-
 ραῶν τιν' Mähly. 372. τάχα δευλαίας F W Schmidt. 373.
 Etym. M. Flor. ed. Miller Mēl. de l. gr. p. 73 γαγγαμίων· σημαί-
 νει τὸ δίκτυον· Δισχύλος »γαγγαμόνα τῆς παναλώτους. 376 sq.
 πάλαι <τε τὸ> τόξον ὅπως μήτε . . μήθ' ὅστερον αὐ Herwerden.
 377. ὑπέρακμον vel ὑπέρωρον Weil. 379. ἔχουσ' ἀνειπεῖν Ver-
 rall. 379 sq. εἰπεῖν πάρεστιν »τόξον ἐξικνεῖταια Heyse. 380.
 τοῦτ' ἔχνεῦσαι Margoliouth. 381. ἔκρανεν ὡς ἔπραξεν Sonny.
 382. βροτῶν μὲν Schwerdt. 383. ὅσων ἄθικτ' ἂν θράσει Heyse.
 385. ἔχγονοι Stanley, ἐν γούις Zakas, ἐκγόνοις Todt. πέφανται
 (caesi sunt) δ' ἔχγονοι SJ Warren. 385 sq. πέφανται δ' ἐκ
 τέλους ἀνόλβου τῶν Ἄρη Heyse, πέφανται δ' ἐγγενῆς ἀταρτηρῶν
 Newman, πέφανται δ' ἐκ πόνων ἀτλήτων τῶν Ἄρη, postea πέφαν-
 ται δ' ἐκπνεύουσα τόλμη τῶν Ἄρη Mähly, πέφανται δ' ἐγκονοῦσ' ἅ
 (vel ἐγκονοῦσα) τολμητῶν ἀρά Dippe, πέφανται δ' ἐγκονοῦσ' ἀτολ-
 μήτων Ἀρά Sonny. Verba »ἐγγόνους ἀτόλμητον Stanley» delenda.
 ἐγγονοῦσα τόλμη τῶν Ἄρη Verrall. 386. ἀτολμήτων ἔρον Wilamowitz.
 388 sqq. φλεόντων δωμάτων θ' ὑπέρφευ, πέρας τὸ
 βέλτιστον ἔσθλων ἀπήμαντον ὄντ' ἀπαρκεῖν Heyse. 389. τόδ'
 οὔτε βέλτιστόν ἐστ' οὔτ' ἀπήμαντον Newman. ἐστοῦς ἀπήμαντον
 Mähly. 390. ὦστ' ἀπαρκεῖσαι Wilamowitz. 394. λακτίσαι μεγά-
 λας Metzger. 397. πρόπολος ἄφερτος Margoliouth. πρόβουλος
 παῖδ' ἐφ' ἔρκος ἄτας Heyse. 399. πρέπει δ' αἰνολαμπές σίνος Heyse,
 σέλας πρέπει γὰρ αἰνολαμπές (vel δὲ νυκτιλαμπές) σίνος Schwerdt.
 400. χρυσοῦ Paley. 403 sq. ἔπει »διώκει . . ὄρνιθα Her-
 werden. 405. ἄφερτον ἀνθεῖν Margoliouth. 407. τῶν δ'
 ἐπιστρεφόντων Margoliouth, τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστροφον Wilamowitz.
 ἐπίστροφα Weil. Scribendum τοῦδ' ἐπίστροφον δέ. 407 sq.
 τῶν δ' ἐπιστραφέντων φῶρα δίκαια καθαιρεῖ Heyse. 414. κλό-
 νου λογισμούς Heyse, κλόρους λοχισμούς Mähly. 417. πολλὸ
 δ' ἄνστηνον Housman. 418. τρυφηταί Heyse. 419. ἰὼ
 ἰὼ δῶμα καὶ προνώπια Heyse. 420. λιπάνορες Mähly.
 421. ἀρώμως ἀλοιδόρως Heusde. 421 sq. πάρεστι Σιγὰ κατ'
 οἴμους . . αἴστους ἐφιεμένων ἰδεῖν Newman, πάρεστι σιγ' ἀσατὸν
 ὡς, ἀλοιδόρως ἀλγοῦντ' ἀφήμενόν τ' ἰδεῖν Heyse, πάρεστιν φρυγὰς
 ἀτίμους ἀλοιδόρους ἀπίστους ἀφειμένας ἰδεῖν Wilamowitz, πάρεστι
 σιγ' ἀτίμως ἄνεν δορὺς τὰ λῶστ' ἀφειμέν' εἰσιθεῖν Metzger, πά-

ρεστι σιγαῖς ἀτίμος τ' ἀλοιδύρως ἄλγιστος ἐραμένων ἰδεῖν vel πά-
 ρεστι σιγαῖς ἀκοίτης ἀλοιδύροις ἄδιστος ἐραμένων ἰδεῖν Mähly, πά-
 ρεστι κοίτας ἀτίμας ἀλοιδύρορας, ἀπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν Housman,
 πάρεστι σιγαῖς ἀτίμος ἀλοιδύροις ἄδιστος ἐμμένων ἰδεῖν Risberg.
422. ἀδίστων ἀφειμένων Schwerdt. **424.** φάσμα δοκεῖ δωμά-
 των Schwerdt. **425.** εὐμόλπων δὲ κελώρων Heyse, εὐμόρφων
 δ' ἀκολούθων Mähly. **427.** δωμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις Mähly,
 δωμάτων ἐν ἐρημίαις F W Schmidt. **429.** ὀνειρούφοιτοι δὲ πει-
 θήμονες Housman. πένθει μόνου Heyse. **431.** μάτην γὰρ
 εἶδεν Mähly. εἶπ' ἂν ἐς θιγαῖς δοκᾶν ὀράῃ Housman. **433.** ὄψις
 ᾧ Heyse. ἡ μεθύστερον Stanley. **434.** πτανοῖς ὑπαδοῦς' New-
 man. **435.** ἐφέστι' ἦν Wilamowitz. **435** sqq. τὰ μὲν κατ'
 οἶκον σαφηνίσας ἄχρη, τὰ δ' ἐς τὸ κοινὸν παρεκβάτως ἐρῶ. τὸ
 πᾶν ἀπ' αἴας Ἑλλάδος συνορμένους πένθει θολωσιχαρδίῳ δόμος πυ-
 καστὸς πρόπει, πόλλ' ἄγαν θ' ἰξάνει πρὸς ἦπαρ Heyse. **436.**
 καὶ τῶν Wilamowitz. ὑπερκοπώτερα Housman. **437.** τοπᾶν δ'
 Housman. τὸ πᾶν γὰρ Ἑλλανος αἴας συνορμένους Weil, ἀρωγὰν
 ἄφ' Ἑλλάδος γὰς συνορμένοισι Wilamowitz. **437** sq. Ἑλλάδος
 συνορμένοισι δυσμένεια Margoliouth. **438.** ποθεινὰ τλησιχαρ-
 δίοις Housman. **440.** πολλὰ δ' ἄγαν Schwerdt. **441** sq.
 ἐπεμψαν οὐδέν, ἀντὶ κατέ. Housman. **442.** εἶδεν Stanley.
443 sq. ὅπλα (vel σκῦλα καὶ σποδὸς .. ὁῶμ' εἰσαφνικεῖται Schwerdt.
446. ἐν ῥοπῇ δορός Stadtmüller. **451.** οὗς λέβητας Newman.
 εὐφόρους Wilamowitz. **453** sq. ἴδριν τότ' ἐν Schwerdt. **454.**
 ἄλλως πεσόντ' Heyse. **457.** ὀνοφερὸν Paley. **461.** ἐχθρα
 Metzger. **462.** ἔρροντας Bury. **463.** συγκότων Verrall.
464. δημοκράτους Stanley. δημόκρατον δ' Ἄρης Heyse, δημάρα-
 τος δ' ἀράς Mähly. **471** sq. παλιντοχῇ .. τητῶσ' ἀμαυρόν
 Heyse. **474.** τό θ' Wilamowitz. **475.** δ' ἀχαστοῖς Stadt-
 müller. **479.** ἀλόνδ' Margoliouth. **480.** βίου χατίσαιμι
 Heyse. αἰῶ κατέδοιμι L Schmidt. **484.** εἴ τι θεῖόν ἐστιν ἢ
 φύθος; Heyse, ἢ τοι θεῖόν ἐστι, μὴ φύθος Verrall. ἐστιν φύθος
 Wilamowitz. **487.** πυρωθεῖς τὰν Stanley. **489.** γυναικας
 αὐδᾶς πρόπει Mähly. **489** sqq. γυναικας αἵψα κενόφρονας γυ-
 ναικὸς αἰχμᾷ πρόπει κατευδοκεῖν, πρὸ τοῦ φανέντος ὡς χάριν ξυ-
 ναινέσαι Heyse. **490.** φρουκτοῦ φανέντος Zakas. **491.** πο-
 ταμὸς .. ὄρον Zakas. ὁ θηλύδροος Herwerden. **491** sq. ὄρος·
 ἐπινέμεται ταχύπορον Margoliouth. **495.** φρουκτωρίας Wila-

- mowitz. 497. *τερπνῶν τὸ νόχιον φῶς* FW Schmidt. 499. *δὲ καὶ χάσις* Margoliouth. 499 sqq. *μαρτυρεῖ δέ μοι βάσιν τηλοῦ ξύνορτος . . κῆσις στρατοῦ· ὁ δ' οὔτ' . . θαίων φλόγα* Heyse.
500. *ξυνφodός* Weil. 501. *οὗτος, οὐ θαίων* Wilamowitz. *οὐκ ἀναυδός οὗτος ἀνθαίων* Housman. 502. *καπνὸν πόλεως* Margoliouth, *καυθυῶ πυρός* Mähly. 503. *ἐνστάζει* Mähly.
504. *ἀποστέγω* Verrall. 506. *ὅστις γὰρ* Margoliouth, *χῶστις* τὰδ' Wilamowitz. *ὅστις γ' ἂν . . ἐπέυχεται* Heyse. *τῶνδ' ὅστις ἄλλα* Weil. 507. *ἀχαρπίαν* Risberg. 517. *σωτήρ ἐλθὲ* Schwerdt. 520. *Ἐρμῆν θεῶν κήρυκα* FW Schmidt. *φίλον, κήρυκα κηρύκων, σέβας* Schneidewin, *φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας* O Hense. 521. *ἦρω τε τὸν πέμφαντά μ' ἐδμενεῖς πάλιν στρατὸν τε δέχθαι* Heyse. 525. *φαιδροῖς προσεῖδ' ἐτ' Weil. φαιδροῖσιν ὄμμασιν τὰ νῦν* FW Schmidt. *τοισίδ' ἦμασι* Margoliouth, *τοι σὺν ὄμμασιν* Zakas. 525 sq. *φαιδροῖσιν οἴκαδ' . . δέξασθε νοστοῦνδ' ἔλεω* Heyse. 528 delet Margoliouth. *ἀστοῖς θ' ἅπασιν κοινὸν* Stadtmüller. *κάστοις ἅπασιν* Herwerden. 544. *χαίρω γε· καυτίχ' ἂν θανεῖν οὐκ ἀντερῶ* Wilamowitz. (*τεθνηκέναι οὐκέτ' Zakas*). *τελευτᾶν δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς* Stadtmüller. *χαίρω· τεθναίην δ' (οὐκ ἂν vel potius) οὐκέτ' ἀνταίρων θεοῖς* W Headlam. Fort. *τεθνάναι δ' οὐκ ἀναίνομαι θεοῖς*. 547. *ἄρ' ἔσσε* Heusde. *τοῖσδ' Heyse*. 551. *φρενός γ' Herwerden*. 552. *παθεῖν τι δούσφρον* anonymus. *τοῦτ' ἐπὶν ὅμιν στόγος*; Wilamowitz. *στόγος πάτρα* Stadtmüller. Fort. *χθονὶ pro στρατῶ scribendum*. 554. *σκληρὰς δ' ἀπόντων . . ἔλγης τύχας*; FW Schmidt. 555. *ὥς νῦν τὸ σὺν et in scholio οἷόν ἐστι* Zakas. 556. *τευκτὰ δ' ἐν Heyse. πέκρακται τοι τὰδ' ἐν Zakas*. 557. *ἐνπότμως ἔχειν* FW Schmidt. 560 sqq. *μόχθους . . λέγοιμι <τοὺς θαλασσίους ναύταις ἀπηνεῖς, κῦμα καὶ> δυσανλίας . . καὶ κακορρόθους* Newman, *μόχθους . . Δυσανλίδος <σπαργὴν θαλάσσης, ἄπορον ὀρμούντων πόνον> σπαρνὰς παρέξεις καὶ κακοβρώτους, τί δ' οὐ; στένοντες ἂν λάχοιτε πῆματος μέρος* Heyse. 561. fort. *παρίξεις. κακοστρώτους στόλους* Wilamowitz. In scholio *σπανίας* Papageorgiu. 561 sq. *τί δ' οὐ στένοντες ἂν λάχοιμεν ἡμᾶτος μέρος*; Schwerdt, *τί δ' οὐ τείνοντες οὐ χαλῶντες ἡμᾶτος μέρος* Palmer, *τί δεῖ στένοντος εὐ λαχόντας ἡπατος μέρος*; Housman, *τὰδ' οὐ στένοι τις ἂν λαχὼν περ ἡμᾶτος μέρος, nisi post hunc v. lacuna sit*, Mähly. Fort. *τί που στένοντες ἂν λήγοιμεν*. 562. *στέ-*

- νοντες, οὐ πάσχοντες Sidgwick, στένοντας, οὐκ ἀλγοῦντας Zakas, στένοντες οὐδ' ἀχοῦντες EALM. ἡματος Bury. 563. καὶ πλέον στύγος προσῆν Wilamowitz, καὶ πλέον προσῆν στύγος Sonny, καὶ στρατῶ πλέον στύγος Schwerdt. 564. (εὐναὶ ταθεῖσιν δαΐα προτετεύχεσαν Heyse). 565sq. λειμωνίαν δρόσοις κατεψέκαζεν . . σίνος Schwerdt. 566. ἔμπεδοι σίνοι Margoliouth. In scholio τὸν περιβεβλημένον ἡμῖν πηλόν Hartung, <φθειρόν> τὸ . . κάλλος Keck, τὸ . . ἀνθος Kotthoff, τὸ . . βλάβος Schwerdt, τὸ . . κακόν Zakas. 566sq. ὄμβροι δ' αὖ σίνος . . ἔφθειρον τρίχα Zakas. 567. ἐσθῆτος, αὐτῶν δ' ἐξεθρίουν τρίχα Weil. τιθέν τ' ἔτ' ἔντερ' ἔντριχα Heyse. τιθέν τε τάντε' ἄχρεα Mähly. 571. ἡῶθεν Margoliouth. 573sq. Aut hos versus aut 575—577 delendos putat Weil. 575—77 post 584 transponit Wilamowitz. 576. κάλλους χρὴ τυχεῖν Heyse. 577. συμφοραῖσιν ἐπότμοις vel συμφοραῖς καταισίαις Mähly. καταξιῶν Zakas. 580sq. ὡς κομπάσαι τάδ' εἰκὺς ἦν ρίον φάει . . ποτωμένῳ Heyse. 581. χθονὸς πολουμένῳ Mähly. 583sq. θεοῖς λάφυρ' ἄγουσι, τοῖς . . δόμοις πασσαλεντά, Παναχαιῶν γάνος Heyse 584. ἐπασσάλευσ' ἀκασκαῖον γάνος Zakas. 589. γέρονσι φρήν μαθεῖν Zakas. 593. ἄγγελος πόλεως Margoliouth. 598. τοιοῖσδ' ἔμπληκτος Margoliouth. πλαγκτόνους Herwerden. 599. γυναῖκες νομοί Margoliouth, γυναικεῖοι χοροί Gilbert. 599sq. ἔθνον ἐκ γυναικείου νόμου, . . ἄλλος δ' Zakas. 601sq. ἔλασκον ἀνδαιόντες . . θυγαῖον ἀκοίμητον Zakas. 602. κοινοῦντες Heyse. κινάντες Weil. 609. πύλας ἀμειψαί Heyse. 611. εὐρεῖν Margoliouth. 613. Fort. δαΐαν τοῖς. 614. In scholio πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίας Papageorgiu. 617. ἢ χαλᾶν φάβες Heyse. 619. ὦν Margoliouth. 620sq. αὕτη μὲν αὐτῆς . . εὐπρεπῶς νόον Weil, αὕτη μὲν εἰποῖσ' εἶρπε . . σοι τορὸν τιν' ἐρμηνεύσει δὴ τοροῖς λόγον FW Schmidt, αὕτη γέ πως οὐκ εἶπε . . τοροῖσι δ' Metzger. 621. εὐπρεπῶν λόγων Margoliouth. 624. τῆς στολῆς κοινὸν κράτος FW Schmidt. φίλον τρέφος Heyse. 625sq. (ψευσδῇ κεδνὰ ὡς τὸν πολλὸν φήλωσε Zakas). 626. φηλοῦσι vel potius σφαλεῖσι Stadtmüller. 628. εὐπρεπετα Zakas. 631. πρότερος ἀναχθεῖς Heyse. 631sq. πότερον ἀναχθεῖς ἦλθε μόνος ἐξ Ἰλίου ἢ χεῖρ' ἐκείνων ἄλλος' ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ; FW Schmidt. 632. καὶ χεῖμα Herwerden. 639sq. ναυτικῇ στρατῶ ἐλθεῖν τε λυπῆσαι τε δαιμόνων κότῳ; FWSchmidt.

641. εὐφραγγές (vel πάλλευκον) ἦμαρ A Nauck. 642. χωρὶς εἴ τι μὴ θεὸν Margoliouth, χάρις ἀτιμᾶται θεῶν Heyse, ὅστις εἰ τίς θεοῦς vel ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος vel potius ὅστις ἐστὶ δὴ θεῶν F W Schmidt. 645. ἔλκος ἡδὲ πολέμιαν τύχην F W Schmidt. δῆμιον κλύειν Margoliouth. 646. πολλοὺς δ' ὑπ' ὀλοῶν ἐξανυσθέντας πόνων Heyse. 647. ἕτερον διπλῆ Zakas. 653 sq. πῶς κεδνὰ φῆς κακοῖσι συμμῖξαι, θέλων χειμῶν' ἀκούειν Heyse. 654. Ἀχαιῶν οὐκ ὁμηγνέτων θεοῖς Risberg. 661. ὁμβρόκτυποι Margoliouth. 662. ὁφάντου ποιμένος, κακῶ στρόβῳ Margoliouth. 667. πλημμυρὶς ἐξέκλεψεν ἤ Wilamowitz. 667 sq. Fort. θεός τις ἐξέκλεψεν οἶακος θιγῶν. 669. σωτήρ ὠφελοῦσ' Margoliouth. 669 sq. φυγῆς τε σωτήρ ναυστόλοις ἐφέζετο, ὡς μήτ' ἀνόρμους κτέ. Lowinski. 670. ὡς μήτ' ἐν ὄρμῃ Sonny. 673. καὶ πεποιθότες Zakas. 675. κακοσπόδου μὲν οὖν Zakas. 679 sq. Μενέλειώ γ' ἐμοὶ πρῶτόν τε καὶ μάλιστα τοι δόκει μέλειν F W Schmidt. 680. προσδοκᾷς Margoliouth. μογεῖν Sonny. θανεῖν Herwerden. 681. εἰ δὴ οὖν τις Zakas. νῦν εἰσορᾷ F W Schmidt. 682. σωθέντα καὶ βλέποντα Heyse. 685. κλυὼν Kueck. 688. ὁρῶμαι A Pallis. 688 sqq. μῆτις, ἔστιν ὅς γ' ὁρῶμεν προνοοῖαισι τῷ πεπρωμένῳ γλῶσσαν ἐντυχεῖν ὁμῶν Heyse. 694. (ἀβρομίτων Zakas). 696. τινακτός Heyse. λέγ' ἀέντως Herwerden. 699. κέλσαν τὰς Newman, κέλσαν τῶς Heyse. κέλσαν Σιμόεντος Wilamowitz. 699 sq. κέλσαν πρὸς Σιμόεντος ἀκτὰς ἀξιοθρήνους Herwerden.
700. πηγῆσιφύλλους Newman, ἐπ' ἄφιξιν ἰλλοῦ Heyse, ἐγνοσιφύλλους Margoliouth, ἐπ' ὀξυλοφύλλους Bury. 704. μῆτις Heyse. 708. οὐ φθατῶσ' ἰέντας Heyse. ἐμφανῶς Stadtmüller. 713. πολύθρηνος Heyse, πολύφχημον Newman. 715. λαμπρῶς πολύθρηνον Wilamowitz. 715 sqq. παμπορθήτορ', ἐρῆμος εἴτ' ἀμφ' αἰῶνα πολιτῶν μέλειν ἄσπ' ἀνακλάζει Heyse, τᾶμπροσθεν πολυαινον ὄντ', ἀμφιβόλων πολιτῶν μέλειν κτέ. Metzger. 717. (ἀντλῶσα Auratus). 720. οὔτας ἀνὴρ Verrall. φιλομαστων Weil. 722. (καὶ φιλόπαιδα Stanley). 723. γεραοῖς Margoliouth Blomfieldium secutus, γεραιοῖς Housman. 729. ἡθὸς πάραντα τοκήων Todt. 730. τροφᾶς <ἄμ> ἀμείβων Margoliouth, τροφᾶς παραμείβων Heyse. 733. οἶκον ἐφυρσεν Heyse. 736. μοῖρα θεοῦ δ' Heyse. 739. φόρημα Schwerdt. νήνεμον Wilamowitz. 740. ἀκασκαῖον διάλμα Heyse. 744. γάμους

- πικροτελεύτους Heyse. 749. ῥέων λόγος Mähly. 758. οἶκων
 δ' ἀπ' Wilamowitz. 760sq. νέαν ζέουσαν Weil. 760sq.
 νεάζουσα δ' ἐν . . βροτῶν, ὕβριν νέαν, τότε ἢ τότε εὐτ' ἂν Mar-
 goliouth. νέαν, ζῶσαν ἐν κακοῖς βροτῶν, τότε ἢ τότε αὐθ', ὅταν
 τὸ κύριον μόλῃ, σπορᾷ φύουσαν κότου τὸ τῶνδ' ἄμαχον Heyse.
 762sq. τότε ἢ τότε, εὐτε τὸ κύριον μόλῃ, θεὸς φανεῖ τόκον, θαί-
 μονα τὸν ἄμαχον ἀναγνον, ἀνέρον θράσος, μέλαιναν . . ἄταν Schwerdt.
 763. νεαροῖς φανοῦσαν τόκοισι θαίμονα παντομάχαν Newman. θαί-
 μονος ἐτᾶν W., θαίμονά τ' ἔταν Verrall. 769sq. τὰ χρυ-
 σόπαστα δὲ σὺν πίνῳ χειρῶν παλιετρόποις λιποῦσ' ὄμμασιν ὅσα
 προσέλετο δύναμιν Schwerdt. 770. ὄμμασιν λιποῦσ', Ὅσῳ προ-
 σέβει Newman. 768. τὸ δ' αἰσιμον τίνει βίου Weil. 768sq.
 νοῦν δ' ἐναῖσιμον τίνει. τὰ χρυσόπαστα δ' ἄθλα . . λιποῦσ' ὅσαπερ
 ἀσεβεία, δύναμιν οὐ σέβει ζάπλουτον Heyse. 769. δ' ἐλθοῦσα
 Margoliouth. 770. προσέβατο Verrall. 771 δύνασιν Wi-
 lamowitz. 778. χάριτος <φιλαληθῆ>; Heyse. 781. δυσπρα-
 γοῦντί γ' Margoliouth. 784. κοινά (vel ξυνά) τε χαίρουσιν
 Weil. 784sq. καὶ . . ὁμοιοπρεπεῖς <αὐθις χαίροντι> βιαζόμενοι
 <τ'> ἀγέλαστα πρόσωπα <γελᾶσαι> Heyse. 785. βιαζόμενοις
 Wilamowitz. 787sq. ὄμματα θωπός, τὰ δοκοῦντ' εὐφρον', ὅτ'
 ἐξ ἀγενείας Heyse. 791. οὐ γὰρ ἔπη κεύσω Verrall. 792.
 ἀπόμουςός τ' Herwerden. 792sq. κάρτ' ἄτοπός θ' ὡς ἦσθα
 γεγραμμένος, οὐτ' . . νέμων, δραπέτιδος δὴ θάρσος ἐκούσιον ἀνδρὶ
 συνέξοντι κομίζων Heyse. 796sq. ἀφίλως <χάριν εἶση συμπρά-
 ξαι φίλοις>, εὐφρων πόνον εὐ τελέσασιν Heyse. 797. πόνον
 <εἶμ'> εὐ Herwerden. τελέσασιν ἐγὼ Wilamowitz.
 804sq. δίκης γὰρ οὐνεκ' ἐκπάγλως θεοὶ κοτοῦντες ἀνδροθνήτος
 Ἰλίφ φθορᾶς Heyse. 805. λύνοντες Bury. 809 post 811 collocat
 Heyse. 810. αἵτης θύημα Todt. 811. πίνοντας πλούτους πνοαῖς Za-
 kas. 812. τῶν τοι θεοῖσι Schwerdt. 813. ἐπεὶπερ ἀλλαγὰς Mar-
 goliouth. καὶ ταγὰς (cum M Schmidtio) ὑπερτόκους Wilamowitz. 814.
 ἐφρασσάμεσθα Mähly, fort. ἐπλεξάμεσθα. 816. ἵππος, νεοσσῶν
 ἀσπιδηφόρων πλέως Heyse. κυλοσσὺς ἀσπιδηστρόφω λέφ Zakas.
 822. ἄλφημα ταυτὸ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις Heyse. 825. δ'
 ἄρ' Weil. 838. μελητέον Heyse. 845. τύχη δ' FW
 Schmidt. ὕπη περ Zakas. 849. οὐδ' Wilamowitz. 851.
 ὄσονπερ . . Ἰλίφ χρόνον, vocabulo τοσόνδ' deletο, Todt. 854.
 πολλῆς χατοῦσαν ἡδονῆς παλιγκύτως Heyse. 855sq. καὶ τὸν

μὲν ἔχειν <τῶν ἐπὶ στρατῷ κακὸν πεποσμένον τι>, τὸν δ' ἐπεισφέ-
 ρειν . . πῆματ' αὔξοντας δόμοις Heyse. Versus sunt suspecti.
859. τέτρητ' ἄν . . πλέω λίνων Zakas. πλέω δέμας Wilamowitz.
862. (πολλὴν ἀνυσθῆν ἐγκόττω γάρ οὐ λέγω olim Bothe). πολλὴν
 ἀνυσθεῖς, τὴν καὶ ἔν γάρ Heyse. κλύων ἀνωθεν, τίς κάτω γάρ,
 οὐ λέγω Margoliouth. πολλὴν ἀνῆλθ' ἄν, hoc versu ante 861
 collocato, Todt. **863.** πλεῖν ἢ τρέμοιρον, versu 862 deleto,
 Mähly. **866.** πολλὰς ἀνάπτεις Heyse. **866**sq. πολλὰς ἔλυ-
 σαν ἀρτάνας ἀνθυμένης Stadtmüller. **867.** ἔλυσαν ἄμμα Weil,
 ἔλυσαν, ὄναξ Wilamowitz. ἄλλαι πρὸς βίαν Ἑλληνίδες Margoliouth,
 ἄλλοι σφόδρα θανεῖν λελημμένης Zakas. εἰλουμένη Stanley. **868**
 —77 post 885 transponit Todt. **872.** ἀμφίφλεκτα Weil, ἀρτί-
 λεκτα Zakas. **875.** ὥς γε Heyse. σὸν γόνον Stanley. **877.**
 μὲν δὴ Paley. δόλον τρέφει FW Schmidt, δόλον στέγει Metzger.
 Versum delet K Fleischmann. **878.** μέντοι Paley. **881.** μέ-
 νουσα Weil. **886**sq. τᾶσα πενθητῷ φρενί, τερπνῶς δὲ τάναγ-
 καῖον ἐκφυγοῦσ' ἅπαν (893), λέγοιμ' . . τόνδε — πῶς; σταθμῶν
 κόνα Heyse. **888.** τόνδε τοι Zakas. **890.** καὶ γὰρ φανέσσα,
 versus sic ponens: 902. 891 sq. 890. 893, Housman. **893** post
 902 collocat Margoliouth. **894.** δεξιῷ Margoliouth.
902. δίκη Margoliouth. **904.** θεῶν εἰμαρμένη Margo-
 liouth, θεοῖς ἐνήμερα FW Schmidt, θεοῖς ἐναίσημα Stadtmüller.
909sq. τᾶλλα μὲν . . μὴ δὲ Heyse. **916**sq. delet Wilamowitz.
921. εἰ πάντα σῶς (σῶα Mähly), πρᾶσσοιμ' Heyse. **924.** ἡῶξω
 θεοῖς δούσσους ἄν (πείσουσας Mähly) ὁρρωθεῖν τάδε Heyse, τί ξὺν
 θεοῖς δεῖσαι ἄν ὦδ' ἔρδων τάδε; Weil. θεοῖς, ἢ ὀδίσας Wilamo-
 witz. δείσας νιν Zakas. **925.** εἴπερ τις αἰδώς γ' Heyse. θέλος
 Margoliouth. **927.** ἐν ποικίλοις κάρβανος ἄν Heyse. **933.**
 εἰκὴ σὺ νίκην τῆσδε Heyse. καιρίως τίεις Wilamowitz. **934.**
 πειθοῦς Margoliouth. κράτος μὲν σοῦ· πάρες δ' Heyse. **936.**
 πρὸ δοῦλον Stanley, πρὸ δοῦλος Heyse. **937.** ἀλουργέσσω πέ-
 πλοισ scribendum. **938.** μή τον Margoliouth. **940.** φύ-
 ροντα Wilamowitz, χειρῶν τε Zakas. **941.** τούτων μεθοῦ τοι
 Heyse. **947.** μετέστραμμαί Zakas. **951.** παγκάρπιστον
 εἰμάτων βυφαῖς Heyse. **952.** εἰκὸς δ' ὑπάρχειν Richards,
 οἴκων δ' ὑπάρχει Zakas, κῦρος δ' ὑπάρχει Schwerdt. **952**sq.
 ὄγκος δ' . . ἄναξ, ἡμῖν FW Schmidt, εἰκὸς δ' ὑπάρχειν . . ἄναξ,
 πλῆθος (vel πλοῦτος) Mähly. **955.** δοῦναί τι προυνεχθέντος

Heyse, καὶ τοῦδε προυνεχθέντος, hoc versu post 956 collocato et versu 959 versui 955 continuato, Schwerdt. 957sq. ἔκετ' ἐς κόμας, σκιάν . . σειριοκτύποις Heyse. 960. χειμῶνι θησαυρίζομεν Heyse. σημαίνω Wilamowitz. θερμαίνει δύμον F W Schmidt. 961. γ' ἀπ' Stanley invenit. 963. τελείου σῶν Schwerdt. Hunc versum post 958 collocat Todt. 965. μέλοι δὲ δῇ σοι τῶνπερ ἂν μέλῃ τελεῖν Schwerdt. 968. τερασκόπον Schwerdt. 969. αἰοῖδος Margoliouth. 971sq. δυσκρίτων σφ' . . ἔζω . . θρόνον; — πρόμου δ' ἐπεὶ προμύγυσεν ξυνέμπορον φάσματ' ἄταν, ἧ παρεκβὰς ἐνεῖθ', ὅτ' Ἰλιόνδ' ὤρτο κτέ. Heyse. 972. θάρσος· εὐπιθές (et 970 ἀποπτύσαι) Heusde. εὐπιθές καθίζω Schwerdt. 973sq. χρόνῳ δ' ἔπλει προμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς φάρμακον ἀκτᾶς παρείς γῆθεν εἰς θ' ὅπ' Ἰλιον κτέ. Baranek. 974sq. προμνησίων ξὺν ἀμβόλοις φαρμίας ἀκίτου παρήλασεν Schwerdt. 975. φαρμίοις ἀκμά Margoliouth. φάρμος ἄμπτα Wilamowitz. παρήλυσεν Newman, παρήρησεν Metzger. 975sq. φάρμιν ἀκτᾶν παρήμειψεν W Gilbert, φαρμί' ἀκτᾶς παρήμυσεν Verrall. 982. ἔχει Auratus invenit. 984. οὔτι μὴν ματάζει Schwerdt. 984sq. πιαγκτὰ δ' οὔτι ματάζει· πρὸ δ' ἐνδίκους φρεσὶν τελεῖ φόρον Heyse. 987. δὲ τὰδ' ἐξ ἐμᾶς Newman, δ' ἔχθρ' ἐξ ἐμᾶς Heyse. 987sq. εὐχομαι δ' ἀπὸ τᾶς ἐμᾶς ἐλπίδος . . μὴ τελοῦμενα. Μάλα τέ τοι, μάλα δὲ πόλλ' οὐ ὑγιῶς ἄμοτον τέρμα· νόσος γὰρ ὁμοτέρμων, ὁμοτοίχος ἐρείδει Schwerdt. 990. μάλα γὰρ οὖν τὸ τελέας Newman, μάλα τοι Margoliouth. 990sq. μάλα γέ τοι <πικρὸν τὸ> τᾶς ἀκορέτου ὑγείας τέρμα Weil. 990sq. μάλα γέ τοι τι τελέας ὑγείας ἀκορέστου τέρμα. νόσος γανογείτων κτέ. Heyse, μάλα βροτοῖσι τᾶς πολλὰς ὑγείας . . γὰρ πελάτας ὁμοτοίχος Housman. 991. ἀκόρεστον· νόσος ἔρματα γὰρ γείτων Wilamowitz. νόσος ἔρματα γὰρ <ἄφαρ> Newman. 992. ἐπείγει vel ἀπειλεῖ F W Schmidt. 994. ἀνδρὸς <ἐρικτεάνους> ἔπαισε <ναῦς εἰς> ἄφαντον ἔρμα Newman. <ἐπ' ἄτας> ἄφαντον Heyse. 994sq. ἀνδρὸς ἔπαισεν ἀφάντως ὥσπερ ἔφ' ἔρμα πανώλης. καὶ τὸ μὲν πρὸς εὐλαβοῦς κτησίων . . εὐμετροῦς . . σκάφος· τοιγάρ τοι (vel πόλλ' αὖ τοι vel πόλλ' ἂν τοι) δούσις κτέ. Schwerdt. 995. καὶ τι Margoliouth. 995sq. καὶ τι μὲν . . ὄκνω Newman. καὶ γόνον . . κτησίων κενὸς Housman. 995sq. καὶ τὰ μὲν πρόχειρα μὴ κτήσεων ὄκνοϊ βαλεῖν . . πρόπας γόνος, πημονὰς νέμων ἄγαν

Heyse. 996. κτησίων ἄκος Margoliouth, κτησίων μέρος Todt.

999. κτημονᾶς Wilamowitz, παμονᾶς Housman.

1001. πολλὰ δ' οἱ Heyse.

1004. θανάσιμου Heyse.

1004sq. ἐπὶ γὰν δὲ πεσόντος ἄπαξ θανάσιμου οὐ πρόπαρ Margoliouth, τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὼν θανάσιμου πρόπαρ ἀνδρὸς τίς μέλαν αἶμ' ἄν Housman.

1004sq. θανάσιμου . . τίς ἄν αὐτ' ἀγκαλέσαιτ' . . ἀνάγειν Ζεὺς αὐτὸς ἔπαυσε κεραυνῶ; εἰ δὲ . . μοῖρα μοῦσαν . . προφθάσασα καρδίαν γλῶσσο' ἄγαν ἄν ἐξέχει Schwerdt.

1005sq. πρόπαρ ἀνδρὸς τίς πάλιν ἄν μέλαν αἶμ' ἀγκαλέσαιτ' κτέ. Heyse. 1007. οὐδὲ τιν' Margoliouth, τοῦδε τὸν Housman.

1007sq. οὐχὶ τὸν . . Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν γ' ἐπ' εὐλαβείᾳ Newman, οὐδὲ τὸν Ὀρφέα δὴ . . Ζεὺς τιν' αὐτ' ἔνευσεν. εἰ δὲ . . μοῖρ' ἄμυνον κτέ. Heyse, Ζεὺς δὲ τὸν . . ἀνάγειν αὐτίκ' ἔπαυσ' κτέ. Wilamowitz. 1008sq. ἀνάγειν <ἀκούω>, versu 1009 deleto, Margoliouth. τῶν φθιμένων ἄν ἐπ' αὐλαβείᾳ Verrall.

1009. Ζεὺς αὐτ' ἔπεισ' Stanley. 1011. μοῖρα πρόσθεν Margoliouth, μοῖρ' ἄμοιρά μ' Newman. 1013sq. καρδίαν γλῶσσά γ' ἄν τάδ' ἐξέχει Abresch.

1014. ἄν τιν' ἐξέχει Margoliouth. 1022. κτησίων Zakas.

1025. μάζης διαί Zakas, μάζης φαγεῖν Todt.

1029. παράσταθμοι Verrall. 1029sq. <πικροὶ πολίταις εἰσὶ χαῖν' ἐπικρμένοι> ὁμοί τε οὐόλοις. πάντα καὶ παρὰ στάδιμιν ἔξιεις Wilamowitz. 1030. σήσεις F W Schmidt. 1033. πείθοι' ἄν. εἰ πείθοι δ', ἐνδοίης ἴσως Heyse, πείθοι' ἄν, ἢ πάθοις γ' ἀπειθοῦσ' ἄν κακῶς vel πείθοι' ἄν, ἢ ἀπειθοῦσα καὶν πάθοις κακῶς F W Schmidt.

1035. βάρβαρος Wilamowitz. 1036. ἐμῶ, φρενῶν λαχοῦσα, πείθοιτ' ἄν λόγῳ Heyse, ἔξ εὐφρόνων λέγουσα πείθω νιν τρόπων Wilamowitz, εἴσω φρενῶν ἄν οἷσα πείθοι' ἄν λόγῳ vel εἴσῃ, τορῶ λέγουσ' ἢ πείθοιμ' ἄν λόγῳ F W Schmidt, ἔξω φρενῶν γεγῶσ' ἀπειθεῖ που Herwerden. ἔσω φρενῶν περῶντα Stadtmüller.

1039. θυραῖαν δῆτ' Margoliouth. τῇδ' ἐμὲ σχολή Wilamowitz. 1041. μῆλα, <προσπόλοις πυρᾶς μελήματ', ἀσχεύοισι> πρὸς σφαγὰς πάρος Heyse. πρόσθ' ἀγῆς πυρός Zakas. 1042. ἐλπίσασα τήνδ' ἔξει Margoliouth. Versum delet Wilamowitz. 1044. μῆρ' ἔχει, versibus 1044sq. post 1036 repositis, Heyse.

1051. In scholio πρὶν <μετὰ> αἵματος Papageorgiu. 1052. ἀτιμωθήσομαι rec. 1058. Vide etiam O Müller Eum. p. 77, G Hermann opuse. VI p. 138. 1059. θρηνητοῦ | κλύειν Margoliouth. 1065 et 1070 ἀγριεῦ Stanley.

1066. ἀπώλεσας γε καὶ μ' ὀλεῖς Heyse, ἀπώλεσας γὰρ τοῦμόν ἤ
vel ἀπώλεσας γὰρ οὖν μ' ὀλεῖν FW Schmidt. In scholio μόλις ὀρί-
ζομαι . . τινὲς δέ, δευτέρον με κτέ. Papageorgiu. 1068. περὶ
φρενί Margoliouth. 1075. μισοθέου Margoliouth. 1076.
κακὰ κατ' ἀρτάνας Zakas. 1076 sq. κακαρτάμου ἀνδρὸς σφα-
γεῖον, παιδίων ρακτήριον Heyse, κάρτα· ναί, ἀνδροσφαγεῖον, παι-
διορραντήριον Verrall. 1077. οὐκ ἀπορραντήριον Paley. 1078. In
scholio ἔοικεν <εἶναι> Papageorgiu. 1079. δ' ὡς Margoliouth.
1080. μαρτύρι· εἰσὶ γάρ, τοῖς· ἐπιπέθομαι Heyse. 1083 sq. ἥδη . .
ἔμην Heyse. 1084. τούτων προφύτας cum Weillio et in scholio
λέξοντας περὶ τούτων . . ἐγενόμεθα Margoliouth. γνωτῶν (vel ὀγ-
λων) προφύτας Stadtmüller, ἥδη προφύτας Housman. 1086. τί
τόδε νέον ἄχος; μὲγ' ᾧ Risberg. 1089 sq. ἀλλὰν δ' ἐκὰς ἀπο-
κατέχει Heyse. 1093 sq. ἡ τάλαν, τί τόδε . . τελεῖς; τί τὸν
κτέ. Heyse. 1095. λόγοισι φαιδρύνασα Margoliouth. 1097 sq.
χεῖρ' ἔγχεος ὀρεγομένα Heyse. 1099. νῦκαρ ἐξ Heyse.
1103 sq. ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ ξύνευνος, ἡ κυσὶ ξυναιτία
Ἄιδου· στάσις δ' ἀκόρετος γάνει . . θύματος γευσίμου Heyse, fort.
ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ κυσὶ ξύνευνος ἡ ξυναιτία Ἄιδου; στάσις δ'
κτέ. 1104. ἀλλ' ἀρτύει ξύνευνος (συνεργός) Risberg. ἀλλ'
ἡ γένος ξύνευνος ἡ Wilamowitz. 1105. γένει. στάσις δ' ἀκό-
ρετος φόνου Margoliouth. 1107. λουσίου EALM (Classical
Review 1891 p. 388). 1109. οὐ πεφαίδονται ex schol. Weil.
οὐ σε φαιδρύνει Verrall. 1110 sq. ἐπὶ δὲ ἡγρ μίαν ἔδραμε
προσβλαβῆς στέγην, ἄτε κοῦ δορὶ πτώσιμον . . βίον δύντος αὐλάς;
Heyse. 1111. ᾗτε Wilamowitz. 1114. ταχεῖά τ' Wilamo-
witz. τελεῖ vel πελᾷ FW Schmidt. 1116. In scholio ὅπως μὴ
ἀπόληται Papageorgiu. 1119. ἐνύδρω πτυχί Heyse. 1121. στέγαν
FW Schmidt. 1122. In scholio ἄχος <εἶναι> Papageorgiu. 1125.
κακᾶν γὰρ δουᾶν FW Schmidt 1126. τέχνη θεσπιφῶν; Mar-
goliouth. 1128. φέρουσιν παθῶν Mähly. 1130. τέχνη Todt.
1131 sq. θροεῖ . . ἐπερχέαι Margoliouth, θρώω πάθος ἐπέγχεας Wi-
lamowitz. 1132. πάθος ἐπεγχεῖον Heyse. ἐπαγγέασα Heusde,
ἐπεγελάσας Todt. 1137. In scholio θρηνεῖς Papageorgiu. 1141.
Scholium ad v. 1142 pertinere monet Kueck. 1144. περὶ βάλον
τό γ' οἶ Verrall. 1146. γλυκύν γ' ἀγῶνα Verrall. 1150.
Scholium διὰ τὸ δυστυχῇ . . ἀνοφελῶς ad ματαίους 1149 refert
Risberg, ad κακορρήμονας 1154 Kueck. 1151 sq. μελοτυπεῖς

- ἐμοί τ' ἐρεθιεῖς θυμόν Heyse. 1158. τροφάς Margoliouth.
 1162. ὄρωπῶν νεόγονος ἄν μάθοι Heyse. 1163. δ' ὑπὲρ Margoliouth, δύας Kock. δ' ἄπερ στόματι φοινίῳ Heyse. 1164. δύσαγεῖ Verrall. 1165. θράγματ' A Pallis, fort. θραῖγμα δ'.
 1170. τὸ μὴ οὐκ ἔχειν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει πόλιν vel τὸ μὴ οὐκ ἔχειν πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει Stadtmüller. 1171. ἐγὼ δ' ἄτερ μένουσ' Mähly. ἐγὼ δὲ θεσμὸν ὑστάτη ἔμπεδῶ σφαγῶν Heyse, ἐγὼ δὲ τέρμ' ἄνοστον ἐν πέδῳ βαλῶ Newman, αὐτὸν δὲ θερμούς σταγόνας ἐν πέδῳ βαλεῖν Paley, ἐγὼ δὲ θερμὸν οὐ τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Zakas, ἐγὼ δ' ἔθ' αἶμαθ' ὕσταθ' ἐμ πέδῳ βαλῶ Risberg, ἐγὼ δὲ τέρμιονος τάχ' ἐμπελῶ κακῶν Tucker, ἐγὼ δὲ θερμόπνοους τάχ' ἐμ πέδῳ παλῶ K Frey.
 1173. τίς καί σε Heimsoeth. 1173sq. κἄν τίς σε κακοφρονεῖν πῖθοι στυγνὸς δαυμόνων, βαρέ' ὑπερπιθῶν μελίζειν. . γοερά τ' ἀναφορᾷ Heyse. 1174. ὑπερθεῖν βαρύς Margoliouth. ὑπερβαρύς τ' (et antea κακοφρονεῖν) Newman. 1175. πάθη μογερά F W Schmidt. 1176. λάβρος δ' Todt. 1180sq. πνέων ἔθ' ἤξειν, ὥστε κῆμά σοι δοκεῖν βρύειν πρὸς. . μεῖζον φρενῶσύν τ' Heyse. 1190. ὕμνοῦσι δεῖπνον, δώμασιν προσημμένην Heyse. πώμασιν Verrall. 1194. πρῶταρχον ἄτης Wilamowitz. 1195. ἐκμαρτυρήσω προὔμῳσασα μὴ εἰδέναι Heyse. 1199. ἀλλόθρουον τέ νιν Heyse, ἀλλόθρουον πόριν Stadtmüller, ἀλλόθρουον γονῆ F W Schmidt, ἀλλόθρουον πόνους Zakas.
 1200. οἷσπερ οὐ Todt. Post 1201 supplet XΘ. ποίαν τοσαύτης χάριτος αἰτίαν ἔχων; Heyse. Post 1203 (K.A. προτοῦ κτέ.). 1202 (XΘ. μῶν καὶ κτέ.) supplet K.A. λαβρόν γ' ἐραστῆν πρῶτα μὲν κήνηγάμην Heyse. 1205. παλευτής vel πάλαι τις Stanley, πελαστῆς Housman. 1210. πῶς δῆτ' ἄδικτος Margoliouth. 1214. δῖνος (cum M Schmidtio) ὀρθομαντείας πόνων W., δίναις ὀρθομαντείας πόνους (vel κλόνους) Stadtmüller. 1215. φρομίοις εἰδισμένοις Margoliouth. 1218. θανόντες φασγάνῳ Zakas. ὥσπερ οἷς πρὸς τῶν φίλων vel ὥσπερ οἷς πρὸς φίλων Kock. 1218sq. τῷ σκορεῖ πρὸς τῶν φίλων χεῖρας. . πλήσαντες Heyse. 1222. καὶ τῶνδε Herwerden. 1223. μαλκόν, λέοντος ἐν λέχει Heyse, χλίωντ' ἀναλκιν κτέ. Stadtmüller, λόκον τ' ἀναλκιν Zakas. Versum delet Wilamowitz. 1227. γλῶσσά γ' αἶματος Zakas. 1227sq. οἷα. . φαιδρόνουσά νιν, ἄτης. . κακῇ τέχνῃ Margoliouth, οἷαν γλῶσσα μισητῇ. . ἄτην λαθραῖον

- τεύχεται κτέ. Weil, οἶα γλῶσσα μισήτης κονός, λέξασα . . φαιδρόνους δοκὴν ἄτης λαθραίου, τεύχεται κτέ. Munro. 1228sq. γλῶσσα . . λείξασα καὶ σήνασα φαιδρωπὸς δάκη ἄτης λαθραίου δήξεται Kock. 1228. λέξασα κάκτεινασα φαίδρ' ἐπ' οὖς, ῥόικηνα Heyse. καὶ σήνασα φαιδρῶ νῶ Mähly. 1230sq. τοιάνδς τολμᾶ, θήλως . . φονεύς, τίσιν. τί νυν κτέ. Heyse. 1234. κύουσαν Ἄκθην μητέρ' Mähly. Ἄκθη Heyse. 1239. ἐν τάχει παθῶν Mähly. 1242. καὶ τὰ φος scribendum videtur. 1243. κλύοντα λήροις (vel λήθοις) Keck. ἀληθῶν Margoliouth. ὦδ' ἐπεξήκασμένα Heyse. 1244. ἀκούων Margoliouth. 1251. ἡ κάρτ' ἀκούων παρεκόπη Margoliouth, ἡ κάρτ' ἀουρῶν παρεκόπη Heyse, ἡ κάρτ' ἄρ' εὐ παρεσκόπεις Zakas. ἡ κάρτ' ἐναργῶν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν Stadtmüller. 1252. τελοῦντος τοῖνομ' ἔτι γ' ἀμνηχανῶ Todt. 1254. δυσπυθῆ Verrall. 1255. παπαῖ, παπαῖ. | οἶον τὸ πῦρ· περᾶ δ', ἐπέρχεται τε μοι Heyse. παπαῖ· νέφ τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει F W Schmidt. ὑπέρχεται A Pallis. 1256. οὔ γ' ὧ· ποῖ φύγω; Heyse. 1259sq. ὥς δ' εἰ φάρμακον τέμνουσα . . ἐνίσιν ποτῶ Zakas. 1260. ἐνθεσιν ποτῶ Heyse. 1260sq. μῖσος ἐνθεῖσα σκύφω ἐπεύξεται Kock. 1263. ἀντὶ τίσασθαι φόνω Mähly. 1263sq. τόδε, σκῆπτρόν τε καὶ Heyse. 1265. σεμνὴν πρὸ Heyse. 1266. φθύρον· τὰγάλαθ' ὦδ' ἀμείβομαι Heyse. πεσόντα θ' ὦδ' ἀμείβομαι Verrall. 1267. ἄλλην δ' ἄλῃτιν Mähly. Versum suspectum habet W. 1269sq. ἐποπτεύσας πάλαι . . καταγελωμένην ἐμέ Wilamowitz. 1269sq. ἐποπτεύσας τε, μὴ . . φίλων μ', ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρούπως μάθῃ Heyse, ἐποικτίσας (vel ἐποικτίρας) δέ με . . καταγελωμένην μέγαν γέλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρούπως μ' ἄγει Kock. 1270. κἀνταῦθα κύσμων Zakas. 1270sq. καταγελωμένην ὑπὸ φίλων τε κἀχθρῶν Margoliouth. 1276. ἐπίζηνος Stanley. 1277. φοινίῳ προστάγματι Mähly. 1282sq. θριγκώσων, φίλοις αὔξημ', ἐνουπίασμα κειμένου πατρός (1284) Heyse. κάτεισιν· ἄτας . . θριγκῶσαι φίλοις ἄξει (1284) Wilamowitz. 1283. Hunc versum post 1288 collocat Risberg. 1285. τί δῆτά σ' οὐδ' ἐπακτὺς F W Schmidt. 1289. ἰοῦσ' ὑπάρξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. ἄραρε γάρ· πρὸς ἔρκος ἐκ θεῶν μέγα (1283) <Ἄλδου νόλαισι ταῖσδ' ἐλαφρὸς ἐμπελῶ> Heyse. ἴθ', οὐ στενάζω· τλήσομαι vel ἰοῦσ' ἄρ' εἴσω τλήσομαι F W Schmidt. ἰοῦσ' ἂ πράξω Metzger. ἰοῦσα πράξιν τλήσομαι τοῦ κατθανεῖν Risberg. 1294. πολλὰ δὲ σχε-

θρά Verrall. 1298. ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέω Heyse, οἷ, ξένοι·
θρόνον πλέω Zakas. χρόνος πλέως Todt.

1303. εὐκόλως Wilamowitz. 1306 sq. φῶ φῶ . . ἔφρξας;
ἐς τί δ' ὁσφραντὸν στύγος; Heyse. 1307. φρενὶ Wilamowitz.

στύγει scribendum videtur. 1309. καπνὸς τῷδ' Heyse. ἧ που
προσόζει Blaydes. 1312 sq. post 1319 transponit Todt, post

1315 collocat, deletis versibus 1316—1325 vel etiam 1316—1329,
W Gilbert. 1315 sq. οὔτοι . . φόβῳ <ἐρκους περιπτάς, οὔτ' ἀναί-

νομαι θανεῖν> ἀλλ' ὡς φθανούσῃ κτέ. Heyse. 1316. ἀλλ' εἴ
(vel καλῶς) θαναούσῃ . . μοι τότε Mähly. 1319. ταῦτα σ' Todt.

1321. εἰπεῖν ἡριθνής θροῖον Housman. 1321 sq. ῥῆσιν ἐκ φρε-
νῶν θέλω ἐμῶν τιν' αὐτῆς Heyse, ῥῆσιν ἐκ θροῖων θέλω ἐμοῦ τιν'
αὐτῆς Mähly. 1323. τοὺς τ' ἄνω τιμαόρους Margoliouth, τοῖς

νέοις τιμαόροις Housman. 1323 sq. τῷδ' ἐμῷ τιμαόρῳ. ἐλθεῖν
φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίσιν νόμῳ Heyse. τοῖς πατρός τιμαόροις ἐχ-

θροὺς φοναῖσι Weil. τοῖς νέοις τιμαόροις ἐχθρῶν φονεῦσι τῶν
ἐμῶν τίνειν ὁμοῦ Zakas. 1324. χρόνος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν

Wilamowitz, ἐχθροὺς φόνευσιν τοὺς ἐμοὺς Verrall. 1328 (μό-
λις Stanley), βουλῆς Heyse, ὀλῆν Mähly. 1331. πᾶσι βροτοῖσιν·

<τὸ γὰρ ἐκλείπον παπαίνουσιν>, δακτυλόδεκτον δ' Heyse. 1337.
ἀποτείσας (et 1339 ἐπικραίνει) Weil. 1338 sqq. καὶ . . θανῶν

αὐ πῶς ποινὰς ὅδ' ἄγαν ἐπικρανεῖ, τίς ἂν αὐτ' Schwerdt. ἀπο-
τίσῃ . . ἐπικράνῃ Zakas. 1339. ἅτα πικρανεῖ Margoliouth, ἀν-

τεπικράναι Heyse, ἀντεπικραίνει Newman, ἐπικληρώσει Wilamowitz.
1340. τίς ἔτ' εὖξαιτ' ἂν βροτὸς ὢν Margoliouth. 1342. πλη-

γὴν εἰ Zakas, fort στέρνων ἔσω. 1353. φροίμυζονται τορῶς
Wilamowitz. 1355. μελλούσης δέος Newman. 1355 sq. οἱ

δὲ μελλούσης κλέος πόλεως πατοῦντες Heyse. 1358. τοῦ δρᾶν
ποτ' ἐς τί καὶ τὸ βουλευῆσαι φέρει Heyse, τοῦ δρῶντος ἐς τι καὶ

τὸ βουλευῆσαι πέρι L Schmidt, δρασθέντος ἐς τί καὶ το βουλευῆσαι
πέρι; Mähly, οὐ δρᾶν γὰρ ἔστι, καὶ τὸ βουλευῆσαι πάρα Risberg.

ἔστω . . πέρα Margoliouth. βουλευῆσαι, τί μῆ; Wilamowitz, βου-
λοῦσαι χερὶ Zakas. 1361. βίον κτιλοῦντες Verrall. 1365.

τεκμήρι' εἰσίν; Heyse. 1369. πάντῳθεν ἐπιθύνομαι Heyse.
1373. In scholio <ὡς> συνήθως Papageorgiu. 1376 sq. ἀφρόν-

τιστος πέλει δίκης Mähly. ἀφρόντιστος πέλων, νείκης . . χρόνῳ
δίκῃ Zakas. 1377. νίκη τ' ἀλαῖος ἦλθε Heyse, νίκη τέλειος

Wilamowitz. 1380 post 1382 collocat Wilamowitz. 1385.

Ζηγὸς τρίτου σωτήρος Zakas. 1387. καίτοι φανερώς θυμὸν ὁρμαίνει ποσὼς Heyse. μῦθον Margoliouth. ὀρυγάνει πόσις Zakas. 1388. σφυγὴν Wilamowitz, πάρχην Mähly. 1393. χαίρουτ' ἂν ἢ οἰκτείρουτ' Heyse. ἐγὼ δέ γ' (vel ἐγὼ μέγ') ἡδόμεαι FWSchmidt. 1394sq. εἰ δ' ἦν πρόπον τῷ θεοῖς ἐπισπένδειν νεκρῷ, ὃδ' ἂν δίκαιος ἦν, ὑπερόδικος μὲν οὖν Margoliouth, εἰ δ' ἦν πρόπον νόμος τ', ἐπισπένδειν νεκρῷ τὰδ' ἂν δικαίως ἦν κτέ. Zakas. 1396. In scholio ἤγουν ἐν <δρόμῳ> φόνου Papageorgiu.

1409sq. δαμοδρόοις ἀραῖς ἀπέδικεν, ἀπέταμέν α' Weil. 1410. ἀπέκτανες, ἀπέταμες Margoliouth. ἀνέδικες ἱταμῶς; Heyse. ἀπόδικος ἀπόδαμος ἀπόπολις ἔσῃ Wilamowitz. ἀπόπολις τ' Todt. 1413. ἐκχεῖς ἀράς Mähly. 1415. ὅτ' οὐ Wilamowitz. ὡς οὐ Risberg. 1422. λήγοντ' ἀπειλῶν Stadtmüller. Scholium quondam fuisse: ἀναγκαίως τοιαῦτα ἀπειλεῖ ὥς παρесеκυσμένη ἵνα κτέ. putat Papageorgiu. 1422sq. τοιαῦτ' ἀπειλεῖς ὥς παρесеκυσμένη ἐκ τῶν ὁραιοῦν πειρᾶν εἰσελθεῖν κράτους· ὃ γὰρ φθονήσω. χερσὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχεν σ' Heyse. 1423. χερσὶ τε Wilamowitz. 1428 In scholio fort. σ' ἐλέγχεσθαι. 1430. σ' ἀπίετον ἔτι χοή Risberg. 1432. καὶ τῶνδ' ἀκούοις ὀρχίων ἐπὼν, θέμις Housman. ἀκούειν ὀρχίαν φήμην θέμις Margoliouth. ἀκούσαδ' Herwerden. ἐρχίων Heyse. Versum post 1435 collocat, deletis v. 1436—38, Stadtmüller. 1432—24 post 1438 collocat Wilamowitz. 1435. οὐ μοι φόβου σ' ἔλαστρον (ἀλάστορ' Mähly) ἐλπὶς ἐμβαιεῖν Heyse, οὐ σὺν Φόβῳ μοι μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν Newman. 1435—38 delendi videntur. Ante 1436 supplet κείνος δ', ἀνὴρ κακοῦργος, οἱ' ἔδρα. παθῶν Heyse, τί καὶ φοβοίμην; ἀξίως ἀνὴρ ὅδε Todt. 1441. ἡ δ' αἰχμάλωτος ἡδὲ Heyse.

1441sq. Verba καὶ τερασκόπος . . τοῦδε delet Wilamowitz secutus Nauckium qui interpolatorem verba poetae adauxisse suspicatus est. 1441—44. ἡ τ' αἰχμάλωτος ἡδὲ θεσφατηλόγος καὶ κοινόλεκτρος ναυτίλων ἐν σέλμασιν <εὐνῆς τε τοῦδε ζῶσα καὶ θανούσ' ὁμῶς> ἰσοτριβής κτέ. Todt. 1442. θεσφατηγόρος Nauck. 1442sq. καὶ κοινόλεκτρος, ναυτίλων γ' ἐφ' ἐλμάτων πιστῇ ξύνευνος τοῦδε, θεσφατηλόγον ἴσθ' ὡς τριβήν, ἄτμα δ' οὐκ ἔπραξ' ἄδην Heyse. 1445. αὐτῶς Heyse. 1447. κεῖται, φίλη τὼς τῷδ', ἐμοὶ δ' ὑπήγαγεν Heyse. 1447sq. φίλη τοι τῷδ', ἐμῇ δ' . . εὐνῇ Mähly. ἐμῇ δ' ἐπήγαγεν ψυχῇ παροφώνημα Zakas. 1448. κείνης παροφώνημα Margoliouth, ἀνὴρ παροφώ-

- νημα Wilamowitz τήνδ' ἐμῆς χλιδῶν Newman. 1449 sqq. Versibus 1542—46 post v. 1505 transpositis hunc stropharum ordinem: α β γ α' γ' δ, mesodum, δ' ε β' ζ ε' ζ' statuit Newman. 1451. τὸν ἀεὶ μόλοι Wilamowitz μόλοι φέρουσ' αὐτοῖσιν ἡμῖν Heyse. 1455. δὲ κάπεφθιτο (deleto βίον) Heyse. δ' ἀπεφύγη βίον Davies. 1456. ἰὼ παράπαν ὁμόνους Ἑλένα Heyse. ἰὼ Δαναῶν ἀνδρῶν Ἑλένα Zakas, ἰὼ παρὰ πύρ ὄνορ' οὐσ' Ἑλένα Housman. 1459. νῦν δὲ λίαν scribendum videtur. τελείαν <ᾶς> Margoliouth. πολούμνατον Newman. 1459 sq. πολόμναστον πενθείαν ἔκτισ' ὠδὲ δι' αἶμ' ἀνιπτον Risberg. 1459 sqq. νῦν δὲ τέλειον ἐπήνυσας αἶμ' ἀνιπτον, τοῖσδε δόμοις Ἑρινὸς ἐριδμαντὸς τόσανδρός οἰζύς Heyse. 1461 sq. ἦν ποτ' ἐν δόμοις ἐρινὸς δάμαρτος, ἀνδρὸς οἰζύς Margoliouth. 1463. μὴ δὴ Heyse. 1470. διφύαισι Margoliouth. 1471. χρέως ἰσόφυχον γυναικῶν Heyse. σινόφυχον Newman. 1474. In scholio ἄδει pro δικάσει requirit Risberg. 1474 sq. σταθεὶς ἐκνόμως ὕμνον ὕμνων ἐπεύχεται δίκαν Sonny. 1475. ἐπαυχεῖς ἔτι Heyse, ἐπεύχεται <δάμαρ> Weil, ἐπεύχεσθαι δοκεῖς Wilamowitz, <Ἀρᾶν> ἐπεύχεται Risberg. 1477. τριπάλαιον Schwerdt. 1479. ἔρωθ' αἵματολοιχὸν Pauw. 1480. τέρει· τρέφεται Margoliouth. τρέφεται καὶ νῆ, πρὶν Housman. 1481. νεύλιχνος Heyse. 1482. ἦ μέγαν αἶμασι τοῖσδε Newman, ἦ μέγαν ἐκ γενεᾶς (vel ἐν γενεᾷ) Paley, ἦ μέγαν οἰκίστον Wilamowitz, ἦ μέγαν ἐν δόμοισι Schwerdt, ἦ μέγαν εἰκόσι τοῖσδε Housman, ἦ μέγαν ἔγκασι τὸνδε scribendum videtur. 1489. τί τῶνδ' <οὖν> Wilamowitz. 1493 sq. ὑφάσμασιν ὠδ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας θεοσέπτωρ Heyse. 1494. ἐκπνεύων Wilamowitz. 1496. <ῶ> δολίῳ Margoliouth, <πρόχεισαι> δολίῳ Wilamowitz. 1496 sq. <ῶ> δολίου μόρφ δαρμεὶς ἐκ χειρὸς κάμφιτόμῳ βελέμνῳ Heyse. 1497. παλάμνῳ Newman. 1499. <μὴ δ' ἐπιλήθου τοῦ δαίμονος, ὅς τῶνδ' αἴτιος ἦν> μὴδ' ἔτι δεχθῆς Heyse. 1499 sq. μηδεὶς λέξῃ δ' Ἀγαμεμνονίαν καίνειν ἄλοχον F W Schmidt. 1500. ἄλοχον <τοῦδ' ὀλέτεφαν> Newman. 1504. ἀπέτισεν <φονίαισι δίκαις> Newman. 1506. ἀναίτιος σύ Wilamowitz. 1512 sq. τάλας Ἄρης ὀπαδός, οἱ προβαίνων . . πατάξει Newman. ὅποι δοκεῖ προβαίνων ἀγνὸν κουροβόρον παρέξειν Margoliouth, ὁ παιδικᾶ προσβαίνων πάχηα κουροβόρῳ παρέξει Verrall. προβαίνει, πάχναν αὐ κουροβόρον Wilamowitz. 1522. οὐτ' . . γενέσθαι

- <τάνδροι πρὸς ἡμῶν, οὐτ' οὖν ἀσεβεῖς ἔροισαν τέχνας> Wilamowitz.
 1522sq. οὐδ' ἀνελεύθερον ἂν μοι θάνατον τοῦδ' ἐγκαλέσας Heyse.
 1523sq. γενέσθαι (τοῦδ' οὕτως) δολίαν τ' ἄτην Margoliouth.
 1527. παῖδ' Ἰφιδένειαν, (ἐθύσε πατήρ) Wilamowitz. 1527sq.
 τὴν πολύκλαυτον ἀνάξια δράσας . . πάσχων Newman, τὴν πολύκλαυ-
 τον ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων Ἰφιδένειαν Margoliouth. 1528.
 δάξια δράσας, ἄξι' ἀποσχῶν Heyse. 1536. δηλοῖ Wilamowitz.
 1537. Δίκα δ' . . δὴ θήγει βέλος Heyse. 1537sq. δίκη . . θή-
 γεται . . μοῖρα Margoliouth, φυλὴν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει . .
 θηγάναισι μοῖρα Schwerdt, Δίκας . . θήγει βλάβας . . θηγάναις
 Moira R Hildebrandt. 1538. θηγάναισιν ἄορ Housman. 1542
 —46 expungit Heyse. 1546. μελάνων Risberg. 1547sq.
 τίς δ' ἐπὶ τύμβῳ <λιπαρῶς> αἶνον <ἀπαμβρύσας> ἐπ' ἀνδρὶ . . ἰάπ-
 των, <ιαλέμων> Newman. 1549. τίς ὑγεία Heusde. φρενῶν
 κυρήσει Zakas. Post 1552 supplet ὡς ἐπεικὲς ἐφ' ἡμῶν.
 μεῖζους δ' ἄλλοθεν ἔξει χαρίτων τιμᾶς Heyse. 1553sq. οὐχ
 ὑπὸ κλαυθμῶν καὶ στοναχῶν τῶν ἐκ τῶνδε δόμων, ἀλλ' Ἰφιδένει'
 ἀγαθίζομένα θυγάτηρ, ὡς χροή, φίλῃ φίλιον πατέρ' . . χεῖρα βα-
 λοῦσ' ἀγαπήσει Schwerdt. 1564sq. τίς τὰν ἄράν ἂν . . τέτηκ-
 ται γὰρ γένος προσάφει Schwerdt. 1565. πρὸς αὖξῃ Zakas.
 1568. ἐπερῶ δαίμονι Heyse. 1568sq. δαίμονα τὸν Πλεισθενιδᾶν
 πιστωσαμένα τάδε Schwerdt. 1569. τάδε μιν Heusde. 1569sq.
 ὄρκους τ' ἔμεν ἤ . . δούσκλητα πορόντ' L Schmidt. 1569—71.
 ὄρκους θέσθαι μηκέτι γένναν ceteris eiectis Todt. 1570. δού-
 πληστα Heyse. 1570sq. ἰόντ' ἄλλην γενεάν Schwerdt. 1573sq.
 βαιὸν ἐχοῦσῃ πᾶμ' ἀπόχρη μοι κτεάνων τε μέρος Housman.
 1573sq. κτεάνων δὲ μέρος μοι πᾶν ἀπόχρη κάλληλοφόνους μανίας
 . . ἀφελούσῃ Schwerdt. 1573—76 delet K Fleischmann. 1574.
 πᾶν, ἀπόχρη 'μοί δ' Verrall. 1591. προθύσων μάσσον' ἢ φίλως
 Heyse. προστηνῶς μᾶλλον Housman. 1591sq. τῶμῳ προθύμως . .
 δοκῶν κρεουργὸν . . Ἀτρεὺς παρέσχε Wilamowitz. 1594sq. τὰ
 μὲν κάρη καὶ πόδε χερῶν τ' ἄκρους κτένας ἔκρυπτ' ἄπωθεν ἀν-
 δρακὰς καθήμενον. ἄσχημα δ' αὖθ' ἦδ' εὔτυχ' ἀγνοίᾳ λαβῶν ἔσθαι
 βορὰν ἀσαυτὴν, ᾧ σορὸς γένει Heyse. 1595. ἔκρυπτ' ἄνω θεῖς
 ἀνδρακὰς θατούμενος Th Voigt. ἀνδρακος καθημμένου Housman.
 1595sq. ἔκρυπτ', ὁ δ' αὐτῶν . . ἄσχημ' ἄνωθεν Todt.
 1601. ξινοδικὸν Karsten. ξινοδόκῳ τιθεῖς τ' ἄράν Heyse,
 ξινοδόκῳ 'πιθεῖς ἄράν Mähly. 1603. ἐπίδικ' ἀθλίῳ Verrall.

1605. ὄντα μ' ἔλεπε, ἀδελίω Margoliouth, ὄντα μ' ἔρνος ἀδελίω F W Schmidt, ὄντα μητρὶ ἀδελίω Zakas, ἐπιτεχθέντα μ' ἀδελίω Th Voigt 1605sq. τρίτον γὰρ ὁπτὰ μετὰ τέκν' ἀδελίω πατρὶ συνε-
 ξεῖλ' με Heyse. 1612. ὁβρίζοντ' . . σέβω, (οὐδ' αὐτὸς εἴ τις
 τῶν κακῶν ἀναίτιος) Heyse. Fort. ἐν νεκροῖσιν. 1613. φῆς
 νέκυν Zakas. 1614. μόνος τ' Wilamowitz: μόνος δ' ἐπευκτὸν
 . . φόνον; (εἰ δὲ μάλ' ἀδέως αἰτίαν τήνδ' ἐνδέχῃ) Heyse. 1616.
 δημορριφεῖ Wilamowitz. 1620. χῶς Margoliouth. χειροῦμενον
 Stadtmüller, fort. κεχρημένω. 1621. δεσμῶν Verrall. κατὰ
 γῆρας Risberg. 1625. γόναι σὺ τοῦ σ' ἦκοντος Macnaghten.
 1625sq. γόναι, σὺ τοι θήγοντά σ' εἰς μάτας νέον οἰκουράν. εὐνὴν
 ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἄμα, ἀνέριστ' ἂν ἡγοῦ τῷδε βουλευῆσαι μόνον;
 Heyse. σὺ φῆς ἦκοντος . . τόνδε βουλευῆσαι μόνον Wilamowitz.
 1630. πάντα τοι φθογγῆς χαρᾷ F W Schmidt. ὑπὸ Margoliouth.
 1635. οὐδ' ἔτλης Heyse. 1638. (ὃν ἡδύλαβετ' ἄν. νῦν δ', ἐπεὶ
 γ' ἄρχης πόλις) ἔκτοσθ' ἔτ', οὐδὲ χρὴ ματῶν, πεφάσσομαι Heyse.
 1640. ζεύξω παριεῖς Margoliouth. βαρεῖαις· οὐχ ἱμῶ Heyse, βα-
 ρεῖαις ὄντα μὲν Zakas. σειραφόροις Newman. 1643. τί δ'; ἦ
 Heyse. 1643—48 delet H Wolf. 1644. ἀλλὰ συγγενές
 Zakas. 1646. ἔκτειν', (ἄδειαν τῇδ' ἐπὶ ἡλπίσας δόικης ἔξαιν')
 Ὀρέστῃς κτέ. Heyse. 1649. τάδ' ἔρπειν, καὶ τελεῖν Heyse.
 ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ', ἔρδειν καὶ λέγειν γνώσῃ δόξα Risberg.
 Inter 1649 et 1650 duos versus excidisse putat Todt. 1652.
 καγὼ ξιφῆρης Herwerden. 1654. ἕτερα δρᾶσωμεν Schwerdt.
 1655. ἀμὰ γὰρ τάδ' ἐξαμῆσαι πρότερα F W Schmidt. τόδ' Wi-
 lamowitz. ἐξαμῆσαι τέλσα Stadtmüller. 1656sq. ἄλκις πα-
 ρέσσω· μηδὲν αἰμῶμεν νέον. στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες, τοῦ
 πεπρωμένου πλέον πρὶν παθεῖν ἔρξαντες· χαίρειν χρῆν . . μάχθων
 τενεῖτε Schwerdt. 1657. στεῖχε δὲ σὺ χοῖ γέροντες Weil.
 1657sq. στεῖχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς δόμους, τετρωμένους πρὶν
 παθεῖν. στέρξαντας αἶρειν χρῆν anonymus, στεῖχετ' ἤδη μοι, γέ-
 ροντες, . . ἔρξαντες (vel εἰξαντες) αἰσχρόν· χρῆν Risberg, στεῖχετ'
 ἤδη τοὺς γέροντας ἐς δόμους πεπρωμένους πρὶν παθεῖν ἔρξαντες·
 χρῆν Verrall. πρὸς πόνοις πεπρωμένοις τοῖσδε πρὶν παθεῖν ἔρξαν-
 τες, καιρὸν Zakas. πρέπον μὲν οἶν, πρὶν παθεῖν· ἔρξαι δ' ἄκαιρον·
 χρῆν Heyse. 1658. πρὶν παθεῖν, ἔρξαντας ὦραν, χρῆν, τάδ'
 ὥς ἐπράξωμεν Housman. χρὴ Hartung. 1659. εἰ δ' ἔτ' αὖ
 μάχθων γένοιτο τῶνδ' εἰς Heyse. τῶνδ' ἄν, στέργοιμεν ἂν Mar-

goliouth, τῶνδ' ἄλλῃ, στεχοίμεθ' ἄν Housman, τῶνδε παῦλ', ἐλοί-
 μεθ' ἄν Zakas. **1659**sq. εἰ δ' ἄκος . . τῶνδ', ἅλῃς πεπληγμέ-
 νοι δαίμονος . . δυσμενοῦς, δεχοίμεθ' ἄν F W Schmidt. **1664.**
 γνώμης ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντα κερτομεῖ Schwerdt. δ' ἁμαρτῇ
 τὸν κρατοῦνθ' ἁμαρτάνειν Verrall. δ' ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντά θ'
 ὑβρίσας, versum post 1649 interponens, Wilamowitz. δ' ὁμαρτεῖν
 τὸν κρατοῦντα τοῖς λεφῶς Housman. τὸν κρατοῦντα (τῷ κρατοῦντι
 Pauw) δύσφορον Stanley. **1669.** πρὰς σὺ πιαίνου Heyse.
 παῖς, ἀγάλλου δὴ μαιίνων F W Schmidt. **1670.** μωρίας ποτέ
 Wilamowitz, μωρίας φρενῶν Stadtmüller, ἐπηρείας, γέρον F W
 Schmidt, μωρίας χερὶ Metzger. **1672.** ὕλαγμα· πᾶν ἐγὼ (ut
 fere Musgr.) Weil. **1673.** κρατοῦντε τὰπὶ δωμάτων Schwerdt.
 In scholio legendum: κρατοῦντες τῶνδε τῶν δόμων διαθησόμεθα
 τὰ κατ' αὐτοὺς καλῶς.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

CHOEOPHOROS.

Separatim ediderunt fabulam A Sidgwick (1884), Theod. Heyse (die Orestie des Aeschylus 1884), N Wecklein (Aeschylus Orestie 1888), A W Verrall (1893).

4. κήρυξον vel κηρύσσων Paley. 13. Scholium ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον ad οὐδέν ποτ' ἄλλο v. 16 refert Papageorgiu. 24. φονίας ἀμυχθεῖσ' Newman. 26. βιαίως ὡδ' ἠγμοῖσι Heyse. 29 sq. προσφέροισι τολμᾷ κλεπτῶν ἀγέλαιστοις Heyse. 32. τορῶς δὲ Φοῖβος Paley, τορῶς Φόβος γάρ Newman. 33. πόνων ὀνειρώμαντις Heyse. 34. ἄωρὶ νυκτὸς Heyse. 35. ἔλασε περίφοβον Heyse. περιφόβως scholiastam legisse putat Paley. περὶ φόνου Newman. In tertio scholio ὁ σαφὴς Φοῖβος Papageorgiu. 52. δεσπότηις ἀθέτοις Heyse. 55. τετραῖνον Heyse. 58. τί δ' ἐν Oberdick. 62. μένει χρονίζοντα λάχῃ Heyse, μένει, χρονίζοντα βρύει Verrall. χρονίζουσ' Stanley. 64. αἰμά γ' Stanley. 64 sqq. ἀλλ' αἵματ' ἐκποθένθ' .. τίταν φόβον γ' ἐπῆγεν. οὐδ' ἐὰ χλιδῶν, διαλγῇ δ' ἅτα διαφορεῖ φόνον παράκτην ὡς νόσου βρύειν, οἷοντι .. ἔδη λιβῶν Heyse. 68. παγκαρτέρας Newman. πᾶν κέαρ τᾶς (vel πᾶν κρέας) νόσου βρύειν Rankin. 70. πάντες ἐκ παγκυμίας ὁμοῦ Newman. 71. βαίνοντες ἐς τὸν Rankin. 73. καθαρμοῖς λοῦσαν ἄν μάταν Heyse. ἐκλούσαν Weil et Sidgwick. καθαίροντες οὐ γῆς ἄνους' ἄγην (vel οὐκ ἄνους' ἄγην) Rankin. 74. δ' ἄρ' Stanley. ἀντίπνοον Mähly. In scholio ὅ ἐστι πόλεμον secludit Buresch. 74 sqq. ἐμοὶ δ' ἀναγκοῦδακρον ἀμφὶ πτόλει θεοὶ προσῆξαν ἐκτὸς οἴκων πατρῶων δουλείου τ' ἐν αἵσας δικτύῳ τὰ μὴ δίκαια, μὴ πρόποντ' ἀρχαῖς βίου. ὕβριν βίᾳ φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. δακρύῳ δ' εἰμαθῶς ματαίους δεσποτῶν τύχας κτέ. Heyse. 75. θεοὶ προσῆψαν (74—78

- = 79—82 statuens) Newman. 76. δουλείαν Weil. 76 sqq. δουλίαν ἐς αἶσαν ἀποχθείσα τὰ μὴ δίκαια, τὰ μὴ πρόποντα ταγοῖς βίου βία φερομένοις αἰνέσαι Mähly. 77. <δεῖ> δίκαια μὴ δίκαια Newman. 78. πρέπει τ' ἐπ' ἀρχαῖς Stanley, μὴ πρόποντ' ἀρχαῖς Newman. In scholio πρόποντ' <ἀπ'> ἀρχαῖς . . τῶν πρὸς βίαν <με> κεκτημένων Papageorgiu. 79. βία φερωμένων Newman. 80 sq. δακρύω νῦν (vel δὲν) ὅφ' εἰμάτων ματαίους Newman. 81 sq. μάταια δεσποτῶν τύχας Weil. 86. τυφῶ Verrall. 87. Fort. ἔμφορον'.
104. λέγοιτ' . . ἔχοιθ' Heyse. 105. σοῦ Heyse. 112. ταῦτ' οὐ μανθάνουσ' Zakas. μάνθαν' οὐκ ἐμὸν φράσαι Oberdick. εἶσθι φράσαι Schütz. 120. ἀπλῶς σὺ φράζοις Heyse. In scholio κρίνετε Verrall. 124. χθόνις, <πάρισθι> Heyse. γένοιτο κηρύξας Housman. 129. χέρνιβας τάφῳ Zakas. 129 sq. χέρνιβας πρόχου λιτὴ καλῶ σε, πάτερ Heyse. 130. λέγω κελεῦσαι Macnaghten. 131. Ὑρέστιν, τῶνδ' ἀπόξενον δόμων F W Schmidt. ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν Heyse. πῶς καταΐξομεν δόμους Paley. ἀνάξομεν Mähly. ἀνάξομεν δόμους Zakas. 137. σοῖς θρόνοις Kock. 140. σωφρονεστέραν τρύπους F W Schmidt. 144. κτανόντας σ' ἀντικακτανεῖν Heyse. 145. τίθῃμι, τοῖς κακοῖς ἄρα Weil. τίθῃμι <προστροπῆς ἐμῆς> Stadtmüller. 150. κωκυτούς ἐπανύξειν Heyse. 152 sqq. ἴετε δάκρυα καταχεόμεν' ἐπ' ὀλομένῳ δεσπότῃ πρὸς ἔργμα τοῖς κτανοῦσι κεδνόν, τάφῳ δ' ἀπότροπον ἄγος ἀπευκτὸν ἐκχυμένων χυῶν· κλύε δέ μοι, σέβας, κλύε δέ, δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός = ὅτοτοτοῖ ὅτοτοτοῖ· ἐπὶ δ' ἔωι τις τίτας δορυσθενῆς ἀνὴρ ἄμ' ἀλκτῆρ πόνων, Σκυθικά τε χερὶ παλίντων' ἐξερέθοντ' Ἄρην ἐπιπαλὼν βέλη σχεδία τ' . . ξίφη Heyse, ἴετε . . ὀλοὸν . . τόδε κεδνὼν κακῶν ἀποτρέπον ἄλγος ἄσχετον . . σεβασία, δέσποτ', ἐξ . . φρενός = ὅτοτοτοῖ ὅτοτοτοῖ ἰώ· τίς δορύσσοις ἂν ἦτοι ἀναλυτὴρ δόμων Σκύθης; τίς ἐκ κερσὶν παλιντόνοις ἐνεργοῖ βέλη ἐπιπάλλων Ἄρης, σχεδία τ' . . ξίφη Newman. 154. ἔργμα Bellermann. κακῶν κενῶν Stanley. πρὸς εἴγματα τόδε Macnaghten. 154 sq. πρὸς ἔργμα χωστὸν ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος ἀπεύχετον Paley, πρὸς ἔργμα τόδε κακῶν, κεδνῶν δ' ἀπότροπον, ἄγος ἀπεύχετον Todt. 155. ἄρος Herwerden. 157. κλύ' ὦν λίσσονται ἔξ Herwerden. 159 sqq. ὅτοτοτοτοτοτοῖ ὅτοτοτοτοῖ ἰώ | τίς δορυσθενῆς ἂν ἦ τίς | ἀναλυτὴρ δόμων Σκυθικά τ' ἐν κερσὶν | σχεδία τ' ἀντόκωπα νωμῶν βέλη | ξὺν ἔργῳ μόλο· ἐπιπάλλων ἀνὴρ Pa-

ley. 163. Glossam *ἔτομα* ad *αὐτόκωπα* refert Papageorgiu.
 171. *σφ' ἐκείρωτο* Herwerden. 181. *ἦ εἰ τῆσδε* Zakas. 183.
κόραις, ἐπαίσθη Heyse. 184. In scholio *δάφιον Ἄργος τό ποτε*
ἀνυδρον fragmentum poetae intellegit Papageorgiu. 185. *στα-*
γόνες ἀστακτὶ Zakas. 191. *ἐγὼ οὐδέπω μὲν* Heyse. *ἐγὼ δ'*
ὀκνῶ μὲν . . αἰνέσαι Kock. 194. *ἦ φρέν'* F W Schmidt. 196.
ἀλλ' ἦ παρῆν μοι F W Schmidt. 198sq. *ὦν τῆδε συνεπένθει,*
φίλον . . τιμὴ πατρὸς F W Schmidt.

200. *καλωμεθα* Heyse. 205. *ποδῶν θ' ὁμοῖον, τοῖς ἐμοῖ-*
σιν ἐμφερεῖς Heyse. *ποδοῖν θ' ὁμοῖοι* Zakas, *ὦν οὗδ' ὁμοιοι* Todt.
 207. *ἐκείνου <πλόκαμον ὃς χερσὶν φέρων προσήλθε τῷ μβω>* καὶ
 Todt. 208. *πτέρναις τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι* Heyse.
 210. In scholio *ὠδῶν* Papageorgiu. 213. *ἐπεὶ τῶν* Mähly. In
 scholio *ὕπῳ θεῶν* Kueck. 216. *ἐξαιτουμένην* Heyse, *ἐπικαλουμένην*
 Mähly, *ἐκπαγλούμενος* Verrall. 217. *καὶ πρὸς, τί* Heyse. 223.
τάδε λέγω σε προυννέπειν; Weil; *τάδε λέγειν σε προυννέπω;* Stadt-
 müller. *σ' ὡδ' ἐγὼ προσεννέπω;* Sidgwick. 224—27 hunc ordi-
 nem habuisse: 224. 227 (*ἔχνοσκοποῦσα δ' ἐν κτέ.*). 225 (*χοιρᾶν τ'*
ἰδοῦσα). 226 putat Stadtmüller. 226. *φορᾶν ἐμέ* F W Schmidt.
 228. *σαντῆς ἀδελφὸν συνεμέτρου τοῖς σοῖς πᾶρα* Heyse. 231.
σπάθης τε πληγᾶς, ἐν δ' ἔθ' ἡλείου γραφῆν <τάδ' οὖν Ὁρέστον· τῶν-
μὸν ὄμμα δ' ἀγνοεῖς;> Heyse. 238. *ὁμοῦ· προσανδᾶν . . ἀναγ-*
καῖον σ' ἐμοί F W Schmidt. *ἀναγκαῖον σέ μοι* Mähly. 238sq.
(προσανδᾶν δὴ τ' ἀναγκαίως ἔχω πατέρα σε, . . ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοί),
σὺ δυσμύρῳ ἦκεις ἀέλιπτος καὶ δόμοισι πῶς φέρων; Heyse. 242.
σέβας θ' ὁρᾶν F W Schmidt. *ἐμοὶ φάος φέρων* Herwerden.
 252sq. *πάρεστι πατρὸς ἐστεργμένῳ ἄμφω, φυγῆν τ' ἔχοντε* F W
 Schmidt. 254—60 Electrae, 261sq. Orestis tribuit Heyse.
 256. *ὁμοίως χάριτος* F W Schmidt. 257. *γένεθλῆ που φθείρας*
 Heyse. 259sq. ante 257 reponit Mähly. 260. *βωμοῖσι*
ῥέξει Mähly. *βωμοῖς ἐρέφει* Zakas. 267. *δαμέντας ἐν* Zakas.
 Post 269 inserit 284 sic: *ὁρῶν τε . . νομῶν ὀφρὸν* Newman.
 270. *κάθορθοράζων* Verrall. 271. *ἄτας ὕφῃναι φθόρον ἂν ἐξανδῶν*
ἐμόν Heyse. *ἄτας ὕφερπειν ἵπαρ ἐξανδόμενος* Mähly, *ἄτας χῶς*
ἵπαρ θερρὸν ἐξάπτων μένος Zakas. 272. *τὸν πατρὸς* Heyse.
τοῦ πατρὸς μιαιφόνους vel τοῖς παλαμναῖους πατρός Stadtmüller.
μέτεσι τις Todt. *μέτεσι τοὺς διπλοὺς μηχανκτόνους* F W Schmidt.
 272sq. *τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους πατρός, τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταπο-*

- κτενών Mähly. 273. ἂν μ' ἀποκτεῖναι Heyse. 274. μαν-
 ρούμενον Heyse. 275. τότε Heyse. 276. θύσειν Heyse.
 μ' ἔδωντα Weil. 277. δύσφρον' ὦν Macnaghten. 277 sq.
 δυσφρόνως μοι λύματα βροτοῦ 'πιθρῶσκοντ' εἶπεν ἀλδαίνειν νόσους
 Heyse, δυσφρόρου δηλήματα τορῶς πιθαύσκων εἶπ', ἔτας δ' ὀλειν
 FW Schmidt, δυσφρόνων μηνύματα βροτοῖς πίφαυσκεν ἐμβαλεῖν δει-
 νὰς νόσους Mähly. Aut ἀστοῖς πιθαύσκων aut τοῖς μὲν γὰρ ἐκ
 γῆς, μὴ 'χοδικήσασιν φόνον, λιμὸν πολέταις εἶπε, τὰς δὲ κτέ. scho-
 liastam legisse putat Paley. 278. πιθαύσκειν ἐρπετὰς δεινὰς νόσους
 Weil, πιθαύσκειν τάσδε νῶν νόσους Newman. δαιμόνων νόσους Za-
 kas, τάσδ' ἐννῆν νόσους Verrall. In scholio λιμῶξεν editiones.
 282. τε φοιτᾶν Weil, τ' ἔφαινε FW Schmidt. 284. ὁρᾶν ταλαι-
 φρον' Heyse. ὁρᾶν τὸ λοιπόν, ἐν κότῳ νωμῶντ' ὄφρ' ἂν <γεννήτορ'
 vel πατέρα * * * > Mähly. 286. ἐκ πρ. ἐγγενῶν ἐπτηχότων Za-
 kas. Post hunc v. intercidisse versum opinatur Mähly. 287 sq.
 λύσαν τε καὶ ματαίους . . φόβους κινεῖν, ταράσσειν Weil. 288. κι-
 νεῖν ταράσσειν καὶ διωκαθεῖν Heyse. διώκεσθαι ποιεῖ Zakas 290.
 καὶ τὸν τοιοῦτον . . μέρος οἶνον μετασχεῖν Heyse. 292. ἀπεύρ-
 γειν ἐξαρωμένην Heyse, ἀπεύργειν οὐ χαλωμένην Mähly. 293.
 οὔτε συλλαλεῖν et in scholio συγχλίνειν Mähly. 294. πάντων
 δ' ἔρχμον vel πάντως δ' ἄτμον FW Schmidt. 296. ἀλλὰ χρὴ
 Heyse. ἀνδρα χρὴ Mähly. 297. In scholio διὰ τοὺς χορημούς
 Papageorgiu.
 301 sq. τὸ μὴ πολέτας εὐκλεσεστάτους φρενί, ceteris deletis,
 FW Schmidt. 303. In scholio ὀπηχόους Αἰγίσθου Papageorgiu.
 304. φρήν τῇσδε γῆς ἀρχηγέταις FW Schmidt. 306. <θότε
 πάνθ' ἡμῖν> τῇδε Heyse. 310. πράσσουσα δέχην μετιώντι Heyse.
 312. πληγὴν τίθετ' αὐτὸν Heyse. 316. ἂν ἀνεκὰς Metzger. οὐ-
 ρίσας σ' Newman. ἂν κατεπουρίσας Heyse. Scholium τοῦτ' ἔστι,
 πολὺ τὸ κτέ. ad ἔκαθεν explicandum pertinere putat Paley.
 318 sqq. ἰσόμοιρον χάριτος ὁμοίας; κέκληται . . πρὸς σ' ἀδόμοις
 Ἀτρεΐδαις Heyse. 319 sq. γλήχομαι δ' . . κεκλήσθαι γόνος Todt.
 319 sqq. χάριεν δ' ὁμοίως κεκλήγξει γόος εὐσεβῆς προσθοδόμοις
 Ἀτρεΐδαις Mähly. 321. In scholio προσθοδόμοις; οἰκέταις Pa-
 pageorgiu. 322. Cfr. Herm. opusc. VI p. 158. 324. ἦ μα-
 λερὰ Verrall. 328 sqq. πατέρων τέκνοις ἐκόντων νόος ἐνδοικος
 ματεῖται ῥοπὰν ἀμφιλαφῆς χαραχθεῖς Heyse. 330. ταράττων
 Stanley. 335 sq. ἰκέτιδα δέχθω φυγάδα θ' Heyse. 342 sq.

παντα ὁμοίως . . νεοκράτα φίλοισι κομίζοι (scil. ὁ θεός) Paley.

348. τέκνων τε <σῶν> κελεύθους Newman. 349. αἰὲν Heyse.

350. κτεριστὸς πολύχωστον Heyse. ἂν εἶγες delet Verrall.

352. ἐρφόρητον Verrall 355. κατὰ <καί> Heyse. 358.

ἔσει Heyse. 360. μορήμον λάχους τε κράντωρ Zakas. 360sq.

λάχος διπλᾶ δ' ἂν σχέθους πεισέβροτον τε βάκτρον Heyse. 363.

φθήμενον, πάτερ Heyse. 365. σε θάψαι Heyse, τέθαψο Vierke.

In scholio ὠφελος Papageorgiu. 366sq. πάρος δὲ <τούς>

κτανόντας . . δαμῆναι <καθ' ὧν> θανατηφόρον Newman. πάρος δ'

οἱ ἔκτανόν σ', ἦμιν αὐτοὺς δαμῆναι, <τεὰν δ' ἦν> Heyse. 367.

In scholio λείπει τὸ ὠφελον. — ἦτοι ἐκεῖνον Papageorgiu. 368sq.

Fort. πρὸς ὧν θανατηφόρον αἶσαν <ἐχρῆν> τῶα. 369. Scholium

πρὸ . . πατέρα ad πάρος v. 366 refert Papageorgiu. 373. θάκνει

γὰρ Zakas. 373sq. οὐ δύνασαι γὰρ <πάνιν ἀργαλέαν χῆβριν

ἀπεύρην> ἀλλὰ . . ὅσαι στυγερῶν τέρμων· παῖσ' δ' ἀμύλλων πε-

πύνηται vel στυγερόν ταύταις (vel ταῖσ' ὄν), παῖσ' δὲ μᾶλλον πε-

πύνηται Newman. 375sq ἀρωγὸς (vel ἀρωγῇ) . . ἦρᾶ Her-

werden. 375sq. τῷ μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἦδη <συνοροῦνται>,

τῶν δὲ . . ὅσαι <ναρκήσουσιν> στυγερῶ δυνάμει, παῖσ' δὲ μαλκοὶ γε-

γένηται Heyse. 377. χάρις οὐχ ὅσα Weil. 381. κάτωθ' ἀνα-

πέμπων Newman. κάτωθ' ἀναπέμπειν vel κάτωθ' ἀνιάλλειν Headlam.

384. χειροτόνει σὺ δ' ὅπως τελεῖται Heyse, τεκοῦσά γ' ὁμῶς τε-

λείτω Todt. τέλει σὺ Newman. 386. πέριξ ὥτ' ὀλολυγμὸν

Heyse. 389. φρενὸς οἶδον Verrall. οἶον ἐκστάς Heyse, οἶον ὀργὰ

FW Schmidt. In scholio ἐπιβουλεύθειρς Papageorgiu. 389sq.

φρεσὶν· οἶον . . πρόωας ἄηται <κῆρος> ἐγκότον στόγος; Newman.

390sq. παροιδέν τε πείρας ὀρμὴς ἄηται βραδέας θυμὸς ἐπ' ἔγ-

κοτον στόγος; Heyse. 393sq. καί ποτ' ἀναμφιβόλως . . φεῶ

φεῶν κεραίαν δ' ἄξας πείσμα νέμοι τι χώρα. δίκαν ἔξ κτέ. Heyse.

396. πιστά θ' ἔλοιτο Newman. 398. κλύθι δὲ τὰ χθονίων τε

τιμαί Zakas. χθονίων τε ταγοί Stadtmüller. In scholio αἱ Ἑρινύες

<αἱ> Papageorgiu, παρὰ τοῖς χθονίοις θεοῖς Paley.

401. αἶμα βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἑρινόν Stanley. 401sq. λοι-

γὸν Ἑρινὸς . . ἐπάγουσα πρὸς ἄτῃ Newman. 405. ἰδεσθε . .

ἀραί (deleto vocabulo φθιμένων) Newman 408. ἀτίμων ἐκτρα-

πέντ' ἐν οἷσιν Heyse. 409. (κλυθούσης Stanley). 410. κλύον

σὸν Heyse. 411. δουσέλπεις Heyse, δούσελπει Newman. 412.

τέ μοι Heyse. 413. πρὸς ἔπος χαλάξαν Heyse. 413sq.

πρὸς ἔπος· τότ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλθῆς χαρὰ ρεῖ' ἀπέστασεν ἄλγος,
 πρὸς τ' ἔσανεν αἰκάλως (vel αἰνύλως). *ΟΡ.* τί σάναντες τύχοιμεν
 ἂν, τάπερ πάθοιμεν ἄχρεα πρὸς γ' ἐτῶν (deleto τεκομένων) New-
 man. 414sq. ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλχές σ' ἐπάρῃ θάρσους, ἀπο-
 στᾶσαν ἄχῃ προστεφανοῖ σέ μοι καλῶς Heyse. 415. ἀπέσταζεν
 Stanley. 416. φανοῦμενον καλῶς Weil. Scribendum videtur
 πρὸς τὸ μὴ τελεσφόρον. 418. πρὸς γε τᾷς τεκομένας;
 Heyse. 419. ἂ δ' Stanley. 421. ἄσαντος ματρός Heyse.
 422. ἐνέκοφε κομμὸν γ' Ἄριον, οὔτε Heyse. 424. ἀπρίκτῃ
 πληγᾷ Auratus. In scholio παρὰ τὸ ἀπρίξ· πλήσσουντα ἀπρίξ Camp-
 bell, παρὰ τὸ ἀπρίξ καὶ πλήσσειν, τὰ πλήσσουντα ἀπρίξ W Headlam,
 παρὰ τὸ ἀπρίξ πλήσσειν, πλήσσουντα ἀπρίξ Papageorgiu. 426.
 οὔτ' ἤντετ' ἀνέκαθεν κτύπῳ τ' Heyse. 427. In scholio διθυ-
 ραμβῶδες exhibet Conington. 428. ἰὼ δαίμ' παντότολμ' κτέ.,
 428—32 Oresti tribuens, versibus 433—37 post 453 translatis,
 Heyse. 432. ἔτλας ἀτίμως τὸν ἄνδρα conicit Περικλῆς Μελέαγρος.
 433. ταφὰς ἀτίμως Sidgwick. ἐλέξατ' Heyse, ἐδέξατ' Weil.
 438. ὀγδ' ὡς τότ' εἶδες (εἶδες;) Stanley. τό γ' Verrall. 439.
 θάπτειν Stanley. Prius scholium ad ἄπερ, alterum ad ἄπερ refert
 et in altero aut ἔθαψεν aut κατεσκεύαζεν scribit Papageorgiu.
 440. τεῖναι Scaliger. 440sq. μύρου . . λάφυρα μείωμα σοί
 Heyse. 443. ἐλεεῖς Heyse. 446sq. ἐτομότερ' ἀλόγητος
 ἀπέφερον λίβη, χηροῦσα Heyse. 448. ἀκούων <ὠσιν> ἐν Heyse.
 γράφου <πάτερ> Sidgwick. 449. δι' ὧτων δὲ σὼν ἔσω Weil.
 449sq. διώκων δὲ νῦν συμπέρανε Heyse. 451. In scholio
 ταῦτα μὲν Papageorgiu. 452. ὄρμα τελεῖν Todt. In scholio
 μαθεῖν Papageorgiu. 455. ἐπιφθέγξομαι Stanley. 459.
 ξυμβάλοι, Τύχα Δίκα Heyse. In scholio μελλήσοι Papageorgiu.
 460. ἐνδοκ' ἐντυχῶς Todt, ἐνδόκως λιτάς Newman. 463. In
 scholio τὸ <μύροσιμον> κατ' Papageorgiu. 465. καπαράμυθος
 ἄτας Heyse. 469. ἔμμορον invenit Stanley. 469sq. ἰὼ
 στάσις ἐμμόνων τῶνδε, καὶ οὐδ' ὅπ' ἄλλων Heyse. 470sq.
 τοῖσδ' ἄχος, οὐκ ἂπ' . . ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν Newman. 473. θεῶν
 <τᾶν> Newman. 480. τυχεῖν μετ' ἀνδρὸς θεῖσαν Bamberger.
 τυχεῖν με γαμβροῦ, θεῖσαν Heyse. εὐήμερεῖν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ
 φθόρον FW Schmidt. φυγεῖν μ' ἄχην Macnaghten. Αἰγίσθῳ γέλων
 Zakas. 481—83. Fort. ἐννομοι χθονὸς . . εὐδαιμόνιοι φθιτῶν . .
 κνισωτοῖς ἔσῃ. 482. Gl. γίγνοιτο fuisse videtur γίγνοιτο, ut

- editiones exhibent. In scholio παρὰ κατευωχουμένοις δείπνω τιμω-
 μένοις dedit Bamberger, ἐναγισμῶν exhibent editiones, δείπνω <τι-
 μωμένοις σὺ μὴ> τιμώμενος Papageorgiu. **483.** κνισωτῆς Ver-
 rall. **485.** ἐκ δόμων πανηγέρους F W Schmidt. **488.** δός δ'
 ἔτ' ἐξόρφνω κράτος Heyse, δός δ' ἐπίροσθον κράτος Stadtmüller,
 δός δ' ἀπ' ἐνύορφων κράτος Zakas. **490.** ὦ σ' ἐξήγυσαν Heyse.
492. αἰσχῶς γε Stanley invenit. αἰσχροῦς τε λαβητοῖσί τ' ἐν Stadt-
 müller. βουλήπτοισιν Heyse. **495.** ἡγοῦ δέκην Heyse. **496.**
 ληστὰς δ' ὁμοίως Heyse. In scholio ἀντίβλαπτε Papageorgiu.
503. In scholio σῶζουσιν (sine σε) Papageorgiu. **507.**
 τιμήσας γόνον Newman. **508.** γόνον scribendum videtur. **509.**
 τῆς μάλ' οἰμωκτοῦ στέγους (vel στέγης) F W Schmidt. **510.**
 σὺ δ' Stanley. **514.** τίνουσ' F W Schmidt. κοιμῶσ' ἀνῆκε-
 στον πάθος vel τέμνουσ' ἀνῆκέστων ἄκος Stadtmüller. **515.**
 φρονοῦντι δ' ἢ οὐ φρονοῦντι Zakas. **515**sq. θανόντι δ' εὐ
 φρονοῦντί γ' ἤδει' ἂν χάρις . . τὰ δῶρα μέλω γ' ἐστί, nisi v. 15sq.
 spurii sint, F W Schmidt. **516.** In scholio οὐκ εἰκάζω Papa-
 georgiu. **518.** εἰ 'κχέαιτ' Heyse. **524.** Fort. ὡς τορῶς
 φράσαι. **528.** τί δ', εἰ βορᾶς χορήζοι τι Heyse. νεορανῆς Stan-
 ley. **529.** αὐτῆς Heyse. **531.** ὥς γ' Weil. **534**sq.
 τάχος δ' ἀνῆθον ἐκτυφέντας οἰκέται λαμπτήρας . . δεσποίνης πάλιν
 F W Schmidt. **537.** In scholio θεραπευ[τικὸν ἵα]μα· i. e. θερά-
 πευμα Papageorgiu. **539.** Scholium ad γιν v. 540 refert Pa-
 pageorgiu. **541.** καὶ γὰρ Auratus. **542.** οἷφίς ἐπείσφρις
 R Ellis. ἔτ' ἐς τὰ σπάργαν Metzger. οἷφίς ἄπλαστος σπάργαν
 ἡντιάζετο Th Maguire. οἷφίς ἐπὶ ταῦτά σπάργαν ἐπλωΐζετο Zakas.
 ἐπελελίζετο Heyse. **544.** θρόμβω τ' ἔμυζεν αἵματος κοινὸν
 γάλα F W Schmidt. **546.** In scholio ὥσπερ διὰ γάλακτος . .
 τῷ ἰδίῳ αἵματι Papageorgiu. **549.** τρασχόπον γε (versum
 choro tribuens) Stanley. τρασχόπον μὲν Zakas. **551.** τοῖς
 δ' ἀντιποιεῖν Zakas. **555**sq. δόλω καταφθίνωσιν . . ἀλόντες
 Stadtmüller. **557.** ἀφενδῆς τὸ πᾶν F W Schmidt. **558.** In
 scholio οἶμαι <εἰκῶς> ἀντὶ Paley. **560.** Hunc v. delet F W
 Schmidt. **561.** Scholiastam φωνήν legisse idque in Φωκὴν
 mutasse opinatur Paley. **563.** (εἰ δ' ἂν θυροφῶν οἷτις ἂν Stan-
 ley). **568.** ἔνδον (vel ἐντὸς) οἶδεν Auratus. **571**sq. ἢ καὶ
 δόμων (vel μυχῶν) ἔπεισί μοι κατὰ στόμα, versu proximo deleto,
 F W Schmidt. **572.** ἐρῶ σαφές τι καὶ . . λαλεῖν Heyse, ἡξεί,

- σάφ' ἴσθι . . βαλὼν Zakas. 581. τὰ δ' ἄλλα θεὸν τοι Heyse.
 τούτῳ δῆτ' FW Schmidt. 582. καγῶνας ὀρθώσοντα Heyse.
 ὀρθῶσαι τέ μοι Zakas. 583. In scholio ὁ ἀγρὸς <φωτίζόμενος> . .
 εἰσι γὰρ <καὶ> ὄφεις Papageorgiu. 584. δεῖν' ἐδεσμάτων ἄχῃ
 Newman. δειμάτων τ' Heyse. 586sq. βρούουσι· βλαστοῦσι καὶ
 Kotthof. 587sq. πεδαιχμίου λαμπάδος πέραμά σοι . . κάνε-
 μαῖτων Heyse. 592sq. ἂν προσφύρημά τις Heyse, αὐ πῶς
 φρόνημά τις Weil. 594. φύσιν τλημόνων παντόλμους τ' Heyse.
 Alterum καὶ delevit Stanley. 595. παντρόμους Newman. 596.
 ἄταις <πανουργαῖσι> vel <αἰναῖσιν> ἄταισι Newman. 596sq.
 ἄταις τε . . συζύγους ὁμανλίας; Weil. 597. ξυζύγοις δ' ὁμαν-
 λίας Paley. 599sq. ἔρωσ παρνεγκῶν κνωδάλων τέκεν τρύπον
 Heyse.
601. In scholio ὅστις delet Papageorgiu. 601sq. ἵστωρ
 ὅστις . . φροντίσαι ὁδοῦς Heyse. 605. πυρδαῇ πρόνοιαν Heyse,
 πυρδαῇτιν ἀπόνοιαν Tucker. 606. δάφαιμον Heyse. 611.
 δ' ἦν τιν' Weil. δ' ἔστιν ἐν λόγοις φέγειν FW Schmidt. 611sq.
 ἄλλαν δ' αὐ τιν' ἐν λόγοις στειγῶ, φοινίαν γυναιχ' Paley. 614.
 φῆτον ὤλεσεν Stadtmüller. 615. χρυσοθέτοισι Κρητὸς ὅμοις
 Heyse. χρυσεοδμή-ταισιν Verrall. 621. ἐπμνήσομεν Stanley.
 622. πόνων, ἀχνάζω Kotthof. παρῶ τῶνδε δυσφιλές vel τί κεύθω
 τὸ δυσφιλές Stadtmüller. 622sq. πόνων, Ἀχαιοὺς γε . . ἀπευκ-
 τέον ὁμοις, . . ὁχοῖς ὑπερχότῳ· σεβαστέον δ' ἀθέρμαντον κτέ. New-
 man. πόνων ἀπείρων τε, δυσφιλές . . γυναικοβοῦλους τε μνήσομαι
 φρένας Mähly. 623. ἀπευκτέον δ' ὁμῶς Heyse. 624. μητιᾶν
 φθορὰν Heyse. 626. παρόντι ὁχοῖς ἐπεικότες ἐκάς Heyse.
 φέροντι λαοῖς ἐπεικότες σέβας Paley. ὁχοῖς ἔβας' ἐπὶ σκότοις
 Rankin. ὁχοῖσιν ἐγκότες Mähly. ἐπεικότες ἔβας Verrall. 267sq.
 θυῶν τ' ἀθέρπαντον ἐστῖαν ὁμῶν γυναικείων τ' Mähly. 630.
 γοᾶται δὲ ὁγ' ἀποθεν Newman, γοᾶται δὲ πάντοθεν Mähly.
 630sq. βοᾶται δὲ ὁγποθ' οὐ κατὰπτυστος ἰχάς, ἐν δέ τις τοῦθ'
 εἶπεν αὐ Heyse. 631. δὲ τίς τί δεινὸν ἂν Mähly. 633. γ'
 ἄχει Stanley. 635. οὗτοι . . θεός Heyse. 631. τίταν δ'
 οὐκ ἐνδίκως ἐγείρει Heyse. ἐνδίκως ἀπευκτον Metzger. 637.
 τὸ δ' ἀγχιπόνον μόνον ξίφος Heyse. 639. δυοῖν διχα τομάν.
 θέμις γὰρ Heyse. διαὶ Δίκας μεγασθενοῦς Herwerden. γὰρ ὤλε-
 σαν Newman. 639sq. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λάξ πέδοι πατού-
 μενόν ποτ' ἂν Διὸς σέβας παρεκβάν πέσοι θεμιστῶς Macnaghten.

640. πατούμενοι Weil, πατοῦμεν ὡν Verrall. 642. παρεκ-
βάντ' ἐσθλὴς μισθός Heyse. ἀποτομήσως Newman. 643.
Scholiastam ἐρείχεται vel ἐρείπεται legisse putat Römer. 645.
τεθμὸν δ' ἐπείσφερόουσ' ἰσάζονθ' Heyse. τέκνον δ' ἐπείσφερε:
φόνος δόμοις Zakas. δόμοις <τοῖς πατρός> Newman. 645 sq.
δόμοισιν αἶμ' αἰμάτων Macnaghten. 650. τίς ἐνδον, ἐπαυτῶ μάλ'
αἰθίς F W Schmidt. 651. In scholio ἐστὶ <τὸ ἐκπεραῶν> τὸν
Papageorgiu. εἰς τὸν Zakas. 652. φιλοξένου 'σιν Αἰγίσθου
δόμος scribendum videtur. 658. In scholio ἐν . . δόμοις τῶν
ξένων Papageorgiu. 661 sq. αἰδώς γάρ ἐν γυναιξίν· οὐκ . . λό-
γους τιθεῖς δ' ἂν εἶπε Zakas. 667. στρωμνὴ τε καὶ τάνειάτ',
ἐμπόροις ἴσα Heyse. καλῶν τ' ὀνειάτων Mähly. 672. ὑπεξέ-
γην Zakas. πόδα invenit Stanley. 678. In scholio λάθη μεμ-
νημένος scribit et verba ἡ βουλή . . Αἰγίσθου ad δόξα φίλων v. 679
refert Papageorgiu. 680. εἶτ' αὖ Heyse. ἄποικον, γῆς τὸ πᾶν
ἀπόξενον F W Schmidt, fort. μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ξένης χθονός.
686. οὐκ οἶδα, νέου ἦκων (vel ἐπακτός ὢν)· σέ δ' εἰκός F W
Schmidt. 687. εἰπας ἐκπορθουμένους vel potius πανταχῇ πορ-
θοῦμεθα W Headlam. 689. ἐπωπαῖς Verrall. Prius scholium
ad ἐπωπῆς καὶ φίλων εἰς pertinere putat Paley, qui τῶν φίλων ex
altero scholio expellit ut ex altera scriptura invectum. 692.
Ὀρέστης σ' Verrall. In textu l. ἦν γάρ. 694. νῦν ἦ Mähly.
δ', ἦπερ Verrall. 694 sq. νῦν δ', ἦπερ ἔτι δόμοις κακουχίας
παρῇν ἱατρὸς ἐλπίς, ἐν πόροισιν ἀνεγράφη Heyse. 695 ἦν, πα-
ρεστὶν ἐν γραφῇ Zakas. φθαρθεῖσαν ἔγγραφε Stadtmüller. 699.
Scholium ἦ τοῦ . . ἀγγεῖλαι κτέ. ad 697 refert Kueck, ἦτοι ἀγαθὰ
scribit Wilamowitz, legendum ἦχουν τῷ ἀγαθὰ κτέ.
700. τόδ' ἔμφορον Mähly. 703. μεῖον ἀξιωμαίων ex
scholio efficit Paley. 706. In textu l. ἀλλ'. 706 sq. ἡμε-
ρεύσαντας . . μακροῦ κελεύθῳ Heyse. 707. συγχάαν μελίγματα
Weil, συγχάαν <παρήγορα> Stadtmüller. 709. τε invenit Stan-
ley. 710. δώμασιν τακτοῦ φόρου Heyse, ἀφθόγως τὰ πρόσφορα
Zakas. 711. ἐπ' εὐθύνῳ Tucker, fort. ὑπεύθυνον. 718.
Verba πότνια χθών καὶ suspecta habet Weil. 719. ἡ πατρός
ἐπὶ ναυάρχου Heyse. ἡ δὲ Weil. 722. δοκίαν invenit Auratus.
723. χθονίων θ' Ἑρμῇν συγκαταβῆναι Newman. 723 sq. καὶ τῶν
χθονίων Ἑρμῇν νόχιον Weil. 724. καὶ τῶν νόχιον τοῖσδ' ἐφο-
ρεῦσαι Heyse. 728. ποῖ δὲ, Κίλισσα, δομῶτων σπεύδεις πάρος

FW Schmidt. **730.** κρατοῦσά μ' ἐς δόμους πάλιν πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως) ξένους καλεῖν Heyse. ἡ κρατοῦσα τοῦ στεγούς Tucker. **734.** θέα σκυθρωπὸς Heyse, ἦστο σκυθρωπὸς Metzger, ψευδῶς σκυθρωπὼν Zakas. θέτο σκυθρωπὸν πένθος Kock. φέρει σκυθρωπὸν δόλιος ὄμμα, τὸν γέλων FW Schmidt. θέτο σκυθρωπὸς ἐκτός vel σκυθρωπὸν ἐντός ὄμμα, τὸν Stanley. **736.** In scholio <ὁ> οἶκος Papageorgiu. **738.** ἦσθι, καθ' ὅσον ἐκεῖνον εὐφραν-
 νεῖ, νέον Heyse. κύων ἐκεῖνος Mähly. εὐφρανεῖ φρένα Nauck. **738 sq.** εὐφρανεῖ, λόγον εἰς' ἂν πύθεται, θυμὸν FW Schmidt. **748.** In scholio πολλὰ καὶ μοχθηρά editiones. **752.** ἦν vel εἰ Stanley. εἰ λιμὸν ἢ δάψαν τιν' ἢ λιφουρίαν Paley. ἢ θλίβῃ τις Heyse. εἰ λιμὸς ἢ δάψ', εἴτε Kueck. **754.** πολλὰ δ', οἶα καὶ Heyse. **756—58.** κναφέως τροφοῦ τ' ἔχουσα χειρωναξίας δι-
 πλᾶς, Ὁρέστιν ἐξεθρεψάμην πατρί Heyse. **757.** διπλᾶς μὲν Za-
 kas. **763.** πῶς vel τί φῆς; Valekenaer, ἔπος Zakas. **767.**
 ἀδεύμαντος Auratus. ἀδεύμαντος κή FW Schmidt. **768.** μάλιστα
 FWSchmidt. **769.** εὐαγγέλω Scaliger. ἐν ἀγγέλω γὰρ κρυπτός
 ὁρθωσις φρενός Stanley, εὐάγγελος γὰρ κῆρος ὁρθώσει λόγος FW
 Schmidt. Versum delet Verrall. **770.** ἀλλ' ἢ σύ γ' εὐφρων τοῖσι
 νῦν ἡγγελέμενοις FWSchmidt. τοῖσι νῦν ἀγγέλμασιν Zakas. **771.**
 ἀλλ' εἰ ex praecedente ἀλλ' ἢ ortum putat Dindorf. **773.** In scholio
 τυχὼν <ἂν> Papageorgiu. **776.** θεοῖσι τῶν περ Zakas. **781 sq.**
 ὁς τύχας τυχεῖν δόμου κυρίους τὰ σώφρον' εἰς μαιόμενους τιεν
 Mähly. **781 sqq.** ὁς τύχας πλεῖν δόμοις κυρίως, πανσόφω
 σθένει μαιόμενα σ' ἰδεῖν διαδίκασαι Newman. τυχεῖν δέ μοι κύρ',
 ὡς τὰ σώφρον' εἰς μαιόμενοις ἔρδεν διὰ δίκας Παιᾶν ἔπος ἔλακεν.
 ὦ Ζεῦ σύ νιν φυλάσσοις Weil, ὁς τύχας τυχεῖν δόμου κύριον. τὰ
 σῶστρον σοι μαιόμενον θύειν διὰ δίκας, εἰ πᾶν ἔπος ἔλακεν, ὦ, Ζεῦ,
 σύ νιν φυλάσσοις Heyse. **782.** τοῖς εὐφρόναν μαιόμενοις ἰδεῖν
 Housman. **783.** διὰ δίκας εἰ . . ἔλακεν, σύ νιν Mähly. **785 sq.**
 αἶε, Ζεῦ, πρὸ οὗ δόμων τὸν ἔσωθεν μελάρων, ὦ Weil. Ex δῶν
 et interpretatione ἐχθρῶν ortum esse δὴ χθρῶν monet W Head-
 lam. **786.** τὸν ἔσωσας μελάρους Heyse. **787.** ἐπεὶ νῦν
 μεταναστὰς Mähly. In scholio <ῆ> τὸν Ὁρέστιν ποιῆσαι Paley.
788. δαῖμα κατὰ τριπλᾶ Heyse. **789.** καλὶμπον' ἀνθελῶν
 Dippe. **792.** πημάτων, τόνω δρόμου Heyse. **792 sq.** πημά-
 των δ' ἐν δρόμῳ προστιθεῖς μέτρον κτίσιν Dippe. **792 sqq.**
 σὺ δ' ἐν δρόμῳ πως τίθει μέτροισιν εἰς, σφζομένου ῥυμοῦ, τόδ'

ἐπιθεῖν γαίης πέδον ἀνορένων κτέ. Weil, πημάτων ἐφ' . . μέτρον. δὸς ἀνσφύζομενον ῥυθμὸν τοῦτο θεῖν διαί πέδον, ἀνορένων πημάτων ὄρεγμα Mähly, πημάτων καὶ ὁρόμῳ προστιθείης μέτρον. κτίσας σφύζομενον ῥυθμῷ ποτε διαθεῖν ἔμπεδον ἀνορένων κτέ. Newman.

793. σωζόμενον ῥυθμὸν vel σωζομένον ῥυμοῦ Stanley. **793** sq.

σωζόμενος σταθμὸν δέχοιτ' ἰδεῖν. ἔμπεδον ἀναμένων Heyse. **794.**

In scholio ὁ δὲ νοῦς· πῶς ἂν τις . . ῥυθμὸν <τουτέστιν> ὁμαλὸν . . ὁρόμον ὄρεγμα ἀνορένων βημάτων; Paley, διαροήξειε et τις τούτῳ Papageorgiu. **796.** αὖτ' ἔσω δὲ Heyse. **797.** Scholium ad

ἄγετε v. 799 pertinere opinatur Papageorgiu.

802 τοῖνδ'ε καλῶς καταμένειν Newman. **802** sqq. τῶν δὲ

καλῶς κτιμένων, ὧ . . στόμιον, σὺν δὸς ἀνδρὸν ἔτ' οἶμον ἀνδρὺς καὶ νιν ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν <φῶς> φίλοις κτέ. Heyse.

803 sq. στόμιον, σὺ δὲ δὸς (vel δὸς τ') ἀναπνεῖν Newman **804.**

ἀνάγειν Weil.

809. ὁ φοριώτατος Newman. In scholio ὁρμη-

τικώτατος Zakas. **809** sqq. ἔπει φορώτατος . . τελεῖν δόλιος

ἀσκόποις ἔπος λέγων νόκτωρ τ' ὄρμασιν . . ὁ' εἶδεν ἐμφανὲς τέλος Heyse. **810.** τελῶν invenit Stanley. **811.** πολλὰ δὲ κάλλη

φανεῖ, χορῆζων post στόμιον 803 transponens, Newman. **812.**

κρύφα μὲν εὐσκοπον δ' ἔπος Newman. **813.** νόκτα πρόσθ' ὀρ-

μάτων . . φέροι Stanley, νόκτωρ προὐρμάτων Newman. **815** sq.

καὶ τότε δὴ πλόου τὸν δωμάτων Verrall. **815** sqq. καὶ τότε'

φῶδ'α, κλυτὸν δωμάτων λύτρον . . ὁμοῦ δὲ χρεκτὸν . . πόλει· τὸ δ' εὐνομον ἐμοὶ κέρδος αὐξάνει τάδ', Ἄτα δ' ἀπέστω φίλων Newman.

816. θαμνόνων λυτρηίων Heyse. **817.** ὀρδιώτατον vel οὐρδιώτα-

τον Schütz. **818.** κοινόκρεκτον I. Schmidt. κρεκτῶν γοήτων

νόμων Scaliger. In scholio οὕτως ἄδουσι Papageorgiu. **818** sqq.

οὐδὲ κλέπτων ἐγγυητῶν νόμον . . πόλει. τῷδ' ἐς εὐ μόνιμον κέρδος

αὐξεται τῶν φίλων, θέος ἄτας δ' ἀποστατεῖ Heyse. ὁμοῦ . . νόμον

μεθῆσω· πόλει μὲν τάδ' εὐ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται . . φίλων

Rankin. **820.** In scholio τόδ' ἐμὸν Papageorgiu. **820** sq.

τότ' εὐ . . αὐξεται τότ' Stanley. **821.** ἐμὸν ἐμὸν λῆμμ' (λῆμ')

ἀέξεται Headlam. **825.** ἐπαίξας Auratus. ἐργῶ Verrall. In

scholio ἐπι<καλεσάμενος> Papageorgiu. **825** sqq. ἐπαίξας πα-

τρὸς αὐδᾶν ὑποούσαν »ἄρσο τέκνονα, περαινῶν κτέ. Heyse, ἐπαύσας

πατρὸς οἶτον προθροούσα ματρὸς αὐδᾶ ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν

Weil. **829.** Περσέως δ' Stanley. **830.** ἀνασχεθῶν Rankin.

832 sq. τοῖσδ' ἄνω τε πρὸς παρέξων χάριν, τοῖδ' ἐργασαι πέρας

- Heyse. 832 sqq. *πρὸ πρᾶσσω τοῖς τ' ἄνωθεν, τὸν αἷτιον δ' ἐξαπολλὺς μόνον, χάριτος ὀργᾶς θύρε λυπρὸς ἐνδοθεν φοινίαν ἄγαν τιθεῖς* Rankin, *πρόπραξον χάριν σφαγᾶς λυτῆρος, ἐνδοθεν φόνιον ἄταν καθεῖς κτέ.* Newman. 833. *χάριν Γοργόνος λυγρᾶς* Weil. 835 sq. *φοινίαν αὖ μάταν τίθης, αἷτιον δ' ἐπαπόλλυς μόνον μόνῳ* Heyse, *φόνιον . . τὸν αἷτιον δὲ ἔξαπολλύναι μόνον* Headlam. 840 sq. *μόρον δ' Ὀρέστου καὶ . . δόμοις, γένειτ' ἂν ἄχθος δ' αἵματοσταγῆς* Zakas. 840 sqq. *καὶ . . δόμῳ . . δεύματος σαχὲν φόνις τοῖς πρόσθεν* Heyse, *καὶ τόδ' ἂν φέρειν εἶδος ἔλοιτ' ἂν ἄχθος, αἵματοσταγῇ φόβῳ τὸ πρόσθεν ἐλκαίνων τε καὶ δεδηγμένους* Weil, *καινὸν ὦν φέρειν δόμοις . . αἵμοσταγῇ φόνῳ τῷ πρόσθεν ἄλλης ἀλγοῦσι (vel πρόσθ' ἄλλης κάμνουσι) καὶ δεδηγμένους* F W Schmidt. 843. *πῶς; ταῦτ' ἀληθῆ, κοὺ βλέποντα* Heyse. *βλέποντι* Auratus. 845. *φάσκοντες μάτην* F W Schmidt. 846. *ὀηλῶσαι πέρι;* Heyse. *ὀηλῶσαι τορόν;* F W Schmidt. 847. *ἔκρουσα μὲν, σὺ πυκνάνου δὲ* Stanley, *ἔκρουσα, μᾶλλον (ἔκρουσ', ἄμεινον) πυκνάνου δὲ* F W Schmidt. 849. *σοῦ δ' αὐτόσ' . αὐτὸν ἀνδρα πέυθεσθαι πέρι* L Schmidt. *ὦν* Todt. *ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἀνδρα (ut fere Pauw)* Weil. *ὡς αὐτό σ'* Zakas. 850. *πάρειμ' ἐλέγξαι τ' εὖ θέλω* F W Schmidt. 853. *οὔταν φρένας κλέφειας ὠρμητωμένης* Verrall. 859. In scholio τῶν συγκοπιτικῶν Papageorgiu. 862. *ἢ πυρκαϊᾶς <ἐχθρῶν ὁ φανείς σωτήρ καὶ> φῶς* Heyse. 863. *πολισσονόμους <πάλιν ὀρθώσας>* Newman. 864. *(ἔξει καὶ πατέρων* Zakas). 866. *μέλλει <δεῖνοθέταισιν> θεῶς* Heyse. *θοῦρος Ὀρέστης* Zakas. 870. *ἀποστατῶμεν* Herwerden. 873. *εἶναι (μάχαις γὰρ δὲ κεύρωται) τέλος* Verrall. 874. *δεσπότου ταλαντάτου* Heyse. *δολουμένου* M Sorof. 879. *οὐχ ὧς γ' scribendum videtur.* 882. *αὐ τῆς* Verrall. *ἐπὶ ξυροῦ μέλας* Zakas. 882 sq. *ἔοικε νῦν αὐ τῆσδ' . . προσδοκᾶν πεπληγμένους* Heyse. 888. *δύτω τις* Heyse et Weil. 890. *ὀητ', οἶδ', ἀφικόμεν* Zakas. 894. *θανοῦσα scribendum videtur.* 896 sq. *βριζων γάλα . . εὐτραφὲς πάλαι* F W Schmidt. 899. *ποῦ δῆτα τὰ τοῦ F W Schmidt, ποῖ δὲ τελευτᾷ vel ποῖ δὲ τελεῖ σοι* Stadtmüller. 905. *τῷ τοι θανόντι* Heyse, *τούτῳ θανόντι scribendum videtur.* 906. *χρῆν, ἀπεσύγης* Zakas. 914. *δοῦλος δ'* Zakas. 916. *αἰσχύνομαι σ' οὐ τοῦτον εἰδῆσαι (vel εἰδέναι)* Verrall. 917. *μὴ ἔλλειψ' ὁμοίας* F W Schmidt. 923. *ὦ*

- παῖ, φύλαξαι F W Schmidt. 926. τόνδε πορίζει Verrall, τόνδε πορσύνει Paley, τόνδε προσχρῆζει Kock. (τόνδε θορῆζει μύρον Zakas). σφρίζει Verrall. 929. κακοῦσ' ὄν οὐ χρεὼν τλήθαι καὶ τὸ μὴ χρεῶν Nauck. 931. ἐπεὶ δὲ μελέων (vel φονέων) F W Schmidt. Post 933 inserit v. 1012. πόνων pro παρών scribens. Newman. 934. διχα Heyse. 938. ἔλαχε δεσποτεῖν Heyse. ἔλασε δ' ἐς στέγαν Kock. 939. πυθοχορήσταις Verrall. 941. ἐπολολοῦσάτω δεσποσύνης Heyse. δεσποσύνης Auratus. 944. λύσων εὐτυχῶς Heyse. 945sq. δ', ᾧ. . . δολιφύρων Πειθῶ Heyse. 947. ἔθιγε δὲ ξίεους χερὸς ἐτήτομος Newman 952. <μάλα γὰρ ἐμφανῶς τελεσίφρων Δία, Διόθεν ἐκασθεῖς' ἐπ' ἀνιγνῶν, κρανοῦσα πάντ' ἀελλπτά περ.> τάπερ ὁ Λοξίας ὁ πεπαρήσιμος Heyse. 952sq. τῶν πέρι Λοξίας, ὁ Παρνασσίας μέγαν. . . χθονός, ἐποχθέων, τὰν ἀδόλοκον δολίαν βλαψίπουν ἐν χρόνους οὕτω μετοίχεται. κρατεῖ τοι λόγος τὸ θεῖον περ ὄντα μήθ' ὑπουργεῖν <Δία> κακοῖς, ᾄζιόν τ' οὐρανόχρον. . . ἰδεῖν. Μέγαν ἀφῆρόεθην τάλιδα, Φωκέων ἄγαμον ἐν δόμοις. πολὺν. . . ἔκειτ', ἀεὶ <τόχας ἀμμένων> Newman. 954sq. δολίαν δόλοισ βλαπτομένην <πάνην βλάβαν> ἐγγρονισθεῖσαν Weil. 954sq. λίκεν, βλαπτομένα δόλοισ χρονισθεῖσά τ' ἐποίχεται. κρατεῖται δὲ πως τὸ θεῖον. παρὰ τὰ μὲν γ' ὑπουργεῖν δοκοῦν κακοῖς. χρεῶν δ' οὐρανόχρον κτέ. Heyse. 956sq. κρατεῖται πως τὸ θεῖον. . . παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς Weil. 959. μέγα γ' ἀφῆρόεθην Auratus. ἀφῆρόεθης Stanley. 960. οἰκέων Sidgwick. Post 962 iterat παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν Weil, supplet χαλινῶν ὑπαί Headlam. 963. παντέλης κακός Dippe. χρόνῳ ἀμερίζεται Newman. 965. πᾶν κλύσῃ Sidgwick. ἅπαν ἀπολόσῃ Newman. 965sq. ἐλαδῆ μάταν καθαρουῖς ἐλατῆροις Heyse. 967sq. τύχῃ δ' εὐπρόσωπα κοινὰ τὰ πάντ' ἰδεῖν ἀκούσαι τε θρευμένους. »μετοίκων δόμοι μεστοῦνται πάλιν παρὰ. . . ἰδεῖν Heyse, κύβοι δ' εὐπρωσώπων καίτῃ τὸ πᾶν ἰδεῖν πρευμενεῖς μετοίκους δόμων πεσοῦνται πάλιν κτέ. Todd. 968sq. ἀκούσαι τ' ἐραμένουςιν, μετοίκους Newman. 969. μετ' οἰκοδόμων Stanley. 973. ὁμοῦ μὲν Weil. 974sq. φίλοι γε, καὶ νῦν. . . ὄρκος ἐμμένει Heyse. 976. θάνατον ἀρτύνει Heyse. Versum delet Verrall. 981. αὐτοί Verrall. 982. ἰδὼν et 985 ᾧδ' ἄν Heyse. 987. μητρὸς τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ φέροι τις ἄν Heyse. λέγω δίκην, v. 988 deleto, F W Schmidt. 988. εἶλεν γὰρ. . . δίκη Zakas. 989. ἀνδρα Auratus. 990. ζώνῃ

- Heyse et Weil. 991. ὡς καὶ νῦν κτανόν Heyse, ὡς φανῇ κακόν Zakas. 993. θίγονσ' ἄνουλον invenit Auratus. θήγειν φιλοῦσα θάλοσ' ἐόν δεδηγμένον Heyse. θιγοῦσ' ἄν ἔλκος Zakas. 995. προσείπω καὶ τύχω Zakas. 998. ἄρκυν τ' ἄν εἴποις ἐμποδοστίρας Heyse. 1001. νομίζων τῶδ' ἔ' ἄν invenit Stanley. 1001sq. τῶδ' ἔ' ἔν δολώματι . . θερμορρηγῶ φρενί Zakas. 1002. πολλὰ κερδαίνοι φέρων Heyse. 1003. ξύνευνος A Pallis. 1004. Fort. ἐκ δόμων. 1005sq. αἰαί (semel) μελέων ἔργων, <ἐξ ὧν> . . διαπραχθὲν ὁγν Ἀγαμέμνονος ἀπὸ πάθος ἀνθεῖ Heyse. 1007. μέλλον δέ τι καὶ πάθος ἀνθεῖ FW Schmidt. In scholio φόνω πάθος Papageorgiu. 1009. ἔχθιστον ξίφος Weil. 1012. νῦν τανύτον . . ἀποιμώζω πέρας Heyse, qui post hunc versum lacunam statuit, versibus 995—1002 post 1011 translatis. νῦν αὐτὸ φαίνω Macnaghten. νῦν αὐτὸ θρηγῶ Zakas. 1012sq. νῦν δ' αὐτὸς αἶμα νέον ἀποιμώζω . . ὕφασμα προσβλέπων τῷδε ἀλγῶν ἔρ' ἔργα καὶ πάθος στένω τὸ σόν FW Schmidt. 1013. τοῦφασμα Auratus. 1014. ἀλγῶ νέ' ἔργα Zakas. 1014. πάθος, μένω δ' ἀράν Heyse. 1015. ἔχω Weil. 1016sq. οὔτις μερόπων ἀσινῆς βίοντον διὰ παντὸς ἀπ' ἡμῶν ἀμείψει . . μόχθος δ' ὃ μὲν ὥχθεθ', ὃ δ' ἥξει Stadtmüller. 1017sq. διὰ πάντ' εὐθυμος ἀμείψαιτ' ἄν· μόχθων δ' κτέ. Heyse. 1020sq. ἡνωστροφῶν δρόμον πεπωμένον Zakas. 1023. οὐδ' Stanley. ὑπορχεῖσθαι χορούς FW Schmidt. 1027. πλειστήρη ξέσαι Heyse. 1031. τῷζ γὰρ οὐκ ἄν πημάτων πέραν βάλοις Herzer. προῦφίζεται Heyse. 1035 κεκαυμένον Heyse. 1038sq. τὰ δ' ἐν δόμῳ μοι . . μαρτυρεῖν <ὡς ἐνδίκως πεπραγμένα, καὶ συστένειν> ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά Heyse. λέγειν καὶ μαρτυρεῖν Μενέλεω τὰ πορσύνθη κακά Zakas. 1039. καὶ μαρτυρεῖ μοι λεῶς (vel προσμαρτυρεῖν μοι πῶς) ἐπορσύνθη κακά Stanley. συμμαρτυρήσειν πῶς Newman. 1040. ἐλῶ δ' ἀλήτης FW Schmidt. Post 1040 supplet πατρός τ' ἀμύντωρ εἰμὶ καὶ μητροκτόνος Heyse. 1041. ζῶ Macnaghten. 1042. μὴ δ' ἐπιζευχθεῖς Verrall. 1045. εὐπότμως FW Schmidt. 1046. ὦμαί γυναῖκες FW Schmidt. 1050. νικῶ. μέλε Heyse. νικῶ πάνω FW Schmidt. 1051. τῶνδε δευμάτων Mähly. τῶν κεληνηῶν Todt. 1053. ἔπι vel ἐν Stanley. 1057. προσθιγόνθ' οὐ Λοξίας Mähly. 1058. λούσω καθαρμοῖς Zakas. 1067. τάλανος τῇδε Θυέστου Heyse. 1068sq. ὀδύτερον Ἀτρώως βλαστοῖο πάθη, λουτροδάκτύς τ' κτέ. Heyse.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

EUMENIDES.

Separatim ediderunt fabulam Theod. Heyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), J. F. Davies (1885), A. W. Verrall (1885), A. Sidgwick (1887), N. Wecklein (Aeschylos Orestie 1888).

2. In scholio γίνεται <θυγάτηρ> Μέλαινα Papageorgiu. 3. ἕτ' ἐς τὸ Heyse. 5. θελούσης τῆσδ' ἔγ'. οὐδὲ πρὸς βίαν Heyse. 7. δίδωσι δ' ἔ? Mekler. — In scholio θεασαμένη <γὰρ> Papageorgiu. 7sq. δίδωσι δ' αὖ . . δύοσιν <θυγατρὸς ἔνι καὶ Διὸς, Ἀγ-
ταῆς ὄθεν> γόνος τὸ Φοῖβης ὄνομ' κτέ. Heyse. 13. In scholio θεωρίαν Πυθιάδα Papageorgiu. 16. In scholio καὶ ὁ Δελφὸς
λεὼς <καὶ ὁ Δελφὸς> ὅς ἐστι Papageorgiu. 17. τέχνης δὲ
φερνῇ Ζεὺς νιν ἐνθεον κτίσας Heyse. 17sq. ἔξει δὲ νιν
Ζεὺς . . φρένα | τέχνης Newman. Post 21 lacunam statuit ver-
sibus 22sq. post 26 transpositis Heyse, post 21 supplet ἀγνή Λιὸς
παῖς, κόπιτάρροθος φίλοις Davies. Idem ante 24 supplet ἔδραν
ἐχούσας· ἐν δ' ὁ χαρμάτων δοτήρ. 25sq. Βάκχαις αἷς στρα-
τηγήσας . . κατέρραφεν Bury. 27. κράτη Heyse. 28. Κά-
λαυρα καὶ Heyse. 31. καὶ Πανελλήνων Zakas. τινὰς Heyse.
35. In scholio διάλειμμα γίνεται Papageorgiu. 36. μηδὲ σω-
κεῖν μηκέτ' ἀκταίνειν Heyse. 38. γραῦς ἀντίπαις, οὐδ' ἐν
μὲν οὖν Herwerden. 41. βρέχοντι Neidhardt. 44. λήνους
ἐλικοῦ Heyse. 44sq. λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἐστεμμένον
ἀργῇ: μαλλῶ κτέ. Davies. ἀργῇ: λήνει σωφρόνως ἐστεμμένον, ce-
teris deletis. Rutherford. 45. τῆλε γὰρ . . ὁρῶ Heyse. 49.
ἀλλ' οὐδὲ Ἰοργεῖας νιν εἰκάσω τύποις, <οὐδ' αὐτὲ γ' Ἀρπυῖαισιν.
ὡς καταπτέρονες> Heyse. εἰκάζω scribendum videtur. 50.
<ἄγχιστα ταῖσδ' ἐπὶ χόρας τῆς Ἀρπυγας> εἶδον ποτηρὸν κτέ. Todt.
εἶδον μὲν Ἀρπυῖας ποτῇ ὅγ' Φινέως E. Neidhardt. 52. βδελοκ-
τέοι Nauck. In scholio σκυθρωπαί Papageorgiu. 53. ῥέγ-

- κούσι δουπλάτοις: Heyse. 54. δουφιλή δάιν E Neidhardt. 62.
 δή 'στι Heyse. 63. τοῖσιν ἄλλων δώμασιν Todt, τοῖσι ναοῖς
 λυμάτων FW Schmidt. 64. καὶ πρόσω σ' ἐπισκοπῶν Stadt-
 müller. In scholio στραφέντα γὰρ τὰ Papageorgiu. 66. In scholio
 ὁμοῖων Kueck. 67—69. καὶ νῦν ἀλούσας . . ὁρᾷς ὕπνω, παλαιὰς
 παῖδας αἷς . . μέγνυται Rutherford. 68. ὕπνω 'πεσον δ' αἶδ'
 Davies. πεσοῦνται Nast. 68sq. ὕπνω ἐπέδησα τὰς καταπτύ-
 στους κόρας, γράϊας παλαιὰς παῖδας Zakas. 69. Νυκτὸς πα-
 λαιᾶς παῖδες Schütz, ἄγριαι παλαιαὶ παῖδες E Neidhardt. In scholio
 <παλαιαί>· ποικαὶ γάρ. παῖδες διὰ τὸ <ἐκ> νέων <πεπολιῶσθαι>·
 ἢ ἐπειδὴ κτέ. Bruhn. 75sq. ἐλῶσι γάρ σε, κἄν . . βεβῶς
 ἀμεΐψῃς τὴν ALudwich. 76. βεβῶτα πόρ τε τὴν Newman.
 φύλων θ' ἃ ναίει τὴν Heyse, βεβῶς ἀνῆς τ' ἦν τὴν Davies. πε-
 ρὼνθ' ἃ ναίει E Neidhardt. 78sq. βουκολοῦμενος πλάνον Schütz.
 84 post 66 reponit Todt. 85. οἰσθά μου τὸ μὴ ἀδικεῖν olim
 Todt. 88. μέμφῃ σύ; μὴ Heyse. (μεμνήσομ' ἢ φόβος σε νικᾷ
 τις φρένας; E Bruhn). Versum delet E Neidhardt. 92. τόδ'
 ἐκγόνων γέρας Todt. (τὸ δεγμονόμων vel δεγμονόμον σέβας E Neid-
 hardt), τόδ' ἐμπύρων σέβας Newman. ἰκνουμένων σέβας vel τόδ'
 ἐκ ναυτῶν σέβας vel potius τόδ' ἐκδόμων σέβας Zakas. 94.
 In scholio ἐμφύγῃ Papageorgiu. 96sq. ἄλλοισί τ' ἐν . . ὄνει-
 ρος ἐπιτεθεῖσιν ἐκκεκλεισμένη, αἰσχυρῶς ἀλῶμαι Heyse. 97. ἐν
 θνητοῖσιν οὐκ ἐκνίφεται Zakas.
 101. <οὔτ' ἐν πόλει τιμωρὸν οὐδέν' εὐρύμην,> οὐδεῖς θ'
 Heyse. 103. καρδίᾳς ἔσω E Neidhardt. 105. δεῖν' ἡμέρας
 Zakas. ἐν ἡμέρᾳ δέ μοί ῥ' ἀπρόσκοπος βροτῶν E Neidhardt, ἀνῆ-
 μερος δὲ μοῖρα προσκόποις βροτῶν ALudwich. φρεσιν pro βροτῶν
 Newman. 109. In scholio ἔθυσον ἐν<νυχτὶ ἐν> ἧ Papageorgiu,
 ἔθυσον falsum lemma ducit Kueck. 111. In scholio διὰ τὸ <ὀρο-
 μαίως> Papageorgiu. 112. τοιαῦτα Weil, καιρῶ τε FW Schmidt,
 πάραντα Metzger. 118sq. πρὸς ᾧ φίλοι πάρεσιν Davies. 119.
 φίλοις θρασυῶσιν οὐκ ἐμοῖς Heyse, φονεῖ γάρ εἰσιν, οὐκ ἐμοί Todt,
 φίλοι γάρ εἰσιν οὐ κενοί E Neidhardt. ἐν δόμοις προσέκτορες Za-
 kas. φίλοις γάρ ἐστιν οὐκ ἐμοῖς προσέκτατος Newman, φονέως γὰρ
 εἰ σύ, κοῦ (vel φονέως γὰρ ἦσσαν οὐ) κλέεις προσέκτορος FW
 Schmidt. 121. ἄγαν γ' Stanley. 122. τῆσδε μιὰς FW
 Schmidt. 127. ὁρόμος τε Newman. 130. λαβὲ . . λαβέ,
 φέρ' ἄγε Heyse. 137sq. ὄρσ' . . τῶδ', ἀτμοῦ σε' ἀπισχναί-

νουσα νηλεῶς πυρί Heyse, οὐδ' . . ἐπουρίσας ἀτμῷ ἄτφ, κατι-
 χναίνουσα E Neidhardt. 137sq. ἐπουρίσας ἔπου αὐτῷ, κατι-
 σχναίνουσα . . μύρανε δ' ἐν πτέροις FW Schmidt. 140sq.
 Stropham et antistr. α α' singulis ducibus hemichoriorum, stro-
 phas β β' γ γ' toti choro tribuit Dippe. 142. τὸ τοῦδε Wa-
 kefield. 143. Scholium ad v. 144 pertinere arbitratur Papa-
 georgiu. 144. καρούσα Heyse. In scholio κατ' ἴδια Dippe.
 149. πικροδόκος πέλη Heyse. 160. δαίου δαίου olim Bothe.
 161. βαρύ τι, περιβαρύ τρύος Heyse. 162. φιλοῦντες vel τιμῶν-
 τες Todt. 164. θρόμβω Newman. 167. In scholio ὀμφαλὸν
 invenit Stanley. 168. ἄγος ἔσω Newman. 169. δὲ μαντι-
 κὸν invenit Stanley. μάντις, οἷ, μιάσματι E Neidhardt. 174.
 χαυτὸν Newman. 175. ὑπὸ δὲ Heyse. 177. ἕτερον ἐν Ἰῶδα
 Newman. 178. μιάστορ' ἐξάνω Heyse, μιάστορ' ἔκγονον Zakas.
 ἔκ γ' ἐμοῦ πάσεται Newman, εἴνεχ' οὐ πάσεται E Neidhardt.
 183. μέλανα πνευμόνων ἀφρόν L Schmidt, μέλαν' [ἀπ' ἀνθρώπων]
 ἀφρόν Rutherford. 187—89. δίκαι . . ἀποφθοραὶ λευσμοὶ τε,
 versu 188 deleto, Rutherford. 188. παίδων κακοῦ ταὶ χλοῦ-
 νις ἡδ' ἀκρωνία E Neidhardt. ἀκρωμίας <σπαράγματ' vel δηλήματ'
 * * * > Paley, ἀκρων τομαί (vel κοπαί) Davies. 189. χοῦ
 μύζουσιν Newman. 191. ἀποπτύσσης Newman. 195. πέλας
 παρούσας τοῖσδε προστρίβειν μύσος Metzger. ἐν τοῖσδε τοῖς πλευ-
 ροῖσι Zakas, ἐν τοισίδ' ἰλάοισι Davies, ἐν τοῖσδε κλισίοισι (κλει-
 σίοισι) Wieseler, ἐν τοῖσδε πανοσίοισι Newman. μυσάς Heyse.
 197. δ' delet Davies. θεοῖς Newman. 199. πέλεις EB Koster.
 200. ὅς παναίτιος E Neidhardt. 201. λόγον Stanley in-
 venit. 203. ἔχρησ' ἄποινα τοῦ πατρὸς πέμφαι E Neidhardt.
 τεῦζαι Weil. 207. πρόσφοροι invenit Stanley. 213. παρ'
 οὐδὲν ἦν γέ σοι Heyse. »Sunt qui pro ἱρκέσω legunt ἡλθέ σοι
 vel ἥρκεσαν vel ἀρκέσω Stanley, ἡργάσω Rutherford, ἥρικες
 E Neidhardt. 217. μορσίοις E Neidhardt. 219. τοισίδ'
 Heyse. κτείνουσιν ἀγχίστους Stadtmüller. 219sq. εἰ δ' οὖν
 τίσιν κτείνουσιν . . μηδ' ἐποπτεύεις Rutherford. ἦν τοῖσιν . . χαλῆς
 τὸ μή γ' ἐνέσθαι μηδ' (vel μήτ' ἐνέσθαι μήτ') κτέ. E Neidhardt.
 220. τιμὴν γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύεις Zakas. τὸ μὴ συνέσθαι
 G Tucker. κάτω vel κάτω Stanley. 222. γὰρ οὐδ' ἀκαρέα σ'
 Heyse. Fort. κάρτα σ' ἐκπαγλουμένην. 222sq. τὰ μὲν γὰρ
 εἶδον καρτερά σε θυμουμένην, τὰ δ' ἐν φόνοις θιάσσουσιν ἡσυχαι-

- τέραν FW Schmidt, τὰ . . κάρτα σ' ἡσυχαιτέραν, τὰ . . πράσσουσαν, ἐνθυμουμένην Davies. 223. πράσσουσιν αἵσχε' εἰσορᾶν Heyse. In scholio σχολαιοτέραν invenit Wakefield. 226. πόνον ἄπονον τίθου FW Schmidt. 227. τὰς ἐμὰς φύγω FW Schmidt. 230 sq. ἐγὼ δ' ἄγ' — ἐν γὰρ αἵμα μη-τῶν δίκαις — μέτεμι φῶτα καθὰ κυνηγέτης E Neidhardt. 231. τόνδε πτωκα Wakefield. κάκκυνήσομαι Davies (malim κάκκυνήσομεν). 233. θεοῖσί τω Davies. 234. εἰ προδῶς ἐκὼν Stanley. 238 sqq. προστετριμμένον πάρος ἄλλοις ἐν . . βρότον ὤμορξα, χέρσον . . σώζων δ' Heyse. 239. πυρεύμασιν Zakas. 240. ὁμῶς δὲ Weil. Versum post 455 transponit Davies. 255. λεῦσσε τὰ Auratus, λεῦσσε γούν vel λεῦσσε τοι Schütz. λεῦσσε τὸν πανταχῇ· μὴ Davies. 257. γούνον <ἀγνὸν ὡς> Herwerden. 258. ὅδ' αὐτὸς ἀλλὰν Stanley. 258 sqq. ὁ δ' αὐτὸς ἡνίδ'· ἡντινοῦν ἀλλὰν ἔχων . . πλακεῖς . . χορῶν = τὸ δ' . . χαμαὶ κεχυμένον, δυσαγκύμιστον, παπαῖ, τὸδ' ἱερὸν πέδον συνεισίσχεται (συνεισέρχεται Todt) Heyse. 260. ὑπόδοκος Newman. 264 sqq. ἀλλ' . . δεῖ σέ μοι ζωμὸν ροφεῖν φοῖνιον ἐκ μελέων· πηγὰδα δ' αὐτε σὺν . . φεροίμαν σώματος δυγπάθου. καὶ . . κάτω, ἀντίφον' ὡς τήης ἄποιν' ἐν δύαις = ὄφει . . ἢ ξένους ἢ τοκέας φίλους . . Ἰλίδης νέρθεν εὐθύνοσ βροτῶν, δελτογράφω . . φρενί Heyse. 266. φέρομι' ἂν πάματός γε Davies. δυσεκπύτου (vel δυσεμπύτου vel δυσεντέρου) Newman. 267. ἰχνεύσας CHäberlin. 271. τις ἀσεβῶν εἰς τοκῆς Auratus. ἀσεβῶν <μάταν> Newman. 276. In scholio διδαχθεῖς ἐν κακῷ Papageorgiu. 276 sq. διδαχθεῖς δὴ κακοῖς ἐπίσταμαι πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν FW Schmidt. 277. πολλοὺς τε καιροὺς Heyse, θεσμούς (vel καιροὺς) καθαρμοῦ Todt, πολλοὺς καθ' ἁρμούς Zakas. ὅπου θέμις Todt. 282. delet E Neidhardt. 286. Fort. μαραίνει. 292. εἴτ' ἐπ' ὥρας Heyse. 294. τίθησιν ἀρβύλη κατηρεφῇ πόδα Stadtmüller. ἦκα γηφερῇ πόδα Heyse, ἢ καταρρίπτει δόμον Zakas. 297 sq. ἔλθοι, γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος Rutherford. 298. πόνων γενέσθαι τῶνδ' Todt. 301. τὸ χαίρειν μεταμαθόνθ' Heyse. 302. ἀναίματόν σε σχῆμ' ὃν, εἰδῶλον σκιᾶς FW Schmidt. βύσκημα πημονῶν, ἀναίματον σκιάν Weyrauch. Fort. βύσκημ' ὃν, αἰμόνων. βύσκημα τῶν κάτω χθονός Todt. καὶ μόνον σκιάν Paley, νερτέρων σκιάν Zakas, δαιταλεῖ σκιάν Newman. 310. In scholio

- ἐφορεύομεν Papageorgiu. 311. »Sunt qui οὗς vel αἷς legunt» Stanley (ὦν invenit Auratus). 312. εὐχόμεθ' εἶναι invenit Stanley. 313 sq. τὸν μὲν . . χεῖρας φρονοῦντ' Nauck. 313 sqq. τοὺς . . χεῖρας ἔποντας μῆνις ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἐφέρειπει. <θάλλει γὰρ ὅς ἢ σὺ φρων ἀγαθός τ',> ἀσυνῆς κτέ. Newman. 334. εἶων Stanley. 336 sqq. ἐμπέδως μ' ἔχειν. θνατῶν ὄντων ἀντορργίαι ξυμπλέκωσιν μάταισι, τῷδ' ὁμαρτεῖν Heyse. 337. εἶσιν nescio quis, οἷσιν Stanley. 337 sq. ἀντορργίαι ξυμπλέκωσιν Zakas. 343. »Sunt qui μένος legere malint» Stanley. 349. ὕμνιν Wilamowitz. 350. ἀθανάτων δὲ πολεὶν ἐκάς FW Schmidt. 351. δέμας, οὐδέ Dippe. 352. πέπλων πανάμοιρος ἐσαιὲν ἐτύχθην Herwerden. 353. Scholium ad v. 351 sqq. pertinere putat Kueck. 353 sq. ἔμπα λευκῶν δὲ πέπλων ἀνέορτος ἄκκληρος ἐτύχθην Weyrauch. πέπλων ἀπόκληρος Heyse. 354. ἄμορος καὶ ἄκκληρος Davies. 355. δώματ' οὗ γὰρ Heyse. 355 sq. αἱμάτων ἀποτροπὰς Heyse. 356 — 60 et 374 — 78 (ἀναδρομὰν δ' ὅταν ἀρᾶς πιθανὸς ὡς φίλος ἐλᾷ, ἐπιτόνως διόρμεναι κρατερότονον ὅμως ἀμαυροῦμεν ἄλματος νέου = μάλα γὰρ οὖν ἀλομένω . . βαρυπεσῆς . . σφαλερά τ' ἀνάδρομ' εἰς ἀρὰν κῶλα δυσφωρῶτάται) post 383 collocat Heyse. 358 sq. ἐπιτόνως διορμένα . . ὅμως μαυροῦν ἀφ' αἵματος νέου Todt. 359 sq. κρατερόν ὄντα περ, ἀμαυροῦμεν, αἵματος εἶνιν Davies. 360. αἵματος νεοαρῶν Newman. 361 sqq. σπεύδω μὴ μ' ἀφελεῖν τινα τάσδε μερίμνας μὴδ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν Dippe. σπευδομένην καθελεῖν τινα τάσδε μερίμνας θεῶν παντέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν Zakas. 362. τᾷς δὲ Stanley. 363 sq. ἐμοῖς ἀλλέταις ἐπικραίνω (deleto δ') Newman. In scholio εὐχομαι <εὐχουαί> Kueck. 365. ἐπὶ κρίσιν vel ἀπράκτοισιν Portus. 365 sqq. ἔλθοι Ζεὺς, αἰμοσταγὲς ὅσπερ ἔθνος Heyse. 366. Ζεὺς ἐαρσταγὲς G Schulze. 366 sq. Ζεὺς γὰρ ἀξιόμισον φοινὸν ἔθνος Newman. 366 sqq. Ζεὺς γ' αἰμοσταγὲς ἃς ἀπέωσεν ἔθνος τότε λίσχας nescio quis. Post 368 ephymnium sic format: ἀνατροπὴς ὅταν Ἄρης κτέ. Dippe. 374. ἀλμένα Newman. 377 sq. σφαλερά τανυδρόμοισιν κῶλα δυσφύρων Ἀρᾶν Todt. 381. μύσος ποτιπάσσει Newman. 382 sq. ναί. ὀνοφερὰν . . δώματος ἀστῶν χεῖ πολύστονος φάτις Newman. 384 sq. μένει γάρ· εὐμήχανοι θεαὶ τελείω Newman. 388. ἄδεμ' Heyse. ἄτιμ' ἀτίτους (vel ἀτίτας vel ἀτίτα vel ἀτίτοι) Stanley. ἄτιμα διόρμεναι Newman. 388 sq. ἄτιμ'

- ἀτίετὰ τ' ἐλάχομεν λέγῃ Davies. **390.** λάπα, ῥυσίδικαι παρὰ Heyse. δυσποδοπαίπαλα Weil, δυσβατοπαίπαλα Davies. δυσοδο-
παιπάλα (et in v. 398 χθονός) Newman. **394.** ἀμὸν Davies.
396sq. δοθέντα τελέως, ἐπὶ δὲ τοῦτ' ἔμοι γέρας παλαιόν Reinh. Schultze.
397. παλαιὸν <αἰέν> Heyse.
402. ἦ ὄῃτ' Wakefield. **407.** πτερῶν ἄτερθ' οἰδοῦσα Stanley. In scholio ὡς ἀρτέμονι Davies. **408.** πνοαῖς (vel πνόοις) Weil. πώλους τ' ἀχμαίους Stanley. Versum histrionibus tribuit Wilamowitz. **412.** τόνδ' ἐφήμενον ξένον, versibus 412 - 415 post 409 repositis, Heyse. **413.** ὑμῖν θ'· ὁμοίᾳς δ'... σπαρτῶν βλέπω Newman. ὁμοιοῦσ' Weil. **416.** τὸν πέλας invenit Auratus. **419.** In scholio alterum ἦ delet Papageorgiu.
420. ἐννοίκοις Stanley. **424.** αὐτοκτονοῦντας Davies. **429.** ἄτερθ' ἀνάγκης Newman. ἀνευ δ' ἀνάγκης κοῦτινος τρέων κότον; vel ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F W Schmidt. **432.** οὐδ' ὁμοῦν θέλοι Heyse. **433.** κλύεις... ἢ πράξει πέλεις Heyse.
434. γὰρ εἰ πάνυ Heyse. **438.** σεβοῦσῃ γ' ἄξι' ἀντ' ἐπαξίων Heyse. ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων Todt, ἀξίων ἐπαξίαν Zakas. ἐπαξιῶν L Schmidt. **449.** τῆμῃ σὸν ἐσέβιζον ἂν βρέτας Heyse. ἐφαμ-
μένον βρέτας Newman. **452.** ἔστ' ἂν παλαγμοῖς αἵματος scribendum videtur. πρὸς ἀνδρὸς αἰμάτων καθαρσίῳ Davies. αἰμά νιν καθάρσῳ Heyse. **455.** ἄχεσσι καὶ βατοῖσι Zakas. καθαρσίῳ βοτοῖσι καὶ Herwerden. **460.** ξὺν ᾧ σὺ κοινὸν Ἰλίου πόλιν ἄπολιν Heyse. **464.** ῥίψασα λουτρῶν κάξεμαρτύρει Todt. **468.** ὑπαίτιως Zakas. **469.** <φόνον κελεύσας ἀντι-
τίσασθαι φόνῳ> κάλῃ Todt. **472.** στέρξας γὰρ ὦν σοῦ F W Schmidt. πανταχῇ καταινέσω Zakas. **473.** In scholio οἶζεται καὶ ἔμοι δὲ κτέ. Papageorgiu. **473**sq. τόδ' ἂν βροτοὺς Zakas. **474.** ὀρθῶς δικάζειν F W Schmidt. **476.** ἄλλως δὲ Stanley. **478.** ἀγνῶς Todt, νόμῳ Davies. **480.** τοχοῦσαι κρίματος Kock. **480**sq. καὶ μὴ... χώρα μεγαίρωσ', ἰὸς Heyse. **481.** φρυαγ-
μάτων scribendum videtur. **482** αἰανῇ Davies. **483.** ἀλ-
γῆρὸν μένειν Newman. μέλειν Herwerden. **483**sq. ἔστί· συμ-
φορὰ μένει πέμπει τε δισσὸν πῆμ' ἀμηχάνως Heyse. **484.** πέμ-
πειν τε, δυσπέπαντ' ἀμηχανόν γ' ἔμοι Newman. πέμπειν δ' ἀμηνί-
τως ἀμηχάνως ἔμοι Römer, πέμπειν τε, οἷς πῆμ' ἔστ' ἀμηχάνως ἔμοι Zakas, πέμπειν τ' ἀπημάντως ἀμηχάνως ἔχει Todt. Post
485 supplet ξυλλαμβάνουσα τῇ δίκῃ, παρέξομαι Davies. **486.**

φανῶ δικαστὰς scribendum videtur. ὀρκιῶ, μοιρωμένους Heyse, ὀρκιῶ ἔξηγουμένη Sauppe. αἰρήσομαι Zakas. Versum 486 post 490 (κρίνας' ἀπ' ἀσπῶν κτέ.) collocat, deletis versibus 491 sq., Davies. 489. ἀρωγά, πιστὰ δ' εὐορκώματα Zakas. ὀρμήματα Heyse. 491. λέξω Zakas. 492. ὄρκον παρέντας μηδὲν ἐκδίκους φρεσὶν Newman. ὄρκω 'μπεδῶντας . . φράσειν Heyse. 493. καταστροφά Paley. καταστροφὰ καλῶν Herwerden. 495. δίχα δίκας Todt. δίκας πλέον βλάβῃ Zakas. 499. δ' ἰταμὰ Heyse, δὲ τομὰ Kock, δ' ἐτοῖμα Whitelaw. 500 sq. τοκῆς <παθεῖν> Zakas. 502. οὐκέτι Todt. 503. ἀπεύξει Zakas. 504. τιν' εἰργάτων Heyse. 505. πᾶν τ' . . μύρου Zakas. 506. εὐξέται δ' Zakas. 506 sq. προνωμῶν Heyse. 508. ὑπέκδοσιν Whitelaw. 509. βέβαι' ὁ repudiatur Davies. 510. τλάμων θεῖς μάταν Heyse. 513. τοδ' ἔτ' ἔπος Heyse. 519. θρόνος Δίκας Kock. 520. δεινὸν οἴκοι φρενῶν Newman, δεινὸν οἴκον φρενῶν Zakas. 521 sq. καὶ . . διαμένει Heyse, τὶς φρενῶν ἐπίσκοπον αἰνέσει καθήμενον Davies. 522. δειμανεῖ Stanley. 525 sq. τίς . . μηδὲν ἐμφανῇ καρδίας κύν' ἀνατρέφων Davies, τίς δὲ μηδὲν ἐν φρασὶν καρδίας φάσμα τρέφων Weil, τίς δὲ μηδὲν ἐν βάθει καρδίας θέος τρέφων Headlam, τίς δὲ θυμὸν αὐθάδη καρδίαν τ' ἀνατρέφων Zakas. 525 sq. τίς δὲ μηδὲν ἐμφυῇ κῆρι δεῖμον ἀνατρέφων ἔμπολις βροτοῖς Newman. 526 καρδίας ἔτ' ἀνατρέων (sive ἄγος ἐφορῶν) Todt. 526 sq. καὶ θέος διανατρέφων ἔμπολις βροτῶν ὁμοίως Heyse. 530. δεσποτούμενόν γ' Heyse. 531. ἀρχοῦντ' ἄμαχανίας δόειν λέπαδνον Tyrell. 534. In scholio ὁ θεός ἐσθ' ὅπη θέος P Victorius, <δεῖ> θέους Papageorgiu. 536 sq. δυστυχίας μὲν ὄβρις τοκὰς (τοκὰς Wieseler invenit) Todt. 538. In scholio νόσον μὲν Papageorgiu. 552. αἰδόμενος πελίσθω Heyse. 553. θεῶν δ' ἀνάγκας Davies. 557. <θεοῖς> τὰ πολλὰ Zakas. παντοφύροντ' Stanley. 564. οὐκέτ' ἀρχοῦντ' ἐλῶν Newman. οὐκέτ' ἀρχοῦντ' Dippe. 566. βιαιῶς ὡδὲ Todt, διαρραισθεῖς δὲ vel διανταίῳ δὲ Herwerden. 569. In scholio τὰ Ἀθηναίων ἔθη Papageorgiu. 570. <φωνῇ πάρος δ' οὖν> διατόρος Newman, ἥ δ' οὐλοκλαγγὴς διάτορος Heyse. ἥ τ' ὀξύφωνος δ. Weil, ἥ τ' οὐρανόνδε διάτορος Davies, Ἐριωνίου δὲ διάτορος Verrall. 571. βροτείῳ πνεύματι στρηγνομένη Heyse. 575 sq. <οἷς χροὶ πιθέσθαι τοῦς τε νῦν καθήμε-

- νοὺς, > πόλιν . . χρόνον, ἐκ τῶνδ' ὅπως Heyse. πᾶσαν <τοὺς δικάζοντάς θ' ὁμῶς, ὡς ἂν φυλάξωσ' > εἰς Todt. Post 575 supplet γνῶναι δίκας τοιάσδε πῶς κρίνειν θέμις Davies. 576. τὰ νῦν γνωσθῇ δίκη Zakas. 578. πράγματος λαχεῖν Zakas. 579. γὰρ δυοῖν Heyse. 583. τῆς τῷδε Wakefield. Post 583 supplet σὺ τ' ὦ δικαστῶν σεμνότιμε σύλλογε Herwerden. 591. τούτου γ' vel τοῦδ' γ' vel potius ἔκτεινά νιν· τοῦδ' οὐτίς Nauck. ἔκτειν' ἐγὼ· τοῦδ' οὐτίς FWSchmidt. 595. ξιφουλκῶ δεξιᾷ δέρην Weil, ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην θενῶν Kock, fort. ξιφουλκὸν χεῖρα πρὸς δέρην βαλὼν vel potius ξιφουλκῶ προσβολῇ δέρην τεμῶν.
- Post 605 supplet ΛΟ. κάπειτα μητρὸς παῖδ' ἐχρῆν θέσθαι φόνον; UP. σοὶ γοῦν ἀθῶον, νῦν διωκούσῃ δ' ἐμέ Heyse. 606. σὺ μὲν ξεῖς Zakas. In scholio πῶς δὲ <ἰδίκησεν> Ἀγαμέμνονα ὅπου <αὐτῇ> ἀπέθανε διὰ τὴν ἀδικίαν; Davies. 607. In scholio πῶς οὐκ αὐτὴν ζῶσαν ἐδίωκες; Davies, εἰ σὺ ἢ οὐ ζῶσαν ἐδίωκες ὥστε Papageorgiu. 612. In scholio πάντας λέγειν Stanley, πάντα λέγειν <αὐτόν> Davies. 614. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον Davies. 616. τόδ' ἤμαρ Zakas. δοκῶ τόδ' αἶμα κοινὸν ἐκχέαι, φράσον Todt. 617. λέγω scribendum videtur. 618. θεσμὸν δικαστῶν Zakas. 621. Fort. κελεύου. 622. τὸ δ' ἐν δίκαιον . . μαθεῖν Heyse. 623. βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός Newman. Post 627 supplet πῶς οὐκ ἐκείνῃ δυσσεβῇ τιμῆς χάριν; Davies. 628. οὐ γὰρ τι φαῦλον Kock. 634. ἐμπεπλευκότα Wakefield. 634sq. ἀμπεπλευκότα ὕπλοις ἀμείβοντ' εὐφρον' ἐσδεδεγμένη, ὁροῖτῃ πορὲν τε λουτρά, καὶ πέτασμα τι φάρους παρεσκήνωσεν Heyse. 635. ἐλπίδος ἄμεινον Herwerden. τὸ πλεῖστον, εὖνουν εὐφροσιν vel ἄμεινον, εὐφρον' εὐφροσιν Warr. Post 635 supplet τὰ πρῶτα μύθοις, εἴτ' ἐν ἀργυρηλάτῳ Headlam. In scholio scribendum βελτίονα. — πλεῖστα κτέ. 635sq. τὰ πλεῖσθ' ἀμύλλαις . . ὁροῖτῃ παρεῖχε λουτρά καπὶ δέρματι Newman. 636. <φήμαις>, περῶντα <πορφύροστρωτον πόρον παρήγαγ' ἐς μέλαθρα>, καπὶ τέρματι ὁροῖτῃς <ἔτοιμα> λούτρ'· <ἐπ' ἀσκεύῳ δ' ὕπλων> Davies. λέκτρα velle videtur Droysen. καῖτα τέρματι Paley. 637. In scholio περὶ σκήνησεν Papageorgiu. 641. γυνὴν τοιαύτην δ' Heyse, ταύτης δὲ τέχνην Todt. τοῦτον τοιοῦτον εἶπον, ὡς εἰδῆς λέως Zakas. δειχθῇ λεῶ Herwerden. 648. πέδαις ἐὰν δόσῃ τις Zakas. 653. ἄνω τὰ καὶ Paley. 654. οὐδὲν ἀποβαίνον μένειν Heyse.

655. πῶς ἄρα Todt. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν Heyse. 660. Fort. ὡς τορῶς. 661. κεκυμένον τέκνον Zakas. 667sq. πάρεστι, παῖς . . Διὸς οὐδ' . . τεθραμμένη Sidgwick. 668. Ante hunc v. supplet οὐ Κύπριδος ἐν χήποισιν ἧ γ' ἐσπαρμένη Davies. 669. ἀλλοῖον ἔργος δ', οὔτινός τε καὶ θεᾶς, post hunc versum lacunam statuens, versibus 670 76 expulsis, Heyse. θεά Weil, qui post 669 supplet: ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν. Post hunc v. supplet ἀρκεῖ μὲν, οἶμαι, ταῖσδε ταῦτα τῶνδ' ὑπερ Davies. 679sq. post 683 transfert Todt. 681. OP. τί γάρ; πρὸς ἡμῶν πῶς τεθεῖς . . ὦ; Heyse. Hic versus et v. 684—713 interpolati videntur, additi cum Minervae de Areopago constituendo oratio ab Aeschilo post v. 576 interposita ommissa esset. 687. (ἐκάστω Scaliger). 687sq. αἰεὶ σέβεσθῃς τοῦτο . . πάγον τ' Zakas. 688. πάγον πάρεστ' ἐς τόνδ' Heyse, πάγον δ' ἀνιερῶ τόνδ' Davies. 691. ἀντεπύργωσαν τόπῳ Heyse. Post 695 inserit 707—709, 703—706 Todt. 696. μὴ τι κινούντων νόμους Zakas. 699—702 delet Heyse.
700. In scholio μὴ delet Papageorgiu. 704. χώρας τε ῥῶμα HUsener. 707. ἄθικτον δ' αὐτὸ Heyse. 707—709 ante 703 transponit, v. 686—702 secludens, Dindorf. 711. ὀρκοῦσθαι Stadtmüller. 718. οὐ καλῶς σέβεις FW Schmidt. 719. μαντεύῃ Davies. Post 721 supplet XΘ. σὺ δ' αὐτόκλητος ἐστίμ' μίασμ' ἐφείς ἔπειτ' ἀφῆκας κρύβδα τὸν μιάστορα. All. σοῦ γ' ἐμπεσούσης παρὰ νόμον χορηγηρίοις ἐμοῖς, προσέκτορ' ἐνδίκως ἐρρυσάμην versibus 722—25 post 733 transpositis Heyse. 722. λέγοι Zakas. 730—33 post 721 reponit Todt. 732. σὶ τοι τάχα στυγοῦσα Verrall. 734sq. εἰ καὶ καθιππάξει . . μενῶ Herwerden. Post 736 supplet All. θυμοῦ μάλ' ἀντίχ' ἦσσα δ' οὐχ ἐκάς πέλει Heyse, All. ἥδ' ἔν' ἐχρῶν τοῖς πάλοις ἀμασκοπεῖν· καὶ τὰς μὲν ἔρρειν, τὸν δὲ σωθῆναι, θεά, Δίχης θ' ἔκατι σοῦ τε καὶ Διὸς τρίτου Davies. 741. θυμῷ κρατὸς Heyse. 749. οὐ φάος Stanley. 753. μόνῃς γ' ἀπούσης Heyse. 753sq. πῆμα γίγνεται μᾶς, κρατοῦσα δ' οἶκον φήχως ὀρθώσῃ μέγαν (vel ὀρθώσῃεν ἄν) FW Schmidt. 754. σφάλλουσ' ἂν οἶκον (ut fere Paley) Weil. Versum delet Macnaghten. 754. καθελούσῃ τ' οἶκον Zakas. 756. Ad schol. καὶ ἴσαι δε γένωνται cfr. Aristoph. Ran. 685. Scholium ad v. 744 refert Kueck. 757sq. ὦ Παλλὰς, εἰ σώσῃσα . . καὶ γῆς πατρώας Zakas. 760. Propter

τε quaedam intercidisse putat Wakefield. <Ἀγαμέμνονος παῖς εἰς
 ὄρους πάτρας χρόνῳ> Ἄργους ἐλήλυθ' αὐθις ἐν τε χρόμασιν FW
 Schmidt. 763 sq. ἀχθεσθεῖς μύρον σῶξει σφε, μητρῷας γε συν-
 δίκους σοβῶν, nisi ambo versus ita eiciendi sint, ut in v. 762
 κραινόντος θεοῦ (vel Διός) scribatur, FW Schmidt. 764. συν-
 δίκους σοβῶν Heyse. 768—777 delet Davies. 770. ποτὲ
 Heyse. 771 sq. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα ἀμυχάνοισι
 θράζομεν δυσπραξίαις Newman. 772. ἀμυχάνους ἀμπέμφομεν
 δυσπραξίαις Zakas. 772 sq. φράζομεν δυσπραξίαις ὁδοῦς. ἀθύ-
 μους Heyse. 773. ἀθύμοις Stanley. 775. ὀρθουμένους δὲ
 Stanley, ὄρκωμ' ἐμὸν δὲ Heyse. δὲ τοῖς πόλιν Newman. 777.
 αὐτοὶ τόδ' ἡμεῖς ἐσόμεθ' Newman. ἡδῶς ἐσόμεθ' εὐμενεῖς τ'
 Ἄρει Heyse. 779. ἔχοι invenit Stanley, ἔχων scribendum vide-
 tur. 781. νέοι Davies. 781 sqq. Ad aequabilitatem partis 781
 —916 restituendam versum 797 ante 827 iterat, 13 versus, quorum
 duo orationem Minervae 850—858 clausurint, 11 stichomythiam =
 893—903 effecerint, ante 859 intercidisse putat Ri.Klotz. Post
 784 interponit γελῶμαι πολίταις; στενάξω; τί ῥέξω; ex v. 791 sqq.
 Heyse. 787. χθονὶ φθόριον Heyse. 789. ἰὼ διακαῆς Heyse.
 792 sq. δύσοιστ' ἐκ πολι:τᾶν Newman. 792 sqq. ἐπάθομεν δύ-
 σοιστ', ἰὼ μέγ' ἅπτοι κόραι Heyse. 794. μεγάλατοι Newman
 803—805. ὑμεῖς δέ τοι γῆ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκῆψητ',
 ἀφεῖσαι . . σταλάγματα Heyse, ὑμεῖς δὲ γαίᾳ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
 σκῆψητε κτέ. Housman. 820. Scholium ad v. 815—17 refert
 Papageorgiu. 828. φθορὰν σκῆψητε δυσκῆλῳ χθονί Zakas.
 Fort. δύσκημον χόλον. Post 828 supplet λιμοῦ νόσων τε
 προσδοκῶσαν ἐσβολάς Davies. 833. ἑβάλῃς ἐπίφθονα REllis.
 834. φέρουσα vel potius στρέφουσα Newman. 835. κελαινοῦ δ'
 ἥπατος Herwerden. 836. ὥς σεμνότημος ᾗς Weil. 839.
 ἐπαινέσει Davies. 840. τὰδ' Heyse. 842. φεῖν delet Heyse.
 843. μένος τὰ πάντ' ἐπικότον Heyse. 846 sq. θυμόλεθρος ὁδύνα;
 αἶε Heyse. 847. μᾶτερ, ὦ Davies. 848 sq. ἀπό με γὰρ
 τιμᾶν ταμεῖσαν θεῶν . . ἤξαν ὁόλοι Heyse. Post 849 collocat
 882—92, versibus 850—59 post 881, versibus 860—71 post 898
 translatis, Heyse. 850. καὶ τῷδε μὲν Zakas. 851. καὶ
 τοῦτο μὲν σὺ Heyse, καὶ πολλὰ μὲν σὺ Weil, καίτοι μὲν εἰ σὺ
 FFCFischer. καίτοι σὺ μὲν καὶ κάρτ' ἐμοῦ, scholium ad v. 853
 adscriptum huc referens, Papageorgiu. 853. ὑμεῖς ἐς Davies.

854. In scholio <οί> Ἀθηναῖοι Papageorgiu. Ante 859 supplēt τιμῆς τοσαύτης ἐν δίκῃ σ' αἰδοιμένων Heyse. 862. ἀώροις ἐμμανεῖς θωμεύμασι Weyrauch. 863. μήτ' ἐξάνεισ' Zakas. 863sq. μήτ' ὀξυλύσσων καρδίαν . . ἰδρύσας Ἄρη ἐμφύλιον τέχης, πρὸς . . θρασύν Heyse. 864. ἰδρύσῃ χέρα Wakefield. 866. οὐκίμῳ περ ὧν Heyse, ἐνάλιός τ' ἀγών FW Schmidt. 868. ἀπολέγω invenit etiam Heyse. οὐ λήγει μάχῃ Zakas. 870. ἐν-τιμόν τ' ἔτην Heyse. 886sq. ἀγνὸν ἔκτισεν . . μείλιγμά σοι Heyse. 895. τίνα δ' ἐμοὶ τιμὴν νεμεῖς; Davies.
900. ἔξεστι γάρ τι (vel τοι) Auratus. ἔξεστι γάρ μοι· μὴ λέγοιν ἂ μὴ τελῶ L Schmidt. δὴ λέγειν ἂ μὴ τελῶ; FW Schmidt. 901. θέλξαι Zakas. μεθιστάναί Davies. 902. τοιγὰρ κάταρ-ξον, οἷς ἐπικτήσῃ, φίλως Heyse 904. ὅποι' ἂν εὐχῆς . . ἐπίσ-κοπ' ἤ Todt. 904—906. ὅποι' ἂν εἰκὸς μὴ κακῇ γ' ἐπισκόπῃ· καὶ ταῦτ' ἀνέκαθεν, κἀνέμων ἀήματα Heyse. 905. εὐκράτα γῆθεν Weil. 910. σωτηρία Weil. 911. τῶν εὐσεβοῦντων δ' . . τέλοις Heath, τῶν δ' εὐσεβοῦντων εὐφορωτέρα πέλοι Davies, τῶν δ' εὐσεβοῦντων ἐκφορωτέρα πέλοι Zakas. 912. στέργω γὰρ ἀνθοῦν Kueck. 913. τούτοις δικαίῳ τῶνδ' ἀνένθετον γένος Heyse. 914. τῶν δ' ἀριφραδῶν Wakefield. 915sq. ἐνέξομαι . . ἀστρονίκον Zakas. 919sq. ἀριστοφροῦριον anonymus apud Todtium. 926. γαίης ἐξ ἀμβράσι Heyse. 932. <ἀκαταγνώστως> ἔλαχον διέπειν Heyse. 933sq. ὁ δέ πη κύρσας μαργᾶν τούτων . . βιώτου προσπταίουσιν Newman, ὅ γε μὴν κύρσας βαρεῶν . . πληγαῖς βιώτου <περιπίπτει> Heyse. ὁ δέ πη κύρσας Ἀρέων (vel ποτ' Ἀρῶν) τούτων Davies. 934. πληγὰς βιώτου <παρέσυρεν> vel πληγαῖ βιώτου <νιν ἐπῆλθον> vel πληγαῖ β. <πόθεν ἔλθον> Davies. 936. ἀνάγει Heyse. 937. μεγαλαυχοῦντ' Todt. 941. φλογμοὶ τ' ὀμματοστερεῖς ὕφειντο Davies. 941sq. φυτῶν στομῶν περαίτερον τόκον Heyse. 947. τρέφου· χρόνῳ τε τῷ τεταγμένῳ γόνος Verrall. 950. χώρας φροῦριον Weil. 951 οἳ δὴ ἔπικρανεῖ; Heyse. 952sq. ἀθανάτοις <τοῖς οὐρα-νίοις>, τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ δ' ἀνθρώπων πᾶν τέλος ἔργων συν-διαπράσσει, τοῖς μὲν ἄδειαν, τοῖς δ' . . παρέχουσα Heyse. 953. γαίᾳ Davies. 954. γενεᾷς (olim μοίρας vel βιώτου) τελέως (φανερῶς ut glossemate expulso) Todt. 961. ἔχοντας Newman. 961sq. κύρος ἔχουσαι θεαὶ θνατῶν, Μοῖραι Heyse. 966. παντὶ κόρῳ Herwerden. χρόνῳ παραπειθεῖς Newman. παντὶ θρόνῳ δ'

ἐπιβριθεῖς scribendum videtur. 969sq. τοῖσδ' ἔτι . . ἐπικραι-
νομένοις Heyse. 972. γλώσσα κτίσσειν ἐπωδάς Heyse. στόμ'
ἐπέσπεν Newman. 976. ἐρεθίσματ' ἔριν διὰ παντός Heyse.
982. ὀργάν <που> Heyse. 989. ἄρ' εὖ Schütz. φρονοῦντος
Weil, φρονοῦσαν Zakas. 989sq. φρονοῦντες . . εὐρίσκουσ'
scribendum videtur. 992. ὀρῶ <προσαπαντῆσον> Heyse. 994.
γαῖαν pro καὶ γῆν Davies. 996sq. κατὰ γῆν . . ὀρθοδίχαιοι
Heyse. 997. ἀζημίαις Rob. 999. ἡμένας Zakas.

1000. παρθένον φίλαν vel παρθένους φίλας Auratus. φίλοις
φίλοι Heyse. 1000sq. φίλοι φίλας, εὐφρονοῦντες εὐφροني Da-
vies. φίλοις εὖ φρονοῦντος ἐν θρόνῳ Todt. 1001. ἐν
θρόνῳ Heyse. 1004 – 1014 et 1022 – 1032 locum mutare
iubet Davies. 1007. καὶ φανῶν (i. e. πανῶν) Weil, καὶ σπον-
δῶν Todt. 1008. σύμεναι. <θέλετ' εὐμένιδες> Heyse. 1015.
χαίρετε χαίρετε δ' εἰς αὐθις (et 997 χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖς πλούτου)
Wakefield. 1022. αἰνῶ προθύμους Heyse. 1024. κὰν σκότῳ
Weil, τῆς ἐμῆς (vel Ἀττικῆς vel Ἀστικῆς) Herwerden. 1026sq.
δικαίως – ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς θησῆδος ἐξοίχοιτ' ἂν — εὐ-
κλεῆς λόχος Davies. 1027. θησῆδος ὅξυ σχοῖτ' ἂν, εὐκλεῆς
λόχος | εἰ τῶνδ', post haec lacunam statuens, Heyse. 1028.
στόλοις Weil. Ante 1030 supplet ὅμεις δ' ἐπευφημοῦντες ἐρ-
πούσαις, φίλοι Davies. 1033. βᾶτε δομόνδε, φίλας ἐρίτμοι
Davies. 1035. ἐπ' εὐπαιδὶ πομπῇ Newman. 1038sq. θυ-
σίαις ἔχετ' αὐὸ περίσεπτοι Heyse. 1039. (στείχετε pro τύχαι
τε Zakas). 1041sq. (εὐθύφρονες γαί | α Zakas). 1042sq.
σεμναί, κύρει δ' ἀστῶν λαμπρῶν τερπόμεναι καθ' ὁδόν Heyse.
1045. σπονδαὶ δ' ἐς τρόπον ἐννάδες οἴκων Verrall. ἐνδελεχοῖεν
Newman. 1045sq. σπονδαῖς ἐστὲ πανηγάδες οἴκων Παλλάδος
ἀστοῖς. Ζεὺς παντόπτας Heyse, σπονδὰν πανετὲς δᾶδᾶς τ' οἷσει
Παλλάδος ἄστῳ κτέ. Davies. Fort. σπονδαῖς δ' ἐστὲ πανευμενίδες
θεῶν Παλλάδος ἀστοῖς.

Addenda.

Prom. 905 *μανίαι θλίβουσ'* F W Schmidt. Hik. 396 *ἔχουσαν*
et 798 *ταῖνδε χριψέσθηναι χερσὶν* Tittler, 1021 *τὴν μὲν ὁ Πελασγός*
C G Haupt Ad Vitam p. 468, 18 *συνθλάσων*, p. 470, 8 *ἀπαγγελ-*
τικὰ οὐδὲ δρᾶματικά, 12 *αὐτῷ* Weil.

Index.

---

1. Appendix ad Prometheum	p.	1
Addenda et Corrigenda	309 et	395
2. Appendix ad Persas		19
Addenda et Corrigenda		313
3. Appendix ad Sept. a. Th.		47
Addenda et Corrigenda		320
4. Appendix ad Supplices		95
Addenda et Corrigenda	332 et	395
5. Appendix ad Agamemnonem		139
Addenda et Corrigenda		346
6. Appendix ad Choephoros		207
Addenda et Corrigenda		369
7. Appendix ad Eumenides		255
Addenda et Corrigenda		383
8. Appendix ad Vitam Aeschyli		292
Addenda		395
9. Appendix ad Fragmenta		293

PA

3825

A3W4

1885

v.2

pt.1-2

c.1

ROBA

Aeschylus
Aeschyli fabulae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
